

TURKISH ASSOCIATION OF ORAL AND MAXILLOFACIAL SURGERY

TAOMS'22

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022

GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA

ABSTRACT BOOK

TAOMS

TURKISH ASSOCIATION OF ORAL AND MAXILLOFACIAL SURGERY

www.taoms2022.org

Scientifically supported by

EUROPEAN ASSOCIATION FOR
CRANIO MAXILLO FACIAL
SURGERY

4rd YOUNG
TAOMS
SYMPOSIUM

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th - 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

CONTENTS

- **PRESIDENTS' WELCOME**
- **COMMITTEES**
- **SCIENTIFIC PROGRAM**
- **SPONSORS**
- **ORAL SESSIONS**
- **INVITED SPEAKERS**
- **ORAL PRESENTATIONS**
- **ORAL PRESENTATIONS**
- **POSTER PRESENTATIONS**
- **INDEX**

TAOMS'22

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th - 10th NOVEMBER 2022

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

Scientifically supported by

**EUROPEAN ASSOCIATION FOR
CRANIO MAXILLO FACIAL
SURGERY**

PRESIDENT'S WELCOME

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Prof. Dr. Mustafa Sancar ATAÇ
President of Turkish Association of
Oral and Maxillofacial Surgery

Dear Colleagues,

We are pleased to invite you to our 29th International Congress of Turkish Association of Oral and Maxillofacial Surgery, which will be held at Antalya Gloria Golf Hotel between 6-10 November 2022. As you know, our Association has successfully completed international on-line and face-to-face congresses, on-line symposiums and face-to-face courses with your participation during the Covid Pandemic.

Of course, the pandemic and economic conditions, which are still in effect all over the world, force us. Nevertheless, under all these conditions, the subjects of our branch, which have found predominantly application areas in our country, will be conveyed to us face to face by valuable national and international speakers who have become authorities in their fields. In addition, a high-level scientific program awaits you with the traditional “Young TAOMS Symposium”, our courses, working groups, live surgery session and presentations by you.

In our congress, we will be together with the companies that will bring the developments in the sector together with us, to share the technological advances and innovations.

Hoping to be together at the 29th International Congress of Turkish Oral and Maxillofacial Surgery Association on 6- 10 November 2022 at Gloria Golf Hotel Antalya.

Best regards.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Prof. Dr. Dilek Aynur Çankal
Congress President

Dear Colleagues,

I am very happy and honored to invite you to the 29th International Scientific Congress of Turkish Association of Oral and Maxillofacial Surgery, which will be held in Antalya, one of the world's most beautiful cities, between 6-10 November 2022.

In addition to the presentations in which current diagnosis and treatment approaches, complications and ways of coping with complications on subjects such as dentoalveolar surgery, dental implantology, maxillofacial pathology, deformities, TMJ and reconstructive surgery will be discussed with the contributions of valuable speakers from the national and international community, live surgery practices and the "Young TAOMS" symposium will be carried out. In addition to the international developments in our profession, your presentations and scientific activities in our country will also be shared.

I believe that you will enrich our congress with your participation and contributions, and that we will have a productive and enjoyable congress together. Our congress will also be an occasion for the members of our oral and maxillofacial surgery family, which is growing rapidly day by day, to come together, to have social shares and to make the elders of our profession meet young colleagues who join our community.

I would like to express my deepest and sincere respect to all our colleagues, invited speakers, committee members, supporting companies, and our congress organization company, who will participate in our international congress.

Hope to see you at our congress,

Kind regards.

TAOMS'22

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th - 10th NOVEMBER 2022

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

Scientifically supported by

**EUROPEAN ASSOCIATION FOR
CRANIO MAXILLO FACIAL
SURGERY**

COMMITTEES

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery
29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

President of the Taoms

Dr. Mustafa Sancar Ataç

Congress President

Dr. Dilek Aynur Çankal

General Secretary of the Taoms

Dr. Sirmahan Çakarer

Congress Secretaries

Dr. Mehmet Barış Şimşek / Dr. Yeliz Kılınc

ORGANIZATION COMMITTEE

TAOMS board members and

Dr. Alper Aktaş

Dr. Levent Aral

Dr. Büket Aybar

Dr. Gülsün Yıldırım Aydın

Dr. Emel Bulut

Dr. Sara Samur Ergüven

Dr. Sabri Cemil İşler

Dr. Sevil Kahraman

Dr. Çiğdem Karaca

Dr. Hakan Alpay Karasu

Dr. Nurgül Kömerik

Dr. Banu Gürkan Köseoğlu

Dr. Umut Tekin

SCIENTIFIC COMMITTEE

Dr. Gülsüm Ak

Dr. Ümit Kıymet Akal

Dr. Cansu Alpaslan

Dr. Ertunç Dayı

Dr. Gühan Dergin

Dr. Mehmet Ali Erdem

Dr. Erkan Erkmén

Dr. İnci Karaca

Dr. Çetin Kasapoğlu

Dr. Nilüfer Özkan

Dr. Uğur Tekin

Dr. Ayşegül Tüzüner

SCIENTIFIC COMMITTEE – INTERNATIONAL

Dr. Juan E. Arizpe

Dr. Nedim Barucija

Dr. Henri Diederich

Dr. Tirbod Fattahi

Dr. Alexander Gaggl

Dr. Nedim Kasami

Dr. Seied Omid Keyhan

Dr. Mergime Prekazi Loxha

Dr. Faisal A. Quereshy

Dr. Chingiz Rahimov

Dr. Majeed Rana

Dr. Susumu Tanaka

Dr. Mustafa Kemal Tekeli

Dr. Florian Thieringer

TECHNIC COMMITTEE

Dr. Aysa Ayali

Dr. Merve Cakir

Dr. Mehmet Kagan Degerliyurt

Dr. M. Cenk Durmuslar

Dr. Guzin Neda

Hasanoglu Erbasar

Dr. Mikail Kadirov

Dr. Ebru Karsli

Dr. Metin Berk Kasapoglu

Dr. Aydin Keskinruzgar

Dr. Sercan Kucukkurt

Dr. Yavuz Tolga Korkmaz

Dr. Kubra Ozturk

Dr. Serap Keskin Tunc

Dr. Can Tukul

Dr. Kemal Tumer

Dr. Basak Keskin Yalcin

Dr. Saim Yanik

TAOMS'22

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th - 10th NOVEMBER 2022

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

Scientifically supported by

**EUROPEAN ASSOCIATION FOR
CRANIO MAXILLO FACIAL
SURGERY**

SCIENTIFIC PROGRAM

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

06 Kasım 2022 / 06 November 2022

16.00-16.30	AÇILIŞ SEREMONİSİ / OPENING CEREMONY	SALON 1 MODERATOR: Dr. Dilek Aynur Çankal Dr. Mustafa Sancar Ataç
16.30-16.50	Dr. Ömer Günhan Prekanseroz lezyonlar ve displazi derecelemesi <i>Precancerous lesions and dysplasia grading</i>	
17.00-17.20	Dr. Ergun Yücel Geçmişten günümüze ortognatik cerrahi <i>Orthognathic surgery – From past to present</i>	
17.30 – 17.50	Dr. Cansu Alpaslan Mezuniyet öncesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi eğitimi <i>Pregraduate Oral and Maxillofacial Surgery education</i>	
18.00-18.15	Tartışma / Discussion	
18.30	AÇILIŞ KOKTEYLİ / WELCOME COCKTAIL	

07 Kasım 2022 – Ana Salon I. Oturum / 07 November 2022 - Main Hall

08.00-09.10	Sözlü Sunum Oturumu I A	SALON 1
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I B	SALON 2
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I C	SALON 3
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I D	SALON 4
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I E	SALON 5
09.30-09.50	Dr. Sina Uçkan Fasiyal harmonide az bilinenler <i>Lesser known aspects of facial harmony</i>	SALON 1 MODERATOR: Dr. Ergun Yücel Dr. Gülsüm Ak
10.00-10.20	Dr. Ümit Ertaş TME travmalarında farklı ve güncel yaklaşımlar <i>Different and contemporary approaches in TMJ trauma</i>	
10.30-10.50	Dr. Ömer Günhan Fibroosseöz lezyonlardan sementoosseöz displazilerin patogenezi <i>Pathogenesis of cemento-osseous displasia of fibroosseous lesions</i>	
11.00-11.15	Tartışma / Discussion	
11.15-11.30	Kahve Arası / Coffee Break	
11.30-11.50	Dr. Berrin Işık Ağız Diş ve Çene Cerrahisinde sedasyon <i>Sedation in Oral and Maxillofacial Surgery</i>	SALON 1 MODERATOR: Dr. Nejat Bora Sayan Dr. Gülten Kavak
12.00-12.20	Dr. Tolga Şitilci Hipotansif Anestezi <i>Hypotensive anesthesia</i>	
12.30-12.55	Dr. Susumu Tanaka Ağız Diş ve Çene Cerrahisi alanında translasyonel araştırmalar <i>Translational Research in the field of Oral and Maxillofacial Surgery</i>	
13.00-13.15	Tartışma / Discussion	
13.15-14.30	Öğle Yemeği / Lunch	

07 Kasım 2022 – Ana Salon II. Oturum / 07 November 2022 - Main Hall

14.30-14.55	Dr. Kemal Mustafa Tekeli Kanser cerrahisi sonrası bilgisayar yardımlı fasiyal rekonstrüksiyon <i>Computer-aided facial reconstruction following cancer surgery</i>	SALON 1 MODERATOR: Dr. Candan Efeoğlu Dr. Sırmahan Çakarer
15.05-15.25	Dr. Faisal Quereshy Minimal invaziv fasiyal kozmetik uygulamalar <i>Minimally invasive facial cosmetic applications</i>	
15.35-15.55	Dr. Erol Cansız Ağız Diş ve Çene Cerrahisi pratiğinde güncel 3-D uygulamalar <i>Contemporary 3-D applications in the practice of Oral and Maxillofacial Surgery</i>	
16.05-16.30	Dr. Simonas Grybauskas Çift çene cerrahisinde sıralama: Önce hangi çene opere edilmeli? <i>Sequencing bimaxillary surgery: which jaw should be operated first?</i>	
16.10-16.25	Tartışma / Discussion	

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

**Avrupa Kraniyomaksillofasiyal Cerrahi Derneği
(EACMFS) BİLİMSEL OTURUMU
EACMFS Scientific Session**

Baş ve boyun rekonstrüksiyonunda güncel yaklaşımlar
Contemporary approaches in head and neck reconstruction

17.00-17.25	Valentino Valentini Geniş sınırlı oral kanserde rekonstrüktif seçenekler <i>Reconstructive options in extended oral cavity cancer</i>	SALON 1 MODERATOR: Dr. Christos Perisanidis Dr. Mustafa Sancar Ataç
17.35-18.00	Christos Perisanidis Serbest flep rekonstrüksiyonunda komplikasyonlar <i>Complications in free flap reconstruction</i>	
18.10-18.35	Emeka Nkenke Flep prefabrikasyonu <i>Flap prefabrication</i>	
18.45-19.10	Massimo Maranzano Orta yüz rekonstrüksiyonu <i>Midface reconstruction</i>	
19.15-19.30	Tartışma - Discussion	

08 Kasım 2022 – Ana Salon I. Oturum / 8 November 2022 Main Hall

08.00-09.10	Sözlü Sunum Oturumu I A	SALON 1
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I B	SALON 2
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I C	SALON 3
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I D	SALON 4
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I E	SALON 5
09.30-09.50	Dr. Barış Şimşek Sinüs lifting komplikasyonları <i>Sinus lifting complications</i>	SALON 1 MODERATOR: Dr. Mehmet Cemal Akay Dr. Emel Bulut
10.00-10.20	Dr. Süleyman Bozkaya Kök ucu rezeksiyonu <i>Apical resection</i>	
10.30-10.50	Dr. Cem Tanyel İmplant cerrahisinde kemik ve yumuşak doku yönetimi: Hayaller ve gerçekler <i>Hard and soft tissue management in implant surgery: Dreams and realities</i>	
10.50-11.00	Tartışma / Discussion	
11.00-11.15	Kahve Arası / Coffee Break	
11.15-11.35	Dr. Zekai Yaman Oral cerrahi ve implantolojide lazer uygulamaları <i>Laser applications in oral surgery and implantology</i>	SALON 1 MODERATOR: Dr. Göksel Şimşek Kaya Dr. Mehmet Ali Altay
11.40-12.10	Dr. Henry Diederich Kalitatif yetmezliği olan kemikte minimal invaziv implant tedavisi opsiyonları <i>Minimal invasive implant treatment options in the qualitatively compromised bone</i>	
12.20-12.45	Dr. Majeed Rana Post-traumatik deformiteler <i>Post-traumatic deformities</i>	
12.45-13.00	Tartışma / Discussion	
13.00-14.30	Öğle Yemeği / Lunch	

08 Kasım 2022 – Ana Salon II. Oturum / 8 November 2022 Main Hall

14.30-14.50	Dr. Çağrı Delilbaşı Maksiller osteotomilerde anatomik komplikasyonlar <i>Anatomic complications in maxillary osteotomies</i>	SALON 1 MODERATOR: Dr. Ufuk Tatlı Dr. Emre Benlidayı
15.00-15.20	Dr. Erdem Kılıç Ortognatik cerrahinin temporomandibular ekleme olan etkileri <i>The effects of orthognatic surgery on the temporomandibular joint</i>	
15.30-15.50	Dr. Banu Kılıç Kondil pozisyonu ve oklüzyonun önemi; ortodontik yaklaşım <i>Condylar position and the importance of occlusion; orthodontic approach</i>	
16.00-16.25	Dr. Tirbod Fattahi Ortognatik cerrahide ek prosedürler <i>Adjunctive procedures in orthognathic surgery</i>	
16.30-16.45	Kahve Arası / Coffee Break	

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

4.Genç TAOMS Sempozyumu / 4th YOUNG TAOMS Symposium

16.45-16.55	Dr. Yusuf Nuri Kaba Meslek Hayatımdaki En Ciddi Osteonekroz Vakaları	SALON 1 MODERATOR: Dr. Nur Mollaoğlu Dr. Zeynep Burçin Gönen
17.00-17.10	Dr. Onur Şahin Meslek Hayatımdaki En Riskli Vaka	
17.15-17.25	Dr. Kani Bilginaylar Meslek Hayatımdaki En Sıradışı 3.Molar Vakası	
17.30-17.40	Dr. Selda Yenel Meslek Hayatımdaki En Nadir Vaka	
17.45-17.55	Dr. Abdulsamet Kundakçioğlu Meslek Hayatımdaki En Zorlayıcı Vaka	
18.00-18.10	Dr. Bahattin Bingul Meslek Hayatımdaki En Nadir İzlenen Vaka	
18.15-18.25	Dr. Necmiye Şengel Meslek Hayatımdaki En Hızlı Tedaviye Karar Vermem Gereken Vaka	
18.30-18.40	Dr. Gamze Şenol Meslek Hayatımdaki En Tatmin Edici Vaka	
18.45-18.55	Dr. Mustafa Ayhan Meslek Hayatımdaki En Yenilikçi Vaka	
19.00-19.10	Dr. Kevser Sancak Meslek Hayatımdaki En Ağrılı Hasta Vakaları	

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

09 Kasım 2022 – Ana Salon I. Oturum / 09 November – Main Hall

08.00-09.10	Sözlü Sunum Oturumu I A	SALON 1
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I B	SALON 2
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I C	SALON 3
08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I D	SALON 4
09.30-09.50	Dr. Nur Mollaoğlu Kanama bozukluğu olan hastalarda oral cerrahiye yönelik tedavi yaklaşımları <i>Oral surgery oriented treatment approaches in patients with bleeding disorders</i>	
10.00-10.20	Dr. Mehmet Emre Benlidayı Pierre Robin Sendromlu bebeklerde mandibular distraksiyon osteogenezis uygulaması <i>Mandibular distraction osteogenesis in babies with Pierre Robin Syndrome</i>	SALON 1
10.30-10.50	Dr. Sedat Çetiner İlaça bağlı çene osteonekrozları – Güncelleme <i>Medication-related jaw osteonecrosis – An update</i>	MODERATOR: Dr. Nilüfer Özkan Dr. Cemil İşler
11.00-11.15	Tartışma / Discussion	
11.15-11.30	Kahve Arası / Coffee Break	
11.30-11.55	Dr. Mergime Prekazi Loxha Alt dudak karsinomlu hastada selektif boyun diseksiyonu: Gerekli mi değil mi? <i>Selective neck dissection; necessary or not in patient with lower lip carcinoma</i>	
12.05-12.30	Dr. Chingiz Rahimov Modern kraniofasial cerrahi gelişiminde dijital teknolojilerin etkisi <i>The impact of digital technologies on the development of modern craniofacial surgery</i>	SALON 1
12.40-13.05	Dr. Gühan Dergin Maksillofasial cerrahide dijital ve rehberli tedavi yaklaşımı <i>Digital and guided treatment approach in maxillofacial surgery</i>	MODERATOR: Dr. Belgin Gülsün Dr. Güzin Neda Hasanoğlu Erbaşar
13.05-13.15	Tartışma / Discussion	
13.15-14.30	Öğle Yemeği / Lunch	
14.30-14.55	Dr. Juan Arizpe Meksika'da damak dudak yankları cerrahi misyonları <i>Cleft Lip and palate surgical missions in Mexico</i>	SALON 1
15.05-15.25	Dr. Zekai Yaman Bonsai sanatı <i>Art of Bonsai</i>	MODERATOR: Dr. Çağrı Delilbaşı Dr. Nergis Yılmaz

15.30-16.00

ÖDÜLLER VE KAPANIŞ SEREMONİSİ / AWARDS AND CLOSING CEREMONY

21.00-00:00

VEDA PARTİSİ / FAREWELL PARTY

TAOMS'22

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

Scientifically supported by

**EUROPEAN ASSOCIATION FOR
CRANIO MAXILLO FACIAL
SURGERY**

GOLD SPONSOR

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

IMPLANCE
Dental Implant System

implantswiss

TAOMS'22

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th - 10th NOVEMBER 2022

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

Scientifically supported by

**EUROPEAN ASSOCIATION FOR
CRANIO MAXILLO FACIAL
SURGERY**

ORAL SESSIONS

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientificallly supported by

07 Kasım 2022 – Ana Salon I. Oturum / 07 November 2022 - Main Hall

08.00-09.10

Sözlü Sunum Oturumu I A

SALON 1

OTURUM BAŞKANI: Dr. Mehmet Emre Yurttutan Dr. Zeynep Edişra Dözerli

08:00 - 08:10	SS-1	Öznur Özalp, Oğuzcan Göksu, Havva Serap Toru, Mehmet Ali Altay, Alper Sindel Diş Çekimini Takiben Uygulanan Düşük Enerji Seyyahi Lazer ve Gaz Ozonun MRONJ'un Önlermesindeki Etkilerinin Karşılaştırılması: Rat Modeli
08:10 - 08:20	SS-2	Mehmet Demiray, Büşra Karaca, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Cennet Neslihan Eroğlu, Mehmet Ali Altay İlaç Bağı Çene erde Görülen İleri Evre Osteonekrozun Cerrahi Tedavisini Destekleyen Pentoksifilin ve Tokoferol Medikal Tedavisinin Etkinliğinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi
08:20 - 08:30	SS-3	Yusuf Nuri Kaba COVID-19 Sonrası İlişkili Çene Osteonekrozunun (PC-RONJ) Yönetimi
08:30 - 08:40	SS-4	Ferhat Musulluoğlu, Hilal Alan, Serkan Yılmaz Osteoporöz Hastalarında Oral Ve İntravenöz Bifosfonat Kullanımının Çenelerdeki Kemik Yoğunluğuna Etkisinin Fraktal Analiz Yöntemi Kullanılarak Karşılaştırılması
08:40 - 08:50	SS-5	Fuad Rzaade, Onur Şahin, Gökcan Şahin, Mehmet İbrahim Tuğlu, Funu Ünal, Mustafa Öztatlıca Kültür Ortamında Bifosfonat Eklemlenmiş Kemik Rejenerasyon Deneyine Madeline Mezenkimal Kök Hücre Ve Borik Asit Tedavilerinin Kemik Dokusuna Etkisi
08:50 - 09:00	SS-6	Betül Gedik, Gülce Ecem Doğançalı, Mehmet Ali Erdem Bifosfonat Kullanımına Bağlı Mandibulada Osteonekroz: Ölçü Sunumu
09:00 - 09:10	SS-7	Mahmet Emin Toprak , Orhan Kazan Brüksizm Tedavisinde Botoks Uygulaması Sonrası Gelişen Paradoksal Masseter Kasılması: Literatür Derlemesi ve Vaka Sunumları

08.00-09.20

Sözlü Sunum Oturumu I B

SALON 2

OTURUM BAŞKANI: Dr. Yavuz Tolga Korkmaz Dr. Elif Aslı Göyner

08:00 - 08:10	SS-8	Fuad Rzaade, Onur Şahin Ağız, Diş ve Çene Cerrahisinde Kemik Kapak Tekniği
08:10 - 08:20	SS-9	Ramazan Acar, Mehmet Emre Benlidayı, Duygu Turna Çoklu Mandibula Fraktürü: Ölçü Raporu
08:20 - 08:30	SS-10	Kıvanç Berke Ak, Musazzeh Süzen, Abdullah Özel, Sina Uçkan - Maksiller Posterior Sarkitmanın stabilitesinin Sınırlı Elemanlar Analizi ile İncelenmesi
08:30 - 08:40	SS-11	Ömer Faruk Boylu, Batuhan Kapaklı, Büğra Meşeci, Şeyda Kurt Submental Yakağımlı Yabancı Cisim Çıkarılması: Bir Vaka Sunumu
08:40 - 08:50	SS-12	Aşkın Dilara Kaymak, Mehmet Demiray, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay Zigomat komasiziller Kompleks Kırıklarına İntraözal Yakağımlı Endikasyonlar ve Limitasyonları
08:50 - 09:00	SS-13	Özge Dya Döğlakays, Aşkın Dilara Kaymak, Mehmet Demiray, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay Atrofik Mandibula Kırıklarının Tedavisi: Ölçü Serisi ve Literatür Taraması
09:00 - 09:10	SS-14	Büşra Karaca, Göksel Şimşek Kaya İyileşmiş Argulus Mandibula Kırığının Pentoksifilin ve Tokoferol ile Tedavisi: Bir Ölçü Sunumu ve Literatür Derlemesi
09:10 - 09:20	SS-15	Ebru Deydan, Emrah Soylu Sagittal Solt Kamus Osteotomisi Sonrası Alt Dudakta Ouzun Parastesinin Tedavisinde İk Farklı Lazer Tipinin Etkinliğinin İncelenmesi

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientificallly supported by

08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I C	SALON 3
OTURUM BAŞKANI: Dr. Cem Ungör Dr. Zeynep Dilan Orhan		
08:00 - 08:10	SS-16 Gökçe Elif Erdaycı, Onur Yılmaz Temporomandibular eklemlerde derinleşen çukurluğun oluşturulan osteoertrik tedavisinde eklem içi daldızin uygulamasının değerlendirilmesi: tavşan modeli	
08:10 - 08:20	SS-17 İzzahşir Asadov, Merve Soluk Tekkeşin, Sabri Cemil İşler, Sırmahan Çakarar Kondil koruyucu uygulanan TME osteocondroma tedavisi: Olgu Sunumu	
08:20 - 08:30	SS-18 Busehan Bilgin, Öznur Özalp, Mehmet Ali Altıöz, Gülşel Şimşek Kaya, Aiper Sincel TME ankilozis tedavisinde agresif fizyoterapi: Bir olgu sunumu ve literatür taraması	
08:30 - 08:40	SS-19 Kübra Öztürk Temporomandibular Eklemler Semptomlarında Klinik Tanıyı Değerlendirilmesi: TMD/TK Değerlendirme-1	
08:40 - 08:50	SS-20 Ömer Faruk Boylu, Büşra Müşerri Fibroses Kronik Periapikal Hiperplazi: 2 Vaka Sunumu	
08:50 - 09:00	SS-21 Aylin Keskinözgeç, Özgür Yürüker Temporomandibular Eklemler Hastalıklarında Fizyolojik Siresin Yeri	
09:00 - 09:10	SS-22 Mustafa Bilgin, Serap Keskin Tunç, Beyza Ünalın Değirmenci, Şehmus Kaplan, Mehmet Emin Toprak, Mahmut Turan, Nihat Efe Temporomandibular eklemler hastalarında, distroktörözöz şak dajja tedavisinin klinik etkinliğinin değerlendirilmesi	
09:10 - 09:20	SS-23 Elifnaz Bayraktar, İker Burgaz Reçö eiyarsuz Diş: Deplasmanı Olan Hastalardaki Disk Reabsorpsiyon Cerrahisinin Sonuçlarının Değerlendirilmesi	

08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I D	SALON 4
OTURUM BAŞKANI: Dr. Yeliz Kılıç Dr. Halit Furuncuoğlu		
08:00 - 08:10	SS-24 Uğur Boz, Mehmet Emre Yurttutan, Ayşegül Mine Tüzüner Lefort 1 osteotomisi ile maksillanın inferiora konumlandırılması	
08:10 - 08:20	SS-25 Merve Öztürk, Osman Küçükçakar, Sabahat Zeynep Yey, Erol Cansız Bimaksiller Ortognatik Cerrahi Sonrasında İnteralar Bölgede Ve Alar Tabanda Meydana Gelen Yumuşak Doku Değişikliklerinin Antropometrik Analizi: Bir Ön Çalışma	
08:20 - 08:30	SS-26 Buğra Düğ, Muazzez Süzen, Emine Ögüt, Sina Uçkan Ortognatik Cerrahinin Dinamik Güllümsemede Burun Ucu Rotasyonuna Etkisi	
08:30 - 08:40	SS-27 Muharrem Ergün Dudak, Edanur Dark, Hüseyin Koca Ortodontik Cerrahiye Modifiye Yaklaşım: Vaka Sunumu	
08:50 - 09:00	SS-29 Begüm Genç, Caner Yılmaz, Sabri Cemil İşler, Sırmahan Çakarar Eş zamanlı Uygulanan Le Fort 1 Cerrahisi ve İliak Kemik Grefti Uygulaması ile Dişsel ve İskeletsel Eksikliklerin Onarımı	
09:00 - 09:10	SS-30 Cihan Topan Le Fort 1 cerrahisi sonrası görülen nadir bir komplikasyon: nonunion	
09:10 - 09:20	SS-31 Bahadır Sancar, Yunus Cetiner Tek Taraflı Kondiler Hiperplazisi ve Asimetrisi Olan Hastanın Tedavisinde Eş Zamanlı Yüksek Kondilektomi Ve Ortognatik Cerrahi: Olgu Raporu	

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I E		SALON 5
OTURUM BAŞKANI: Dr. Berkem Atalay Dr. Gamze Şenol			
08:00 - 08:10	SS-32	Serkan Yıldız Maksillofasial Bölgeden Kırık İğne Çıkarılması:Vaka Raporu ve Güncel Tedavi Önerileri	
08:10 - 08:20	SS-33	Emine Asena Singer, Seda Gün Dentigeröz Kist Enükleasyonu Sonrasında Oluşan Geç Dönem Mandibula Kırığı: Vaka Raporu	
08:20 - 08:30	SS-34	Burcu Güçyetmez Topal, Kübra Yıldız, Olgun Topal Süt Dişi Restorasyonu Sırasında Gerçekleşen Bir Subkütan Fasiyal Amfizem Olgusu	
08:30 - 08:40	SS-35	Deste İpek Erdemgil, Fatih Suda, Bilal Cemşit Sarı, Tuba Develi Sublingual loja deplase olmuş alt 20 yaş dişinin ekstraoral yaklaşımla çıkarılması: Vaka raporu	
08:40 - 08:50	SS-36	Muharrem Ergün Dudak, İrem Yaman, Hüseyin Koca İlaca Bağlı Şiddetli Diş Eti Büyümesi: Bir Olgu Sunumu	
08:50 - 09:00	SS-37	Sara Samur Ergüven Alveolit Şikayetiyle Başvuran Hastalarda Sağlık Okuryazarlığı Seviyesinin Değerlendirilmesi	
09:00 - 09:10	SS-38	Sezal Çiftçi Cerrahi Diş Çekimi Gecikmeli Fasiyal Paraliz İçin Etiyolojik Faktör Müdür?	
09:10 - 09:20	SS-39	Kadir Cesur, Muazzez Süzen, Abdullah Özel, Sina Uçkan Le Fort I Cerrahisinin Maksiller Sinüs Mukozasına Etkisinin İncelenmesi	

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

08 Kasım 2022 – Ana Salon I. Oturum / 8 November 2022 Main Hall

08.00-09.10

Sözlü Sunum Oturumu I A

SALON 1

OTURUM BAŞKANI: Dr. Emrah Soylu Dr. Öznur Özalp

08:00 - 08:10	SS-39	Fatih Oluş, Hüseyin Babun Ağız Açıklığı Kısıtlı Olan Hastada Uyanık Fiberoptik Retromolar Entübasyon
08:10 - 08:20	SS-40	Hüseyin Babun, Fatih Oluş Sedasyon altında Rubinstein Taybi sendromlu hastanın dental tedavisi
08:20 - 08:30	SS-41	Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınç Myastenia Graves'li Hastaya Dental Yaklaşım: Cerrahi Tedavi ve Anestezi Yönetimi
08:30 - 08:40	SS-42	Mustafa Sami Demirsoy Oral ve Maksillofasial Cerrahide Kullanılan Anksiyete ve Depresyon Ölçekleri / Beck Depresyon Ölçeği Örneği
08:40 - 08:50	SS-43	Sinem Büşra Kırac Can, Ayşe Yıldız, Gülcan Berkel Dental İlk Muayenede GAG Refleksinin Saptanması ve Anksiyete Düzeyi ile İlişkisinin Değerlendirilmesi
08:50 - 09:00	SS-44	Mert Özlü, Mehmet Emre Yurttutan, Cahit Üçok Farklı Bilgilendirme Yöntemlerinin Gömülü 20 Yaş Dişi Cerrahisinde Anksiyete Üzerine Etkisi
09:00 - 09:10	SS-45	Olgun Topal Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinde Temporomandibular Ekiem Düzensizlikleri ile Ağrı, Depresyon, Anksiyete, Stres, Uyku Kalitesi ve Ağız Alışkanlıklarının Değerlendirilmesi

08.00-09.20

Sözlü Sunum Oturumu I B

SALON 2

OTURUM BAŞKANI: Dr. Alper Sindel Dr. Uğur Gülşen

08:00 - 08:10	SS-46	Emre Balaban, Zeynep Gümrükçü, Sevede Göksel, İsmail Burak Halat Submandibular Sialolith: Lokalizasyon, Boyut ve Semptomlarına Göre Cerrahi Tedavi Yöntemleri
08:10 - 08:20	SS-47	İrem Yaman, Yıldız Ünüvar, Mehmet Cemal Akay Mandibulada Gelişen Dentigeröz Kistlerin Konsantrik Büyüme Faktörü Kullanılarak Tedavisi: İki Olgu Sunumu
08:20 - 08:30	SS-48	Sefa Çolak Maksiller Sinüste Gözlenen Endodontik Kökenli Yabancı Cisimler: İki Vaka Raporu ve Literatür Derlemesi
08:30 - 08:40	SS-49	Ecem Üsman, Çiğdem Karaca, Hakan H. Tüz, Deniz Ateş Özdemir Minör Tükürük Bezi Kaynaklı Pleomorfik Adenoma: Vaka Raporları ve Literatür Derlemesi
08:40 - 08:50	SS-50	Muhammet Bahattin Bingöl Palatal Angiöloplomyoma
08:50 - 09:00	SS-51	Büşra Karasu, Öznur Özalp, Alper Sindel, Gülay Özbilim Posterior Mandibulada Hibrit Ameloblastoma: Bir Olgu Sunumu
09:00 - 09:10	SS-52	Sinem Aksu, Aşkın Dilara Kaynak, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Alta İntracanal Vasküler Malformasyonların Tedavisinde Skleroterapi: Olgu Raporları ve Literatür Taraması
09:10 - 09:20	SS-53	Mehmet Erdem Parmaksız, Hüseyin Can Tükel Mandibulada Santral Dev Hücreli Granülomun Bone Lid Tekniği ile Inferior Alveolar Siniri koruyarak ekzizyonu

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I C	SALON 3
-------------	-------------------------	---------

OTURUM BAŞKANI: Dr. Gökhan Gürler Dr. Kübra Öztürk		
08:00 - 08:10	SS-54	Fatma Güngör, Faysal Uğurlu, Onur Atalı Mandibulada Patolojik Vakalarda Rekonstrüksiyon Plak Kullanımı: Vaka Serisi
08:10 - 08:20	SS-55	Zeynep Beyza Kırıştıoğlu, Faysal Uğurlu Ateşli Silah Yaralanması Sonrası Rekonstrükte Edilmiş Mandibula Malunion Kırığının Cerrahi Revizyonu ve Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu
08:20 - 08:30	SS-56	Mahmut Erkal, Mehmet Demiray, Aşkın Dilara Kaynak, Göksele Şimşekkaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay Koronoidektomi Sonrası Mandibular Koronoid Prosesin Yeniden Büyümesi: Vaka Raporu ve Literatür Derlemesi
08:30 - 08:40	SS-57	Ali Mammadov, Göksele Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay Periferik Nöropatik Ağrının Streptomisin-Lidokain Enjeksiyonları ile Tedavisi: İki Olgu Sunumu ve Literatür Taraması
08:40 - 08:50	SS-58	Mehmet Alp Eril, Mehmet Emre Yurttutan, Nazlı Türkel Alveol Yarığının İliak Greft ile Rekonstrüksiyonu: Olgu Sunumu
08:50 - 09:00	SS-59	Mahzun Yıldız, Mehmet Emre Yurttutan, Mert Özlü, Burak İncebeyaz Unikistik Ameloblastomunun Cerrahi Tedavisi Sonrası Temporomandibular Eklem Kışiyeye Özel Eklem Protezi ile Rekonstrüksiyonu: İki Olgu Sunumu
09:00 - 09:10	SS-60	Bülent Kahraman, Raha Akbariamed, Ali Ekemen, Orkhan İsmayilov Sadece patolojiye odaklanıp oklüzyonu ihmal mi ediyoruz ? mandibulada kışiyeye özel eklem protezi kullanılıp aynı zamanda sağittal split ramus osteotomisi ile oklüzyonun geri kazanılması
09:10 - 09:20	SS-61	Emine Fulya Akkoyun, Taha Pergel, Tuğba Kusu Asadov, Osman A. Etöz, Alper Alkan Disartikülasyonla Hemimandibulektomi Sonrası Kışiyeye Özel Protez ile Rekonstrüksiyon: Alb Yıl Takipli Bir Vaka Sunumu

08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I D	SALON 4
-------------	-------------------------	---------

OTURUM BAŞKANI: Dr. Kani Bilginaylar Dr. Yakup Gülnahar		
08:00 - 08:10	SS-62	Aras Erdil Gömülü Mandibular Üçüncü Molar Cerrahisinden Sonra Submukozal Kortikosteroid ve Kinezyo Bantlamanın Etkilerinin Değerlendirilmesi
08:10 - 08:20	SS-63	Bedriye Gizem Celobioğlu Genç, Selahattin Or, Kaan Orhan Er:YAG Lazer, Piezocerrahi ve Geleneksel Frez Yöntemlerinin Gömülü 20 Yaş Cerrahisinde Klinik Karşılaştırılması İncelenmesi
08:20 - 08:30	SS-64	Ceren Dayanan, Batur Orak, Onur Evren Kahraman Bilateral Gömülü Alt Yirmi Yaş Dişlerinin Çekimi Sırasında Farklı Sıcaklıklarda İrrigasyon Solüsyonu Kullanımının; Ağrı, Ödem Ve Trismus Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi: Randomize, Bölünmüş Ağız, Klinik Çalışma
08:30 - 08:40	SS-65	Zeynep Dilan Orhan, Levent Çiğdem İki farklı sütür materyalinin gömülü üçüncü molar diş operasyonu sonrası ağrı, ödem ve trismus üzerine etkilerinin karşılaştırmalı değerlendirilmesi
08:40 - 08:50	SS-66	İbrahim Yanık, Mert Özlü, Uğur Boz, Mehmet Emre Yurttutan Koronektomi sonrası bırakılan köklerin uzun dönem takibi ve değerlendirilmesi
08:50 - 09:00	SS-67	Oya Törün, Hüseyin Akçay, Fatma Ela Şimşek Enjekte Edilebilir Trombositten Zengin Fibrin (I-TZF) İlavisinin Farklı Partikül Boyutlarındaki Kemik Greftlerine Etkinliğinin Histolojik Ve İmmünohistokimyasal Olarak Değerlendirilmesi
09:00 - 09:10	SS-68	Hazal Cankurt Aras, Gülten Kavak, Selen Akyol Bahçeci İnsan Kaynaklı Dentin Greftinin Kritik Boyuttaki Defekt Modelinde Osteoindüktif ve Osteokondüktif Etkisinin Histolojik Olarak İncelenmesi
09:10 - 09:20	SS-69	Yasemin Özant, Nihat Laşın, Emrah Soylu, Gülten Kavak, Fırat Aşar, Selçuk Tunik Trombositten Zengin Fibrinin Kritik Boyuttaki Kalvaryaya Defekt Üzerindeki Etkisi: Deneysel ve İmmünohistokimyasal Çalışma

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I E		SALON 5
OTURUM BAŞKANI: Dr. Fatih Cabbar Dr. Yusuf Rodi Mızrak			
08:00 - 08:10	SS-70	Rodi Yusuf Mızrak, Serap Keskin Tunç, Kamuran Karaman Pediatrik Hastalarda Kemoterapi Sonrası Oluşan Oral Mukozit Tedavisinde Kullanılan Yüksek Molekül Ağırlıklı Hyaluronik Asit ve Sodyum Bikarbonatın Etkinliklerinin Karşılaştırılması	
08:10 - 08:20	SS-71	Nihat Efe, Serap Keskin Tunç, Ümit Ertaş, Muatafa Bilen Çocuklarda, santral dev hücreli granülom tedavisinde kortikosteroid enjeksiyonu bir alternatif olabilir mi?	
08:20 - 08:30	SS-28	Hayrunisa Koçyiğit, Mustafa Temiz, Oğulcan Gündoğdu, Gökhan Altın, Gökhan Çınar, Oğuz Yılmaz, Sina Uçkan Ortognatik Cerrahi Hastalarında Posturografi ve V-hit Ölçümleri ile Denge Değişikliğinin Değerlendirilmesi	
08:30 - 08:40	SS-73	Onur Koç, Çiğdem Karaca, Nuray Er Krestal sinüs lifting tekniğinde xenogreft kullanımının uzun vadede maksiller sinüs obstrüksiyonuna etkisi var mıdır?	
08:40 - 08:50	SS-74	Merve Gaye Akgök, Tuba Develi, Hayrunisa Koçyiğit Protez altı yumuşak dokuda rabdomiyosarkom; vaka raporu	
08:50 - 09:00	SS-75	Senem Aşkın Ekinci, Zeynep Beyza Kırıştioğlu, Gökhan Göçmen Derin pozisyonda gömülü dişlerin çekimi sırasında inferior alveolar sinir yaralanma riskini azaltmak için alternatif bir yöntem	
09:00 - 09:10	SS-76	Bayram Süleymanlı, Cem Üngör Bifosfonatların İndüklediği Çene Osteonekrozlarında Hidrojen Sulfid Donörünün(GYY4137) Etkinliğinin Deneysel Hayvan Modeliyle Değerlendirilmesi	
09:10 - 09:20	SS-77	Furkan Saraçoğlu, Ayşegül Mine Tüzüner - Sosyal Medya Ve Öz Çekim Fotoğrafların Ortognatik Cerrahi Karar Alma Sürecindeki Etkisi	

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

09 Kasım 2022 – Ana Salon I. Oturum / 09 November – Main Hall

08.00-09.10

Sözlü Sunum Oturumu I A

SALON 1

OTURUM BAŞKANI: Dr. Aysun Çağlar Torun Dr. M. Sami Demirsoy

08:00 - 08:10	SS-78	İrem Asya Kafadar, Gözde Işık, Tayfun Günbay Hastaların Çiğneme Alışkanlığının Erken Dönem İmplant Tedavi Başarısına Etkisi: Olgu Sunumu
08:10 - 08:20	SS-79	Mustafa Mert Açıköğ, Fulya Güleler, Değer Öngül, Gülsüm Ak İleri Derecede Atrofik Çenelerin Subperiosteal İmplantlar Kullanılarak Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu
08:20 - 08:30	SS-80	Furkan Çam, Elif Aslı Gülşen Semento-Össeo Displazili Hastalarda İmplant Uygulanması
08:30 - 08:40	SS-81	Ekrem Cankul, Emel Bulut All On Four Tekniği İçin Özel Olarak Geliştirilmiş 30 Derece Açık İmplant Dizaynının İmplant Ve Çevre Doku Üzerinde Oluşturduğu Stresin Üç Boyutlu Sonlu Elemanlar Stres Analiz Yöntemiyle İncelenmesi
08:40 - 08:50	SS-82	Şiyar Mutlu Gözen, Sadı Memiş Greft uygulanmadan yerleştirilen İmmediyat implantların değerlendirilmesi üzerine klinik tecrübemiz
08:50 - 09:00	SS-83	Çiğdem Karaca, Onur Koç, Alper Çetinkaya, Nuray Er Kemik esaslı besiyeri (BCM) ve enjektörde edilebilir trombosit zengin fibrinin (i-PRF) kemik rejenerasyonu üzerine etkisi: Tavşan kalvaryal çalışmasının ön sonuçları
09:00 - 09:10	SS-84	Güzin Neda Hasanoğlu Erbaşar, Onur Odabaşı Bruksizmlili erişkinlerde botulinum toksin enjeksiyonunun ağz sağlığı ile ilgili yaşam kalitesi üzerine etkisinin değerlendirilmesi

08.00-09.20

Sözlü Sunum Oturumu I B

SALON 2

OTURUM BAŞKANI: Dr. Levent Çiğirim Dr. Duygu Kılıç

08:00 - 08:10	SS-85	Selen Elif Meray, Mehmet Demiray, Öznur Özalp, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay Evre III MRONJ Tedavisinde Pentoksifilin ve Tokoferol Protokolü: Bir Olgu Sunumu
08:10 - 08:20	SS-86	Alper Yüzbaşıoğlu, Tuğba Taş, Göksele Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay Bifosfonat Kullanımına Bağlı Maksillada Osteonekroz: Olgu Raporu
08:20 - 08:30	SS-87	Gülce Ecem Doğançalı, Betül Gedik, Abdulkadir Burak Çankaya, Mehmet Ali Erdem Orantral Açıkdişin Protetik Apey ile Konservatif Olarak Kapılması
08:30 - 08:40	SS-88	Aynur Tüzüntürk, Nergiz Yılmaz, Nihat Laçın, Selen Akyol Bahçeci Ratlarda Mental Sinir Hasarının Tedavisinde Sistemik Olarak Uygulanan Kolekalsiferolün (Vitamin D3) ve Vitamin B Kompleksinin (B1, B6, B12) Etkilerinin Histolojik Olarak İncelenmesi
08:40 - 08:50	SS-89	Fatih Taşkesen Masseter kasa botulinum toksin uygulamalarında komplikasyon yönetiminde güncel teknikler
08:50 - 09:00	SS-90	Ömer Faruk Kocamaz, Serpil Altundoğan COVID-19 Enfeksiyonunu Takiben Alt Çenede Ortaya Çıkan Geniş Osteomyelit Vakası
09:00 - 09:10	SS-91	Mesik Develi, Öznur Özalp, Alper Sindel Eğle Sendromunun Tedavisinde Stiloid Çıkıntının İstemli Kirilmesi: İki Olgu Sunumu ve Literatür Taraması
09:10 - 09:20	SS-92	Mahmut Çağatay Balcı, Alper Yüzbaşıoğlu, Mehmet Ali Altay, Öznur Özalp Balcı Kök Formasyonu Tamamlanmış Dişlerin Ototransplantasyonunda Endodontik Tedavi zorunlu mudur? Bir Olgu Sunumu ve Literatür Taraması

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientificallly supported by

08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I C		SALON 3
OTURUM BAŞKANI: Dr. Cansu Gül Koca Dr. Aras Erdil			
08:00 - 08:10	SS-93	Zeynep Büşra Düzenli, Hasan Onur Şimşek Maksiller Ameloblastom: Bir Vaka Raporu	
08:10 - 08:20	SS-94	Berkay Tokuç, Mine Senkal, Deniz Akın, Fatih Mehmet Coşkunses Ameloblastomanın Marsupyalizasyon ve Periferik Ostektomiyle Birlikte Enükleasyon İle Tedavisi: Bir Vaka Serisi	
08:20 - 08:30	SS-95	Berkay Özen, Sinem Aksu, Büşra Karaca, Göksel Şimşek Kaya, Mehmet Ali Altay, Alper Sındel, Gülay Özbilim, Anıl Alpsoy Büyük Nazopalatin Kanal Kisti: Vaka Raporu	
08:30 - 08:40	SS-96	Eldar Raslanın, Öznur Özalp, Alper Sındel, Gülay Özbilim Posterlor mandibulada ameloblastik fibrom ile birlikte dentijeröz kist: bir olgu sunumu	
08:40 - 08:50	SS-97	Dilan Kınca, Mehmet Demiray, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sındel, Mehmet Ali Altay Çene Osteonekrozu Varlığında Rastlansız Olarak Saptanan Sinonazal Inverted Papillom: Olgu Sunumu	
08:50 - 09:00	SS-98	Tuğba Taş, Alper Yüzbasioglu, Elif Ocak Gedik, İrem Hicran Özbudak, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sındel, Mehmet Ali Altay Mandibulada Atipik Periferik Ossifiye Fibroma: Bir Vaka Raporu	
09:00 - 09:10	SS-99	Selin Sezgin Mandibulada Ossifiye Fibroma	
09:10 - 09:20	SS-100	Serdar Şaban Acar, Uğur Gülşen Parakeratinize Odontojenik Keratokistlerin Sık Takibinin Önemi	

08.00-09.20	Sözlü Sunum Oturumu I D		SALON 4
OTURUM BAŞKANI: Dr. Kamil Serkan Ağaçayak Dr. Dilara Nur Şengün			
08:00 - 08:10	SS-101	Berivan Deniz, Mehmet Emre Yurttutan Santral Dev Hücreli Granülomanın Konservatif Ve Cerrahi Tedavisi	
08:10 - 08:20	SS-102	Umut Can Şimşek, Mehmet Cemal Akay Unikistik Ameloblastoma Olgusunun Konservatif Tedavisi	
08:20 - 08:30	SS-103	Duygu Cendek, Hayrunisa Koçyiğit, Merva Soluk Tekkeşin, Tuba Develi Çenelerde Büyük Genişleme Gösteren Ailesel Dev Sementoma: İki Vaka Raporu	
08:30 - 08:40	SS-104	Burak Borlu, Mehmet Cemal Akay Nadir görülen Pindborg tümörü vakasının konservatif tedavisi	
08:40 - 08:50	SS-105	Mehmet İğneci Maksillada ortodontik tedavi sonrası alışılmışın dışında büyüklükte radiküller kist: vaka raporu	
08:50 - 09:00	SS-106	Dilara Nur Şengün, Can Manay, Öykü Öztürk Sert Damakta Nörofibromanın Total Eksizyon ve Kollajen Doku Matrisi İle Tedavisi	
09:00 - 09:10	SS-107	Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılıç İnsiziv Kanal Kisti İle Birlikte Görülen İntraosseöz Lipom: Vaka Raporu ve Literatür Taraması	
09:10 - 09:20	SS-108	Ayça Başduran, Fatma Bahar Sezer Ossifiye Fibrom: Vaka Sunumu	

TAOMS'22

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th - 10th NOVEMBER 2022

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

Scientifically supported by

**EUROPEAN ASSOCIATION FOR
CRANIO MAXILLO FACIAL
SURGERY**

INVITED SPEAKERS

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

INTERNATIONAL SPEAKERS

Dr. JUAN E ARIZPE

Dr. HENRI DIEDERICH

Dr. TIRBOD FATTAHI

**Dr. SIMONAS
GRYBAUSKAS**

**Dr. MERGIME PREKAZI
LOXHA**

**Dr. MASSIMO
MARANZANO**

Dr. EMEKA NKENKE

**Dr. CHRISTOS
PERISANIDIS**

**Dr. FAISAL A.
QUERESHY**

Dr. MAJEED RANA

Dr. CHINGIZ RAHIMOV

**Dr. SUSUMU
TANAKA**

**Dr. KEMAL MUSTAFA
TEKELI**

**Dr. VALENTINO
VALENTINI**

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. JUAN E ARIZPE

CV

D.D.S. at Dental School, University of Nuevo León Ph.D at Osaka University Graduate School of Dentistry
Director, Undergraduate Oral Surgery Department at University of Nuevo León Private Practice at Monterrey Nuevo León, Mexico

ABSTRACT

Cleft Lip and Palate Surgical Missions in Mexico

Surgical Missions for cleft lip and palate treatment are an important part of primary care for patients in several regions in Mexico. CLAYPA is a Non profit Organization devoted to provide this service to children and their parents. We will present our treatment approach and our experience with two surgical missions in 2 different regions in Mexico and how we can achieve sustainable outcomes at those communities. Also benefits and drawbacks of cleft Mission based model will be discussed

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. HENRI DIEDERICH

CV

Running his own Dental Clinic in Luxembourg since 1985, Doctor degree in dentistry at the Free University of Brussels(ULB) 1985, Belgium, University Diploma in Implantology at Paris Rene Descartes, University Diploma in expertise and personal injury, University of Montpellier, France, University Diploma in Legal Dentistry, University of Montpellier, France, Sworn Expert at the Luxemburger Court of Justice, Father and Inventor of the CF@O protocol and the Hybrid Plates HENGG-1/4 Patent holder Nr 93019 and 93186 Founder member and President of the Implantal Club Luxembourg, President of the Open Dental Community, Maître de stage at the University of Nancy, France, Responsible for regular training seminars for the management of the implantation in the atrophied bone hold in London at Queen Mary University Honorary Consul of Latvia since 2004, FIFA Football Referee until 2001, International lecturer, Different publications, mainly about the immediate loading in the atrophied bone. Memberships: ICOI, DGOI, BDIZ EDI, DGZMK, BAFO

ABSTRACT

Minimal invasive implant treatment options in the qualitatively compromised bone

When there is a loss of teeth, the atrophy of the alveolar processes occurs in a vertical as well as horizontal plane. Implant placement in compromised or severely atrophic jaws is challenging because of the poor quality and quantity of bone in the future implant bed. Restoring atrophied and severely atrophied cases can be very challenging due to the proximity of the sinuses and nerves and the resorption of the alveolar crest. Bone grafts, mental nerve displacement and sinus lift procedures are often used to overcome the initially poor anatomical and mechanical conditions. The alternative approach is to have implants at your disposal which are matching the bone conditions and which may allow to do a rehabilitation in a minimal invasive way and allowing early loading

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. TIRBOD FATTAHI

CV

Dr. Fattahi is a Professor of Surgery and the Chair of the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at the University of Florida College of Medicine in Jacksonville, FL. Dr. Fattahi has been at UF since 2002. After attending dental school, he completed medical school as well as his residency in Oral and Maxillofacial Surgery at the University of Kentucky Chandler Medical Center in Lexington, KY. Upon finishing his residency, he enrolled into a one year Facial Aesthetic Surgery fellowship under the guidance of Dr. T. Williams Evans in Columbus, Ohio. Dr. Fattahi's practice currently includes facial aesthetic surgery, orthognathic surgery, and maxillofacial trauma. He has lectured nationally and internationally and has authored multiple book chapters and manuscripts over the past 20 years while a faculty member at the University of Florida.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. SIMONAS GRYBAUSKAS

CV

Simonas Grybauskas graduated from Kaunas University of Medicine and acquired his Dental degree in 2000. In Vilnius University he completed his training in oral surgery (2003) and maxillofacial surgery (2006). In 2008 he acquired his Medical degree and became a double qualified oral and maxillofacial surgeon. Simonas Grybauskas passed the exams and became a Member of the Royal College of Surgeons of Edinburgh as of 2005. In 2009, he acquired PhD degree awarded by Riga Stradins University (Latvia). Present position of Dr Simonas Grybauskas is Doctor oral and maxillofacial surgeon at "S'OS Simanas Grybauskas' Orthognathic Surgery" and private Vilnius Kardiolita Hospital. Dr Grybauskas is a member of the Lithuanian Association of Maxillofacial Surgery as of 2002, a member of the Baltic Association of Maxillofacial and Plastic Surgery since 2002 and a member of the European Association for Cranio-Maxillofacial Surgery starting, from 2005. Dr Simonas Grybauskas hosted and directed two major Baltic Sea conferences on orthognathic surgery and orthodontics in Vilnius (2009) and Riga (2015) and organized seven training courses on orthognathic surgery and orthodontics. Dr Grybauskas devotes most of his time to orthognathic and reconstructive surgery, maxillofacial traumatology and implantology. Differences in facial morphology among populations and their influence on planning of facial surgery is the scope of his scientific work.

ABSTRACT

Sequencing of bimaxillary surgery: which jaw should be operated first?

Surgeons who have been trained to start orthognathic surgery with the maxillary osteotomy and proceed with mandibular osteotomies may question why the reverse sequence should be considered at all and vice versa. Indeed, in vast majority of cases there will be no or minimal difference in the outcomes achieved through maxilla-first and mandible-first pathways. However, clinical situations exist in which one of the pathways would be superior than the other. The lecture will outline the indications and contraindications of mandible-first and maxilla-first sequences focusing on condylar health, condylar rotation axis, CW and CCW maxillomandibular rotation patterns, maxillomandibular impaction or downgrafting and correction of asymmetries.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. MERGIME PREKAZI
LOXHA
CV

Born on 01.09.1973 in Zagreb-Croatia.1999- Faculty of Medicine , Dentistry School- Tirana , Albania
2000-Teaching Assistant, Faculty of Medicine, Dentistry Branch, Department of Maxillofacial Surgery
2000-University Clinical Center of Prishtina, Department of Maxillofacial Surgery, 2006-Specialist of Maxillofacial Surgery. 2007-Master Degree, Faculty of Medicine, Dentistry Branch, Department of Maxillofacial Surgery: 'Epidemiology of Maxillofacial Region Fractures in Kosova" 2014-PhD Degree, Faculty of Medicine, Dentistry Branch, Department of Maxillofacial Surgery: "Selective neck dissection, necessary or not in. Squamos Cell Carcinoma of the lip T1 and T2", 2014-2019 President of Bord of Dental Chamber of Kosova, 2018-Prof.ass. at the Department of maxillofacial Surgery, Dentistry Branch, Faculty of Medicine, University of Prishtina, 2021- Director of Maxillofacial Surgery Department, University Clinical Center of Kosova, 2018-Present President of Bord for Specialistic education for Maxillofacial and Plastic Surgery From 2016- Present "Dental Studio", Dentistry Clinic, Prishtina, Present: Works at University of Prishtina-Faculty of Medicine, University Clinical Center of Kosova, Dental Studio, Dentistry Clinic, Prishtina

ABSTRACT

Selective neck dissection necessary or not in patient with lower lip carcinoma T1 and T2

Introduction: Squamos cell carcinoma of lower lip is one of the most frequent malignant pathologies in maxillofacial region. Lip cancer is the second most frequent, after skin cancer .During the period of fifteen years in our department we have treated 789 patients with SCC of lower lip. Majority were males (89%). The patients with T1 and T2 had better prognosis. The role of selective neck dissection is still discussed as a surgical procedure in T1 and T2, specially in cases with no evidence of positive neck lymph nodes. The aim of our research is to find the better method for detecting metastases in the neck in patients with squamos cell carcinoma of the lower lip and to choose the better treatment for those patients.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Material and methods: 31 patients with Squamos cell carcinoma of lower lip T1,T2,Nc0 admitted in the Department of Maxillofacial Surgery in Pristina, from December 2010 till March-2012 have been analyzed for detection of possible metastasis in the neck.. Lymphoscintigraphy has been made the day of surgery with Tc99m-Sncolloid dissolved in 0.3 ml of saline solution applied at 4 peritumoral sites. After detection the sentinel lymph node was extirpated and biopsy has been done. **Results:** Of all patients 9,2% were females and 90,7% were males. Average age of patients was 61. 71% of patients were T1 and 29% T2.Sentinelnodes were detected with Lymphoscintigraphy (LSG) in 21 patients (67,7%)., positive LSG in T2 patients was 88% vs. 22% in T1. In 21 patient (67,7%) with positive lymphoscintigraphy Sentinel node biopsy resulted positive in 47,6%. Metastasis were found in 32% of total number of patients. **Discussion:** In our study lymphoscintigraphy combined with emediate biopsy of sentinel node shows very good results in the treatment of neck in patients with Lower lip carcinoma T1-2, Nc0. In T2 patients role of lymphoscintigraphy and selective neck dissection should be discussed

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. MASSIMO MARANZANO

CV

Consultant Oral Maxillo-Facial Surgeon/Head and Neck Reconstructive Surgeon/Plastic and Reconstructive surgeon at Manchester Royal Infirmary, Manchester; Honorary Senior Lecturer University of Manchester Massimo qualified both MD and DDS from University of Padova (Italy), then qualified as Consultant Oral and Maxillofacial Surgeon in 1996 from University of Verona (Italy) and completed his high medical training as full Plastic and Reconstructive Surgeon in 2007 from University of Udine (Italy). He is Master of Arts in Forensic Odontology from University of Florence since 2010. He took up his job as NHS Consultant at Bassano del Grappa (Italy) in 1996 then moved to Udine High Specialization Regional University Hospital Trust where he has set up the Regional Service of Higher Specialization in Head and Neck Microvascular Reconstruction including rehabilitation and moved to Treviso Regional Hospital Trust where he has been practicing as Senior Head and Neck Consultant, finally has moved to Manchester in 2013. Mr Maranzano has followed a unique training pathway both in Oral and Maxillofacial/Head and Neck Surgery and Plastic and Reconstructive Surgery. He was able to combine both extensive clinical training and sound scientific grounding supporting clinical practice. He has published in excess of 80 papers in both English and Italian peer-reviewed journals and lectures at numerous National and International conferences in and outside Europe. He has and is organizing live surgery and practical high standard hands on courses in head and neck reconstruction in Europe and USA. He is Honorary Professor in Oral and Maxillofacial Surgery at the University of Jacksonville, Florida (USA) since 2016. He is Chief of the Reconstructive Section at the SORG Academy. He is Member of the Great Manchester Cancer Pathway for Head and Neck Cancer. He is member of PEERS (Platform for Exchange of Education, Research and Science by Dentsply Sirona), BAOMS, SIM, IAOMS, BAHNO, ANDI, EACMFS. His clinical and research interests include Head and Neck Cancer and Reconstruction, including microsurgery, pre implant and implant surgery including 3D planning, which he has included in his every day practice since 2005, both for reconstruction and implant placement.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Middle Third Of Face Reconstruction In Post Ablative Surgery

In the last years, immediate reconstruction of maxillary bones together with soft tissues following large oncological defects or late effects of radiation therapy has been proved as a reliable morpho-functional reconstruction technique. The use of vascularized free flaps has become a real choice for immediate skull base and maxillary reconstruction.

The middle third defects of the face following enlarged total, total or partial maxillectomy for oncological purposes include very important structures both for aesthetical and for functional reasons. Among the outcomes big cranio-oro-nasal or oro-maxillary fistulas due to big bone segments asportation had been for a long time the consequences of such extensive surgical ablations. In the last years, immediate reconstruction of maxillary bones together with soft tissues following large oncological defects or late effects of radiation therapy has been proved as a reliable morpho-functional reconstruction technique. The use of vascularized free flaps has become a real choice for immediate skull base and maxillary reconstruction. The advantages of those flaps are the large and resizable tissues available in order to mantain a good facial profile and the possibility to reconstruct properly the oral lining together with orbital and maxillary soft tissues. The Author present a reconstructive protocol in order to help the surgeon to rationalize the reconstructive choices of this very complex facial area.

Disclosure of Interest: None Declared

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. EMEKA NKENKE

CV

2019 - present Editor-in-chief of the Journal of Cranio-Maxillofacial Surgery. 2019 - present Member of the Executive Committee of the European Association of Craniomaxillofacial Surgery 10/2014 - present Professor and Head of the Department of OMS, Medical University of Vienna, Austria. 03 - 09/2014 Professor and Head of the Department of OMS, University of Halle-Wittenberg, Germany. 2013 - present Section Editor to the International Journal of Oral and Maxillofacial Surgery. 2012-2014 Secretary General of the German Academy of Oral and Maxillofacial Surgery, Germany. 2009 - 2014 Full Professor of Oral and Maxillofacial Surgery, University of Erlangen-Nuremberg, Germany

ABSTRACT

Prefabrication of free flaps

Reconstructing the jaws with vascularized free flaps is a well-described technique. The aim is to close the defect and to allow regaining normal speech, swallowing and chewing. However, when an osteomyocutaneous flap like the fibula is adopted to close a palatal defect, the skin paddle can be of unfavorable thickness. As a consequence, additional debulking procedures and vestibuloplasties will become necessary before treatment with dental implants can be considered. To prevent these interventions, prelamination of bony flaps with split-skin grafts has been described. However, despite this sophisticated procedure, the patient is still left without dental implants as a basis for fixed or removable dentures. It has been stated that, often, a time interval of 6 months is needed before prosthetic rehabilitation is possible in these cases. Prefabrication of vascularized free flaps with a split-skin graft and the simultaneous placement of dental implants in the bony portion of the graft can help to significantly reduce this time interval. The aim of prefabrication is to contour the graft such that the defect is filled with adequate amounts of soft tissue and bone to resemble the original anatomy in the best way possible. Dental implants are placed prosthetically in the graft, and a thin epithelial tissue layer is established at the donor site. The latter is important to establish stable peri-implant conditions in the long term and to ensure implant success over time. The use of a prefabricated vascularized free flaps facilitates successful reconstruction of jaws for a variety of indications like segmental defects following tumor ablation and extreme atrophy. The inclusion of dental implants in the flap reduces the time without a dental prosthesis to a minimum. Therefore, with the routine use of free flaps in oral and maxillo-facial surgery the adoption of prefabricated flaps should be taken into account whenever appropriate

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. CHRISTOS PERISANIDIS

CV

Christos Perisanidis is Professor and Head of the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at the University of Athens, Greece. Dr. Perisanidis is the Education and Training Officer of the European Association of Cranio-Maxillofacial Surgery. He is also Scientific Director of the International Master Program in Periodontology and Implantology at the University Clinic of Dentistry, Medical University of Vienna, Austria. Dr. Perisanidis is Section Editor of the Journal of Cranio-Maxillofacial Surgery. He organizes and chairs international courses and practical workshops covering the whole spectrum of Oral and Maxillofacial Surgery at the Center of Anatomy of the Medical University of Vienna. He leads several basic and clinical research projects in the field of head and neck cancer.

ABSTRACT

Complications in free flap reconstruction

Microvascular surgery and avoidance of complications start with meticulous preoperative planning. Complications of free flap reconstructive surgery can be classified into three categories: those involving the recipient site, those involving the donor site, and medical complications. Early free flap complications are mainly caused by thrombotic events in veins and prompt detection is of utmost importance to increase the chances of flap salvage. The most common late free flap complications are linked to surgical site infections and wound healing deficiencies

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. FAISAL A. QUERESHY

CV

A native of Toronto, Canada, Dr. Faisal A. Quereshy is a board certified oral and maxillofacial surgeon by the ABOMS, board certified facial cosmetic surgeon by the American Board of Cosmetic Surgery (ABCS) and American Board of Facial Cosmetic Surgery (ABFCS). After graduating from dental school from the State University of New York (SUNY) School of Dental Medicine with a DDS (1994) degree, he completed a specialty training residency program in Oral and Maxillofacial Surgery at the Case Western Reserve University with an integrated medical school curriculum whereby he earned his MD (1997) and a one-year PGY General Surgery training. He then further advanced his surgical skills completing a specialized fellowship program, accredited by the American Academy of Cosmetic Surgery (AACCS) and CODA (Commission on Dental Accreditation), in Facial Cosmetic Surgery (2000). He is currently a Full Professor with Tenure, and the Residency Program Director of the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at the Case School of Dental Medicine and University Hospitals Cleveland Medical Center in Cleveland, Ohio . He holds memberships at all local, state and national levels: Currently he is the President-Elect for the American Board of Facial Cosmetic Surgery (ABFCS); President Elect for the American College of Oral & Maxillofacial Surgery (ACOMS); current President of the Ohio Society of Oral & Maxillofacial Surgeons; he has been an examiner (7 years) and Section Chair for the American Board of Oral and Maxillofacial Surgery (ABOMS); Past Secretary of the American Board of Cosmetic Surgery (ABCS) 2010-2013, past Board of Trustee for the American Academy of Cosmetic Surgery (AACCS); past president of both local Cleveland and Medina Dental societies, and is a current member of the State of Ohio Dental Board (appointed by the Governor of Ohio). He has given numerous continuing education seminars and presentations internationally and locally in his specialized field, and has published a number of scientific and clinical papers, as well as textbook chapters, and chair of the AAOMS Special Committee in Facial Cosmetic Surgery and its Clinical Interest Group in Cosmetic Surgery.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Minimally Invasive Facial Cosmetic Procedures

Demand for cosmetic facial surgery has increased over the last 20 years among US consumers. Oral and maxillofacial training programs are now including facial cosmetic surgery procedures and principles among their curriculum and scope of training. However, during economic downturns, patients are reluctant to pursue surgical expensive treatment options for facial rejuvenation. Instead, there has been an uprise in seeking 'no-downtime' and 'inexpensive' options that have little to no-recovery. The focus of this surgical clinic will be on facial cosmetic procedures that are considered non-invasive, with immediate patient results and gratification, including, discussions on Botox, use of fillers, non-ablative laser skin treatments, skin health program, as well as a discussion on the marketing and establishment of the cosmetic practice for the contemporary Oral & Maxillofacial Surgeon.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. MAJEED RANA

CV

04/2002 Frankfurt Preliminary medical exam, 03/2003 1st part medical exam, 03/2005 2nd part medical exam, 03/2006 3rd part medical exam, 04/2006, State examination human medicine, Johann Wolfgang Goethe University, Frankfurt, 04/2008 Dentistry, Aachen **Clinical/professional education:** 05/2006 – 07/2007 Training assistant Craniomaxillofacial Surgery Hochtaunuskliniken Bad Homburg Dr. Wolfgang Kater 06/2007 Certificate as Investigator for clinical studies 07/2007 – 07/2008 Trainings assistant Craniomaxillofacial Surgery Bundeswehrzentrankrankenhaus Koblenz Prof. Dr. Dr. Richard Werkmeister, 09/2007 Certificate for Emergency Medical Services, 10/2007 Sub-Speciality Emergency Medicine, 10/2007 Emergency Physician Hochtaunuskliniken Bad Homburg 03/2008 Exam Curriculum Implantologie der LZÄK Hessen 08/2008 – 07/2009 Training assistant Craniomaxillofacial Surgery Universitätsklinikum der RWTH Aachen Prof. Dr. Dr. Dieter Riediger, Since 08/2009, Training assistant Craniomaxillofacial Surgery, Clinic and outpatient clinic for Craniomaxillofacial Surgery, Medical School Hannover, Prof. Dr. Dr. Nils-Claudius Gellrich 04/2010 Qualification for Radiology Protection DVT 08/2010 Qualification for Radiology Protection DVT (Skull, NNH), 12/2012 Specialist for Craniomaxillofacial Surgery 04/2013 Specialist for Oral Surgery, 08/2014 Appointment as Senior Physician, 08/2014 Commissioner for visiting physicians, 02/2015 Plastic and Aesthetic Surgery, 04/2015 Assistant lecturer (responsible for student's education) Director of Orthognathic, Orbital and Craniosynostosis consultation Senior consultant department of Reconstructive Facial Surgery, 11/2015 Vice director department of Reconstructive Facial Surgery Hannover Medical School, 1/2017 Vice director department of Oral and Maxillofacial and Plastic Facial Surgery University of Hamburg-Eppendorf, 07/2017 Vice director department of Oral and Maxillofacial and Plastic Facial Surgery University of Duesseldorf

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

.....

Study design: This study presents a case-control study of 33 patients who underwent secondary orbital reconstruction, evaluating techniques and outcome. **Objective:** Adequate functional and aesthetical appearance are main goals for secondary orbital reconstruction. Insufficient premorbid orbital reconstruction can result in hypoglobus, enophthalmos, and diplopia. Computer-assisted surgery and the use of patient-specific implants (PSIs) is widely described in the literature. The authors evaluate the use of selective laser-melted PSIs and hypothesize that PSIs are an excellent option for secondary orbital reconstruction. **Methods:** The sample was composed of 33 patients, previously treated with primary orbital reconstruction, presenting themselves with indications for secondary reconstruction (i.e. enophthalmos, diplopia, or limited eye motility). Computed tomography and/or cone beam data sets were assessed before and after secondary reconstruction comparing intraorbital volumes, infraorbital angles, and clinical symptoms. Clinical outcomes were assessed using a standardized protocol. **Results:** Results show a significant change in intraorbital volumes and a reduction of clinical symptoms after secondary reconstruction. **Conclusions:** Outcomes of this study suggest that secondary orbital reconstruction can be performed routinely using selective laser-melted PSIs and titanium spacers. **Keywords:** computer-assisted surgery; diplopia; enophthalmos; orbital reconstruction; patient-specific implant; selective laser melting; three-dimensional mesh.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. CHINGIZ RAHIMOV

CV

Professor and Chairman of Department of Oral & Maxillofacial Surgery of Azerbaijan Medical University. President of Azerbaijan Society of Oral and Maxillofacial Surgeons. Experience (years): 44 -of hands-on practice ,41- of scientific research and 30 - of teaching experience. Over 150 published articles, of which 38 were added to the international scientific database. Have trained 11 PhD specialists. Councillor from Azerbaijan in EACMFs. Research area: Cranio-maxillofacial reconstructive surgery based on digital technologies; TMJ surgery; Orbital reconstruction, Panfacial trauma management; Head and Neck Oncology; Advanced dental implantology.

ABSTRACT

The impact of digital technologies on the development of modern craniofacial surgery

Introduction. As noted in the United Nations report - “Digital technologies have advanced more rapidly than any innovation in our history – reaching half of world’s population in only two decades and transforming societies.” Digital technologies are shaping the future of the manufacturing industry paving the way for what is known as Fourth Industrial Revolution. Today we are handling with 8 Commonly-Used Digital Transformation Technologies: Mobile, Cloud, IoT, Digital Twin, Robotics, Artificial Intelligence & Machine Learning, Augmented Reality However, from technical point of view according to our opinion currently the combination of all listed technologies could be found in the single unit device that represents augmented reality technology. Nowadays the further progress digital technologies released new trend - Mixed reality that is merging of a real-world environment and a computer-generated one as 3D holograms. The aim of current study is to identify and show impact of augmented and mixed reality technology on the progress of modern craniofacial surgery

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Materials and methods. Within current study we performed systemic review of literature published in period of 2009-2022. These investigations were divided into two groups: Surgical planning & clinical application- and Surgical education. Selected studies were compared to results that we achieved by us.

Results. The literature review and comparison of own results in application of AR/MR technologies showed significant improvement in both preoperative planning and simulation as well as intraoperative navigation. Significant differences in-between methods and approaches of other authors and own studies were not detected.

Discussions. Application of MR/AR technology in preoperative surgical planning and education allows to achieve more realistic prognosis of reconstructive surgery's outcomes. The combination of MR and AR technologies in surgical navigation, decrease the possibility of technical mistakes and time of the surgery and increase possibility of better outcomes. By resolution of technical problems related to holographic interactions and integration of artificial intelligence technology might lead to further improvements in clinical application of such technologies.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

**Dr. SUSUMU
TANAKA**

CV

.Professor The 1st Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Graduate School of Dentistry, Osaka University,

Work Experience (2000 – present) 2021 – present Professor: The 1st Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Graduate School of Dentistry, Osaka University 2014 – 2021, Associate Professor: The 1st Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Graduate School of Dentistry, Osaka University 2010-2014 Director: Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Osaka Police Hospital, Osaka, Japan 2007-2010 Assistant Professor: The 1st Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Graduate School of Dentistry, Osaka University 2003-2007 Assistant Professor: Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Matsumoto Dental University 2000-2002 Postdoctoral fellow: Department of Physiological Science, University of California, Los Angeles

Education PhD in Graduate School of Dentistry, Osaka University – Osaka, Japan 1997 DDS in Faculty of Dentistry, Osaka University – Osaka, Japan 1992

Qualifications

1. International Board for the Certification of Specialists in Oral and Maxillofacial Surgery (IBCSOMS)
2. Certifying Physician of Japanese Cleft Palate Association
3. Certifying Physician and Instructor of Japanese Society of Oral and Maxillofacial Surgeons

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Translational Research in the field of Oral and Maxillofacial Surgery

The 1st Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Graduate School of Dentistry, Osaka University, Osaka, Japan

In the oral and maxillofacial region, skeletal muscle participates in the production and regulation of oral motor functions such as chewing, swallowing, and articulation. Skeletal muscle has self-renewal potential, but severe damage and local fibrosis by trauma or surgery for oral carcinoma or facial clefts often cause worse healing with excessive scar tissue, leading to persistent functional impairment and suppression of maxillofacial growth in infancy. So far, regenerative treatment products for destructive skeletal muscle have not been established.

Osteopontin (OPN), expressed in a variety of cells, has multiple functional domains and participates in wound healing process. Seven amino acids sequence, SVVYGLR (SV peptide), exposed by thrombin cleavage of OPN upon inflammation or injury, has angiogenic activity and promotes fibroblast differentiation into myofibroblasts. Our recent studies have revealed that synthetic SV peptide facilitates cell motility and differentiation in myogenic cell populations, which contributes to the regeneration of matured myofibers with scarless healing and favorable functional regeneration after skeletal muscle injury. This novel short peptide shows fast metabolism which will prevent excessive production of myofibroblasts with a contractile property via the TGF- β receptor activation in the later period of the healing process.

Local application of SV peptide could be a powerful alternative treatment option for excessive oral and maxillofacial soft tissue injury to prevent disadvantageous events in the oral and maxillofacial surgery.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

**Dr. KEMAL MUSTAFA
TEKELI**

CV

Mr Tekeli graduated in dentistry from Gazi University , Turkey and medicine from Birmingham University in the UK. He did his Maxillo Facial surgical training in London and Kent. After qualifying, he completed a plastic surgery fellowship in London and a rhinoplasty fellowship in Istanbul. Currently, he is a Consultant Surgeon and Head of the Department in East Kent. His clinical practice includes head and neck cancer surgery and facial plastic reconstructive surgery.

ABSTRACT

Computer Aided Facial Reconstruction following Cancer Surgery

Maxillofacial oncologic surgery is a challenging field due to the 3D anatomy of the region with complex aesthetic and functional needs. Therefore, computer planning techniques have been widely utilised for resection and reconstruction. These enable more precise surgery tailored for the individuals pathology and anatomy reducing the operating time and standardising the procedures. However, there are pitfalls that we need to be aware of as oncological case planning is different to non oncological cases such as trauma. In this talk we will have a generalised overview of these techniques alongside with the possible pitfalls demonstrated through example cases and how to avoid those.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. VALENTINO VALENTINI

CV

Full Professor of Maxillo Facial Surgery. Past President of IHNS (Italian Head and Neck Society). Director of Maxillo Facial Surgery Unit of Policlinico Umberto I of Rome. Extensive expertise in Head and Neck Surgery and Reconstructive Surgery. Author of more than 120 peer reviewed paper

ABSTRACT

Reconstructive options in extended oral cavity cancer.

Oral cavity cancer still represents a plague all over the world. Despite technological progresses no improvement in disease specific and overall survival were seen. Due to pandemic, an uncontrolled increase of high stage disease has been detecting since 2020, making the overall management even more challenging. Task of the modern head and neck and reconstructive surgeon is to guarantee the most radical procedure minimizing patient's comorbidities and complications. To match these goals face scarless approaches were developed even for extensive oral cavity diseases through the years. This mininvasive procedures are always coupled with the selection of the most suitable reconstructive procedure, giving for each patient a specific personalized treatment.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

NATIONAL SPEAKERS

Dr. CANSU ALPASLAN

Dr. MEHMET EMRE
BENLIDAYI

Dr. SULEYMAN
BOZKAYA

Dr. EROL CANSIZ

Dr. SEDAT CETINER

Dr. CAGRI DELILBASI

Dr. GUHAN DERGIN

Dr. UMIT ERTAS

Dr. OMER GUNHAN

Dr. BERRIN ISIK

Dr. BANU KILIC

Dr. ERDEM KILIC

Dr. NUR MOLLAOGLU

Dr. BARIS SIMSEK

Dr. TOLGA SITILCI

Dr. CEM TANYEL

Dr. SINA UCKAN

Dr. ZEKAI YAMAN

DR. ERGUN YUCEL

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. CANSU ALPASLAN

CV

Dr.Alpaslan Gazi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında 2003 yılından bu yana Profesör olarak görev yapmaktadır. Mesleki kariyeri süresince Japonya'da Niigata Üniversitesinde, Hollanda'da Groningen Üniversite Hastanesinde, ABD'de Florida Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde, Almanya Freiburg'daki Albert Ludwigs Üniversitesi ve Münih'teki Ludwig-Maximilians Üniversitesi Dişhekimliği Fakültelerinde konuk araştırmacı olarak bilimsel çalışmalarda bulundu. Diş Hekimliği Eğitimi programları Akreditasyon Derneği (DEPAD)'ın Başkanlığını yürütmektedir. Dr.Alpaslan has been working as a Professor at Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral Surgery since 2003. During her professional career, she worked as guest researcher at Niigata University in Japan, Groningen University Hospital in the Netherlands, Florida University Faculty of Dentistry in the USA, Albert Ludwigs University in Freiburg, and Ludwig-Maximilians University Faculty of Dentistry in Munich. He is the President of the Accreditation Association of Dentistry Education programs (DEPAD).

ABSTRACT

Mezuniyet öncesi Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Eğitimi

Mesleğimiz ve uzmanlığımız dijital diş hekimliğinde yaşanan gelişmeler, pazara sunulan araç ve malzemelerin artması, firmaların üstün pazarlama ve tanıtım stratejileri, günümüzde birçok hastalıkta tıp ile bütünleşmenin ve multidisipliner bir yaklaşımın gerekliliği, gibi zorluklarla karşı karşıyadır. Diş hekimliği pratiğine kanıta dayalı yaklaşım, iklim krizi, dijitalleşme gibi gereklilikler ortaya çıkmıştır. Öğretim üyeleri olarak, diş hekimliği lisans, ağız, diş ve çene cerrahisi öğrenme hedeflerinin belirlenmesi, müfredatın buna göre güncellenmesi, öğrenci merkezli öğrenme yöntemlerinin çeşitlendirilmesi, öğrenme çıktılarının ölçülmesi için ölçme ve değerlendirme araçlarının çeşitlendirilmesi gibi sorumluluklarımız bulunmaktadır. Ayrıca, YÖK Ulusal Çekirdek Eğitim Programı, ulusal diş hekimliği eğitiminin akreditasyon standartları, Avrupa Diş

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Hekimleri Birliği'nin yeni mezun bir dişhekiminin profili ve nitelikleri gibi yanıt vermemiz ve uymamız gereken hem Ulusal hem de Uluslararası gereklilikler ve pozisyon belgeleri bulunmaktadır. Diş Hekimliği Eğitimi (ADEE). Bu konferansta Ağız, Diş, ene Cerrahisinde lisans diş hekimliği eğitimi ile ilgili tm bu zorluklar tartişılacaktır.

Undergraduate Oral Surgery Education and Training

Our profession and specialty are faced with challenges such as the developments in digital dentistry, the increase in the tools and materials offered to the market, the superior marketing and promotion strategies of companies, the necessity of integration with medicine and a multidisciplinary approach in many diseases today. Requirements such as an evidence-based approach to dental practice, climate crisis and digitalization have emerged.

As faculty members, we have responsibilities such as determining the learning objectives of undergraduate oral, dental and maxillofacial surgery education and training, to update the curriculum accordingly, diversify student-centered learning methods, and diversify measurement and evaluation tools to measure learning outcomes. In addition, there are both National and International requirements and position papers that we need to respond and comply such as National Core Education Program of YK, accreditation standards of national dental education, the profile and qualifications of a newly graduated dentist of the Association of Dental Education in Europe (ADEE). The lecture will highlight all those challenges in respect to undergraduate dental education in oral surgery.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

**Dr. MEHMET EMRE
BENLIDAYI
CV**

Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden 2001 yılında mezun oldu. Aynı fakültenin Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda doktora ve uzmanlık eğitimini 2008 yılında tamamladı. 2006 yılında Londra King's College Hospital Maksillofasiyal Cerrahi Departmanı'nı ve 2014 yılında Salzburg Paracelsus Medical University Maksillofasiyal Cerrahi Departmanı'nı ziyaret ederek klinik ve akademik faaliyetlerde bulundu. 2008 yılında düzenlenen Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği 15. Uluslararası Kongresi'nde en iyi araştırma ödülünü almaya hak kazandı. 2010 yılında düzenlenen Ağız ve Çene Yüz Cerrahisi Birliği Derneği 4. Uluslararası Kongresi'nde sunduğu bir başka araştırma ile en iyi araştırma ödülünü elde etti. Türkiye'de ilk kez 2016 yılında ve ikinci kez 2018 yılında düzenlenen "Çukurova Ortognatik Cerrahi Günleri ve Kadavra Kursu"nda kurs direktörü görevini üstlendi. Prof.Dr.M.Emre BENLİDAYI, 2014 – 2017 yılları arasında Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı Başkanı olarak görev aldı. Dr.Benlidayı 2018 – 2020 yılları arasında Adana Diş Hekimleri Odası yönetim kurulu üyeliği görevini üstlendi. 2019 yılında Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği yönetim kurulu üyesi olarak seçildi. Doçent unvanını 2013 yılında, Profesör unvanını ise 2019 yılında elde eden Prof.Dr.M.Emre BENLİDAYI'nın ulusal ve uluslararası dergilerde yayınlanmış 60'dan fazla makalesi, ulusal ve uluslararası kongrelerde sunulmuş 100'den fazla poster/sözlü bildirisi bulunmaktadır. Dr.Benlidayı'nın yayınlarına bugüne kadar 800'den fazla atıf yapılmıştır. TÜBİTAK, Dentsply, ITI, TFI ve Çukurova Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından desteklenen klinik ve deneysel projeleri mevcuttur. Halen Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı öğretim üyesi olan Prof.Dr.M.Emre BENLİDAYI'nın ilgi alanları ortognatik cerrahi, ileri implant cerrahisi, dudak damak yarığı cerrahisi ve sert doku laboratuvar araştırmalarıdır.

Prof.Dr.Benlidayı graduated from Çukurova University Faculty of Dentistry in 2001. He completed his doctorate and specialization training in the Oral and Maxillofacial Surgery Department of the same faculty in 2008. He visited London King's College Hospital Maxillofacial Surgery Department in 2006 and Salzburg Paracelsus Medical University Maxillofacial Surgery Department in 2014 and engaged in clinical and academic activities.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

He was entitled to receive the best research award at the 15th International Congress of the Turkish Association of Oral and Maxillofacial Surgery held in 2008. He received the best research award with another research he presented at the 4th International Congress of the Association of Oral and Maxillofacial Surgery in 2010. He undertook the task of course director at the Çukurova Orthognatic Surgery Days and Cadaver Course, which was held for the first time in 2016 and for the second time in 2018 in Turkey.

Prof. Dr.M.Emre BENLIDAYI worked as the Head of the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at Çukurova University Faculty of Dentistry between 2014 and 2017. Between 2018 and 2020, Dr.Benlidayi served as a member of the Adana Chamber of Dentists' board of directors. In 2019, he was elected as a board member of the Turkish Association of Oral and Maxillofacial Surgery. Prof. Dr.M.Emre BENLIDAYI, who received the title of Associate Professor in 2013 and the title of Professor in 2019, has more than 60 articles published in national and international journals, and more than 100 posters/oral papers presented in national and international congresses. More than 800 references have been made to Dr. Benlidayi's publications to date. He has clinical and experimental projects supported by TÜBİTAK, Dentsply, ITI, TFI and Çukurova University Scientific Research Projects Unit. Prof. Dr.M.Emre BENLIDAYI, who is still a faculty member at Çukurova University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, is interested in orthognathic surgery, advanced implant surgery, cleft lip and palate surgery and hard tissue laboratory research.

ABSTRACT

Pierre Robin Sendromlu Bebeklerde Mandibuler Distraksiyon Osteogenezis Uygulaması

Pediyatrik hastalarda mikrognatiye sekonder üst hava yolu obstrüksiyonu ilk kez Pierre Robin tarafından tanımlanmıştır. Mikrognati, glossopitozis ve bazı hastalarda yarık damak bulgularının var olduğu durum Pierre Robin Sekansı (PRS) olarak tanımlanmaktadır.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Mikrognati, posterior dil kollapsı, orofaringeal ve hipofaringeal bölgelerin fiziksel obstrüksiyonuna bağlı olarak üst hava yolu obstrüksiyonuna neden olabilir. Bu hastalarda, solunum, büyüme ve nörobilişsel gelişimde yetersizliğe ek olarak ileri vakalarda yaşamı tehdit eden hava yolu stenozu gözlemlenebilir.

PRS ile doğan bebeklerin çoğu konservatif yöntemlerle tedavi edilebilmesine rağmen, bazı hastalarda daha agresif müdahaleler gerektiren önemli solunum problemleri ortaya çıkmaktadır. Trakeostomi, geleneksel olarak bu hastalar için en etkili ve kesin tedavi seçeneği olmuştur. Ancak trakeostomide yüksek morbidite, yüksek maliyet ve hatta mortalite gözlemlenebilir. Mandibulanın distraksiyon osteogenezisi (DO), PRS'li bebeklerde nispeten yeni bir tedavi seçeneğidir. Bu yöntemle mandibula kademeli olarak uzatılarak posterior dil kökü pozisyonu düzeltilir ve böylece hava yolu obstrüksiyonu giderilir. Mandibuler DO yöntemi, bebeğin hayati fonksiyonları olan hava yolu ve beslenme fonksiyonunu düzeltmekle birlikte trakeostomiden kaçınmak için yararlı bir tedavi seçeneğidir. Bu sunumda, PRS'li bebek hastaların eksternal distraktör kullanılarak mandibuler uzatma yöntemiyle tedavisi anlatılacaktır

Using of Mandibular Distraction Osteogenesis in Infants with Pierre Robin Syndrome

Upper airway obstruction secondary to micrognathia in pediatric patients was first described by Pierre Robin. The findings as micrognathia, glossoptosis, and in some patients cleft palate are referred to as Pierre Robin Sequence (PRS). Micrognathia can cause upper airway obstruction due to posterior tongue collapse and physical obstruction of the oropharyngeal and hypopharyngeal regions. Affected patients may present with airway obstruction causing impairment to breathing, growth, neurocognitive development and, in advanced cases, life-threatening airway stenosis. Although the majority of babies born with PRS can be treated with conservative management, some patients may have significant respiratory issues, necessitating more aggressive interventions. Traditionally, tracheostomy has been the most effective and definitive treatment option for these patients. Tracheostomy, however, is associated with frequent morbidity, high cost, and occasional mortality. Distraction osteogenesis (DO) of the mandible is a relatively new treatment option in infants with PRS. With this method, the posterior tongue root position is corrected by gradually lengthening the mandible, thereby eliminating the airway obstruction. The mandibular DO method is a useful treatment option for avoiding tracheostomy, as well as improving the vital functions of the baby's airway and feeding function. In this lecture, the treatment of pediatric patients with PRS by means of mandibular lengthening using external distraction devices will be presented.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

**Dr. SULEYMAN
BOZKAYA
CV**

Doç. Dr. Süleyman BOZKAYA, 1976 yılında Bolvadin/ AFYON 'da doğmuştur. İlk Orta ve Lise eğitimini Bolvadin'de tamamlamış olup 1992 yılında Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde lisans eğitimine başlamıştır. 1997 yılında lisans eğitimini tamamlamış ve aynı fakültede Ağız, Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı'nda Doktora eğitimine başlamıştır. 2005 Yılında "Deproteinize ve Demineralize Kemik Greftlerinin Kemik İyileşmesi Üzerine Etkilerinin Deneysel Olarak İncelenmesi" konulu Doktora Tezini sunarak aynı bölümde Dr. Arş. Gör olarak 2011 yılına kadar görev yapmıştır. 2011 yılında Öğr Gör. Kadrosuna atanmış 2013 yılında ise Yrd. Doç. Kadrosuna atanmıştır. 2015 yılında Doçent ünvanı almış olup Temmuz 2020'ye kadar aynı Anabilim Dalı'nda çalışmalarına devam etmiştir. 2020-2022 yılları arasında Dokuz Eylül Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde çalışmalarına devam etmiştir. Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği ve International Team for Implantology (ITI) derneklerine üyelikleri bulunmaktadır. 2011 yılından itibaren ITI Fellow olarak, ITI Türkiye & Azerbaycan Section'ında görev yapmaktadır. İleri implant cerrahisi ve kret augmentasyon tekniklerine yönelik cerrahi uygulamaları ilgi alanları arasındadır. Doç. Dr. Süleyman BOZKAYA, evli ve iki çocuk babasıdır.

Assoc. Prof. Dr. Süleyman BOZKAYA was born in 1976 in Afyonkarahisar. He finished Bolvadin High School in Afyonkarahisar and started his undergraduate education at Gazi University Faculty of Dentistry in 1992. He completed his undergraduate studies in 1997 and started his Ph.D. education at the Department of Oral and Maxillofacial Surgery in the same faculty. He presented his Ph.D. thesis entitled "Experimental Investigation of the Effects of Deproteinized and Demineralized Bone Grafts on Bone Healing" in 2005 and served as Lecturer in the same department until 2011. He was appointed as Assistant Professor in 2013. He has received the Associate Professor degree in 2015 and continued to work in the same department until July 2020. He continued his studies at Dokuz Eylül University Faculty of Dentistry between 2020-2022. He is a Fellow of The International Team for Implantology (ITI) since 2011, and a member of The Turkish Association of Oral and Maxillofacial Surgery. Dr. BOZKAYA is married and father of two children. His areas of special interest are surgical applications for advanced implant surgery and crest augmentation techniques

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Başarılı kök ucu rezeksiyonu için güncel yaklaşımlar

Kök ucu rezeksiyonu veya periradiküler cerrahi, kalıcı bir periapikal lezyona sahip endodontik tedavi görmüş bir dişi kurtarmak için sıklıkla son çare olarak kullanılır. Apikal kök ucu rezeksiyonu son yıllarda büyük değişiklikler geçirmiştir. Cerrahi mikroskoplar, ultrasonik aletler ve uyumlu kök ucu dolgu malzemelerinin kullanıma sunulması, kök ucu rezeksiyonu operasyonlarını çok daha öngörülebilir bir tedavi haline getirmiştir. Modern periradiküler cerrahinin avantajları arasında kök apekslerinin daha kolay tanımlanması, daha küçük osteotomiler, daha sığ rezeksiyon açıları ve hazırlanan kök ucu kavitesinde sıkı sızdırmazlık sayılabilir. Modern periradiküler cerrahi bu nedenle geleneksel periradiküler cerrahiden çok daha yüksek bir başarı oranına sahiptir. Birkaç çalışma, kök ucu rezeksiyonunun kısa vadeli başarısını değerlendirmiştir. Bu yayınlar, bu yaklaşımın yüksek başarı oranını doğrulayan uzun vadeli çalışmalarla tamamlanmıştır. Rubinstein ve Kim %91,5, von Arx ve ark. %75,9, Song ve ark. %93,3 ve %87,8, Çalışkan ve ark. %80 başarı oranı bildirmişlerdir. Bu çalışmaların takip süresi 4-10 yıl arasında değişmektedir. Bu sunumda kök ucu rezeksiyonu için cerrahi teknikler ve klinik sonuçlar tartışılacaktır.

Current approaches for successful root end resection

Root end resection or periradicular surgery is often used as a last resort to save an endodontically treated tooth with a persistent periapical lesion. Apical root end resection has undergone profound changes in recent decades. The introduction of surgical microscopes, ultrasonics, and compatible root-end filling materials has made periradicular surgery a much more predictable treatment. The advantages of modern periradicular surgery include easier identification of root apices, smaller osteotomies, shallower resection angles, and tight sealing within the prepared root-end cavity. Modern periradicular surgical thus has a much higher success rate than traditional periradicular surgery. Several studies have evaluated the short-term success of root end resection. These publications were complemented by long-term studies confirming the high success rate of this approach. Rubinstein and Kim reported a 91.5% success rate, von Arx et al a 75.9% success rate, Song et al 93.3% and 87.8% success rates, and Çalışkan et al an 80% success rate. The follow-up period of these studies ranged from 4–10 years. In this lecture, surgical techniques and clinical results for root end resection will be discussed.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. EROL CANSIZ

CV

Erol Cansız 1983 yılında İstanbul'da doğdu. Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden mezun olduktan sonra uzmanlık eğitimini İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında tamamladı ve aynı bölümde yardımcı doçent ünvanıyla öğretim üyesi oldu. Baş ve boyun cerrahisi alanında eğitim almak amacıyla İstanbul Üniversitesi, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı'nda altı ay süreyle çalıştı. Maksillofasiyal cerrahi alanındaki bilgi ve tecrübesini arttırmak amacıyla Almanya Osnabruck'de, Clinicum Osnabruck Maksillofasiyal Cerrahi Departmanı'nda ve İngiltere Londra'da, St.Georges Medical University Maksillofasiyal Cerrahi Departmanı'nda görev aldı. 2019 yılında Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Doçenti Ünvanı'nı alan Erol CANSIZ, 2022 yılında Bezmialem Vakıf Üniversitesi Tıp Fakültesinden mezun oldu. Erol CANSIZ 2019 yılından beri İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Ağız Yüz ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında ve ek görevle İstanbul Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında akademik ve klinik çalışmalarına devam etmektedir

He was born in Istanbul in 1983. After he graduated from Marmara University Faculty of Dentistry he finished his specialty training at Istanbul University Faculty of Dentistry (Çapa Faculty of Dentistry), Oral and Maxillofacial Surgery Department and became a faculty member in the same department. In 2015 in order to improve his knowledge and experience on maxillofacial surgery he worked for six months in Istanbul University, Cerrahpaşa Faculty of Medicine, Department of Otorhinolaryngology. Also he worked in Osnabruck, Germany, at Clinicum Osnabruck Department of Maxillofacial Surgery, and in London, England, at St.Georges Medical University Department of Maxillofacial Surgery. In 2022 he graduated from Bezmialem Foundation University, Faculty of Medicine and he had medical degree. In August 2019, he received the title of Associate Professor in Oral and Maxillofacial Surgery. Erol CANSIZ has been working in the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of Istanbul University Faculty of Medicine since 2019 and with an additional task at the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of Istanbul University Faculty of Dentistry, academically and clinically.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Pratiğinde Güncel 3D Uygulamalar

Güncel ağız diş ve çene cerrahisi pratiğinde teknolojik gelişmeler belirleyici bir rol oynamaktadır. Gelişen teknoloji, 3 boyutlu tasarım ve üretim yöntemleriyle ilgili bilgi birikiminin çoğalması ve cerrahların bu konuya ilgilerinin artması sayesinde artık pek çok alanda bu yöntemlerden faydalanılmaktadır. Bu sunumda ortognatik cerrahi, temporomandibular eklem cerrahisi, tümör cerrahisi, ve implantoloji alanında kullandığımız güncel 3 boyutlu tasarım ve üretim teknolojileri vaka temelli bir anlatımla değerlendirilecek, bu yöntemlerin çalışma alanımıza olumlu ve olumsuz katkıları irdelenecektir

Current 3D Applications in Maxillofacial Surgery Practice

Technological advances have a decisive role on the current oral and maxillofacial surgery practise. Thanks to the technological developments, increasing knowledge about 3D design and production methods and the increasing interest of surgeons in this subject, we now benefit from these methods in many areas. In this presentation, current 3D design and production technologies that we use in orthognathic surgery, temporomandibular joint surgery, tumor surgery, and implantology will be evaluated on a case-based perspective, and the pros and cons of these methods will be discussed.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. SEDAT CETINER

CV

Prof. Dr. Sedat Çetiner 1967 yılında doğmuştur. Diş hekimliği eğitimini Hacettepe Üniversitesi'nde, oral ve maksillofasiyal cerrahi doktora eğitimini ise 1997 yılında Gazi Üniversitesi'nde tamamlamıştır. Daha sonra 1997 yılında East Grinstead/Londra Queen Victoria Hastanesi'nde klinik asistan olarak çalışmıştır. 2003-2008 yılları arasında Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Başhekimliği görevini yürüten Dr. Çetiner 2003 yılında doçent, 2009 yılında ise profesör olmuştur. İyi derecede İngilizce bilmekte olup pek çok bilimsel dergide pek çok araştırması bulunmaktadır. Hala aynı bölümdeki görevini sürdürmektedir.

Prof. Çetiner was born in 1967. He earned his dental degree from Hacettepe University, School of Dentistry and his Doctorate in Dental Surgery from Gazi University, School of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery in 1997. Having completed his doctorate studies, Prof. Çetiner studied and actively worked as a research assistant at the maxillofacial unit of the NHS Service at the Hospital in East Grinstead, London in 1997. He held the administrative post of Chief Physician at Gazi University, Faculty of Dentistry between the years 2003-2008. He earned his associate professorship and professorship in 2003 and 2008, consecutively. He has good command of English and is the author and co-author of many articles published in various scientific journals. Currently, he is working as a surgeon at Gazi University, the Department of Oral and Maxillofacial Surgery.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Antirezorptif ilaçlara bağılı çene osteonekrozları, güncelleme

Antirezorptif ilaçlara bağılı gelişen çene osteonekrozu (ARONJ) 2003 te ilk kez Marx tarafından tanımlandığından beri artan bir ivme ile oral ve maksillofasiyal cerrahinin konusu olmayı sürdürmektedir. Hastalığın tanı, evreleme, patogenez ve tedavisi pek çok araştırmaya ve durum raporlarına konu olmuş ve olmayı sürdürmektedir. Hastalığın farkındalığı artan vakalar ile yükselmiş olmasına rağmen, hala tam aydınlatılmamış unsurları içinde barındırmaktadır. Bu sunumda ARONJ ile ilgili çok yönlü bir güncelleme yapılması ve bu hastalara nasıl yaklaşılması gerektiğine dair güncel bilgilerin paylaşılması amaçlanmıştır. Bunu yaparken karşılıklı yaşanmış tecrübelerin paylaşılması da esas alınacaktır.

Since it was first defined by Marx in 2003, anti-resorptive drug related osteonecrosis of the jaw (ARONJ) has never ceased to be the center of attention in the field of oral and maxillofacial surgery. The diagnosis, staging, pathogenesis and treatment of the disease has been the subject of numerous studies and position papers. Although awareness regarding the disease has increased due to a rise in the number of cases, still there are many aspects that require further clarification. This presentation aims at outlining updated information regarding the disease and thereby exchanging information as how to approach patients. While doing so, emphasis will be placed on sharing of information and know-how.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. CAGRI DELILBASI

CV

Prof. Dr. Çağrı DELİLBAŞI, 1992 yılında TED Ankara Koleji'nden, 1997 yılında Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun oldu. 1997-2001 yılları arasında Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı'nda Doktora yaptı. 2001-2003 yılları arasında Japonya Kültür ve Eğitim Bakanlığı bursu ile Osaka Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde araştırmacı olarak bulundu. 2003-2011 yılları arasında Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde Öğretim Üyesi olarak görev yaptı. Halen İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda Öğretim Üyesi olarak görevini yürütmektedir. Yurt içi ve yurt dışı çok sayıda sunum ve yayını bulunmaktadır.

Dr. Çağrı DELİLBAŞI graduated from TED Ankara College in 1992 and from Gazi University Faculty of Dentistry in 1997. He completed his PhD at Ankara University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery between 1997-2001. He was granted for Japanese Governmental scholarship between 2001-2003 at Osaka University. He worked at Yeditepe University as a lecturer and associate professor between 2003-2011. Since 2011 he has been at İstanbul Medipol University school of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery as a professor and head of the department. Dr. Delilbaşı has many publications and presentations in the dental literature.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Maksiller osteotomilerde anatomik komplikasyonlar

Orta yüz dentofasiyal deformitelerin düzeltilmesinde maksiller osteotomiler tek başına ya da mandibular osteotomilerle kombine olarak sıklıkla uygulanmaktadır. Bu tür invaziv cerrahi işlemlere bağlı bir takım komplikasyonların gelişmesi doğal olarak beklenmektedir. Bu komplikasyonlar operasyon sırasında veya operasyon sonrasında gelişen komplikasyonlar olarak incelenmektedir. Oluşabilecek başlıca komplikasyonlar; intraoperatif ve postoperatif kanama, hatalı kemik kesisi, enfeksiyon gelişmesi, aseptik nekroz, istenmeyen kırıklar, anatomik yapılara zarar verilmesi olarak sayılabilir. Bu komplikasyonların önlenmesi veya azaltılmasında preoperatif detaylı klinik ve radyolojik muayene büyük önem taşımaktadır. Bu sunumda, maksiller osteotomiler sırasında ve sonrasında anatomik yapıların zedelenmesine bağlı oluşabilecek komplikasyonların ve sonuçlarının açıklanarak bu komplikasyonların azaltılmasına yönelik klinik ve radyolojik incelemenin öneminden bahsedilecektir. Operasyon sırasında dikkat edilmesi gereken cerrahi prensipler tartışılacaktır.

Anatomical complications in maxillary osteotomies

Maxillary osteotomies are commonly used for the correction of midfacial dentofacial deformities alone or in combination with mandibular osteotomies. Due to invasive nature of such surgical procedures, it is likely to encounter several complications. These complications are handled as intraoperative and postoperative complications. Major complications can be perioperative bleeding, undesired bone cut, infection, aseptic necrosis, unfavorable fractures, and damage to anatomical structures. In order to decrease or to prevent these complications, detailed clinical and radiological examinations are mandatory. In this presentation, possible complications, and their consequences due to maxillary osteotomies will be discussed together with emphasizing the importance of clinical and radiological examinations. Surgical principles to be adhered during the operations will be discussed.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. GUHAN DERGIN

CV

Dr. Guhan Dergin 1973 yılında İzmit'te doğdu. 1999 yılında Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun oldu. Aynı yıl Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ihtisasına başladı ve implant osseointegrasyon konulu tezi ile 2006 yılında doktorasını aldı. 2005 yılında ABD'de Kuzey Karolina Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda davetli doktor olarak çalıştı. 2009 yılında yardımcı doçent, 2013 yılında doçent ve 2020 yılında profesör oldu. Dr. Guhan halen Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı Başkanı olarak akademik kariyerine devam ederken aynı zamanda Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Derneği (ACBID) yönetim kurulu üyeliğini yürütmektedir. Profesör, birçok ulusal ve uluslararası kongrelerde davetli konuşmacı olarak bulunmuş, kurslar ve eğitimler düzenlemiştir. Kendisinin uluslararası ve ulusal bilimsel dergilerde çok sayıda makalesi ve kitaplarda bölümleri bulunmaktadır.

Dr. Guhan Dergin was born in 1973 in Izmit. He graduated from Marmara University Faculty of Dentistry in 1999. In the same year, he started his specialization in Oral and Maxillofacial Surgery at the Marmara University, Faculty of Dentistry. He received his doctoral degree in 2006 with his thesis on implant osseointegration. In 2005, he was in US as an invited doctor at the University of North Carolina, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery. He became assistant professor in 2009, associate professor in 2013 and professor in 2020. Dr. Gühan continues his academic career as the Head of the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at Marmara University Faculty of Dentistry. He is also a board member of the Oral and Maxillofacial Surgery Association (ACBID). The professor has been an invited speaker at many national and international congresses, and has organized courses and trainings. He has many articles in international and national scientific journals and chapters in books.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Maksillofasiyal Cerrahi Pratiğinde Dijital Planlama ve Rehberli Cerrahiler

Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi tedavi planının dijital ortamda yapılması cerraha birçok kolaylık sağlamaktadır. Ameliyat sonucunu etkileyen çok değişkenli faktörlerin tek bir ortamda incelenmesi ve hasta için optimum planın oluşturulması tedavinin öngörülebilirliğini de arttırmaktadır. Dijital cerrahi planlama programları dijital teknolojiye paralel olarak geliştikçe oluşturulan tedavi planlamasının cerrahi alana aktarılmasının da en az dijital planlama kadar önemli olduğu görülmüştür. Bu amaçla geliştirilen cerrahi kılavuzlar, 3d yazıcıların duyarlılığının artması ve daha erişilebilir hale gelmesiyle birlikte ağız, diş ve çene cerrahisi pratiğinde daha yoğun bir şekilde yer almaya başlamıştır. Bu konuşmada rehberli cerrahinin oral ve maksillofasiyal uygulamaya yenilikçi avantajları örneklerle sunulacaktır

Digital Planning and Guided Surgeries in Maxillofacial Surgery Practice

In Oral and Maxillofacial Surgery practice , making the treatment plan in digital environment provides many conveniences to the surgeons. Examining the multivariate factors affecting the outcome of the surgery in a single environment and creating the optimum plan for the patient also increases the predictability of the treatment. As digital surgical planning programs develop in parallel with digital technology, it has been seen that transferring the created treatment planning to the surgical field is at least as important as digital planning. Surgical guides developed for this purpose have started to take place more intensively in the practice of oral and maxillofacial surgery pratic, as the sensitivity of 3d printers has increased and become more accessible. In this lecture, the innovative advantages of guided surgery to oral and maxillofacial practice will be discussed with clinical examples.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. UMIT ERTAS

CV

Dr. Ertas, Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde profesördür. Dr. Ertas, lisans eğitimini 1994 yılında Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde tamamladı. Mezuniyetinin ardından 1995 yılında Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda yüksek lisans eğitimine başladı. 1999 yılında doktora derecesini aldı, aynı yıl yardımcı doçent oldu. 2005 yılında doçent, 2010 yılında profesör olarak atanan Dr. Ertas'ın birçok uluslararası ve ulusal yayınlanmış makalesi bulunmakta olup, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi konusunda uluslararası ve ulusal çok sayıda sunum yapmıştır. İlgi alanları; ortognatik cerrahi, yarık dudak ve damak cerrahisi, maksillofasiyal travmatoloji, TME bozuklukları ve cerrahisi ve diş implantolojisi, oral kanser ve rekonstrüktif cerrahi.

Dr. Ertas is professor in Ataturk University Faculty of Dentistry. Dr. Ertas finished undergraduate education at Ataturk University Faculty of Dentistry in 1994. After graduation, he started postgraduate education in Department of Oral and Maxillofacial Surgery in 1995. He has obtained doctorate degree in 1999, in the same year, became an assistant professor. Dr. Ertas appointed as an associated professor in 2005 and as a professor in 2010. He has many international and national published articles and he has made numerous international and national presentations about oral and maxillofacial surgery. His interests are; orthognatic surgery, cleft lip and palate surgery, maxillofacial traumatology, TMJ disorders and surgery, and dental implantology, oral cancer and reconstructive surgery.

ABSTRACT

TME Travmalarında Farklı ve Güncel Yaklaşımlar

Mandibula kırıkları, mandibulanın konumu ve çıkıntılı yapısına bağlı olarak maksillofasiyal iskelet kırıkları arasında görülme sıklığı açısından ikinci sırada yer alır. Kırık tedavisinde amaç; kırık fragmanlarının tam olarak redükte olması, travmanın yol açtığı defektlerin restore edilmesi, ve fraktür bölgesinde enfeksiyon

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

gelişiminin önlenmesidir. Temel tedavi prensibi; dişlerin eski oklüzal ilişkilerine getirilmeleri ve bu pozisyonda kırık parçaların açık ya da kapalı redüksiyonla sabitlenmeleridir. Tüm mandibula kırıklarının %26-57'sini kondil kırıkları oluşturur. Üzerinde çalışılan topluma göre cinsiyet oranı (erkek:kadın) 3:1 ile 2:1 arasında değişmektedir. Kondil kırıklarının %86'sı tek taraflıdır ve %48-66 oranında angulus mandibula ya da corpus mandibula kırığıyla birlikte görülür. Kırıkların %14'ü intrakapsüler, %24'ü kondil boyununda, %62'si kondil altı bölgede ve %16'sı ciddi deplasmanla birlikte görülür. Kırık insidansı 20-39 yaşları arasında yüksektir. Alt çene kondil kırıklarının tedavileri cerrahi olmayan tedavi (kapalı redüksiyon) ve cerrahi tedavi (açık redüksiyon) teknikleri ile yapılmaktadır. Kapalı redüksiyon yöntemi intermaksiller fiksasyon (IMF) immobilizasyon gerçekleştirilir. Redüksiyon ve fiksasyon, ark telleri ve ağızda bulunan dişler üzerine yerleştirilen splintler, intermaksiller fiksasyon vidaları ya da braketlerle elde edilir. Açık redüksiyon, bir insizyonla deri ya da mukozayı geçerek kırık bölgesinin açığa çıkarılmasını içeren bir fiksasyon yöntemidir. Kırık açığa çıkarıldıktan sonra kırığın redüksiyonu ve fiksasyonu doğrudan insizyon hattından görülerek yapılır. Açık redüksiyon ve fiksasyon doğru bir arka yüz yüksekliği tespiti sağlar ve maloklüzyon riskini en aza indirir

TMJ Traumas and Different Current Approaches

Mandible fractures rank second among maxillofacial skeletal fractures due to the position and protruding structure of the mandible. The purpose of fracture treatment; Complete reduction of fracture fragments, restoration of trauma-induced defects, and prevention of infection in the fracture site. Basic treatment principle; It is bringing the teeth to their former occlusal relations and fixing the broken parts in this position by open or closed reduction. Condyle fractures constitute 26-57% of all mandible fractures. The sex ratio (male:female) varies between 3:1 and 2:1, depending on the population studied. 86% of condyle fractures are unilateral, and 48-66% are associated with fractures of the angulus mandible or corpus mandible. 14% of the fractures are intracapsular, 24% are seen in the condyle neck, 62% are in the subcondylar region and 16% are seen with serious displacement. The incidence of fractures is high between the ages of 20-39. Treatment of mandibular condyle fractures is performed with non-surgical treatment (closed reduction) and surgical treatment (open reduction) techniques. Closed reduction method in intermaxillary fixation (IMF) immobilization is performed. Reduction and fixation are traditionally achieved with arch wires and splints placed on the teeth in the mouth, intermaxillary fixation screws or brackets without surgically approaching the fracture line. Open reduction is a fixation method that involves exposing the fracture site through an incision through the skin or mucosa. After the fracture has been exposed, reduction and fixation of the fracture is done by viewing directly from the incision line. Open reduction and fixation provides accurate posterior height determination and minimizes the risk of malocclusion.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. OMER GUNHAN

CV

1977 yılında Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden mezun olmuştur. 1985 yılında Gülhane Askeri Tıp Akademisinde Patoloji de doktora derecesini almıştır. Doktora sonrası Amerika Birleşik Devletleri, Washington DC, Armed Forces Institute of Pathology bölümünde NATO bursu ile eğitim görmüştür. Daha sonra bir yıl süre ile İngiltere'de Liverpool Üniversitesi Patoloji Bölümü'nde çalışmıştır. 1989 yılında Patoloji Doçenti, 1995 yılında Patoloji Profesörü olmuştur. 2001-2006 yılları arasında GATA Patoloji AD Başkanlığı yapmıştır. Gülhane Askeri Tıp Akademisinden 2016 yılında emekli olmuştur. Halen TOBB ETU Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı başkanlığını yürütmektedir. Türk Patoloji Dernekleri Federasyonu, Ankara Patoloji Derneği, Türk Sitopatoloji Derneğine üye olmuştur. Özellikle oral patoloji ve sitopatoloji konularında çalışmaktadır. İki yüzden fazla yurt dışı ve çok sayıda yurt içi yayını ile ikisi oral ve maksillofasiyal patoloji konusunda olmak üzere patoloji konusunda üç kitabı, iki kitapçığı ve üç kitapta bölüm yazarlığı mevcuttur.

Prof. Dr. Ömer Günhan finished his education in Ankara University, School of Dentistry on 1977. He gained his Ph. degree in Gülhane Military Medical Academy on 1985. He trained in AFIP, Washington DC in USA and in Liverpool University, Department of Pathology, for one year. He become associate professor on 1989 and full professor on 1995. He become the head of the Department of Pathology in GATA between 2001-2006. He retired from Gulhane 2016 and is working at TOBB ETU Medical School, Department of Pathology. He is the member of Turkish Society of Pathology, Ankara Society of Pathology, Turkish Society of Cytopathology. He is working particularly on oral and maxillofacial pathology and cytopathology. He published more than two hundred international article. He has tree textbook of pathology, two is related with oral and maxillofacial pathology and has a section in tree pathology textbook, all in Turkish language.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Semento-osseöz displazilerin patogenezi

Semento-osseöz displaziler, farklı bölgelerde ve boyutlarda olabilen, bu nedenle periapikal, fokal ve florid gibi klinik alt tiplere sahip, etiyojisi tam olarak bilinmeyen bir grup fibro-osseöz çene kemiği lezyonudur. Dişlerin olduğu bölgelerde, genellikle kadınlarda ve mandibulada sıktır. Diğer kemiklerde bilinen bir karşılığı yoktur. Lezyonlar statiktir veya remodelizasyon gösterme eğilimi yoktur. Yavaş bir süreçte daha büyük varyantlara dönüşme gösterebilir. Histolojik olarak periodontal orijinli olarak kabul edilirler ve fibröz displazi, semento-ossifiye fibrom ve Paget hastalığı gibi çene kemiğinin diğer fibro-osseöz lezyonları ile dikkat çekici örtüşmeler gösterirler. Bu sunumda semento-osseöz displaziler ile ilgili klinik ve radyolojik değerlendirme ile olası patogenez tartışılacaktır.

The pathogenesis of cemento-osseous dysplasia

Cemento-osseous dysplasias are a group of fibro-osseous jawbone lesions of unknown etiology, which may be in different regions and sizes, with clinical subtypes such as periapical, focal, and florid. It is common in the areas where the teeth are, usually in women and the mandible. It has no known counterpart in other bones. Lesions are static or do not tend to remodel. It may evolve into extensive variants in a slow process. Histologically, they are of periodontal origin and show remarkable overlap with other fibro-osseous lesions of the jawbones. In this speech, the clinical and radiological evaluations and the possible pathogenesis of cemento-osseous dysplasias will be presented

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Ağızın potansiyel malign (prekanseroz) lezyonları ve displazi derecelemesi.

Ağız kanserleri önemli bir sağlık sorunudur ve tüm kanserler içinde sıklığı artan bir kanser grubudur. Ağız kanserlerinin büyük bir kısmı öncül bir evreden sonra gelişir veya kanserin çevresinde öncül bir lezyon bulunur. Ağız kanserlerinde iyi tedavi sonuçlarına ulaşabilmenin en uygun yolu lezyonları erken evrede, mümkün ise prekanseröz aşamada saptamak ile mümkündür. Ağız gibi kolay erişilebilir ve muayene edilebilir bir bölgede erken evrede kanserlerin önlenmesi diş hekimliği mesleği için önemli bir görevdir. Bu konuşmada ağız kanser öncüsü lezyonları içinde yer alan lökoplaziler, eritroplazi, oral submüköz fibrozis ile otoimmün ve diğer kronik inflamatuvar hastalıkların kanser oluşumundaki rolleri tartışılacaktır. Oral potansiyel malign olarak tanımlanan bu lezyonlarda risk belirlemede etkili olan, displazi derecelemesi, lezyona ve hastaya ait kanser gelişme riski ile ilişkili faktörler açıklanmaya çalışılacaktır. Özellikle artmaya başlayan insan papilloma virüsü (HPV) ilişkili ağız lezyonları üzerinde de durulacaktır. Ayrıca mukozalarda sık görülen, belirgin bir kanser riski taşımayan ancak prekanseröz lezyonlara benzer hastalıklardan da bahsedilecektir. Her kavram üzerinde durulurken tanı ve tedavi yaklaşımları da açıklanacaktır.

Oral potentially malignant (precancerous) lesions and dysplasia grading.

Oral cancer is an important health problem and shows an increasing frequency. Most oral cancers develop after an early stage or there is a precursor or potentially malignant stage. The most appropriate way to achieve good treatment results in oral cancers is to detect the lesions at an early stage, if possible, at the precancerous stage. Preventing cancers at an early stage in an easily accessible and inspectable area such as the mouth is an important task for dentistry. In this talk, the roles of leukoplakia, erythroplasia, oral submucous fibrosis, autoimmune, and other chronic inflammatory diseases, which are among the precancerous lesions of the mouth, in the formation of cancer will be discussed. In these lesions, which are defined as potentially malignant, the factors that are effective in determining the risk, the dysplasia grading, the risk of developing cancer of the lesion and the patient will be explained. Particular attention will be paid to human papillomavirus (HPV) related mouth lesions, which have started to increase. In addition, diseases that are common in the mucous membranes, and do not carry a significant cancer risk, but are similar to precancerous lesions will also be mentioned. While focusing on each concept, diagnosis and treatment approaches will be explained.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. BERRIN ISIK

CV

Profesör Doktor Berrin Işık (MD) 1987: İstanbul Üniversitesi İstanbul Tıp Fakültesi. 1994:Trakya Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji, ve Reanimasyon Anabilim Dalı. Çalıştığı kurum: Gazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Anesteziyoloji ve Reanimasyon Anabilim Dalı. Uzmanlık ve ilgi alanı: Pediatrik Anestezi, Sedasyon, Nitroz Oksit, Derlenme ajitasyonu e deliryum, Dental uygulamalarda anestezi. Kitap veya bölüm editörlüğü veya yazarlığı (37). Klinik e dnyssel araştırma makaleleri (SCI-E:55, Diğer indeksler: 200'den fazla). Çok sayıda bilimsel etkinlik organizasyonu, konferans, sunumlar

Professor Doctor Berrin Işık (MD). 1987: İstanbul University Faculty of Medicine. 1994:Trakya University Faculty of Medicine Department of Anesthesiology and Reanimation. Institution :Gazi University Faculty of Medicine Department of Anesthesiology and Reanimation. Expertise and interests area: Pediatric Anesthesia-Sedation-Nitrous oxide-Emergency agitation and delirium-Cognitive functions and anesthesia, Anesthesia in Dental procedures. Book/chapter-author/editör (37). Clinical and experimental research articles (SCI-E:55, Other indexes: More than 200). Many scientific organisation, conferance, presentation.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Ağız Diş Çene Cerrahisi tedavileri gerçekleştirilirken bunların önemli bir kısmında genel anestezi veya sedasyon uygulamalarına ihtiyaç duyulmaktadır. Sedasyon, hastanın işlemi daha kolay tolere etmesini sağlayan konforunu artıran ve diş hekiminin de daha rahat çalışmasına imkan veren bir anestezi uygulamasıdır. Ancak ciddi komplikasyonları da bulunmaktadır. Diş hekimliğinde en sık inhalasyon ve intravenöz sedasyon uygulanır. Sedasyon amacıyla seçilebilecek ajanlar, hazırlık aşamasında yapılması gerekenler, alınması gereken tedbirler iyi bilinmelidir. Kendi içinde bazı zorluklar da içermesine karşın doğru ve etkin uygulanan sedasyon ile hasta güvenlik ve konforu artırılabilmektedir.

While performing Oral and Maxillofacial Surgery treatments, general anesthesia or sedation applications are needed in a significant part of them. Sedation is an anesthesia application that allows the patient to tolerate the procedure more easily, increases comfort and allows the dentist to work more comfortably. However, there are also serious complications. Sedation methods in dentistry include usually inhalation sedation and intravenous sedation. The agents that can be selected for sedation, the things to be done during the preparation phase and the precautions to be taken should be well known. Although it contains some difficulties in itself, patient safety and comfort will be increased with sedation applied correctly and effectively.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. BANU KILIC

CV

1995-2000 yılları arasında Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde lisans eğitimini tamamlamıştır. 2005 yılında Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı'nda Uzman Dr. ünvanını almıştır. 2005-2017 yılları arasında Kayseri'deki muayenehanesinde ortodonti uzmanı olarak çalışmıştır. 2010-2012 yılları arasında "Martin/Cocconi Continuing Education in Orthodontics FACE Treatment Philosophy" adlı 2 senelik kursu tamamlamıştır. 2017 yılında Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı'nda Öğretim Üyesi olarak çalışmaya başlamıştır ve halen görevine devam etmektedir. 2021 yılında ITU ARI Teknopark adresinde kurulan "Kedi Mobil Uygulama Limited Şirketi" isimli sağlık uygulamaları şirketinin kurucu ortağıdır. 2'si Uluslararası Buluşçular Dernekleri Federasyonu (IFIA) Gümüş Buluş Madalyası'nı 2021 ve 2022'de alan 3 buluşun patent sahibidir. Temporomandibuler eklem hastalıkları, ortognatik cerrahi, şeffaf plak tedavileri ve ortodontide yapay zekâ uygulamaları özel ilgi alanları arasındadır.

She received undergraduate education at Hacettepe University Faculty of Dentistry between 1995-2000 and obtained her master degree and residency in orthodontics from Cumhuriyet University in 2005. Between 2005 and 2017, she worked as an orthodontist in her private office in Kayseri. Between 2010-2012, she completed a 2-year course named "Martin/Cocconi Continuing Education in Orthodontics FACE Treatment Philosophy". She is co-founder of a health applications company named "Kedi Mobile Applications LLC", which was established in 2021 at ITU ARI Teknopark. She is the patent holder of 3 inventions, 2 of which have received International Federation of Inventors' Associations (IFIA) Silver Invention Medal at 2021 and 2022. In 2017, she started to work as a faculty member at Bezmialem Vakıf University, Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics and still working at the same position. Her special interests are temporomandibular joint disorders, orthognathic surgery, clear aligner treatments and artificial intelligence applications in orthodontics.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Bu konuşmanın amacı başta ideal oklüzyon ve sentrik ilişki kavramlarını sorgulayarak kondil pozisyonu ve oklüzyonun temporomandibüler eklem sağlığı üzerine etkisini ortodontik bakış açısıyla sunmaktır. Bu konuda literatürde ve uygulamada gelişmiş olan fikir ayrılıklarının dünü ve bugünü klinik vakalar eşliğinde tartışılacaktır. Özellikle ortognatik cerrahi hastalarının planlanması ve hazırlığı esnasında dikkat edilmesi gereken hususlara yer verilerek olası istenmeyen sonuçların sebepleri tartışılacaktır. Ortognatik cerrahi sonrası beklenmedik sonuçlardan sakınmak için ortodontistin ve cerrahın dikkat etmesi gereken noktalar vurgulanarak çözüm önerileri sunulacaktır.

The purpose of this talk is to present the effects of condyle position and occlusion on temporomandibular joint health from an orthodontic point of view by questioning the concepts of ideal occlusion and centric relationship. The past and present differences of opinion developed in the literature and practice on this subject will be discussed in the context of clinical cases. The reasons for possible undesirable results will be addressed, especially by giving attention to the issues that should be considered during the planning and preparation of orthognathic surgery patients. Solutions will be presented to avoid unfavorable results after orthognathic surgery by emphasizing the points that the orthodontist and surgeon should pay attention to.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. ERDEM KILIC

CV

Erdem Kılıç, Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden 2000 yılında mezun olduktan sonra, 2005 yılında Cumhuriyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda doktora ünvanını almıştır. 2005 ve 2017 yılları arasında, Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda öğretim üyesi olarak çalışmıştır. Bu süre zarfında, akademik ve klinik çalışmalarının yanında Anabilim Dalı Başkanlığı, Dekan Yardımcılığı gibi idari görevlerde de bulunmuştur. 2010 yılında, Londra Üniversitesi St. Georges Hastanesi Maksillofasiyal Cerrahi Departmanın'da 4 ay süre ile ziyaretçi doktor olarak çalışmıştır. 2012 yılında doçent ünvanını almıştır. 2017 yılında Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda öğretim üyesi olarak çalışmaya başlayan Dr. Kılıç, 2018 yılında aynı üniversitede profesör ünvanını almıştır. 2020 yılından beri akademik faaliyetlerine Bezmialem Vakıf Üniversitesi'nde misafir öğretim üyesi olarak devam etmektedir. Klinik çalışmalarını ise İstanbul'da 2022 yılında kurduğu KLC Klinik Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniğinde sürdürmektedir. Maksillofasiyal cerrahi ile ilgili ulusal ve uluslararası birliklere üyeliği bulunan Dr. Kılıç'ın mesleki ilgi alanları 3D dijital planlama ve cerrahisi, atrofik çenelerin ogmentasyonları ve dentofasiyal cerrahi deformiteleridir. Kendi bilim alanı ile ilgili ulusal ve uluslararası dergilerde yayınlanmış 50'nin üzerinde yayını bulunmaktadır.

Erdem Kılıç has graduated from dental school of Hacettepe University in 2000 and obtained his PhD degree and residency in oral and maxillofacial surgery from Cumhuriyet University in 2005. He worked as an academic staff in Oral and Maxillofacial Department of Erciyes University between 2005 and 2017. During this period in addition to his academic and clinical studies, he also held administrative positions such as chief of the department and vice dean. He served at Maxillofacial Department of St. Georges Hospital, London University as a visiting fellow for 4 months in 2010. He was entitled as an associate professor in 2012. He started to work as a faculty member in Bezmialem Vakıf University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery in 2017. He became a professor at the same university

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

in 2018. Since 2020 he is continuing his academic activities as a visiting professor at Bezmialem Vakıf University. Also he is performing his clinical activities in his own private dental clinic (KLC Dental Clinic). He is a member of national and international associations of oral and maxillofacial surgeons. His professional interests include 3D digital planning, augmentation of atrophic jaws and dentofacial deformities. He has more than 50 papers published in national and international journals related with his scientific field.

ABSTRACT

Bu konuşmanın amacı ortognatik cerrahi ile sağlıklı temporomandibular eklem arasında ameliyat öncesi ve ameliyat sonrası dönemde klinik açıdan değerlendirilecek noktaları sunmaktır. Kondil pozisyonu ve morfolojisi ortognatik cerrahi planlamasında hem ortodontik açıdan hem de cerrahi açıdan, tedavi bitiminde planlanan sonuca ulaşılması için büyük önem arz etmektedir. Bu konuşmada, ortognatik cerrahi hastalarında kondil pozisyonu ve morfolojisinin ameliyat öncesi değerlendirmede, tedavi planlamasını nasıl etkilediği ve planlama yaparken nelere dikkat edilmesi gerektiği anlatılacaktır. Ameliyat öncesi planlamada dikkat edilmesi gereken hususlara ek olarak, kondil pozisyonunun doğru konumu ile ilgili olarak; hareket miktarı, segmentlerin konumu ve fiksasyon gibi ameliyat sırasındaki risk faktörlerine de değinilecektir. Bu bilgiler klinik vakalar eşliğinde verilecektir.

The aim of this lecture is to present the clinical points between orthognathic surgery and the healthy temporomandibular joint in the preoperative and postoperative period. Condyle position and morphology are of great importance in orthognathic surgery planning, both orthodontically and surgically, to achieve the planned result at the end of the treatment. In this presentation, it will be explained how the condyle position and morphology affect the treatment planning in the preoperative evaluation in orthognathic surgery patients and what should be considered while planning. In addition to the points to be considered in preoperative planning, regarding the correct position of the condyle position; Intraoperative risk factors such as amount of movement, position of segments and fixation will also be mentioned. This information will be given in the context of clinical cases.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. NUR MOLLAOGLU

CV

1988 yılında Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun olan Prof.Mollaoglu 1998 yılında İngiltere/Cardiff Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde Bilim Doktorasını tamamladıktan sonra 2002 yılında Yardımcı Doçent, 2003 yılında Doçent, 2009 yılında Profesör ünvan'ını almıştır. 2006-2009 yılları arasında Almanya/Erlangen Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde ve 2012 yılında USA- New York/Mount Sinai Hastanesinde, Oral ve Maksillofasial Cerrahi Anabilim Dalların'da çalışma deneyimi de bulunan Prof. Mollaoglu'nun 'Oral kanserlerde erken teşhis yöntemleri ve Dental implant uygulamaları' alanında araştırmaları halen devam etmektedir. Prof.Mollaoglu 2020 yılından itibaren ADO Klinik Bilimler Dergisinin Editörlüğünü de yapmaktadır.

Prof.Mollaoglu, she has graduated from Gazi University Faculty of Dentistry in 1988, completed her PhD at the Cardiff University Dental School/England in 1998, and received the title of Assistant Professor in 2002, Associate Professor in 2003, and Professor in 2009. Prof. Mollaoglu, had the working experience in Germany/Erlangen University Dental School between 2006-2009 and in USA-New York/Mount Sinai Hospital, Department of Oral and Maxillofacial Surgery in 2012. Her research in the field of "Early diagnostic methods in oral cancers and Application of dental implants" are still continuing. Prof.Mollaoglu has been the editor of the ADO Journal of Clinical Sciences as well since 2020.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Kanama bozukluğu olan hastalarında oral cerrahi yönelik tedavi yaklaşımları

Kanama Bozuklukları edinsel veya kalıtsal olabilir. Diş hekimliği pratiğinde kanama bozukluğu olan hastalara kanal dolgusundan diş çekimine hatta daha ileri cerrahi girişimlere kadar pek çok farklı tedavi uygulanabilmektedir. Kanama bozukluklarından Hemofili A, Hemofili B ve von Willebrand hastalığı Koagülasyon bozukluklarına bağlı hastalıklar olarak bilinmektedirler. Hemofili, X'e bağlı resesif geçiş gösteren doğumsal bir kanama bozukluğu olup, Faktör VIII eksikliği Hemofili A, Faktör IX eksikliği ise Hemofili B olarak adlandırılır. Hemofili A'nın, Hemofili B'ye göre toplumda %80 daha yaygın olarak görüldüğü bildirilmiştir. Hastalık çoğunlukla taşıyıcı kadınlardan, erkek çocuklarına geçmektedir. Hastalık nadiren Homozigot vakalarda kadınlarda, primer olarak erkeklerde görülür. Hemofili B genellikle kalıtsal olmasına rağmen vakaların yaklaşık %30'u kişinin kendi genlerinde meydana gelen spontan mutasyondan kaynaklanmaktadır. Hemofili hastalarında 'Oral Hijyenin' maksimum düzeyde tutulması oldukça önemlidir. Bu nedenle hastalar rutin dental muayenelerini ilk süt dişinin sürmesini takiben düzenli olarak yaptırmalıdır. Dental işlemler sırasında uzamış pıhtılaşma zamanı ve aşırı kanamaya eğilim görülebilir. Önlem alınmadığı takdirde bu durum şiddetli Hemofili vakalarında hayatı tehdit edebilecek durumlara da sebebiyet verebilmektedir. Gerekli önlemlerin alındığı, kontrol altında olan hastalarda diş hekimleri dental tedavileri rahatlıkla uygulayabilecek ve bu da hastanın yaşam kalitesini arttıracaktır. Bu sunumda, Hemofili hastalarında izlenecek dental tedavi yaklaşımlarının anlatılması hedeflenmektedir.

Treatment approaches for oral surgery in patients with bleeding disorders

Bleeding Disorders can be acquired or inherited. In dental practice, many different treatments can be applied to patients with bleeding disorders, from root canal filling to tooth extraction and even more advanced surgical interventions. Among the bleeding disorders, Hemophilia A, Hemophilia B and von Willebrand diseases are known as diseases related to coagulation disorders. Hemophilia is an X-linked recessive congenital bleeding disorder, Factor VIII deficiency is called Hemophilia A and Factor IX deficiency is called Hemophilia B. It has been reported that Hemophilia A is 80% more common in the community than Hemophilia B. Hemophilia A is mostly transmitted hereditarily from mother to her son. The disease affects primarily males and rarely homozygous females. Although Hemophilia B is usually inherited, about 30% of cases are caused by a spontaneous mutation of genes in patients. It is very important to keep 'Oral Hygiene' at the maximum level in hemophilia patients. For this reason, patients should have their routine dental examinations done regularly after the eruption of the first primary tooth. Prolonged clotting time and a tendency to excessive bleeding may occur during dental procedures. If precautions are not taken well the situation can lead to life-threatening in severe hemophilia cases. If patients are under control by taking necessary precautions, dentists can easily apply dental treatments and that would increase the patient's quality of life. In this presentation, dental treatment approaches in hemophilia patients will be discussed.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. BARIS SIMSEK

CV

1966 yılında Ankara'da doğdu. 1983 yılında TED Ankara Kolejinden, 1989 yılında ise Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden mezun oldu. 1991 yılında girdiği Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim dalında doktora eğitimini tamamladıktan sonra aynı anabilim dalında 2004 yılında Doçent, 2010 yılında ise Profesör oldu. Halen aynı Anabilim dalında Anabilim Dalı Başkanı olarak görev yapmaktadır. Yurt dışında çeşitli ülkelerde konuk öğretim üyesi olarak çalışmıştır ve Türk Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Derneği üyesidir.

ABSTRACT

Sinus Lift Komplikasyonları

Maksiller sinüs ogmentasyonu, dişsiz posterior maksillanın ogmentasyonu için başarılı bir preprotetik tekniktir. Lateral veya krestal yaklaşımla yapılabilir. Bu ameliyat artık yaygın olup, kemik ogmentasyonu ve implant osseointegrasyon açısından iyi sonuçlar vermektedir. Açık ve kapalı sinüs lifting prosedürlerinin kendine özgü komplikasyonları vardır. En sık görülen intraoperatif komplikasyonlar sinüs membran perforasyonu ve kanama olup, postoperatif komplikasyonlar isesinüs greft enfeksiyonları, sinüs enfeksiyonları ve sinüzittir. Bu komplikasyonların çoğu, maksiller sinüs anatomisinin, bu durumların çok yönlü etiyolojilerinin ve bunlardan kaçınmak için atılabilecek adımların tam olarak anlaşılmasıyla önlenbilir veya insidansı büyük ölçüde azaltılabilir. Sinüs anatomisinin preoperatif değerlendirilmesi komplikasyon oranını önemli ölçüde azaltır.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Sinüs Lift Complications

Maxillary sinus augmentation is a successful preprosthetic technique for augmentation of the edentulous posterior maxilla. It can be performed via a lateral or crestal approach. This surgery is now widespread, with good results in terms of bone augmentation and implant osseointegration. There are specific complications of open and closed sinus lifting procedures. The most common intraoperative complications are sinus membrane perforation and bleeding, and the postoperative complications are sinus graft infections, sinus infections, and sinusitis. The majority of these complications can be prevented, or their incidence greatly reduced, through a thorough understanding of maxillary sinus anatomy, the multifaceted etiologies of these conditions, and the steps that can be taken to avoid them. Preoperative assessment of the anatomy of the sinus reduces the rate of complications considerably.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. TOLGA ŞITILCI

CV

Dr A. Tolga Şitilci, 1976 da İstanbul'da doğdu. Kabataş Erkek Lisesi'ndeki eğitiminin ardından, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nden 1999 da mezun oldu. Özel sektörde bir süre çalıştıktan sonra S.B. İstanbul Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde Anesteziyoloji ve Yoğun Bakım Uzmanı oldu. Mecburi hizmetini Malatya'da tamamladı. İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde 2010 yılından beri Öğretim Üyesi ve Anesteziyolog olarak çalışan Dr Tolga Şitilci, Bilinçli Sedasyon, Diş Hekimliği ve Sistemik Hastalıkların İlişkileri, Diş Hekimliğinde karşılaşılan Acil Medikal Durumlar ve Tedavileri, Dental Genel Anestezi konularında çalışmakta ve eğitimler vermektedir.

Dr A. Tolga Şitilci was born in Istanbul in 1976. After graduating from Kabataş Boys High School, he graduated from Istanbul University Cerrahpaşa Faculty of Medicine in 1999. After working in the private sector for a while, he became an Anesthesiologist and Intensive care specialist at Istanbul Training and Research Hospital of Turkish Ministry of Health. He completed his obligatory service in Malatya city. Dr. Tolga Şitilci has been working as an Instructor and Anesthesiologist at the Faculty of Dentistry of Istanbul University since 2010. He works in the fields of Dentistry and Emergency Medical Situations and Dental General Anesthesia.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Ortognatik Cerrahide Hipotansif Anestezi

Ortognatik cerrahi, maksilla, mandibula veya her ikisini birlikte içeren dentofasiyal deformiteleri fonksiyonel ve estetik olarak tedavi etmek için uygulanan büyük cerrahi bir prosedürdür. Ortognatik cerrahinin operasyon bölgesi olan orofasiyal bölge yüksek vaskülaritesi nedeniyle önemli miktarda kan kaybı beklenen ve transfüzyon ihtiyacına sebep olabilecek büyük bir bölgedir. Günümüzde de oldukça yaygın olarak uygulanan bu operasyon sırasında perioperatif kan kaybı ve transfüzyon gereksinimini azaltmak için çeşitli yöntemler kullanılmaktadır. Bu tekniklerden biri olan hipotansif anestezi tekniği, genel anestezi esnasında hastanın tansiyonunun kontrollü düşürülmesiyle sağlanan ve operasyon bölgesindeki kanlanmanın azaltan bir tekniktir. Bu sunumda, kan kaybını ve transfüzyon ihtiyacını azaltmak için uygulanan hipotansif anestezi tekniğinin avantajlarını, dezavantajlarını ve risklerini ele alacağız

Hypotensive Anesthesia in Orthognatic Surgery

Orthognathic surgery is a major surgical procedure carried out to treat dentofacial deformities involving the maxilla, the mandible or both in combination. Orthognathic surgeries are complex surgical procedures for which a considerable amount of blood loss is expected due to the high vascularity of the facial skeleton, resulting in the need for blood transfusion. Various methods have been used to reduce perioperative blood loss and the need for transfusion during this operation, which is still widely used today. The hypotensive anesthesia technique, is a technique that is provided by reducing the blood pressure of the patient during general anesthesia and reduces the blood supply in the operation area. The aim of this presentation is to provide an overview of hypotensive anesthesia in orthognathic surgery by addressing the advantages, disadvantages and risks of the hypotensive anesthesia technique.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. CEM TANYEL

CV

Dr. Cem Tanyel 1975 yılında Muğla'da doğdu. Lise öğrenimini İzmir Bornova Anadolu Lisesinde tamamladı. 1998 yılında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden mezun oldu. Aynı yıl İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ihtisasına başladı ve kemik greftleri ile ilgili tezi ile 2005 yılında doktorasını aldı. 2013 yılında İngiltere'de Saint George Hospital'da gözlemci doktor olarak bulundu. 2015 yılında docent ünvanı aldı. Dr. Cem Tanyel halen İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda akademik kariyerine devam etmektedir. Bugüne kadar 3 adet doktora öğrencisi danışmanlığı yapmış ve mezun etmiştir. Dr. Tanyel, birçok ulusal ve uluslararası kongrelerde davetli konuşmacı olarak bulunmuş, kurslar ve eğitimler düzenlemiştir. Kendisinin uluslararası ve ulusal bilimsel dergilerde çok sayıda makalesi ve kitaplarda bölümleri bulunmaktadır. Evli ve iki çocuk babasıdır.

Dr. Cem Tanyel was born in 1975 in Muğla. He completed his high school education in İzmir Bornova Anatolion High School. He graduated from İstanbul University Faculty of Dentistry in 1998. In the same year, he started his specialization in Oral and Maxillofacial Surgery at the İstanbul University, Faculty of Dentistry. He received his doctoral degree in 2005 with his thesis on bone graft materials. In 2013, he studied at Saint George Hospital in London, UK. He became associate professor in 2015. Dr. Tanyel continues his academic career in Department of Oral and Maxillofacial Surgery at İstanbul University Faculty of Dentistry. To date, he has mentored and graduated 3 doctoral students. He has been an invited speaker at many national and international congresses, and has organized courses and trainings. He has many articles in international and national scientific journals and chapters in books. He is married and has two children.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

İmplant Cerrahisinde Kemik ve Yumuşak Doku Yönetimi. Hayaller ve Gerçekler

Dental implantlar dişhekimliğinde uzun zamandır hem tek hem çoklu diş eksikliklerinde estetik ve fonksiyonu sağlamak için başarı ile kullanılmaktadırlar. İmplantın çevresindeki kemik ve yumuşak dokunun kalitesi ve sağlığı implantın sağ kalım yüzdesini önemli ölçüde etkiler. Aynı zamanda implant üzerine yapılacak protezlerin estetiği ciddi oranda çevre dokuların sağlığına bağlıdır. Hastaların son günlerde yüksek oranda artan estetik beklentisini karşılayabilmek için, implant yerleşiminden önce, implant yerleştirilmesi sırasında ve sonrasında izlenecek prosedürlerin araştırılıp geliştirilmesi önemlidir. Bu sunumda dental implant çevresinde ideale yakın bir doku oluşturmak için yapılabilecek prosedürler ve ne kadar uygulanabilir oldukları tartışılacaktır.

Bone and Soft Tissue Management in Implant Surgery. Dreams and Realities

Dental implants have been used successfully in dentistry for a long time to provide aesthetics and function in both single and multiple tooth deficiencies. The quality and health of the bone and soft tissue surrounding the implant significantly affect the survival rate of the implant. At the same time, the aesthetics of the prosthesis to be made on the implant is seriously dependent on the health of the surrounding tissues. It is important to research and develop the procedures to be followed before, during and after implant placement in order to meet the aesthetic expectations of the patients, which have increased in recent days. In this presentation, the procedures that can be done to create a near-ideal tissue around the dental implant and how applicable they are will be discussed.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

Dr. SINA UÇKAN

CV

Ankara Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesinde Lisans Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde Ağız Diş ve Çene Cerrahisinde doktora (uzmanlık) eğitimini tamamlamıştır. Sonrasında Selçuk ve Başkent Üniversitelerinde öğretim üyeliği yapmış olan Uçkan 1994 ve 1996 yıllarında New York Mount Sinai Hastanesinde çalışmıştır. Halen İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında öğretim üyesi olan Sina Uçkan ın ilgi alanları dentofasiyal deformiteler ve tedavileri, travma, rekonstrüksiyon ve klinik-laboratuvar araştırmalarıdır.

He completed his doctorate (specialization) training in Oral and Maxillofacial Surgery at Hacettepe University Faculty of Dentistry. Uçkan, who later worked as a lecturer at Selçuk and Başkent Universities, worked at Mount Sinai Hospital in New York in 1994 and 1996. Sina Uçkan, who is currently a faculty member at İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, is interested in dentofacial deformities and their treatments, trauma, reconstruction and clinical-laboratory research.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Fasiyal Harmonide az bilinenler

Yüz harmonisinin sağlanmasında ortognatik cerrahi önemli bir yer tutmakta ve orta ve alt yüzde çene ve yüz kemiklerinin yerlerini değiştirerek yumuşak dokuların ideal konumda olmalarını sağlamaktadır. Bireyden bireye yumuşak doku kalınlıkları, kas tonusu, kas ataşmanları varyasyonları ve iskeletsel hareketin yönü ve büyüklüğü çok değişken olsa da çene ucu, dudaklar, burun gibi yumuşak dokuların ameliyat sonrası hareket miktarları tahminleri yapılabilmektedir. Ancak bu bölgelerdeki dinamik ölçüler ve cerrahi alandan daha uzak bölgelerdeki değişiklikler çok bilinmemektedir. Bu sunumda osteotomilerin bilinmeyen ya da az bilinen yumuşak doku ve dinamik etkilerinden bahsedilecektir.

Knowns in Facial Harmony

Orthognathic surgery has an important place in providing facial harmony and it ensures that the soft tissues are in the ideal position by changing the positions of the jaw and facial bones in the middle and lower face. Although soft tissue thicknesses, muscle tone, muscle attachment variations, and the direction and magnitude of skeletal movement vary widely from person to person, estimations of the amount of movement of soft tissues such as the chin, lips, and nose can be made after surgery. However, the dynamic measurements in these regions and changes in regions further from the surgical area are not well known. In this presentation, the unknown or little-known soft tissue and dynamic effects of osteotomies will be discussed.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientificallly supported by

Dr. ZEKAI YAMAN

CV

Dr Zekai Yaman, 1989 yılında Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinden mezun olarak, Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalında Doktora eğitimini tamamladı. 1997 yılında Japonya Bilim ve Eğitim Bakanlığı Monbusho bursu ile Japonya'ya giderek, Osaka Üniversitesi 1. Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi Kliniğinde, 18 ay süreli Oral ve Maksillofasiyal Cerrahide İleri Cerrahi Eğitim programını tamamladı. 2000 yılında Üniversite Doçenti ünvanını aldı. 2000-2010 yılları arasında İstanbul'da özel muayenehanesinde çalıştı. 2010 yılından itibaren Amerikan Hastanesinde çalışmaktadır. Uluslararası Ağız ve Çene Cerrahisi Uzmanları Board Sertifikası (International Board for the Certification of Specialist in Oral and Maxillofacial Surgery) sahibidir.

He graduated from the School of Dentistry at Ankara University in 1989 and completed his PhD education in the Department of Oral and Maxillofacial Surgery at the same University. In 1997, he won the scholarship of Japanese Ministry of Science and Education and was accepted to the 1st Oral and Maxillofacial Surgery Clinic. He participated in clinic studies on advanced maxillofacial surgery, orthognathic surgery and cleft lips-palate, and also to experimental studies on oro-facial neurophysiology for 2 years. He successfully completed the education program in Oral and Maxillofacial Surgery termed for 18 months. In 2000, he received the title of University Associate Professor. He worked at his private clinic in Istanbul between the years of 2000 and 2011. He has been providing service as Oral and Maxillofacial Surgery Specialist at the Department of Oral and Dental Health in Vehbi Koç Foundation American Hospital as of 2010. He is an International Board Certificated Oral and Maxillofacial Surgeon (Fellow International Board for the Certification of Specialist in Oral and Maxillofacial Surgery).

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Oral Cerrahi ve İmplantolojide Laser Uygulamaları

Bu sunuda, klinik pratiğe yönelik laser uygulamaları aşağıdaki temel başlıklar üzerinden tarif edilecektir.

- Laser ve dental laser sistemleri
- Yumuşak doku kullanımları
- Periimplantitiste laser
- Sensitif sinir hasarı ve biostimülasyon
- Oral Cerrahi ve İmplantolojide Laser Uygulamaları

Laser Applications in Oral Surgery and Implantology

In this presentation, laser applications for clinical practice will be described under the following main headings.

- Laser and dental laser systems
- Soft tissue uses
- Laser in periimplantitis
- Sensitive nerve damage and biostimulation

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

DR. ERGUN YUCEL

CV

Ankara Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesinden 1979-1980 eğitim-öğretim yılında mezun oldum ve aynı yıl söz konusu fakültenin Çene Cerrahisi bölümünde Doktora çalışmalarına başladım. Gazi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalında 1984 yılında "Bilim Doktoru" ünvanını aldım. 1986 yılında Almanya Berlin Freie Üniversitesi Çene ve Yüz Cerrahisi Bölümünde cleft, rekonstrüktif ve estetik yüz cerrahisi alanlarında klinik çalışmalarda bulundum. 1988 yılında "Üniversite Doçent"liğine yükseltildim. 1991 de bir yıl süre ile İngilterede Prof.D.Henderson yönetiminde özellikle ortognatik ve rekonstrüktif cerrahi alanlarındaki klinik çalışmalarda sorumluluklar aldım. 1995 yılında "Üniversite Profesörlüğü" ne atandım. Halen Gazi Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız, Diş, ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalında öğretim üyesi olarak çalışmalarımı sürdürmekteyim.

I graduated from Ankara University Faculty of Dentistry in the academic year of 1979-1980 and in the same year I started my PhD studies in the Department of Maxillofacial Surgery of the said faculty. In 1984, I received the title of "Doctor of Science" in Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery. In 1986, I did clinical studies in the fields of cleft, reconstructive and aesthetic facial surgery at the Freie University of Berlin, Department of Maxillofacial Surgery. I was promoted to "University Associate Professor" in 1988. In 1991, I took responsibilities in clinical studies, especially in the fields of orthognathic and reconstructive surgery, under the management of Prof.D. Henderson in England for a year. In 1995, I was appointed to the "University Professorship". I am still working as a faculty member at Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral, Dental, and Maxillofacial Surgery.

TAOMS'22

Turkish Association Of Oral and Maxillofacial Surgery

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022 / GLORIA GOLF RESORT - ANTALYA

Scientifically supported by

ABSTRACT

Geçmişten Günümüze Ortognatik Cerrahi

Günümüzde oral ve maksillofasiyal cerrahideki en sık gerçekleştirilen uygulamalar arasında yer alan ve dentofasiyal bozuklukların tedavisinde cerrahi seçenek olan ortognatik cerrahinin başlangıcı, geçirdiği aşamalar ve günümüzdeki uygulamalar kronolojik olarak ele alınacaktır

Orthognathic Surgery From Past To Present

The beginning, stages and current applications of orthognathic surgery, which is among the most frequently performed applications in oral and maxillofacial surgery today and which is the main surgical option in the treatment of dentofacial disorders, will be discussed chronologically

TAOMS'22

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th - 10th NOVEMBER 2022

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

Scientifically supported by

**EUROPEAN ASSOCIATION FOR
CRANIO MAXILLO FACIAL
SURGERY**

4th YOUNG TAOMS SYMPOSIUM

Meslek hayatımdaki en zorlayıcı vaka

Dr. Dt. Abdulsamet Kundakçioğlu, İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi ABD

Ortognatik cerrahi, hastaların dişsel ve iskeletsel ilişkilerini düzeltmek fonksiyon ve estetik sağlamak amacıyla ortodontistler, çene cerrahları, protez uzmanları gibi bir çok farklı hekimin ilgilendiği ve tedavisinde direkt yada dolaylı olarak görev aldığı bir tedavi yöntemidir. Hatta plastik cerrahlar ve çene cerrahları arasında yetki aşımı tartışmalarına neden olan bir tedavi prosedürüdür. Tedavisini gerçekleştirdiğim sınıf 2 ortognatik cerrahi hastasının durumunu özel kılan şey bu hastanın sadece bir çene cerrahi tarafından tedavi edilebilecek olmasıdır.

36 yaşındaki bayan hasta mandibular retrognati, maksiller prognati ve artmış diş eti görünümünü şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik incelemeler sonrasında hastanın tüm dişlerinin çekimine ve cerrahi tedavisinin dişsiz şekilde yapılmasına karar verildi. Bu aşamadan sonra tedavi süreci boyunca hem bir ortodontist hem bir protez uzmanı hem de bir cerrah olarak vakının tüm yönleriyle ilgilenecek ameliyatını gerçekleştirdim. Yapılan protetik ameliyat hazırlığı sonrası cerrahi ameliyat planı maksillanın gömülmesi ve mandibulanın saat tersine rotasyonu olarak belirlendi. Ameliyatta, çenelerin ameliyat sonrası konumlarına göre planlanan total protezler kullanılarak hastanın kapanışı sağlandı. Ortognatik cerrahi sonrası 3. ayda hastanın implantları yapıldı ve hasta ameliyattan sonraki 6. Ayda sabit dişlerine kavuştu.

The most challenging case in my life

Abdulsamet Kundakçioğlu DDS PhD, Istanbul University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department.

Orthognathic surgery is a treatment method in which many different specialist such as orthodontists, maxillofacial surgeons, prosthodontists are involved and take part in their treatment directly or indirectly in order to improve the dental and skeletal relations of the patients and to provide function and aesthetics. In fact, it is a treatment procedure that has caused controversy among plastic surgeons and maxillofacial surgeons. What makes the case of the class 2 orthognathic surgery patient I treated special is that this patient can only be treated by a maxillofacial surgeon.

A 36-year-old female patient was admitted to our clinic with complaints of mandibular retrognathia, maxillary prognathia and excessive gingival appearance. After the clinical and radiographic examinations, it was decided to extract all the teeth of the patient and to perform the surgical treatment without teeth. After this stage, I performed the surgery by dealing with all aspects of the foundation as an orthodontist, a prosthodontist, and a surgeon throughout the treatment process. After the prosthetic surgery preparation, the surgical operation plan was determined as impaction of the maxilla and counterclockwise rotation of the mandible. In the surgery, the patient occlusal reaction provided by using denture planned according to the post-operative position of the jaws. The patient's implants were performed at the 3rd month after the orthognathic surgery, and the patient regained his fixed teeth in the 6th month after the operation.

Meslek Hayatımdaki En Sıradışı 3. Molar Vakası:

Maksiller Sinüste, Dentigeröz Kist ile birlikte görülen Ektopik 3. Molar Dişe Genel Anestezi Altında Multidisipliner Yaklaşım: Çok Nadir bir Vaka ve 1 Yıllık Takibi

Doç. Dr. Kani Bilginaylar¹, Doç. Dr. Mete İnançlı²

¹ Uluslararası Final Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

² Kulak Burun Boğaz Uzmanı

Giriş: Ektopik diş, dental arkın dışında süt, daimi veya supernumere dişlerin varlığıdır. Bir dişin çene arkında olması gereken yerin dışında (ektopik) sürmesi yaygındır, oysa ark dışı bölgelerde ektopik olarak bulunması nadirdir. Maksiller sinüste ektopik diş sinüzite neden olabileceği gibi, dentigeröz kist, keratokistik odontojenik tümör, odontomalar ve ossifiye fibromlar gibi kemik tümörlerine de neden olabilir. Maksiller sinüste ortaya çıkan ve kulak burun boğaz uzmanının (KBB) endoskopik sinüs yaklaşımı ile kombine edilen Caldwell-Luc prosedürü yardımıyla çıkarılan dentigeröz kistli çok nadir bir ektopik üçüncü molar vakası bu olguda presente edilmiştir. Literatürde bugüne kadar, maksiller antrum içindeki ektopik üçüncü molara ait sadece 34 olguya rastlanmıştır.

Olgu Sunumu: 17 yaşında kadın hasta, sağ maksiller sinüs bölgesinde ağrı, şişlik, asimetri ve nazal hava akımında azalma şikayetleri ile Uluslararası Final Üniversitesi Diş Hastanesine başvurdu. Panoramik film sonrası yapılan muayeneden sonra maksiller sinüste ektopik üçüncü molar saptandı ve hasta tomografi çekimine yönlendirildi. Tomografi taraması sonrasında hastanın tüm sağ maksiller ve etmoid sinüslerinde kistik oluşumu gösteren bir opaklık gözlenmiştir. Ayrıca dişin, zigomatik kemik ile entegre halde ve maksiller tavanda konumlandığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Endoskopik sinüs yaklaşımı ile burnun medial duvarından sinüse ve kiste ulaşılmıştır ve bu bölgedeki kistik dokular enükle edilmiştir. Daha sonra, Caldwell-Luc insizyonu ile maksiller sinüsün bukkal duvarından kist duvarına erişilmiştir ve ektopik diş ile birlikte kistik dokular başarılı bir şekilde tamamen çıkarılmıştır. Ardından, yara primer olarak kapatılmıştır. Histopatolojik değerlendirme sonucunda kistik yapı dentigeröz kist ile uyumlu bulunmuştur. 1 yıllık takipten sonra ağrı, asimetri veya nazal hava akımında azalma şikayetine rastlanılmamıştır.

Maksiller sinüste bir ektopik dişin tedavisi cerrahi olarak çıkarılmasıdır, çünkü tedavi edilmezse kist veya tümör oluşturma eğilimi gösterebilir, lezyon orbita tabanı/sinüs duvarlarında perforasyona, dişin apeks bölgesinde baskıya ve ağrıya neden olabilir. Ayrıca, burun boşluğunun hava yollarının tıkanması, asimetri, baş ağrısı, ateş ve nazolakrimal kanalın tıkanmasına bağlı olarak istemsiz göz akıntısı diğer bildirilen komplikasyonlar arasında yer almaktadır.

Anahtar kelimeler: Caldwell-Luc / Endoskopik Cerrahi, Dentigeröz Kist, Ektopik Üçüncü Molar, Maksiller Sinüs

The Most Extraordinary Third Molar Case in My Professional Life

Multidisciplinary Approach to the Ectopic Third Molar with Dentigerous Cyst in Maxillary Sinus Under General Anesthesia: Very Rare Case Report with 1 Year Follow Up

Assoc.Prof. Kani Bilginaylar¹, Assoc. Prof. Mete İnançlı²

¹International Final University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Otolaryngologist (ENT)

Introduction: Dental ectopia is the presence of deciduous, permanent or supernumerary teeth outside the dental arch. Ectopic eruption of a tooth into the dental environment is common, whereas ectopic eruption of a tooth in other sites is rare. An ectopic tooth in the maxillary sinus can cause sinusitis as well as dentigerous cysts, keratocystic odontogenic tumor, odontomas and bone tumors like ossifying fibromas. We present a very rare case of an ectopic third molar with dentigerous cyst which presented in the maxillary sinus and was removed via the Caldwell-Luc procedure combined with endoscopic sinus approach by otolaryngologist (ENT). According to literature, only 34 case was found related to ectopic third molar inside the maxillary antrum.

Case description: A 17-year-old woman applied to the Final International University Dental Hospital with a pain, swelling, asymmetry and declination of nasal air flow in the right maxillary sinus region. After panoramic examination, an ectopic third molar was detected in maxillary sinus and the patient was directed to take a CT scan. According to CT scan, patient's entire right maxillary and ethmoid sinuses demonstrated an opacity that indicated the presence of a cystic formation and the tooth was located in maxillary roof, attached to the zygomatic bone.

Result: Access and removal of the tooth, the cystic contents, and the cyst wall was achieved transnasally via an endoscopic sinus approach combination with Caldwell-Luc operation under General anesthesia. The ectopic tooth and cystic tissues were removed successfully and wound was primarily closed. As a result of histopathological evaluation, the cyst was compatible with a dentigerous cyst. After 1 year follow up there were no symptoms of pain, asymmetry or declination of nasal air flow.

The treatment of an ectopic tooth in the maxillary sinus is surgical removal because if left untreated, it has the tendency to form a cyst or tumor and/or the lesion may cause perforation of the orbital floor/sinus walls and pressure on the apex region of the teeth resulting in pain. Moreover, other reported complications include obliteration of air ways of the nasal cavity, asymmetry, headache, fever and involuntary tear from the eye due to the blockage of nasolacrimal duct.

Key words: Caldwell-Luc / Endoscopic Surgery, Dentigerous Cyst, Ectopic Third Molar, Maxillary Sinus

Meslek Hayatındaki En Ağrılı Hastalar

Dr. Öğr. Üyesi Kevser TÜTÜNCÜLER SANCAK*¹, Doç.Dr. Güzin Neda HASANOĞLU ERBAŞAR¹

¹ Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş. Hekimliği Fakültesi,
Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD

Trigeminal nevralsi (TN), trigeminal sinir dağılım alanlarında ani başlayan, tekrarlayan, tek taraflı, kısa (<1s–2dk), elektrik çarpması benzeri ağrı atakları ile karakterize çok ağırlığı bir rahatsızlıktır. TN tek ya da çift taraflı trigeminal sinirin sensitif dallarının tutulumuyla karakterize periferik sinir nevralsi durumudur. Trigeminal sinirin üç dalından herhangi biri, ikisi veya üçü birden tutulabilir. Konuşma, yeme, içme ve yüze dokunma gibi temel insan fonksiyonlarını etkileyen ve dolayısıyla yaşam kalitesinin düşmesine neden olan bir hastalıktır.¹⁻³

Periferik sinir nevralsisi, diyabet, enfeksiyonlar (örneğin, postherpetik nevralsi), böbrek hastalıkları veya sinir sıkışmaları gibi tıbbi durumlar veya travma, kanser gibi çeşitli etiyojiler nedeniyle bir sinirin zarar görmesinden dolayı sinir hasarına bağlı olarak gelişebilir. TN klinik olarak Tip 1 İdiyopatik Trigeminal Nevralsi ve Tip 2 Semptomatik Trigeminal Nevralsi olarak ikiye ayrılır. Vakaların yaklaşık %10'unu oluşturan idiyopatik tip, TN için belirgin bir neden bulunamadığında teşhis edilir.

Tıbbi ve cerrahi dahil olmak üzere birden fazla tedavinin mevcut olduğu nadir bir durumdur. Mevcut etyolojiye göre tedavi seçenekleri farklılık gösterdiğinden doalyı en iyi tedavi seçeneği henüz tanımlanmamıştır. Nevralsi için tedavi stratejileri genellikle membran stabilize edici ajanlar (örn., gabapentin veya pregabalin), antikonvülsanlar, antidepresanlar ve kas gevşeticiler (örn., baklofen) periferik sinir ve merkezi bağlantıların uyarılabilirliğini azaltmak için kullanılır, ilaç tedavisi genellikle etkili sonuçlar vermez ve hastayı yaşam kalitesinde zayıf bir iyileşme ile yan etkilere maruz bırakabilir.⁴

Sempatik ve somatosensoryel sinir sistemleri anatomik olarak birbirine yakındır ve çeşitli şekillerde etkileşime girer. Nevralsi ağrıları da sempatik sistem ile etkileşim içinde olabilir. Nositif afferent nöronların santral ya da perifer yaralanması sempatik sinir sistemi içindeki aktivite ile şiddetlenen bir sensivite durumunu başlatabilir. İnataç nevralsisi olan hastalarda sempatik sinir sistemi potansiyel bir terapötik hedeftir.⁵ Bu nedenle sempatik sinir regülasyon tedavisi(Nöralterapi) trigeminal nevralsi tedavisinde etkili bir seçenek olabilir. Nöralterapi, çeşitli lokal ve sistemik hastalıkların, özellikle enflamasyon ve ağrının, lokal anestetikler kullanılarak, periferik ve santral vejetatif sinir sistemi yoluyla tedavi edilmesidir. Bununla birlikte, bu yaklaşım, yalnızca ilaç tedavileri başarısız olduğunda değil, aynı zamanda multimodal şemalar bağlamına entegre edilmelidir.⁶ Gasserian ganglion seviyesindeki nöromodülasyon, nöropatik yüz ağrısının tedavisinde başarılı bir şekilde kullanılmıştır. Nöralterapi idiyopatik tip TN'de, organik bir sebebin bulunmadığı hastalarda uygundur. Glisinerjik dorsal boynuz nöronlarının uyarılması ağrı algısını hafiflettiğinden, nöroregülasyon bu hastalarda olumlu bir etkiye sahip olabilir.^{7, 8}

Nöralterapi uygulamalarında; % 0, 5-1 oranında lidokain veya prokain (lokal anestetik) kullanılarak bir uyarı yapılmakta ve bu uyarıya karşılık olarak, segmental ve segmentin bağlı olduğu merkezlerden bir yanıt gelmektedir. Bu uyarı, sadece tedavi amaçlı olmayıp aynı zamanda tanı konusunda da bize yardımcı olmaktadır. Trigeminal nevralside trigeminal sinirin çıkış noktalarının enjeksiyonu, ganglion enjeksiyonları (Ggl. pterygopalatinum, ggl. stellatum, ggl. oticum), temporomandibular eklem değerlendirmesi ve tedavisi gerek halinde gece plağı ve etyopatojenezi anladıktan sonra bireysel olarak hastada seçebileceğimiz tedavi yaklaşımıdır.⁹

Vaka 1: 42 yaşında kadın 7 yıldır mevcut yüz ağrısı şikayetiyle kliniğimize yönlendirildi. Yüzündeki ağrının sağ burun kanadına dokunmayla elektrik çarpması şeklinde başladığı ve birkaç saniye ile birkaç dakika boyunca sürdüğü ve bu ağrının sağ alt kesici dişler bölgesinde sızlama şeklinde bir süre daha devam ettiği öğrenildi. Kliniğimize yönlendirilmeden önce çeşitli nöroloji ve algoloji uzmanlarına başvurduğu; trigeminal nevralsi tanısı konularak 1 yıl boyunca karbamazepin türevi (Tegretol tablet 400 mg) ilaç kullandığı öğrenilmiştir. Hastaya 5 seans nöralterapi uygulaması yapılmıştır. 1. Seansta trigeminus sinir çıkış noktalarına, mastoid processe, pterygopalatinum ve otic ganglionlarına, C2 ve C3 servikal fasetlere ve torakal segmentte (T1 ila T4 arası) paravertebral quadell ve spinosus processlere nöralterapi uygulamaları yapıldı. Diğer seanslarda ilgili tedavi protokolü tekrarlandı. Hastanın 4.ay kontrolünde şu ana kadar herhangi bir ağrı atağının tekrarlanmadığı öğrenildi.

Vaka 2: 41 yaşında kadın hasta yüzünün sağ tarafında uyuşma, elektrik çarpması şeklinde ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hasta anamnezinde ağrıların son 2ayda giderek artmakta olduğunu ve günde 40-50 kez atak geçirdiğini bildirmiştir. Hastanın karbamazepin türevi (Tegretol 200 mg) kullandığı öğrenildi. Nörolojik konsültasyonda herhangi bir sebep bulunamamıştır. Hastaya 6 seans nöralterapi tedavisi uygulandı. 1. Seansta trigeminus sinir çıkış noktalarına, mastoid processe, pterygopalatinum ve otic ganglionlarına, stellate ganglionuna, C2 ve C3 servikal fasetlere ve torakal segmentte (T1 ila T4 arası) paravertebral quadell ve spinosus processlere nöralterapi uygulamaları yapıldı. Diğer seanslarda ilgili tedavi protokolü tekrarlandı. Hastanın 3.ay kontrolünde şu ana kadar herhangi bir ağrı atağının tekrarlanmadığı öğrenildi.

1. Lambrou G, Zakrzewska J, Matharu M: Trigeminal neuralgia: a practical guide. Practical Neurology 21:392, 2021
2. Küçük Kurt S, Tükel HC, Murat Ö: TRİGEMİNAL NEVRALJİ. Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Dergisi 29:501, 2019
3. Nova CV, Zakrzewska JM, Baker SR, Riordain RN: Treatment outcomes in trigeminal neuralgia—a systematic review of domains, dimensions and measures. World neurosurgery: X 6:100070, 2020
4. Xu R, Xie ME, Jackson CM: Trigeminal neuralgia: current approaches and emerging interventions. Journal of Pain Research 14:3437, 2021
5. Carcamo CR, Hormazabal FA, Gutierrez FI, Carmona AP: Pulsed radiofrequency of superior cervical ganglion for treatment of painful post-traumatic trigeminal neuropathy (PTTN): A case series report. CRANIO® 40:166, 2022
6. Gomes RT, De Nazareth Pedras RB, Da Silva JF, De Aguiar MCF: Sympathetic nerve blocks in mandibular herpes zoster and postherpetic neuralgia. Headache: The Journal of Head and Face Pain 47:728, 2007
7. Logghe Y, Smet I, Jerjir A, Verelst P, Devos M, Van Buyten JP: Trigeminal neuropathy: Two case reports of gasserian ganglion stimulation. Brain and Behavior 11:e2379, 2021
8. Lundy JA, McNary T: Neuroanatomy, Pterygopalatine Ganglion. StatPearls [Internet], (ed., StatPearls Publishing, 2021,
9. ACARKAN T, NAZLIKUL Hs: TRİGEMİNAL NEVRALJİDE NÖRALTERAPİ. Bilimsel Tamamlayıcı Tıp Regülasyon ve Nöral Terapi Dergisi 9:7,

Palatal Angioleiomyoma

Muhammet Bahattin Bingül

Harran Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

Giriş:

Düz kastan kaynağını alan leiomyom; deri, sübkutan doku ve nadiren oral kavitede görülen selim bir tümördür. Oral kavitede en sık görüldükleri yerler dudak, dil, damak ve yanaklardır. Palatinal alanda görülen leiomyomlar tüm ağızda görülenlerin %21'ini oluştururlar.

Vaka: 47 yaşındaki erkek hasta sert damağında küçük, ağrısız ve yaklaşık olarak 2x2 cm boyutlarında ekzofitik asemptomatik lezyon nedeniyle kliniğimize başvurdu. Lezyon klinik olarak bir miktar sağlam dokuyu da içine alacak şekilde eksize edildi. Histopatolojik tanı, mukozal angioleiomyom idi. Takibe alınan hastanın post operatif bir şikayeti görülmedi.

Anahtar Kelimeler: mukozal angioleiomyoma, leiomyoma, palatal angioleiomyoma

Palatal Angioleiomyoma

Muhammet Bahattin Bingül

Harran University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Şanlıurfa

Introduction: Leiomyoma originating from smooth muscle; It is a benign tumor seen in skin, subcutaneous tissue and rarely in the oral cavity. The most common places in the oral cavity are the lips, tongue, palate and cheeks. Palatinal leiomyomas constitute 21% of all oral leiomyomas.

Case Presentation: A 47-year-old male patient was admitted to our clinic with a small, painless, and approximately 2x2 cm exophytic asymptomatic lesion on his hard palate. The lesion was clinically excised to include some healthy tissue. Histopathological diagnosis was mucosal angioleiomyoma. There was no post-operative complaint of the patient who was followed up.

Keywords: mucosal angioleiomyoma, leiomyom, palatal angioleiomyom

İLERİ DERECE REZORBE OLMUŞ MAKSİLLANIN CUSTOM-MADE SUBPERİOSTAL İMPLANT YARDIMI İLE REKONSTRÜKSİYONU: MESLEK HAYATIMDAKİ EN YENİLİKÇİ VAKAM

Dr. Mustafa AYHAN

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Objective: İleri derecede rezorbe olmuş çenelerin rekonstrüksiyonunda halen iliak kemik greftlerini ve zigomatik implantları kullanmaktayız. Ancak teknolojinin her alanda gelişmesi, diş hekimliğinde de karşımıza yeni seçenekler çıkarmaktadır. Ciddi atrofiye olmuş vakalarda, günümüzde artık bilgisayar destekli tasarım ve üretim yazılımlarındaki dijital gelişmeler sayesinde, hastaya spesifik olarak üretilen subperiostal implantlar sayesinde başarılı sonuçlar alabilmekteyiz.

Case: 65 yaşında üst çenesinde protezinin oynaması ve diğer kullanım problemleri ile kliniğimize gelen kadın hastaya custom subperiostal implant kullanımına karar verildi. Hastadan alınan baş boyun tomografisi kullanılarak Stereolithography (STL) formatında elde edilen modeller üzerinden CAD yazılımı ile implantlar tasarlandı. Son kontroller yapıldıktan sonra laser sintering tekniği ile üretilen implantlar çift taraflı olarak piriform rim ve zigomatik batris bölgelerine vidalarla sabitlenmiş ve akabinde önceden hazırlanan geçici hibrit protezi multiunit abutmanlara sabitlenerek hasta şifa ile taburcu edilmiştir.

Conclusion: Custom subperiostal implantlar ileri derecede rezorbe vakaların rekonstrüksiyonunda iliak kemik grefti ve zygoma implantı uygulamalarına kıyasla ciddi avantajlara sahiptir. İliak great uygulamalarında hastanın sabit bir proteze sahip olması yaklaşık 9 ay sürmekte ve ilave bir cerrahi sahaya ihtiyaç duyulmaktadır. Zygoma implantları ise başarı ile uygulanmalarına rağmen bazı protetik problemler hastaların memnuniyet oranlarını düşürmektedir. Ayrıca zygoma implantına bağlı enfeksiyonlar oroant-ral fistül gibi ciddi komplikasyonlar doğurabilmektedir. Custom subperiostal imalarda ise hazırlanan implantların kemik yüzeylere mükemmele yakın bir uyumla fikse edilmesini takiben daha önceden digital modeller üzerinden hazırlanan hibrit protez multiunit abutmanlara vidalamak hasta aynı seansta dişli olarak taburcu edilebilmektedir.

RECONSTRUCTION OF SEVERE RESORBED MAXILLA WITH CUSTOM-MADE SUBPERIOTAL IMPLANT: THE MOST INNOVATIVE CASE IN MY CAREER

Dr. Mustafa AYHAN

Istanbul university Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: We still use iliac bone grafts and zygomatic implants for the reconstruction of severely resorbed jaws. However, the development of technology in every field brings new options to us in dentistry. In severely atrophied cases, we can now achieve successful results thanks to digital developments in computer-aided design and production software, and subperiosteal implants produced specifically for the patient.

Case: It was decided to use custom subperiosteal implant for a 65-year-old female patient who came to our clinic with the prosthesis of her upper jaw and other usage problems. Implants were designed with CAD software on the models obtained in Stereolithography (STL) format using the head and neck tomography taken from the patient. After the final checks were made, the implants produced by laser sintering technique were fixed with screws to the pyriform rim and zygomatic drum areas bilaterally, and then the pre-prepared temporary hybrid prosthesis was fixed to the multiunit abutments and the patient was discharged with recovery.

Conclusion: Custom-made subperiosteal implants have significant advantages over iliac bone graft and zygoma implants in the reconstruction of severely resorbed cases. In iliac bone graft reconstructions, it takes about 9 months for the patient to have a fixed prosthesis and an additional surgical field is needed. Although Zygoma implants are successfully used, some prosthetic problems reduce the satisfaction rates of the patients. In addition, infections due to zygoma implants may cause serious complications such as oroantral fistula. With custom made implants, specially designed titanium plates that are 100% compatible with the patient's anatomy are placed under the soft tissue on the bone using appropriate screws. We believe that custom-made subperiosteal implants can be an excellent option as a simpler and less time-consuming technique. Thanks to this digital revolution, we can now send patients with severe atrophies to their homes by screwing specially produced prostheses to the custom made subperiosteal implants in the same session with surgery.

Meslek Hayatındaki En Hızlı Tedaviye Karar Vermem Gereken Vaka

Necmiye Şengel^a, Zeynep Naiboğlu^a, Dilek Aynur Çankal^a

^aGazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Giriş: Lokal veya bölgesel anestezi tekniklerinde yaygın olarak kullanılmakta olan lokal anestezipler (LA) diş hekimliğinde en sık uygulanan ilaçlar olup yan etkilerinin çoğu iyi bilinmektedir.(1) Literatürde LA'lere karşı gerçek allerjik reaksiyonların görülme sıklığının %1'den az olduğu tahmin edilmektedir.(2)

Olgu: 37 yaşında, 67 kg ağırlığında, allerjik reaksiyon öyküsü ve sistemik hastalığı olmayan erkek hasta, 38 numaralı diş çekimi nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastanın daha önce lokal anestezi altında gerçekleştirilmiş diş çekim öyküsü bulunmaktaydı. İki ml Maxicaine Fort (80 mg artikain/0.02 mg epinefrin) kullanılarak 38 numaralı dişin anestezisi sağlanmıştır. İlgili dişin çekim işlemi yaklaşık 5 dakika içinde sorunsuz şekilde tamamlandıktan sonra hasta nefes darlığı ve boğaz şişliği tariflemiştir. Anestezi ekibine haber verilmiştir. Hastaya 5lt/ dk nazal oksijen desteği sağlanmış, hasta monitörize edilmiştir. Noninvaziv kan basıncının 110/70 mmHg, kan oksijen doygunluğunun (SpO₂) 98, nabzının 100 atım/dk olduğu kaydedilmiştir. Eş zamanlı 112 Acil Çağrı Merkezi'ne haber verilmiştir. Hastaya sağ el üstünden damar yolu açılarak mayi desteği sağlanmış, 1mg adrenalin hazırlanmış, entübasyon koşulları (ambu, maske, laringoskop, 7 no'lu entübasyon tüpü) hazır bulundurulmuş, nefes darlığı devam eden hastaya intravenöz 100 mg prednol (metilprednizolon) ve 1 ampul avil (45,5 mg feniramin) yapılmıştır. Hasta yakından takip edilmiş, nefes darlığının rahatlamasıyla 112 ekibine devredilerek hastaneye nakli sağlanmıştır.

Anaflaksi tedavisi hastanın klinik değerlendirmesine bağlıdır. Anaflaksi geliştiğinde klinik semptomlar hızlıca hayatı tehdit edici hale gelebildiğinden acil müdahale kritik önem taşır. Derhal epinefrin uygulanmalıdır. Önerilen epinefrin dozu i.m. 0.01 mg/kg (tek uygulamada maksimum doz 0.5 mg)'dir. Semptomlar kontrol altına alınana kadar uygulama 5-15 dakikada bir tekrarlanabilir (3) Kortikosteroidler ve antihistaminikler sonraki tedavi basamaklarında düşünülmelidir. Klinisyenler bu gibi durumlarda uyanık olmalı, hızlı ve etkin bir şekilde tedaviye karar verebilmelidir.

Anahtar kelimeler: Lokal anestezi, diş çekimi, anaflaksi

Kaynaklar:

- 1- Naguib M, Magboul MM, Samarkandi AH, Attia M Adverse effects and drug interactions associated with local and regional anaesthesia. 1998 Drug Saf 18(4):221–250.
- 2- Boren E, Teuber SS, Naguwa SM, Gershwin ME (2007) A critical review of local anesthetic sensitivity. Clin Rev Allergy Immunol 32(1):119–128.
- 3- Türkiye Ulusal Allerji ve Klinik İmmünoloji Derneği. Anaflaksi Cep Rehberi. <https://www.aid.org.tr>

The Case I Needed to Decide on the Fastest Treatment in My Professional Life

Necmiye Şengel^a, Zeynep Naiboğlu^a, Dilek Aynur Çankal^a

^aGazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Türkiye

Introduction: Local anesthetics (LA) are widely used in local or regional anesthesia techniques. LAs are the most commonly used drugs in dentistry and most of their side effects are well known. (1) The incidence of true allergic reactions to LAs in the literature is estimated to be less than 1%.(2)

Case Presentation: A 37-year-old male patient, weighing 67 kg, with no known history of allergic reaction and no additional disease, was admitted to our clinic due to tooth 38 extraction. The patient had a previous history of tooth extraction without complication under local anesthesia. He was anesthetized using 2 ml Maxicaine Fort (80 mg articaine/0.02 mg epinephrine). After the tooth extraction, the patient described shortness of breath and throat swelling. The anesthesia team has been called. The patient was provided with 5lt/min nasal oxygen support, and was monitored. Noninvasive blood pressure was 110/70 mmHg, SpO₂: 98 and pulse: 100 beats/min. Simultaneously, 112 was notified. Vascular access was established, fluid support was provided; 1 mg of adrenaline and intubation conditions (ambu, mask, laryngoscope, intubation tube no. 7) were prepared; 100 mg of prednol (metilprednizolon) and 1 ampoule of avil (45.5 mg of pheniramine) was given intravenously. The patient whose dyspnea was relieved was transferred to 112.

The treatment of anaphylaxis depends on the clinical evaluation of the patient. When anaphylaxis develops, rapid intervention is critical as clinical symptoms may quickly become life-threatening. Epinephrine should be administered immediately. The recommended dose of epinephrine is 0.01 mg/kg (maximum dose 0.5 mg in a single administration) given by deep intramuscular injection. The application may be repeated in every 5-15 minutes until the symptoms are controlled.(3) Corticosteroids and antihistamines should be considered in subsequent treatment lines. Clinicians should be vigilant in such cases and be able to decide on treatment quickly and effectively.

Keywords: Local anesthesia, tooth extraction, anaphylaxis

References:

- 1- Naguib M, Magboul MM, Samarkandi AH, Attia M Adverse effects and drug interactions associated with local and regional anaesthesia. 1998 Drug Saf 18(4):221–250.
- 2- Boren E, Teuber SS, Naguwa SM, Gershwin ME (2007) A critical review of local anesthetic sensitivity. Clin Rev Allergy Immunol 32(1):119–128.
- 3- Türkiye Ulusal Allerji ve Klinik İmmünoloji Derneği. Anafilaksi Cep Rehberi. <https://www.aid.org.tr>

Çift Taraflı İnferior Alveolar Sinir Lateralizasyonu

*Doç. Dr. Onur ŞAHİN

*İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Mandibula posterior bölgede implant uygulamalarında dikkat edilmesi gereken önemli anatomik oluşumlardan biri inferior alveolar sinirdir. Diş çekimi ve uzun süreli dişsizlik durumunda alveolar kret rezorbe olmakta ve inferior alveolar sinir alveolar kret tepesine yaklaşmaktadır. Bunun sonucunda, çoğu vakada alt çene arka bölgede implantı yerleştirecek yeterli vertikal kemik mesafesi bulunamamaktadır. Sinire zarar vermeden implant yerleştirilmesi için çeşitli yöntemler geliştirilmiştir. Kısa implantların kullanılması, otojen/ allojenik kemik greftlerinin kullanılmasıyla yapılan vertikal kemik ogmentasyonları, sinirin yeniden konumlandırılması (sinirin lateralizasyon veya transpozisyonu) ve distraksiyon osteogenezisi gibi yöntemler ile atrofik alt çeneye implant uygulaması yapılabilmiş ve böylece bireylerin protetik rehabilitasyonu sağlanabilmiştir. Bu seçeneklerin içerisinde sinirin yeniden pozisyonlandırılması riskli bir cerrahi gibi görülse de teknik hassasiyet ile gerçekleştirildiğinde bireyin tedavi süresini kısaltması, ikinci bir cerrahiye gerek kalmaması, ekstra bir maliyete neden olmaması ve bölgeye uzun implantların yerleştirilebilmesine olanak sağlaması gibi birçok avantajı bulunmaktadır.

Bu vaka raporunda; çift trafli mandibula posterior bölgede yetersiz vertikal yüksekliğe sahip hastada eş zamanlı olarak sinirin lateralizasyonu, ardından implant yerleştirilmesi ve vakanın 2 yıllık takibi sunulmaktadır. Bu vakanın sınırları dahilinde doğru endikasyon, hassas çalışma ve iyi bir anatomi bilgisi neticesinde sinir lateralizasyonu tekniği ile başarılı olunabileceği sonucuna varılabilir.

Anahtar Kelimeler: alveolar sinir lateralizasyonu, atrofi, ogmentasyon

Bilateral Inferior Alveolar Nerve Lateralization

*Assoc. Prof. Onur ŞAHİN

*İzmir Katip Çelebi University, Dentistry Faculty, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Inferior alveolar nerve is one of the important anatomical landmark in implant surgery in the posterior region of the mandible. Following tooth extraction and long-term edentualism, the alveolar crest becomes resorbed and the inferior alveolar nerve gets close to the alveolar crest hill. As a result, in most cases, there is not enough vertical bone distance for to place the implant in the posterior mandibular region. Various methods have been developed for implant placement to avoid nerve injury in the mandibular posterior region. These include, utilizing short implants, vertical augmentations using autogenous or allogenic bone grafts, repositioning the nerve (lateralization or transposition) and distraction osteogenesis. Although repositioning of the inferior alveolar nerve seems to be a hazardous surgery, this procedure has many advantages, when performed with technical precision, such as shortening the total treatment time, not requiring a second surgery, not necessitating an extra cost and enabling longer implants to be placed in the area.

In this case report, in patient with insufficient vertical height in the bilateral posterior region of the mandible, simultaneous inferior alveolar nerve lateralization followed by implant placement and 2 year-follow-up of the case is presented. Within the limits of this case, it can be concluded that, successful results can be obtained with nerve lateralization technique as a consequence of proper diagnosis of the patient, precise manupulation and comprehensive knowledge of the regional anatomy.

Kalıtıl pıhtılaşma bozukluklarında temporomandibular eklem kanamasına MRG yaklaşımı: Vaka raporu

Selda Yenel, Dilek Aynur ankal, Serap Kirkiz Kayali, Zhre Akarlan, Vildan ulha, Zhre Kaya

Hemofilik artropati, hemofili hastalarında en fazla karşılaşılan ve tedavi giderlerinin en çoğunu oluşturan morbiditedir. Hemofilinin eklem sonuçlarını değerlendirmek için görüntüleme değerlendirmesi önemli bir araçtır. Manyetik rezonans görüntüleme (MRG), hemofilinin kas-iskelet sistemi komplikasyonlarının teşhisi için en eksiksiz ve en duyarlı görüntüleme tekniğidir. Geçmişten günümüze hemofilik artropatiden sorumlu eklem bölgelerindeki kanamalar nedeniyle temporomandibular eklem (TME)'in etkilenebileceği bildirilmiştir. Bunun yanı sıra, literatürde herediter kanama bozukluğu olan hastalarda temporomandibular eklem MRG ile değerlendirildiğine rastlamadık. Bu çalışmada kliniğimize TME disfonksiyonu ile gelen ve bilinen herediter kanama bozukluğu olan 3 hastanın (2 hemofili, 1 von Willebrand hastalığı) MRG ile değerlendirilmesini sunduk.

COVID-19 sonrası ilişkili çene osteonekrozunun yönetimi (PC-RONJ)

Dr. Yusuf Nuri Kaba / ğretim Görevlisi

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağiz Diş ve ene Cerrahisi Anabilim Dalı

COVID-19 enfeksiyonlarına bağlı komplikasyonlar genellikle solunum sisteminde görülmekle birlikte, maksillofasiyal bölgede özellikle çene kemiklerinde COVID sonrası ilişkili çene osteonekrozu olarak tanımlanan vakalar bildirilmiştir. Birçok hipotez ne sürülmesine rağmen patogenezi tam olarak aydınlatılamamıştır. Ana faktörün COVID-19 virüsünün neden olduğu mikrovasküler tromboz ve hiper pıhtılaşma bozuklukları olduğu dşnlmekte olup, tedavide kullanılan ilaçlar, eşlik eden hastalıklar (diyabet vb.) ve koenfeksiyonlar (bakteri, mantar vb.) gibi faktörlerinde patogeneizde etkili olabileceği öne sürülmüştür.

Bu sunumda şiddetli COVID-19 enfeksiyonu sonrası maksilla osteonekrozunun yönetimi sunulacaktır. MRONJ tedavisinde kullanılan protokol modifiye edilerek tedavi algoritması geliştirilmiştir. Tedavi algoritmasında detaylı anemnez sonrası klinik ve radyolojik muayene ilk aşamayı oluşturmaktadır. İkinci aşama predispozan faktörlerin açığa çıkarılması, kültür testleri ve insizyonel biopsiler ile kesin tanının oluşturulmasıdır. 3. aşama ise vakanın evrelendirilmesi sonrasında en uygun tedavi yönteminin belirlenmesidir. Tedavide protokolünde noninvaziv, invaziv yaklaşımlar ve adjuvan terapiler yer almaktadır. Cerrahi rezeksiyonlar sonrasında oluşan defektlerin rekonstrsyonu ve protetik rehabilitasyonlar algoritmanın son aşamasını oluşturmaktadır.

COVID-19 sonrası çene osteonekrozu COVID-19 sonrası oral ve maksillofasiyal bölgede gelişen potansiyel komplikasyonlardan biri olarak kabul edilebilir. Yoğun bakımda takip gerektiren, kortikosteroid reçete edilen, kontrolsüz diyabet gibi komorbid hastalığı bulunan ve oral hijyeni kötü olan COVID-19 hastaları çene osteonekrozu açısından risk altındadır. Riskli hastalarda osteonekroz gelişiminin nlenbilmesi, erken teşhis edilebilmesi ve hızlı bir şekilde tedavi edilebilmesi için multidisipliner yaklaşıma ihtiyaç vardır.

Management of Post-COVID-19 related osteonecrosis of the jaw (PC-RONJ)

Dr. Yusuf Nuri Kaba / Lecturer

Erciyes University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Although complications due to COVID-19 infections are generally seen in the respiratory system, cases defined as post-covid-related osteonecrosis of the jaw have been reported in the maxillofacial region, especially in the jaw bones. Although many hypotheses have been proposed, its pathogenesis has not been fully elucidated. It is thought that the main factor is microvascular thrombosis and hypercoagulation disorders caused by the COVID-19 virus, and it has been suggested that factors such as drugs used in treatment, concomitant diseases (diabetes, etc.) and co-infections (bacteria, fungi, etc.) may be effective in the pathogenesis.

The management of osteonecrosis of the maxilla after severe COVID-19 infection will be present in this presentation. The protocol used in the treatment of MRONJ was modified and the treatment algorithm was developed. Clinical and radiological examination after detailed anamnesis is the first step in the treatment algorithm. The second step is to reveal the predisposing factors, to establish a definitive diagnosis with culture tests and incisional biopsies. The third stage is the determination of the most appropriate treatment method after the staging of the case. Treatment protocols includes noninvasive, invasive approach and adjuvant therapies. Reconstruction of defects after surgical resections and prosthetic rehabilitation are the final stages of the algorithm.

COVID-19 patients who require follow-up in the intensive care unit, are prescribed corticosteroids, have comorbid diseases such as uncontrolled diabetes, and have poor oral hygiene are at risk for osteonecrosis of the jaw. A multidisciplinary approach is needed to prevent the development of osteonecrosis, diagnose early, and treat quickly in risky patients.

TAOMS'22

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th - 10th NOVEMBER 2022

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

Scientifically supported by

**EUROPEAN ASSOCIATION FOR
CRANIO MAXILLO FACIAL
SURGERY**

ORAL PRESENTATIONS

[OP-001]

Diş Çekimini Takiben Uygulanan Düşük Enerji Seviyeli Lazer ve Gaz Ozonun MRONJ'un Önlenmesindeki Etkilerinin Karşılaştırılması: Rat Modeli

Öznur Özalp¹, Oğuzcan Göksu¹, Havva Serap Toru², Mehmet Ali Altay¹, Alper Sindel¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

²Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Özet

Amaç: Bifosfonatlar anti-rezorptif, anti-tümörosidal ve anti-anjiyojenik etkinlikleri nedeniyle metabolik ve metastatik pek çok kemik hastalığında yaygın olarak kullanılan ajanlardır. Bununla birlikte, bu ajanların iyi bilinen ve zor bir klinik tabloyla seyreden yan etkilerinden biri Çenelerin İlaça Bağlı Osteonekrozu (MRONJ) olup, günümüzde MRONJ'un etkin tedavi yöntemi halen mevcut değildir. Bu çalışma, diş çekimini takiben düşük enerji seviyeli lazer ve gaz ozon uygulamalarının, MRONJ'un önlenmesindeki etkilerinin değerlendirilmesini amaçlamaktadır.

Yöntem: Toplam 40 erkek Wistar rat, her biri 10 adet rat içerecek şekilde rastgele 4 gruba ayrılmıştır (lazer-L, ozon-O, kontrol-C ve sham-S). L, O ve C gruplarında yer alan ratlara haftalık intraperitoneal zoledronik asit (0.06 mg/kg) enjeksiyonu uygulanırken, S grubunda yer alan ratlara aynı miktarda salin enjeksiyonu yapılmıştır. 4. enjeksiyonları takiben, tüm ratlarda mandibuler birinci azı dişlerinin çekimi gerçekleştirilmiş, sonrasında gruplara göre destekleyici lazer veya ozon uygulaması yapılmıştır. Post-operatif 4. haftanın sonunda ratlar çekim bölgesindeki iyileşmenin histomorfometrik incelemesi için sakrifiye edilmiştir.

Bulgular: Lazer ve ozon uygulanan gruplarda, kontrol grubuna kıyasla kemik formasyonunun anlamlı ölçüde daha yüksek olduğu gözlenmiş olup ($p<.05$), lazer ve ozon grupları arasında kemik formasyonu bakımından anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p=1,00$). Ayrıca, en fazla kemik formasyonunun sham grubunda olduğu gözlenmiştir ($p<.05$).

Sonuç: Mevcut çalışmadan elde edilen bulgular, diş çekimini takiben destekleyici DDLT ve gaz ozon uygulamasının, MRONJ'u önlemede ve kemik iyileşmesini artırmada yararlı olabileceği görüşünü desteklemektedir. Bu çalışmanın bulgularının onaylanabilmesi adına, daha geniş örneklem sayısı ile ileri deneysel ve klinik çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Düşük Düzeyli Lazer Tedavisi (DDLDT), Kemik İyileşmesi, MRONJ, Ozon tedavisi

Comparing the Effects of LLLT and Gaseous Ozone as a Preventive Measure on MRONJ Following Tooth Extraction: A Rat Model

Öznur Özalp¹, Oğuzcan Göksu¹, Havva Serap Toru², Mehmet Ali Altay¹, Alper Sindel¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Türkiye

²Department of Pathology, Faculty of Medicine, Akdeniz University, Antalya, Türkiye

Abstract

Introduction: Bisphosphonates are typical and widely used as anti-resorptive, anti-angiogenic and anti-tumorousidal agents in treatment of various metabolic and metastatic bone diseases. However, MRONJ is a well-known severe and challenging side effect of BP therapy since no effective treatment has been developed till date. This study aimed to evaluate the preventive effect of low level laser therapy and gaseous ozone on the onset of MRONJ following tooth extraction.

Materials-Method: A total of 40 male Wistar rats were randomly allocated into 4 groups of 10 rats each (laser-L, ozone-O, control-C, sham-S). The groups L, O and C received weekly intraperitoneal injections of zoledronic acid (0.06mg/kg), while group S received saline for 4 weeks. After the 4th injection, all subjects underwent mandibular first molar extraction and adjunctive laser or ozone were applied according to the groups. All the rats were euthanized at 4 post-operative weeks for comparative histomorphometric evaluation of bone healing in extraction sites.

Results: Laser and ozone groups demonstrated significantly higher bone formation compared to control group ($p<.05$), while no significant difference was found between laser and ozone groups ($p=1,00$). Furthermore, the greatest bone formation was observed with the sham group ($p<.05$).

Conclusion: Findings of the current study support that adjunctive LLLT and ozone following tooth extraction may help to prevent MRONJ and improve bone healing in subjects under BP therapy. Within the limitations of this study, further clinical and experimental studies with larger sample size are necessary to confirm the use of adjunctive LLLT and ozone in prevention of MRONJ.

Keywords: Low Level Laser Therapy, MRONJ, Ozone Therapy

[OP-002]

İlaca Bağlı Çenelerde Görülen İleri Evre Osteonekrozun Cerrahi Tedavisini Destekleyen Pentoksifilin ve Tokoferol Medikal Tedavisinin Etkinliğinin Retrospektif Olarak Değerlendirilmesi

Mehmet Demiray, Büşra Karaca, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Cennet Neslihan Eroğlu, Mehmet Ali Altay
Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya

Amaç: İlaca bağlı çenelerde görülen osteonekrozun (MRONJ) tedavisinde standart bir protokol belirlenmemiştir. Bu hasta grupları; yaşam kalitesi düşmüş, beslenme alışkanlıkları bozulmuş, sosyal ilişkileri kötüleşen, ağrı ve enfeksiyonla birlikte ötenaziye düşünebilecek durumda kliniklere başvurmaktadır. Literatürde MRONJ hastaları için pentoksifilin ve tokoferol (PENTO) medikal tedavisinin olumlu sonuçlarını gösteren çalışmalar bulunmaktadır. Bu çalışmanın amacı ilaca bağlı çenelerde görülen ileri evre (Amerikan Ağız ve Çene Cerrahileri Birliği- AAOMS Evre II- III) osteonekrozun cerrahi tedavisini destekleyen PENTO medikal tedavisinin etkinliğini retrospektif olarak değerlendirmektir.

Yöntemler: AAOMS Evre II-III MRONJ tanısı koyulan hastalara kliniğimize başvurdukları andan itibaren gerekli konsültasyonlar sonrasında PENTO medikal tedavisi başlanıp, klinik ve radyolojik kayıtları alınmıştır. Daha sonra cerrahi tedavileri gerçekleştirilen hastaların pre-operatif ve post-operatif kayıtları klinik ve radyolojik olarak değerlendirilmiştir. **Bulgular:** Hastaların tamamında primer iyileşme görülmüştür. Takip süreleri boyunca tekrarlayan veya yeni oluşan lezyon gözlenmemiştir.

Sonuçlar: Elde edilen sonuçlar; önerilen yaklaşımın MRONJ hastalarının tedavi protokolünde göz önünde bulundurulup hasta yararına uygun bir tedavi seçeneği olarak değerlendirilebileceğine işaret etmektedir. Bu çalışma, gelecekte daha yüksek sayıda örneklerle yapılacak olan kontrollü klinik çalışmalara temel niteliği oluşturabilir ve ileri evre MRONJ'un ideal tedavisi üzerinde bir fikir birliği varılmasına yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: MRONJ, Pentoksifilin, Tokoferol, Osteonekroz, PENTO

Retrospective Evaluation of the Effectiveness of Pentoxifylline and Tocopherol Medical Therapy Supporting the Surgical Treatment of Medication-Related Osteonecrosis of the Jaws

Mehmet Demiray, Büşra Karaca, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Cennet Neslihan Eroğlu, Mehmet Ali Altay
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Türkiye

Objective:: There is no standardized protocol for the treatment of medication-related osteonecrosis of the jaws (MRONJ). These patients are admitted to clinics with decreased quality of life, impaired oral functions, worsening social relations, pain and infection and may consider euthanasia. There are studies in the literature reporting favorable outcomes of pentoxifylline and tocopherol (PENTO) medical treatment for MRONJ patients. The aim of this study was to retrospectively evaluate the efficacy of PENTO medical therapy supporting the surgical treatment of medication-related advanced (American Association of Oral and Maxillofacial Surgeons- AAOMS Stage II- III) osteonecrosis of the jaws.

Methods: Patients diagnosed with AAOMS Stage II-III MRONJ were started on PENTO medical treatment after relevant consultations. Clinical and radiologic records were obtained. Pre-operative and post-operative records of the patients who were surgically treated were evaluated clinically and radiologically.

Results: Primary healing was observed in all patients. No recurrent or new lesions were observed during the follow-up period.

Conclusions: The obtained results indicate that the proposed approach can be considered in the treatment protocol of MRONJ that is for the benefit of patients. This study may serve as a basis for future controlled clinical trials with larger samples and aid in reaching a consensus in the ideal management of MRONJ.

Keywords: MRONJ, Pentoxifylline, Tocopherol, Osteonecrosis, PENTO

[OP-004]

Osteoporöz Hastalarında Oral Ve İntravenöz Bifosfonat Kullanımının Çenelerdeki Kemik Yoğunluğuna Etkisinin Fraktal Analiz Yöntemi Kullanılarak Karşılaştırılması

Ferhat Musulluoğlu¹, Hilal Alan¹, Serkan Yılmaz²

¹İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı

Amaç: Çalışmamızda; postmenopozal osteoporoz nedeniyle bifosfonat kullanan 50 yaş üzerindeki kadınlarda, bifosfonat kullanım süresi ve verilmiş yolunun mandibular kortikal ve trabeküler kemik üzerine etkilerini öğrenmeyi ve dental panoramik radyogramların osteoporozun erken teşhisindeki yerini değerlendirmeyi hedefledik.

Yöntemler: Elli yaş üstü postmenopozal 90 birey çalışmamıza dahil edildi. I. Grup sağlıklı bireyler (n=30), II. Grup oral bifosfonat kullanan osteoporoz hastalar (n=30), III. Grup intravenöz (IV) bifosfonat kullanan osteoporoz hastalar (n=30) olacak şekilde gruplandırıldı. Her grup posterior bölgede molar diş varlığına göre 2 alt gruba ayrıldı. Panoramik radyogram üzerinde seçilen ilgili bölgelerde (Region of Interest-ROI) fraktal analiz yapıldı. Mandibulanın kortikal kemik genişliği (MCW) ölçüldü. Elde edilen veriler istatistiksel olarak değerlendirildi.

Bulgular: Oral veya intravenöz bifosfonat kullanan bireylerin fraktal boyut (FB) ve MCW değerleri sağlıklı bireylere oranla anlamlı oranda daha düşük olduğu gözlenmiştir. Oral bifosfonat kullanan bireyler ile IV bifosfonat kullanan bireylerin FB değerleri birbirine yakın olmakla birlikte dişli bireylerde seçilen iki ROI bölgesinde, dişsiz bireylerde sadece bir bölgede oral bifosfonat kullanan hastalarda anlamlı oranda düşük sonuçlar elde edilmiştir. Oral bifosfonat kullanan bireylerin IV bifosfonat kullanan bireylere oranla MCW değerlerinde anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Bifosfonatların kullanım süreleri ile fraktal değerler arasında anlamlı bir korelasyon saptanmamıştır.

Sonuçlar: Elde ettiğimiz sonuçlar bize intravenöz bifosfonat kullanımının mandibulada daha iyi bir kemik kazanımı elde edilmesinde önemli bir rol aldığını düşündürmektedir. MCW değerlerinin ölçümünün ise osteoporoz hastalarında önemli bir belirteç olarak hastaların erken teşhisinde önemli bir tanı aracı olarak kullanılması gerektiğini savunuyoruz.

Anahtar Kelimeler: osteoporoz, bifosfonat, fraktal

Comparison of the Effect of Oral and Intravenous Bisphosphonate Use on Bone Density in the Jaws in Osteoporosis Patients Using Fractal Analysis Method

Ferhat Musulluoğlu¹, Hilal Alan¹, Serkan Yılmaz²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

²Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Erciyes University Faculty of Dentistry

Objective: We aimed to learn the effects of bisphosphonate use duration and route of administration on mandibular cortical and trabecular bone in women over 50 years of age using bisphosphonates for postmenopausal osteoporosis, and to evaluate the place of dental panoramic radiograms in the early diagnosis of osteoporosis.

Methods: 90 postmenopausal individuals over the age of 50 were included in our study. Group I; healthy individuals (n=30), II. Group; osteoporosis patients using oral bisphosphonate (n=30), III. Group; Osteoporosis patients using intravenous bisphosphonate (n=30) were grouped as. Each group was divided into 2 subgroups according to the presence of molar teeth in the posterior region. Fractal analysis was performed in the relevant regions (ROI) selected on the panoramic radiogram. The width of the cortical bone (MCW) of the mandible was measured. Obtained data were evaluated statistically.

Results: It was observed that fractal dimension (FB) and MCW values of individuals using bisphosphonates were significantly lower than healthy individuals. Significantly lower results were obtained in patients using oral bisphosphonates in one region of edentulous individuals in two ROI regions in dentated individuals. There was no significant difference in MCW values of individuals using oral bisphosphonates compared to individuals using IV bisphosphonates. No significant correlation was found between the duration of use of bisphosphonates and fractal values.

Conclusions: Results show that the use of intravenous bisphosphonates plays an important role in achieving better bone recovery in the mandible. We argue that the measurement of MCW values should be used as an important diagnostic tool in the early diagnosis of patients as an important marker in osteoporosis patients.

Keywords: osteoporosis, bisphosphonate, fractal

[OP-005]

Kültür Ortamında Bifosfonat Eklenmiş Kemik Rejenerasyon Deneysel Modeline Mezenkimal Kök Hücre Ve Borik Asit Tedavilerinin Kemik Dokusuna Etkisi

Fuad Rzaade¹, Onur Şahin¹, Gökcan Şahin¹, Mehmet İbrahim Tuğlu², Tuna Önal³, Mustafa Öztatlıcı⁴

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

²Manisa Celâl Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Bölümü/Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

³Bandırma Onyediy Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

⁴Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

Amaç: Bifosfonat ilaç grubu kemik metastazı gösteren meme, prostat, akciğer kanserleri, multipl miyeloma gibi malignitelerin ve osteoporoz, paget hastalığı gibi sistemik sorunlarının tedavisinde osteoklastik aktiviteyi inhibe etmeleri ve antiangiogenik özelliğe sahip oldukları için rutin olarak kullanılmaktadır. Bifosfonatlar çene kemiklerinde önemli bir yan etki olan ilaca bağlı çene kemiği osteonekrozuna (MRONJ) sebep olmaktadır. Hücre kültürü kullanılarak bifosfonat grubu ilaçların kemik hücrelerine olumsuz etkileri gösterilmekte ve tedavi yöntemleri araştırılabilmektedir.

Yöntemler: Çalışmada 40 adet Wistar-albino erkek sıçan kullanıldı. Sıçanların kafatasından dış çapı 8 mm, iç çapı 4 mm olan iki kemik halkası çıkarıldı. Toplam 80 adet kemik halkası; 1. Grup (n=16): kontrol grubu, 2. Grup (n=16): zoledronik asit içeren ortam, 3. Grup (n=16): zoledronik asit ile borik asit içeren ortam, 4. Grup (n=16): zoledronik asit ile mezenkimal kök hücre içeren ortam, 5. Grup (n=16): zoledronik asit, borik asit ve mezenkimal kök hücre içeren ortam olmak üzere 5 gruba ayrıldı. Kültür ortamına yerleştirilen kemik halkaları 4 hafta süre boyunca incelendi.

Bulgular: Zoledronik asit hasarı sonrası kemik deneysel modelinde, mezenkimal kök hücre ve borik asitin kemik rejenerasyonu, hücre farklılaşması ve kemiksi adacık oluşumuna anlamlı etkileri olduğu, birlikte kullanımlarının ise olumlu etkiyi daha da arttırdıkları bulunmuştur

Sonuçlar: ZA hasarında birlikte kullanımları açısından BOR için MKH yararı ve fonksiyonunu tüm parametrelerde anlamlı olarak arttırdığı bulundu

Anahtar Kelimeler: Zoledronik Asit, Mezenkimal kök hücre, Borik asit, Kültür, Kemik halkası

Effect of Mesenchymal Stem Cell and Boric Acid Treatments on Bone Tissue in an Experimental Model of Bisphosphonate-Assisted Bone Regeneration in Culture Media

Fuad Rzaade¹, Onur Şahin¹, Gökcan Şahin¹, Mehmet İbrahim Tuğlu², Tuna Önal³, Mustafa Öztatlıcı⁴

¹İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, İzmir

²Manisa Celâl Bayar University, Faculty of Medicine, Department of Basic Medical Sciences/Department of Histology and Embryology

³Bandırma Onyediy Eylül University, Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology

⁴Gaziantep Islamic Science and Technology University, Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology

Objective: Bisphosphonate group drugs are routinely used in the treatment of systemic problems such as osteoporosis, Paget's disease and breast, prostate, lung cancers, multiple myeloma showing bone metastasis, because they inhibit osteoclastic activity and have antiangiogenic properties. Bisphosphonates cause medication related osteonecrosis of jaw (MRONJ), which is an important side effect seen in the jawbones. By using cell culture, the negative effects of bisphosphonate group drugs on bone cells are shown and treatment methods can be investigated.

Methods: Forty Wistar-albino male rats were used in the study. Two bone rings with an outer diameter of 8 mm and an inner diameter of 4 mm were removed from the skull of rats. A total of 80 bone rings were divided into 5 groups as Group 1 (n=16): control group, Group 2 (n=16): medium including zoledronic acid, Group 3 (n=16): medium including zoledronic acid and boric acid, Group 4 (n=16): medium including zoledronic acid and mesenchymal stem cells, Group 5 (n=16): medium including zoledronic acid, boric acid and mesenchymal stem cells. Bone rings placed in culture medium were examined for 4 weeks.

Results: In the experimental bone model performed after zoledronic acid injury, it was found that mesenchymal stem cells and boric acid have significant effects on bone regeneration, cell differentiation and bone formation, and their combined use further increases the positive effect.

Conclusions: It was found that BOR significantly increased the benefit and function of MSC in all parameters in terms of their combined use in ZA damage.

Keywords: Zoledronic acid, Mesenchymal stem cell, Boric acid, Culture, Bone ring

[OP-006]

Bifosfonat Kullanımına Bağlı Mandibulada Osteonekroz: Olgu Sunumu

Betül Gedik, Gülce Ecem Doğancalı, Mehmet Ali Erdem

İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş: Kansere bağlı hiperkalsemi, multiple myelom ve solid tümörlerin tedavisinde kullanılan bifosfonatlar, doğrudan osteoklastlar üzerine etki ederek kemikteki turnover dengesini bozmaktadır. Bu olgu raporunda bifosfonat kullanımına bağlı gelişen çene osteonekrozunun teşhisi, takibi ve cerrahi tedavisi sunulmaktadır.

Vaka: 60 yaşında kadın hasta mandibula anterior bölgesinde antibiyotik tedavisine rağmen iyileşmeyen abse şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Alınan detaylı anamnezde hastanın meme ca sebebiyle 12 yıldır onkoloji kliniğinde tedavi gördüğü öğrenildi. Panoramik röntgen eşliğinde yapılan klinik muayene sonucunda hastaya bifosfonat kullanımına bağlı gelişen çene osteonekrozu (sınıf 3) teşhisi konuldu. 6 yıllık takip sonunda alınan bilgisayarlı tomografide nekrotik kemikte demarkasyon alanı gözlemlendi. Lokal anestezi altında hareketli kemik dokusu uzaklaştırıldı. İki aylık takip sonunda hastada tam iyileşme gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Bifosfonat, Çene Osteonekrozu, İlaç

Osteonecrosis of the Mandible Due to Bisphosphonate Use: A Case Report

Betül Gedik, Gülce Ecem Doğancalı, Mehmet Ali Erdem

Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Introduction: Bisphosphonates used in the treatment of cancer-related hypercalcemia, multiple myeloma and solid tumors disrupt the turnover balance in the bone by acting directly on osteoclasts. In this case report, the diagnosis, follow-up and surgical treatment of osteonecrosis of the jaw due to bisphosphonate use is presented.

Case Presentation: A 60-year-old female patient was admitted to our clinic with the complaint of an abscess in the anterior mandible that did not heal despite antibiotic treatment. In the detailed anamnesis, it was learned that the patient had been treated in the oncology clinic for 12 years due to breast cancer. As a result of clinical examination performed with panoramic x-ray, the patient was diagnosed with osteonecrosis of the jaw due to bisphosphonate use (stage 3). At the end of the 6-year follow-up, a demarcation area was observed in the necrotic bone in the computerized tomography. The mobile bone tissue was removed under local anesthesia. Complete recovery was observed in the patient after two months of follow-up.

Keywords: Bisphosphonates, Jaw Osteonecrosis, Medications

[OP-007]

Bruksizm Tedavisinde Botox Uygulaması Sonrası Gelişen Paradoksal Masseter Kasılması; Literatür Derlemesi ve Vaka Sunumları

Orhan Kazan¹, [Mehmet Emin Toprak](#)²

¹Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Gazi Üniversitesi, Ankara

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Mandibular eklem olarak da bilinen temporomandibular eklem (TME); dış kulak yolunun önünde mandibulayı temporal kemiğe bağlayan sinoviyal bir eklemdir. TME rahatsızlıkları toplumda sıklıkla görülmekle beraber; çiğneme kaslarından kaynaklanan bozukluklar, TME'de kondil ve disk uyumsuzlukları, inflamatuvar eklem hastalıkları, kronik mandibular hipomobilité, konjenital ya da kazanılmış kas ve kemik rahatsızlıkları gibi birçok nedenden kaynaklanabilmektedir. **Vaka:** Çalışmamızda eklem ağrısı şikayetleri ile Gazi Üniversitesi Diş hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine başvuran 4 hastanın teşhis ve tedavi süreci sunulmuştur. Olguların hepsinin bruksizme bağlı masseter hipertrofinin olduğu tespit edildi. İşlem öncesi hastalardan yazılı olarak alınan aydınlatılmış onam sonrasında, botulinum toksin-A (BTA) uygulaması yapıldı. Uygulamanın bir hafta sonrasında yapılan kontrol muayenelerinde 4 olguda da paradoksal masseterik şişlik tespit edildi. Çalışmamızdaki 3 hastanın botokstan etkilenmeyen masseter kaslarının yüzeysel loblarına daha yüzeysel bir botox enjeksiyonu yapıldı, son hastaya ise paradoksal masseterik şişlik miktarı çok ileri derecede olmadığı için yeniden botoks enjeksiyonu yapılmadı ve takip altına alındı.

Sonuç: Olgu sunumumuzda sunulan vakalar BTA uygulaması sonrası nadir görülmekte olup, hekim tarafından doğru konulan teşhis sonrasında kolaylıkla tedavi edilebilmektedir. Botoks uygulamalarını yapan diş hekimlerinin ortaya çıkabilecek olası komplikasyonlar varlığında bu durumun bilincinde olması gerekmektedir ve çözümünü kolaylıkla yapabilmelidirler.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular eklem, botoks, paradoksal masseterik şişlik

Paroxysmal Building Phenomena After Masseter Botox Injections; Case Series And Review Of The Literature

Orhan Kazan¹, [Mehmet Emin Toprak](#)²

¹Health Services Vocational School, Gazi University, Ankara

²Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction: The temporomandibular joint (TMJ), also known as the mandibular joint; is a synovial joint that connects the mandible to the temporal bone in front of the external auditory canal. Although TMJ disorders are frequently seen in the community; They can be caused by many reasons such as disorders caused by masticatory muscles, condyle and disc incompatibility in TMJ, inflammatory joint diseases, chronic mandibular hypomobility, and congenital or acquired muscle, and bone disorders.

Case Presentation:In our study, the diagnosis and treatment process of 4 patients who applied to the Gazi University Faculty of Dentistry Oral, Dental, and Maxillofacial Surgery clinic with complaints of joint pain were presented. It was determined that all of the cases had masseter hypertrophy due to bruxism. Botulinum toxin-A (BTA) was administered after written informed consent was obtained from the patients before the procedure. In the control examinations performed one week after the application, paradoxical masseteric swelling was detected in 4 cases. A more superficial botox injection was applied to the superficial lobes of the masseter muscles that were not affected by botox in 3 patients in our study.

Conclusion: The cases presented in our case report are rare after BTA application and can be easily treated after a correct diagnosis by the physician. Dentists who perform botox applications should be aware of the possible complications that may arise and should be able to easily solve them.

Keywords: Temporomandibular joint, botox, paradoxical masseteric swelling

[OP-008]

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisinde Kemik Kapak Tekniği

Fuad Rzazade, Onur Şahin

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

Amaç: Kemik kapak tekniği, ameliyat sonunda orijinal konumuna yerleştirilen bir kemik kapağın veya pencerenin hazırlanması ve çıkarılmasından oluşur. Tekniğin amaçları, cerrahi bölgenin uygun bir şekilde açığa çıkarılmasını sağlamak, diğer daha agresif yöntemlerin aksine kaybedilen kemiği kurtarmak ve kemik iyileşmesini artırmaktır. İnce ve eğimli osteotomilerle optimize edilmiş bir tasarıma sahip yeterli bir kemik kapak kalınlığı, kemik segmentin çıkarılmasını kolaylaştırır, ameliyat sonunda tam oturmasını sağlar. Maksiller sinüsü etkileyen patolojilerin tedavisi, yer değiştirmiş yabancı cisimlerin çıkarılması ve sinüs lifting için antral lateral duvarın kapatılması, kistlerin ve diğer iyi huylu lezyonların enükleasyonu, derinden kırılmış köklerin veya gömülü dişlerin çıkarılması, kırık veya başarısız implantların çıkarılması, yanlışlıkla mandibular kemik iliği boşluğuna yer değiştiren implantların geri alınması ve inferior alveolar sinir lateralizasyonu bu tekniğin endikasyonlarıdır. **Yöntemler:** Bu çalışmada toplam 12 hasta kemik kapak tekniği ile tedavi edilmiştir. Bu yaklaşım, ameliyat sonrasında osteotomilerle oluşan büyük kemik defektlerini önlemek için piezocerrahi kullanılarak kemikli bir kapağın kesilmesi ve hareketli hale getirilmesinin ardından ameliyatın sonunda yeniden yerine konumlandırılmasını içeriyor. **Sonuçlar:** Kemik kapak operasyonlarının tamamı istenilen amaca ulaştı ve komplikasyonsuz iyileşti. **Tartışma:** Bu çalışmanın sonuçları kemikli kapak yaklaşımı için iyi sonuçlar göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: kemik kapağı, kemik penceresi, kemik defekti

The Bone Lid Technique in Oral and Maxillofacial Surgery

Fuad Rzazade, Onur Şahin

İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, İzmir

Objective: The bone lid technique consists of the preparation and removal of a bone lid or window that is replaced in its original position at the end of the surgery. The aims of the technique are to achieve a valid exposure of the surgical target, to save bone otherwise lost with other more aggressive methods, and to improve bone healing. An adequate bone lid thickness, together with an optimized design characterized by thin and beveled osteotomies, facilitates the removal of the bony segment, enables its exact fit at the end of the surgery. The indications for this technique treatment of pathologies affecting the maxillary sinus, the removal of displaced foreign bodies, and to seal the antral lateral wall for sinus lift, the enucleation of cysts and other benign lesions, extraction of deeply fractured roots or impacted teeth, the removal of fracture or failed implants, the retrieval of implants accidentally displaced into the mandibular bone marrow space, and inferior alveolar nerve lateralization.

Methods: In a study, a total of 12 patients were treated with bone lid technique. This approach consisted in cutting and luxating a bony lid using a piezosurgery, which was then repositioned at the end of the surgery to avoid large bone defects in the case of osteotomies.

Results: All of the bony lid procedures obtained the desired aim and healed without any complication.

Conclusions: The results of the present study showed good outcomes for the bony lid approach.

Keywords: bone lid, bone window, bone defect

[OP-009]

Çoklu Mandibula Fraktürü: Olgu Raporu

Ramazan Acar, Mehmet Emre Benlidayı, Duygu Turna
Çukurova Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Adana

Giriş: Mandibula kırıkları maksillofasial bölgedeki travmalarda sık rastlanan ve dikkatli bir şekilde ele alınması gereken vakalardandır. Mandibuler fraktürlerde hava yolu, konuşma ve çiğneme fonksiyonlarının yanı sıra yüz görünümü de bozulabilir. Hastanın hayat kalitesinin en iyi şekilde sağlanması için bu unsurların göz önünde bulundurulması, iskeletsel unsurların isabetli şekilde rekonstrüksiyonu gerekir.

Vaka: 48 yaşında kadın hasta düşme sonrası ağrı ve kapanış bozukluğu şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan muayene ve radyolojik değerlendirme sonucu mandibulada simfiz, sağda kondil boynu, koronoid çıkıntı, solda subkondiler bölgelerde kırık tespit edildi. Genel anestezi altında arch bar uygulanarak dişler ideal oklüzyona getirildi. Simfizdeki kırığın fiksasyonu için vestibül derinliğinde flep kaldırıldı. İki adet miniplak ile sabitlendi. Sol tarafta risdon yaklaşımı ile subkondiler kırık bölgesine ulaşıldı. Anahtar kilit ilişkisi sağlandıktan sonra Champy prensiplerine uygun olarak iki adet miniplak ile kırık sabitlendi. Sağ tarafta kondil boynundaki kırık bölgesine preauriküler yaklaşım ile ulaşıldı. Champy prensiplerine uygun olarak iki adet miniplak ile kırık hattı sabitlendi. Mandibuler hareketlere engel teşkil etmeyen sağ koronoid bölgedeki kırığa müdahale edilmedi. Preauriküler ve risdon yaklaşımları katmanlar halinde kapatıldı. Ağız içinde arch barlar sökülerek oklüzyon ve mandibular hareketler kontrol edildi. 1 ay yumuşak diyet tavsiye edilen hastanın yapılan postoperatif kontrollerinde herhangi bir komplikasyon ile karşılaşmadı.

Anahtar Kelimeler: çoklu mandibula kırığı, maksillofasial travma, açık redüksiyon internal fiksasyon

Multiple Fracture of the Mandible: a Case Report

Ramazan Acar, Mehmet Emre Benlidayı, Duygu Turna
Maxillofacial Surgery, Çukurova University, Adana, Turkey

Introduction: Mandibular fractures are common in traumas in the maxillofacial region and should be handled carefully. In mandibular fractures, airway, speech and masticatory functions and facial appearance may be impaired. In order to ensure the best quality of life for the patient, these factors must be taken into account and the skeletal elements must be reconstructed accurately.

Case Presentation: A 48-year-old female patient was admitted to our clinic with complaints of pain and malocclusion after a fall. After the clinical and radiological evaluation, fractures were detected in the symphysis of the mandible, condyle neck and coronoid process on the right and subcondylar area on the left. Under general anesthesia, an arch bar was applied to ensure ideal occlusion. A vestibular full-thickness incision was made to access the fractured area. Fixation was done with two miniplates. The subcondylar fracture site was reached via risdon approach on the left side. After the key-lock relationship was established, the fracture was fixed with two miniplates in accordance with the Champy principles. The fracture site of the condyle neck on the right side was reached with a preauricular approach. The fracture line was fixed with two miniplates in accordance with the Champy principles. The fracture in the right coronoid region, which did not interfere with mandibular movements, was not intervened. Preauricular and risdon approaches were closed in layers. Occlusion and mandibular movements were controlled after removing the arch bars. The patient was recommended a soft diet for 1 month. No complications were encountered in the postoperative controls.

Keywords: multiple fracture of the mandible, maxillofacial trauma, open reduction internal fixation

[OP-010]

Maksiller Posterior Sarkıtmanın stabilitesinin Sonlu Elemanlar Analizi İle İncelenmesi

Kıvanç Berke Ak, Muazzez Süzen, Abdullah Özel, Sina Uçkan
İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi ABD, İstanbul

Amaç:

Ortognatik cerrahi stabilizasyonunda maksillomandibular kompleksin hem saat yönü tersine hareketi hem de maksillanın inferiorda repoze edilmesi en güvensiz kabul edilen hareketlerden biridir. Çalışmanın amacı maksillanın posterior sarkıtma ile anteriora konumlandırıldığı saat yönü tersi hareketinde greftli, greftsiz ve farklı plak-vida sistemlerinin fiksasyonda güvenilirliğini incelemektir.

Yöntemler:

Çalışmada oluşturulan dört maksilla model üzerinde stres dağılımı incelendi. Bütün modellerde hareketli segment beş mm ilerletilerek posterior bölgeden dört mm sarkıtıldı. Posterior bölgeye greft uygulanan ve uygulanmayan iki senaryo oluşturuldu. Bu iki senaryo hem 2.0 hem de 1.5 mm çaptaki osteosentez sistemleri ile fikse edildi. Oluşturulan bu modellere dört farklı kuvvet ayrı ayrı uygulandı (insiziv dişe 45 N ve 125N, molar dişe 110 N ve 250 N). Modellerde hem osteosentez vida plak sistemi hem de kemik üzerindeki stres dağılımı incelendi.

Bulgular:

Çalışmada greft uygulanmasının kemikte ve osteosentez sistemleri üzerinde yük dağılımını azalttığı bulundu. Greft uygulanan modellerde hem 1.5 hem de 2.0'lık plak sistemlerinin kemikte ve osteosentez sistemlerinde stres dağılımının birbirine yakın olduğu bulundu. En yüksek stres 1.5'lik osteosentez sisteminin kullanıldığı ve greft uygulanmayan modelde, en düşük stres ise 2.0 sistemin kullanıldığı ve greft uygulanan modelde ölçüldü.

Sonuçlar:

Sonuç olarak maksillanın posteriora sarkıtıldığı ameliyatlarda greft uygulanmasının gerekliliği, eğer greft uygulanmış ise 1.5'lik sistemin de güvenle kullanılabilceği öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik cerrahi, Le Fort I, Sonlu elemanlar analizi, saat yönü tersi rotasyon

Investigation Of The Stability İn Maxillary Posterior Downward Movement By Finite Element Analysis

Kıvanç Berke Ak, Muazzez Süzen, Abdullah Özel, Sina Uçkan
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, İstanbul Medipol University, İstanbul. Turkey

Objective:

In orthognathic surgery stabilization, the maxillomandibular complex's counterclockwise movement with maxillary advancement and posterior downward repositioning are some of the most unstable movements. This study examines the reliability of fixation of different plate-screw systems in grafted and non-grafted models in counterclockwise rotation where the maxilla is positioned anteriorly with posterior downward movement.

Methods:

Stress distribution has been examined in four maxilla models. Transportable segment was advanced 5 mm and downward 4 mm posteriorly in all models. Two scenarios with and without graft applied to the posterior region were created. These two scenarios were fixed with 2.0 and 1.5 mm diameter osteosynthesis systems. Four forces were applied separately to these models (45N and 125N on incisive tooth, 110N and 250N on molar tooth). Both osteosynthesis screw plate system and stress distribution on the bone were examined in the models.

Results:

The study found that the application of graft decreased the load distribution on the bone and osteosynthesis systems. The stress distribution of both plate systems in the grafted models was close in bone and osteosynthesis systems. The highest stress was measured in the model using the 1.5 osteosynthesis system and without grafting, while the lowest stress was measured in the 2.0 system with the graft-applied model.

Conclusions:

The study results support the view that it is predicted that the necessity of graft application in surgeries where the maxilla is downward posteriorly with advancement. The 1.5 mm diameter system can be used safely if the graft-applied to posterior gap.

Keywords: Orthognathic surgery, Le Fort I, finite element analysis, counterclockwise rotation

[OP-011]

Submental Yaklaşımla Yabancı Cisim Çıkarılması: Bir Vaka Sunumu

Ömer Faruk Boylu, [Batuhan Kapaklı](#), Büşra Meşeci, Şeyda Kurt
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Mandibular fraktür tedavisinde intermaksiller fiksasyon, kapalı redüksiyon, açık redüksiyon ve miniplakla fiksasyon gibi yöntemler tek başına veya kombine bir şekilde kullanılmaktadır. Plak ve vida ile yapılan osteosentez sıklıkla uygulanan, başarılı bir tedavidir ancak başarısız sonuçlanan vakalar da bulunmaktadır. Mini plak yerleştirilmesi sonrası gelişebilecek komplikasyonlardan bazıları enfeksiyon, yabancı cisim reaksiyonu, mini plak kırılması, dişlerin hasar görmesi, stres yüklenmesi, maloklüzyon, birleşememe, sinir disfonksiyonu, skar hipertrofisi, mini plağın hareketliliği olarak özetlenebilir. Bu olgu sunumunda mandibular simfiz kırığı sebebiyle yerleştirilen ve sonrasında yabancı cisim enfeksiyonu oluşturan ligatür teli ve miniplakların submental yaklaşımla çıkarılmasının sunulması amaçlanmaktadır.

Vaka: 41 yaşında herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan, hikayesinde 14 ay önce maksillofasiyel travma geçirdiği öğrenilen erkek hasta kliniğimize çene ucunda ağrı, şişlik, kızarıklık ve pü akışı şikayetiyle başvurdu. Radyolojik muayenesinde mandibular simfiz bölgesinden sol mandibula korpusuna uzanan iki miniplak olduğu tespit edildi. Klinik muayenesinde çene ucunda fistül ve kızarıklık, fistülden pü akışı gözlemlendi. CBCT incelemesinde vidalardan birinin etrafında ligatür teli tespit edildi. Lokal anestezi altında intraoral olarak ulaşım kolaylığı olan superior plak çıkarıldı. Üç haftalık iyileşme sürecinin ardından inferior miniplağa intraoral ulaşım sağlanamadığı için hasta genel anestezi altında opere edilerek inferior miniplak ve ligatür teli submental yaklaşımla ekstraoral olarak çıkarıldı. Hastanın takibinde çene ucundaki fistülün iyileşmesi ve hasta şikayetlerinde azalma izlendi.

Sonuç: Maksillofasiyal kırıkların fiksasyonu sonrası komplikasyonlar oluşabilir. Bu komplikasyonlardan azami şekilde kaçınmak için gerekli önlemler alınmalı ve post operatif hasta takibi yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: yabancı cisim, enfeksiyon, mini-plak, fiksasyon, travma

Foreign Body Removal with Submental Approach: A Case Report

Ömer Faruk Boylu, [Batuhan Kapaklı](#), Büşra Meşeci, Şeyda Kurt
Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: Methods such as intermaxillary fixation, closed reduction, open reduction and miniplate fixation are used alone or in combination in the treatment of mandibular fracture. Osteosynthesis with plate and screw is a frequently applied and successful treatment, but there are cases with unsuccessful results. Some of the complications that may develop after miniplate placement can be summarized as infection, foreign body reaction, mini-plate fracture, tooth damage, malocclusion, non-fusing, and nerve dysfunction. In this case report, it is aimed to present removal of ligature wire and mini-plates, which are placed due to mandibular symphysis fracture and subsequently cause foreign body infection with submental approach.

Case Presentation: A 41-year-old male patient without any systemic disease, whose history was learned to have had maxillofacial trauma 14 months ago, applied to our clinic with complaints of pain, swelling, redness and pus flow at the tip of the jaw. In his radiological examination, it was determined that there were two miniplaques extending from the mandibular symphysis region to the left mandibular corpus. In clinical examination, fistula at the tip of the chin, and pus flow from the fistula were observed. In CBCT, ligature wire around one of the screws was observed. Under local anesthesia, the superior plate was removed intraorally. Since intraoral access to the inferior mini-plate could not be achieved, after three weeks of recovery, the patient was operated under general anesthesia. The inferior miniplate and ligature wire were removed extraorally with submental approach. In the follow-up of the patient, fistula at the tip of the jaw healed and patient's complaints decreased.

Conclusion: Complications may occur after fixation of maxillofacial fractures. Necessary precautions should be taken to avoid these complications and post-operative patient follow-up should be done.

Keywords: foreign body, infection, mini-plaque, fixation, trauma

[OP-012]

Zigomatikomaksiller Kompleks Kırıklarına İntraoral Yaklaşım: Endikasyonları ve Limitasyonları

Aşkın Dilara Kaynak, Mehmet Demiray, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya

Amaç: Zigomatiko-maksiller kompleks (ZMC), orta yüz iskeletinin önemli bir parçasıdır ve yüz yaralanmaları arasındaki prevalansı yüksektir. Bazı ZMC kırıkları fiksasyon olmadan redüksiyona uygun olsa da, optimal cerrahi tedavi genellikle kırık fragmanlarının yeterli redüksiyonunu ve fiksasyonunu gerektirir. Bununla birlikte, tedavi için gereken fiksasyon noktalarının sayısı veya yeri konusunda bir fikir birliği bulunmamaktadır. Bazı literatürler, göz kapağı insizyonu ihtiyacını ortadan kaldırarak, infraorbital kenara ulaşmak için intraoral yaklaşımı kullanmayı ve böylece skleral görünüm, fasiyal asimetri, sinir yaralanmaları gibi komplikasyonların azaldığını savunmaktadır. Bu çalışmadaki amacımız, literatürdeki güncel yaklaşımlar ışığında, kendi vakalarımızdan örnekler ile intraoral yaklaşımın, komplike olmayan ZMC kırıklarının fiksasyonundaki yerini değerlendirmektir. Bu teknik basit, sınırlı ve çoğu oküler semptomu olmayan ZMC kırığının tedavisinde başarılıdır. Tüm bunlar göz önünde tutulduğunda, cerrahi yaklaşım, fizik muayene ve görüntülemelerden elde edilen bulgulara dayalı olarak, hasta özelinde tasarlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Zigomatikomaksiller kompleks kırıkları, intraoral yaklaşım, tek-nokta fiksasyonu

Intraoral Approach to Zygomaticomaxillary Complex Fractures: Indications and Limitations

Aşkın Dilara Kaynak, Mehmet Demiray, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Türkiye

Objective: The zygomatico-maxillary complex (ZMC) is an important part of the midface skeleton and has a high prevalence among facial injuries. Although some ZMC fractures are suitable for reduction without fixation, optimal surgical treatment usually requires adequate reduction and fixation of the fracture fragments. However, there is still no consensus on the number or location of fixation points required for treatment. Some literature advocates using the intraoral approach to reach the infraorbital rim, eliminating the need for eyelid incisions, thereby reducing complications such as scleral appearance, facial asymmetry, and nerve injuries. Our aim in this study is to evaluate the role of the intraoral approach in the fixation of noncommunicated ZMC fractures with our own experience in the light of current approaches in the literature. Reduction of ZMC fractures using the intraoral approach is a favorable treatment option in the management of simple, limited, and most nonsymptomatic ocular ZMC fractures. Nevertheless, the surgical approach should be individually designed for the patient, based on the findings obtained from the physical examination and imaging.

Keywords: Zygomaticomaxillary complex fractures, intraoral approach, one-point fixation

[OP-013]

Atrofik Mandibula Kırıklarının Tedavisi: Olgu Serisi ve Literatür Taraması

Özge Oya Oğlakkaya, Aşkın Dilara Kaynak, Mehmet Demiray, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Akdeniz Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Antalya, Türkiye

Giriş: Atrofik mandibula fraktürü, anatomik ve fizyolojik değişimlerin kemik iyileşmesi ve onarımını olumsuz etkilediği yaşlı hastalarda yaygındır. Bu tür kırıkların onarımı amacıyla geçmişten günümüze farklı tedavi metotları kullanılmış olsa da rekonstrüktif cerrahi prosedür, doğru form ve fonksiyonu sağlamakta en güvenilir ve öngörülebilir sonuçları vermektedir. Bu çalışmanın amacı mevcut verilerimiz ve güncel literatürler ışığında atrofik mandibula fraktürü tedavisinde, form ve fonksiyonu geri kazandırmak, kesin ve öngörülebilir sonuç elde etmek için rekonstrüktif cerrahi ihtiyacını sunmaktır.

Hasta ve Metod: Bu çalışmada atrofik mandibula fraktürünü açık redüksiyon internal fiksasyon ile mini plak ve/veya rekonstrüksiyon plağı kullanımını tartışan literatürlerin incelemesini yapıldı ve atrofik mandibula kırığı nedeniyle, açık redüksiyon ve internal fiksasyon ile kemik grefti uygulanarak veya uygulanmadan tedavi edilen, retrospektif bir vaka serisi sunuldu.

Bulgular: Hiçbir hastada intraoperatif veya postoperatif majör komplikasyonla karşılaşılmadı. Rekonstrüksiyon plaklarının veya kemik greftlerinin çıkarılması veya değiştirilmesi gerekmedi.

Sonuç: Açık redüksiyon ile tedavi edilen atrofik mandibula kırıklarında osteosentez amacı ile yük taşıyan sistemlerin kullanılması ile başarılı ve öngörülebilir tedavi sonuçları elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Atrofik mandibula, rekonstrüksiyon plağı, açık redüksiyon

Treatment of Atrophic Mandible Fractures: Case Series and Literature Review

Özge Oya Oğlakkaya, Aşkın Dilara Kaynak, Mehmet Demiray, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Türkiye

Objectives: Atrophic mandible fracture is common in elderly patients, where anatomical and physiological changes adversely affect bone healing and repair. Although different treatment methods have been used from past to present for the repair of such fractures, the reconstructive surgical procedure provides the most reliable and predictable results in providing the correct form and function. The aim of this study is to present, in the light of our current data and current literature, the need for reconstructive surgery in the treatment of atrophic mandibular fractures to restore form and function, and to obtain definite and predictable results.

Patient and Method: In this study, we reviewed the literature discussing the use of atrophic mandible fractures with open reduction internal fixation and miniplate and/or reconstruction plate, and presented a retrospective case series of atrophic mandible fractures treated with open reduction and internal fixation using reconstruction plates, with or without bone grafting.

Results: No major intraoperative or postoperative complications were encountered in any of the patients. No removal or replacement of reconstruction plates or bone grafts were required.

Conclusion: Load-bearing systems provide favorable and predictable treatment outcomes in the management of atrophic mandible fractures.

Keywords: Atrophic mandible, reconstruction plate, open reduction

[OP-014]

İyileşmemiş Angulus Mandibula Kırığının Pentoksifilin ve Tokoferol ile Tedavisi: Bir Olgu Sunumu ve Literatür Derlemesi

Büşra Karaca, Göksel Şimşek Kaya

Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Giriş: Gömülü üçüncü molar diş çekimi sırasında veya sonrasında oluşan angulus mandibula kırıkları nadir görülen majör komplikasyonlardan biridir. Kırık iyileşmesinde sistemik ve lokal faktörler rol oynamaktadır. Kırık bölgesindeki kanlanma, kemik iyileşmesinde en önemli faktördür. Bu olgu, pentoksifilin ve tokoferol kullanımı ile angulus mandibula kırığının başarılı tedavisini sunmaktadır.

Vaka: 51 yaşında erkek hasta ağrı ve şişlik şikayeti ile ağız, diş ve çene cerrahisi polikliniğine başvurdu. Açık redüksiyonu kabul etmeyen ajite hastaya kırık tedavisi için IMF vidaları ve elastik lastikler ile kapalı redüksiyon uygulandı. 4. haftada çekilen panoramik radyografide kırığın yeniden yer değiştirdiği ve kırık segmentlerde rezorbsiyonun devam ettiği gözlemlendi. Açık redüksiyon yapılmasına karar verildi ve kırık segmentler genel anestezi altında rekonstrüksiyon plağı ile redükte edildi. Postoperatif antibiyotik tedavisine ek olarak pentoksifilin ve tokoferol uygulandı.

Sonuç: Mandibula kırıklarında adjuvan pentoksifilin ve tokoferol tedavisi, kemik iyileşmesinin desteklenmesinde yarar sağlayabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Angulus mandibula kırığı, kemik iyileşmesi, pentoksifilin, tokoferol

Treatment of Non-union Mandibular Angle Fracture with Pentoxifylline and Tocopherol: A Case Report and Literature Review

Büşra Karaca, Göksel Şimşek Kaya

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Türkiye

Introduction: Mandibular angle fractures that occur during or after the removal of impacted third molar are one of the rare major complications. Systemic and local factors play a role in the healing of fracture sites. The blood supply at the fracture site is the most important factor in bone healing. This case presents the successful treatment of mandibular angle fracture with the use of pentoxifylline and tocopherol.

Case: A 51-year-old male patient was referred to the department of oral and maxillofacial surgery with a chief complaint of pain and swelling. Closed reduction with IMF screws and elastic bands was performed for the treatment of the fracture in the agitated patient who refused open reduction and internal fixation. In the panoramic radiograph taken at the 4rd week, it was observed that the fracture was redisplaced and bone resorption was observed at fracture lines. It was decided to perform open reduction and the fractured segments were fixed with a reconstruction plate under general anesthesia. In addition to the postoperative antibiotic treatment, the pentoxifylline and tocopherol was administered.

Conclusion: Adjunctive pentoxifylline and tocopherol protocol may be beneficial in mandibular fractures to improve bone healing.

Keywords: bone healing, mandibular angle fracture, pentoxiphylline, tocopherol

[OP-015]

Sagittal Split Ramus Osteotomisi Sonrası Alt Dudakta Oluşan Parestezinin Tedavisinde İki Farklı Lazer Tipinin Etkinliğinin İncelenmesi

Ebru Baydan, Emrah Soylu

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız ve Çene Cerrahisi Bölümü- Kayseri

Amaç: Bu çalışmanın amacı; sagittal split ramus osteotomisi sonrası alt dudakta oluşan parestezinin tedavisinde iki farklı lazer tipinin etkinliğinin incelenmesidir.

Yöntemler: Çalışmamıza sagittal split ramus osteotomisi planlanan hastalar dahil edilmiştir. Hastaların demografik bulguları, sinir hasar tipi ile mandibula hareket miktarı kaydedildi. GRR Grup, Diyet Grup ve Medikal Tedavi grubu olmak üzere rastgele 3 gruba ayrıldı. Lazer tedavileri hastalara haftada 2 kez olmak üzere 10 seans uygulandı. B vitamin tedavisi ise günde 1 tablet olmak üzere 5 hafta boyunca verildi. Hastalara belli aralıklarla iki nokta ayırım ve fırça testi uygulandı. Ağrı ve hassasiyetin değerlendirilmesi için görsel analog skala kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya toplam 30 hasta dahil edildi. Tedavi sonunda yapılan ölçümlerde belirlenen bir bölgede GRR ile Medikal grup ve Diyet ile Medikal grup arasında anlamlı fark bulundu. Tedavinin 3. ve 4. haftalarında yapılan iki nokta ayırım testinde Diyet ile Medikal grup arasında anlamlı fark bulunurken, GRR ile Diyet arasında ve GRR ile Medikal grup arasında anlamlı fark bulunmadı.

Sonuçlar: Lazer tedavisi, mandibular sinirin nörosensör bozukluğunun düzelmesinde kontrol grubuna kıyasla istatistiksel olarak anlamlı bir farkı olmasa da klinik gözlemimize göre lazer tedavisi alan hastalar çok daha hızlı iyileşmiştir.

Anahtar Kelimeler: Düşük seviyeli lazer tedavisi, inferior alveolar sinir, Nörosensöryal bozukluk, Sagittal split ramus osteotomi

Investigation of the Efficacy of Two Different Laser Types in the Treatment of Lower Lip Paresthesia After Sagittal Split Ramus Osteotomy

Ebru Baydan, Emrah Soylu

Erciyes University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery- Kayseri

Objective: The aim of this study; is to examine the effectiveness of two different laser types in the treatment of paresthesia in the lower lip after sagittal split ramus osteotomy.

Methods: Patients who were planned for sagittal split ramus osteotomy were included in our study. Demographic findings, nerve damage type and amount of mandible movement of the patients were recorded. They were randomly divided into 3 groups as GRR Group, Diode Group and Medical Treatment group. Laser treatments were applied to the patients for 10 sessions, twice a week. Vitamin B therapy was given as 1 tablet per day for 5 weeks. Two-point discrimination and brush test were applied to the patients at regular intervals. Visual analog scale was used to evaluate pain and tenderness.

Results: A total of 30 patients were included in the study. A significant difference was found between the GRR and the Medical group and the Diode and the Medical group in a region determined in the measurements made at the end of the treatment. In the two-point discrimination test performed at the 3rd and 4th weeks of the treatment, there was a significant difference between the Diode and the Medical group, but there was no significant difference between the GRR and the Diode, and between the GRR and the Medical group.

Conclusions: Although there was no statistically significant difference in the improvement of the neurosensor disorder of the mandibular nerve compared to the control group, according to our clinical observation, the patients who received laser treatment recovered much faster.

Keywords: Inferior alveolar nerve, Low-level laser therapy, Neurosensory disturbance, Sagittal split ramus osteotomy

[OP-016]

Temporomandibular eklemden deneysel olarak oluşturulan osteoartrit tedavisinde eklem içi daidzein uygulamasının değerlendirilmesi: tavşan modeli

Gökçe Elif Erdayandı, Onur Yılmaz

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Amaç: Temporomandibular eklemden (TME) görülen Osteoartrit (OA), disk, sinoviyum, kartilaj ve subkondral kemikte değişikliğe yol açan kronik ve dejeneratif bir hastalıktır. Osteoartrit tedavisinde, medikal tedaviden cerrahi tedaviye uzanan pek çok yöntem mevcuttur. Daidzein anti-enflamatuar ve antioksidan etkisi olan bir izoflavondur. Bu çalışmanın amacı tavşanda deneysel olarak oluşturulan TME OA' da DZ etkinliğinin değerlendirilmesidir.

Yöntemler: 16 adet erkek Yeni Zelanda Tavşanının sağ TME'sinde deneysel OA modeli monosodyumiodoasetat(MIA) enjeksiyonu ile oluşturuldu. Bir tavşan OA modelini kontrol etmek amacıyla 4 hafta sonunda sakrifiye edildi. Geri kalan tavşanlar rastgele iki gruba ayrıldı: K (kontrol gurubuna intraartiküler salin enjeksiyonu n=6) DZ (deney gurubuna intraartiküler DZ enjeksiyonu n=9). Enjeksiyonlar 1, 7, 14, 21. günlerde gerçekleşti. Enjeksiyonlardan sonra tavşanlar genel anestezi altında sakrifiye edildi. Tavşanların sağ TME'leri histopatolojik inceleme için eksize edildi.

Bulgular: Deney gurubunda kan/sinoviyal sıvı TAS değerleri kontrol gurubuna göre yüksek, kan/sinoviyal sıvı TOS değerleri kontrol gurubuna göre düşüktü. Ayrıca deney gurubunda kırıkdağ yüzeyindeki çatlaklar ve fibrilasyon büyük oranda düzeldi.

Sonuçlar: DZ tavşan TME'si üzerinde anti-enflamatuar ve antioksidan etki göstermiştir. DZ, TME OA tedavisinde umut vadeden doğal bir bileşiktir.

Anahtar Kelimeler: Daidzein, İzoflovan, Osteoartrit, Temporomandibular eklem

Evaluation of effects of intra-articular daidzein injection in experimental temporomandibular joint osteoarthritis: a rabbit model

Gökçe Elif Erdayandı, Onur Yılmaz

Karadeniz Technical University, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Trabzon

Objective: Osteoarthritis (OA) of the temporomandibular joint (TMJ) is a chronic and degenerative disease that causes changes in the disc, synovium, cartilage and subchondral bone. There are many methods in the treatment of osteoarthritis, ranging from medical treatment to surgical treatment. Daidzein(DZ) is an isoflavone that has anti-inflammatory and antioxidant activity. The aim of this study was to evaluate the effectiveness of DZ as a treatment for experimental TMJ OA in rabbits.

Methods: An experimental OA model was established in the right TMJ of 16 male New Zealand rabbits with monosodium iodoacetate. A rabbit was sacrificed after 4 weeks to control the OA model. Fifteen rabbits were randomly allocated into 2 groups: C (control group; intraarticular saline injection n=6), DZ (experimental group; intraarticular DZ injection n=9). DZ or saline were administered intraarticularly to the rabbits TMJ on days 1, 7, 14, and 21. After the injections, rabbits were sacrificed by decapitation under general anesthesia. Synovial fluid and blood samples were analyzed to determine the total oxidant status(TOS) and total antioxidant status(TAS). The right TMJ of the rabbits were excised for histopathological examination.

Results: In the experimental group, blood and synovial fluid TAS values were higher than the control group, and blood/ synovial fluid TOS values were lower than the control group. In addition, cracks and fibrillation on the cartilage surface in the experimental group were greatly improved.

Conclusions: DZ had anti-inflammatory and antioxidant effects in a rabbit OA model. DZ may be a promising natural compound with beneficial effects in the treatment of OA.

Keywords: Daidzein, Isoflavan, Osteoarthritis, Temporomandibular joint

[OP-017]

Kondili koruyarak uygulanan TME osteokondromu tedavisi: Olgu Sunumu

Javanshir Asadov¹, Merva Soluk Tekkeşin², Sabri Cemil İşler¹, Sırmahan Çakarer¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²İstanbul Üniversitesi, Onkoloji Enstitüsü, Klinik Onkoloji Ana Bilim Dalı

Giriş:

Osteokondrom en sık görülen iyi huylu kemik tümörlerinden biridir, ancak yüz bölgesinde, özellikle kondil çevresinde nadiren görülür. Osteokondrom kemiğin dış yüzeyinden kaynaklanan üzeri kıkırdak doku ile kaplı benign bir tümördür. Fasiyal asimetri, maloklüzyon ve çiğneme fonksiyonlarında problemlerine neden olabilmektedir.

Vaka:

Kliniğimize ağız hafif derecede ağız açma kısıtlılığı ve fasiyal asimetri şikayeti ile başvuran hastanın, detaylı intraoral, ekstraoral ve radyografik değerlendirmeleri sonucunda sağ kondil bölgesinde patoloji saptanmıştır. Osteokondrom ön tanısı düşünülmüştür.

Hastanın elde edilen 3D kafa modelinde yapılan değerlendirmeler sonucunda, kondilin çıkartılarak sağlıklı eklem başı referans alınarak morfolojik düzenlemeler yapılmasına karar verildi. Preauriküler yaklaşımla kondil bölgesine ulaşıldı, lezyon eksize edilerek kalan sağlam kondil 2 adet miniplak ile fikse edildi. Postoperatif dönemde maksimum ağız açıklığı 32 mm olarak ölçüldü ve fasiyal simetriye ulaşıldı. Bu teknik yaklaşım mevcut literatür dahilinde tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Osteokondrom, Fasiyal Asimetri, TME

Management of the osteochondroma of the TMJ with preserving the condyle: Case Report

Javanshir Asadov¹, Merva Soluk Tekkeşin², Sabri Cemil İşler¹, Sırmahan Çakarer¹

¹Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Istanbul University, Oncology Institute, Clinical Oncology Department

Introduction:

Osteochondroma is one of the most common ones that do well on examination. Osteochondroma is a benign tumor originated from external of bone and filled with cartilage. Facial asymmetry can cause malocclusion and problems in chewing functions.

Case Presentation:

As a result of detailed intraoral, extraoral and radiographic evaluations of the patient who applied to our clinic with mild limitation of mouth opening and facial asymmetry, pathology was detected in the right condyle region. A preliminary diagnosis of osteochondroma was considered.

As a result of the evaluations made on the 3D head model of the patient, it was decided to remove the condyle and make morphological adjustments with reference to the healthy joint head. The condyle was reached with a preauricular approach, the lesion was excised, and the remaining intact condyle was fixed with 2 miniplates. In the postoperative period, the maximum mouth opening was measured as 32 mm and facial symmetry was achieved. This technical approach is discussed in the available literature.

Keywords: Osteochondroma, Facial Asymmetry, TMJ

[OP-018]

TME ankilozu tedavisinde agresif fizyoterapi: Bir olgu sunumu ve literatür taraması

Busehan Bilgin, Öznur Özalp, Mehmet Ali Altay, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel
Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Giriş: Temporomandibular eklem (TME) ankilozu, eklemi oluşturan yüzeylerin kaynaşması olarak tanımlanır. TME ankilozunda tedavinin amacı, hastanın mandibular fonksiyonunu artırmak, ilişkili fasiyal deformiteyi düzeltmek, ağrıyı azaltmak ve reankilozu önlemektir. Yumuşak doku adaptasyonu, operasyon sırasında elde edilen ağız açıklığının korunması ve artırılması için önemlidir, bu da agresif fizyoterapinin gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Olgu: 31 yaşında erkek hasta ağız açıklığında kısıtlılık şikâyeti ile kliniğimize başvurmuştur. Hastanın 2 yıl önce bilateral TME ankilozu nedeniyle opere edildiği ancak ağız açıklığının tekrar kısıtlandığı öğrenilmiştir. Klinik ve radyografik muayenede bilateral TME ankilozu teşhisi konulan hastada maksimum interinsizal aralık 10mm olarak ölçülürken mandibulada lateral hareket izlenmemiştir. Genel anestezi altında bilateral interpozisyonel gap artroplastisi ve koronoidektomi yapılarak yeterli ağız açıklığına ulaşılmıştır. Post-operatif 3.günde Therabite Sistem ile agresif fizyoterapiye başlanmış ve hastanın 6. ay takibinde maksimum interinsizal aralığın 40mm olduğu, mandibulanın lateral ve protrüziv hareketlerinin arttığı tespit edilmiştir.

Sonuç: Bu vaka raporunun sonuçları ve mevcut literatür bulguları, TME ankilozunun tedavisinde cerrahi girişim kadar post-operatif dönemde uygulanan agresif fizyoterapinin de kritik öneme sahip olduğunu desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: agresif fizyoterapi, Therabite Sistemi, TME ankilozu

Aggressive physiotherapy in treatment of tmj ankylosis: A case report and literature review

Busehan Bilgin, Öznur Özalp, Mehmet Ali Altay, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Türkiye

Introduction: Temporomandibular joint (TMJ) ankylosis is defined as fusion of the joint's component surfaces. The managements goal in TMJ ankylosis is to increase the patient's mandibular function, correct associated facial deformity, decrease pain, and prevent reankylosis. Soft tissue adaptation is important for maintaining and increasing the mouth opening obtained during the operation and reveals the necessity of aggressive physiotherapy.

Case: A 31-year-old male patient applied to the our department with the complaint of limitation in mouth opening. The patient had undergone ankylosis surgery 2 years ago due to the restriction of the mouth opening after the trauma, however, the mouth opening was restricted again. Clinical evaluation revealed 10-mm MID, no lateral movements, and no protrusion and associated depression and muscle contracture were also present. Bilateral TMJ ankylosis was detected in clinical and radiographic examination. Bilateral interpositional gap arthroplasty and coronoidectomy were performed under general anesthesia. The MID intraoperatively was 35 mm. Aggressive physiotherapy with the Therabite System was started immediately after surgery and continued during 6 months. The last follow-up (6th month) confirmed the results with no recurrence of ankylosis, the MID was 40mm, lateral and protrusive movement are seen. Oral functions including speaking, eating, chewing, hygiene, as well as improved quality of life were regained.

Conclusion: The findings of the presented case and literature suggest that as well as surgical intervention, aggressive physiotherapy in the post-operative period has crucial importance in management of TMJ ankylosis.

Keywords: aggressive physiotherapy, Therabite System, TMJ ankylosis

[OP-019]

Temporomandibular Eklem Semptomlarında Klinik Tanının Değerlendirilmesi: TMD/TK Eksen-I ve Eksen-II

Kübra Öztürk

Nuh Naci Yazgan Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kayseri, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine temporomandibular eklem şikayeti ile başvuran hastaların Temporomandibular eklem Disfonksiyonu Tanı Kriterleri(TMD/TK) protokolü kullanılarak teşhisin yapılarak temporomandibular disfonksiyon prevalansını belirlemek, klinik teşhise yardımcı kullanılan radyografi tekniklerinin türü ve yeterliliğini incelemek ve tedavi yöntemlerinin prevalansını değerlendirmektir.

Yöntemler: Çalışmada TMD/TK protokolü ile muayene edilen hasta kayıtları kullanıldı. Axis I protokolünde TMD ağrı anketi, demografik bilgiler, belirti anketi ve hekim tarafından doldurulan muayene formu verileri ve AxisII protokolünden Çene Fonksiyon Kısıtlama Ölçeği(JFLS-20) ve Hasta Sağlığı Anketi(PHQ-9) kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya 17-68 yaş aralığında toplam 42 hasta katıldı. TMD ağrı anketine göre %92,9 orofasiyal bölgede ağrı şikayeti vardı. Hastaların ağrısız açıklığı, maksimum yardımsız ağız açıklığı ve maksimum yardımcı ağız açıklığı sırasıyla $32\pm 6,8$, $32,1\pm 6,5$, $33,9\pm 6,9$ mm'idi. Hastaların %38.1'inde eklem içi patoloji görülmezsizin lokal-kas ağrısı, %31'inde kas-fasya ağrısı bulunmaktadır. %21,6'sında ise eklem içi patolojiyle beraber kas-fasya ağrısı vardır. Çiğneme fonksiyon kısıtlanma skalasına göre çiğneme kısıtlaması skoru $2,76\pm 1,9$, hareketlilik kısıtlaması skoru $3,3\pm 1,8$, sözlü veya sözsüz olmayan iletişim skoru $2,8\pm 2,6$ bulunmuştur. Çalışmada hasta sağlığı anketi (PHQ-9) skorları ile Çiğneme Fonksiyon Kısıtlama Skalası(JFLS-20) arasında istatistiksel anlamlı bir ilişki bulunamamıştır.

Sonuçlar: DC/TMD protokolü standartlaştırılmış hekim talimatları sayesinde klinisyenlere temporomandibular eklem disfonksiyonu tanısı koymada oldukça kolaylaştırıcı bir protokoldür. PHQ-9 ile JFLS-20 arasında korelasyon kurulamamış olsa da daha büyük örneklem büyüklüğüne sahip saha taramalarında anlamlı ilişkiler tespit edileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular eklem, TMD/TK, TME disfonksiyonu

Evaluation of Clinical Diagnosis in Temporomandibular Joint Symptoms: With DC/TMD Axis-I and Axis-II

Kübra Öztürk

Nuh Naci Yazgan University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kayseri, Türkiye

Objective: This study aims to determine the prevalence of temporomandibular dysfunction by using the Diagnostic Criteria for Temporomandibular Disorders (DC/TMD) protocol in patients who applied to the Oral and Maxillofacial Surgery clinic with temporomandibular joint complaints. In addition, it is to examine the type and adequacy of radiography techniques used to assist clinical diagnosis and to evaluate the prevalence of treatment methods.

Methods: Patient records examined with DC/TMD were used in the study. TMD pain screener, demographics, symptom questionnaire, and examination form were used in the Axis-I. And the Jaw Functional Limited Scale(JFLS-20) and the Patient Health Questionnaire (PHQ-9) from the Axis-II were used.

Results: A total of 42 patients aged between 17-68 participated in the study. According to the TMD pain questionnaire, 92.9% had pain in the orofacial region. The patients' painless gap, maximum unassisted mouth opening, and maximum assisted mouth opening were 32 ± 6.8 , 32.1 ± 6.5 , and 33.9 ± 6.9 mm, respectively. 38.1% of the patients have local myalgia, and 31% have myofascial myalgia. 21.6% of myofascial myalgia pain with intra-articular disorders. According to the JFLS-20, the mastication score is 2.76 ± 1.9 , the mobility score is 3.3 ± 1.8 , and the verbal/emotion score was 2.8 ± 2.6 . In this study, no statistically significant relationship was found between the patient PHQ-9 scores and the JFLS-20.

Conclusions: The DC/TMD protocol is a very facilitating protocol for clinicians in diagnosing temporomandibular joint dysfunction. Although no correlation could be established between PSQ-9 and JFLS-20, it is thought that significant relationships will be detected in field surveys with larger sample sizes.

Keywords: DC/TMD, Temporomandibular joint, TMJ dysfunction

[OP-020]

Bilateral Koronoid Proses Hiperplazisi:2 Vaka Sunumu

Ömer Faruk Boylu, Büşra Meşeci

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu,Türkiye

Giriş: Ağız açıklığı kısıtlılığının olası nedenlerinden biri koronoid proses hiperplazisidir.Koronoid proses hiperplazinin tedavisi öncelikle koronoidotomi veya koronoidektomidir.Bu vaka sunumunda; bilateral koronoid proses hiperplazisine bağlı olarak ağız açıklığında kısıtlılık bulunan 2 hastanın koronoidotomi ve postoperatif fizyoterapi ile başarılı bir şekilde tedavisi sunulmaktadır.

Vaka Sunumu 1:26 yaşında sistemik rahatsızlığı bulunmayan erkek hasta çocukluğundan beri mevcut olan ve yıllar içinde gittikçe ilerleyen ağız açıklığında kısıtlılık şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın maksimum interinsizal açıklığı 22 mm idi.Panoramik radyografide ve CBCT’de bilateral koronoid çıkıntılarda anormal bir uzama olduğu görüldü.Koronoid proses hiperplazisi teşhisi kondu.Genel anestezi altında oral entübasyon ile intraoral olarak koronoid çıkıntının tabanında yükselen ramusun ön sınırından sigmoid çentiğe kadar yatay bir osteotomi ile bilateral koronoidotomi yapıldı.Osteotomiden hemen sonra maksimum ağız açıklığı artmıştı.Uygun hemostazdan sonra cerrahi saha 4.0 Vicryl primer kapatıldı.Postoperatif 2. günde abeslanglar ile ağız açma egzersizi ile fizik tedaviye başlandı.Postoperatif 2. ay kontrolünde maksimum ağız açıklığı 38 mm olarak ölçüldü.

Vaka Sunumu 2: 22 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta ağız açıklığında kısıtlılık şikayetiyle kliniğimize başvurdu.Hastanın maksimum interinsizal açıklığı 16,5 mm olarak ölçüldü.Panoramik radyografi ve CBCT muayenesinde sağ ve sol koronoid çıkıntının normalden uzun olduğu görüldü ve koronoid proses hiperplazisi teşhisi kondu.Genel anestezi altında,oral entübasyon ile intraoral olarak koronoid çıkıntının tabanında bilateral koronoidotomi yapıldı.İntraoperatif olarak maksimum ağız açıklığı artmıştı.Hemostaz sağlandı ve cerrahi saha 4.0 Vicryl ile sütüre edildi.Postoperatif 2. günde abeslanglar ile yapılan ağız açma egzersizi ile fizik tedaviye başlandı.Postoperatif 2. ay kontrolünde maksimum ağız açıklığı 29,5mm olarak ölçüldü.

Sonuç: Koronoid proses hiperplazi tedavisinde postoperatif fizyoterapi ile kombine koronoidotomi kullanılmış ve başarılı sonuçlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: fizyoterapi, koronoidotomi, koronoid proses hiperplazisi

Bilateral Coronoid Process Hyperplasia: 2 Case Reports

Ömer Faruk Boylu, Büşra Meşeci

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry,Bolu Abant İzzet Baysal University,Bolu,Turkey

Introduction: One of the possible causes of mouth opening limitation is coronoid process hyperplasia.In this case report;successful treatment of 2 patients with limited mouth opening due to bilateral coronoid process hyperplasia with coronoidotomy and postoperative physiotherapy is presented.

Case Presentation 1:26-year old male patient with no systemic disease was admitted to our clinic with complaint of limitation in mouth opening that had been present since childhood.Maximum interincisal opening was 22 mm.Panoramic and CBCT showed abnormal elongation of bilateral coronoid processes.A diagnosis of coronoid hyperplasia was made.Under general anesthesia, bilateral coronoidotomy was performed with oral intubation and horizontal osteotomy from anterior border of ascending ramus at base of coronoid process to sigmoid notch intraorally.Maximum mouth opening was increased immediately after osteotomy.On the 2nd postoperative day,physical therapy was started with mouth opening exercise with abeslangs.Maximum mouth opening was measured as 38 mm in postoperative second month control.

Case Presentation 2:22-year-old systemically healthy male patient was admitted to our clinic with complaint of limitation in mouth opening.Maximum interincisal opening was measured as 16.5 mm.Panoramic and CBCT examination revealed that right and left coronoid processes were longer than normal and coronoid hyperplasia was diagnosed.Under general anesthesia,bilateral coronoidotomy was performed at base of coronoid process intraorally with oral intubation.Maximum mouth opening was increased intraoperatively.On the 2nd postoperative day,physical therapy was started with mouth opening exercise with abeslangs.Maximum mouth opening was measured in 29,5mm at postoperative second month control.

Conclusion: Coronoidotomy combined with postoperative physiotherapy was used in treatment of coronoid hyperplasia and successful results were obtained.

Keywords: coronoidotomy, coronoid process hyperplasia, physiotherapy

[OP-021]

Temporomandibular Eklem Hastalıkları Etiyolojisinde Stresin Yeri

Aydın Keskinrüzgar¹, Özgecan Yüceler²

¹Adıyaman Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adıyaman

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Temporomandibular eklem hastalıkları (TMH) eklem içi düzensizlikler ve çevre kaslarının rahatsızlıklarını kapsamaktadır. TMH'nin etiyolojisinde parafonksiyonel alışkanlıklar, stres düzeyi ve travma gibi faktörler yer. Stres düzeyinin giderek artması bu hastalığın toplum içinde çok sık görülmesinin sebebi olarak düşünülmektedir. TMH'ler ile ilgili yapılan güncel çalışmalarda stres değerleri ile ilgili parametrelerin arttığı tespit edilmiştir. TMH'ler ve stres arasındaki ilişkiyi araştıran çalışmalar her geçen gün artmaktadır. Ayrıca son zamanlarda TMH'nin lokal etkenlerden ziyade sistemik etkenlerin oluşturduğu bir hastalık olduğu savunulmaktadır. TMH'nin enflamatuar ve dejeneratif bir süreç olduğunu gösteren çalışmalar da mevcuttur. Bu bulgular literatürde yeni olup, TMH'yi daha farklı yorumlamamız gerektiğini göstermektedir. Güncel çalışmalar TMH'nin teşhisinden tedavisine multidisipliner bir yaklaşım gerektirdiği belirtmektedir. Bu derlemenin amacı stresin tetiklediği TMH'yi güncel literatür ışığında tekrar ele almaktır.

Anahtar Kelimeler: Sistemik Hastalık, Stres, Temporomandibular Eklem Hastalıkları

The Role of Stress in the Etiology of Temporomandibular Joint Diseases

Aydın Keskinrüzgar¹, Özgecan Yüceler²

¹Adıyaman University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Adıyaman

²Gazi University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Temporomandibular joint diseases (TMD) include intra-articular irregularities and disorders of the surrounding muscles. In the etiology of TMD, factors such as parafunctional habits, stress level and trauma are involved. The increasing level of stress is thought to be the reason why this disease is very common in society. In recent studies on TMD's, it has been determined that the parameters related to stress values have increased. Studies investigating the relationship between TMD's and stress are increasing day by day. In addition, it has recently been argued that TMD is a disease caused by systemic factors rather than local factors. There are also studies showing that TMD is an inflammatory and degenerative process. These findings are new in the literature and show that we should appreciate TMD differently. Current studies indicate that TMD requires a multidisciplinary approach from diagnosis to treatment. The aim of this review is to reconsider TMD triggered by stress in the light of current literature.

Keywords: Systemic Disease, Stress, Temporomandibular Joint Disease

[OP-022]

Temporomandibular eklem hastalarında, ekstrakorporeal şok dalga tedavisinin klinik etkinliğinin değerlendirilmesi

Mustafa Bilen¹, Serap Keskin Tunç¹, Beyza Ünalın Değirmenci², Şehmus Kaplan³, Mehmet Emin Toprak⁴, Mahfuz Turan⁵, Nihat Efe¹

¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, VAN

²Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Anabilim Dalı, VAN

³Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, Spor Hekimliği Anabilim Dalı, VAN

⁴Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, ANKARA

⁵Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, VAN

Amaç: Redüksiyonlu disk deplasmanı olan temporomandibular eklem hastalarında, özellikle ortopedi ve fizik tedavi ve rehabilitasyon gibi tıp alanlarında sıklıkla kullanılan ekstrakorporeal şok dalga tedavisinin (Extracorporeal shock wave therapy-ESWT) klinik etkinliğini değerlendirmek.

Materyal-Metod: Araştırmaya kriterleri sağlayan 18 yaş ve üzeri 61 hasta dahil edilmiştir. Çalışmada 25 hastaya medikal tedavi ve stabilizasyon splinti ile birlikte ESWT tedavisi uygulanmış; 36 hasta ise sadece medikal tedavi ve stabilizasyon splinti tedavisi uygulanarak kontrol grubu oluşturulmuştur.

Bulgular: ESWT uygulanan hastalarda başlangıç, 1.hafta ve 2.hafta sonundaki VAS skorları kontrol grubuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermiştir. ESWT uygulanan hastaların 1.hafta sonundaki maksimum ağrısız aktif ağız açıklığı ölçümleri ($p=0,039$) ve 2.hafta sonundaki maksimum ağrısız aktif ağız açıklığı ölçümleri, kontrol grubundakilerden istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek saptanmıştır ($p=0,009$; $p<0,05$).

Sonuçlar: Çalışmamızın sonuçlarına göre; TME rahatsızlıklarının non-invaziv tedavisinde uygulanan medikal tedavi ve splint uygulamalarına ek olarak ESWT, eklem hastalıklarının tedavisinde uygulanan yöntemlerin etkisini arttıracaktır. Literatürde benzer çalışmaların azlığı, temporomandibular eklem bozukluklarının tedavisinde kullanılan ESWT tedavisinin önemini arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: temporomandibular eklem, ESWT, disk deplasman tedavisi

Evaluation of the clinical effectiveness of extracorporeal shock wave therapy in patients of the temporomandibular joint

Mustafa Bilen¹, Serap Keskin Tunç¹, Beyza Ünalın Değirmenci², Şehmus Kaplan³, Mehmet Emin Toprak⁴, Mahfuz Turan⁵, Nihat Efe¹

¹Oral and Maxillofacial Surgery Department, Dentistry Faculty, Van Yüzüncü Yıl University, Van Turkey

²Department of Prosthodontics, Dentistry Faculty, Van Yüzüncü Yıl University, Van Turkey

³Department of Sports Medicine, Faculty of Medicine, Van Yüzüncü Yıl University, Van Turkey

⁴Oral and Maxillofacial Surgery Department, Dentistry Faculty, Gazi University, ANKARA Turkey

⁵Department of Otolaryngology-Head and Neck Surgery, Faculty of Medicine, Van Yüzüncü Yıl University, Van Turkey

Objective: To evaluate the clinical efficacy of extracorporeal shock wave therapy (ESWT), which is frequently used in medical fields such as orthopedics and physical therapy and rehabilitation, in temporomandibular joint patients with reduced disc displacement.

Material-Method: The study included 61 patients aged 18 years and older. In the study, 25 patients were treated with ESWT treatment with medical treatment and stabilization splint; In the control group, 36 patients were formed by only medical treatment and stabilization splint.

Results: VAS scores at the beginning, at the first week and at the end of the second week in patients who underwent ESWT showed statistically significant differences compared to the control group. Maximum painless active mouth opening at the end of the 1st week ($p=0.039$) and maximum painless active mouth opening at the end of the 2nd week of the patients who underwent ESWT were found to be statistically significantly higher than those in the control group ($p=0.009$; $p<0.05$).

Conclusions: According to the results of our study; In addition to the medical treatment and splint applications applied in the non-invasive treatment of TMJ disorders, ESWT emerges as a method that can increase the effectiveness of the methods applied in the treatment of joint diseases. The rarity of similar studies in the literature increases the importance of ESWT therapy used in the treatment of temporomandibular joint disorders.

Keywords: temporomandibular joint, ESWT, disc displacement treatment

[OP-023]

Redüksiyonsuz Disk Deplasmanı Olan Hastalardaki Disk Repozisyon Cerrahisinin Sonuçlarının Değerlendirilmesi

Elifnaz Baysal, İlker Burgaz

Yeditepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı; redüksiyonsuz disk deplasmanı olan hastalardaki disk repozisyon cerrahisinin sonuçlarını analiz etmektir.

Yöntemler: Disk repozisyon cerrahisi için hasta grubumuz konservatif tedaviye cevap vermeyen ve MRI sonuçlarına göre redüksiyonsuz disk deplasmanı bulunan hastalardır. Temporomandibular Düzensizlikler İçin Araştırma Amaçlı Tanı Ölçütlerine (RDC-TMD) dayalı muayene yapılmıştır. Ağrı değerleri ameliyat öncesi ve sonrası görsel analog skalayla (VAS) değerlendirilmiştir. Disk repozisyon cerrahisi ankor vidalarla yapılmış olup sonrasında post-operatif komplikasyonlar değerlendirilmiştir.

Bulgular: 6 aylık takip verilerinin analizi, VAS ağrı skalasında değerlerin azaldığını ve mandibular hareket aralığının arttığını göstermiştir. Bu çalışmada sadece minör komplikasyonlar gözlenmiş olup majör bir komplikasyon meydana gelmemiştir.

Sonuçlar: Disk repozisyon cerrahisi, konservatif tedaviden fayda görmeyen hastalarda öngörülebilir sonuçları olan ve temporomandibular eklemlerle ilgili semptomların giderilmesini sağlayan başarılı bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: disk deplasmanı, disk repozisyonu, diskopeksi

Evaluation Of The Results Of The Disc Repositioning Surgery For Disc Displacement Without Reduction

Elifnaz Baysal, İlker Burgaz

Yeditepe University Faculty Of Dentistry, Oral And Maxillofacial Surgery Department, Istanbul

Objective: The aim of this study was to analyze the results of the disc repositioning surgery in patients who have disc displacement without reduction.

Methods: The patients who had disc displacement without reduction according to MRI findings and did not have any benefits from conservative treatment were the candidates for disc repositioning surgery. Examination based on Diagnostic Criteria Of Temporomandibular Disorders (RDC-TMD). Pain was assessed on a visual analog scale (VAS) before and after surgery. Disc repositioning surgery performed with anchor screws and the post-operative complications evaluated.

Results: Analyses of data at 6 months follow-up showed a reduction in VAS score and increase in mandibular range of motion. Only one minor complication observed and there was no major complication observed in this study.

Conclusions: Disc repositioning provides a predictable method and have a high success rate in relieving the temporomandibular joint related symptoms who does not have any benefits from conservative treatment.

Keywords: disc displacement, disc repositioning, discopathy

[OP-024]

Lefort 1 osteotomisi ile maksillanın inferiora konumlandırılması

Uğur Boz, Mehmet Emre Yurttutan, Ayşegül Mine Tüzüner
Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü, Ankara

Giriş: Kısa alt yüz yüksekliğine sahip hastalarda dikey maksiller yetmezlik karakteristiktir. Lefort 1 osteotomisi sonrası maksillanın inferiora konumlanmasıyla fonksiyon ve estetik düzeltilebilir. Bu hareket, literatürde en stabil olmayan hareket olarak tanımlanmış olup %64'lere varan relaps oranları bildirilmiştir. Bu sözlü bildiride maksillayı inferiora konumlandığımız vakalarda uyguladığımız klinik yaklaşımlar sunulacaktır.

Vaka: Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümünde 5 mm'den fazla maksillayı inferiora konumlandığımız 4 hastada uyguladığımız cerrahi prosedür sunulacaktır. Operasyon öncesi, operasyon sonrası ve operasyondan minimum 6 ay sonra alınan sefalometrik filmler üzerinde ölçümler yapılmıştır. Yapılan sefalometrik ölçümler ile stabil olmadığı düşünülen bu hareket literatür verileri ışığında kendi klinik yaklaşımlarımızla birlikte sunulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Lefort 1, Inferior Konumlandırma, Relaps

Inferior positioning of the maxilla with lefort 1 osteotomy

Uğur Boz, Mehmet Emre Yurttutan, Ayşegül Mine Tüzüner
Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction: Vertical maxillary deficiency in patients with short lower face height is characteristic. Function and aesthetics can be improved by inferior positioning the maxilla after Lefort 1 osteotomy. This movement has been defined as the most unstable movement in the literature, and relapse rates of up to 64% has been reported. In this oral presentation, the our clinical approaches in inferior position the maxilla will be presented.

Case Presentation: The surgical procedure we performed in 4 patients in whom we positioned the maxilla more than 5 mm inferiorly in the Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Ankara University will be presented. Measurements were made on cephalometric films taken pre-operation, post-operation and at least 6 months after the operation. This movement, which is thought to be unstable with cephalometric measurements, will be presented with our clinical approaches in the light of literature data.

Keywords: Lefort 1, Inferior Position, Relaps

[OP-025]

Bimaksiller Ortognatik Cerrahi Sonrasında İnteralar Bölgede Ve Alar Tabanda Meydana Gelen Yumuşak Doku Değişikliklerinin Antropometrik Analizi: Bir Ön Çalışma

Merve Öztürk¹, Osman Küçükçakır¹, Sabahat Zeynep Yey¹, Erol Cansız²

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ağız Yüz ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Amaç: Ortognatik cerrahinin amacı çene deformitelerini hem fonksiyonu hem de görünümü iyileştirerek tedavi etmektir. Ancak bu tedavi sonucunda yüzün en önemli anatomik noktalarından biri olan burun yumuşak dokusunda istenmeyen değişiklikler meydana gelebilir. Bu değişimleri önlemek için alar cinch suture uygulaması literatürde belirtilmiştir. Bu çalışmada bimaksiller ortognatik cerrahi operasyonu ve alar cinch suture tekniği uygulanan hastalarda interalar bölgede ve alar tabandaki değişimlerin incelenmesi amaçlanmaktadır.

Yöntemler: Bu retrospektif analizde İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'nda 2012-2018 yılları arasında bimaksiller ortognatik cerrahi uygulanan hastalar dahil edildi. Preoperatif ve postoperatif 6. ay antropometrik nazal ölçümler tek bir çalışmacı (M.Ö.) tarafından standardize edilmiş cephe fotoğrafları üzerinden yapıldı. Tek yönlü tekrarlanan ölçümler ANOVA yöntemi kullanılarak istatistiksel olarak değerlendirildi. İstatistiksel anlamlılık seviyesi 0.05 olarak belirlendi.

Bulgular: İnteralar (sağ-sol alar kurvatür noktaları) mesafe için preoperatif ve postoperatif dönemdeki değişiklik istatistiksel olarak anlamlı derecede farklıdır. Alar taban (sağ-sol alar noktalar) mesafesi de preoperatif ve postoperatif dönemde benzer şekilde istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdi.

Sonuçlar: Le Fort I osteotomi ile yapılan maksiller ilerletme ve alar cinch suture uygulaması sonrası nazal yumuşak dokuda genişleme yönünde değişiklik gözlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: antropometrik analiz, alar cinch suture, ortognatik cerrahi

An Anthropometric Analysis of Soft Tissue Changes In The Interalar And Alar Base Region Following Bimaxillary Orthognathic Surgery: A Preliminary Study

Merve Öztürk¹, Osman Küçükçakır¹, Sabahat Zeynep Yey¹, Erol Cansız²

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul

²Istanbul University, Faculty of Medicine, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul

Objective: The aim of orthognathic surgery is to treat jaw deformities by improving both function and appearance. However, as a result of this treatment, undesired changes may occur on the nasal soft tissue which is one of the most significant anatomical parts of the face. It has been demonstrated in the literature that an alar cinch suture can be utilized to prevent these alterations. The present study seeks to analyze the changes in the interalar and alar base region in patients who underwent bimaxillary orthognathic surgery and applied alar cinch suture technique.

Methods: Patients who underwent bimaxillary orthognathic surgery between 2012 and 2018 at the Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, İstanbul University were included in this retrospective analysis. Preoperative and postoperative 6th month anthropometric nasal measurements were performed on the front photographs standardized by a single worker (M.Ö.). One-way repeated measurements were evaluated statistically using the ANOVA method. The statistical significance level was determined as 0.05.

Results: The changes in the preoperative and postoperative period for the interalar (right-left curvature points) distance found are statistically different. The distance between the alar bases (right-left alar points) in the preoperative and postoperative periods likewise showed a statistically significant difference.

Conclusions: Changes in the direction of the enlargement in the nasal soft tissue were observed after maxillary advancement with Le Fort I osteotomy and the application of the alar cinch suture.

Keywords: anthropometric analysis, alar cinch suture, orthognathic surgery

[OP-026]

Ortognatik Cerrahinin Dinamik Gülümsemede Burun Ucu Rotasyonuna Etkisi

Buğra Düç, Muazzez Süzen, Emine Öğüt, Sina Uçkan

İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Amaç: Bu çalışmanın amacı ortognatik cerrahi öncesi ve sonrası dinamik gülümseme sırasında burun ucunda meydana gelen rotasyon miktarındaki değişimi araştırmaktır.

Materyal-Metod: Bu çalışmaya izole ya da mandibular osteotomi ile birlikte Le Fort I osteotomisi uygulanan 39 dentofasiyal deformite hastası dahil edildi. Hastalar ilerletme miktarı 6 mm'den az (Grup 1, n=19) ve 6 mm ve üstü (Grup 2, n=20) olarak iki gruba ayrıldı. Operasyon öncesi ve operasyon sonrası 6. ayda profilden çekilen istirahat ve gülme fotoğrafları Adobe Photoshop programında çakıştırılıp nasiondan istirahat ve gülme pozisyonunda burun uçlarına çizilen doğrular arasındaki açı farkları hesaplandı. Hesaplanan değerler preoperatif ve postoperatif olarak kaydedildi ve parametredeki değişimler istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Preoperatif ve postoperatif burun ucu rotasyon miktarındaki değişim istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0.005$). Grup 1'deki hastaların ortalama preoperatif ($1.50^{\circ}\pm 0.88$) ve postoperatif ($1.25^{\circ}\pm 0.66$) burun ucu rotasyon miktarındaki değişim istatistiksel olarak anlamlı bulunmazken ($p=0.122$), Grup 2'deki hastaların ortalama preoperatif ($1.73^{\circ}\pm 0.78$) ve postoperatif ($1.4^{\circ}\pm 0.78$) burun ucu rotasyon miktarında azalma görüldü. Bu değişim istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0.035$).

Sonuçlar: Maksiller ilerletme miktarı 6 mm'den fazla olan hastalarda ortognatik cerrahi sonrası dinamik gülümsemede burun ucu rotasyonu anlamlı derecede azalmıştır. Le Fort I osteotomisi ile kemik veya kassal yapılarda meydana gelen değişimler direkt veya indirekt yolla, dinamik hareketler sırasında burun gibi çenelere komşu olan yapıları ve fasiyal harmoniyi etkiler.

Anahtar Kelimeler: Burun ucu rotasyonu, maksiller ilerletme, nazal kas diseksiyonu, ortognatik cerrahi

The Effect of Orthognathic Surgery on Nose Tip Rotation in Dynamic Smile

Buğra Düç, Muazzez Süzen, Emine Öğüt, Sina Uçkan

İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Objective: The aim of this study was to investigate the change in nose tip rotation during smile movement after orthognathic surgery.

Material-Method: Thirty-nine dentofacial deformity patients who underwent Le Fort I osteotomy, isolated or combined with a mandibular osteotomy, were included in this study. The patients have divided into two groups: the amount of advancement was less than 6 mm (Group 1, n=19) and 6 mm or more (Group 2, n=20). Patients' resting and smiling photos were taken from the profile view before and six months after the operation. In order to identify the nose tip rotation, a line was drawn from nasion to nose tip in each photograph. Once the procedure was completed, photos were overlapped in Adobe Photoshop program. The angle between the lines in the resting and smiling positions was calculated. The calculated values were recorded to identify pre- and postoperative changes with statistical analyses.

Results: A statistically significant difference was found between the changes in the amount of pre- and postoperative nasal tip rotation ($p=0.005$). While the changes in the preoperative ($1.50^{\circ}\pm 0.88$) and postoperative ($1.25^{\circ}\pm 0.66$) nasal tip rotation amount of the patients in group 1 were not statistically significant ($p=0.122$), the patients in group 2 had preoperative ($1.73^{\circ}\pm 0.78$) and postoperative ($1.4^{\circ}\pm 0.78$) changes in the amount of nasal tip rotation was decreased. This differences were found statistically significant ($p=0.035$).

Conclusions: In patients with more than 6mm maxillary advancement, nasal tip rotation was significantly reduced during dynamic smile after orthognathic surgery. The changes in bone or muscular structures with Le Fort I osteotomy directly or indirectly affect structures adjacent to the jaws, such as the nose and facial harmony in dynamic movements.

Keywords: Maxillary advancement, nasal muscle dissection, nasal tip rotation, orthognathic surgery

[OP-027]

Ortodontik Cerrahiye Modifiye Yaklaşım: Vaka Sunumu

Muharrem Ergün Dudak¹, Edanur Dark², Hüseyin Koca¹

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD, İzmir

²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ortodonti Anabilim Dalı, İzmir

Giriş: Oral cerrahi uygulamalar içinde ortodontik amaçlı girişimler geniş bir yer tutmaktadır. Ortodontik amaçlı diş hareketlerinde bazı durumlarda iskeletsel ankraj elde edebilmek için miniplaklara ihtiyaç duyulmaktadır. Bununla birlikte daha hızlı diş hareketi için farklı kortikotomi yöntemlerinden de faydalanılabilir. Bu olguda zigomatik ankraj için miniplak ve modifiye kortikotomi yöntemlerinden biri olan "Piezocision" uygulamalarının birlikte sunumu amaçlanmaktadır.

Vaka: Sistemik olarak sağlıklı 17 yaşındaki erkek hastada, transversal maksiller darlık ve anterior açık kapanış mevcuttu. Ortodontik tedavisine başladıktan bir süre sonra maksiller molar dişlerin intrüzyonu için zigomatik plak uygulaması endikasyonuyla kliniğimize başvurdu. Lokal anestezi altında modifiye insizyonlarla her iki zigomatik payandaya üç delikli düz miniplaklar yerleştirildi. Aynı anda interdental alveol kemik üzerinde yalnızca vertikal insizyonlar yapıldı. Ardından diş hareketlerini hızlandırmak için piezocerrahi yardımıyla kortikotomiler oluşturuldu. Lokal hemostazı sağlamak için bölge suture edildi.

Sonuç: Günümüzde hızlı bir sonuç ve ağrısız cerrahi işlemler hastaların öncelikli beklentileri arasındadır. Bu vakada olduğu gibi mümkün olduğunca flep kaldırılmadan ve piezocerrahi yöntemi kullanılarak hem hastaların beklentilerini karşılamak hem de uygun tedaviyi sağlamak mümkün olabilmektedir.

Anahtar Kelimeler: miniplak, ortodontik ankraj, kortikotomi

Modified Approach To Orthodontic Surgery: A Case Report

Muharrem Ergün Dudak¹, Edanur Dark², Hüseyin Koca¹

¹Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

²Ege University Faculty of Dentistry, Department of Orthodontics, İzmir

Introduction: Orthodontic interventions have a large place in oral surgery applications. In some cases, miniplates are needed to achieve skeletal anchorage in orthodontic tooth movements. However, different corticotomy methods can be used for faster tooth movement. In this case, it is aimed to present the miniplate and "Piezocision" applications, which is one of the modified corticotomy methods, together for zygomatic anchorage.

Case Presentation: A systemically healthy 17-year-old male patient had transversal maxillary stenosis and anterior open bite. After starting his orthodontic treatment, he applied to our clinic with the indication of zygomatic plate application for intrusion of maxillary molar teeth. Three-hole flat miniplates were placed on both zygomatic buttresses through modified incisions under local anesthesia. Only vertical incisions were made on the interdental alveolar bone at the same time. Then, corticotomies were created with the help of piezosurgery to accelerate tooth movements. The area was sutured to provide local hemostasis.

Conclusion: Today, a quick result and painless surgical procedures are among the primary expectations of patients. As in this case, it is possible to both meet the expectations of the patients and provide the appropriate treatment by using the piezosurgery method without lifting the flap as much as possible.

Keywords: miniplate, orthodontic anchorage, corticotomy

[OP-028]

Ortognatik Cerrahi Hastalarında Posturografi ve V-hit Ölçümleri ile Denge Değişikliğinin Değerlendirilmesi

Hayrunisa Koçyiğit¹, Mustafa Temiz¹, Oğulcan Gündoğdu², Gökhan Altın³, Gökhan Çınar³, Oğuz Yılmaz², Sina Uçkan¹

¹İstanbul Medipol Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²İstanbul Medipol Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Odyoloji Bölümü, İstanbul, Türkiye

³İstanbul Medipol Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu çalışmanın amacı, dentofasiyal deformitelerin düzeltilmesi amacıyla uygulanan ortognatik cerrahi hastalarında Posturografi ve V-hit testleri ile denge değişikliğinin değerlendirilmesidir.

Gereç ve Yöntemler: Bu çalışmada İstanbul Medipol Üniversitesi Ağız Diş ve Cerrahisi Anabilim Dalına dentofasiyal deformite nedeniyle başvuran 24 çift çene cerrahi hastası değerlendirilmiştir. Ameliyat öncesi bir odyolog tarafından alınan Posturografi ve V-hit testleri standardize edilerek postop 1. ay ve postop 6.ay ölçümler tekrarlanmıştır. Mevcut veriler istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 14 kadın 10 erkek hastanın yaş ortalaması 28±6'dır. Bu hastaların ameliyat sonrası v-hit bulguları, sağ horizontal kanalda istatistiksel olarak kazançlarda anlamlı fark bulunmuştur (p <0.05). Cerrahi öncesi ve sonrası istatistiksel anlamlı bir değişiklik görülmemesine rağmen ameliyat sonrası SOT (sensori organizasyon testi) skorlarında düşme gözlemlenmiştir. Fakat postop 1.ay ve postop 6.ay arasında SOT skorlarında anlamlı bir artış gözlemlenmiştir (p <0.05).

Sonuç: Bu çalışmanın sonuçları değerlendirildiğinde ortognatik hastalarında çift taraflı osteotomi uygulanmış olmasına rağmen sadece sağ horizontal yarım daire kanallarında etkilenme gözlemlenmiştir. SOT skorlarında ameliyat öncesi ve sonrası anlamlı bir değişiklik görülmemiştir. Aynı zamanda ameliyat sonrası 1 ay içerisinde SOT skorlarında azalma olmasına rağmen ameliyat sonrası 6. ayda yeniden yükselmiştir ve bu durum kompanzasyon sistemi ile ilişkili olabileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: ortognatik cerrahi, posturografi, v-hit, denge değişikliği

Evaluation of Balance Change with Posturography and V-hit Measurements in Orthognathic Surgery Patients

Hayrunisa Koçyiğit¹, Mustafa Temiz¹, Oğulcan Gündoğdu², Gökhan Altın³, Gökhan Çınar³, Oğuz Yılmaz², Sina Uçkan¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul Medipol University Faculty of Dentistry, İstanbul, Turkey

²Department of Audiology, İstanbul Medipol University Faculty of Health Sciences, İstanbul, Turkey

³ENT Department, İstanbul Medipol University Faculty of Medicine, İstanbul, Turkey

Objective: The aim of this study is to evaluate the balance change with Posturography and V-hit tests in orthognathic surgery patients who were applied to correct dentofacial deformities.

Material-Methods: In this study, 24 double jaw surgery patients who applied to İstanbul Medipol University Oral and Maxillofacial Surgery department due to dentofacial deformity were evaluated. Posturography and V-hit tests taken by an audiologist before the surgery were standardized, and postoperative 1st month and postoperative 6th month measurements were repeated. The available data were evaluated statistically.

Results: The mean age of 14 female and 10 male patients included in the study was 28±6. The postoperative v-hit findings of these patients showed a statistically significant difference in gains in the right horizontal canal (p <0.05). Although there was no statistically significant change before and after surgery, a decrease was observed in the postoperative SOT (sensory organization test) scores. However, a significant increase in SOT scores was observed between the postoperative 1st month and the postoperative 6th month (p <0.05).

Conclusion: When the results of this study were evaluated, although bilateral osteotomy was performed in orthognathic patients, only the right horizontal semicircular canals were affected. There was no significant change in SOT scores before and after surgery. At the same time, although there was a decrease in SOT scores within 1 month after the operation, they increased again in the 6th month after the operation, and this situation was thought to be related to the compensation system.

Keywords: orthognathic surgery, posturography, v-hit, balance change

[OP-029]

Eş zamanlı Uygulanan Le Fort 1 Cerrahisi ve İliak Kemik Grefti Uygulaması ile Dişsel ve İskeletsel Eksikliklerin Onarımı

Begüm Genç¹, Caner Yılmaz², Sabri Cemil İşler¹, Sirmahan Çakar¹

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

²İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral İmplantoloji

Amaç: Eş zamanlı yapılacak olan Le Fort 1 ameliyatı ve iliak kemik greftlemesi ameliyatları ile hastanın maksiller retrüzyonunun tedavi edilmesi ve implant yapılabilmesi için uygun kemik kalınlığı elde edilmesidir.

Olgu: Hastamız İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalına diş eksiklikleri ve iskeletsel problemleri ile ilişkili başvurdu. Hastaya eş zamanlı yapılmak üzere Le Fort 1 cerrahisi ve iliak kemik grefti ameliyatı planlandı. Maksiller ilerletme ve greftleme yapıldıktan 4 ay sonra implantlar yerleştirildi. Vestibüloplasti uygulamalarının ardından, diş eksiklikleri hibrit protez ile rehabilite edildi.

Sonuç: İmplant yerleştirmeden önce, kemik kütlelerini artırmak ve doğru kapanış elde etmek için iliak kemik greftlemesinin ortognatik cerrahi ilkeleri ile beraber kullanılması etkili bir uygulamadır. Simültane uygulamasının avantaj ve dezavantajları tartışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Le fort 1, iliak, eş zamanlı, implant, tek aşamalı

Repair of Dental and Skeletal Deficiencies with Simultaneous Le Fort 1 Surgery and Iliac Bone Graft Application

Begüm Genç¹, Caner Yılmaz², Sabri Cemil İşler¹, Sirmahan Çakar¹

¹Istanbul University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery

²Istanbul University Faculty of Dentistry Oral Implantology

Objective: To treat the patient's maxillary retrusion and to obtain the appropriate bone thickness for implantation with simultaneous Le Fort 1 surgery and iliac bone grafting surgeries.

Case: Our patient was admitted to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of the Faculty of Dentistry of Istanbul University with regard to tooth deficiencies and skeletal problems. Le Fort 1 surgery and iliac bone graft surgery were planned to be performed simultaneously with the patient. Implants were placed 4 months after maxillary advancement and grafting. After vestibuloplasty, missing teeth were rehabilitated with hybrid prosthesis.

Conclusion: It is an effective practice to use iliac bone grafting together with orthognathic surgery principles to increase bone mass and achieve correct bite before implant placement. The advantages and disadvantages of simultaneous application are discussed.

Keywords: Le fort 1, iliac, simultaneous, implant, single stage

[OP-030]

Le Fort 1 cerrahisi sonrası görülen nadir bir komplikasyon: nonunion

Cihan Topan

Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kayseri

Giriş: Le Fort 1 osteotomisi, iskeletsel maksiller deformiteyi düzeltmek için yaygın olarak kullanılan güvenli ve başarılı bir cerrahi prosedürdür. Ancak, literatürde Le Fort 1 osteotomisi ile ilişkili komplikasyonlara rastlanmaktadır. Bu komplikasyonlardan biri de kemik segmentlerinin iyileşmemesi veya fibröz iyileşmesi olarak tanımlanan nonunion'dur. Le Fort 1 cerrahisi sonrası nonunion vakalarına nadiren rastlanır. Nonunion hem lokal hem de sistemik faktörlere bağlı olarak meydana gelebilir. Önemli olan bu komplikasyona neden olabilecek risk faktörlerini belirlemek ve uygun tedavi yöntemleri sayesinde bu sürecin etkili bir şekilde yönetimini sağlamaktır.

Vaka: Sistemik herhangi bir hastalığı olmayan 23 yaşındaki erkek hastaya iskeletsel sınıf 3 deformite nedeniyle ortognatik cerrahi ameliyat yapılmıştır. Cerrahi işlem sorunsuz olarak gerçekleştirilmiş ve hasta taburcu edilmiştir. Hastanın postoperatif takiplerinde üst çenede klinik olarak mobilite olduğu gözlenmiştir. Klinik ve radyografik incelemeler sonucu üst çenede nonunion tespit edilmiş ve hasta tekrar operasyona alınmıştır. Ameliyatta, üst çenede fibröz iyileşme görülen bölge küretaj sonrası iliak greft ile desteklenmiş ve tekrar fikse edilmiştir. Hastanın sonraki takiplerinde bölgenin klinik olarak iyileştiği tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Le Fort 1, nonunion, fiksasyon

A rare complication after Le Fort 1 surgery: nonunion

Cihan Topan

Erciyes University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Kayseri

Introduction: Le Fort 1 osteotomy is a safe and successful surgical procedure widely used to correct skeletal maxillary deformity. However, complications related to Le Fort 1 osteotomy have been reported in the literature. One of these complications is nonunion, defined as non-healing or fibrous healing of bone segments. Nonunion is a rare complication after Le Fort 1 surgery. It can occur as a result of both local and systemic factors. It is important to determine the risk factors that may cause this complication and to provide effective management of the postoperative process with appropriate treatment methods.

Case Presentation: A 23-year-old male patient without any systemic disease underwent orthognathic surgery due to skeletal class 3 deformity. The surgical procedure was performed uneventfully, and the patient was discharged from the hospital. Mobility in the maxilla was observed clinically during the patient's postoperative follow-up. As a result of clinical and radiographic examinations, nonunion was detected in the maxilla, and the patient was re-operated. After curettage, the region with fibrous healing in the maxilla was supported and re-fixed with an iliac graft. In the subsequent follow-up of the patient, it was determined that the area had improved clinically and radiologically.

Keywords: Le Fort 1, nonunion, fixation

[OP-031]

Tek Taraflı Kondiler Hiperplazisi ve Asimetrisi Olan Hastanın Tedavisinde Eş Zamanlı Yüksek Kondilektomi Ve Ortognatik Cerrahi: Olgu Raporu

Bahadır Sancar, Yunus Cetiner

İnönü Üniversite Diş hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş:

Mandibulanın tek taraflı kondiler hiperplazisi (KH), kondil boyutunu etkileyen ve fasiyal asimetri ile sonuçlanan bir bozukluktur. Yüz asimetrisi sadece estetiği değil aynı zamanda hastanın oklüzyonunu, temporomandibular eklemi (TME), çiğneme fonksiyonunu ve konuşmasını da etkileyebilir. Cerrahi sonrası nüksü önlemek için kondilektomi, yüzdeki asimetrinin tedavisi için de ortognatik cerrahi tercih edilir.

Vaka raporu:18 yaşında kadın hasta yüzündeki şekil bozukluğu şikayetiyle kliniğimize başvuran hastanın muayanesinde hastanın sol kondil hiperplazisi ve mandibulasında da asimetri olduğu görüldü. Hastanın TME sintigrafi sonucuna göre sol kondilin aktif büyümede olduğu görüldü. Aktif kondiler büyümeyi durdurmak için yüksek kondilektomi ve iskeletsel asimetriyi düzeltmek için de eş zamanlı tek taraflı ortognatik cerrahi uygulandı. Hastamıza hem kondilden hemde mandibuladan gerekli rezeksiyon miktarını belirlemek için hastadan 3 boyutlu tomografi ve kafa modeli elde edildi. Yapılan ölçümlerde hastanın sol kondilinden 5 mm, sol mandibula basisten da ortalama 10 mm rezeksiyon edilmesine karar verildi. Etkilenen taraftaki kondile preauriküler yaklaşımla ulaşıldı. Asimetrinin düzeltilmesi için unilateral sagittal split ramus osteotomisi uygulandı. Asimetri olan bölgede alveolar sinir korunarak mandibula basisten gerekli olan miktar kadar rezeksiyon yapıldı. Cerrahi alanlar primer olarak kapatıldı. Herhangi bir sorunla karşılaşılmadı.

Sonuç: Eş zamanlı yüksek kondilektomi ve ortognatik cerrahi, tek taraflı KH'li hastalar için mükemmel fonksiyonel ve estetik sonuçlar sunan bir prosedürdür.

Anahtar Kelimeler: Asimetri, Kondiller Hiperplazi, Rezeksiyon

Concurrent High Condylectomy and Orthognathic Surgery in the Treatment of a Patient with Unilateral Condylar Hyperplasia and Asymmetry: A Case Report

Bahadır Sancar, Yunus Cetiner

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry Malatya

Introduction:

Unilateral condylar hyperplasia (CH) of the mandible is a disorder that affects condyle size and results in facial asymmetry. Facial asymmetry can affect not only aesthetics but also the patient's occlusion, temporomandibular joint (TMJ), chewing function and speech. Condylectomy is preferred to prevent recurrence after surgery, and orthognathic surgery is preferred for the treatment of facial asymmetry.

Case:

An 18-year-old female patient, who applied to our clinic with the complaint of facial deformity, revealed left condyle hyperplasia and asymmetry in the mandible. According to the patient's TMJ scintigraphy result, the left condyle was found to be in active growth. High condylectomy was performed to stop active condylar growth, and simultaneous unilateral orthognathic surgery was performed to correct skeletal asymmetry. In order to determine the required amount of resection from both the condyle and mandible, 3D tomography and head model were obtained from the patient. In the measurements made, it was decided to resect 5 mm from the left condyle of the patient and 10 mm from the base of the left mandible. The condyle on the affected side was reached by a preauricular approach. Unilateral sagittal split ramus osteotomy was performed to correct the asymmetry. The alveolar nerve was preserved in the area with asymmetry, and the required amount of resection was performed from the mandible base. Surgical areas were closed primarily. No problems were encountered.

Conclusion:

Concurrent high condylectomy and orthognathic surgery is a procedure that offers excellent functional and aesthetic results for patients with unilateral CH.

Keywords: Asymmetry, Condylar Hyperplasia, Resection

[OP-032]

Maksillofasiyal Bölgeden Kırık İğne Çıkarılması:Vaka Raporu ve Güncel Tedavi Önerileri

Serkan Yıldız

İstanbul Aydın Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Ağız Diş ve Çene Cerrahisi ABD.,İstanbul

Amaç:

Lokal anestezi diş hekimliğinde en sık yapılan müdahalelerden biridir.Birçok komplikasyonu vardır ve iğne kırılması nadir görülen ve ciddi bir komplikasyondur.Böyle bir durumda güncel tedavi seçenekleri sunmaktayız.

Olgu: Dental implant tedavisi için gelen hastanın panoramik grafisinde iğne kırığı tespit edildi.

Anamnezinde hastanın bu durumdan haberdar olmadığı ve en az 5 yıl önce olmuş olabileceğini ifade ettiği öğrenildi. Dental anestezi sonrası sol üst çene yanak bölgesine ağız içi kesi yapıldı. Künt diseksiyon ile ilerleme sağlandı.

Kırılan iğneye ulaşılarak çıkarıldı. Kanama kontrol altına alındı ve sütüre edildi.

Sonuç: Kırık iğnelerle ilgili literatür taraması yapıldığında az sayıda vaka bildirilmiştir. Bildirilen vakaların bildirilmeyen vakalardan çok daha az olduğu tahmin edilmektedir. Çoğu vakada iğne mandibular sinir bloğu sırasında kırılmıştır. Olguların çoğunda neden olarak ani hareket ve yutma gösterildi. Fragmanların çoğu pterygomandibular boşlukta idi. Operasyon sonrası çok az trismus ve parestezi gösterildi. Ultrason eşliğinde yabancı cisimlerin çıkarılması, 3 boyutlu görüntüleme sonrası cerrahi operasyon, ve 3D olarak oluşturulmuş cerrahi kılavuz güncel tedavi seçenekleridir. Diş iğnesi kırıldığında hemen önlem alınması gerekir. Eğer tutulabiliyorsa parça hemen çıkarılmalıdır. Değilse donanımlı bir cerrahi teşhis ve tedavi birimine sevk edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: iğne kırığı, lokal anestezi, yabancı cisim, komplikasyon

Broken Needle Removal from the Maxillofacial Region: Case Report and Current Treatment Recommendations

Serkan Yıldız

Istanbul Aydın University Faculty of Dentistry,Oral and Maxillofacial Surgery,Istanbul

Aim:

Local anesthesia is one of the most common interventions in dentistry.

It has many complications and needle breakage is a rare and serious complication.

In such a case, we offer up-to-date treatment options.

Case: A needle fracture was detected in the panoramic radiograph of the patient who came for dental implant treatment. In his anamnesis, it was learned that the patient was not aware of this situation and stated that it might have happened at least 5 years ago.

After dental anesthesia, an intraoral incision was made in the left upper jaw cheek region. Progress was achieved with blunt dissection.

The broken needle was reached and removed. Bleeding was controlled and sutured.

Conclusion: Few cases were reported in the literature review on broken needles.

Reported cases are estimated to be much less than unreported cases.

In most cases, the needle is broken during mandibular nerve block. Sudden movement and swallowing were cited as the causes in most of the cases. Most of the fragments were in the pterygomandibular space.

There was little trismus and paresthesia after the operation.

Removal of foreign bodies under ultrasound guidance, surgical operation after 3D imaging, and a 3D-created surgical guide are current treatment options.

If the needle is broken, immediate action must be taken.

If it can be retained, the part should be removed immediately.

If not, he should be referred to an equipped surgical diagnosis and treatment unit.

Keywords: needle fracture, local anesthesia, foreign body, complication

[OP-033]

Dentigeröz Kist Enükleasyonu Sonrasında Oluşan Geç Dönem Mandibula Kırığı: Vaka Raporu

Emine Asena Singer¹, Seda Gün²

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi ABD, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji ABD, Samsun

Amaç: Gömülü diş kronu etrafında oluşan dentigeröz kistler, en sık görülen gelişimsel odontojenik kistlerdir. Dentigeröz kistlerde tedavi seçenekleri enükleasyon veya marsüpyalizasyondur. Tedavi kararı hastanın yaşı, kistin büyüklüğü ve komşu anatomik yapılarla ilişkisine göre verilir. Bu çalışmanın amacı, dentigeröz kist enükleasyonu sonrası mandibulasında fraktür oluşan nonkoopere bir hastanın tanı ve tedavisinin anlatılmasıdır.

Vaka raporu: 39 yaşındaki erkek hasta yanığında zaman zaman tekrarlayan ve kendiliğinden inen şişlik şikayetiyle hastanemize başvurdu. Panoramik radyografide sol mandibula ramusunda gömülü diş ile ilişkili olarak izlenen lezyon dentigeröz kist ön tanısı ile lokal anestezi altında enükle edilerek biyopsi incelemesine yollandı. 1. haftada post operatif kontrolüne gelmeyen hasta bir buçuk ay sonra operasyon alanında pü akışı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Alınan CBCT görüntüsünde bukkal kortekste devamlı olmayan kırık hattı izlendi. Operasyon bölgesi tekrar açılarak kürete edildi. Hastaya arch barlar ile 4 hafta intermaksiller fiksasyon (IMF) yapıldı. Lezyonun histopatolojik tanısı dentigeröz kist olarak belirlendi. IMF sonrası takip süresince problem yaşanmadı.

Sonuç: Kist tedavisinde tedavi yöntemine karar verilirken kistin özellikleri kadar hasta kooperasyonu da dikkate alınmalıdır. Post operatif dönemde oluşabilecek komplikasyonları önlemek adına düzenli ve sıkı takip önemlidir, aksi halde yapılan tedavinin başarı şansı oldukça düşecektir.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, enükleasyon, kırık, komplikasyon, silyalı epitel

Late Mandibular Fracture Occurring After Dentigerous Cyst Enucleation:A Case Report

Emine Asena Singer¹, Seda Gün²

¹Ondokuz Mayıs University, Faculty Of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

²Ondokuz Mayıs University, Faculty Of Medicine, Department of Pathology, Samsun

Objective: Dentigerous cysts are benign odontogenic cysts associated with the follicle of unerupted permanent teeth crowns and the most common type of developmental odontogenic cysts. Treatment options in dentigerous cysts are enucleation or marsupialization. The treatment decision is made according to the age of the patient, the size of the cyst and its relationship with the anatomical structures. The aim of this study is to describe the diagnosis and treatment of a patient who developed a fracture after enucleation of a dentigerous cyst in the mandible.

Case: A 39-year-old male patient visited our hospital with the complaint of recurrent and spontaneously subsided swelling on his cheek. The lesion, which was associated with an impacted tooth in the ramus of the left mandible on panoramic radiography, was enucleated under local anesthesia. Dentigerous cyst enucleation was performed without any intraoperative complications. The patient, who did not come to the post-operative control in the first week, applied to our clinic 1,5 months later with the complaint of pus flow in the operation area. CBCT scan showed a non-deplaced, discontinuous oblique fracture line in the buccal cortex of the left mandible. The area was cleaned and intermaxillary fixation (IMF) was performed with arch bar for 4 weeks. Histopathological diagnosis of the lesion was determined as a dentigerous cyst. There were no problems during the follow-up period after the IMF.

Conclusion: While deciding on the type of treatment, patient cooperation should be taken into account as well as the characteristics of the cyst.

Keywords: ciliated epithelium, complication, dentigerous cyst, enucleation, fracture

[OP-034]

Süt Dişı Restorasyonu Sırasinda Gerçekleşen Bir Subkütan Fasiyal Amfizem Olgusu

Burcu Güçyetmez Topal¹, Kübra Yıldız¹, Olgun Topal²

¹Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Çocuk Diş Hekimliği Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

²Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar, Türkiye

Giriş: Subkütan fasiyal amfizem, havanın subkütan dokulara ve fasiyal yüzeylere yayılmasıyla oluşan, cilt üzerindeki dokunun gerilmesine neden olan, dental işlemler sırasında nadir görülen bir komplikasyondur. Bu çalışmada, maksiller süt kanin ve süt birinci molar dişlerin restorasyonu sırasında hava su spreyi ile dişlerin kurutulması ile meydana gelen bir subkütan fasiyal amfizem olgusu ve tedavisi sunulmuştur.

Vaka: Sistemik olarak sağlıklı 6 yaşında erkek hasta diş çürüğü şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastaya ilk üç seansta, epinefrinli lokal anestezi altında restoratif tedaviler yapıldı. Hastanın kliniğimizdeki dördüncü randevusunda sol maksiller süt kanin ve süt molar dişlerin arayüzündeki dentin çürüğü lokal anestezi ihtiyacı olmadan temizlendi ve düz matris kullanılarak kompomer ile restore edildi. Tedavi sonrasında görsel değerlendirmeye yardımcı olmak için hava-su spreyi ile restorasyon yapılan bölge kurutuldu ve kurutulduğu anda yüzde aniden şişlik ve şiddetli ağrı görüldü. Palpasyonda sol infraorbital bölgeden bukkal ve submandibuler bölgelere doğru şişlik ve krepitasyon saptandı. Karakteristik bulgulardan yola çıkarak subkütan fasiyal amfizem tanısı konuldu. Kalp hızı, solunum hızı, oksijen satürasyonu, kan basıncı gibi vital bulgular normal sınırlarda bulundu. Hastaya havanın geri emilimini hızlandırabilmek için nazal kanül yoluyla oksijen (%100) verildi ve olgunun takibi planlandı. Postoperatif olarak oral antibiyotik ve antiinflamatuvar ilaç reçete edildi. Hastanın kontrollerinin beşinci gününde yüzündeki şişlik ve krepitasyonun tamamen iyileştiği görüldü.

Sonuç: Diş hekimliğinde iyatrojenik nedenlerle oluşan subkütan fasiyal amfizem nadir görülen bir komplikasyondur, özellikle restoratif işlemler sırasında bildirilen amfizem olguları literatürde oldukça sınırlıdır. Amfizem hayatı tehdit edici etkilere sahip olabileceğinden diş hekimleri tarafından mutlaka bilinmeli, hava-su soğutmalı yüksek basınçlı el aletlerini kullanırken oluşabilecek olası komplikasyonları önlemek açısından dikkatli olunmalıdır.

Anahtar Kelimeler: amfizem, süt dişı, restoratif tedavi

A Case of Subcutaneous Facial Emphysema Occurred During Primary Teeth Restoration

Burcu Güçyetmez Topal¹, Kübra Yıldız¹, Olgun Topal²

¹Afyonkarahisar Health Sciences University, Faculty of Dentistry, Department of Pediatric Dentistry, Afyonkarahisar, Turkey

²Afyonkarahisar Health Sciences University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Afyonkarahisar, Turkey

Introduction: Subcutaneous facial emphysema is a rare complication during dental treatments that occurs when air diffuses into subcutaneous tissues and facial surfaces, causing the stretching of the tissue on the skin. In this study, a case of subcutaneous facial emphysema caused by drying the teeth with air-water spray during the restoration of maxillary primary canine and primary first molar and its treatment was presented.

Case Presentation: A systemically healthy 6-year-old patient was admitted for the complaint of dental caries. Restorative treatments were performed under local anesthesia in the first three sessions. At the fourth appointment, the caries at the left maxillary primary canine and primary molar teeth was cleaned without the need for local anesthesia and restored with compomer using a flat matrix. After the treatment, the area where the restoration was made was dried with air-water spray, and as soon as it was dried, sudden swelling and severe pain were observed on the face. On palpation, swelling and crepitation were detected from the left infraorbital region to the buccal and submandibular regions. Based on the characteristic findings, a diagnosis of subcutaneous facial emphysema was thought. The patient was given oxygen via nasal cannula to accelerate the reabsorption of air. Oral antibiotics and anti-inflammatory drugs were prescribed. On the fifth day of the patient's follow-ups, the swelling and crepitation were completely healed.

Conclusion: Subcutaneous facial emphysema due to iatrogenic causes is a rare complication in dentistry. Since emphysema can have life-threatening effects, care should be taken to prevent possible complications when using air-water-cooled-high-pressure tools.

Keywords: emphysema, primary tooth, restorative treatment

[OP-035]

Sublingual loja deplase olmuş alt 20 yaş dişinin ekstraoral yaklaşımla çıkarılması: Vaka raporu

Deste İpek Erdemgil, Fatih Suda, Bilal Cemşit Sarı, Tuba Develi
İstanbul Medipol Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş: Mandibular 20 yaş dişlerinin çekimi esnasında nadiren de olsa submandibular, sublingual ve parafaringeal loj gibi anatomik boşluklara deplase olma riski vardır. Anatomik boşluklar arası komşuluk sebebiyle diş daha tehlikeli bölgelere giderek ciddi komplikasyonlara sebep olabilir. Böyle bir durumla karşılaşıldığında ilgili dişin veya diş parçasının intraoral olarak alınması vital yapılara komşuluğu, derin dokulara ilerleme riski, görüş azlığı ve ulaşım zorluğu sebebiyle her zaman mümkün olmayabilir.

Vaka: Bu vaka raporunda dış merkezde 48 numaralı dişi çekim esnasında sublingual loja deplase olmuş hastamızın ağrı, ödem, ateş, halsizlik şikayetleriyle yaklaşık 24 saat sonra kliniğimize başvurması sonucu panoramik radyografi ve bilgisayarlı tomografi görüntüleri alınıp tarafımızca değerlendirildikten sonra dişin lokasyonu, hastanın perioral alandaki ödem ve ağrısı sebebiyle ilgili dişin genel anestezi altında ekstraoral yaklaşımla başarıyla çıkarılması raporlanmıştır. Sublingual loja deplase olmuş diş veya diş köklerinin çıkarılmasında ekstraoral yaklaşım iyi bir seçenektir.

Anahtar Kelimeler: Mandibular üçüncü molar, sublingual loj, ekstraoral yaklaşım, diş çekimi

Retrieval of a lower wisdom tooth from sublingual space with extraoral approach: A case report

Deste İpek Erdemgil, Fatih Suda, Bilal Cemşit Sarı, Tuba Develi
Istanbul Medipol University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Introduction: During the extraction of the mandibular wisdom teeth, they may be displaced into anatomical spaces like submandibular, sublingual and parapharyngeal space. Due to the connection between these spaces, the tooth may migrate into more vital places and result in serious complications. When encountered with this complication, the retrieval of the tooth or the fragment intraorally might be unfavorable because of the vicinity to vital structures, possibility of migration into deep spaces, limitations in the field of view and difficulty of access.

Case Presentation: In this case report, we present a case of iatrogenically displaced lower right wisdom tooth, which has been extracted in a private clinic, into the sublingual space. The patient came to our clinic 24 hours after the extraction, presented with pain, swelling, fever, malaise. After the examination with pantomograph and computed tomography we successfully retrieved it extraorally. When retrieving teeth or root fragments from sublingual space, extraoral approach is a favourable option.

Keywords: Mandibular third molar, sublingual space, extraoral approach, tooth extraction

[OP-036]

İlaca Bağlı Şiddetli Diş Eti Büyümesi: Bir Olgu Sunumu

Muharrem Ergün Dudak, İrem Yaman, Hüseyin Koca
Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD. İzmir

Giriş: Kronik dental plağa karşı gelişen diş eti cevabı bireyin sistemik ve genetik durumu, kullandığı ilaçlar gibi faktörler nedeniyle farklı şiddette olabilmektedir. Antikonvülsanlar, antihipertansif kalsiyum kanal blokerleri ve immünosupresanlar, ilaca bağlı dişeti büyümesine neden olduğu bilinen üç ana ilaç sınıfıdır. Bu çalışmada Nifedipin kullanımına bağlı gelişen diş eti büyümesinin ve tedavisinin sunumu amaçlanmaktadır.

Vaka: 44 yaşında erkek hasta. Sistemik olarak yalnızca hipertansiyon öyküsü mevcuttu. Yaklaşık iki yıldır Nifedipin kullanmaktaydı. Ağız içinde nefes alıp vermeyi de zorlaştıran şiddetli diş eti büyümesi ve kanama şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Alınan detaylı anamnez ve klinik gözlem sonucunda diş eti büyümesinin ilaca bağlı olabileceği öngörülerek ilaç rejiminin değiştirilmesi için dahiliye konsültasyonu istendi. Daha sonra lokal anestezi altında iki ayrı operasyon gerçekleştirilerek ilgili mobil dişleri çekildi ve tüm diş eti büyümeleri eksise edildi. Operasyon bölgeleri primer olarak kapatılarak diş eti örnekleri histopatolojik incelemeye gönderildi.

Sonuç: Kalsiyum kanal blokerleri arasında nifedipin uygulaması en sık olarak ilaca bağlı dişeti hiperplazisi ile ilişkilendirilmiştir. Hastalar, belirli ilaçların dişeti büyümesine neden olma eğilimi ve buna bağlı ağız değişiklikleri ve etkili ağız hijyeninin önemi konusunda bilgilendirilmelidir. İlaca bağlı diş eti büyümesi görülen hastaların uygun cerrahi tedaviyle birlikte ağız hijyeninin sağlanması için bakım planına uymaları önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: gingival hiperplazi, ilaca bağlı diş eti büyümesi, gingivektomi

Drug-Induced Severe Gingival Enlargement: A Case Report

Muharrem Ergün Dudak, İrem Yaman, Hüseyin Koca
Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Introduction: The gingival response that develops against chronic dental plaque can be of different severity due to factors such as the individual's systemic and genetic condition, and the drugs used. Anticonvulsants, antihypertensive calcium channel blockers, and immunosuppressants are the three main classes of drugs known to cause drug-induced gingival enlargement. In this study, it is aimed to present the gingival enlargement and treatment associated with the use of nifedipine.

Case Presentation: 44-year-old male patient. There is only a history of systemic hypertension. He had been using nifedipine for about two years. He applied to our clinic with the complaints of severe gingival enlargement and bleeding, which made it difficult to breathe in and out of the mouth. As a result of detailed anamnesis and clinical observation, it was predicted that gingival enlargement might be drug-related, and an internal medicine consultation was requested to change the drug regimen. Then, two separate operations were performed under local anesthesia, and the relevant mobile teeth were extracted and all gingival growths were excised. The operation areas were closed primarily and the gingival samples were sent for histopathological examination.

Conclusion: Among the calcium channel blockers, nifedipine has been most commonly associated with drug-induced gingival hyperplasia. Patients should be informed about the tendency of certain drugs to cause gingival enlargement and the associated oral changes and the importance of effective oral hygiene. It is important that patients with drug-induced gingival enlargement follow the care plan to ensure oral hygiene together with appropriate surgical treatment.

Keywords: gingival hyperplasia, drug-induced gingival enlargement, gingivectomy

[OP-037]

Alveolit Şikayetiyle Başvuran Hastalarda Sağlık Okuryazarlığı Seviyesinin Değerlendirilmesi

Sara Samur Ergüven

Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Son dönemde dünya genelinde tıp ve diş hekimliği alanında sağlık okuryazarlığının belirlenmesi ve geliştirilmesine yönelik birçok çalışma yapılmıştır. Düşük sağlık okuryazarlığı seviyesinin olumsuz sağlık sonuçları ve artmış cerrahi risk ile ilişkili olarak saptanmış olduğu belirtilmektedir. Alveolit; daimi diş çekimleri sonrasında en sık karşılaşılan komplikasyonlardan biri olup, etiolojisinde kötü oral hijyen, sigara kullanımı ve hastanın postoperatif önerilere uymaması gibi sağlık okuryazarlığı seviyesi ile ilişkili olabilecek farklı sosyal risk faktörleri de sıralanmaktadır. Bu çalışmada alveolit gelişen hastalarda sağlık okuryazarlığı seviyesinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Ağız Diş ve Çene Cerrahisi kliniğinde gerçekleştirilen diş çekim işlemini takiben alveolit gelişmiş hastalara (n=47) ve alveolit gelişmemiş hastalara (n=81) yaş, cinsiyet, eğitim düzeyi, alveolit gelişimi olan bölge, uygulanmış çekim türü, sigara kullanımı, önceden alveolit gelişim öyküsü, sistemik hastalık varlığı, ağızdaki eksik diş sayısı gibi bilgileri ve Avrupa Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği Türkçe Uyarlamasını (ASOY-TR) içeren anketler uygulanmıştır. Anket formlarının tamamlanması sonrası toplanan veriler SPSS veri programına yüklenmiş ve deskriptif yöntemlerle analizleri gerçekleştirilmiştir.

Bulgular: Alveolit oluşumu ile sağlık okuryazarlığı düzeyleri arasında anlamlı derecede ilişki belirlenmiştir (p=0,010). Alveolit grubunda yetersiz sağlık okuryazarlığı oranı %44,7 iken, bu değer kontrol grubunda %17,3 olarak belirlenmiştir. Bununla birlikte “eğitim düzeyi”, “uygulanan çekim türü”, “sigara kullanımı” ve “daha önceden alveolit geçirme öyküsü” kriterleri ile alveolit oluşumu arasında anlamlı olarak ilişki saptanmıştır (p<0.05).

Sonuçlar: Alveolit oluşumu birden çok faktöre bağlı olarak gelişebilir. Bununla birlikte toplumda eğitim çalışmaları ile sağlık okuryazarlığı seviyesinin yükseltilebileceği bilinmekte olup, değiştirilebilecek bu risk faktörünün ortadan kaldırılması ile dolaylı olarak alveolit oluşum riskinin de azaltılabileceği kanısındayız.

Anahtar Kelimeler: alveolit, diş çekimi, sağlık okuryazarlığı

Evaluation of the Health Literacy Levels for the Patients Attending with the Complaint of Alveolitis

Sara Samur Ergüven

University of Health Sciences, Gulhane Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Objective: Several studies have been carried out to determine and improve health literacy in the field of medicine and dentistry. It has been stated that low health literacy levels are associated with unfavorable health outcomes. Alveolitis is one of the most common complications following dental extraction and its etiology includes several social risk factors that could be related to health literacy. This study aims to evaluate the level of health literacy in patients who refer to the clinic with alveolitis.

Methods: A questionnaire form that includes demographic questions and Turkish Translation of the European Health Literacy Survey Questionnaire was distributed to the patients who have a complaint of alveolitis (n=47) or no complaint of alveolitis (n=81) following extraction. After the completion of the questionnaires, data were transferred to the SPSS program and were analyzed with descriptive methods.

Results: A significant relation was determined between alveolitis formation and health literacy levels (p=0.010). Insufficient health literacy level was found to be 44.7% in the alveolitis group, however, this value was determined as 17.3% in the control group. In addition to these results, significant relations were found between the “education level”, “type of dental extraction”, “presence of smoking”, “previous experience of alveolitis” and alveolitis formation (p<0.05).

Conclusions: Several factors could contribute for occurring alveolitis. It has been known that the level of health literacy can be increased with educational studies in the community therefore and it has been assumed that the occurrence of alveolitis can be reduced by eliminating this risk factor.

Keywords: alveolitis, health literacy, tooth extraction

[OP-038]

Cerrahi Diş Çekimi Gecikmeli Fasiyal Paraliz İçin Etiyolojik Faktör Müdür?

Sezai Çiftçi

İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi A.B.D

Giriş: Herhangi bir etyolojik faktörden dolayı yüz kaslarının kısmı olarak veya tamamen fonksiyon kaybına uğramasına fasiyal paraliz denir. Fasiyal sinir paralizinin etyolojik sebepleri arasında; viral enfeksiyonlar, inflamasyon, enfeksiyon, iskemi, intrakraniyal lezyonlar, travma ve nadir de olsa dental manüplasyon yer almaktadır. Akut fasiyal paraliz dental işlemler esnasında lokal anestezi etkiden veya fasiyal sinire doğrudan travmadan kaynaklanırken, dental işlemlerden sonra meydana gelen gecikmeli fasiyal paralizin etyolojisi hala belirsizdir.

Olgu: Diş merkezden tarafımıza yönlendirilen hastada üst sağ 1.molar dişin cerrahi çekiminden 1 gün sonra fasiyal paraliz geliştiği gözlenmiştir. Nöroloji anabilim dalı konsültasyonu ile tanısı kesinleşen hastaya steroid tedavisi başlanmıştır. Yaklaşık 6 ay sonrasında yapılan kontrollerde mimik kaslarında ufak gerginlik haricinde hastamızın tamamen iyileştiği tespit edilmiştir.

Sonuç: Gecikmeli fasiyal paraliz tablosunda erken tedavi sinir hasarının önlenmesinde kritik öneme sahiptir. Bu nedenle ilk yetmiş iki saat içinde multidisipliner tedavi başlatılmalıdır. Gecikmeli fasiyal paraliz gibi nadir görülen vakaların tedavi yaklaşımında hekimlerin güncel yaklaşımları takip etmesi tedavi sonuçlarını olumlu yönde etkileyecektir.

Anahtar Kelimeler: Dental işlemler, Diş Çekimi, Fasiyal sinir paralizi, Kortikosteroidler

Is Surgical Tooth Extraction One Of The Possible Causes Of Delayed Facial Paralysis?

Sezai Çiftçi

Department Of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry

Objectives: The term "facial paralysis" refers to the partial or whole loss of facial muscular function resulting from any etiological reason. Viral infections, inflammation, ischemia, cerebral lesions, trauma and in rare cases dental manipulation are among the etiological reasons of facial nerve paralysis. While local anesthetic effects or direct trauma to the facial nerve during dental treatments induce acute facial paralysis, the exact reason of delayed facial paralysis that follows dental procedures is yet unknown.

Case: Facial paralysis was observed in the patient who was referred to us from an outside center, 1 day after the surgical extraction of the upper right first molar tooth. After consulting with the neurology department, the patient's diagnosis was verified and steroid treatment was begun. It was found that our patient had fully healed with the exception of mild tension in the mimic muscles, in the controls carried out about 6 months later.

Conclusion: Early treatment in delayed facial paralysis is critical in preventing nerve damage. Therefore, multidisciplinary treatment should be initiated within the first 72 hours. Physicians' following up-to-date approaches in the treatment approach of rare cases such as delayed facial paralysis will positively affect the treatment results.

Keywords: Corticosteroids, Dental procedures, Facial nerve palsy, Tooth Extraction

[OP-039]

Le Fort I Cerrahisinin Maksiller Sinüs Mukozasına Etkisinin İncelenmesi

Kadir Cesur, Muazzez Süzen, Abdullah Özel, Sina Uçkan

İstanbul Medipol Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

Amaç: Bu çalışmanın amacı Le Fort I cerrahisinin maksiller sinüs mukoza kalınlığına olan etkisinin incelenmesidir. **Yöntemler:** Çalışmaya dentofasiyal deformite tanısı konulan, izole veya BSSRO ile beraber Le Fort I cerrahisi uygulanan 57 hasta dahil edildi. Le Fort I cerrahisinin pre-operatif döneminde ve post-operatif 6. ayında hastalardan alınan bilgisayarlı tomografiler üzerinde koronal kesitte maksiller sinüsün en derin noktasında maksiller sinüs mukozasının en tepe noktasına kadar olan mesafeler kaydedildi. Veriler istatistiksel olarak analiz edildi.

Bulgular: Ortalama maksiller ilerletme miktarı 4.53 mm' dir. 2 vakada (%3.5) pre-operatif total opasite post-operatif dönemde ortadan kalktı. Bir vakada (%1.75) hem pre-operatif hem de post-operatif dönemde maksiller sinüste total opasite, 7 vakada (%12.3) pre-operatif dönemde maksiller sinüs opasitesi mevcut değilken post-operatif dönemde maksiller sinüs opasitesi olduğu tespit edildi. Pre-operatif dönemde tip I mukoza kalınlaşması tespit edilen hastalarda post-operatif dönemde mukoza kalınlığı artmıştır ve yapılan istatistiksel analizde bu değişim anlamlı bulunmuştur ($p=0.002$). Pre-operatif dönemde tip IV mukoza kalınlaşması olan hastalarda ise post-operatif dönemde mukoza kalınlığı miktarı azaldı. Bu değişim istatistiksel olarak anlamlı bulundu ($p=0.023$). Tip II ve Tip III' de ise preop ve postoperatif değerler arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmadı.

Sonuçlar: Le Fort I cerrahisi sonrasında pre-operatif tip I maksiller sinüs mukozası kalınlaşması post-operatif dönemde artmakta, pre-operatif tip IV kalınlaşma ise post-operatif evrede azalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ortognatik cerrahi, maksiller sinüs, Le Fort I

Investigation of the Effect of Le Fort I Surgery on the Maxillary Sinus Mucous

Kadir Cesur, Muazzez Süzen, Abdullah Özel, Sina Uçkan

İstanbul Medipol University, Faculty of Dentistry, Oral&Maxillofacial Surgery Department

Objective: The aim of this study was to investigate the effect of Le Fort I surgery on the maxillary sinus mucosa thickness. **Methods:** The research is based on 57 patients diagnosed with dentofacial deformity and underwent Le Fort I surgery in isolation or combination with BSSRO. The distances from the deepest point of the maxillary sinus to the apex of the maxillary sinus mucosa were recorded in the coronal section on computerized tomographies taken from the patients in the pre-and postoperative 6th month of Le Fort I surgery. The data were analyzed statistically.

Results: The mean amount of maxillary advancement was 4.53 mm. In 2 cases, preoperative total opacity disappeared in the postoperative period (3.5%). One case (%1.75) has preop- and postoperative total maxillary sinus opacity. In seven cases (%12.3), postoperative maxillary sinus opacity has developed. In patients with type I mucosal thickening in the preoperative period, mucosal thickness increased in the postoperative period, and this difference was found to be significant ($p=0.002$). In patients with type IV mucosal thickening in the preoperative period, mucosal thickness decreased in the postoperative period. This change was found to be statistically significant ($p=0.023$). There was no statistically significant difference between preoperative and postoperative values in Type II and Type III.

Conclusions: The findings show that preoperative type I maxillary sinus mucosal thickening increases in the postoperative period after Le Fort I surgery, while preoperative type IV thickening decreases in the postoperative phase.

Keywords: Orthognathic surgery, maxillary sinus, Le Fort I

[OP-039]

Ağız Açıklığı Kısıtlı Olan Hastada Uyanık Fiberoptik Retromolar Entübasyon

Fatih Oluş, Hüseyin Babun

Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

Giriş: Zor havayolu yönetimi anestezi uygulamalarının başlıca zorluklarından. Bu aşamada yapılan yanlış yaklaşımlar, anesteziye bağlı morbidite ve mortaliteye yol açan en önemli etkidir. Entübe edilemeyen ve ventile edilemeyen durumlar, eğer uygun bir şekilde yönetilemezse hipoksik beyin hasarı hatta ölümlerle sonuçlanabilir. Zor entübasyonda başarı sağlayabilmek için geliştirilen yeni araçlarla yeni entübasyon yaklaşımları da oluşturulmuştur. Videolarinoskop, fiberoptik bronkoskop, optik stile gibi aletler zor entübasyon durumunda kullanılabilir. Orotrakeal entübasyon, nazotrakeal entübasyon, retromolar entübasyon, submental entübasyon, trakeostomi açılması gibi birçok yaklaşım noktası da hastaya ve yapılacak cerrahi işleme göre tercih edilebilir. Özellikle ağız açıklığı sınırlı hastalarda laringoskop, videolarinoskop, optik stile gibi aletlerin kullanımı kısıtlı olması nedeniyle invaziv havayolu açıklığı(trakeostomi) oluşturulabilir ya da fiberoptik bronkoskop eşliğinde oral veya nazal yoldan entübasyon işlemi gerçekleştirilebilir.Oral yolda retromolar aralık oldukça önemlidir.

Vaka: 57 yaş erkek hasta. Travma sonrası gelişen temporomandibuler eklem ankilozu mevcuttu. Daha önce bu endikasyon dahilinde 5 defa operasyon öyküsü vardı. Ek hastalık ve ilaç kullanım öyküsü yoktu. İnterinsizör Aralık: 1,5 cm, Boyun Çevresi: 41 cm, Sternomental Mesafe: 12 cm Tiromental Mesafe: 7 cm. Boyun hareketleri normaldi. Hastanın geçiş yoluna lidokain %10 sprey uygulanması sonrasında bilinçli sedasyon altında fiberoptik bronkoskop ile sol retromolar aralıktan geçilerek endotrakeal entübasyon gerçekleştirildi. İnterpozisyonel gap artroplastisi ve koronoidektomi uygulanan 4 saatlik bir operasyon sonrasında hasta Cook ile ekstübe edildi. Preop intraop ve postop süreçte herhangi bir komplikasyon gelişmedi.

Anahtar Kelimeler: retromolar entübasyon, uyanık fiberoptik entübasyon, zor entübasyon

Awake Fiberoptic Retromolar Intubation in a Patient with Limited Mouth Opening

Fatih Oluş, Hüseyin Babun

Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Difficult airway management is one of the main challenges of anesthesia practice. Inappropriate approaches at this stage are the most important factor leading to anesthesia-related morbidity and mortality. Cases that cannot be intubated and cannot ventilated can result in hypoxic brain damage or even death if not managed properly. New intubation approaches have also been created with new tools developed to achieve success in difficult intubation. Instruments such as videolarinoscope, fiberoptic bronchoscope, optical stylet can be used in case of difficult intubation. Many approaches such as orotracheal intubation, nasotracheal intubation, retromolar intubation, submental intubation, tracheostomy can be preferred according to the patient and the surgical procedure to be performed. Invasive airway opening (tracheostomy) can be created, or oral or nasal intubation can be performed with a fiberoptic bronchoscope, especially in patients with limited mouth opening, due to the limited use of instruments such as laryngoscope, videolarinoscope, and optical stylet. Case Presentation: 57 years old male patient. There was temporomandibular joint ankylosis developed after trauma. There was no history of disease or medication. Inter-Incisor Gap: 1.5 cm, Neck Circumference: 41 cm, Sternomental Distance: 12 cm Thyromental Distance: 7 cm. Cervical spine mobility was normal. After applying lidocaine 10% spray to the patient's passageway, endotracheal intubation was performed by passing through the left retromolar space with a fiberoptic bronchoscope under conscious sedation. After a 4-hour interpositional gap arthroplasty and coronoidectomy operation, the patient was extubated with Cook. No complications occurred in the preoperative intraoperative and postoperative period.

Keywords: retromolar intubation, awake fiberoptic intubation, difficult intubation

[OP-040]

Sedasyon altında Rubinstein Taybi sendromlu hastanın dental tedavisi

Hüseyin Babun, Fatih Oluş

Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı

Giriş: Rubinstein-Taybi Sendromu (RTS);otozomal dominant geçiş gösteren, geniş başparmak, büyük ve geniş ayaklar, boy kısalığı ve kraniyofasiyal anormallikler gibi fiziksel değişiklikler ve mental retardasyon ile kendini gösteren, nadir görülen bir sendromdur.

Olgu: Anestezi açısından, zor havayolu, aspirasyon pnömonisi ve kardiyovasküler fonksiyon bozukluğu özellikle dikkat edilmesi gereken durumlardır. Mikrognati, retrognati, geniş burun köprüsü, dar ve çukur damak, hipoplastik maksilla ve küçük ağız gibi tipik dismorfik yüz özellikleri RTS'de zor hava yolunun en önemli nedenleri arasındadır. Hastaların yaklaşık üçte birinde doğumsal kalp hastalıkları vardır. RTS'de mikroaspirasyon veya gastroözofageal reflüye bağlı olarak tekrarlayan solunum yolu enfeksiyonları görülebilir. Bu olgu sunumunda sedasyon altında RTS'li bir çocuğun dental tedavisini ele aldık.

Anahtar Kelimeler: Rubinstein-Taybi sendromu, sedasyon, zor havayolu

Dental treatment of a patient with Rubinstein Taybi syndrome under sedation

Hüseyin Babun, Fatih Oluş

Akdeniz University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Rubinstein-Taybi Syndrome (RTS) is a rare autosomal dominant syndrome characterized by physical changes such as wide thumbs, large and wide feet, short stature and craniofacial abnormalities, and mental retardation.

Case: In terms of anaesthesia, difficult airway, aspiration pneumonia and cardiovascular dysfunction are the conditions that need special attention. Typical dysmorphic facial features such as micrognathia, retrognathia, wide nasal bridge, narrow and hollow palate, hypoplastic maxilla and small mouth are among the most important causes of difficult airway in RTS. Approximately one-third of patients have congenital heart diseases. Recurrent respiratory tract infections may occur in RTS due to microaspiration or gastroesophageal reflux. In this case report, we discussed the dental treatment of a child with RTS under sedation.

Keywords: Rubinstein-Taybi syndrome, sedation, difficult airway

[OP-041]

Myastenia Graves'li Hastaya Dental Yaklaşım: Cerrahi Tedavi ve Anestezi Yönetimi

Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınç

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Ankara

Myastenia gravis (MG), kas zayıflığı ve yorgunluk ile karakterize kronik bir nöromusküler hastalıktır. Myastenia gravis nöromusküler kavşağın otoimmün bir hastalığı olup, postsnaptik asetilkolin reseptörlerine karşı antikor (Ig G) gelişimi hastalığa neden olan faktördür. Kesin tanı elektromiyogram (EMG) ile konur. Kadınlarda erkeklere göre daha sık ortaya çıkar. Hastalığın seyri iskelet kasları etkilendiğinde güçsüzlük, kolay yorulma ile karakterizedir. Kas güçsüzlüğü, tek bir kas grubunu içerecek şekilde veya genaralize olabilir. En sık etkilenen kas grubu, oküler kaslardır ve genellikle diplopi ve pitozise neden olur. Myestania graves teşhisi konan hastaların dental tedavisi, klinisyenler için bir zorluk teşkil etmektedir. Bu vaka raporunda bir myestania graves hastasında lokal anestezi altında yapılan cerrahi tedavi ve anestezi yaklaşımı anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anestezi, Dental tedavi, Myastenia gravis

Dental Treatment of a Patient with Myasthenia Gravis: Surgical Treatment and Anesthetical Management

Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınç

Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Myasthenia gravis is a chronic neuromuscular disease characterized by muscle weakness and fatigue. Myasthenia gravis is an autoimmune disease of the neuromuscular junction and the development of antibodies (IgG) against postsynaptic acetylcholine receptors causes disease. Definitive diagnosis is made by electromyogram (EMG). Women are more affected than men. In addition, when limbs are affected, fluctuating weakness and easy fatigability of skeletal muscles are seen. The weakness may involve a single muscle group or be generalized. The muscle group is the ocular muscles and often causes diplopia and ptosis. Dental treatment of patients diagnosed with myasthenia gravis, is a challenge for clinicians. This case report describes the surgical treatment performed under local anesthesia and anesthesia approach in a myasthenia gravis patient.

Keywords: Anesthesia, Dental treatment, Myasthenia gravis

[OP-042]

Oral ve Maksillofasial Cerrahide Kullanılan Anksiyete ve Depresyon Ölçekleri / Beck Depresyon Ölçeği Örneği

Mustafa Sami Demirsoy

Sakarya Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Sakarya, Türkiye

Dünya çapında 121 milyon insanı etkileyen depresif bozukluklar önemli bir engellilik nedenidir. Depresyon, Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) tarafından global hastalık yükü listesinde 4. sırada yer almaktadır. Türkiye'de depresyon prevalansı kadınlarda %13,1, erkeklerde % 5,0, toplam % 9,3 oranındadır.

Bu sebeple depresyon neden olan etkenler halk sağlığı açısından dikkat edilmesi gereken belirteçlerdendir. Oral ve maksillofasial cerrahi uygulamalarının kişilerde anksiyete sebep olduğu bilinmekte, post operatif süreçte bu durumun depresyona dönüşebileceği bilinmektedir.

Maksillofasial cerrahide kullanılan ölçekler daha çok ağrı, anksiyete ve depresyon ölçeklerinden oluşmaktadır. Cerrahi işlem öncesi anksiyete, postoperatif süreçte ağrı ve depresif durumların oluşması bu ölçekleri doğurmuştur. Oluşturulan ölçekler hastanın preoperatif ve postoperatif bedensel ve duygusal durumunu analiz etmekte, hastanın ve hastalığın tedavi süreçlerini yönetmeye yardımcı olmaktadır.

Bu kapsamda; bu çalışmada maksillofasial cerrahisi alanında sık kullanılan kaygı ve depresyon ölçekleri incelenecek ve özellikle Beck Depresyon Ölçeği (BDI) hakkında detaylı bilgi verilecek ve Beck depresyon ölçeği uygulanmış maksillofasial cerrahi güncel çalışmaları kapsamında literatür değerlendirmesi yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Oral ve Maksillofasial Cerrahi, Ölçekler, Beck Depresyon Ölçeği

Anxiety and Depression Scales Used in Oral and Maxillofacial Surgery / Beck Depression Inventory Sample

Mustafa Sami Demirsoy

Sakarya University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Sakarya, Turkey.

Depressive disorders are a significant cause of disability, affecting 121 million people worldwide. Depression is ranked 4th in the global burden of disease list by the World Health Organization (WHO). The prevalence of depression in Turkey is 13.1% in women, 5.0% in men, and 9.3% in total.

For this reason, the factors that cause depression are among the markers that should be considered in public health. It is known that oral and maxillofacial surgery applications cause anxiety in people, and it is known that this situation can turn into depression during the post-operative process.

The scales used in maxillofacial surgery mainly consist of pain, anxiety, and depression. Anxiety before the surgical procedure, pain, and depressive states in the postoperative period gave rise to these scales. The created scales analyze the patient's preoperative and postoperative physical and emotional state and help manage the treatment processes of the patient and the disease.

In this context, In this study, frequently used anxiety and depression scales in the field of maxillofacial surgery will be examined, and detailed information will be given about the Beck Depression Inventory (BDI). A literature review will be done within the scope of current studies on maxillofacial surgery using the Beck depression scale.

Keywords: Oral and Maxillofacial Surgery, Scale, Beck Depression Inventory

[OP-043]

Dental İlk Muayenede GAG Refleksinin Saptanması ve Anksiyete Düzeyi ile İlişkinin Değerlendirilmesi

Sinem Büşra Kırac Can¹, Ayşe Yıldız², Gülcan Berkel¹

¹Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

²Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, İstanbul, Türkiye

Amaç: Somatik faktörlerin rol oynadığı GAG refleksi, doğrudan tetikleyici bölgelerdeki duyuşal sinirlerin uyarılmasıyla ortaya çıkmaktadır. Psikojenik faktörlerle ilişkili GAG refleksinin ise anksiyete ile ilişkili fizyolojik yanıtlardan biri olabileceği düşünülmektedir. Biz de bu çalışmada bireylerin GAG refleksi düzeylerinin, anksiyete düzeyleri ile ilişkisini değerlendirmeyi hedefledik.

Yöntemler: Çalışmamıza Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Oral Diagnoz Bölümü'ne başvuran rastgele olacak şekilde seçilen 50 hasta dahil edilmiş olup, anksiyete düzeyinin GAG refleksi ile ilişkisini belirleyebilmek için GAG refleksi probleminin değerlendirilmesi(GPA), Modifiye Dental Anksiyete Skalası(MDAS) ve Durumluk Kaygı Ölçeği(STAI-T) kullanılmıştır.

Bulgular: Hastalara, daha önce dental tedavi sırasında olumsuz bir deneyim yaşayıp yaşamadıkları sorulduğunda, %16'sı olumsuz bir deneyim yaşadığını belirtirken, %84'ü "yaşamadım" yanıtını vermiştir. Olumsuz deneyim yaşadığını belirten bu 8 hastadan 1'inde GPA testiyle GAG refleksi tespit edilmiştir. Hastalara, tedavi sırasında ağrı hissetme ihtimallerinin onları tedirgin edip etmediği sorulmuş ve hastaların neredeyse yarısının (21 hasta) tedirgin olduğu saptanmıştır. Bu 21 hastadan 7'sinde GPA testiyle GAG refleksi tespit edilmiştir. Hastaların %28'inin(14 hasta) ise, tedavinin başarısız olma olasılığının kendilerini tedirgin ettiği görülmüştür. Tedirgin olan bu 14 hastadan 4'ünde, GPA testiyle GAG refleksi tespit edilmiştir. STAI-T ölçeği baz alınarak yapılan anket sonuçlarına göre, öğürme refleksi olan ve olmayan hastaların kaygı düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır (p >0.05). Öte yandan, MDAS ölçeği baz alınarak yapılan anket sonuçlarına göre, öğürme refleksi görülen hastaların dental anksiyete skorlarının yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Devam eden çalışmamızda dental anksiyete düzeyi ile GAG refleksi arasında yüksek korelasyon tespit edilmiştir. Çalışmanın doğruluğunun artırılması için çalışmaya katılan birey sayısının artırılması gerektiği de bilinmelidir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, GAG refleksi, Dental muayene

Detection of GAG Reflex in the First Dental Examination and Evaluation of Its Relationship with Anxiety Level

Sinem Büşra Kırac Can¹, Ayşe Yıldız², Gülcan Berkel¹

¹Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Maxillofacial Surgery, Istanbul, Turkey

²Marmara University Faculty of Dentistry, Istanbul, Turkey

Objective: It is thought that the GAG reflex associated with psychogenic factors may be one of the physiological responses associated with anxiety. In this study, we aimed to evaluate the relationship between individuals' GAG reflex levels and their anxiety levels.

Methods: 50 randomly selected patients who applied to Marmara University Faculty of Dentistry were included in our study, and in order to determine the relationship between the anxiety level and the GAG reflex, Gagging Problem Assessment(GPA), Modified Dental Anxiety Scale (MDAS) and State and Trait Anxiety Scores(STAI-T) was used.

Results: According to the results of the survey, about half of the entire patient group (21 patients) found the possibility of feeling pain disturbing. GAG reflex was detected by GPA test in 7 of these patients. GAG reflex was detected by GPA test in 4 of 14 patients who seemed worried about the possibility of treatment failure. According to the results of the questionnaire based on the STAI-T scale, no significant difference was found between the anxiety levels of patients with and without gag reflex (p>0.05). On the other hand, according to the results of the questionnaire based on the MDAS scale, it was determined that the dental anxiety scores of the patients with gag reflex were high.

Conclusions: In our ongoing study, a high correlation was found between the level of dental anxiety and the GAG reflex. It should also be known that the number of individuals participating in the study should be increased in order to increase the accuracy of the study.

Keywords: Anxiety, GAG reflex, Dental examination

[OP-044]

Farklı Bilgilendirme Yöntemlerinin Gömülü 20 Yaş Dişi Cerrahisinde Anksiyete Üzerine Etkisi

Mert Özlü, Mehmet Emre Yurttutan, Cahit Üçok
Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Amaç: Gömülü 20 yaş dişi cerrahisi diş hekimliğinde sık uygulanan, yüksek riskli olmayan minör bir cerrahi girişimdir. Ancak hastalar tarafından korkutucu bir işlem olarak görülmektedir. Hastaların diş hekimi korkusu ve yaşadıkları anksiyeteyi şiddetli ağrıdan daha rahatsız edici buldukları bildirilmiştir. Çalışmamızda farklı bilgilendirme yöntemlerinin gömülü 20 yaş dişi cerrahisi anksiyetesi üzerine olan etkisi değerlendirilmiştir.

Yöntemler: Daha önce 20 yaş dişi çekirtmemiş 18-34 yaşları arasındaki 60 hasta çalışmamızda yer almıştır. Sözlü anlatım, animasyon ve gerçek ameliyat videosu ile hastalar ameliyattan önce bilgilendirilmiş ve anksiyete düzeyleri bilgilendirme öncesi, bilgilendirme sonrası ve işlem sonrası MDAS, APAIS, STAI 1-2 ve HADS testleri ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yapılan çalışma sonrası bilgilendirme anketleri sonrası hastaların anksiyeteleri azalmış ve yapılan anketlerin birbirleri arasında ise farklar görülmüştür. APAIS A anketinde sözlü bilgilendirme ve animasyon bilgilendirmesi arasında, APAIS B anketinde gerçek ameliyat videosu ile bilgilendirme ve animasyon bilgilendirmesi arasında ve HADS anketinde ise sözlü bilgilendirme ile diğer bilgilendirme yöntemleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklar olduğu görülmüş olup. Diğer anketlerde anlamlı bir farklılık görülmemiştir.

Sonuçlar: Dental anksiyete tüm yöntemlerde bilgilendirme sonrası azalmakta olup, bilgilendirme yöntemlerinin birbirleri arasında anlamlı farklılıklar görülmemiştir. Bu nedenle operasyon hakkında hastaların bilgilendirilmesi önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Anksiyete, Bilgilendirme, Gömülü Diş

The Effect of Different Information Methods on Anxiety in Wisdom Tooth Surgery

Mert Özlü, Mehmet Emre Yurttutan, Cahit Üçok
Ankara University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Impacted wisdom teeth surgery is a minor surgical procedure that is often used in dentistry and has not high-risk. However, it is seen as a frightening procedure by patients. It has been reported that patients are more disturbed by the fear of dentists and the anxiety they experience than acute pain from the operation. In our study, the effect of different information methods on the anxiety of impacted wisdom teeth surgery was evaluated.

Methods: 60 patients between the ages of 18-34 who had not experienced wisdom tooth extraction before were included in the study. Patients were informed of verbal information, animation, and real surgery video. The patient's anxiety levels were evaluated with MDAS, APAIS, STAI 1-2, and HADS. Tests were applied before the information after the information and after the extraction.

Results: After the study, according to the information survey, the anxiety of the patients had decreased and there were differences between the surveys. It was observed that there were significant statistical differences between verbal information and animation information in the APAIS A test, between real surgery video and information and animation information in the APAIS B test, and between verbal information and other information methods in the HADS test but no significant difference was observed in other surveys.

Conclusions: Dental anxiety decreased after informing in all methods, and no significant differences were observed between the informing methods. As a result, it is important to inform patients about the procedure before the operation.

Keywords: Anxiety, Information, wisdom tooth

[OP-045]

Diş Hekimliği Fakültesi Öğrencilerinde Temporomandibular Eklem Düzensizlikleri ile Ağrı, Depresyon, Anksiyete, Stres, Uyku Kalitesi ve Ağız Alışkanlıklarının Değerlendirilmesi

Olgun Topal

Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Afyonkarahisar

Amaç: Temporomandibular rahatsızlıklar, çiğneme kasları, temporomandibular eklem ve temporomandibular ekleme komşu dokuların çoğunlukla ağrılı, fizyolojik ve fonksiyon bozukluklarını kapsar. Temporomandibular rahatsızlıkların etyopatogenezinde en çok kabul gören model biyo-psikosozyal teoridir. Dişhekimliği fakültesi öğrencileri, depresyon, anksiyete ve stres gibi psikolojik rahatsızlıklara karşı savunmasız olabilirler. Bu çalışmanın amacı, diş hekimliği fakültesi öğrencileri arasında temporomandibular rahatsızlık yaygınlığını ve psikososyal parametrelerle ilişkisini araştırmaktır.

Yöntemler: Afyonkarahisar Sağlık Bilimleri Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesinde okuyan 364 gönüllü öğrenci çalışmaya dahil edilmiştir. Öğrencilere fonseca anamnestik anketi, tmd ağrı anketi, derecelendirilmiş kronik ağrı skalası, çenenin fonksiyon kısıtlanma skalası-8, ağız alışkanlıkları kontrol listesi, yaygın anksiyete bozukluğu-7, beck depresyon ölçeği, pittsburg uyku kalite indeksi, algılanan stress ölçeği ile belirti anketi ve klinik muayene formu doldurulmuştur. Temporomandibular rahatsızlıkların belirti ve bulguları ile depresyon, anksiyete ve stres gibi psikolojik rahatsızlıklar arasındaki ilişki değerlendirilmiştir.

Bulgular: Temporomandibular düzensizlik prevalansı (en az bir temporomandibular düzensizlik bulgu ve/veya belirtisi) 265 öğrencide (%72,8) tesbit edilmiştir. En sık parafonksiyonel alışkanlıklar (%77), baş ağrısı (%66.4) ile çene, şakak, kulak veya kulak önünde ağrı (%59,6) belirtileri öne çıkmaktadır. Temporomandibular düzensizlik görülen öğrencilerde psikososyal parametrelerden depresyon, anksiyete, stres ve parafonksiyonel alışkanlıklar görülme oranının istatistiksel olarak anlamlı ($p<0,001$) oranda artmıştır. Yine ortalama ağız açma kapasitesi temporomandibular düzensizlik görülen gruplarda istatistiksel olarak anlamlı ($p<0,001$) oranda azalmıştır.

Sonuçlar: Diş hekimliği fakültesi öğrencilerinde temporomandibular düzensizlik belirti ve bulgularının görülme oranı yüksek bulunmuştur. Farkına varılmayan belirtiler zamanla daha fazla belirginleşebilir ve fonksiyonel sorunlara yol açabilir. Temporomandibular rahatsızlıklara ait belirti ve bulgular belirlenmeli, psikososyal durum değerlendirilmeli ve tedavi ihtiyacı planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Anksiyete, Stres, Diş hekimliği fakültesi öğrencileri, Temporomandibular düzensizlik

Evaluation of Temporomandibular Disorders and Pain, Depression, Anxiety, Stress, Sleep Quality and Oral Behaviors in Dentistry Students

Olgun Topal

127 / 5.000 Çeviri sonuçları Afyonkarahisar University of Health Sciences, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Afyonkarahisar

Objective: Temporomandibular disorders include mostly painful, physiological and functional disorders of the masticatory muscles, temporomandibular joint and adjacent tissues to the temporomandibular joint. Bio-psychosocial theory is the most accepted model in the etiopathogenesis of temporomandibular disorders. Dental school students may be vulnerable to psychological disorders such as depression, anxiety, and stress. The aim of this study is to investigate the prevalence of temporomandibular disorders and its relationship with psychosocial parameters among dentistry students.

Methods: 364 volunteer students studying at Afyonkarahisar Health Sciences University Faculty of Dentistry were included in the study. The relationship between the signs and symptoms of temporomandibular disorders and psychological disorders such as depression, anxiety and stress were evaluated.

Results: The prevalence of temporomandibular irregularity (at least one sign and/or symptom of temporomandibular disorder) was determined by 265 students (72.8%). The most common symptoms were parafunctional habits (77%), headache (66.4%) and pain in the jaw, temple, ear or in front of the ear (59.6%). Psychosocial parameters such as depression, anxiety, stress and parafunctional habits increased statistically ($p<0.001$) in students with temporomandibular disorder. Again, mean mouth opening capacity was statistically significantly ($p<0.001$) decreased in groups with temporomandibular irregularity.

Conclusions: The incidence of temporomandibular irregularity signs and symptoms was high in dentistry students. Unnoticed symptoms may become more pronounced over time and lead to functional problems. The signs and symptoms of functional disorders should be determined, psychosocial status should be evaluated, and the need for treatment should be planned.

Keywords: Depression, Anxiety, Stress, Dentistry students, Temporomandibular disorders

[OP-046]

Submandibular Sialolith: Lokalizasyon, Boyut ve Semptomlarına Göre Cerrahi Tedavi Yöntemleri

Emre Balaban¹, Zeynep Gümrükçü¹, Sevde Göksel², İsmail Burak Halat¹

¹Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Rize

²Özel Muayenehane, Ankara

Amaç: Tükürük bezi taşı olarak da bilinen sialolithler, tükürük bezi parankimi veya kanalı içerisinde lokalize kalsifiye odaklardır. Sialolithler en sık submandibular tükürük bezinde görülmekte olup bazı durumlarda tükürük bezi kanallarının kısmen veya tamamen tıkanmasına yol açtığı için ağrı ve/veya şişlik gibi semptomlar ile birlikte görülmektedir. Sialolith olguları semptomların süresine, tekrar etme sıklığına, taşın boyutlarına ve lokalizasyonuna göre konservatif veya cerrahi yöntemlerle tedavi edilmekle beraber bazı olgularda sadece takip edilmektedir. Bu sunumda submandibular bezde görülen sialolith vakalarının cerrahi gereksinimlerine göre taşın boyut, lokalizasyon ve hastanın semptomları ile değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Yöntem: Submandibular sialolith tanısı alan 10 hastaya ait demografik veriler, lezyonların klinik ve radyografik özellikleri, tedavi yöntemleri analiz edilmiştir. Sialolithler, ortopantomografi ve konik ışıklı bilgisayarlı tomografi görüntüleri ile değerlendirilerek tükürük bezi parankimi veya kanalın içerisinde bulunma durumlarına ve boyutlarına göre sınıflandırılmıştır.

Bulgular: Bu çalışmada, ortalama yaşları 52.8±14.2 (min.20, maks.66) olan 10 hasta (5 kadın ve 5 erkek) değerlendirilmiştir. Hastaların 7'sinde sialolith submandibular bezin parankimi içerisindeyken 3 hastada submandibular kanalın içerisinde izlenmiştir. Hastalardan 2'sine cerrahi tedavi yapılmış olup birinde submandibular bez parankiminde lokalize taş ile birlikte bez çıkarılırken diğer olguda kanal içerisinde lokalize sialolith intraoral olarak çıkarılmıştır.

Sonuç: Sialolith teşhisi için dikkatli anamnez ile beraber klinik ve radyolojik değerlendirmenin önemi büyüktür. Çalışmamızda semptomatik vakaların yanı sıra rutin radyografik kontroller sırasında tesadüfen saptanan oldukça büyük sialolit vakaları da bulunmaktadır. Bu çalışma, söz konusu semptomların şiddetinin ve sıklığının taşın büyüklüğünden bağımsız olduğu sonucunu düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: konik ışıklı bilgisayarlı tomografi, sialolith, submandibular bez, submandibulektomi

Submandibular Sialolith: Surgical Treatment Methods According to Localization, Size and Symptoms

Emre Balaban¹, Zeynep Gümrükçü¹, Sevde Göksel², İsmail Burak Halat¹

¹Oral and Maxillofacial Surgery Department, Faculty Of Dentistry, Recep Tayyip Erdogan Universty, Rize/Turkey

²Private Clinic, Ankara/Turkey

Objective: Sialoliths, are calcified focuses localized in the salivary gland parenchyma or canal. Sialoliths are most frequently encountered in submandibular salivary gland, and in some cases,they are seen with symptoms such as pain and/or swelling, as they cause partial or complete obstruction of the salivary gland ducts. Sialolith cases are treated conservatively or surgically depending on the duration of the symptoms,frequency of recurrence,size and location of the stone, but in some cases they are only followed up.

Methods: Demographic data of 10 patients diagnosed with submandibular sialolith, clinical and radiographic features of lesions, treatment methods were analyzed. Sialoliths were evaluated with orthopantomography and cone-beam computed tomography images and classified according to the condition and size of the salivary gland parenchyma or canal.

Results: In this study,10 patients(5females,5males) with a mean age of 52.8±14.2(min.20, max.66) were evaluated. In 7 of the patients, sialolith was within the parenchyma of the submandibular gland, while it was observed in the submandibular canal in 3 patients. Surgical treatment was performed in 2 of the patients, while the gland was removed together with the stone localized in the submandibular gland parenchyma in one of the patients,in the other case,sialolith localized in the canal was removed intraorally.

Conclusion: Careful history taking with clinical and radiological evaluation are of great importance for the diagnosis of sialolith. In our study,besides symptomatic cases,there are also quite large sialolith cases detected incidentally during routine radiographic controls. This study suggests that the severity and frequency of these symptoms are independent of the size of the sialolith.

Keywords: cone-beam computed tomography, sialolith, submandibular gland, submandibulectomy

[OP-047]

Mandibulada Gelişen Dentigeröz Kistlerin Konsantre Büyüme Faktörü Kullanılarak Tedavisi: İki Olgu Sunumu

İrem Yaman, Yıldız Ünüvar, Mehmet Cemal Akay
Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Giriş: Dentigeröz kistler, çenenin ikinci en sık olarak görülen odontojenik kistleri olup, genellikle sürmemiş ya da kısmen sürmüş bir dişin etrafında gelişir. Genellikle asemptomatiktir ve rutin radyografik muayene sırasında tespit edilirler. Bu olgu sunumlarında geç fark edilen ve geniş yayılım gösteren dentigeröz kistlerin enükleasyonunu takiben konsantre büyüme faktörü ile tedavisinin anlatılması amaçlanmıştır.

Vaka: 42 ve 50 yaşlarında iki hasta rutin muayene sonrası kliniğimize yönlendirilmiştir. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu gömülü dişler ile ilişkili mandibula ramus ve corpusa uzanan kistlerin varlığı gözlenmiştir. Bukkal ekspansiyon gösteren kistler enükle edilip ilgili dişler çekilmiştir. Kist kavitesinin tabanında açığa çıkan mandibular kanalın üzerine hastanın venöz kanından santrifüj yöntemi ile elde edilen konsantre büyüme faktörü uygulandıktan sonra kavite primer olarak kapatılmıştır. Operasyon sonrası 6. ayda yapılan kontrollerde yara bölgesinde tam bir kapanma ile birlikte kist kavitesinde de hızlı bir iyileşme gözlenmiş ve herhangi bir nükse rastlanmamıştır.

Sonuç: CGF, yumuşak doku ve kemiğin belirgin şekilde uyarılmasını ve iyileşmenin hızlanmasını açıkça gösteren nispeten yeni bir biyoteknoloji otogreftidir. Dentigeröz kistin enükleasyonunu takiben CGF uygulaması, yumuşak dokuların iyileşmesini hızlandırdığı gibi şişlik ve ağrı gibi postoperatif sekelleri de azaltmıştır.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, konsantre büyüme faktörü, enükleasyon

Treatment of Dentigerous Cysts in the Mandible Using Concentrated Growth Factor: Two Case Reports

İrem Yaman, Yıldız Ünüvar, Mehmet Cemal Akay
Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Introduction: Dentigerous cysts are the second most common odontogenic cysts of the jaw and usually develop around an unerupted or partially erupted tooth. They are usually asymptomatic and detected during routine radiographic examination. In these case reports, treatment with concentrated growth factor following enucleation of late-recognized and widely extended dentigerous cysts is described.

Case Presentation: Two patients aged 42 and 50 were referred to our clinic after routine examination. As a result of the clinical and radiological examination, the presence of cysts extending to the mandible ramus and corpus associated with impacted teeth was observed. Buccal expanded cysts were enucleated and the relevant teeth were extracted. After the concentrated growth factor obtained from the patient's venous blood by centrifugation method was applied on the mandibular canal, which was exposed at the base of the cyst cavity, the cavity was closed primarily. In the 6th month after the operation, a rapid healing was observed in the cyst cavity along with a complete closure in the wound area. No recurrence was observed.

Conclusion: CGF is a relatively new biotechnology autograft that clearly demonstrates significant stimulation of soft tissue and bone and acceleration of healing. CGF application following enucleation of dentigerous cyst accelerated the healing of soft tissues and also reduced postoperative sequelae such as swelling and pain.

Keywords: dentigerous cyst, concentrated growth factor, enucleation

[OP-048]

Maksiller Sinüste Gözlenen Endodontik Kökenli Yabancı Cisimler: İki Vaka Raporu ve Literatür Derlemesi

Sefa Çolak

Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Tokat

Giriş:

Maksiller sinüste gözlenen yabancı cisimler arasında dental frezler, dental ölçü malzemeleri, deplase diş kökleri, endodontik dolgu materyalleri, dental implantlar ve enjektör iğneleri gözlenebilmektedir. Çoğu durumda bu yabancı cisimler oroantral ilişki yolu ile maksiller sinüste konumlanmaktadır. Daha nadir durumlarda çekim soketi, pulpa odası veya maksiller antrum yoluyla maksiller sinüslere deplase olabilmektedir. Kanal tedavisi esnasında endodontik obtürasyon materyallerinin aşırı enstrümantasyonu ve ekstrüzyonu sonucu komplikasyon gelişme ihtimali yüksektir. Bu vaka raporu, maksiller sinüste gözlenen endodontik kökenli yabancı cisimlerin tedavisini açıklamaktadır. Ayrıca literatürde bildirilen vakalar önemli veri tabanlarında (Pubmed, Scopus vs.) gözden geçirilmiş ve semptomlar, uygulanan tedavi yaklaşımları, risk faktörleri ve ilişkili komplikasyonlar sınıflandırılmıştır.

Vaka:

Her iki hasta da farklı zamanlarda endodontik tedavi prosedürleri devam ederken Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Kliniğine konsülte edildi. Alınan radyografiler sonucu bir hastada sağ üst ikinci premolar dişin, diğer hastada sol üst birinci molar dişin kök kanalları ile ilişkili maksiller sinüse deplase endodontik obtürasyon materyali gözlemlendi. İki hasta da lokal anestezi altında opere edildi ve maksiller sinüse deplase endodontik obtürasyon materyalleri Caldwell-Luc yaklaşımı ile çıkarıldı.

Sonuç:

Maksiller sinüste yabancı cisim varlığı nadir gözlenmektedir. Niteliğinden bağımsız olarak maksiller sinüste gözlenen yabancı cisimlerin çıkarılması, asemptomatik vakalarda bile kronik enfeksiyonların önlenmesi için önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Endodontik Obtürasyon Materyalleri, Maksiller Sinüs, Yabancı Cisim

Foreign Bodies of Endodontic Origin Observed in the Maxillary Sinus: Two Case Reports and Literature Review

Sefa Çolak

Tokat Gaziosmanpaşa University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Tokat

Objective:

Among the foreign bodies observed in the maxillary sinus, dental burs, dental impression materials, displaced tooth roots, endodontic filling materials, dental implants and injector needles can be observed. In most cases, these foreign bodies are located in the maxillary sinus via oroantral relationship. In rarer cases, foreign bodies may be displaced into the maxillary sinuses through the extraction socket, pulp cavity or maxillary antrum. During root canal treatment, the possibility of complications is high as a result of excessive instrumentation and extrusion of endodontic obturation materials. This case report describes the treatment of endodontic foreign bodies in the maxillary sinus. In addition, cases reported in the literature were reviewed in important databases (Pubmed, Scopus etc.) and symptoms, treatment approaches, risk factors and related complications were classified.

Case:

Both patients were consulted to the OMFS Clinic at different times while the endodontic treatment procedures were in progress. As a result of the radiographs taken, endodontic obturation materials displaced to the maxillary sinus associated with the root canals of the right upper second premolar tooth in one patient and the left upper first molar tooth in the other patient were observed. Both patients were operated under local anesthesia and displaced endodontic obturation materials to the maxillary sinus were removed with the Caldwell-Luc approach.

Conclusion:

The presence of foreign body in the maxillary sinus is rarely observed. Regardless of its nature, removal of foreign bodies observed in the maxillary sinus is important for the prevention of chronic infections, even in asymptomatic cases.

Keywords: Endodontic Obturation Materials, Foreign Body, Maxillary Sinus

[OP-049]

Minör Tükürük Bezi Kaynaklı Pleomorfik Adenoma: Vaka Raporları ve Literatür Derlemesi

Ecem Usman¹, Çiğdem Karaca¹, Hakan H. Tüz¹, Deniz Ateş Özdemir²

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Patoloji Anabilim Dalı

Giriş: Pleomorfik adenom, epitelyal ve myoepitelyal hücrelerden oluşan iyi huylu, mikst bir tümördür. Major ve minör tükürük bezlerinin en yaygın tümörüdür. Klinik olarak sağlıklı bir mukoza veya cilt ile örtülü, yavaş büyüyen, ağrısız bir şişlik olarak gözlenir. Minör tükürük bezlerinde görüldüğünde; sert damak en sık görülen bölgedir ve bunu üst dudak, yanak mukozası, dil ve ağız tabanı izler. Bu vaka raporunun amacı; ikisi sert damak ve bir tanesi üst dudakta gözlenen üç pleomorfik adenom olgusunu ilgili literatür ile sunmaktır.

Vaka: Bu olgu serisinde yaşları 27-72 (ortalama 51 yıl) arasında değişen üç kadın hasta değerlendirildi. Hastalar uzun süredir ağrısız şişlik şikayeti ile başvurdu. Ağız içi muayenede iki hastada damakta düzgün mukozal yüzeyle ve kenarları düzgün sınırlı şişlik, diğer hastada tesadüfen dudakta şişlik fark edildi. Hastaların tümü cerrahi eksizyon ile tedavi edildi. Vakaların histolojisinde; fibröz bir miksokondroid stromada epitelyal ve myoepitelyal hücrelerden oluşan tübüler yapıların bir karışımı görülmektedir. Cerrahi sınırlar tüm vakalarda intakttır. Hastaların takip süreleri ortalama 20 ay olup nüks gözlenmemiştir. Takipleri devam etmektedir.

Sonuç: Pleomorfik adenomun tedavisi geniş cerrahi eksizyondur. Tümörün kapsül yapısı, histopatolojik alt tipi, satellit nodül varlığı ve enükleasyon ile tedavisi nüks ile ilişkili faktörlerdir. Pleomorfik adenomlar için malign transformasyon riski düşüktür. Ancak; tümörün uzun süreli varlığı ve nüks gözlenmesi malign transformasyon riskini artırır. Nüks ve malign transformasyon riskinden dolayı vakaların uzun süreli takibi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: Pleomorfik adenom, minör tükürük bezi tümörü, tükürük bezi, malign transformasyon

Pleomorphic Adenoma of Minor Salivary Glands: Case Series and Literature Review

Ecem Usman¹, Çiğdem Karaca¹, Hakan H. Tüz¹, Deniz Ateş Özdemir²

¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Hacettepe University, Faculty of Medicine, Department of Pathology

Introduction: Pleomorphic adenoma is a benign, mixed tumor composed of epithelial and myoepithelial cells. It is the most common tumor of the major and minor salivary glands. It is clinically observed as a slow growing, painless swelling covered by a healthy mucosa or skin. The hard palate is the most common site followed by upper lip, buccal mucosa, tongue and floor of the mouth. This case series presents pleomorphic adenoma of minor salivary glands with the literature review.

Case Presentation: Three female patients who ranged in age 27-72 years (mean 51 years) were evaluated in this case series. Patients referred with a complaint of long-standing painless swelling. In intraoral examination, swelling with smooth mucosal surface and well-circumscribed margins was observed on the palate in two patients, and swelling on the lip was noticed coincidentally in the other patient. All patients were treated with surgical excision. In histology of cases; a mixture of tubular structures composed of epithelial and myoepithelial cells was seen in fibrous myxochondroid stroma. The mean follow-up period was 20 months and no recurrence was observed. The patients have been followed regularly.

Conclusion: Treatment of pleomorphic adenoma is surgical excision. The tumor's capsular structure, histopathological subtype, presence of satellite nodules and treatment with enucleation are factors associated with recurrence. The risk of malignant transformation for pleomorphic adenomas is low. However; The long-term presence of tumor and observation of recurrence increase the risk of malignant transformation. Because of recurrence and malign transformation after surgical excision, long-term follow-up is necessary.

Keywords: Pleomorphic adenoma, Minör salivary gland tumor, Salivary gland, Malign transformation

[OP-050]

Palatal Angioleiomyoma

Muhammet Bahattin Bingül

Harran Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Şanlıurfa

Giriş:

Düz kastan kaynağını alan leiomyom; deri, subkutan doku ve nadiren oral kavitede görülen selim bir tümördür. Oral kavitede en sık görüldükleri yerler dudak, dil, damak ve yanaklardır. Palatinal alanda görülen leiomyomlar tüm ağızda görülenlerin %21'ini oluştururlar.

Vaka: 47 yaşındaki erkek hasta sert damağında küçük, ağrısız ve yaklaşık olarak 2x2 cm boyutlarında ekzofitik asemptomatik lezyon nedeniyle kliniğimize başvurdu. Lezyon klinik olarak bir miktar sağlam dokuyu da içine alacak şekilde eksize edildi. Histopatolojik tanı, mukozal angioleiomyom idi. Takibe alınan hastanın post operatif bir şikayeti görülmedi.

Anahtar Kelimeler: mukozal angioleiomyoma, leiomyoma, palatal angioleiomyoma

Palatal Angioleiomyoma

Muhammet Bahattin Bingül

Harran University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Şanlıurfa

Introduction: Leiomyoma originating from smooth muscle; It is a benign tumor seen in skin, subcutaneous tissue and rarely in the oral cavity. The most common places in the oral cavity are the lips, tongue, palate and cheeks. Palatinal leiomyomas constitute 21% of all oral leiomyomas.

Case Presentation: A 47-year-old male patient was admitted to our clinic with a small, painless, and approximately 2x2 cm exophytic asymptomatic lesion on his hard palate. The lesion was clinically excised to include some healthy tissue. Histopathological diagnosis was mucosal angioleiomyoma. There was no post-operative complaint of the patient who was followed up.

Keywords: mucosal angioleiomyoma, leiomyom, palatal angioleiomyom

[OP-051]

Posterior Mandibulada Hibrit Ameloblastoma: Bir Olgu Sunumu

Büşra Karasu¹, Öznur Özalp¹, Alper Sindel¹, Gülay Özbilim²

¹Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Türkiye

²Akdeniz Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Ana Bilim Dalı, Türkiye

Giriş: Hibrit ameloblastoma terimi, iki veya daha fazla sayıda ameloblastoma histolojik alt tipini içeren lezyonlar için kullanılmaktadır. Günümüze dek, literatürde farklı histolojik tiplerden oluşan yalnızca 49 adet hibrit ameloblastoma vakası bildirilmiştir. Bu raporda, foliküler, pleksiform ve akantamatöz alt tipleri içeren bir hibrit ameloblastoma olgusu sunulacaktır. **Vaka:** 24 yaşında erkek hasta mandibula sağ posterior bölgede yavaş büyüyen asemptomatik şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Radyografik incelemede gömülü 20 yaş dişi ile ilişkili düzgün sınırlı radyolüsent lezyon izlenmiştir. İnsizyonel biyopsi sonucunun ameloblastoma ile uyumlu olması üzerine, lezyonun total eksizyonu ve Carnoy fiksasyonu ile nihai cerrahi gerçekleştirilmiştir. Final histopatolojik incelemede lezyonun foliküler, pleksiform ve akantamatöz alt tipleri barındıran hibrit ameloblastoma olduğu sonucuna varılmıştır.

Sonuç: Hibrit ameloblastoma değişken klinik, radyolojik ve histopatolojik özelliklere sahip bir lezyondur. Nadir bir antite olması nedeni ile, biyolojik davranışının daha iyi anlaşılabilmesi adına daha ileri klinik çalışmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Carnoy, enükleasyon, hibrit ameloblastoma

A Hybrid Ameloblastoma in Posterior Mandible: A Case Report

Büşra Karasu¹, Öznur Özalp¹, Alper Sindel¹, Gülay Özbilim²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Turkiye

²Department of Pathology, Faculty of Medicine, Akdeniz University, Turkiye

Objective: Hybrid ameloblastoma refers to the tumors that contain two or more different histologic types of ameloblastoma. Till date, only 49 cases of hybrid ameloblastoma with different combinations have been reported. Here we present a case of hybrid ameloblastoma containing follicular, plexiform and acanthomatous types.

Case: A 24-year-old male patient referred to our clinic with a slow-growing asymptomatic swelling on the right side of the mandible. Radiographic assessment revealed a well-defined radiolüsent lesion associated with an impacted third molar. Following incisional biopsy which was compatible with ameloblastoma, total excision of the lesion along with Carnoy fixation was performed. Final histopathologic assessment revealed a hybrid ameloblastic lesion which contained follicular, plexiform and acanthomatous types.

Conclusion: Hybrid ameloblastoma has variable clinical, radiological, and histopathological presentation. As a rare entity, the biological behaviour of the lesion still needs to be analyzed extensively with further clinical research.

Keywords: Carnoy, enucleation, hybrid ameloblastoma

[OP-052]

Intraoral Vasküler Malformasyonların Tedavisinde Skleroterapi: Olgu Raporları ve Literatür Taraması

Sinem Aksu, Aşkın Dilara Kaynak, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Amaç: Vasküler malformasyonlar; embriyonik dönemdeki anormalliklerin neden olduğu, vasküler yapısal disfonksiyon ile karakterize bir grup konjenital hastalıktır. Hastalık tüm vücutta ortaya çıkabilirken, yaklaşık %40'ı baş-boyun bölgesinde görülmektedir. Eksizyon geçmişte kullanılan yaygın tedavi yöntemi iken, lezyonun vital yapılarla yakın ilişkisi nedeniyle yüksek morbidite ile ilişkilendirilmiştir. Skleroterapinin ortaya çıkmasıyla birlikte tedavi sonuçları iyileşmiştir. Skleroterapi, vasküler sistem malformasyonlarını tedavi etmek için kullanılan, damarlara ilaç enjekte edilmesiyle lezyonun küçülmesi hedef alınan bir tedavi prosedürüdür. Bu tedavi yöntemi, daha iyi kozmetik ve daha az ilişkili morbidite avantajına sahiptir. **Vaka Raporu:** 65 yaşında erkek hasta, alt dudağında 20 yıldır var olan şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hemanjiom ön tanısı almış lezyonun yaygınlığı nedeniyle cerrahi eksizyon tercih edilmemiştir ve polidokanol ile skleroterapi uygulanmıştır. Üç enjeksiyonluk bir kür sonrası lezyonlar anlamlı oranda azalmış ve hastanın isteğiyle tedavi sonlandırılmıştır. 35 yaş erkek hasta, çocukluktan beri dilinin sağ tarafında var olan şişlik şikayeti ile kliniğimize sevk edilmiştir. Lenfanjiom ön tanısı konulmuş olan hastanın tedavisi için intralezyonel bleomisin enjeksiyonu yöntemi skleroterapi uygulanmıştır. Dört enjeksiyonluk kür sonrası lezyon boyut olarak küçülmüş ve oral fonksiyonların kısıtlanmasında anlamlı azalma rapor edilmiştir. Hastanın tedavisi kliniğimizde halen devam etmektedir.

Sonuç: Skleroterapi cerrahi eksizyonun neden olduğu dezavantajları içermemesi, daha az invaziv olması, komplikasyon riskinin daha az olması nedeniyle vasküler malformasyonların tedavisinde tercihle uygulanan ve güvenli sonuçlar sunan bir tedavi yaklaşımıdır.

Anahtar Kelimeler: intralezyonel, skleroterapi, vasküler malformasyonlar

Sclerotherapy in the Treatment of Intraoral Vascular Malformations: Case Reports and Literature Review

Sinem Aksu, Aşkın Dilara Kaynak, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Turkey

Objectives: Vascular malformations are congenital diseases characterized by vascular dysfunction and caused by abnormalities in the embryonic period. While the disease can occur in the whole body, approximately 40% of lesions are encountered in the head and neck region. While excision used to be the common treatment method used in the past, it has been associated with high morbidity due to the close association with vital structures. Sclerotherapy is a treatment procedure that is used to treat vascular malformations and aimed at shrinking the lesion by injecting drugs into capillaries forming the lesion structure.

Case: A 65-year-old male patient applied to our clinic with the complaint of swelling on his lower lip. Surgical excision was not preferred due to extent of the lesion, which was prediagnosed as hemangioma, and sclerotherapy was applied using polidocanol. After three-injection cures, the lesions were significantly reduced and the treatment was terminated due to patient's request after satisfactory treatment outcome.

A 35-year-old male patient was referred to our clinic with the complaint of swelling on the right side of his tongue since childhood. The lesion was prediagnosed as lymphangioma. Sclerotherapy was applied using bleomycin. After four intralesional injections, the lesion decreased in size and patient's complaints of impaired oral functions. The patient's treatment continues in our clinic.

Conclusion: Sclerotherapy has recently been preferred in the treatment of vascular malformations as it has no disadvantages associated with surgical excision, is less invasive, and has a lower risk of complications.

Keywords: intralesional, sclerotherapy, vascular malformations

[OP-053]

Mandibulada Santral Dev Hücreli Granülomun Bone Lid Tekniği ile İnferior Alveoler Siniri koruyarak eksizyonu

Mehmet Erdem Parmaksız, Hüseyin Can Tükel
Çukurova Üniversitesi Diş hekimliği fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Giriş: Santral dev hücreli granülom genellikle 30 yaş altı gençlerde, bölge olarak da mandibula anteriorda gözlemlenen multinükleer dev hücreler ve fibroblastların benign proliferasyonudur. Agresif ve agresif olmayan şekilde iki grupta incelenebilir. Radyografik ayırıcı tanısında unilokuler olanlar periapikal kistler ve granülomlar, multilokuler olanlar ise ameloblastom ile karşımıza çıkar. Histolojik olarak anevrizmal kemik kisti, hiperparatirodizmin sebep olduğu Brown tümör ve cherubizm sendromu ile benzerlik gösterir.

Vaka: Yirmialtı yaşında erkek hastanın rutin radyografi kontrolünde mandibula korpusta dişlerden bağımsız alanda uniloküler radyolüsent görüntü veren lezyon saptandı. Hastanın parestезisi veya herhangi başka bir semptomu yoktu. Genel anestezi altında transservikal yaklaşımla mandibulaya ulaşıldı. Piezo cerrahi ile lezyon sınırlarını içerecek şekilde osteotomi yapıldı ve kemik pencere kaldırıldı. Lezyondan alınan frozen section incelemesinde multinükleer osteoklast tipi dev hücreler tespit edilmesi ile lezyonun santral dev hücreli granülom olabileceği düşünüldü. İnferior alveoler sinir bütünlüğü korunarak lezyon kürete edilip patolojiye gönderildi. Periferal ostektomi yapıldı. Çıkarılan bukkal kortikal kemik mini vida ve plaklar ile fikse edildikten sonra operasyon sonlandırıldı. Brown tümörü ekarte etmek amacı ile postoperatif PTH değerlendirildi, normal sınırlarda gelmesi ve tüm spesimenin biyopsi incelemesi sonucu santral dev hücreli granülom tanısı konuldu.

Sonuç: Santral dev hücreli granülom tedavisinde literatürde intralezyonel steroid enjeksiyonu, küretaj ve rezeksiyon önerilmiştir. Hastanın yaşının genç olması ve nüks oranının düşük olması sebebi ile inferior alveoler sinir korunarak küretaj tercih edildi. Yapılan operasyon sonrası takiplerde marginal mandibular sinir ve inferior alveoler sinirde fonksiyon kaybı gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Santral dev hücreli granüloma, Bone lid tekniği, Mandibula korpusu

Central Giant Cell Granuloma excision of the mandible with bone lid technique and inferior alveoler nerve preservation

Mehmet Erdem Parmaksız, Hüseyin Can Tükel
Cukurova University Faculty of Dentistry - Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Central giant cell granuloma is a benign proliferation of fibroblasts and multinuclear giant cells that are located in mandibular anterior. It is more common with people younger than 30. It can be analyzed in two groups: aggressive and non-aggressive. In radiographic differential diagnosis, unilocular variants are observed as cyst and granuloma whereas multilocular variants are observed as ameloblastoma. Histologically, aneurysmal bone cyst, cherubism syndrome and brown tumor of hyperparathyroidism.

Case Presentation: During a routine radiography screening of a 26 year old male patient, radiolucent lesion was detected. It was located further from teeth area and near corpus mandibula. The patient did not exhibit paresthesia or any other symptoms. Under general anesthesia, we reached mandibula using a transcervical approach and with piezo surgery, we conducted osteotomy while including the boundary of lesion and removed bone window. During operation of frozen section extracted from lesion, we observed multinuclear osteoclast type giant cells and hypothesized the lesion to be a central giant cell granuloma. Thereafter, while preserving structural integrity of inferior alveolar nerves, we curetted the lesion and sent it to a pathology test. After the application of peripheral osteotomy, we fixated the extracted buccal cortical bone using mini-screws and plates. To discard the case of Brown tumor, postoperative PTH was evaluated, and it showed normal levels. After further examination of the entire specimen under biopsy, we diagnosed the case as a central giant cell granuloma.

Conclusion: After the operation, no functional impairments of marginal mandibular nerves and inferior alveolar nerves were observed.

Keywords: Central giant cell granuloma, Bone lid technique, Mandibula corpus

[OP-054]

Mandibulada Patolojik Vakalarda Rekonstrüksiyon Plak Kullanımı: Vaka Serisi

Fatma Güngör, Faysal Uğurlu, Onur Atalı

MARMARA ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ, AĞIZ DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİM DALI, İSTANBUL

Giriş: Mandibulada görülen, doku kaybına sebep olan ve kemik devamlılığını bozan majör patolojik durumlarda ve/veya kırık olgularında rehabilitasyon için rekonstrüksiyon plakları sıklıkla kullanılmaktadır. Rekonstrüksiyon plakları gerek sağlam yapısı gerekse yük taşıyabilme kapasitesi nedeni ile birçok cerrahi branşta tercih edilmektedir. Özellikle maksillofasiyal bölgede mandibulada sıklıkla tümör cerrahisinde, marjinal segmental rezeksiyonlarda ve aşırı rezorbe çenelerin kırıklarında kullanılmaktadır. Bu plakların bükülme zorluğu ve adaptasyon güçlüğü nedeniyle tecrübe ve zaman gerekliliği ihtiyacı doğar. Rekonstrüksiyon plaklarının bükümleri cerrahin tercihinin ve vakanın özelliğine göre preoperatif veya intraoperatif olarak gerçekleştirilmektedir.

Vaka: Maksillofasiyal bölgede teşhis, tanı ve tedavide artık rutin haline gelen 3 boyutlu tomografilerde vakayı planlamak mümkündür. Bu datalar cerrahi öncesinde 3 boyutlu yazıcılarla elde edilen 3 boyutlu modeller için sıklıkla kullanılmaktadır. 3 boyutlu modellerin hazırlanması ile preoperatif plak bükümleri model üzerinde yapılarak çok büyük kolaylık sağlanmaktadır. Operasyon süresi kısılırken aynı zamanda operasyon sahasının daha büyük açılmasının önüne geçilir. Bunun yanında günümüzde biyomühendisliğin hızlı gelişimi ile beraber kişiye özel hazırlanan ve dökülen plaklar daha iyi adaptasyon, daha iyi direnç gösterecek şekilde hazırlanabilmektedir. Bu durum plaklarda deformasyonları ve plak yorgunluğunu önlemektedir. 8 hastadan oluşan vaka serimiz anlatılırken preoperatif hazırlık, intraoperatif dikkat edilmesi gerekenler, olası komplikasyonları ve çözümleri, REKONSTRÜKSİYON plak tercihlerinin karşılaştırılması olarak avantaj dezavantajları ve bunların uzun dönem takipleri anlatılacaktır.

Anahtar Kelimeler: 3D modelleme, Kırık, Patoloji, Rekonstrüksiyon plak

The Use Of Reconstruction Plates In Pathological Cases In The Mandible: Case Series

Fatma Güngör, Faysal Uğurlu, Onur Atalı

MARMARA UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY, DEPARTMENT OF ORAL AND MAXILLOFACIAL SURGERY, ISTANBUL

Introduction: Reconstruction plates are often used for rehabilitation in major pathological conditions and/or fracture cases that occur in the mandible, cause tissue loss and disrupt bone continuity. Reconstruction plates are preferred in surgical branches due to their robust structure and load-bearing capacity. It is often used in tumor surgery, marginal segmental resections and fractures of excessively resorbed jaws, especially in the mandible in the maxillofacial region. Due to the difficulty of bending and adaptation difficulties of these plates, the need for experience and time necessity arises. The twists of the reconstruction plates are performed preoperatively/intraoperatively according to the surgeon's preference and the nature of the case.

Case Presentation: It is possible to plan the case on 3-dimensional tomographs, which have now become routine in diagnosis and treatment in the maxillofacial region. These data are often used for 3D models obtained with printers before surgery. With the preparation of 3-dimensional models, great convenience is provided by making preoperative plate bends on the model. While the operation time is shortened, a larger opening of the operation area is prevented at the same time. In addition, with the rapid development of bioengineering, specially prepared and poured plaques can be prepared in such a way as to show better adaptation and better resistance. This prevents deformations and plaque fatigue in the plaques. While our case series consisting of 8 patients is explained, preoperative preparation, intraoperative considerations, possible complications and solutions, advantages and disadvantages of RECONSTRUCTION plate preferences in comparison and their long-term follow-up will be explained.

Keywords: 3D modeling, Fracture, Pathology, Reconstruction plaque

[OP-055]

Ateşli Silah Yaralanması Sonrası Rekonstrükte Edilmiş Mandibula Malunion Kırığının Cerrahi Revizyonu ve Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu

Zeynep Beyza Kırıštoğlu, Faysal Uğurlu

Marmara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Ateşli silah yaralanmaları baş boyun bölgesindeki komplike travmaların başında gelir. Bu tip yaralanmalarda sert ve yumuşak dokularda kayıplar, kemiklerde parçalı kırıklar, yumuşak dokularda laserasyonlar oluşturur; bu durum ise vakanın tedavisini zorlaştırmaktadır. Ateşli silah yaralanmalarında öncelik hastanın vital fonksiyonlarını stabil hale getirmektir. Bu sebeple travma sonrası acil müdahale edilen hastaların tedavilerinde optimum koşulları sağlamak pek mümkün olamamaktadır. Bu vaka raporunda da ateşli silah yaralanması sonrası acil müdahale olarak yerleştirilen, pozisyonlanması ve kemik osteosentezini sağlamayan rekonstrüksiyon plaklarının erken dönemde yenilenerek kırıkların onarımının, okluzyon rehabilitasyonunun sağlanması ve hastaya çiğneme fonksiyonunun geri kazandırılması sunulacaktır.

Vaka: 39 yaşında erkek hasta Nisan 2021'de dudakta parestezi, paraliz, parsiyel trismus, fonksiyonda ağrı ve kırık segmentlerde hareketlilik şikayetiyle Ağız Diş Çene Cerrahisi Kliniğimize başvurdu. Mart 2021'de geçirdiği ateşli silah yaralanması sonucu vücudunun pek çok yerinde defektleri ve yaralanmaları bulunan hastanın acil tedavileri sırasında mandibuladaki kırıklar için ise KBB servisinde rekonstrüksiyon plağı yerleştirilmiş. Yapılan klinik ve radyolojik muayenesinde kırık segmentlerin hareketli olduğu kırık hatlarında nekroze kemiklerin mevcut olduğu tespit edildi. Genel anestezi altında geniş submandibular yaklaşımla defikse olmuş eski plaklar söküldükten sonra, nekroze kemik ve yumuşak dokular eksize edilip, optimum okluzyon sağlanarak anatomiye uygun yük taşıyacak şekilde yeni rekonstrüksiyon plağı adapte edilerek ve diğer parçalı kırıklar mini plak vida fiksasyonu ile sabitlenerek, revizyonu gerçekleştirildi.

Anahtar Kelimeler: Ateşli Silah Yaralanması, Fraktür, Rekonstrüksiyon Plağı

Surgical Revision and Rehabilitation of a Reconstructed Malunion Fracture of the Mandible After a Firearm Injury: A Case Report

Zeynep Beyza Kırıštoğlu, Faysal Uğurlu

Marmara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Introduction: Firearm injuries are one of the most complicated traumas in the head and neck region. In this type of injuries, loss of hard and soft tissues, comminuted fractures, lacerations occur; this complicates the treatment of the case. The priority in firearm injuries is to stabilize the vital functions of the patient. Hence, it isn't possible to provide optimal conditions for the treatment of patients who receive emergency intervention after trauma. In this case report, reconstruction plates placed as an emergency intervention after a firearm injury, which don't provide positioning and bone osteosynthesis, will be renewed at an early stage to provide fracture repair, occlusion rehabilitation and restore chewing function to the patient. **Case:** A 39-year-old male patient was admitted to our Oral and Maxillofacial Surgery clinic in April 2021 with complaints of paresthesia, paralysis, partial trismus, pain and mobility in broken segments. The patient, who had defects in many parts of his body as a result of a firearm injury he suffered in March 2021, had a reconstruction plate placed in the ENT service for fractures in the mandible during emergency treatments. During the examination, it was found that there were necrosis bones in the fracture lines where the broken segments were movable. Under general anesthesia, after the defected old plates were removed with a large submandibular approach, necrotic tissues were excised, a new reconstruction plate was adapted to carry the appropriate load for the anatomy by providing optimum occlusion, and other fragmented fractures were fixed with mini plate and revision was performed.

Keywords: Firearm Injury, Fracture, Reconstruction Plate

[OP-056]

Koronoidektomi Sonrası Mandibular Koronoid Prosesin Yeniden Büyümesi: Vaka Raporu ve Literatür Derlemesi

Mahmut Erkal, Mehmet Demiray, Aşkın Dilara Kaynak, Göksel Şimşekkaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Giriş: Mandibular koronoid proses hiperplazisi (MCPH), konjenital veya gelişimsel bir temporomandibular eklem bozukluğu olarak sınıflandırılır ve histolojik olarak normal kemikten oluşan koronoid prosesin anormal uzaması olarak tanımlanır. Genişlemiş koronoid prosesler zigomatik kemikleri etkiler, fiziksel bir bariyere neden olur ve ağız açıklığının ağrısız bir şekilde kısıtlanmasına neden olur. Koronoidektomi standart tedavi yöntemidir. Bu çalışmada amaç; ilgili vaka raporu ile birlikte güncel literatür ışığında, tedavi başarısının sürdürülmesi ve ağız açıklığının idamesi için gerekli yaklaşımları tarif etmektir. **Olgu Raporu:** Şiddetli trismus ve yüzde asimetri nedeniyle 2016 yılında fakültemize başvuran 16 yaşındaki kadın hastanın, yapılan oral ve radyolojik muayene sonrasında koronoid proseslerinin anormal bir şekilde uzun olduğu ve mevcut ağız açıklığı kısıtlılığına neden olduğu tespit edilmiştir. Hastaya uygulanan bilateral koroneidektomi işlemi sonrasında ağız açıklığında anlamlı bir artış elde edilmiş ve fonksiyonel sınırlar sağlanmıştır. Uzun süre takibi yapılamayan hasta 2022 yılında tekrar görülmüş ve yapılan oral ve radyolojik muayene sonrası koronoid proseslerin tekrar anormal sınırlara ulaştığı izlenmiştir. Tekrar opere edilen hastaya, bilateral koroneidektomi uygulanarak ağız açıklığı yeniden istenilen seviyeye ulaştırılmıştır. Ağız açıklığının idamesi ve koronoid proseslerin yeniden uzamasının önüne geçebilmek için doğru ve yoğun fizyoterapi ve yakın takip önerilmiştir.

Sonuç: Koronoid proses hiperplazilerinde başarılı tedavi, cerrahi yaklaşım sonrasında doğru ve yoğun postoperatif fizik tedavi ile mümkündür. Nüks, hipertrofi, postoperatif fibrozis veya yetersiz fizyoterapi uygulamalarının bir sonucu olarak gelişebilir. Sınırlı açıklığı tedavi etmek için tekrarlayan cerrahi yaklaşımlar gerekebilse de, koronoid hiperplazisi doğru tedavi ve idame ile tatmin edici düzeyde tedavi edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Fizyoterapi, Koronoid proses hiperplazisi, Trismus

The Regrowth of Mandibular Coronoid Process After Coronoidectomy: Report of a Case and Literature Review

Mahmut Erkal, Mehmet Demiray, Aşkın Dilara Kaynak, Göksel Şimşekkaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Department Of Oral and Maxillofacial Surgery, Akdeniz University Faculty Of Dentistry, Antalya, Türkiye

Objective: Mandibular coronoid process hyperplasia (MCPH) is classified as a congenital or developmental temporomandibular joint disorder and defined as an abnormal elongation of the coronoid process consisting of histologically normal bone. The enlarged coronoid processes impinge on the zygomatic arches and cause a physical obstruction and painless limitation of mouth opening. In this study, we emphasized, using current approaches and our case report, the importance of follow-up and aggressive physiotherapy after coronoidectomy on maintenance of mouth opening and coronoid process hypertrophy.

Case: A 16-year-old female patient who applied to our faculty in 2016 with severe trismus and facial asymmetry was found to have abnormally lengthened coronoid protrusions after oral and radiological examination. After bilateral coronoidectomy, significant increase in mouth opening was obtained. However, after the oral and radiological examination performed in 2022, several years after the patient was lost to follow-up, it was observed that the coronoid processes reached abnormal limits, and the patient's complaints similar to those in 2016 began. The patient was re-operated, bilateral coronoidectomy was performed to achieve the desired level of mouth opening. Aggressive physiotherapy and follow-up were recommended to maintain mouth opening and prevent regrowth of coronoids.

Conclusion: After diagnosis, successful treatment includes coronoidectomy with postoperative physical therapy. Relapse is likely mostly due to hypertrophy, postoperative fibrosis or an inadequate physiotherapy program. Although further surgery may be required to treat limited opening, coronoid hyperplasia may be treated effectively and satisfactory outcomes with long-term results can be achieved.

Keywords: Coronoid process hyperplasia, Physiotherapy, Trismus

[OP-057]

Periferik Nöropatik Ağrının Streptomisin-Lidokain Enjeksiyonları ile Tedavisi: İki Olgu Sunumu ve Literatür Taraması

Ali Mammadov, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Amaç: Trigeminal nevralkji, fasiyal nevralkjinin en sık görülen tipidir. Ağrı, akut ve şiddetli doğası dolayısıyla yaşam kalitesini etkiler. Tedavi seçenekleri arasında farmakoterapi, mikrovasküler dekompresyon ve trigeminal ganglionu hedef alan periferik prosedürler yer alır. Bu yöntemlerin ya yan etkileri vardır ya da invazivdir; bu nedenle tıbbi müdahalelerin yan etkileri olmadan minimal invaziv bir yaklaşım tercih edilmelidir. Bu çalışmanın amacı, ana bilim dalımızda polinöropati ve trigeminal nevralkji olan hastalarda gerçekleştirdiğimiz streptomisin/lidokain enjeksiyonunun etkilerini rapor etmek ve konuyla ilgili araştırmaları güncel literatür taraması eşliğinde paylaşmaktır.

Olgu raporları: Bu çalışmada, periferik nöropatik ağrıdan yakınan iki hastada minimal invaziv bir tedavi yöntemi uygulanmıştır. En fazla 5 hafta boyunca haftada bir kez %2 lidokain solüsyonunda çözünen streptomisin sülfat, tetik bölgeleri hedef alınarak ilgili sinirlerdeki periferik dallara enjeksiyon yolu ile uygulanmıştır. Semptomların devamı durumunda 2 haftada bir uygulamaya devam edilmiştir. Tüm hastalar 4 ay süreyle takip edilmiş; takip randevularında belirgin bir iyileşme ve ağrı azalması gözlenmiştir.

Sonuç: Streptomisin/lidokain enjeksiyonu, trigeminal nevralkji ve polinöropatili hastalarda ağrının giderilmesi için basit, etkili ve güvenli bir prosedür olarak öne çıkmaktadır. Bununla birlikte, bu yöntemin rutin bir prosedür olarak onaylanması için daha ileri kontrollü çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: nöropatik, streptomisin, trigeminal nevralkji

Treatment of Peripheral Neuropathic Pain with Streptomycin-Lidocaine Injections: Report of Two Cases and a Literature Review

Ali Mammadov, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Turkey

Objective: Trigeminal neuralgia is the most common type of facial neuralgia. The associated pain may easily impact the quality of life due to its acute and severe nature. Treatment modalities include pharmacotherapy, microvascular decompression, and lesioning peripheral procedures targeting the trigeminal ganglion. These methods either have side effects or are partially invasive; therefore a minimally invasive approach without the common side effects of medical interventions may be preferred. This study aims to investigate the effects of streptomycin/lidocaine injection in patients with polyneuropathy and trigeminal neuralgia in the light of our current data and current literature.

Case reports: A minimally invasive treatment modality was applied in two patients suffering from peripheral neuropathic pain. Streptomycin sulfate dissolved in 2% lidocaine solution was deposited at the peripheral branches on the involved nerves targeting the trigger zones, given weekly once for a maximum of 5 week period. Injections were continued once in 2 weeks if symptoms persisted. All patients were followed up for 4 months. There was marked improvement and reduction of pain in all follow-up appointments.

Conclusion: Streptomycin/lidocaine injection seems to be a straightforward, effective, and safe procedure for pain relief in patients with trigeminal neuralgia and polyneuropathy. Nevertheless, further controlled studies are needed to approve this method as a routine procedure.

Keywords: neuropathic, streptomycin, trigeminal neuralgia

[OP-058]

Alveol Yarığının İliak Greft İle Rekonstrüksiyonu: Olgu Sunumu

Mehmet Alp Eriş¹, Mehmet Emre Yurttutan¹, Nazlı Türkel²

¹Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

²Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ortodonti Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Giriş: Dudak damak yarığı, etkilenen hastaların yaşam kalitesi üzerinde ciddi etkileri olan, baş ve boyun bölgesinde görülen en yaygın konjenital deformitedir. Bu deformiteler genellikle bir alveolar yarık içerir. Maksiller alveolar yarık greftleme işlemi, yarık deformiteleri olan hastalarda yüz iskeletinin şeklini ve işlevini iyileştirmek için kullanılan bir cerrahi tedavi şeklidir. Alveolar yarık rekonstrüksiyonunun birincil amacı, yarık bölgesinde maksiller ark devamlılığına, oronazal fistül onarımına, yeni oluşan kemiğe daimi dişlerin sürmesine, alar taban sağlayarak nazal simetriyi arttırmaya izin veren bir kemik elde etmektir. Alveolar yarık onarımında, sekonder alveolar kemik greftlemesi en yaygın olarak kabul edilen yöntemdir.

Vaka: 11 yaşındaki çocuk hasta üst çenesindeki dişlerde çapraşıklık, yarık ve alınan gıdaların ve sıvıların burnundan gelmesi şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Hastanın alınan anamnezinde daha önceden dudak ve yumuşak damaktaki yarıklar sebebiyle opere edildiği öğrenildi. Yapılan radyolojik ve klinik muayeneler sonucu unilateral alveol yarığı gözlemlendi. Alveol yarığı iliak kemik grefti uygulanarak rekonstrükte edildi.

Sonuç: Otojen kemik greftleri, alveolar yarık defektlerinin yeniden yapılandırılması için primer kaynaktır ve sık tercih edilen bir greft materyalidir. Alveol yarıklarının tedavisinde farklı biyomateryal kullanımları öne sürülse de iliak kemik grefti, elde edilebilen greft miktarı ve alıcı saha hazırlığı ile aynı anda elde edilebilmesi sebebiyle en başarılı yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Alveol yarığı, greftleme, iliak kemik

Reconstruction Of Alveolar Cleft With Iliac Graft: A Case Report

Mehmet Alp Eriş¹, Mehmet Emre Yurttutan¹, Nazlı Türkel²

¹Ankara University, Faculty Of Dentistry, Department Of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²Ankara University, Faculty Of Dentistry, Department of Orthodontics, Ankara, Turkey

Introduction: Cleft lip and palate is one of the most common congenital deformities with serious effects on the quality of life of affected patients in head and neck region. These deformities often include an alveolar cleft. Maxillary alveolar cleft grafting is a type of surgical treatment used to improve the shape and function of the facial skeleton in patients with cleft deformities. The primary purpose of alveolar cleft reconstruction is to obtain a bone that allows maxillary arch continuity in the cleft region, repairment of oronasal fistula, permanent teeth eruption to newly formed bone, and increasing nasal symmetry by providing an alar base. Secondary alveolar bone grafting is the most widely accepted method for alveolar cleft repair.

Case Presentation: An 11-year-old boy patient was applied to our department with the complaints of crooked teeth, clefts and ingestion of food and liquids from his nose. In the patient's anamnesis, it was learned that he had previously been operated for clefts of the lip and soft palate. As a result of the radiological and clinical examinations, unilateral alveolar cleft was observed. The alveolar cleft was reconstructed with iliac bone graft.

Conclusion: Autogenous bone grafts are the primary source for reconstruction of alveolar cleft defects and are a frequently preferred graft material. Although the use of different biomaterials has been suggested in the treatment of alveolar clefts, iliac bone graft is the most successful method because it can be obtained simultaneously with the amount of graft and recipient site preparation.

Keywords: Alveolar cleft, grafting, iliac bone

[OP-059]

Unikistik Ameloblastomanın Cerrahi Tedavisi Sonrası Temporomandibular Eklem Kişiyel Eklem Protezi İle Rekonstrüksiyonu: İki Olgu Sunumu

Mahzun Yıldız¹, Mehmet Emre Yurttutan¹, Mert Özlü¹, Burak İncebeyaz²

¹Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Bölümü, Ankara, Türkiye

²Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Bölümü, Ankara, Türkiye

Giriş: Unikistik tip ameloblastoma klinik ve radyolojik olarak odontojenik kist karakterine sahip olmasına rağmen; histopatolojik olarak ameloblastik epitel içeren bir tümördür. Unikistik ameloblastoma diğer tiplerine göre daha az agresiftir, daha düşük nüks oranı vardır. Bu olgu sunumunda beklenenin aksine daha agresif seyreden, hemimandibulektomi ile tedavi edilen ve özel yapım bir temporomandibular eklem protezi ile rekonstrükte edilen unikistik tipte iki büyük ameloblastom vakası bildirilmektedir.

Vaka: Sistemik anamnezinde herhangi bir rahatsızlığı bulunmayan 28 ve 33 yaşındaki iki kadın hasta yanak bölgesinde 3 aydır süren ağrı, şişlik ve çiğneme ağrı şikayetleriyle kliniğimize başvurmuştur. Panoramik radyografide ve konik ışınli bilgisayarlı tomografide (KİBT) tek taraflı olarak korpusu, angulusu, ramusu, koronoid çentiği içine alan, ramus boyunca kondil boynuna kadar uzanan radyolüsent lezyon görülmüştür. İnsizyonel biyopsi ile alınan materyalin histopatolojik incelenmesi sonucunda lezyonun mural unikistik ameloblastoma olduğu ortaya konulmuştur. Hastalarda bulunan tümörlere preauriküler ve intraoral insizyonlarla ulaşıldı ve mandibula korpus bölgesinden rezekt edilerek tamamen çıkarıldı. Çıkarılan hastalıklı mandibulanın yerine hastaya özel hazırlanan TME ve fossa protezi temporal kemiğe ve sağlıklı mandibulaya vidalanarak rekonstrükte edildi. Hastaların haftalık ve aylık kontrollerinde şikayetlerinin olmadığı, kaybedilen fonksiyonun tekrar kazandırıldığı gözlenmiştir.

Sonuç: Unikistik ameloblastoma vakalarında marsupyalizasyon ve enükleasyon gibi tedavilerin işe yaradığı söylene de çok yüksek nüks oranı görülmesi ve vakamızda çok agresif gelişmesi nedeniyle daha radikal yaklaşımıştır. Rezeksiyon sonrası ikinci ameliyat yeri (kosta, fibula vb) gereksinimi oluşmaması avantajıyla hastalar fossa ve eklem protezi kullanılarak en az morbidite ile rekonstrükte edilebilirler.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastoma, Preauriküler İnsizyon, Temporomandibular Eklem Protezi

Temporomandibular Joint Reconstruction With Personalized Joint Prosthesis After Surgical Treatment Of Unicystic Ameloblastoma: Two Case Reports

Mahzun Yıldız¹, Mehmet Emre Yurttutan¹, Mert Özlü¹, Burak İncebeyaz²

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Ankara, Turkey

Introduction: Although unicystic ameloblastoma has odontogenic cyst character; histopathologically, it's a tumor. Unicystic ameloblastoma is less aggressive than other types and has a lower recurrence rate. In this case, we report two cases of unicystic type of large ameloblastoma, which had a more aggressive course than expected, was treated with hemimandibulectomy and reconstructed with a custom-made temporomandibular joint prosthesis.

Case: Two female patients, aged 28 and 33, who didn't have any disease applied to our clinic with complaints of swelling and pain on chewing for 3 months in the cheek area. On radiological examination observed a large unilateral radiolucent lesion between the corpus condyle. Incisional biopsy revealed that the lesion was mural unicystic ameloblastoma. Tumors in the patients were accessed through preauricular and intraoral incisions, and the mandible was resected from the corpus region and completely removed. Instead of the removed diseased mandible, the TMJ and fossa prosthesis prepared specifically for the patient were reconstructed by screwing to the temporal bone and healthy mandible. It was observed that the patients did not have any complaints in their controls, and the lost function was regained.

Conclusion: Although it's said that treatments such as marsupialization and enucleation work in unicystic ameloblastoma cases, more radical approach was taken due to the very high recurrence rate and very aggressive development in our case. With the advantage that there is no need for a second operation site (costa, fibula, etc.) after resection, patients can be reconstructed with the least morbidity by using fossa and joint prosthesis.

Keywords: Ameloblastoma, Preauricular Incision, Temporomandibular Joint Prosthesis

[OP-060]

Sadece patolojiye odaklanıp oklüzyonu ihmal mi ediyoruz ? mandibulada kişiye özel eklem protezi kullanılıp aynı zamanda sagittal split ramus osteotomisi ile oklüzyonun geri kazanılması

Bülent Kahraman¹, Raha Akbarihamed¹, Ali Ekemen², Orkhan İsmayilov³

¹Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Ankara Medipol Üniversitesi

³serbest diş hekimi

Giriş: Temporomandibular eklem (TME) konuşma, ifade ve çiğneme ile ilgili olduğundan dolayı günlük hayatımızda benzersiz ve çok önemli bir rol oynar. TME de travma, enfeksiyon, tümör, ankiloz ve/veya idiyopatik rezorpsiyonlar defekte neden olur. Edinilmiş TME defektlerinin rekonstrüksiyonu, oral ve maksillofasiyal cerrahide bariz bir zorluktur.

Vaka: 31 yaşındaki kadın hasta, sağ eklem bölgesinde ağrı, ağız açıklığında kısıtlılık ve çiğneme bozukluğu şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Alınan anamnezde hastanın herhangi bir sistemik hastalığının olmadığı, ancak daha önce mandibular rezeksiyon hikayesi bulunduğu ve defekt bölgesinin iliak ve kosta grefti ile rekonstrüksiyonunun yapıldığı öğrenildi. Yapılan klinik muayenede, hastanın yüzünde asimetri varlığı, maksimum ağız açıklığının kısıtlandığı (29mm) ve mandibulanın sağa defleksiyon gösterdiği ve dental bir kapanışın var olmadığı tesbit edildi. Radyolojik muayenede alınan panoramik ve CBCT lerde, kondilin yanlış anatomik pozisyonda olduğu görüldü ve kondil başında radyolusensi gösteren bir lezyon varlığı saptandı. **Sonuç:** Tempromandibular eklem yüz iskeletinde bir çok yapıyla doğrudan bağlantılı olduğundan dolayı kompleks bir yapıdır ve tedavisinde multidisipliner bir sürece ihtiyaç duymaktadır. Bu vakada amacımız hastamıza çok yönlü bir tedavi seçeneği sunarak hem patolojiyi tedavi etmek hemde eski oklüzyon ve fasyal simetrisini geri kazandırmaktır.

Anahtar Kelimeler: eklem protezi, rezeksiyon, ssro, tümör

Are we focusing only on pathology and neglecting occlusion? Restoration of occlusion by using a costum made tmj prosthesis in the mandible at the same time with sagittal split ramus osteotomy

Bülent Kahraman¹, Raha Akbarihamed¹, Ali Ekemen², Orkhan İsmayilov³

¹Ankara University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²ankara medipol university

³dental practitioner

Introduction: The temporomandibular joint (TMJ) plays a unique and very important role in our daily lives as it is involved with speech, expression and chewing. Trauma, infection, tumor, ankylosis and/or idiopathic resorption cause the defect in TMJ. Reconstruction of acquired TMJ defects is an obvious challenge in oral and maxillofacial surgery. **Case Presentation:** A 31-year-old female patient applied to our clinic with the complaints of pain in the right joint region, limitation in mouth opening and chewing disorder. In the anamnesis, it was learned that the patient did not have any systemic disease, but had a history of mandibular resection before and the defect area was reconstructed with iliac and rib grafts. In the clinical examination, it was determined that the patient's face was asymmetrical, the maximum mouth opening was restricted (29mm), the mandible was deflected to the right, and there was no dental closure. In the panoramic and CBCT scans taken in the radiological examination, the condyle was found to be in the wrong anatomical position and a lesion showing radiolucency was found on the condyle head.

Conclusion: Tempromandibular joint is a complex structure since it is directly related to many structures in the facial skeleton and needs a multidisciplinary process in its treatment. In this case, our aim is to treat the pathology and restore the old occlusion and facial symmetry by offering our patient a versatile treatment option.

Keywords: tmj prosthesis, resection, ssro, tumor

[OP-061]

Disartikülasyonla Hemimandibulektomi Sonrası Kişiyi Özel Protez ile Rekonstrüksiyon: Altı Yıl Takipli Bir Vaka Sunumu

Emine Fulya Akkoyun¹, Taha Pergel¹, Tuğba Kuşlu Asadov¹, Osman A. Etöz², Alper Alkan³

¹Bezmialem Vakıf Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²Özel Klinik, Kayseri

³Özel Klinik, İstanbul

Giriş: Kondili etkileyen mandibular tümörlerin rezeksiyonundan kaynaklanan defektlerin rekonstrüksiyonu, cerrahlar ve hastalar için bir zorluk olmaya devam etmektedir. Günümüzde bilgisayar destekli tasarım ve üretim (CAD/CAM) teknolojisinin kullanımının popüler hale gelmesiyle birlikte, ameliyat öncesi sanal cerrahi planlama, cerrahi hassasiyetin artmasını, rehabilitasyonun iyileştirilmesini ve ameliyat sonrası morbiditenin ve operasyon süresinin azalmasını sağlamaktadır. **Vaka Raporu:** 30 yaşında kadın hasta, sol mandibulada bir yıldır devam eden şişlik ve ağrı şikayeti ile Erciyes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne başvurmuştur. Klinik muayenede yüzde asimetri görülmüş, radyolojik incelemede sol lateral kesici dişten subkondiler bölgeye uzanan, koronoid çıkıntı, ramus ve gömülü üçüncü molar dişi içeren, bukkal ve lingual kortikal kemikte ekspansiyon ve yıkıma neden olan multiloküler radyolüsent lezyon saptanmıştır. İnsizyonel biyopsi sonucu ameloblastoma ile uyumlu olarak raporlanmıştır. KIBT görüntü işleme yazılımı ve üç boyutlu CAD modelleme yazılımı kullanılarak kondili de içeren bir rekonstrüksiyon protezi tasarlanmış ve direkt metal lazer sinterleme cihazında krom-kobalt alaşımından üretilmiştir. Genel anestezi altında submandibular ve preauriküler yaklaşımların kombinasyonu ile disartikülasyonla hemimandibulektomi yapılmıştır. Eklem diski, interpozisyonel materyal olarak bozulmadan bırakılmış ve protez yerleştirilmiştir. Hastanın operasyondan sonraki altıncı haftada yeterli fonksiyonel ve estetik sonuçlara sahip olduğu görülmüş ve maksimum ağız açıklığı (MAA) 35 mm olarak ölçülmüştür. Birinci yıl takibinde MAA 34 mm, üçüncü yılda 34 mm olarak ölçülmüş ve nüks saptanmamıştır. Altıncı yıl kontrolünde ise ağız açıklığı 32 mm ölçülmüş ve nüks, enfeksiyon, protezin ekspoza gibi herhangi bir komplikasyona rastlanmamıştır.

Sonuç: Kişiyi özel protezlerin tasarımı ve direkt lazer metal sinterleme ile üretimi cerrahiyi kolaylaştıran, operasyon süresini kısaltan ve maksillomandibular defektlerin rekonstrüksiyonunda doğal morfolojiyi sağlayan faydalı bir tekniktir.

Anahtar Kelimeler: Rekonstrüksiyon, Kişiyi özel protez, Hemimandibulektomi, Ameloblastoma

Management of a Defect After Disarticulation Hemimandibulectomy with Custom-made Prosthesis: A 6-year Follow-up Case Report

Emine Fulya Akkoyun¹, Taha Pergel¹, Tuğba Kuşlu Asadov¹, Osman A. Etöz², Alper Alkan³

¹Bezmialem Vakıf University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

²Private Clinic, Kayseri

³Private Clinic, İstanbul

Introduction: Reconstruction of defects resulting from resection of mandibular tumors affecting the condyle remains a challenge for surgeons and patients. As CAD/CAM technology has become quite popular recently, preoperative virtual surgery planning provides increased surgical precision, improved rehabilitation, and decreased postoperative morbidity and operation time.

Case: A 30-year-old woman was referred to Erciyes University Faculty of Dentistry with swelling and pain on left posterior mandible that persisted for one year. Radiologic examination revealed impacted third molar and multilocular radiolucent lesion that extended from the left lateral incisor to subcondylar region involving coronoid process and ramus. Incisional biopsy revealed ameloblastoma. A reconstruction prosthesis, including condyle, was designed using CBCT image processing software and 3D CAD modeling software and manufactured in direct laser metal sintering machine from chrome-cobalt alloy. Under general anesthesia, disarticulation hemimandibulectomy was performed via combination of submandibular and preauricular approaches, and prosthesis was placed. The native articular disc was left intact as interpositional material. Patient had adequate functional and esthetic results and a 35 mm maximum mouth opening (MMO) in sixth week after the surgery. MMO was 34 mm in first year and 34 mm again in third year. MMO was 32 mm at the sixth-year follow-up, and no complications such as recurrence, infection, or prosthesis exposure were observed.

Conclusion: Design and manufacturing with direct laser metal sintering of a customized prosthesis is a helpful technique to simplify the surgical procedure, shorten the operation time and obtain the native morphology of mandible for the reconstruction of maxillomandibular defects.

Keywords: Reconstruction, Custom-made prosthesis, Hemimandibulectomy, Ameloblastoma

[OP-062]

Gömülü Mandibular Üçüncü Molar Cerrahisinden Sonra Submukozal Kortikosteroid ve Kinezyo Bantlamanın Etkilerinin Değerlendirilmesi

Aras Erdil

Uşak Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Uşak

Amaç: Bu çalışmada, alt üçüncü molar dişlerinin cerrahi olarak çekimi öncesi radyolojik inceleme sonucunda ciddi postoperatif sekeller beklediği için randomize edilen, nonsteroid antiinflamatuvar ilaç reçete edilen grup, preoperatif tek doz intraoral submukozal kortikosteroid alan grup ve terapötik elastik bandaj uygulanan hasta gruplarından elde edilen verilerin karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Yöntemler: Çalışmaya Nisan 2019-Ağustos 2019 tarihleri arasında Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi polikliniğine gömülü mandibular üçüncü molar çekimi için başvuran yaş ve diğer kriterlere uygun gönüllü hastalar (n=57) dahil edildi. Hastalar randomize olarak çalışma gruplarına ayrıldı (Kinezyo bantlama, submukozal deksametazon uygulaması ve nonsteroid antiinflamatuvar reçete). Ameliyat öncesi ve sonrası maksimum ağız açma, şişlik ve ağrı skorları kaydedildi ve karşılaştırıldı.

Bulgular: 52 hastadan (36 kadın, 16 erkek) elde edilen veriler değerlendirildi ve beş hasta çalışma dışı bırakıldı. Submukozal kortikosteroid ($p=0.025$, $p=0.030$) ve Kinesio bant ($p=0.032$, $p=0.014$) uygulanan çalışma gruplarında ameliyat sonrası ikinci günde belirgin olarak daha düşük şişlik ve trismus saptandı. Ancak postoperatif yedinci günde Kinesio bant grubunun ağrı skorlarının diğer gruplara göre anlamlı derecede yüksek olduğu bulunmuştur ($p=0.026$).

Sonuçlar: Glukokortikoid etkisi yüksek, uzun etkili bir kortikosteroid olan deksametazon uygulamasına benzer sonuçlar verebilen terapötik elastik bandaj uygulaması, oral ve maksillofasial cerrahi uygulamalarında faydalı etkiler gösterme potansiyeline sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Kinezyo bantlama, kortikosteroidler, gömülü üçüncü molar

Evaluation Of The Effects Of Submucosal Corticosteroid And Kinesio Taping After Impacted Mandibular Third Molar Surgery

Aras Erdil

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Uşak University, Uşak, Turkey

Objective: The current study aims to compare the data of the patients who were randomized because severe postoperative sequelae were expected as a result of the radiological examination before the surgical extraction of the lower third molars, the group that was prescribed non-steroidal anti-inflammatory drugs, the group that received preoperative single-dose intraoral submucosal corticosteroids, and the patient groups that underwent therapeutic elastic bandage application. **Methods:** Volunteered patients (n=57), suitable for the age and other criteria, who applied to the Oral and Maxillofacial Surgery clinic between April 2019 and August 2019 for the extraction of impacted mandibular third molars were included. The patients were randomly assigned to the study groups (Kinesio taping, submucosal dexamethasone administration, and non-steroid anti-inflammatory prescribed). Pre- and postoperatively, maximum mouth opening, swelling, and pain scores were recorded and compared.

Results: The data obtained from 52 patients (36 female, 16 male) were evaluated, and five patients were excluded. The study groups administered submucosal corticosteroids ($p=0.025$, $p=0.030$) and applied Kinesio tapes ($p=0.032$, $p=0.014$) had significantly lower swelling and trismus on the second postoperative day. However, on the seventh postoperative day, the Kinesio tape group had significantly higher pain scores than the other groups ($p=0.026$).

Conclusions: The therapeutic elastic bandage application, which can provide similar results to dexamethasone application, which is a long-acting corticosteroid with a high glucocorticoid effect, has the potential to have beneficial effects in oral and maxillofacial surgery applications.

Keywords: Kinesio taping, corticosteroids, impacted third molar

[OP-063]

Er:YAG Lazer, Piezocerrahi ve Geleneksel Frez Yöntemlerinin Gömülü 20 Yaş Cerrahisinde Klinik Karşılaştırılması İncelenmesi

Bedriye Gizem Celebioglu Genc¹, Selahattin Or², Kaan Orhan³

¹Kıbrıs Sağlık ve Toplum Bilimleri Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana bilim dalı, KKTC

²Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana bilim dalı, Ankara, Türkiye

³Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Diagnoz ve Radyoloji Ana bilim dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Çalışmamızın amacı postoperatif ağrı, ödem, trismus ve hasta memnuniyeti gibi ölçümler kullanılarak gömülü 20 yaş diş çekiminde kemik bariyeri kaldırılmasında kullanılan ER:YAG lazer, piezocerrahi ve konvansiyonel frez yönteminin karşılaştırılması olarak değerlendirilmesidir.

Yöntemler: Çalışmamız Pell ve Gregory Sınıflaması'na göre sınıf II, ve Winter pozisyon B vertikal pozisyonda bilateral alt gömülü yirmi yaş dişi bulunan 30 hasta üzerinde gerçekleştirmiştir. Hastalar rastgele 2 gruba ayrıldıktan sonra kemik engelinin kaldırılması işleminde ilk konvansiyonel frez yöntemi kullanılırken diğer taraflarında bir gruba Er: Yag lazer, diğer gruba piezoelektrik cerrahi yöntemi uygulanmıştır.

Bulgular: Postoperatif 24. saatte ortaya çıkan ağrının lazer grubunda piezocerrahi grubuna göre istatistiksel anlamlı derecede düşük olduğu bulundu. Sadece lazer grubunda şişlik operasyon öncesi ve operasyon sonrası 7. gün arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulundu. 48. saatteki trismus miktarı en fazla lazer grubunda görülmüştür. Hasta memnuniyeti ise frez yöntemine göre hem lazer hem de piezo grubunda daha fazla bulunmuştur.

Sonuçlar: Er:YAG lazer ve piezo yöntemlerinin hastalardaki operasyon sonrası komplikasyonları azaltarak ve hasta memnuniyetini artırarak geleneksel frez yöntemine iyi bir alternatif olacağı kanaatindeyiz.

Anahtar Kelimeler: geleneksel frez yöntemi, Er:YAG lazer, piezocerrahi

A Clinical Comparison Of Er: YAG Laser, Piezosurgery And Conventional Bur Methods In The Impacted Third Molar Surgery

Bedriye Gizem Celebioglu Genc¹, Selahattin Or², Kaan Orhan³

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Cyprus Health and Social Sciences University Faculty of Dentistry, TRNC

²Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara University Faculty of Dentistry, Ankara, Turkey

³Department of Dentomaxillofacial Radiology, Ankara University Faculty of Dentistry, Ankara, Turkey

Objective: The purpose of this study is to compare the postoperatif pain, swelling, trismus and patient satisfaction between Er:YAG laser, piezosurgery device and conventional bur methods which are used to remove bone barrier during extraction of impacted lower third molar.

Methods: In our study, 30 healthy patients whom has bilateral, asymptomatic, vertically impacted mandibular third molar teeth according to Pell and Gregory classification Class II and Winter Class B were selected. Patient randomly divided into two group. In all patients one side the bony cover around the tooth were removed by the conventional bur technique on the other side half of patient treated with the Er:YAG laser and the others with piezosurgery technique. Postoperatif swelling was evaluated by Amin-Laskin and Gallerdo method while pain was assessed using visual analog scale (VAS). Trismus, calculated between the interincisal distance measurement. Also, a questionnaire was given to the patients to assess their subjective variables about the different techniques.

Results: The pain observed at postoperatif 24th hour were statistically significant lower in the laser group than piezosurgery group. Only in laser group swelling was seen statistically significant differences between preoperative and postoperatif 7th day. Postoperatif 48th hours trismus value was seen the highest in laser group than others. Patient satisfaction was found to be higher in laser and piezo technique compared to bur technique.

Conclusions: Er:YAG laser and piezo methods can be a good alternative to the conventional bur method in reducing post-operative complications and increasing patient satisfaction.

Keywords: conventional surgical bur, Er:YAG laser, piezosurgery

[OP-064]

Bilateral Gömülü Alt Yirmi Yaş Dişlerinin Çekimi Sırasında Farklı Sıcaklıklarda İrrigasyon Solüsyonu Kullanımının; Ağrı, Ödem Ve Trismus Üzerine Etkisinin Değerlendirilmesi: Randomize, Bölünmüş Ağız, Klinik Çalışma

Ceren Dayanan¹, Batur Orak¹, Onur Evren Kahraman²

¹Fırat Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş Ve Çene Cerrahisi, Elazığ

²Özel Klinisyen

Amaç: Gömülü yirmi yaş dişlerinin cerrahi prosedürü oral cerrahide rutin olarak gerçekleştirilir. Üçüncü molar diş çekimi sonrası; Ağrı, şişlik ve trismus gibi inflamatuvar komplikasyonlar hastaların yaşam kalitelerini olumsuz yönde etkiler. Kemik uzaklaştırma, çeşitli oral cerrahi prosedürlerde önemli bir adımdır. Çelik frezlerle, kemik uzaklaştırılması sırasında irrigasyon solüsyonunun optimum sıcaklığına ilişkin herhangi bir literatür bulunmamaktadır. Bu çalışma, farklı sıcaklıklarda salin irrigasyonunun, gömülü üçüncü molar cerrahisi sonrası ağrı, ödem ve trismus üzerine etkisini değerlendirmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntemler: Bu bölünmüş ağızlı, randomize, gözlemci-kör klinik çalışmaya bilateral simetrik mandibular gömülü üçüncü molar dişleri olan on sekiz hasta dahil edildi. Hastalar 18 ila 30 yaşları arasındaydı. Bir tarafta 4°C'de irrigasyon solüsyonu, diğer tarafta 25°C'de irrigasyon solüsyonu kullanıldı. Gömülü alt üçüncü molarlar aynı cerrah tarafından, her iki cerrahi prosedür arasında 28 günlük bir zaman aralığı ile çekildi. 2., 4. ve 7. günlerde ağrı, trismus ve ödem miktarı ölçüldü. **Bulgular:** Ağrı ve ödem gruplar arasında anlamlı derecede farklı değildi, ancak postoperatif tüm dönemlerde soğuk irrigasyon için oda sıcaklığında irrigasyondan daha düşük değerlere sahipti. Trismus ile ilgili olarak, tüm postoperatif dönemlerde soğuk irrigasyon için maksimum ağız açıklığı değeri oda sıcaklığında irrigasyondan daha yüksekti. Soğuk irrigasyon tarafında trismus değeri istatistiksel olarak anlamlı derecede yüksekti ($p < 0.05$).

Sonuçlar: Soğuk irrigasyon ile tedavi (4°C), gömülü mandibular üçüncü molar cerrahisinden sonra trismus üzerinde faydalı etkilere sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Gömülü üçüncü molar, sıcaklık, yıkama solüsyonu

Evaluation Of The Effect Of Using Irrigation Solution At Different Temperatures On Pain, Edema And Trismus During The Extraction Of Bilateral Impacted Mandibular Third Molar: A Randomized Split-Mouth Clinical trial

Ceren Dayanan¹, Batur Orak¹, Onur Evren Kahraman²

¹Fırat University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Elazığ

²Special Practice

Objective: The surgical procedure of impacted third molar is routinely performed in dental surgery. Inflammatory complications; Pain, edema and trismus have an adverse affect on the quality of life of patients. Bone removal is an essential step in a variety of oral surgical procedures. There is no literature regarding the optimum temperature of the irrigation solution during bone removal with steel round burs in oral surgery. This study was performed to evaluate how does saline irrigation at different temperatures affect pain, edema and trismus after impacted third molar surgery. **Methods:** Eighteen patients with bilateral symmetrical mandibular impacted third molars were enrolled in this split mouth, randomized, observer-blind clinical trial. The patients were aged between 18 and 30 years. We used an irrigation solution at 4°C on one side and an irrigation solution at 25°C on the other side. The lower third molars were extracted by the same surgeon with a 28-day interval between both surgical procedures. Amount of pain, trismus, and edema was measured on days 2nd, 4th and 7th.

Results: The amount of pain, and edema were not significantly different between the groups but had a lower value for cold irrigation than for warm irrigation at all postoperative periods. Regarding trismus, the value of max mouth opening for cold irrigation was higher than for warm irrigation at all postoperative periods. The trismus value was statistically significantly higher in the cold irrigation side ($p < 0.05$).

Conclusions: Cold irrigation therapy (4°C) has beneficial effects on trismus after impacted mandibular third molar surgery.

Keywords: Irrigation solution, temperature, impacted third molar

[OP-065]

İki farklı suture materyalinin gömülü üçüncü molar diş operasyonu sonrası ağrı, ödem ve trismus üzerine etkilerinin karşılaştırmalı değerlendirilmesi

Zeynep Dilan Orhan, Levent Ciğerim

Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Van, Turkey

Amaç: Bu çalışmada alt gömülü yirmi yaş dişi cerrahisinde polibutester sutureun postoperatif komplikasyonlar üzerine etkinliğinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntemler: Çalışmaya dahil edilen bilateral gömülü alt yirmi yaş dişi bulunan 35 hasta üzerinde; grup 1 de polibutester suture, grup 2 de ise poliprolen suture olacak şekilde 2 farklı suture materyali kullanılmıştır. Hastaların operasyon öncesi ödem ve trismus değerlendirmesi için ölçümler yapılmıştır, hastalara operasyon sonrası doldurması için ağrı skalası (VAS) verilmiştir. Diş çekimi yapıp bölge primer olarak suture edilmiş, hastalar operasyon sonrası 2. gün ve 7. gün kontrollere çağırılmıştır. Kontrollerde ödem ve trismus değerlendirmeleri için ölçümler tekrarlanmış, yara iyileşmesi, suturea bağlı yaralanma, hastada suturea bağlı rahatsızlık hissi bulguları not edilmiştir.

Bulgular: Çalışmanın sonuçlarına göre, postoperatif 2. günde polibutester suture kullanılan tarafta hissedilen ağrı polipropilen suture kullanılan tarafa göre daha azdır ($p<0,05$). Postoperatif 2. günde polibutester suture kullanılan tarafta sutureun, polipropilen suture kullanılan tarafa göre hastaları daha az rahatsız ettiği görülmüştür ($p<0,05$). Kadınların erkeklere göre operasyon sonrası daha çok ağrı ($p<0,01$) ve daha çok trismus ($p<0,05$) yaşadığı görülmüştür. **Sonuçlar:** Bu sonuçlar polibutester sutureun gömülü yirmi yaş dişi ameliyatlarında kullanımını desteklemektedir.

Anahtar Kelimeler: polibutester, polipropilen, gömülü yirmi yaş dişi

Comparison of two different suture materials' effects on pain, edema and trismus after impacted third molar surgery

Zeynep Dilan Orhan, Levent Ciğerim

Oral and Maxillofacial Surgery Department, Yüzüncü Yıl University, Van, Turkey

Objective: In this study, it was aimed to evaluate the efficacy of polybutester suture on postoperative complications in lower impacted third molar surgery.

Methods: On 35 patients with bilateral impacted lower third molar included in the study; Two different suture materials were used as polybutester suture in group 1 and polypropylene suture in group 2. measurements were made for the evaluation of edema and trismus before the operation, and a pain scale (VAS) was given to patients to fill in after the operation. Tooth extraction was performed and the area was sutured primarily, and the patients were called for controls on the 2nd and 7th day after the operation. Measurements were repeated in controls for edema and trismus evaluations; wound healing, suture-related injury, and suture-related discomfort in the patient were noted.

Results: According to the results of the study, the pain felt on the side using the polybutester suture on the 2nd postoperative day was less than the side using the polypropylene suture ($p<0.05$). On the 2nd postoperative day, it was observed that the suture on the side which the polybutester suture was used caused less discomfort to the patients than on the side which the polypropylene suture was used ($p<0.05$). It was observed that women experienced more pain ($p<0.01$) and more trismus ($p<0.05$) after the operation compared to men.

Conclusions: These results support the use of polybutester suture in the surgery of impacted wisdom teeth.

Keywords: polybutester, polypropylene, impacted third molar

[OP-066]

Koronektomi sonrası bırakılan köklerin uzun dönem takibi ve değerlendirilmesi

İbrahim Yanık, Mert Özlü, Uğur Boz, Mehmet Emre Yurttutan
Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç:: Gömülü mandibular alt 20 yaş dişler anatomik pozisyonu sebebi ile mandibular kanal ile yakın komşuluk gösterebilir. Cerrahi operasyon sonrası sinir zedelenmesi gerçekleşebilir ve hastada anestezi, parestezi ve dizestezi gelişebilir. Bazı durumlarda sinir hasarını önlemek için sadece kronun alınması hastanın tedavisinde yeterli olur. Bu çalışmamızda koronektomi sonrası bırakılan diş köklerinin sinirden uzaklaşması ve bölgedeki postoperatif iyileşme süreci değerlendirilmiştir. **Yöntemler:** Çalışmaya mandibular kanal ile direk ilişkili gömülü mandibular alt 20 yaş dişi bulunan 15 hasta dahil edildi. İşlem öncesi ve işlem sonrası 6.ay radyografileri ile ağız içi bulgular değerlendirildi. Zamansal olarak radyografiler arasında diş köklerinin mandibular kanaldan uzaklaşma miktarları, bu uzaklaşma miktarının kalan kök boyu ve alveolar kret tepesi ile olan mesafesi ile ilişkisi ve hastalardaki iyileşme süreci değerlendirildi.

Bulgular:: Normal dağılıma sahip olan değişkenlerin birbiri ile olan ilişkisi Pearson korelasyon analizi ile test edilmiştir. Buna göre kalan diş köklerinin yükselme miktarı ile alveolar kret tepesi arası mesafe ve kalan kök boyutu arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığı tespit edilmiştir. 15 hastada kalan kökler soket boşluğundan ortalama 2.8 mm yükselmiş olup hastalarda bırakılan köklerin postoperatif enfeksiyonu gözlenmemiştir.

Sonuçlar:: Koronektomi sonrası hastalarda herhangi bir semptom olmadan kalan diş kökleri, mandibular kanaldan daha güvenli bir bölgeye doğru hareket eder ve köklerin çıkarılmasının gerekli olması halinde sinirin yüksek risk altında olmayacağı öngörülebilir.

Anahtar Kelimeler: gömülü diş, koronektomi, sinir hasarı

Long-term follow-up and evaluation of roots released after coronectomy

İbrahim Yanık, Mert Özlü, Uğur Boz, Mehmet Emre Yurttutan
Oral and Maxillofacial Surgery, Dentistry Faculty, Ankara University, Ankara

Objective: Because of their anatomical location, impacted third molars can be very close to the mandibular canal. After extraction, nerve damage can occur, and patients may develop anesthesia, paresthesia, and dysesthesia. In some cases, removing the crown is enough to treat the patient to prevent nerve damage.

Methods: The study comprised 15 individuals with wisdom teeth that were closely associated to the mandibular canal. Pre-operative and post-operative 6th month radiographs were used to examine intraoral findings. The time-wise recession of the tooth roots from the mandibular canal between the radiographs, the correlation between this recession amount and the remaining root length and the distance from the alveolar crest, and the patients' recovery process were all assessed. **Results:** Using Pearson correlation analysis, the association between each normally distributed variables was examined. The amount of elevation of the remaining tooth roots and the separation between the crest of the alveolar crest and the size of the remaining root were therefore found to be statistically unrelated. In 15 patients, the roots that were still present, elevated 2.8 mm from the socket on average and no postoperative infection of the roots that were still present in the patients was seen.

Conclusions: After a coronectomy, the tooth roots that are left in patients without any symptoms migrate from the mandibular canal to a safer location, and it can be anticipated that the nerve won't be in danger if the roots need to be extracted.

Keywords: coronectomy, nerve damage, wisdom tooth

[OP-067]

Enjekte Edilebilir Trombositten Zengin Fibrin (i-TZF) İlavésinin Farklı Partikül Boyutlarındaki Kemik Greftlerine Etkinliğinin Histolojik Ve İmmünohistokimyasal Olarak Değerlendirilmesi

Oya Törün¹, Hüseyin Akçay¹, Fatma Ela Şimşek²

¹Katip Çelebi Üniversitesi, Dış Hekimliği Fakültesi, Ağız Dış ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

²Katip Çelebi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu çalışmada, enjekte edilebilir trombositten zengin fibrinin (i-TZF) farklı partikül boyutundaki siğır kaynaklı kemik greftlerine ilavesinin kemik oluşumu ve damarlanma bakımından etkinliğinin araştırılması amaçlanmıştır. **Yöntemler:** 18 adet Yeni Zelanda türü tavşanın kalvaryumunda 4 adet yuvarlak formda defekt oluşturulmuştur. Defektlere, küçük (0.25-1.0 mm) ve büyük (1.0-2.0 mm) olmak üzere iki farklı partikül boyutundaki siğır kaynaklı kemik greftleri; tek başına ve i-TZF ilave edilerek yerleştirilmiştir. Tavşanlar 4. ve 10. haftaların sonunda sakrifiye edilmiştir. Elde edilen kemik örnekleri yeni kemik oluşumu, damarlanma, rezidüel greft açısından histomorfometrik ve immunohistokimyasal olarak incelenmiştir. Ölçümlerden elde edilen değerler istatistiksel olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Histolojik sonuçlara göre, küçük partiküllü kemik grefti ile i-TZF karışımı kullanılan grubun (K+i-TZF) hem erken hem geç dönemde yeni kemik oluşum oranı anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. İmmunohistokimyasal incelemede çalışma grupları arasında erken dönemde anlamlı bir fark bulunamazken; geç dönemde K+i-TZF grubunun vasküler endotelial büyüme faktörü (VEGF) antikorunun skorlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Geç kemik iyileşmesi döneminde K+i-TZF grubunun osteokalsin (OCN) antikor skorları diğer gruplara kıyasla anlamlı derecede yüksek bulunmuştur. Bununla beraber, i-TZF ilave edilen gruplarda osteokalsin (OCN) antikoruna karşı immünoreaktivite diğer gruplardan daha yüksek bulunmuştur. İ-TZF'nin farklı partikül boyutlarındaki etkinliğinin araştırıldığı bu çalışmada küçük partiküllü kemik greftine i-TZF ilavesinin yeni kemik oluşumunu artırdığı sonucuna ulaşılmıştır.

Sonuçlar: Kemik greftine ilave edilen i-TZF'nin grefte kazandırdığı form ve kemik iyileşmesine olumlu etkilerinin klinik uygulamalarla daha fazla desteklenmelidir. Kemik grefti partikül boyutundaki değişikliklerin yeni kemik oluşumu ve damarlanmaya etkisi, farklı ogmentasyon yöntemleri kullanılarak daha geniş bir alanda incelenmelidir.

Anahtar Kelimeler: i-TZF, kemik iyileşmesi, ksenogreft, partikül boyutu

Evaluation of the Effectiveness of Injectable Platelet-Rich Fibrin (i-PRF) Addition to Bone Grafts of Different Particle Sizes Histologically

Oya Törün¹, Hüseyin Akçay¹, Fatma Ela Şimşek²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Katip Celebi University, İzmir, Turkey

²Department of Histology and Embryology, Faculty of Medicine, Katip Celebi University, İzmir, Turkey

Objective: It was aimed to investigate the effectiveness of the injectable platelet-rich fibrin (i-PRF) addition to bovine bone graft with different particle size on bone formation and vascularization.

Methods: Four round-shaped defects were created in the calvarium of 18 New Zealand rabbits. Bovine bone grafts of two different particle sizes, small (0.25-1.0 mm) and large (1.0-2.0 mm) were applied with injectable platelet-rich fibrin (i-PRF) and without i-PRF. Animals were sacrificed at the end of the 4th and 10th weeks. Bone samples were examined histomorphometrically and immunohistochemically.

Results: According to the histological results, the percentage of new bone formation was found to be significantly higher in the group that small particle bone graft and i-PRF mixture was applied, both in the early and late periods. In the immunohistochemical examination, there was no significant difference between the study groups in the early period; in the late period, statistically significant difference was found in the scores of the vascular endothelial growth factor (VEGF) antibody of the S+i-PRF group. In the late bone healing period, osteocalcin (OCN) antibody scores of the S+i-PRF group were found to be significantly higher than the other groups. However, immunoreactivity against osteocalcin (OCN) antibody was higher in the i-PRF added groups than in the other groups.

Conclusions: Addition of injectable PRF to bone graft has many positive effects on bone healing. The effect of particle sizes of bone graft on new bone formation and vascularization should be evaluated with further researches using different augmentation methods.

Keywords: bone healing, i-PRF, particle size, xenograft

[OP-068]

İnsan Kaynaklı Dentin Greftinin Kritik Boyuttaki Defekt Modelinde Osteoindüktif ve Osteokondüktif Etkisinin Histolojik Olarak İncelenmesi

Hazal Cankurt Aras¹, Gülten Kavak², Selen Akyol Bahçeci³

¹Serbest Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, İzmir

²Katip Çelebi Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

³Katip Çelebi Üniversitesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu çalışmada insan kaynaklı dentin greftinin kritik boyuttaki defekt modelinde osteoindüktif ve osteokondüktif etkisini histolojik olarak incelemeyi amaçladık.

Yöntemler: Çalışmada 16 adet Yeni Zelanda tavşanı kullanıldı. Her tavşanın kalvaryumunda dört adet 6mm çapında standart defektler oluşturuldu. Toplam 16 tavşan; Grup I (n=16) kontrol grubu, Grup II (n=16) ksenogreft, Grup III (n=16) allogreft ve Grup IV (n=16) insan kaynaklı dentin grefti olmak üzere 4 gruba ayrıldı. Tavşanların yarısı 4. hafta diğer yarısı ise 12. haftada sakrifiye edildi. Alınan örnekler histolojik ve immünohistokimyasal olarak incelendi.

Bulgular: İmmünohistokimyasal olarak BMP-2, VEGF, Osteopontin ekspresyonlarına bakıldı. Yeni kemik oluşumu incelendiğinde hem 4. hafta hem de 12. hafta sonuçlarında kontrol grubu ile diğer gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık görüldü.

Sonuçlar: Çalışma sonucunda; dentin grefti ile rutin uygulamada kullanılan diğer greft materyalleri benzer kemik iyileşmesi göstermiştir. Bu durum bize dentin greftinin oral ve maksillofasial cerrahide kullanılabilecek yeni bir materyal olabileceğini kanıtlar niteliktedir.

Anahtar Kelimeler: Demineralize dentin grefti, Kalvaryal defekt, Kemik iyileşmesi

Histological Investigation of Osteoinductive and Osteoconductive Effects of Human Originated Dentin Graft in a Critical Size Defect Model

Hazal Cankurt Aras¹, Gülten Kavak², Selen Akyol Bahçeci³

¹Private Practice Oral and Maxillofacial Surgeon, İzmir

²Katip Celebi University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Izmir

³Katip Celebi University, Department of Histology and Embryology, Izmir

Objective: In this study, we aimed to histologically examine the osteoinductive and osteoconductive effects of human-derived dentin graft in a critically sized defect model.

Methods: 16 New Zealand rabbits were used in the study. Four 6mm diameter standard defects were created in the calvarium of each rabbit. A total of 16 rabbits; They were divided into 4 groups: Group I (n=16) control group, Group II (n=16) xenograft, Group III (n=16) allograft, and Group IV (n=16) human dentin graft. Half of the rabbits were sacrificed at the 4th week and the other half at the 12th week. The samples were examined histologically and immunohistochemically.

Results: BMP-2, VEGF, and Osteopontin expressions were examined immunohistochemically. When the new bone formation was examined, a statistically significant difference was observed between the control group and the other groups in the results of both the 4th week and the 12th week.

Conclusions: In the results of working; The dentin graft and other graft materials used in routine practice showed similar bone healing. This situation proves that dentin graft can be a new material that can be used in oral and maxillofacial surgery.

Keywords: Demineralized dentin graft, Calvarial defect, Bone healing

[OP-069]

Trombositten Zengin Fibrinin Kritik Boyuttaki Kalvaryaya Defekti Üzerindeki Etkisi: Deneysel ve İmmünohistokimyasal Çalışma

Yasemin Özant¹, Nihat Laçın¹, Emrah Soylu², Gülten Kavak¹, Fırat Aşır³, Selçuk Tunik³

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir.

²Ege Üniversitesi Veterinerlik Fakültesi, İzmir, Turkey.

³Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Ana Bilim Dalı, Diyarbakır.

Amaç: Kemiğin rejenerasyonu, trombositlerden PDGF ve TGF-B'nin salınmasıyla başlar. Trombositten zengin fibrin (PRF), doğal kan dokusundan elde edilen, yapısında bol miktarda trombosit ve lökosit içeren bir fibrindir. Hem osteonektin hem de osteopontin kemik rejenerasyonunda önemli bir rol oynar. Bu çalışmanın amacı, kritik boyuttaki defektlerde PRF'nin kemik iyileşme sürecindeki rolünü araştırmaktır.

Yöntemler: Bu çalışmada 20 adet yetişkin Wistar rat kullanıldı. Ratların kanından cerrahi işlem öncesi PRF elde edilmiştir. Sagittal sütür sağ (deney grubu) ve sol (kontrol grubu) taraflarına 2 adet 5 mm çapında kritik boyutta defekt oluşturuldu. Elde edilen PRF, kalvaryal defektlerin deneysel tarafına yerleştirildi. Cerrahi işlemden sonra, ratlar her biri on hayvandan oluşacak şekilde 2 gruba rastgele ayrıldı. Grup 1 ve grup 2'deki ratlar sırasıyla, iyileşme periyodunun 4. ve 8. haftalarının sonunda sakrifiye edildi ve daha sonra histopatolojik incelemeye alındı.

Bulgular: Yeni kemik oluşumu PRF gruplarında önemli ölçüde daha yüksektir. PRF defektlerinde osteonektin düzeylerinin immün reaktivitesi, kontrol defektleri ile karşılaştırıldığında anlamlı olarak daha yüksek bulunmuştur. Osteopontin düzeyleri ise özellikle 4. hafta gruplarında kontrol grupları ile karşılaştırıldığında PRF gruplarında anlamlı olarak yüksek bulundu.

Sonuçlar: Defektlere yerleştirilen trombosit zengin fibrin, kritik boyuttaki kalvaryal defektlerde kemik iyileşmesini önemli ölçüde artırdığını sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Trombositten zengin fibrin, defekt, kalvaryaya

The Effect of Platelet Rich Fibrin on Critical-sized Defect of Calvaria: An Experimental and Immunohistochemical Study

Yasemin Özant¹, Nihat Laçın¹, Emrah Soylu², Gülten Kavak¹, Fırat Aşır³, Selçuk Tunik³

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, İzmir Katip Çelebi University, İzmir, Turkey

²Department of Veterinary Medicine, Ege University, İzmir, Turkey.

³Department of Histology and Embryology, Faculty of Medicine, Dicle University, Diyarbakır, Turkey

Objective: Regeneration of the bone begins along with the release of PDGF and TGF-B from platelets. Platelet rich fibrin (PRF) is a fibrin, obtained from natural blood tissue, containing abundant of platelets and leukocytes in its structure. Both osteonectin and osteopontin play an important role in bone regeneration. The aim of this study was to investigate the role of PRF on bone healing process in critical-sized defects.

Methods: In this study, 20 adult Wistar rats were used. PRF has obtained from blood of rats before the surgical process. Two critical-sized defect of 5 mm diameter was performed on the right (experimental group) and left (control group) sides of the sagittal suture. Obtained PRF was placed on the experimental side of the calvarial defects. After surgical procedure, the rats were randomly divided into 2 groups of ten animals each. Rats in group 1 and group 2 were sacrificed at the end of 4th and 8th weeks of recovery period respectively for the histopathological examination.

Results: The new bone formation in the PRF groups is significantly higher. Immune reactivity of osteonectin levels were significantly higher in PRF defects when compared with the control defects. Osteopontin levels were found significantly higher in PRF groups when compared with the control groups specially in the 4th week groups.

Conclusions: Platelet-rich fibrin placed in the defects significantly enhance bone healing in critical-sized calvarial defects.

Keywords: Platelet rich Fibrin, defect, Calvaria

[OP-070]

Pediatric Hastalarda Kemoterapi Sonrası Oluşan Oral Mukozit Tedavisinde Kullanılan Yüksek Molekül Ağırlıklı Hyaluronik Asit ve Sodyum Bikarbonatın Etkinliklerinin Karşılaştırılması

Rodi Yusuf Mızrak¹, Serap Keskin Tunç¹, Kamuran Karaman²

¹Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Van

²Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi, Çocuk Hematolojisi Anabilim Dalı, Van

Amaç: Oral mukozitis (OM) kemoterapi veya radyoterapi gören kanser hastalarında sıklıkla tedavinin komplikasyonu olarak görülen, eritem ve ülserle karakterize oral mukoza lezyonlarıdır. Bu sık görülen yan etkinin semptomlarını azaltmak ve tedavi etmek için çeşitli antimikrobiyal gargaralar, mukoza koruyucuları, kriyoterapi, topikal analjezikler denenmektedir. Bu çalışmamızda kemoterapi gören çocuklarda OM oluşumu sonrasında Yüksek molekül ağırlıklı hyaluronik asit ve Sodyum bikarbonatın (NaHCO₃) etkinliği karşılaştırılmıştır.

Yöntemler: Araştırma Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Hematoloji-Onkoloji Servisinde yatan ve çeşitli kanser tanıları alan çocuk hastalar üzerinde yapılmıştır. Hastalar Her grupta 20 çocuk olacak şekilde randomize olarak 2 gruba ayrıldı. 1. Grupta OM görüldükten sonra sodyum bikarbonat (NaHCO₃) ile silmeleri anlatıldı. 2. Grupta Yüksek molekül ağırlıklı hyaluronik asit (sodyum tuzu) 600 mg/100 g kullanıldı. Her 2 grupta 5-7 gün boyunca takip edilerek ve 0,1,2,3,4,5,6,7 ve 11. günlerde kontrol edilecek Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO) Oral Mukosit sınıflamasına (11) göre iyileşme açısından ve Görsel Ağrı skalası ile (VAS skorları) ağrı açısından değerlendirildi.

Bulgular: Her iki grupta da 0. Günde OM sayısı en yüksekken 11. Güne doğru giderek azalmaktadır. Gruplara göre olguların OM sayıları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmemektedir. VAS değerleri incelendiğinde 0. Gün en yüksek değerde olduğu ve 11. Güne doğru azalarak gittiği görülmektedir. Gruplara göre olguların VAS sayıları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık görülmemektedir.

Sonuçlar: Her iki metodun da OM oluştuktan sonra kullanımında benzer etkiler gösterdiği görülmüştür. Sodyum bikarbonat daha ucuz olduğundan tercih sebebi olabilir. Ancak koopere olmayan çocuklarda kullanımının zor olması sebebiyle alternatif bir ürün olarak HA içeren jeller kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: Hyaluronik Asit, Oral Mukositis, Sodyum Bikarbonat

Comparison of the Efficiency of High Molecul Weight Hyaluronic Acid and Sodium Bicarbonate Used in the Treatment of Oral Mucositis After Chemotherapy in Pediatric Patients

Rodi Yusuf Mızrak¹, Serap Keskin Tunç¹, Kamuran Karaman²

¹Van Yuzuncu Yil University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Van

²Van Yuzuncu Yil University Faculty of Medicine, Pediatric Hematology, Van

Objective: Oral mucositis (OM) is an oral mucosal lesions characterized by erythema and ulcer, which is frequently seen as a complication of chemotherapy or radiotherapy at cancer patient. Various antimicrobial mouthwashes, mucous protectors, cryotherapy, topical analgesics are tried to reduce and heal the symptoms of this common side effect. In this study, the efficacy of high molecular weight hyaluronic acid and sodium bicarbonate (NaHCO₃) in the treatment of OM was compared.

Methods: The research was carried out on pediatric patients who were hospitalized in Van Yüzüncü Yıl University Faculty of Medicine Pediatric Hematology-Oncology Service and were diagnosed with various cancers. Patients were randomly divided into 2 groups with 20 children in each group. In Group 1, they were told to use sodium bicarbonate (NaHCO₃) after OM was observed. In Group 2, High molecular weight hyaluronic acid (sodium salt) 600 mg/100 g was used. Both groups were followed for 5-7 days and controlled on days 0,1,2,3,4,5,6,7 and 11. Healing was evaluated according to the Oral Mucocyte classification of the World Health Organization (WHO). Pain was evaluated with the Visual Pain Scale (VAS scores).

Results: There is no statistically significant difference between the OM numbers of the cases. There is no statistically significant difference between the VAS numbers of the cases.

Conclusions: It has been observed that both methods have similar effects in their use in the treatment of OM. Sodium bicarbonate may be preferred because it is cheaper.

Keywords: Hyaluronic Acid, Oral Mucositis, Sodium Bicarbonate

[OP-071]

Çocuklarda, santral dev hücreli granülom tedavisinde kortikosteroid enjeksiyonu bir alternatif olabilir mi?

Nihat Efe¹, Serap Keskin Tunç¹, Ümit Ertaş², Muatafa Bilen¹

¹Yüzüncü Yıl Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Van

²Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Erzurum

Giriş: Santral Dev Hücreli Granülomlar (SDHG) sıklıkla çenelerde, sınırları düzgün ve belirgin uniloküler veya multiloküler radyolüsent lezyonlar şeklinde görülmektedir. SDHG'lar, maksiller ve mandibuler dişlerde yer değiştirmelere, köklerde rezorbsiyonlara, kortikal kemikte ekspansiyon ve dekstrüksiyonlara neden olabilen, çoğunlukla gençlerde görülen lezyonlardır. SDHG tedavisinde enükleasyon ve küretaj tavsiye edilsede, bu vakada alternatif bir yöntem olan lezyon içi kortikosteroid enjeksiyonunun başarısının değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Vaka: 10 yaşındaki erkek çocuğu sağ alt çenesinde var olan şişlik ve ağrı nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde herhangi bir sistemik rahatsızlığının ve ilgili bölgede bir travma hikayesinin olmadığı öğrenilmiştir. Hastanın lezyonla ilgili şikâyeti, ilgili dişlerde ağrı, çenenin fonksiyonu sırasında zorluk oluşturduğu ve bölgenin şişliği nedeniyle yüzünde asimetri olduğu belirtilmiştir. Yapılan biyopsi sonucu lezyona SDHG tanısı konuldu. Hastanın gelişim çağında bir çocuk olması sebebiyle, ekspansiyona yol açan lezyon içine haftada 1 kez olacak şekilde 8 doz kortikosteroid enjeksiyonu yapıldı. Herhangi bir cerrahi müdahale yapılmadan lezyonun tamamen iyileştiği gözlemlendi.

Sonuç: Bu vakada literatürde nadir rastlanılan ve klinik olarak birçok farklı probleme sebep olabilen bir SDHG olgusu sunulmuştur. Bu olguda klinik, radyografik ve histopatolojik özellikleri ele alınmış, SDHG'nin kortikosteroid enjeksiyonu ile tedavisi ve 4. yıl takibi sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Kortikosteroid, Oral Lezyonlar, Santral Dev Hücreli Granülom

Can corticosteroid injection be an alternative for the treatment of central giant cell granuloma in children?

Nihat Efe¹, Serap Keskin Tunç¹, Ümit Ertaş², Muatafa Bilen¹

¹Yüzüncü Yıl University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Van

²Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum

Aim: Central Giant Cell Granulomas (CGCG) are often seen in the jaws as unilocular or multilocular radiolucent lesions with smooth and well-defined borders. CGCGs are lesions mostly seen in young people, which can cause displacement of maxillary and mandibular teeth, resorption of roots, expansion and destruction of cortical bone. Although enucleation and curettage are recommended in the treatment of CGHG, it was aimed to evaluate the success of intralesional corticosteroid injection, which is an alternative method in this case.

Case Presentation: A 10-year-old boy was admitted to our clinic due to swelling and pain in his right lower jaw. In the anamnesis, it was learned that the patient did not have any systemic disease or a history of trauma in the relevant region. It was stated that the patient complained about the lesion, pain in the related teeth, difficulty in the function of the jaw, and asymmetry on the face due to the swelling of the area. As a result of the biopsy, the diagnosis of CGCG was made. Since the patient was a child of developmental age, 8 doses of corticosteroid injections were administered once a week into the lesion causing expansion. It was observed that the lesion completely healed without any surgical intervention.

Conclusion: In this study, a case of CGCG, which is rare in the literature and can cause many different clinical problems, is presented. The clinical, radiographic and histopathological features of this case were discussed, the treatment and 4 year follow-up of the case were presented.

Keywords: Central Giant Cell Granuloma, Corticosteroid, Oral Lesions

[OP-073]

Krestal sinüs lifting tekniğinde xenogreft kullanımının uzun vadede maksiller sinüs obstrüksiyonuna etkisi var mıdır?

Onur Koç, Çiğdem Karaca, Nuray Er

Hacettepe Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye.

Amaç: Aşırı maksiller sinüs büyümesi nedeniyle maksiller posterior bölgede yeterli dikey kemik yüksekliğinin olmaması çeşitli yöntemlerle tedavi edilebilir. Bu yöntemlerden biri de dental implantlarla aynı cerrahi bölgeden Schneiderian membranının hızlı ve kolay bir şekilde kaldırılmasını sağlayan krestal sinüs lifting tekniğidir. Bu teknikle sinüste dikey kemik kazanımı daha az postoperatif morbidite ile sağlanabilir. Ancak bu teknikte ksenogreft materyallerinin kullanımı cerrahi alanın yetersiz görünürlüğü nedeniyle tartışmalıdır. Bu çalışma, ksenograft materyallerinin krestal lifting tekniğinde kullanılmasının, membran kalınlaşmasına bağlı maksiller sinüs pnömatizasyonunda bozulmaya neden olup olmadığını ortaya koymak amacıyla tasarlanmıştır.

Yöntemler: Bu çalışmaya krestal lifting tekniği ile sinüs lifting operasyonu yapılan hastalar dahil edildi. Kemik grefti olmadan ve ksenograft ile krestal lifting işlemi yapılan hastalar sırasıyla grup I ve II olarak belirlendi. Analizler, Slicer yazılımı (sürüm: 5.0.2) kullanılarak hastaların ameliyat öncesi ve 17 ila 26 aylık ameliyat sonrası KIBT görüntüleri üzerinde yapıldı. Maksiller sinüs ostiumunun ameliyat öncesi ve sonrası çapı, SPSS yazılımı (sürüm: 23) ile Wilcoxon İşaretli Sıralar ve Mann-Whitney U Testleri kullanılarak istatistiksel olarak karşılaştırıldı.

Bulgular: Bu çalışmada 9 hastada toplam 11 maksiller sinüs değerlendirildi. Grup I ve II'nin ameliyat sonrası ve ameliyat öncesi ostium çap farkı değerleri arasında istatistiksel fark bulunmadı (P=0.068).

Sonuçlar: Ksenogreft materyalleri, ostium obstrüksiyonu açısından minimum risk ile krestal lifting tekniğinde kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: krestal lifting, ksenogreft, ostium obstrüksiyonu

Does xenograft usage in the crestal sinus lifting technique cause maxillary sinus obstruction in long term?

Onur Koç, Çiğdem Karaca, Nuray Er

Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey.

Objective: Lack of enough vertical bone height in posterior maxillary region due to excessive maxillary sinus enlargement can be managed by several methods. Crestal sinus lifting technique is one of these methods, which provides quick and handy lift of Schneiderian membrane through the same surgical site with dental implants. Hence, vertical bone gain in the sinus can be provided with fewer postoperative morbidities. However, usage of xenograft materials in this technique is controversial due to inadequate visibility of the surgical site. The present study is designed to reveal whether usage of xenograft materials in crestal lifting technique causes a disruption in pneumatization of maxillary sinus due to the membrane thickening.

Methods: The patients who underwent sinus lifting operation via crestal lifting technique were enrolled in the present study. The patients who underwent crestal lifting procedure without bone graft and with xenograft graft were assigned as group I and II, respectively. The evaluations were performed on pre- and 17 to 26-month postoperative CBCT images of the patients using Slicer software (version: 5.0.2). Pre- and postoperative diameter of maxillary sinus ostium were statistically compared using Wilcoxon Signed Rank, and Mann-Whitney U Tests via SPSS software (version 23).

Results: Total of 11 maxillary sinuses were evaluated in 9 patients in the present study. No statistical difference was found between the post- and pre-operative ostium diameter difference values of Group I and II (P=0.068).

Conclusions: Xenograft materials can be used in crestal lifting technique with minimum risk of the ostium obstruction.

Keywords: crestal lifting, xenograft, ostium obstruction

[OP-074]

Protez altı yumuşak dokuda rabdomiyosarkom; vaka raporu

Merve Gaye Akgök, Tuba Develi, Hayrunisa Koçyiğit
istanbul medipol üniversitesi ağız diş ve çene cerrahisi

Giriş: Rabdomiyosarkom (RMS), genellikle iskelet kas hücrelerinin değişken farklılaşmasını gösteren, mezenkimal hücre kökenli, kötü prognozlu, agresif bir yumuşak doku malign tümördür. Çocuklarda en sık görülen solid sarkomdur. Toplam vakaların %40'ının yaygın oluşum yeri baş ve boyun bölgesidir. Baş ve boyun bölgesinde en sık görüldüğü yerlerden biri paranasal sinüslerdir. Oral kavitede nispeten nadir görülür. Bu çalışmanın amacı oral kavitede ender görülen ve ayırıcı tanısı zor olan bu lezyonun farkındalığına katkıda bulunmaktır.

Vaka: Maksilla premolar bölge protez altı yumuşak dokuda şişlik ile başvuran 30 yaşında bir erkek hastanın yapılan intraoral muayenesinde diş etinde hiperemik yumuşak doku lezyonu saptandı. 2,5 X 1,3 X 1,3cm boyutunda olan lezyon eksize edilmiştir. Yapılan histopatolojik ve immünokimyasal incelemeler sonucunda sağ maksillar mukozada rabdomiyosarkom tespit edilmiştir. Cerrahi olarak çıkartılmıştır. Hasta kemoterapi tedavisine başlamıştır. Lezyon 4 ay sonra nüks etmiştir. Kulak burun boğaz bölümüyle birlikte daha radikal bir cerrahi ve sağ boyun lenf nodu diseksiyonu ile lezyon temizlenmiştir. Hasta onkoloji bölümüne yönlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: malign tümör, rabdomiyosarkom, solid sarkom

Rhabdomyosarcoma in soft tissue under denture; report of case

Merve Gaye Akgök, Tuba Develi, Hayrunisa Koçyiğit
istanbul medipol university oral and maxillofacial surgery

Introduction: Rhabdomyosarcoma(RMS) is an aggressive soft tissue malignant tumor of mesenchymal cell origin, with a poor prognosis, usually showing variable differentiation of skeletal muscle cells. The most common solid sarcoma in children is. The common place of occurrence of 40% of total cases is the head and neck region. One of the most common places in the head and neck area is the paranasal sinuses. It is relatively rare in the oral cavity. This study aimed to contribute to the awareness of the rare and difficult differential diagnosis of the lesion in the oral cavity.

Case Presentation:: Intraoral examination of a 30-year-old male patient presenting with swelling in the soft tissue under maxillary premolar region denture revealed a hyperemic soft tissue lesion in the gum. The lesion, which was 2,5 X 1,3X1,3 cm in size, was excised. As a result of histopathological and immunochemical examinations, rhabdomyosarcoma was detected in the right maxillary mucosa. Surgically removed. The patient started chemotherapy treatment. The lesion recurred after 4 months. The lesion was cleared with a more radical surgery and right neck lymph node dissection together with the otorhinolaryngology section. The patient was referred to the oncology department.

Keywords: malignant tumor, rhabdomyosarcoma, solid sarcoma

[OP-075]

Derin pozisyonda gömülü dişlerin çekimi sırasında inferior alveolar sinir yaralanma riskini azaltmak için alternatif bir yöntem

Senem Aşkın Ekinci, Zeynep Beyza Kırıştioğlu, Gökhan Göçmen
Marmara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: İnförior alveolar sinir (İAS) yaralanması riski, mandibulada derin pozisyonda gömülü dişlerin çekimi sırasında her zaman bir sorun oluşturmaktadır. Bu olgu serimizde gömülü diş İAS'e çok yakın olduğunda parestezi riskini azaltabilecek alternatif bir yöntemi sunmayı amaçladık.

Vaka: Bu vaka serisinde alt çenesinde odontojenik kist ile birlikte derin gömülü dişi olan 4 hasta sunulmaktadır. Hastalara iki aşamalı cerrahi uygulandı. İlk operasyonda biyopsi, gömülü dişe ortodontik sürdürme amaçlı buton uygulaması ve ankraj vidası/mini plak yerleştirme işlemleri yapıldı. Ekstrüzyon için dişlere yaklaşık 60 gram kuvvet uygulandı ve böylece İAS'le gömülü dişin en yakın noktası arasında boşluk oluşturuldu. İkinci operasyonda ankraj vidasının/plağının çıkarılması, kistektomi ve gömülü diş çekimi işlemleri yapıldı. Hastalar postoperatif 1. ve 6. ayda parestezi varlığı açısından değerlendirildi. Hastaların yaşları 18, 34, 41 ve 54 idi. İki ameliyat arası süre ortalama 7 ± 0.8 haftaydı. İlk operasyondan sonra bir hastada ekstrüzyon izlenmedi ve 8 hafta sonra ikinci operasyon gerçekleştirildi. Hiçbir hastada parestezi gelişmedi. Kemik destekli ankraj sistemleri ile ortodontik ekstrüzyon, İAS'e yakın olan vakalar için oldukça faydalı bir teknik olabilir. Bu yöntem parestezi riskinin yüksek olduğu durumlarda tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: sinir yaralanması, derin pozisyonda gömülü diş, ortodontik ekstrüzyon

An alternative method to reduce the risk of inferior alveolar nerve injury during extraction of deeply impacted tooth

Senem Aşkın Ekinci, Zeynep Beyza Kırıştioğlu, Gökhan Göçmen
Marmara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Introduction: The risk of Inferior alveolar nerve (IAN) injury is always an issue during extraction of deeply impacted teeth in mandible. In this case series, we aimed to present an alternative method, that can decrease the risk of paresthesia when impacted tooth is so close to the IAN.

Case Presentation: In this case series, 4 patients with deeply impacted tooth accompanied by an odontogenic cyst in their mandible are presented. The patients underwent two-stage surgery. In the first operation biopsy, button fixation on to impacted tooth for orthodontic eruption and, anchorage screw/mini plate placement were performed. Approximately 60 grams of force was applied to the teeth for extrusion and so for creating space from the IAN until to the closest point of impacted tooth. In the second stage, removal of the anchorage screw/plate, cystectomy and extraction of the impacted tooth were performed. The patients were followed up for the presence of paresthesia one month after surgery and 6th months postoperatively. The ages of the patients were 18, 34, 41 and 54. The mean time between the two operations was 7 ± 0.8 weeks. One patient had no extrusion after the first operation. A second operation was performed 8 weeks later for this patient. Paresthesia did not develop in any patient. Orthodontic extrusion with bone born anchorage systems might be a quite useful technique for cases that present close proximity to the IAN. This method can be applied in cases which the risk of paresthesia might be relatively high.

Keywords: nerve injury, deeply impacted tooth, orthodontic extrusion

[OP-076]

Bifosfonatların İndüklediği Çene Osteonekrozlarında Hidrojen Sulfid Donörünün(GYY4137) Etkinliğinin Deneysel Hayvan Modeliyle Değerlendirilmesi

Bayram Süleymanlı, Cem Üngör

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Amaç: Sistemik olarak uygulanan GYY4137 Hidrojen sulfid donörünün bifosfonatla ilişkili çene osteonekrozu (BRONJ) üzerindeki önleyici etkisini araştırmak.

Yöntemler: 42 Wistar cinsi dişi sıçan 4 gruba ayrıldı. Grup II'deki hayvanlara 8 hafta boyunca haftada 3 kez 0.1 mg/kg steril salin verildi. Grup III ve IV'e aynı sıklıkta ve sürede aynı şekilde intraperitoneal zoledronat enjeksiyonu yapıldı. Grup II, III ve IV'te sağ birinci molar diş çekildi. Grup IV'te ekstraksiyon yapıldığı gün başlayarak 7 gün boyunca 25 mg/kg/gün i.p GYY4137 enjekte edildi. GYY4137 molekülünün etkisi histopatolojik olarak incelendi.

Bulgular: Kontrol grubundaki hayvanların hiçbirinde nekroz gözlenmedi. Bifosfonat +Diş çekimi grubundaki hayvanların %67'sinde ve GYY4137 uygulama grubundaki hayvanların %42'sinde BRONJ gözlemlendi. (P <.001).

Sonuçlar: Sistemik olarak uygulanan GYY4137'nin hayvanlarda BRONJ'nin önlenmesi üzerinde olumlu etkileri oldu, ancak bu tedavi biçiminin insanlarda kullanılmadan önce etkinliğini doğrulamak için daha fazla çalışmaya ihtiyaç var.

Anahtar Kelimeler: BRONJ, GYY4137, Zoledronat

Evaluation of the Efficacy of Hydrogen Sulfide Donor (GY4137) in Bisphosphonate-Induced Osteonecrosis of the Jaw with an Experimental Animal Model

Bayram Süleymanlı, Cem Üngör

Karadeniz Technical University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon

Objective: To investigate the preventive effect of systemically administered GYY4137 Hydrogen sulfide donor on bisphosphonate-associated osteonecrosis of the jaw (BRONJ).

Methods: 42 female Wistar rats were divided into 4 groups. Animals in Group II were given 0.1 mg/kg of sterile saline 3 times a week for 8 weeks. Groups III and IV were injected with zoledronate intraperitoneally with the same frequency and duration. The right first molar tooth was extracted in groups II, III and IV. In Group IV, 25 mg/kg/day i.p GYY4137 was injected for 7 days, starting on the day of extraction. The effect of the GYY4137 molecule was examined histopathologically.

Results: No necrosis was observed in any of the animals in the control group. BRONJ was observed in 67% of the animals in the Bisphosphonate + Extraction group and in 42% of the animals in the GYY4137 administration group. (P <.001).

Conclusions: Systemically administered GYY4137 had positive effects on the prevention of BRONJ in animals, but more studies are needed to confirm the efficacy of this form of therapy before it can be used in humans.

Keywords: BRONJ, GYY4137, Zoledronat

[OP-077]

Sosyal Medya Ve Öz Çekim Fotoğrafların Ortognatik Cerrahi Karar Alma Sürecindeki Etkisi

Furkan Saracoğlu, Ayşegül Mine Tüzüner

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Bu araştırmanın amacı maloklüzyona sahip ortognatik cerrahi hastalarında karar alma sürecinde etkisi giderek artan estetik görünüm, sosyal medya ve özçekim fotoğrafların ameliyat sürecinde etkisi ve ameliyat sonrasında hastalara olan etkilerinin incelenmesidir.

Yöntemler: Çalışmaya iskeletsel maloklüzyona sahip, ortognatik tedavi ihtiyacı olan ve herhangi bir sendromu bulunmayan 27 hasta (11 erkek, 16 kadın) dahil edilmiştir. Hastaların yüzde 74'ü 20-30 yaş aralığındadır. Hastaların tümüne son 1 yıl içinde Le fort 1 ostetomi ve bilateral sagittal split ramus osteotomisi ile çift çene ortognatik cerrahi uygulanmıştır. Hastalara ortognatik cerrahi sonrası 20 soruluk bir anket uygulanmıştır.

Bulgular: Özçekim fotoğrafların hastaların ameliyat öncesi çene ve yüz bölgesindeki asimetriyi farketmelerinde ve karar alma sürecinde etkili olduğu bulunmuştur. Cerrahi öncesi hastaların sosyal medya platformlarında çene ve yüz bölgesini içeren fotoğrafları rahat bir şekilde paylaşmadığı bulunmuştur. Ortognatik cerrahi öncesi karar sürecinde hastalar için çiğneme ve konuşma fonksyonlarındaki bozukluk önemli bir yer tutmasına rağmen ileriye yönelik olarak en çok beden imajındaki değişim beklentisi yüksek olduğu bulunmuştur.

Sonuçlar: Ortognatik cerrahi öncesinde hastaların karar sürecinde estetik anlayış, sosyal medya ve özçekim fotoğrafların önemli bir yere sahip olduğu bulunmuştur. Hastalar cerrahi sonrası dönemde fonksyonel, estetik ve psikososyal olarak olumlu bir şekilde etkilenmiştir.

Anahtar Kelimeler: ANAHTAR KELİMELER: Sosyal Medya, Özçekim Fotoğraf, Ortognatik Cerrahi

The Impact Of Social Media And Selfie On The Orthognatic Surgery Decision Making Process

Furkan Saracoğlu, Ayşegül Mine Tüzüner

Ankara University Faculty Of Dentistry, Departmen of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Objective: The purpose of this study was to evaluate effects of aesthetic appearance, social media and selfie photos, which have an increasing effect on the decision-making process, in orthognathic surgery patients with malocclusion and examine the effects on patients after surgery.

Methods: 27 patients (11 males, 16 females) with skeletal malocclusion who need orthognathic surgery and do not have syndrome were included in this study. 74 percent of patients are in the 20-30 age range. Le Fort 1 and Bilateral Sagittal Split Ramus osteotomy were performed to all patients in the 1 last year. A questionnaire of 20 questions was administered to the patients after orthognathic surgery.

Results: It has been founded that selfie photos are effective in patients' awareness of the asymmetry in the chin and face region before surgery and in the decision-making process. In the pre-surgery period, it was founded that patients could not easily share the photos of the chin and face on social media platforms. Although the defect in chewing and speaking functions has an important place in the decision process before orthognathic surgery, it has been founded that the expectation for change in body image is high for the future.

Conclusions: Before orthognathic surgery, it was seen that aesthetic appearance, social media and selfie photos had an important place in the decision process of the patients. The patients were positively affected functionally, aesthetically and psychosocially in the postoperative period.

Keywords: Social Media, Selfie Photos, Orthognathic Surgery

[OP-078]

Hastaların Çiğneme Alışkanlığının Erken Dönem İmplant Tedavi Başarısına Etkisi: Olgu Sunumu

İrem Asya Kafadar, Gözde Işık, Tayfun Günbay
Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Giriş: İmplant cerrahisi, hastaların protetik rehabilitasyonun sağlanmasında sıklıkla tercih edilen bir tedavi yöntemidir. Bu tedavinin başarısında birçok faktör rol oynamaktadır ve postoperatif hasta bakımı ile hastaların çiğneme alışkanlıkları iyileşme sürecini olumsuz etkileyebilmektedir. Bu olgu raporunda, implant cerrahisi sonrası hastaların çiğneme alışkanlıklarının doku iyileşmesi ve implant kaybı ile ilişkisi sunulmuştur.

Vaka: Maksiller posterior bölgede parsiyel diş eksikliği bulunan ve sistemik olarak sağlıklı 3 hasta, Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı'na başvurmuştur. İki hastada maksiller sinüs cerrahisi ve bir hastada yönlendirilmiş kemik rejenerasyonu ile eş zamanlı olarak implantlar yerleştirilmiştir. Operasyon sonrası 2. haftada, 2 hastada yara kenarlarında açılma ve sekonder iyileşme alanları gözlenmiştir. Bir hastada ise, operasyon sonrası 1. ayda yerleştirilen implantlardan biri maksiller sinüse yer değiştirmiş ve implant çıkarılarak hasta takibe alınmıştır. Klinik anamnezde hastaların, alt çenede yer alan ve implant bölgesine karşılık gelen dişleri ile çiğneme yaptıkları ve sert gıdalar tüketmeye devam ettikleri öğrenilmiştir. Postoperatif öneriler hastalara tekrar hatırlatılmış, yumuşak gıdalar ile beslenmesi ve çiğneme tarafının değiştirilmesi tavsiye edilmiştir.

Sonuç: Hastaların çiğneme alışkanlıkları, postoperatif iyileşme sonuçlarını etkileyebilmektedir. Hastalarımızda, çiğnemeye bağlı implant bölgesinde oluşan travma önlendikten sonra, iyileşme bozukluğu veya klinik bir komplikasyon ile karşılaşmamıştır. Bu nedenle hastalara postoperatif tavsiyelerin doğru ve anlaşılır bir şekilde verilmesi ve hastaların implant bölgesini kullanmaması gerektiği konusunda bilinçlendirilmesi, özellikle erken iyileşme döneminde tedavi başarısı için önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: implant, iyileşme, çiğneme alışkanlığı, başarı

The Effect of Chewing Side Preference on Implant Treatment Success in the Early Stage: A Case Presentation

İrem Asya Kafadar, Gözde Işık, Tayfun Günbay
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Ege University, İzmir, Turkey

Introduction: Implant surgery is a treatment method that is frequently use to provide prosthetic rehabilitation. The success of this treatment might be affected by various factors such as postoperative care and chewing habits of patients. This case report presents the relationship between tissue healing and also implant loss, with chewing side preference after implant surgery.

Case Presentation: Three systemically healthy patients with partial edentulous posterior maxilla were referred to Oral and Maxillofacial Surgery Department of Ege University, School of Dentistry. Implants were placed simultaneously with maxillary sinus surgery in two patients and with guided bone regeneration in one patient. At 2nd weeks follow-up, wound margins were opened, and secondary healing was observed in two patients. Of one patient, at 1st month follow-up, one of the implants was displaced into the maxillary sinus and then, the implant was removed. Clinical history revealed that the patients chewed with their teeth of the lower jaw which opposite the implant site and continued to consume foods with thick consistency, following surgery. Postoperative recommendations were reminded to the patients and also, soft diet consumption and changing the chewing side were specified.

Conclusion: Chewing side preference may affects the postoperative outcomes. After preventing the trauma caused by the opposing teeth, there was no healing disorder or any complication at the implant site. Therefore, it is important to provide postoperative recommendations as an understandable, and to ensure not using the implant sites, especially during the early stage of healing.

Keywords: implant, healing, chewing side preference, success

[OP-079]

İleri Derecede Atrofik Çenelerin Subperiosteal İmplantlar Kullanılarak Rehabilitasyonu: Vaka Sunumu

Mustafa Mert Açıkğöz¹, Fulya Gülener², Değer Öngül², Gülsüm Ak¹

¹İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Protetik Diş Tedavisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş: Çeşitli sebeplerle oluşmuş ileri derecede atrofik çenelerde kişiye özgü tasarlanan ve uygulanan subperiosteal implantların kullanımı artmaktadır. Bu implantlar geleneksel kemiçi implantların uygulanmadığı durumlarda sabit protez isteyen hastalar için alternatif bir tedavi olma özelliği taşımaktadır. Hastalardan elde edilen tomografi verileri DICOM formatında tasarım programına aktarılmakta ve burada tasarlanan subperiosteal implantlar CAD-CAM cihazlarında yazdırılmaktadır. Üst çenede uygulamalar daha yaygın olsa da özellikle alt çene posterior bölgede mevcut dikey kemik kayıplarında, kısa implantlar ve ileri cerrahi yöntemlere alternatif olarak subperiosteal implantlar da kullanılabilir.

Vaka: Bu vaka raporumuzda 58 yaşında diyabet rahatsızlığı bulunan kadın hastamızın 4 adet subperiosteal implant kullanılarak sabit restorasyonlar ile rehabilitasyonu sunulmaktadır. Üst çenede horizontal yönde, alt çenenin de posterior bölgelerinde vertikal yönde ileri derecede kemik atrofisi olan hastamıza, kişiye özgü üretilen subperiosteal implantlar genel anestezi altında fikse edilmiştir. Protetik tedavisine operasyondan hemen sonra başlanmış ve protetik işlemler 10 gün içerisinde tamamlanarak daimî yükleme yapılmıştır.

Sonuç: Kişiyi özgü üretilen subperiosteal implantlar diş çekimi, kist, travma, onkolojik cerrahi, periodontal rahatsızlıklar gibi sebeplerle oluşmuş ileri derece atrofik çenelerin sabit restorasyonu için ileri cerrahi seçeneklerinden biridir. Sistemin en büyük dezavantajı yüksek maliyet olsa da kemiçi implantların yapılamadığı durumlarda hastaların uzun yıllar sabit bir şekilde kullanabilecekleri bir tedavi seçeneği olarak güncelliğini korumaktadır.

Anahtar Kelimeler: Atrofik Çene, Sabit Restorasyon, Subperiosteal İmplant

Rehabilitation of Severely Atrophic Jaws Using Subperiosteal Implants: A Case Report

Mustafa Mert Açıkğöz¹, Fulya Gülener², Değer Öngül², Gülsüm Ak¹

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

²Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Prosthodontics, Istanbul

Introduction: The use of subperiosteal implants is becoming widespread in severely atrophic jaws formed due to various reasons. These implants are an alternative for patients who want fixed prosthesis in cases where traditional bone implants cannot be applied. The DICOM data obtained from the patients are transferred to the design program and they are printed on CAD-CAM devices. Although applications are more common in the maxilla, subperiosteal implants can also be used as an alternative to short implants and advanced surgical methods, especially in cases of vertical bone loss in the posterior region of the mandible.

Case: We present the rehabilitation with fixed restorations of 58-year-old female patient with diabetes mellitus by using 4 subperiosteal implants. Custom made subperiosteal implants were fixed under general anesthesia in our patient who had severe bone atrophy in the horizontal direction of the maxilla and in the vertical direction of the posterior regions of the mandible. Prosthetic treatment was started immediately after the operation and the prosthetic procedures were completed within 10 days and permanent loading was performed.

Conclusion: Custom made subperiosteal implants are one of the advanced surgical options for the fixed restoration of severely atrophic jaws caused by tooth extraction, cyst, trauma, oncological surgery, periodontal disorders. Although the biggest disadvantage of the system is the high cost, it remains up-to-date as a treatment option that patients can use for many years in cases where intraosseous implants cannot be made.

Keywords: Atrophic Jaw, Fixed Prosthesis, Subperiosteal Implant

[OP-080]

Semento-Osseoz Displazili Hastalarda İmplant Uygulanması

Furkan Cam, Elif Aslı Gülşen

Bülent Ecevit Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Zonguldak

Giriş: Semento-osseöz displazi, sağlıklı kemiğin fibröz bağ dokusu ve sement benzeri yapıyla yer değiştirdiği asemptomatik bir durum olarak tanımlanmaktadır. Etkilenen bölgede azalan vaskülarizasyon ve kötü iyileşme potansiyeli nedeniyle herhangi bir cerrahi işlemden kaçınılması önerilir. Bildirilen başlıca komplikasyonları kötü iyileşme, sekestrum oluşumu, enfeksiyon riski ve çene kırığıdır.

Vaka: Kurumumuza mandibulada dişsiz bölgelere implant destekli sabit restorasyon yaptırmak için başvuran iki hastanın panoramik radyografilerinde, asemptomatik radyolüsent bantla çevrili radyopak kitleler tespit edildi. İlgili bölgelere implant yerleştirmek amacıyla piezocerrahi ile bone lid tekniği kullanılarak lezyonlar enükle edilerek çıkarıldı. İmplantlar eşzamanlı olarak ilgili bölgelere yerleştirildi. Çıkarılan örnekler inceleme amacıyla histopatoloji laboratuvarına yönlendirildi. Ameliyattan sonra hastalar altı aylık kontrollerle takip edildi.

Anahtar Kelimeler: semento-osseoz displazi, implant, enfeksiyon

Implant Application in Patients with Cemento-Osseous Dysplasia

Furkan Cam, Elif Aslı Gülşen

Bülent Ecevit University Faculty Of Dentistry, Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, Zonguldak, Turkey

Introduction: Cemento-osseous dysplasia is defined as an asymptomatic condition in which healthy bone is replaced by fibrous connective tissue and cementlike structure. It is recommended to avoid any surgical procedure due to the reduced vascularization in the affected area and the potential for poor healing. The main complications reported are poor healing, sequestrum formation, risk of infection and jaw fracture.

Case Presentation: In the panoramic radiographs of two patients who applied to our institution for implant-assisted fixed restoration of toothless areas in the mandible, asymptomatic radiolucent band-surrounded radiopaque masses were detected. The lesions were enucleated by using bone lid technique with piezosurgery in order to place implants in the relevant areas. The implants were placed simultaneously in the corresponding areas. The extracted samples were sent to the histopathology laboratory for examination. After the surgery, the patients were followed up with six-month controls.

Keywords: cemento-osseous dysplasia, implant, infection

[OP-081]

All On Four Tekniği İçin zel Olarak Geliştirilmiş 30 Derece Açılı İmplant Dizaynının İmplant Ve evre Doku zerinde Oluşturduğu Stresin  Boyutlu Sonlu Elemanlar Stres Analiz Yöntemiyle İncelenmesi

Ekrem Canbulat, Emel Bulut

Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve ene Cerrahisi, Samsun

Amaç: Bu alışmada, All-on-Four tekniği için özel olarak geliştirilmiş 30° açılı implant tasarımının, implant ve evre kemik dokuda meydana gelen stresi azaltmadaki etkinliğinin, sonlu elemanlar stress analiz (SESA) yöntemiyle incelenmesi ve implantların uzun dönem başarisına etkisinin değerlendirilmesi amaçlanmaktadır.

Materyal-Metod: All-on-Four tekniğine göre anterior bölgeye vertikal pozisyonda ve 4.3x11mm boyutlarında geleneksel dizayn (Quattrocone, Medentika) implantlar yerleştirilirken, posterior bölgeye 30° açılı pozisyonda 3.8x13mm ve 4.3x13mm boyutlarında geleneksel dizayn (Quattrocone, Medentika) ve özel dizayn (Quattrocone30, Medentika) implantlar yerleştirildi. Toplam dört implant grubu, akrilik hibrit protez ve dişsiz mandibula modeli bilgisayar ortamında deneysel olarak hazırlandı. İmplantlar All-on-Four tekniğine göre mandibula modeline yerleştirilerek akrilik hibrit protez ile model tamamlandı. Birinci premolar, 2. premolar ve 1. molar dişlerin bukkal tüberkül tepelerine, oblik olarak her bir noktadan 100N olmak üzere toplamda 300N kuvvet uygulanarak implantlar ve evre kemik üzerindeki stres değerleri SESA yöntemiyle incelendi. **Bulgular:** All-on-Four tekniği için özel olarak geliştirilmiş boyun yapısına ve 30° açıya sahip implantlara gelen Von Mises stres değerlerinin hem 3.8mm hem de 4.3mm çapta daha yüksek olduğu, buna karşın çevresindeki kortikal ve spongios kemikte daha az sıkışma kuvvetlerinin oluştuğu gözlendi.

Sonuç: Bu çalışmanın verilerine göre; All-on-Four tekniği için özel olarak geliştirilmiş boyun yapısına ve 30° açıya sahip implant tasarımının, geleneksel implant tasarımına göre evre kemik dokuda daha az stress oluşturduğu görüldü.

Anahtar Kelimeler: Dental implant, All-on-Four, aılı implant, sonlu elemanlar analizi

Investigation Of The Stress Created By 30 Degree Sloped Implant Design Specially Developed For All On Four Technique On The Implant And The Surrounding Tissue Using Three Dimensional Finite Element Stress Analysis Method

Ekrem Canbulat, Emel Bulut

Ondokuz Mayıs University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Samsun

Aim: In this study, it is aimed to examine the effectiveness of the 30° sloped implant design specially developed for the All-on-Four technique in reducing the stress on the implant and the surrounding bone tissue by using the finite element stress analysis (FESA).

Material-Method: According to the All-on-Four technique, traditional design (Quattrocone, Medentika) implants of 4.3x11mm were placed in the anterior region in a vertical position, while conventional design (Quattrocone, Medentika) and special design (Quattrocone30, Medentika) implants of 3.8x13mm and 4.3x13mm were placed in the posterior region in a 30° angled position. The implants were placed in the mandible model according to the All-on-Four technique, and the model was completed with an acrylic hybrid prosthesis. The stress values on the implants and the surrounding bone were examined by FESA method by applying a total of 300N force, 100N from each point obliquely, to the buccal tubercle crests of the premolars and 1. molar teeth.

Results It was observed that Von Mises stress values on implants with neck structure and a 30° angle specially developed for the All-on-Four technique were higher in both 3.8mm and 4.3mm diameters, whereas fewer compression forces were generated in the surrounding cortical and cancellous bone.

Conclusion: According to the data of this study, it was observed that the implant design with the neck structure and 30° angle, specially developed for the All-on-Four technique, creates less stress on the surrounding bone tissue compared to the traditional implant design.

Keywords: Dental implant, All-on-Four, sloped implant, finite element analysis

[OP-082]

Greft uygulanmadan yerleştirilen immediyat implantların değerlendirilmesi üzerine klinik tecrübemiz

Siyar Mutlu Gözen, Sadi Memiş

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Kocaeli, Türkiye

Giriş: İmmediyat implant yerleştirilmesi, tedavi süresini kısaltmak ve hasta konforunu arttırmak amacıyla diş çekildikten hemen sonra uygulanmaktadır. Bu çalışmada immediyat implant yerleştirilmesi sırasında sert doku greftleme gerekliliğinin klinik vakalar ile değerlendirilmesi amaçlandı.

Vaka Sunumları:

Vaka 1: Sistemik hastalığı olmayan kadın hastanın aşırı kuron harabiyeti olan mandibular sol birinci büyük azı dişi çekildi, greft kullanılmadan immediyat implant yerleştirildi. 1 yıllık klinik ve radyografik takiplerde problemsiz iyileşme görüldü.

Vaka 2: Sistemik hastalığı olmayan erkek hastanın aşırı kuron harabiyeti olan maksiller sağ ikinci küçük azı dişi çekildi, greft uygulanmadan immediyat implant yerleştirildi. 9 aylık klinik ve radyografik takiplerde problemsiz iyileşme görüldü.

Vaka 3: Sistemik hastalığı olmayan kadın hastanın aşırı kuron harabiyeti olan sol maksiller birinci büyük azı dişi çekildi, greft kullanılmadan immediyat implant yerleştirildi. 9 aylık klinik ve radyografik takiplerde problemsiz iyileşme görüldü.

Vaka 4: Sistemik hastalığı olmayan erkek hastanın aşırı kuron harabiyeti olan mandibular sağ birinci büyük azı dişi çekildi, greft uygulanmadan immediyat implant yerleştirildi. 6 aylık klinik ve radyografik takiplerde problemsiz iyileşme görüldü.

Sonuç: Greft uygulanmadan yerleştirilen immediyat implantlarda başarılı sonuçlar elde edildi.

Anahtar Kelimeler: diş implantı, kemik grefti, immediyat, soket greftleme

Our clinical experience on the evaluation of immediate implant placements without grafting

Siyar Mutlu Gözen, Sadi Memiş

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Kocaeli University, Kocaeli, Turkey

Introduction: Immediate implant placement is applied immediately after tooth extraction in order to shorten the treatment time and increase patient comfort. In this study, it was aimed to evaluate the necessity of hard tissue grafting during immediate implant placement with clinical cases.

Case Presentations:

Case 1: Mandibular left first molar with excessive crown destruction of a female patient without systemic disease was extracted, immediate implant was placed without using grafts.

An uneventful recovery was observed in 1-year clinical and radiographic follow-ups.

Case 2: The maxillary right second premolar of the male patient without systemic disease with excessive crown destruction was extracted, immediate implant was placed without grafting. In 9 months of clinical and radiographic follow-up, uneventful recovery was observed.

Case 3: The left maxillary first molar with excessive crown destruction of a female patient without systemic disease was extracted, and immediate implant was placed without using grafts. In 9 months of clinical and radiographic follow-up, uneventful recovery was observed.

Case 4: The mandibular right first molar with excessive crown destruction in a male patient without systemic disease was extracted, and immediate implant was placed without grafting. In the 6-month clinical and radiographic follow-up, uneventful recovery was observed.

Conclusion: Successful results were obtained in immediate implant placements without grafting.

Keywords: dental implant, bone graft, immediate, socket graft

[OP-083]

Kemik esaslı besiyeri (BCM) ve enjekte edilebilir trombositten zengin fibrinin (i-PRF) kemik rejenerasyonu üzerine etkisi: Tavşan kalvaryal çalışmasının ön sonuçları

Çiğdem Karaca¹, Onur Koç¹, Alper Çetinkaya², Nuray Er¹

¹Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

²Hacettepe Üniversitesi Deney Hayvanları Uygulama ve Araştırma Merkezi

Amaç: Kemik esaslı besiyeri (BCM) ve enjekte edilebilir trombositten zengin fibrin (i-PRF) otojen büyüme faktörü kaynaklarıdır. Bu çalışmanın amacı mikro-bilgisayarlı tomografi kullanarak BCM ve i-PRF içeren ve içermeyen kemik defektlerinde yeni kemik formasyonunu araştırmaktır.

Yöntemler: Deneide 28 adet Yeni Zelanda tavşanı kullanılmıştır. Her bir tavşanda 9 mm çapında 4 tane kalvaryal defekt açılmıştır, ve 4 tedavi protokolü paylaştırılmıştır: (1) boş kontrol alanı, (2) 50/50 oranında otojen kemik/xenojen kemik, (3) 50/50 oranında otojen kemik/xenojen kemik ile birlikte BCM, (4) 50/50 oranında otojen kemik/xenojen kemik ile birlikte i-PRF. Tavşanlar cerrahiden sonra 4. Haftada (n=9), 8. Haftada (n=9) ve 12. Haftada (n=10) sakrifiye edilmiştir. Mikro-bilgisayarlı tomografi analizi uygulanmıştır. Total ogmentasyon hacmi (TKH), yeni kemik hacmi (YKH), rezidüe greft hacmi (RGH) ilgilenilen hacimde hesaplanmıştır.

Bulgular: Sonuçlar BCM grubunun en yüksek kemik hacmini sağladığını göstermiştir ve kontrol grubuyla kıyaslandığında istatistiksel olarak anlamlı farklılık vardır (p=0.00). BCM ve i-PRF gruplarında YKH açısından istatistiksel fark yoktur (p=1.00). Otojen/xenojen ve i-PRF grupları arasında yeni kemik hacminin ortanca değerleri kıyaslanabilir. Tüm tedavi grupları arasında RGH açısından istatistiksel fark bulunmamıştır (p=0.929).

Sonuçlar: Ksenojen partiküllerine BCM eklenmesi yeni kemik hacmini arttırsa da BCM grubu ile diğer tedavi grupları arasında istatistiksel farklılık izlenmemiştir. Kemik rejenerasyonunda otojen büyüme faktörü kaynağı olarak BCM'nin kullanılması klinik yaklaşımda basit ve maliyetsiz bir işlemdir.

Anahtar Kelimeler: BCM, büyüme faktörleri, i-PRF, kemik esaslı besiyeri, kemik rejenerasyonu

The effect of bone-conditioned medium (BCM) and injectable platelet rich fibrin (i-PRF) on bone regeneration: Preliminary results of rabbit calvarial study

Çiğdem Karaca¹, Onur Koç¹, Alper Çetinkaya², Nuray Er¹

¹Hacettepe University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

²Hacettepe University, Laboratory Animals Research and Application Centre

Objective: Bone-conditioned medium (BCM) and injectable platelet rich fibrin (i-PRF) are sources of autogenous growth factors. The aim of this study was to investigate the new bone formation in bone defects with and without BCM and i-PRF using micro-computed tomography.

Methods: Twenty-eight New Zealand rabbits were used in the experiment. Four calvarial defects with 9 mm in diameter were created in each rabbit, and four treatment modalities were allocated: (1) empty control site, (2) autogenous bone/xenogenous bone ratio of 50/50, (3) BCM with autogenous bone/xenogenous bone ratio of 50/50, (4) i-PRF with autogenous bone/xenogenous bone ratio of 50/50. The rabbits were sacrificed at 4 (n=9), 8 (n=9), and 12 weeks (n=10) after the surgery. Micro-computed tomography analyses were performed. The total augmented volume (TAV), new bone volume (NBV), residual graft volume (RGV) were measured in the volume of interest (VOI).

Results: The results indicated that BCM group showed the highest new bone volume with significant difference compared to control group (p=0.00). No significant difference in new bone formation was found between BCM and i-PRF groups (p=1.00). The median NBVs between the autograft/xenograft and i-PRF groups were comparable. There was no statistically significant difference in RGV among the treatment modalities (p=0.929).

Conclusions: The addition of BCM to the xenograft particles improved new bone formation, although no statistically significant correlation between BCM group and the other treatment modalities was observed. The use of BCM as an autogenous growth factor source in bone regeneration is a simple and cost-free clinical approach.

Keywords: bone-conditioned medium, BCM, bone regeneration, growth factors, i-PRF

[OP-084]

Bruksizmi erişkinlerde botulinum toksin enjeksiyonunun ağız sağlığı ile ilgili yaşam kalitesi üzerine etkisinin değerlendirilmesi

Güzin Neda Hasanoğlu Erbaşar, Onur Odabaşı

Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Amaç: Bruksizm; orofasiyal ağrı, çiğneme ve konuşma fonksiyonlarında yetersizlik, dişlerde aşınma, dil ve yanaklarda ülserasyonlar gibi pek çok klinik probleme neden olabilir ve temporomandibular eklem bozukluklarının etyolojisinde rol oynayabilir. Bütün bu problemlerin ise hastanın hayat kalitesini olumsuz yönde etkileyeceği düşünülmektedir. Nitekim bu varsayımın araştırıldığı pek çok çalışma bruksizmin hayat kalitesi üzerinde negatif etkisi olduğunu göstermektedir. Bu çalışmanın amacı yetişkinlerde bruksizmin tedavisinde kullanılan botulinum toksin enjeksiyonunun ağız sağlığı ile ilişkili hayat kalitesi üzerine etkisinin değerlendirilmesidir.

Yöntemler: Retrospektif olarak gerçekleştirilen bu çalışmada Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine diş sıkma şikâyeti ile başvuran ve tedavileri amacıyla botulinum toksin enjeksiyonu gerçekleştirilen hastalara ait Oral Health Impact Profile (OHIP-14) verileri değerlendirilmiştir.

Çalışmaya; hastanın kendi beyanına ve klinik muayene verilerine dayanarak olası bruksizm tanısı konulan hastalar dahil edilmiştir. Klinik muayene için Uluslararası Uyku Bozuklukları Sınıflandırmasının Tanı Kriterleri (ICSD-3) kullanılmıştır. Ağız sağlığı ile ilişkili hayat kalitesinin değerlendirilmesi amacıyla tedaviye başlamadan önce, tedavi sonrası 3. ve 6. haftalarda OHIP-14 anketinin Türkçe versiyonunu yanıtlamaları istenmiştir. Ayıca aynı seanslarda VAS ile ağrı ve çiğneme etkinliği değerlendirilmiştir.

Bulgular: Kriterlere uyan 11 bruksizm hastası (10 kadın, 1 erkek) çalışmaya dahil edilmiştir. Botulinum toksin enjeksiyonu sonrası hastalarda ağız sağlığı ile ilişkili hayat kalitesinin arttığı ($p < 0,05$), ağrının azaldığı ($p < 0,05$) ve çiğneme etkinliğinin iyileştiği ($p < 0,05$) tespit edilmiştir.

Sonuçlar: Botulinum toksin enjeksiyonu bruksist hastaların hayat kalitesini iyileştirmek amacıyla kullanılacak etkili bir tedavi metodudur.

Anahtar Kelimeler: botoks, bruksizm, hayat kalitesi

Evaluation of the effects of botulinum toxin injection on oral health-related quality of life in adults with bruxism

Güzin Neda Hasanoğlu Erbaşar, Onur Odabaşı

Ankara Yıldırım Beyazıt University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Ankara

Objective: Bruxism can cause many clinical problems such as orofacial pain, insufficiency in chewing and speech functions, tooth wear, ulcerations on the tongue and cheeks, and may act as a precursor or direct perpetrator of temporomandibular joint disorders. It is thought that all these problems will negatively affect the patient's quality of life. As a matter of fact, many studies investigating this assumption show that bruxism has a negative effect on quality of life.

Methods: In this retrospective study, the Oral Health Impact Profile (OHIP-14) data of the patients who applied to the Oral and Maxillofacial Surgery clinic with the complaint of clenching and were injected with botulinum toxin for their treatment were evaluated.

Eleven patients who were diagnosed with probable bruxism based on the patient's self-report and clinical examination data were included in the study. Diagnostic Criteria of the International Classification of Sleep Disorders (ICSD-3) were used for clinical examination. In order to evaluate oral health-related quality of life, they were asked to answer the Turkish version of the OHIP-14 questionnaire before starting the treatment, and at the 3rd and 6th weeks after the treatment. In addition, pain and chewing efficiency were evaluated with VAS in the same sessions.

Results: It has been determined that after botulinum toxin injection, patients' oral health-related quality of life increased ($p < 0,05$), pain decreased ($p < 0,05$) and chewing efficiency improved ($p < 0,05$).

Conclusions: Botulinum toxin injection is an effective treatment method that can be used to improve the quality of life of bruxist patients.

Keywords: botox, bruxism, quality of life

[OP-085]

Evre III MRONJ Tedavisinde Pentoksifilin ve Tokoferol Protokolü: Bir Olgu Sunumu

Selen Elif Meray, Mehmet Demiray, Öznur Özalp, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Özet

Amaç: Pentoksifilin ve tokoferol (PENTO) rejiminin osteoradyonekrozun önlenmesi ve tedavisinde olumlu sonuçları bildirilmekle beraber, MRONJ tedavisindeki rolü ile ilgili çalışmaların sayısı limitlidir. Bu vaka raporunda, patolojik mandibula fraktürü gelişmiş ve cerrahi tedavi uygulanamayan bir evre 3 MRONJ olgusunda PENTO protokolü ile elde edilen sonuçlar sunulacaktır.

Vaka Raporu: 68 yaşında prostat kanseri ve 3 yıllık intravenöz zoledronik asit kullanım öyküsü bulunan erkek hasta, 2018 yılında kliniğimize iyileşmeyen çekim bölgesi şikâyeti ile başvurmuştur. Takip ve kontrol bakımından kooperasyon kurulamayan hastada, iki yıl sonra patolojik mandibula fraktürü gözlenmiştir. Hastanın devam eden kemoterapisi göz önünde bulundurularak, PENTO protokolüne başlanmış, 7 aylık sürenin sonunda hastada spontan sekestrasyon, kırık hattında iyileşme ve yumuşak dokuda tam kapanma izlenmiştir.

Sonuç: Bu vakadan elde edilen bulgular ve mevcut literatür değerlendirildiğinde, PENTO protokolü MRONJ yönetiminde umut vaat eden bir tedavi yaklaşımı olarak düşünülebilir. Bununla birlikte, bu rejimin MRONJ tedavisindeki yerinin daha net bir biçimde aydınlatılması için, daha geniş hasta gruplarını içeren ileri klinik ve deneysel araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: MRONJ, PENTO, pentoksifilin, patolojik fraktür, tokoferol

Pentoxifylline and Tocopherol in the Management of Stage III MRONJ: A Case Report

Selen Elif Meray, Mehmet Demiray, Öznur Özalp, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Turkey

Abstract

Objective:

Regimen of pentoxifylline and tocopherol (PENTO) has been widely recommended in prevention and treatment of osteoradionecrosis, however, limited data has been found regarding the efficacy of this protocol in management of MRONJ. This report aims to present the outcomes of PENTO protocol in a stage 3 MRONJ case with pathologic mandible fracture who was not convenient for surgery.

Case: A 68-year-old male patient with prostate cancer and a 3-year history of intravenous zoledronic acid was referred to our clinic for impaired healing of extraction site in mandible in 2018. He was non-cooperated for follow-up and control appointments and 2 years later from the first visit, it was observed that a pathologic fracture occurred in the region. Due to the ongoing chemotherapy of the patient, PENTO protocol was initiated. At the end of a 7-month period, spontaneous sequestration, healing of the fracture and complete healing of the mucosa was observed.

Conclusion: Findings of the presented case and current literature suggest that PENTO protocol may be a promising treatment modality in MRONJ management. However, further clinical and experimental research involving larger sample size is necessary to clarify the role of this regimen in the treatment of MRONJ.

Keywords: MRONJ, PENTO, pentoxifylline, pathologic fracture, tocopherol

[OP-086]

Bifosfonat Kullanımına Bağlı Maksillada Osteonekroz: Olgu Raporu

Alper Yüzbaşıoğlu, Tuğba Taş, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Giriş: Medikasyon ile ilişkili çene osteonekrozu (MRONJ); radyoterapi hikayesi olmayan, antianjiogenik veya antirezortif ilaç kullanan hastalarda maksillofasiyal bölgede 8 haftadan uzun süre var olan ekspoze ve nekrotik kemik varlığında ortaya çıkan durumdur. Bu vaka raporunda; IV (intravenöz) bifosfonat kullanan hastada diş çekimine bağlı oluşan maksiller çene osteonekrozunun oral pentoksifilin ve alfa tokoferol kullanımını takiben nekroz alanının cerrahi olarak çıkartılması sonrası oluşan iyileşmeyi göstermek amaçlanmaktadır.

Vaka: 80 yaşındaki kadın hasta 2011 yılında tanısı konulan osteoporozdan dolayı aynı yıldan itibaren düzenli olarak IV bifosfonat (zoledronik asit, ibandronik asit, alendronat sodyum) kullanmaktadır. 2021 yılında diş merkezde çektiği 23 numaralı dişe bağlı olarak gelişen sol üst çenedeki osteonekroz nedeniyle 2021 yılında Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine başvurmuştur. Hastaya 2 ay süre boyunca pentoksifilin ve alfa tokoferol medikal tedavisi uygulandı. İlaç kullanımını takiben nekroz alanları içeren geniş rezeksiyon yapıp iyileşme sağlandı. Tartışma: Pentoksifilin ve alfa tokoferol medikal tedavisi, MRONJ tedavisinde etkin bir destek yaklaşımıdır.

Anahtar Kelimeler: Alfa-Tokoferol, MRONJ, Pentoksifilin

Biphosphonate Related Osteonecrosis Of The Maxilla: A Case Report

Alper Yüzbaşıoğlu, Tuğba Taş, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, Akdeniz University Faculty Of Dentistry, Antalya, Türkiye

Introduction: Medication-related osteonecrosis of the jaw (MRONJ) is a condition that occurs in the presence of exposed and necrotic bone in the maxillofacial region for more than 8 weeks in patients treated with antiangiogenic or antiresorptive drugs without a history of radiotherapy. This case report aims to present the management of maxillary jaw osteonecrosis caused by tooth extraction in a patient using IV (intravenous) bisphosphonates following surgical removal of the necrotic lesion supported with the use of oral pentoxifylline and alpha tocopherol.

Case Presentation: An 80-year-old female patient has been using IV bisphosphonates (zoledronic acid, ibandronic acid, alendronate sodium) regularly for osteoporosis diagnosed in 2011. The patient applied to the Oral and Maxillofacial Surgery Clinic of Akdeniz University Faculty of Dentistry in 2021 due to osteonecrosis in the left maxilla, which developed after extraction of tooth number 23 at a different center. Pentoxifylline and alpha tocopherol treatment was started and continued for 2 months preoperatively. Following the use of the drug, extensive resection including areas of necrosis was performed and improvement together with resolution of symptoms were observed.

Conclusion: Medical treatment with Pentoxifylline and alpha tocopherol is an effective supportive option for the management of maxillary MRONJ.

Keywords: Alpha-tocopherol, MRONJ, Pentoxifylline

[OP-087]

Oroantral Açıklığın Protetik Aparey ile Konservatif Olarak Kapatılması

Gülce Ecem Doğançalı, Betül Gedik, Abdulkadir Burak Çankaya, Mehmet Ali Erdem
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Oroantral açıklık oral kavite ile maksiller sinus arasında oluşmuş patolojik bir bağlantıdır. Genellikle kökleri maksiller sinus ile ilişkili üst büyük azı dişlerinin çekimi ve maksiller büyük kist ve tümör cerrahileri sonrasında oluşmaktadır. Bu açıklık boyutuna göre çeşitli cerrahi girişimler ile kapatılmaktadır. Literatürde genellikle lokal yumuşak doku greftleri ile kapatılan bu açıklıkların boyutu büyüdükçe otojen uzak flepler ile de kapatma işlemi yapılmaktadır. Bunu dışında akrilik cerrahi splint ya da sentetik materyallerin kullanıldığı vakalar da bulunmaktadır.

Vaka: İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim dalı kliniğine lezyonlu 16 nolu diş tedavisi için başvuran kadın hastanın radyolojik incelemeler sonrası diş çekimi yapılmış ve minör sinüs açıklığı gözlenmiştir. Sinüste enfeksiyon bulgusu bulunmayan hastanın sinüs açıklığı pıhtı korunacak şekilde dikiş atılarak kapatılmıştır. Diş çekiminden 1 hafta sonra kontrolde ilgili bölgede oroantral açıklık görülmüştür. 14 ve 17 nolu dişleri ağızda olan hastanın ilgili bölgesinden ölçü alınmış, öndeki ve arkadaki dişten destek alan ve oroantral açıklığın üstünü tamamen kapatan geçici bir protez yapılmıştır. 2 haftada bir kontrole çağırılan hastanın 3 ay sonunda oroantral açıklığının yumuşak doku ile tamamen kapandığı gözlenmiştir. Oroantral açıklığın önünde ve arkasında diş bulunması durumunda cerrahi operasyon sonucu oluşabilecek vestibül derinlikteki azalma gibi komplikasyonları minimuma indirgeyen bu yöntemi tavsiye etmekteyiz.

Anahtar Kelimeler: diş çekimi, maksiller sinüs, oroantral

Conservative Closure of The Oroantral Communication with Prosthetic Appliance

Gülce Ecem Doğançalı, Betül Gedik, Abdulkadir Burak Çankaya, Mehmet Ali Erdem
Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Introduction: The oroantral communication is a pathological connection between the oral cavity and the maxillary sinus. It usually occurs after extraction of maxillary molars and maxillary large cyst and tumor surgeries close to the maxillary sinus. These communications are treated with various surgical interventions according to size. In the literature, these communications—which are usually closed with local soft tissue grafts—are closed with autogenous distant flaps as their size increases. Other cases describe acrylic surgical splints or synthetic materials.

Case Presentation: A female patient applied to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of Istanbul University Faculty of Dentistry regarding tooth no. 16. Tooth extraction was performed after radiological examinations, and a minor sinus opening was observed. There were no signs of infection in the sinus, and it was closed by suturing to protect the clot. One week after tooth extraction, an oroantral communication was observed in the region of interest. A dental impression was taken from teeth 14 and 17, and a temporary prosthesis was made supported by the anterior and posterior teeth. This prosthesis completely covered the oroantral communication. The oroantral communication was monitored every 2 weeks and was completely closed with soft tissue at the end of 3 months. We recommend this method because it minimizes complications such as the reductions in vestibule depth that may occur after surgical operations on teeth near the oroantral communication.

Keywords: maxillary sinus, oroantral, tooth extraction

[OP-088]

Ratlarda Mental Sinir Hasarının Tedavisinde Sistemik Olarak Uygulanan Kolekalsiferolün (Vitamin D3) ve Vitamin B Kompleksinin (B1, B6, B12) Etkilerinin Histolojik Olarak İncelenmesi

Aynur Tüzüntürk¹, Nergiz Yılmaz², Nihat Laçın², Selen Akyol Bahçeci³

¹Özel Ağız ve Diş Sağlığı Polikliniği, İstanbul

²İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi AD, İzmir

³İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji AD, İzmir

Amaç: Bu çalışmada Kolekalsiferol (Vitamin D3) ve vitamin B kompleksinin (B1,B6,B12) sinir hasarı tedavisi üzerinde etkilerinin histolojik olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntemler: Çalışmada Wistar Albino cinsi 32 rat kullanıldı. Ratların mental sinirlerine ezilme tipi sinir hasarı oluşturuldu ve Hayvanlar 4 gruba ayrıldı: Kontrol grubu:Hasar bölgesine SF uygulandı. Kolekalsiferol grubu:28 gün boyunca oral kolekalsiferol (3500 IU/kg/hafta) verildi. B vitamin kompleks grubu:28 gün boyunca intraperitoneal yol ile B vitamin kompleks (1mg/kg) verildi. Kombine grubu: 28 gün boyunca oral kolekalsiferol(3500 IU/kg/hafta) ve B vitamin kompleks (1mg/kg) verildi. Dört hafta sonra ratlardan alınan sinir dokusunun histopatolojik ve immünohistokimyasal değerlendirilmesi yapıldı. **Bulgular:** Histopatolojik değerlendirmede; Ghost hücre ve Piknotik çekirdek sayısı incelenmiştir. Kombine grubu ve Kolekalsiferol grubu, B vitamin kompleks grubundan üstün bulunmuş ve istatistiksel olarak anlamlıdır. İmmünohistokimyasal incelemede beta III tubulin, S100 beta primer antikorları ile immünoreaktivite açısından değerlendirilmiştir. Dejenerasyon belirteci olan S100 beta primer antikor seviyesi, kontrol grubunda; B kompleks vitamin, D vitamin ve kombine vitamin gruplarına göre yüksek bulunmuştur. Mikrotubulin ve nörotubulin oluşumunu gösteren beta III tubulin;Kombine vitamin grubunda daha yoğun immünoreaktivite göstermiştir, ancak diğer tedavi grupları arasında istatistiksel anlamlı bir fark yoktur. Kombine vitamin grubu;hem aksonal dejenerasyon, hem de enflamasyon açısından B kompleks vitamin ve D vitaminlerine üstün bulunmuştur.

Sonuçlar: Kolekalsiferol ve B vitamin kompleksinin erken dönem sinir rejenerasyonunda kombine kullanımının her iki vitaminin etkinliğini sinerjistik olarak arttırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mental sinir, Sinir Rejenerasyonu, Kolekalsiferol, B vitamin kompleks, İmmünohistokimya

Histological Evaluation of the Effects of Systemically Applied Cholecalciferol (Vitamin D3) and Vitamin B Complex (B1, B6, B12) in the Treatment of Mental Nerve Injury in Rats

Aynur Tüzüntürk¹, Nergiz Yılmaz², Nihat Laçın², Selen Akyol Bahçeci³

¹Private Dental Health Clinic, İstanbul

²İzmir Katip Çelebi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

³İzmir Katip Çelebi University, Faculty of Medicine, Department of histology and Embryology, İzmir

Objective: In this study, it was aimed to examine histologically the effects of Cholecalciferol (Vitamin D3) and vitamin B complex (B1, B6, B12) on nerve injury treatment.

Methods: 32 Wistar Albino rats were used in the study. Crush type nerve damage was created to the mental nerves of the rats and the animals were divided into 4 groups: Control group: SF was applied to the damaged area. Cholecalciferol group: Oral cholecalciferol (3500 IU/kg/week) was given for 28 days. B vitamin complex group: B vitamin complex (1mg/kg) was given intraperitoneally for 28 days. Combined group: Oral cholecalciferol (3500 IU/kg/week) and B vitamin complex (1mg/kg) were given for 28 days. At the end of four weeks, histopathological and immunohistochemical evaluation of the nerve tissue taken from the rats was performed.

Results: In histopathological evaluation; The number of ghost cells and pycnotic nuclei were examined. The combined group and the Cholecalciferol group were found to be superior to the B vitamin complex group and were statistically significant. In immunohistochemical examination, beta III tubulin was evaluated for immunoreactivity with S100 beta primary antibodies. S100 beta primary antibody level, which is a degeneration marker, was found in the control group; it was found to be higher than B complex vitamin, vitamin D and combined vitamin groups. Beta III tubulin showing microtubulin and neurotubulin formation; showed more intense immunoreactivity in the combined vitamin group, but there was no statistically significant difference between the other treatment groups. The combined vitamin group was superior to B complex vitamins and vitamins D in terms of both axonal degeneration and inflammation.

Conclusions: The combined use of cholecalciferol and B vitamin complex in early nerve regeneration increases the effectiveness of both vitamins synergistically.

Keywords: Mental nerve, Nerve Regeneration, Cholecalciferol, B vitamin complex, Immunohistochemistry

[OP-089]

Masseter kasa botulinum toksin uygulamalarında komplikasyon yönetiminde güncel teknikler

Fatih Taşkesen

Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Erzincan/ Türkiye

Giriş:

Masseter kas botulinum toksin uygulamalarında iki önemli komplikasyonla karşılaşılmaktadır. Bunlardan ilki gülme bozukluğudur. Gülme bozukluğunda risorius kasının etkilenmesi söz konusudur. Son yıllarda yapılan çalışmalarda risorius kasından uzak durabilmek adına güvenli bölge işaretlemeye yeni teknikler önerilmiştir. Bir diğer komplikasyon paradoksal şişliktir. Literatürde önceleri fitik benzeri şişlik olarak anılan bu olgu günümüzde paradoksal şişlik olarak anılmakta ve eskiden etken olarak yüzeysel masseter enjeksiyonu suçlanırken, günümüzde aksini idda eden çalışmalar yayımlanmıştır. Sonuç: Sunumda güncel literatur eşliğinde komplikasyonlardan kaçınma yolları ve komplikasyonların yönetimi vakalar eşliğinde irdelenecektir.

Anahtar Kelimeler: botulinum toksini, enjeksiyon, temporomandibular eklem

Current techniques in complication management in masseter muscle botulinum toxin injections

Fatih Taşkesen

Erzincan Binali Yıldırım University Faculty of Dentistry Oral and Maxillofacial Surgery Erzincan/ Turkey

Giriş:

Masseter kas botulinum toksin uygulamalarında iki önemli komplikasyonla karşılaşılmaktadır. Bunlardan ilki gülme bozukluğudur. Gülme bozukluğunda risorius kasının etkilenmesi söz konusudur. Son yıllarda yapılan çalışmalarda risorius kasından uzak durabilmek adına güvenli bölge işaretlemeye yeni teknikler önerilmiştir. Bir diğer komplikasyon paradoksal şişliktir. Literatürde önceleri fitik benzeri şişlik olarak anılan bu olgu günümüzde paradoksal şişlik olarak anılmakta ve eskiden etken olarak yüzeysel masseter enjeksiyonu suçlanırken, günümüzde aksini idda eden çalışmalar yayımlanmıştır. Sonuç: Sunumda güncel literatur eşliğinde komplikasyonlardan kaçınma yolları ve komplikasyonların yönetimi vakalar eşliğinde irdelenecektir.

Keywords: botulinum toxin, injection, temporomandibular joint

[OP-090]

COVID-19 Enfeksiyonunu Takiben Alt Çenede Ortaya Çıkan Geniş Osteomyelit Vakası

Ömer Faruk Kocamaz, Serpil Altundoğan

Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara/TÜRKİYE

Amaç: Bu vaka raporunun amacı Covid-19 enfeksiyonunu takiben ortaya çıkan geniş bir osteomyelit tablosunun takdim edilmesidir.

Olgu: 71 yaşındaki erkek hasta kliniğimize sol mandibular molar bölgede açığa çıkmış kemik şikayetiyle başvurmuştur. Hastada hipertansiyon dışında herhangi bir sistemik hastalık bulunmamaktadır. Hasta 6 ay önce Covid-19'a bağlı olarak entübe edilmeksizin, 9 günü yoğun bakımda olmak üzere 21 gün hastanede kalmıştır. Bu sürede hastaya antiviral, antibiyotik, antikoagülan, mide koruyucu ve yoğun kortikosteroid ilaçlar ile kemoterapi uygulanmıştır. Daha sonra ilgili bölgede bulunan dişler lükse olarak kendiliğinden düşmüştür ve bu bölgedeki yara iyileşmeyip kemik açığa çıkmıştır. Hastadan alınan panoramik radyografi ve bilgisayarlı tomografi incelemesinde sol alt çene premolar-molar dişler bölgesinden başlayıp ramusa kadar uzanan osteomyelit tablosu izlenmiştir. Kültür, antibiogram uygulaması sonucunda hastaya Augmentin BID, Flagyl ve Tantum Verde gargara tedavisine başlanmıştır. Hastanın akciğer kapasitesi yeterli olmadığından hiperbarik oksijen tedavisi yapılamamıştır. Kemik açığa çıktığı bölgelerde sekestr oluşumu beklenerek, sekestrize olmuş nekrotik kemik çıkarılmış ve yara primer olarak kapatılmıştır. Postoperatif olarak yara bölgesi sürekli yıkanarak tamamen kapanması sağlanmıştır. Hastanın klinik ve radyografik kontrolleri halen devam etmektedir.

Sonuç: Birçok yan etkileri ve sekelleri bildirilmiş olan Covid-19'a bağlı hastalığın ve tedavisi için kullanılmış olan yoğun kortikosteroidlerin alt çenede gelişen osteomyelit tablosuna yol açmış olabileceği kanısına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Osteomyelit, COVID-19, Steroidler

A Case Of Mandibular Osteomyelitis Occuring After COVID-19 Infection

Ömer Faruk Kocamaz, Serpil Altundoğan

Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara/TÜRKİYE

Objective: The purpose of this case report is to present a severe case of osteomyelitis following Covid-19 infection.

Case: 71-year-old male patient applied to our clinic with the complaint of exposed bone in the left mandibular molar region. The patient had no other systemic disease than hypertension. The patient was hospitalized 6 months ago due to Covid-19 for 21 days, 9 of which were in the intensive care unit (without being intubated). During this period, the patient received antiviral, antibiotic, anticoagulant, gastric protective and intensive corticosteroid drugs. Later, the teeth in the relevant area luxated and fell out, the wound in this area did not heal and the bone was exposed. In the panoramic radiograph and computed tomography examination of the patient, an extensive osteomyelitis starting from the left mandibular premolar-molar region extending to the ramus was observed. According to culture and antibiogram tests, the patient was started on Augmentin, Flagyl and Tantum Verde mouthwash. Hyperbaric oxygen therapy could not be performed because the patient's lung capacity was insufficient. The patient was followed-up for sequestration to occur in the exposed areas, the sequestered necrotic bone was removed, and primary wound closure was performed. Postoperatively, the wound area was irrigated regularly to ensure complete closure. The clinical and radiographic controls of the patient are still ongoing.

Conclusion: It has been concluded that Covid-19, of which many side effects and sequelae have been reported, and the intense corticosteroids used for its treatment may have led to osteomyelitis in the lower jaw.

Keywords: Osteomyelitis, COVID-19, Steroids

[OP-091]

Eagle Sendromunun Tedavisinde Stiloid Çıkıntının İstemli Kırılması: İki Olgu Sunumu ve Literatür Taraması

Meriç Develi, Öznur Özalp, Alper Sindel

Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Giriş: Eagle sendromu, kulağa, temporomandibular eklem bölgesine yayılan yüz ve boyun ağrısı olarak ortaya çıkan uzun stiloid çıkıntının semptomatik durumudur. Tanı genellikle tonsiller fossadaki stiloid çıkıntının palpasyonu ve üç boyutlu bilgisayarlı tomografi ile konur. Tedavisinde cerrahi ve konservatif tedaviler kullanılabilir, ancak çoğu durumda uzamış stiloid çıkıntının alınması için cerrahi rezeksiyon birincil seçimdir. Ancak cerrahi tedaviyi reddeden hastalarda, stiloid çıkıntının dijital manipülasyonla kırılması alternatif bir tedavi seçimi olabilir.

Vaka: 36 yaşında erkek olan ilk hasta yutma güçlüğü şikâyeti ile kliniğimize başvurdu. 29 yaşında erkek olan ikinci hasta ise boğazda yabancı cisim hissi ve ağrı şikâyetleri ile kliniğimize başvurmuştur. Her iki hastada da klinik muayenede tonsiller fossa palpasyonunda artan ağrı mevcut olup, ortopantomogramda stiloid proseslerin bilateral olarak uzadığı gözlenmiştir. Bu bulgular doğrultusunda hastaların Eagle sendromu tanısı doğrulanmıştır. Her iki hastanın da cerrahi rezeksiyon seçeneğini reddetmesi nedeni ile, tedavi yöntemi olarak bilinçli sedasyon altında stiloid çıkıntının dijital manipülasyonla kırılması tercih edilmiştir. Girişim sonrası dönem sorunsuz olup hastalar 3 aylık takiplerinde semptomlarında belirgin gerileme bildirmişlerdir.

Sonuç: Cerrahi rezeksiyonu reddeden Eagle Sendromlu hastalarda, stiloid çıkıntının dijital manipülasyon ile kırılması minimal invaziv ve başarılı bir tedavi seçeneği olarak düşünülebilir. Ancak tedavi sonuçlarını değerlendirmek için bu hastaların uzun süreli yakın takibi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Eagle sendromu, manuel fraktür, stiloid proses

Treatment of Eagle's Syndrome by Intended Fracture of the Styloid Process: Report of Two Cases and Literature Review

Meriç Develi, Öznur Özalp, Alper Sindel

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Turkey.

Objective: Eagle's syndrome is a symptomatic condition of the long styloid process which radiates to the ear, temporomandibular joint region and presents as facial and neck pain. Diagnosis is usually made by palpation of the styloid process in the tonsillar fossa and three-dimensional computed tomography. Both surgical and conservative treatments can be used in the treatment, but in most cases, surgical resection is the primary choice for removal of the prolonged styloid process. However, manual fracture of the styloid process may be an alternative treatment for patients who refuse surgical treatment.

Case: The first patient, a 36-year-old male, was admitted to our clinic with the complaint of dysphagia. The second patient, a 29-year-old male, was admitted to our clinic with the complaint of pain and foreign body sensation in the throat. In both patients, clinical examination revealed increased pain on palpation of the tonsillar fossa. OPG showed elongated styloid processes on both sides. These findings together with clinical manifestations established diagnosis of ES. Since both patients refused surgical resection, we preferred an alternative management by fracturing the elongated processes by digital pressure. Procedure was performed under conscious sedation. Post-operative period was uneventful, and patients reported significant regression in their symptoms at 3-months follow-up.

Conclusion: Digital fracture of the styloid process may be a minimally invasive and successful treatment modality in patients with Eagle's Syndrome who refused the surgical resection. However, long-term close follow-up of these patients is recommended to evaluate the outcomes of the treatment.

Keywords: Eagle's syndrome, manual fracture, styloid process

[OP-092]

Kök Formasyonu Tamamlanmış Dişlerin Ototransplantasyonunda Endodontik Tedavi zorunlu mudur? Bir Olgu Sunumu ve Literatür Taraması

Mahmut Çağatay Balcı, Alper Yüzbaşıoğlu, Mehmet Ali Altay, Öznur Özalp
Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Özet

Giriş: Dental ototransplantasyon bir dişin alveol kemik içerisinde kendi soketinden çıkarılarak herhangi bir nedenle çekilmiş farklı bir diş soketine, bölgenin maksimum cerrahi hassasiyet ile korunarak yerleştirilmesi işlemidir. Diş ototransplantasyonu özellikle kök gelişiminin tamamlanmadığı vakalarda diş kayıplarına alternatif bir tedavi olarak kabul edilmektedir. Bu raporda, kök gelişimini tamamlamış bir üçüncü molar dişin endodontik tedavi uygulanmaksızın ototransplantasyonu ve takibinde dişin vitalitesinin korunduğu bir vaka sunulacaktır.

Vaka: 20 yaşında kadın hasta üst birinci molar dişte restore edilemeyecek çürük nedeniyle dişin çekimi için kliniğimize başvurmuştur. Ortopantomogramda hastanın sol üst 20 yaş dişinin sağlıklı bir biçimde ağız içerisine sürdüğü gözlenmiştir. Çekim sonrası hasta ile bölgenin rehabilitasyonu üzerine olası tedavi seçeneklerinin tartışılmasını takiben, üçüncü molar dişin ototransplantasyonuna karar verilmiştir. İşlem lokal anestezi altında gerçekleştirilmiş olup, transplante edilen diş 8 suture aracılığıyla infra-oklüzyonda olacak şekilde 2 hafta süre ile sabitlenmiştir. 4 aylık takip sonrası dişte mobilite olmadığı ve vitalite testlerine pozitif cevap alındığı, ve ayrıca dişin okluzal kontakla beraber yeni soketine başarılı bir şekilde entegre olduğu gözlenmiştir.

Sonuç: Diş ototransplantasyonu, özellikle immatür dişlerde başarılı bir yaklaşım olarak düşünülmekle beraber, doğru endikasyon ve uygun cerrahi teknik ile kök oluşumu tamamlanmış dişlerde endodontik tedavi uygulanmaksızın da olumlu sonuçlar verebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cerrahi diş çekimi, kayıp diş, ototransplantasyon

Is Endodontic Treatment Mandatory for Autotransplantation of A Mature Tooth? A Case Report and Literature Review

Mahmut Çağatay Balcı, Alper Yüzbaşıoğlu, Mehmet Ali Altay, Öznur Özalp
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Türkiye

Abstract

Introduction: Autotransplantation of a tooth is the process of removing a tooth from its socket in the alveolar bone and replacing it to a socket of another tooth that needs to be removed for any reason, while protecting the area with surgical sensitivity. Tooth transplantation is considered a successful alternative treatment of tooth loss especially in cases with incomplete root development. In this case report, we present a case of a third molar autotransplantation with complete root formation without root-canal treatment (rct) which eventually shows vitality signs.

Case: A 20-year-old female patient referred to our clinic for extraction of maxillary first molar tooth due to excessive caries. On orthopantomogram, an erupted and intact left maxillary third molar tooth was detected. After discussion with the patient on possible treatment modalities for the rehabilitation of the missing tooth, autotransplantation of the third molar was decided. The procedure was performed under local anesthesia and the transplanted tooth was fixed with 8 sutures in infraocclusion for two weeks. After 4 months of follow-up, the transplanted tooth was immobile and vital, and also successfully integrated into its new socket with occlusal contact.

Conclusion: Although autotransplantation is believed to be successful in immature tooth, a tooth with complete root formation may also be transplanted without rct with a precise surgical technique and proper indication.

Keywords: Autotransplantation, missing tooth, surgical extraction

[OP-093]

Maksiller Ameloblastom: Bir Vaka Raporu

Zeynep Büşra Düzenli, Hasan Onur Şimşek

Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Aydın

Giriş: Ameloblastom mine organından ve fibröz stromalı epiteliden gelişen odontojenik bir tümördür. Benign bir tümör olan ameloblastom nadir olarak maksillada görülür. Ameloblastomlar genellikle yaşamın 3-5. dekatında olmak üzere her yaşta görülebilmektedir. En yaygın semptom ağrısız yavaş büyüyen şişliktir.

Vaka: 60 yaşında erkek hasta maksiller sağ molar bölgesindeki şişlik ve ağrı şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan intraoral muayenede bölgede şişlik ve ekspansiyon tespit edildi. İkinci premolar ve molar dişlerde mobilite saptanmadı. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi incelemesinde 3*4*2 cm çapında kortikal destrüksiyona neden olan multiloküler görünümlü hipodens litik lezyon izlendi. Hastaya insizyonel biyopsi uygulandı ve histopatolojik inceleme ile kesin tanısının ameloblastom olduğu anlaşıldı. Genel anestezi altında lezyonun tamamı kürete edildi. Hasta takip sürecine alındı.

Sonuç: Ameloblastoma çoğunlukla mandibulada görülmesine karşın nadir de olsa maksillada yerleşebilir. Maksillada görülen patolojik yapıların ayırıcı tanısında ameloblastoma mutlaka düşünülmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastom, Maksilla, Odontojenik tümör

Maxillary Ameloblastoma: A Case Report

Zeynep Büşra Düzenli, Hasan Onur Şimşek

Aydın Adnan Menderes University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Aydın

Introduction: Ameloblastoma is an odontogenic tumor arising from the enamel organ and epithelium with fibrous stroma. A benign tumor, ameloblastoma is rarely seen in the maxilla. Ameloblastomas are usually in the 3-5th decade of life although they can be seen at all ages. The most common symptom is painless, slow-growing swelling

Case Presentation: A 60-year-old male patient was referred to our clinic with complaints of swelling and pain in the maxillary right molar region. In the intraoral examination, expansion was detected in the region. Mobility was not detected in the second premolar and molar teeth. Cone-beam computed tomography examination revealed a multilocular hypodense lytic lesion with a diameter of 3*4*2 cm causing cortical destruction. Incisional biopsy was performed on the patient, and the diagnosis was ameloblastoma by histopathological examination. Bone curettage was performed by reaching the entire lesion under general anesthesia. The patient was taken into the follow-up process.

Conclusion: Although ameloblastoma is mostly seen in the mandible, it can rarely be located in the maxilla. Ameloblastoma should be considered in the differential diagnosis of pathological structures seen in the maxilla.

Keywords: Ameloblastoma, Maxilla, Odontogenic tumor

[OP-094]

Ameloblastomanın Marsupyalizasyon ve Periferal Ostektomiyle Birlikte Enükleasyon ile Tedavisi: Bir Vaka Serisi

Berkay Tokuç¹, Mine Senkal¹, Deniz Akın², Fatih Mehmet Coşkunes²

¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Kocaeli

²Özel Klinik, Kocaeli

Giriş: Ameloblastoma, çenelerde en sık görülen odontojenik tümördür. Ameloblastomanın tedavi yöntemleri arasında rezeksiyon, periferal ostektomi, enükleasyon ve marsüpyalizasyon ile birlikte enükleasyon bulunmaktadır. Bu vaka serisinde, dört ameloblastoma vakasının marsüpyalizasyon ve periferal ostektomi ile kombine olarak enükleasyon uygulanan vakalar sunulacaktır.

Vaka: Mandibula posterior bölgede patolojik oluşum tespit edilen, yaş ortalaması 33,2 olan, sağlıklı, dört hasta (2 erkek, 2 kadın) kliniğimize yönlendirildi. Yapılan klinik ve radyolojik inceleme sonrası ameloblastoma ön tanısı konulan hastalara insizyonel biyopsi uygulandı. Histopatolojik inceleme sonrası unistik ameloblastoma tanısı doğrulandı ve marsupyalizasyon ile birlikte kombine olarak enükleasyon ve periferal ostektomi uygulandı. Vakaların biri rekürrens nedeniyle 13. ayda tekrar opere edildi. Hastaların takip süreçleri ortalama 51 aydır sorunsuz olarak devam etmektedir.

Sonuç: Konservatif tedavi yaklaşımlarının postoperatif morbiditenin azaltılması ve hastanın yaşam kalitesinin artırılması gibi avantajları bulunsa da, radikal cerrahiye göre nüks ihtimali daha fazladır. Bu durum, konservatif tedavi yaklaşımı uygulanan vakaların uzun dönem takiplerinin yapılmasını daha önemli hale getirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastom, Marsupyalizasyon, Periferal ostektomi

Treatment of Ameloblastoma with Marsupialization and Enucleation with Peripheral Osteotomy: A Case Series

Berkay Tokuç¹, Mine Senkal¹, Deniz Akın², Fatih Mehmet Coşkunes²

¹Kocaeli University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Kocaeli

²Private Practice, Kocaeli

Introduction: Ameloblastoma is the most common odontogenic tumor in jaws. Treatment methods of the ameloblastoma are resection, peripheral osteotomy, enucleation, and marsupialization combined with enucleation. Four ameloblastoma cases, which treated with marsupialization and enucleation combined with peripheral osteotomy is presented in this case series.

Case Presentation: Four healthy patients (2 male, 2 female), who have pathological formation in the posterior region of mandible, with a mean age of 33.2 were referred to our clinic. Incisional biopsy was performed to the lesions that are diagnosed as ameloblastoma following to clinical and radiological examination. The diagnosis of unicystic ameloblastoma was confirmed by histopathological examination and treated with marsupialization and enucleation combined with peripheral osteotomy. One of the cases was re-operated at postoperative 13 months due to the recurrence. Follow-up periods of all patients continue with an average of 51 months with uneventful healing.

Conclusion: Although conservative treatment methods have advantages, such as decreasing postoperative morbidity and enhancing life quality of patients, the recurrence rates of these lesions are higher when performing radical surgery methods. Hence, long-term follow-up is crucial in patients who treated with conservative treatment methods.

Keywords: Ameloblastoma, Marsupialization, Peripheral Osteotomy

[OP-095]

Büyük Nazopalatin Kanal Kisti: Vaka Raporu

Berkay Özen¹, Sinem Aksu¹, Büşra Karaca¹, Göksel Şimşek Kaya¹, Mehmet Ali Altay¹, Alper Sindel¹, Gülay Özbilim², Anıl Alpsoy²

¹Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

²Akdeniz Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Giriş: Nazopalatin kanal kisti, maksillanın en sık görülen non-odontojenik kistidir. İnsiziv kanal kisti olarak da bilinen gelişimsel ve epitelyal kökenli bir kisttir. Bu lezyonun tedavi seçeneği genel olarak enükleasyon olmakla birlikte bazı olgularda marsupyalizasyon da tercih edilmektedir. Bu olgu sunumunun amacı, nazopalatin kanal kistinin başarılı cerrahi tedavisini sunmaktır.

Olgu: 45 yaşında erkek hasta maksiller anterior bölgedeki şişlik ve ilgili bölgedeki dişler arasında gelişen aralanma şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik bulgular temelinde, nazopalatin kanal kisti ön tanısı konuldu. Alınan insizyonel biyopside tanı histopatolojik olarak doğrulandı. Lezyonun büyük boyutlu olması ve nazal tabanla ilişkili olması nedeniyle ilk olarak marsupyalizasyon planlandı. 5 ay süren marsupyalizasyondan sonra lezyonun boyutunda herhangi bir değişiklik gözlemlenmedi ve lezyon genel anestezi altında cerrahi olarak enükle edildi ve herhangi bir postoperatif komplikasyon görülmedi.

Sonuç: Marsupyalizasyondan sonra nazopalatin kanal kisti gibi gelişimsel kistlerin boyutunda küçülme görülmeyebilir. Kök apeksi kist lümeninin içinde olmasına karşın ilgili bölgedeki dişler vital kalabilir.

Anahtar Kelimeler: Enükleasyon, kist, marsupyalizasyon, nazopalatin kanal kisti

An Huge Nasopalatine Duct Cyst: A Case Report

Berkay Özen¹, Sinem Aksu¹, Büşra Karaca¹, Göksel Şimşek Kaya¹, Mehmet Ali Altay¹, Alper Sindel¹, Gülay Özbilim², Anıl Alpsoy²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Türkiye

²Department of Pathology, Faculty of Medicine, Akdeniz University, Antalya, Türkiye

Objectives: The nasopalatine duct cyst is the most common-nonodontogenic cyst of the maxilla. It is a large developmental and epithelial cyst as an inherited duct cyst. The choice of this preference is generally enucleation along with marsupialization in some cases. The aim of this case report is to present the successful surgical treatment of nasopalatine duct cyst.

Case: A 45-year-old male patient was admitted to our clinic with complaints of swelling in the maxillary anterior region and spacing between the teeth in the relevant region. Based on clinical and radiographic findings, a preliminary diagnosis of nasopalatine duct cyst was made. The diagnosis was confirmed histopathologically by the incisional biopsy taken. Since the lesion was large and associated with the nasal floor, marsupialization was planned as the first treatment of choice. After 5 months of marsupialization, no change in the size of the lesion was observed and surgical enucleation was planned. The surgical procedure was performed under general anesthesia and no postoperative complications were observed.

Conclusions: After marsupialization, developmental cysts such as nasopalatine duct cysts may not decrease in size. Although the root apex is within the lumen of the cyst, the teeth in the relevant area may remain vital.

Keywords: Enucleation, cyst, marsupialization, nasopalatine duct cyst

[OP-096]

Posterior mandibulada ameloblastik fibrom ile birlikte dentijeröz kist: bir olgu sunumu

Eldar Rasljanın¹, Öznur Özalp¹, Alper Sindel¹, Gülay Özbilim²

¹Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

²Akdeniz Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Patoloji Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Bulgular: Ameloblastik fibrom neoplastik epitelyal ve ektomezenkimal dokuya sahip, nadir görülen, yavaş büyüyen odontojenik mikst bir tümör olup sıklıkla yaşamın ilk iki dekadında gözlenir. Genellikle tümöre eşlik eden 20 yaş dışı nedeniyle klinik ve radyolojik olarak ameloblastoma ve dentigeröz kist ile benzerlik gösteren bu lezyonun kesin tanısı histopatoloji ile konulabilmektedir.

Olgu: 17 yaşında kadın hasta mandibula sağ tarafta molar ramus bölgesinde yavaş büyüyen şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. İnsizyonel biyopsi sonucu ameloblastik fibroma tanısı konuldu. Genel anestezi altında lezyonun eksizyonu ve gömülü dişin çekimini takiben, kavite kürete edilerek Carnoy fiksasyonu ile konservatif tedavi tamamlanmıştır. Nihai patoloji sonucu, ameloblastik fibroma ve dentigeröz kistin kombinasyonu gösterdi. Post-op 4.ay kontrolünde iyileşmenin sorunsuz bir şekilde devam ettiği ve kavitede yeni kemik oluşumu izlenmiştir. Hasta olası nüks ihtimaline karşı halen takip altındadır.

Sonuç: Mandibuler posterior bölge her zaman izole veya kombine kistik ve neoplastik lezyonların ortaya çıkma potansiyeline sahiptir. Bu nedenle, yanlış tanı ve uygun olmayan tedaviyi önlemek için bu bölgedeki herhangi bir lezyonun detaylı olarak değerlendirilmesi önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastik fibrom, dentijeröz kist, enükleasyon, odontojenik tümör

Ameloblastic fibroma in combination with dentigerous cyst in posterior mandibula: a case report

Eldar Rasljanın¹, Öznur Özalp¹, Alper Sindel¹, Gülay Özbilim²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Türkiye

²Department Of Pathology, Faculty of Medicine, Akdeniz University, Antalya, Türkiye

Objectives: Ameloblastic fibroma is a rare, slow growing odontogenic mixed tumor with neoplastic epithelial and ectomesenchymal tissue. It is frequently found in the first two decades of life. It is often confused with ameloblastoma and dentigerous cyst due to the presence of an impacted tooth and can be distinguished histologically.

Case: A case of an 17-year-old female with a slow-growing swelling on the right side of mandible in the molar ramus region. Incisional biopsy was diagnosed as ameloblastic fibroma. The final pathology result shows the combination of ameloblastic fibroma and dentigerous cyst.

Conclusion: The presented case is typical of its features in occurrence, signs and symptoms and radiological features. Mandibular posterior region has always potential for occurrence of isolated or combined cystic and neoplastic lesions. Thus, any lesion in this area should be precisely evaluated in order to prevent misdiagnosis and inappropriate treatment. The presented case was conservatively treated by enucleation, curettage and Carnoy fixation considering the age of the patient.

Keywords: Ameloblastic fibroma, dentigerous cyst, enucleation, odontogenic tumor

[OP-097]

Çene Osteonekrozu Varlığında Rastlantısal Olarak Saptanan Sinonazal Inverted Papillom: Olgu Sunumu

Dilan Kınca, Mehmet Demiray, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Akdeniz Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

Amaç: Sinonazal inverted papillomlar, tüm sinonazal tümörlerin %4'ünden fazlasını oluşturan baş ve boyundaki yaygın benign epitelyal neoplazmlardır. Nüks potansiyellerinin sık olması ve maligniteye dönüşme riskleri nedeniyle tedavileri ve klinik takipleri önemlidir. Hastalar genelde burun tıkanıklığı, koku alma bozukluğu ve ağrı gibi semptomlarla başvurmakla birlikte asemptomatik de olabilirler. Bu olgu sunumunun amacı bir sinonazal inverted papilloma olgusunu bulguları ve uygulanan tedavi protokolü eşliğinde sunmaktır.

Vaka Raporu: 66 yaşında erkek hasta 1 ay önce diş merkezde sağ maksiller premolar bölgede yaptırdığı diş çekimi sonrası oluşan nekrotik kemik yüzeyi, kötü koku, akıntı, burun tıkanıklığı ve ağrı şikayetleriyle kliniğimize başvurmuştur. Hastadan yapılan konik ışınli bilgisayarlı tomografi (CBCT) incelemesi sonucunda sağ maksillada nekrotik kemik gözlenmiştir. Hastaya antibiyotik profilaksisi altında sekestrektomi ve plateletten zengin fibrin (PRF) uygulaması yapılmıştır. Biyopsi sonucu inverted papillom gelen hastanın klinik ve radyolojik takibi devam etmektedir.

Sonuç: Sinonazal inverted papillomların nüks potansiyellerinin sık olması ve maligniteye dönüşme riskleri nedeniyle tedavileri ve klinik takipleri önemlidir. Bu olgu raporunda kliniğimize diş çekimi sonrası oluşan ekspoze kemik yüzeyi, kötü koku ve akıntı şikayetiyle başvuran hastada yapılan tedavi sonucunda rastlantısal olarak saptanan inverted papillom olgusu güncel literatürler eşliğinde aktarılacaktır.

Anahtar Kelimeler: inverted papillom, osteonekroz, maksiller sinüs

Sinonasal Inverted Papillom Incidentally Detected in the Presence of Jaw Osteonecrosis: Case Report

Dilan Kınca, Mehmet Demiray, Göksel Şimşek Kaya, Alper Sindel, Mehmet Ali Altay
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Türkiye

Objectives: Sinonasal inverted papillomas are common benign epithelial neoplasms of the head and neck, accounting for more than 4% of all sinonasal tumors. Treatment and clinical follow-up are important because of the frequent potential for recurrence and the risk of conversion to malignancy. Although patients generally present with symptoms such as nasal congestion, olfactory disturbance and pain, they may also be asymptomatic. The aim of this case report is to present a case of sinonasal inverted papilloma with its findings and treatment protocol.

Case: A 66-year-old male patient applied to our clinic with complaints of necrotic bone surface, bad odor, discharge, nasal congestion and pain after tooth extraction in the right maxillary premolar region 1 month ago in an external center. Cone-beam computed tomography (CBCT) examination revealed necrotic bone in the maxilla. The patient underwent sequestrectomy and platelet-rich fibrin (PRF) application under antibiotic prophylaxis. Clinical and radiological follow-up of the patient, whose biopsy result was inverted papilloma, continues.

Conclusion: Treatment and clinical follow-up of sinonasal inverted papillomas are important because of their frequent recurrence potential and risk of malignant transformation. In this case report, a case of inverted papilloma, which was detected incidentally as a result of the treatment performed in a patient who applied to our clinic with the complaint of exposed bone surface, bad odor and discharge after tooth extraction, is presented in the light of current literature.

Keywords: inverted papilloma, osteonecrosis, maxillary sinus

[OP-098]

Mandibulada Atipik Periferel Ossifiye Fibroma: Bir Vaka Raporu

Tuğba Taş¹, Alper Yüzbaşıoğlu¹, Elif Ocak Gedik², İrem Hicran Özbudak², Göksel Şimşek Kaya¹, Alper Sindel¹, Mehmet Ali Altay¹

¹Akdeniz Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Antalya, Türkiye

²Patoloji Ana Bilim Dalı, Tıp Fakültesi, Akdeniz Üniversitesi, Antalya, Türkiye

Giriş: Periferel ossifiye fibroma (POF), interdental papilladan kaynaklanan, yumuşak dokunun, fokal reaktif, neoplastik olmayan lezyonudur. Sıklıkla anterior maksillada ve genç-erişkin kadınlarda görülür. POF yaygın olarak görülmeyen bir lezyon olmasına rağmen, tüm oral lezyonların %2'sini oluşturur. Diğer epulidlere morfolojik benzerlik ve neoplastik tümörlere benzer isimlendirme, POF'nin hem tanı hem de tedavi aşamasında sorunlara yol açmaktadır. Bu vaka raporunda, mandibula anteriordaki nüks etmiş periferel ossifiye fibromun başarılı cerrahi tedavisi sunulmaktadır.

Olgu: 28 yaşındaki erkek hasta, mandibula anteriorda meydana gelen ağrısız ve kanamalı dişeti büyümesi şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Ağız içi muayenesinde mandibula anteriorda 32-33 numaralı dişler arasında saplı ve oklüzyonu engelleyen lezyon saptandı. Lokal anestezi altında lezyon tümüyle çıkarıldı ve kesin tanı için histopatolojik incelemeye gönderildi.

Sonuç: Lezyonun tedavisi total cerrahi eksizyondur. Ameliyat sonrası yakın takip ile uygun tedavi protokolü başarı için elzemdir. Lezyon tümüyle eksise edilmediği sürece nüksü yaygındır.

Anahtar Kelimeler: Mandibula, nüks, periferel ossifiye fibroma, tümör

Atypical Peripheral Ossifying Fibroma in the Mandible: A Case Report

Tuğba Taş¹, Alper Yüzbaşıoğlu¹, Elif Ocak Gedik², İrem Hicran Özbudak², Göksel Şimşek Kaya¹, Alper Sindel¹, Mehmet Ali Altay¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Akdeniz University, Antalya, Turkey

²Department of Pathology, Faculty of Medicine, Akdeniz University, Antalya, Turkey

Introduction: Peripheral ossifying fibroma (POF) is a focal reactive, non-neoplastic lesion of the soft tissue, primarily originating from the interdental papilla. It is frequently seen in the anterior maxilla and in young-adult women. Although POF is one of the uncommon gingival lesions, it accounts for up to 2% of all oral lesions. Morphological resemblance to other epulides and similar nomenclature to neoplastic tumors give rise to obvious problems both at the stage of diagnosis and treatment of POF. This case report presents the successful surgical treatment of a recurrent peripheral ossifying fibroma in the anterior mandible.

Case Presentation: A 28-year-old male patient applied to our clinic with a complaint of painless and bleeding gingival enlargement in the anterior mandible. In the intraoral examination, a lesion with a stalk and preventing occlusion was detected between teeth 32-33 in the anterior of the mandible. Under local anesthesia the lesion was excised completely and sent for histopathological examination for definitive diagnosis.

Conclusion: The treatment of the lesion is total surgical excision. It requires proper treatment protocol with close postoperative follow-up in order to achieve success. Recurrence of the lesion is common unless and until it is completely excised.

Keywords: Mandible, peripheral ossifying fibroma, recurrence, tumor

[OP-099]

Mandibulada Ossifiye Fibroma

Selin Sezgin

Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Adana, Türkiye,

Giriş: Ossifiye fibroma kemiğin fibröz doku ile yer değiştirmesi ile karakterize fibro-osseöz lezyonlar sınıflamasına dahil olan benign bir lezyondur. Çoğunlukla mandibula premolar-molar bölgede ve kadınlarda 2-4 dekada ortaya çıkmaktadır. Klinik olarak semptomsuz olduğu gibi ekspansiyon ve ağrı da yapabilmektedir. Radyografik olarak diş köklerinden bağımsız çene içerisinde herhangi bir bölgede lokalize, çoğunlukla uniloküler iyi sınırlı, radyolüsent, radyolüsent-radyopak karışık veya tamamen radyopak görüntü verebilir.

Vaka: Fakülte kliniğimize sağ alt çenede ağrı ve şişlik şikayeti ile başvuran 39 yaşındaki kadın hastanın alınan anamnezinde herhangi bir sistemik rahatsızlığı olmadığı anlaşıldı. Ekstraoral muayenede lenfadenopati dışında herhangi bir bulguya rastlanmadı. İntraoral muayenede sağ korpus mandibula bukkal bölgede ekspansiyon varlığı tespit edildi. Konik ışınli bilgisayarlı tomografi incelendiğinde multiple görüntü veren düzensiz sınırlı radyolüsent lezyon görüldü. İnsizyonel biyopsi sonrası yapılan histopatolojik incelemede ossifiye fibroma teşhisi konuldu. Genel anestezi altında tümöral bölge rezeksiyonu öncesi 46-48 nolu dişlerin çekimi gerçekleştirilerek bölge primer kapatıldı. İntermaksiller fiksasyon vidaları ile çeneler birbirine fiks edilirdikten sonra ekstraoral submandibular yaklaşımla marjinal rezeksiyon yapıldı. İliak bölgeden alınan trikortikal blok greft ile bölgenin rekonstrüksiyonu gerçekleştirildi. Postoperatif dönemde hastada herhangi bir komplikasyon gözlenmedi. Postoperatif 4. Ay takibinde rekürrens belirlenmedi.

Sonuç: Ossifiye fibroma ile ilgili literatürde rekürrens gösteren olgular rapor edildiğinden, tümör tam olarak eksise edilmeli ve uzun dönem takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Ossifiye Fibroma, Mandibula, Marjinal Rezeksiyon, İliak Rekonstrüksiyon

Ossifying Fibroma in Mandible

Selin Sezgin

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Çukurova University, Adana, Turkey

Introduction: Ossifying fibroma is a benign lesion that is included in the classification of fibro-osseous lesions, characterized by the replacement of bone with fibrous tissue. It mostly occurs in the premolar-molar region of the mandible and in 2-4 decades in women. It is clinically asymptomatic, as well as expansion and pain. Radiographically, it may give an unilocular, well-defined, radiolucent, radiolucent-radioopaque mixed or completely radiopaque image localized in any region in the jaw independent of the tooth roots.

Case Presentation: A 39-year-old female patient who applied to our faculty clinic with complaints of pain and swelling in the right lower jaw, revealed that she did not have any systemic disease in her anamnesis. Extraoral examination did not reveal any finding other than lymphadenopathy. In the intraoral examination, the presence of expansion in the right corpus mandible buccal region was detected. When cone-beam computed tomography was examined, an irregularly circumscribed radiolucent lesion with multiple images was observed. A diagnosis of ossifying fibroma was made in the histopathological examination performed after incisional biopsy. Before the resection of the tumoral region under general anesthesia, teeth 46-48 were extracted and the region was closed primarily.

Conclusion: Since cases with recurrence have been reported in the literature on ossifying fibroma, the tumor should be completely excised and followed for a long time.

Keywords: Ossifying Fibroma, Mandible, Marginal Resection, Iliac Reconstruction

[OP-100]

Parakeratinize Odontojenik Keratokistlerin Sık Takibinin Önemi

Serdar Şaban Acar, Uğur Gülşen

Bülent Ecevit Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Zonguldak, Türkiye

Giriş: Odontojenik keratokist dental lamina artıklarından kaynaklanan iyi huylu gelişimsel kistik lezyondur. Tüm odontojenik kistlerin %10-20'sini oluşturur, radiküler ve dentigeröz kistlerden sonra çenelerde en sık görülen üçüncü kisttir. OKK'lerin yüksek oranda nüksü ile ilgili çok sayıda olası neden öne sürülmüştür.

Vaka: Ağız içinde akıntı ve kötü tad nedeniyle tarafımıza başvuran hastaların radyografik incelemelerinde mandibulada geniş radyolüsent lezyonlar saptandı. Büyük boyutlarda olması ve anatomik yapılara yakınlığı nedeniyle insizyonel biyopsi alındı ve marsupyalizasyona başlandı. Bir sene içerisinde enükleasyonlar yapıldı. 1. vakada ilk yıl içinde nüks görüldü. 2. vakada ikinci yılda nüks görüldü. 3.vaka kontrollere gelmedi ve 6. yıl filminde nüks görüldü. Erken dönemde nüksü saptanan kist kolayca enükle edildi.

Sonuç: Parakeratotik odontojenik keratokistin ideal tedavi yöntemi için fikir birliği olmasa da marsupyalizasyon sonrası enükleasyon tedavisinde büyük defektler engellenmiş olur ve hastaların yaşam kaliteleri artmış olur. Bu tedavilerde nüks oranı görece daha yüksek olsa da sık radyolojik takiplerde nüks erken dönemde saptanıp kolaylıkla tedavi edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Nüks, parakeratotik odontojenik keratokist, marsupyalizasyon

The Importance of Frequent Follow-up of Parakeratinized Odontogenic Keratocysts

Serdar Şaban Acar, Uğur Gülşen

Bülent Ecevit University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Zonguldak, Turkey

Introduction: An odontogenic keratocyst is a benign developmental cystic lesion arising from dental lamina remnants. It constitutes 10-20% of all odontogenic cysts and is the third most common cyst in the jaws after radicular and dentigerous cysts. Numerous possible reasons for the high recurrence rate of OKC have been suggested.

Case Presentation: In the radiographic examinations of the patients who applied to us due to oral pus and bad taste, large radiolucent lesions were found in the mandible. Due to its large size and proximity to anatomical structures, incisional biopsy was taken and marsupialization was started. Enucleations were done within a year. In the first case, recurrence was observed within the first year. In the second case, recurrence was observed in the second year. The 3rd case did not come to the controls and recurrence was seen in the 6th year observed. The cyst, whose recurrence was detected at an early stage, was easily enucleated.

Conclusion: Although there is no consensus for the ideal treatment method of parakeratotic odontogenic keratocyst, the treatment of enucleation after marsupialization prevents large defects and improves the quality of life of the patients. Although the recurrence rate is relatively high in these treatments, recurrence can be detected early and easily treated in frequent radiological follow-ups.

Keywords: Rekurrence, parakeratotic odontogenic keratocyst, marsupialization

[OP-101]

Santral Dev Hücreli Granülomanın Konservatif Ve Cerrahi Tedavisi

Berivan Deniz, Mehmet Emre Yurtttutan

Ankara Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Giriş: Santral dev hücre granüloma (SDHG) yaygın olmayan, sıklıkla çocuklarda ve gençlik dönemindeki bireylerde görülen, benign ancak lokal agresif seyir gösteren bir kemik tümörüdür. Maksillaya oranla sıklıkla mandibulada lokalize olan SDHG'lerin en sık izlenen klinik bulgusu ağrısız şişliktir. Radyolojik görüntüsü değişkendir, çoğunlukla çenelerde iyi sınırlı uniloküler veya multiloküler radyolüsent lezyonlar şeklinde görülmektedir. SDHG'ların etiyolojisi tartışmalı olmakla birlikte kemiğin enflamasyon, travma ya da hemorojiye karşı lokal reperatif reaksiyonu şeklinde oluşurlar. En çok kabul gören tedavi metodu küretaj ile lokal eksizyondur. İntralezyonel steroid enjeksiyonu, rezeksiyon, sistemik kalsitonin uygulaması gibi cerrahi ve farmakolojik alternatif tedavi yöntemleri bulunmaktadır.

Vaka: Sol yanakta ve çenede şişlik şikayetiyle müracaat eden 11 yaşındaki erkek hastanın radyolojik bulgularında bukkal ve lingualde ekspansiyon gözlenmiştir. Aspirasyon biyopsisi yapılmış ve bu süreçte kanama çok fazla görülmüştür ancak anjiyografisinde damar kaynaklı olmadığı anlaşılmıştır. İnksiyonel biyopsi yapıldığında dev hücreli lezyon olduğu anlaşılmıştır. Vakada laboratuvar testleri ile hiperparatiroidizm ve Brown tümörü olasılığı elimine edilmiştir. İntralezyonel kortikosteroid (Sinakort- A) tedavisine başlandı. Enjeksiyon sonrası kanama azalıp giriş sırasındaki direnç artmıştır buna karşın şişlik giderek büyümeye devam etmiştir. Enjeksiyona rağmen şişliğin artması lezyonun agresif formda olabileceğini düşündürmüştür. Agresif formda rezeksiyon önerilmektedir ancak hastanın yaşı gereği daha konservatif bir cerrahi tedavi olan küretaj uygun görülmüş ve uygulanmıştır. Hastanın düzenli aralıklarla klinik ve radyografik takibi yapılmıştır. 18 ay sonra nüks görüntülenmiş ve tekrar opere edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Küretaj, Non-odontojenik Tümör, Santral Dev Hücreli Granüloma

Conservative And Surgical Treatment Of Central Giant Cell Granuloma

Berivan Deniz, Mehmet Emre Yurtttutan

Ankara University, Faculty Of Dentistry, Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Introduction: Central giant cell granuloma (CGCG) is an uncommon, benign but locally aggressive bone tumor frequently seen in children and adolescents. Painless swelling is the most common clinical finding of CGCG, mostly localized in the mandible compared to the maxilla. The radiological view is well-circumscribed unilocular or multilocular radiolucent lesions on the jaws. The most accepted treatment method is local excision with curettage. There are surgical and pharmacological treatment methods such as steroid injection into the lesion, resection, and systemic calcitonin injection.

Case Presentation: 11-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of swelling on the left cheek and chin. Buccal and lingual expansion was observed in the radiological findings. Aspiration biopsy was implemented and bleeding was observed a lot, but it was understood that it was not of vascular origin in the angiography. Incisional biopsy verified a giant cell lesion. The possibility of Brown tumor was eliminated by laboratory tests. Intralesional corticosteroid treatment was started. Post-injection bleeding decreased and resistance increased during injection, but the swelling gradually increased. The increase of swelling despite the injection shows that the lesion might be in aggressive form. Curettage was applied under general anesthesia. Clinical and radiographic follow-up of the patient was performed at regular intervals. After 18 months, recurrence was observed and operated again.

Keywords: Curettage, Non-odontogenic Tumor, Central Giant Cell Granuloma

[OP-102]

Unikistik Ameloblastoma Olgusunun Konservatif Tedavisi

Umut Can Şimşek, Mehmet Cemal Akay

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Amaç: Ameloblastoma, sıklıkla mandibula posterior bölgede görülen, lokal agresif özellik gösteren benign bir tümoral lezyondur. Klasik tedavi yöntemi radikal cerrahi olmakla birlikte unikistik lezyonlarda konservatif tedavinin başarılı olduğunu kanıtlayan birçok vaka raporu vardır. Bu vaka raporunun amacı unikistik ameloblastoma olgusunun tedavisini sunmaktır.

Olgu: 24 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hasta dış merkezden kliniğimize yönlendirilmiştir. 34 numaralı diş hizasından başlayıp angulusa kadar uzanan lezyonun 36 ve 37 numaralı dişlerin köklerini rezorbe ettiği ve 38 numaralı dişin mezioanguler konumda gömük olduğu saptanmıştır. Üç boyutlu görüntüleme aksiyel kesitlerde lezyonun ekspansif karakterde olduğu ve lingual korteksi tamamen rezorbe ettiği gözlenmiştir. Lokal anestezi altında yapılan operasyonda lezyon tamamen eksize edilip periferik osteotomi yapılmıştır. Mandibula basis ve bukkalinde kortikal kemiğin incilmesi nedeniyle çiğneme kaslarının yarattığı gerilme kuvvetlerine destek olması amacıyla osteosentez plağı adapte edildi. Lezyon kavitesi konsantre büyüme faktörü ve xenograft ile doldurulup membran ile örtüldü. 8 aylık takip sonucunda hastada semptom ve nüks izlenmedi. Mevcut bölgeye dental implant tedavisi planlanmaktadır.

Sonuç: Ameloblastoma vakalarında konservatif tedavi ile başarı sağlanabildiği takdirde hastanın estetik ve fonksiyonel kaybı minimum olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: ameloblastoma, eksizyon, mini-plak

Conservative Treatment of Unicystic Ameloblastoma Case

Umut Can Şimşek, Mehmet Cemal Akay

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Objective: Ameloblastoma is a locally aggressive benign tumoral lesion that is frequently seen in the posterior region of the mandible. Although the classical treatment method is radical surgery, there are many case reports proving that conservative treatment is successful in unicystic lesions. The purpose of this case report is to present the treatment of a case of unicystic ameloblastoma.

Case: A 24-year-old systemically healthy male patient was referred to our clinic. It was seen that the lesion starting from tooth 34 and extending to the angulus, resorbed the roots of teeth 36 and 37, tooth 38 was impacted. In the axial sections of 3D imaging, it was observed that the lesion had an expansive character and completely resorbed the lingual cortex. Operation was performed under local anesthesia, the lesion was completely excised and peripheral osteotomy was performed. An osteosynthesis plate was adapted to support the tensile forces created by the masticatory muscles due to the thinning of the cortical bone in the base of the mandible. The cavity was filled with concentrated growth factor and xenograft and covered with a membrane. As a result of the 8-month follow-up, no symptoms and recurrences were observed. Dental implant treatment is planned for the existing area.

Conclusion: If success can be achieved with conservative treatment in ameloblastoma cases, the aesthetic and function loss of the patient is minimal.

Keywords: ameloblastoma, excision, mini-plate

[OP-103]

Çenelerde Büyük Genişleme Gösteren Ailesel Dev Sementoma: İki Vaka Raporu

Duygu Cendek¹, Hayrunisa Koçyiğit¹, Merva Soluk Tekkeşin², Tuba Develi¹

¹İstanbul Medipol Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi, Onkoloji Enstitüsü, Klinik Onkoloji Ana Bilim Dalı, İstanbul

Giriş: Ailesel dev sementoma, çocuklukta gelişmeye başlayan, otozomal dominant kalıtım gösteren nadir görülen benign fibroosseoz bir hastalıktır. Klinik olarak çenelerde ağrısız genişleme gösterir. Kadın ve erkeklerde eşit sıklıkla görülür. Hem maksilla hem de mandibulada, bilateral olarak genellikle büyük, bazen çok büyük, genişleyen, karışık radyolüsent radyoopak; ancak ilerleyen yıllarda daha yoğun hale gelen lezyonlardır. Genellikle cerrahi düzeltme gerektiren belirgin kemik genişlemesine ve yüz asimetrisine neden olur. Bu çalışmanın amacı, ailesel dev sementoma tanısı konan iki vakanın temel klinik, radyolojik özelliklerini ve tedavi yaklaşımlarını tanımlamaktır.

Vaka: Çenelerinde genişleme şikayeti ile başvuran iki kardeş klinik ve radyografik olarak değerlendirilmiştir. Bu hastalar uzun zamandır protezlerini kullanamamakta olup, konuşma ve çiğneme zorluğu yaşamaktadırlar. Her iki hastada da çocukluk döneminde gelişmeye başlayan, çeneleri etkileyen çok kadranlı, genişleyen lezyonlar mevcuttur. Hastalardan birinin ameliyat sonrası 8 ay, diğlerinin 2 ay takibi vardır.

Sonuç: Erişkin hastalarda, cerrahi osseöz yeniden şekillendirme genellikle tercih edilen bir tedavi seçeneğidir.

Anahtar Kelimeler: Ailesel dev sementoma, Fibroosseoz lezyon, Otozomal dominant

Familial Gigantiform Cementoma With Massive Jaw Expansion: Report of Two Cases

Duygu Cendek¹, Hayrunisa Koçyiğit¹, Merva Soluk Tekkeşin², Tuba Develi¹

¹İstanbul Medipol University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

²İstanbul University, Institute of Oncology, Department of Clinical Oncology, İstanbul

Introduction: The familial gigantiform cementoma is a rare, benign fibroosseous disease of the jaws with autosomal dominant condition which typically presents in the first two decades of life. Clinically, painless expansion of the jaws occurs without gender predilection. The lesions are mixed radiolucent radiopaque but become more dense in the following years. Both maxilla and mandible may be involved bilaterally. Lesions usually are large, sometimes huge and expansile. The condition causes remarkable bony expansion and facial asymmetry which often requires surgical correction. The aim of this study is to describe the main clinical, radiological characteristics and treatment of two case reports diagnosed with familial gigantiform cementoma.

Case Presentation: Two siblings who applied with the complaint of enlarged jaws were evaluated clinically and radiographically. These patients cannot use their prostheses for a long time and they have difficulty speaking and chewing. Both patients have multi-quadrant, expansile lesions affecting the jaws, and evolve during childhood. One of the patients has a follow-up of 8 months and the other of 2 months post-operatively.

Conclusion: In adult patients, surgical osseous recontouring is usually the preferred treatment option.

Keywords: Familial gigantiform cementoma, Fibroosseous lesion, Autosomal dominant

[OP-104]

Nadir görülen Pindborg tümörü vakasının konservatif tedavisi

Burak Borlu, Mehmet Cemal Akay

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Pindborg tümör, diğer adıyla kalsifiye epiteliyal odontojenik tümör, odontojenik tümörler arasında çok nadir görülen, lokal invaziv, benign bir tümördür. Gömülü bir diş eşlik edebilir, asemptomatik gelişip büyümesi erken teşhisini zorlaştırmaktadır. Bu vakada tümörün konservatif tedavisinin ardından dental implant ile rehabilite edilmesi amaçlanmıştır.

Olgu: 27 yaşında erkek hasta mandibular sağ premolar bölgede ağrısız şişlik şikayeti ile başvurmuştur. Hastanın asimetri dışında bir şikayeti bulunmamaktadır. Radyografik muayenede 45 numaralı gömülü diş ile beraber, radyopak alanlar içeren ve çevresinde radyolusent kapsülü olan mikst lezyon görülmüştür. Lezyon enükle edilmiştir. 2 yıllık takibin ardından bölge, dental implant ile rehabilite edilmiştir. 10 yıllık takip sonucu bölge asemptomatik seyretmektedir.

Sonuç: Pindborg tümörün tedavisi için literatürde geniş rezeksiyondan konservatif tedaviye kadar çeşitli tedaviler yer almaktadır. Bu vaka raporunda konservatif tedavinin ardından dental implant ile rehabilite edilen Pindborg tümör yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: pindborg tümör, dental implant, konservatif

Conservative treatment of a rare case of Pindborg tumor

Burak Borlu, Mehmet Cemal Akay

Ege University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir/Turkey

Objective: Pindborg tumor, also known as calcifying epithelial odontogenic tumor, is a locally invasive, locally invasive tumor that is very rare among odontogenic tumors. It can be seen with an impacted tooth, asymptomatic development and growth of the tumor makes its early diagnosis difficult. In this case, it was aimed to rehabilitate the tumor area with a dental implant after conservative treatment.

Case: A 27-year-old male patient referred to our clinic with the complaint of painless swelling in the mandibular right premolar region. The patient has no complaints other than asymmetry. In the radiographic examination, a mixed lesion containing radiopaque areas and a radiolucent capsule around it was observed together with the number 45 impacted tooth. The lesion was enucleated. After 2 years of follow-up, the area was rehabilitated with a dental implant. After 10 years of follow-up, the area remains asymptomatic.

Conclusion: There are various treatments in the literature for the treatment of Pindborg tumor, from wide resection to conservative treatment. This case report includes a Pindborg tumor rehabilitated with a dental implant after conservative treatment.

Keywords: pinborg tumor, dental implant, conservative

[OP-105]

Maksillada ortodontik tedavi sonrası alışılmışın dışında büyüklükte radiküler kist: vaka raporu

Cansu Gl Koca, Mehmet İğneci
Uşak Üniversitesi Dış Hekimliği Fakültesi Ağız, Dış ve ene Cerrahisi

Amaç: Bu vaka raporunda, dış merkezde ortodontik tedavi sonrası maksilla sağ tarafta nasal kaviteye invaze olmuş; sol tarafta antero-posterior olarak büyük boyutlara ulaşan, alışılmadığ büyüklükte bir radiküler kistin cerrahi olarak eksizyonu ve 1 yıllık takibinden bahsedilmiştir.

Vaka Raporu ve Literatür Derlemesi: 2020 yılında Ağız, Dış ve ene Cerrahisi Polikliniğinimize başvuran 21 yaşındaki kadın hastadan alınan anamnezde 2 yıl önce dış merkezde ortodontik tedavisine başlandığı ve tedavi sonrasında üst çenesinde ağrı, şişlik ve sağ nostrilden p geldiği öğrenilmiştir. Radyolojik ve intraoral muayene sonucunda sağ üst 2.premolar dışten sol üst 2. molar dışe kadar uzanan, sağda nasal kaviteye invaze olmuş; solda maksiller sinüs tabanını deplase eden, dışlerde migrasyona sebep olan, iyi sınırlı radyolüsent alan tespit edilmiştir. Hastanın tedavisi marsüpyalizasyon ve enükleasyon ile tamamlanmıştır. Hastaya uygulanan tedavi yöntemimiz mevcut literatür taramasında elde edilen sonuçlarla karşılaştırılmıştır.

Sonuç: Hastaya bilateral marsüpyalizasyon uygulanmış ve 3 ay takip edilmiştir. 3 ay sonraki tekrar radyografileri ile kistin küçüldüğü belirlenmiştir. Operasyona alınan hastadan çift taraflı kist enukleasyonu yapılmış ve operasyon sahası primer kapatılacak şekilde suture edilmiştir. 3,6 ve 12. aylarda takip röntgenleri alınmıştır. Literatür taraması ile elde edilen verilere göre maksilla anterior bölgede vakalar bildiren 13 çalışmada da benzer tedavi yöntemleri kullanıldığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Kist, Odontojenik kist, Radiküler kist, Enükleasyon, Marsüpyalizasyon

Anahtar Kelimeler: Kist, Odontojenik kist, Radiküler kist, Enükleasyon, Marsüpyalizasyon

Radicular cyst of unusual size after orthodontic treatment in the maxilla: a case report

Cansu Gl Koca, Mehmet İğneci
Uşak University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Turkey

In this case report, after orthodontic treatment in an external center, the maxilla was invaded into the nasal cavity on the right side; Surgical excision and 1-year follow-up of an unusually large radicular cyst that reaches large antero-posteriorly on the left side is described.

Case Report and Literature Review: In the anamnesis taken from a 21-year-old female patient who applied to our Oral, Dental and Maxillofacial Surgery Polyclinic in 2020, it was learned that orthodontic treatment was started 2 years ago in an external center and after the treatment, pain, swelling and pus from the right nostril came from the upper jaw. The patient's treatment was completed with marsupialization and enucleation. Our treatment method applied to the patient was compared with the results obtained in the current literature review.

Conclusion: The patient underwent bilateral marsupialization and was followed up for 3 months. With the repeat radiographs 3 months later, it was determined that the cyst had shrunk. Bilateral cyst enucleation was performed on the patient who was taken into operation, and the operation area was sutured so that it was closed primarily. Follow-up x-rays were taken at 3, 6, and 12 months. According to the data obtained from the literature review, it was seen that similar treatment methods were used in 13 studies reporting cases in the maxilla anterior region.

Keywords: Cyst, Odontogenic cyst, Radicular cyst, Enucleation, Marsupialization

[OP-106]

Sert Damakta Nörofibromanın Total Eksizyon ve Kollajen Doku Matrisi ile Tedavisi

Dilara Nur Şengün¹, Can Manav¹, Öykü Öztürk²

¹Ankara Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara/TÜRKİYE

²Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara/TÜRKİYE

Amaç: Nörofibromatozis (NF), deri, sinir sistemi ya da her ikisini birden etkileyen, genetik geçişli nörokutanöz heterojen bir hastalıktır. Kardinal bulguları; nörofibromlar, 'café au lait' lekeleri, aksiller-inguinal çillenme ve iris hamartomlarıdır. NF, yüksek insidansı ve eşlik eden ağız bulguları yönüyle diş hekimlerinin karşılaşılabileceği hastalıklardan olmakla birlikte nörofibromlar sert damakta oldukça nadir görülmektedir.

Olgu: 32 yaşındaki erkek hasta kliniğimize 12 yıldır var olan, kemikte herhangi bir destrüksiyona neden olmaksızın sert ve yumuşak damağı içine alan ağrısız şişlik nedeniyle başvurmuştur. Sert damak incisiv papil bölgesinden alınan insizyonel biyopsi sonucunda nörofibrom tanısı koyulmuştur. Lezyonun eksizyonu lokal anestezi altında lezyonun makroskopik açıdan belirgin olan tüm sınırlarını içerecek şekilde yapılmış ve açıkta kalan yara yüzeyi kollajen doku matrisi ile kapatılmıştır. Hastanın anamnezi derinleştirildiğinde 2008 yılında skolyoz tanısı aldığı öğrenilmiş, yapılan detaylı vücut muayenesinde ise özellikle sırt ve kollarında çok sayıda çillerin varlığı tespit edilmiştir. Hasta NF açısından değerlendirilmek üzere tıbbi genetik birimine yönlendirilmiş ve NF tip 1 tanısı almıştır.

Sonuç: Bu vakada, lezyonun total eksizyonu ve açıkta kalan yara bölgesinin kollajen doku matrisi ile kapatılarak tedavisi gösterilmiştir. Kollajen doku matrisleri sayesinde daha hızlı bir revaskularizasyon sağlandı.

Anahtar Kelimeler: nörofibrom, nörofibromatozis 1, yumuşak doku neoplazileri

Neurofibroma of the Hard Palate with Total Excision and Collagen Tissue Matrix

Dilara Nur Şengün¹, Can Manav¹, Öykü Öztürk²

¹Ankara University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara/TÜRKİYE

²Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara/TÜRKİYE

Objective: Neurofibromatosis (NF) is a genetically inherited neurocutaneous heterogeneous disease that affects the skin, nervous system or both. Cardinal findings are neurofibromas, café au lait spots, axillary-inguinal freckling and iris hamartomas. Although NF is one of the diseases that dentists may encounter with its high incidence and accompanying oral findings, neurofibromas are rarely encountered on the hard palate.

Case: 32-year-old male patient admitted to our clinic with a painless swelling involving the hard and soft palate, which has been present for 12 years without causing any destruction of the bone. An incisional biopsy was performed from the papillary region which was diagnosed as neurofibroma. The total excision of the lesion was performed under local anesthesia to include all the macroscopically evident borders of the lesion, and the exposed wound surface was covered with a collagen tissue matrix. The detailed medical history and body examination of the patient revealed that he was diagnosed with scoliosis in 2008, and had numerous freckles, especially on his back and arms. The patient was referred to the medical genetics department to be evaluated for NF and received NF type 1 diagnosis.

Conclusion: In this case, total excision of the lesion and treatment of the exposed wound area by covering it with a collagen tissue matrix are shown. A faster revascularization was achieved with collagen tissue matrices.

Keywords: neurofibroma, neurofibromatosis 1, soft tissue neoplasms

[OP-107]

İnsiziv Kanal Kisti ile Birlikte Görülen İntraosseoz Lipom: Vaka Raporu ve Literatür Taraması

Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınc
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Ankara

Lipomlar matür lipoz dokudan orijin alan benign tümörlerdir ve vücutta adipoz dokunun bulunduğu her bölgede gelişim gösterebilirler. İntraosseoz lipomlar kemiğin nadir görülen benign tümörleri arasında yer almakta olup, benign primer kemik lezyonlarının yalnızca %1'ini oluştururlar. Genellikle 4.dekatta ortaya çıkarlar. Bazı çalışmalarda erkeklerin kadınlardan daha çok etkilendiği bildirilmekle birlikte, bazı çalışmalarda cinsiyet ayrımının bulunmadığı rapor edilmiştir.

Lipomlar başta gövde ve ekstremitelerde proksimaleri olmak üzere vücutta matür yağ dokusunun bulunduğu herhangi bir yerde görülebilirler. İntraosseoz lipomlar ise humerus, radius, femur, fibula gibi uzun kemiklerin kalkaneusları ve metafizlerinde görülürler. Genelde kapsüllüdürler, fakat kapsülsüz tipleri de literatürde tanımlanmıştır. Kapsülsüz intraosseoz lipomlar çevre dokuya penetre olabilirler. Hücresel atipi göstermeyen lipomlar ise genellikle asemptomatiktir.

Çenelerde lokalize intraosseoz lipomlar oldukça nadirdir. Literatürde maksillada lokalize lezyonların mandibulaya kıyasla daha az sıklıkla gözlemlendiği bildirilmektedir. Bu vaka raporunda maksilla anterior bölgede insiziv kanal kisti ile eş zamanlı olarak görülen ve maksilla posterior bölgede yerleşim gösteren bir intraosseoz lipom vakası sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Benign, İntraosseoz lipom, Maksilla

Intraosseous Lipoma Associated with Incisive Canal Cyst: A Case Report and Literature Review

Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınc
Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Lipomas are mature benign tumors originating from lipose tissue and they can occur in any region of the body where adipose tissue is located. Intraosseous lipomas are rare benign tumors of the bone, which they constitute only 1% of primary bone lesions. They are more frequently seen at the 4th decade. Although some studies have reported that men are more affected than women, some studies have reported no gender prevalence.

Lipomas are mainly located in trunk and extremities, although they can be seen in any part of the body where mature adipose tissue is present, especially in the proximal parts of the body. Intraosseous lipomas are seen in the calcaneus and metaphyses of long bones such as the humerus, radius, femur, and fibula. They are generally seen with capsulated form, but non-capsulated forms have also been described in the literature and these intraosseous lipomas can penetrate into the surrounding tissue. Multiple foci are very rare and they are usually seen with different syndromes and diseases. Lipomas that do not show cellular atypia are usually asymptomatic.

Keywords: Benign, Intraosseous lipoma, Maxilla

[OP-108]

Ossifiye Fibrom: Vaka Sunumu

Ayça Başduran, Fatma Bahar Sezer

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

Giriş

Ossifiye fibrom; mezenşimal orijinli, herhangi bir fasiyal kemikte görülebilen, benign kemik tümürüdür. Genellikle 3. Ve 4. Dekatta görülmekte olup mandibulada maksillaya göre daha sık görülmekte ve posterior bölge tutulumu gözlenmektedir. Aynı anda maksilla ve mandibula tutulumu olan vakalar çok nadir görülmektedir. Maksillada görüldüğünde çoğunlukla fossa kanina ve zigomatik arkı tutmakla birlikte genişleyerek maksiller sinüsü doldurabilmektedir. Maksiller lezyonlar daha agresiftir. Etkilenen kemikte yavaş büyüyen, ekspansiyona sebep olan ossifiye fibrom genellikle ağrısızdır. Radyografik olarak iyi sınırlı, içerdiği kalsifiye komponentler nedeniyle opasite alanları içeren radyolüsent yapıdadır. Beraberinde olan dişlerde migrasyon ve kök rezorpsiyonu izlenebilir. Kemik korteksinde ekspansiyon oluşturabilir. İleri görüntüleme yöntemlerinden bilgisayarlı tomografi veya konik ışınli bilgisayarlı tomografi kullanılabilir. Tedavi seçeneklerinde total eksizyon önerilir.

Olgu Sunumu

Ege Üniversitesi Dişhekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalındaki kliniğimize alt anterior bölgesinde ağrı şikayetiyle gelen 40 yaşındaki kadın hastanın panoramik röntgeninde alt çene anterio dişlerin apikalinde sınırları belirgin radyolüsent lezyon tespit edilmiştir. 3 boyutlu bilgisayarlı tomografi incelemeleri sonucunda lingual kortikal kemiğin perfore olduğu alt anterior dişlerin apekslerine kadar lezyonun genişlemiş olduğu gözlendi. Lezyonun tamamen eksize edilmesine, hastanın laboratuvar tetkikleri sonucunda parathormonun olması gereken değerlerden yüksek olması nedeniyle Brown tümör veya fibröz displazi öntanısıyla operasyona karar verildi

Sonuç

Lezyon tamamen eksize edilmiş olup hastaya post operatif tavsiyeler verilmiştir. Post-operatif dönemde hasta 7. gün, 1. Ay, 3.ay ve 6.ay gibi periyotlarla kontrollerine çağırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: fibroosseöz lezyonlar, ossifiye fibrom, bening kemik tümörleri

Ossifying Fibroma: Case Report

Ayça Başduran, Fatma Bahar Sezer

Ege University Faculty Of Dentistry, Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, İzmir

Introduction

Ossifying fibroma; It is a benign bone tumor of mesenchymal origin that can be seen in any facial bone. It is seen more frequently in the mandible than in the maxilla, and it is observed that continues in the posterior mandible. Ossifying fibroma, which causes slowed expansion in the affected bone, is usually painless. Radiographically, it has a well-defined, radiolucent appearance with areas of opacity due to the calcified components it contains. It can be observed with 3D computed tomography (CBCT). Total excision is recommended for treatment.

Case Report

Nothing was found in the clinical examination of a 40-year-old female patient who came to our clinic at Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery with the complaint of pain in the lower anterior region. As a result of CBCT examinations, it was observed that the lesion expanded up to the apex of the lower anterior teeth, where the lingual cortical bone was perforated. It was decided to completely excise the lesion and to operate with the prediagnosis of Brown tumor or fibrous dysplasia because the patient's parathormone was higher than the required values as a result of laboratory tests.

Conclusion

The lesion was completely excised, and post-operative recommendations were given to the patient. The patient was called for periodic controls.

Keywords: fibroosseous lesions, ossifying fibroma, benign bone tumors

TAOMS'22

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th - 10th NOVEMBER 2022

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

Scientifically supported by

**EUROPEAN ASSOCIATION FOR
CRANIO MAXILLO FACIAL
SURGERY**

POSTER PRESENTATIONS

[PP-001]

Kemik Mumunun Maksilladaki Kronik İnflamatuar Reaksiyonu: Bir Vaka Sunumu

Mahide Büşra Başkan, Mustafa Ayhan

İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş, Çene Hastalıkları ve Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Kemik içi kanamaları durdurmak için kullanılan kemik mumu, doğal bir hemostatik ajan olmayıp kemik iliğindeki boşlukların tıkanmasını sağlayarak mekanik tampon oluşturur ve hemostazı sağlar. Absorbe edilmediğinden granülom ya da inflammatuar reaksiyon oluşturarak kemik iyileşmesini bozabilir. Bu vakada maksilladaki cerrahi operasyon sırasında kemik mumu kullanılması sonucu kronik inflammatuar reaksiyon sunulmuştur.

Vaka Raporu: 45 yaşında erkek hasta kliniğimize üst çenesinde bulunan kist sebebiyle dış merkezde opere olmasının ardından 2 senedir geçmeyen şiddetli ağrılar, sağ premolar bölgesindeki fistülizasyondan akıntı ve koku şikayetleriyle başvurmuştur. İntraoral muayenede maksilla sağ premolar bölgede fistül ve pü akışı görülmüştür. Hastadan panoramik radyografi ve Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi (KİBT) alınmıştır. Cerrahi saha infiltratif anestezi altında sulkuler insizyon ile mukoperiosteal flep kaldırılarak ekspoze edilmiştir. Kalan epitel artıkları ve kemik mumu parçaları çıkartılarak insizyon hatları sütüre edilip flep primere kapatılmıştır. On gün sonra kontrole gelen hastanın şiddetli ağrılarının geçtiği öğrenilmiştir. Hastamız kontrol altında olup inflammatuar süreç çözülmüştür.

Sonuç: Kemik mumu absorbe edilmediği için granülom veya reaksiyona neden olabilir. Kemik mumu yerine başka hemostatik ajanların kullanılmasını ve hangi ajan kullanılırsa kullanılsın hemostaz sağlandıktan sonra fazla materyalin dikkatli bir şekilde çıkarılmasını önermekteyiz.

Anahtar Kelimeler: Kemik mumu, kronik inflammatuar reaksiyon, maksilla

Chronic Inflammatory Reaction of Bone Wax in The Maxilla: A Case Report

Mahide Büşra Başkan, Mustafa Ayhan

Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Introduction: Bone wax, which is used to stop intra-osseous hemorrhages, is not a natural hemostatic agent, but provides mechanical buffering and hemostasis by blocking the spaces in the bone marrow. Since it is not absorbed, it may impair bone healing by forming granuloma or inflammatory reaction. In this case, a chronic inflammatory reaction as a result of the use of bone wax during the surgical operation in the maxilla was presented.

Case Presentation: A 45-year-old male patient applied to our clinic with complaints of severe pain, discharge from fistulization in the right premolar region, and odor, after surgery in an external center for a cyst in his upper jaw. Intraoral examination revealed fistula and pus flow in the maxilla right premolar region. Panoramic radiography and Cone Beam Computed Tomography (CBCT) were taken from the patient. The surgical site was exposed by lifting the mucoperiosteal flap with a sulcular incision under infiltrative anesthesia. The remaining epithelial remnants and bone wax fragments were removed, the incision lines were sutured, and the flap was closed to the primary. It was learned that the severe pain of the patient, who came to the follow-up visit ten days later, was gone. Our patient is under control and the inflammatory process is resolved.

Conclusion: Since bone wax is not absorbed, it may cause granuloma or reaction. We recommend the use of other hemostatic agents instead of bone wax, and careful removal of excess material after hemostasis is achieved, regardless of which agent is used.

Keywords: Bone wax, chronic inflammatory reaction, maxilla

[PP-002]

Büyük Nazopalatin Kanal Kisti: Vaka Sunumu

Ömer Faruk Boylu, [Büşra Meşeci](#)

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Nazopalatin kanal kisti, oral kavitenin en yaygın gelişimsel nonodontojenik kistlerinden biridir. Bu vaka raporunda semptomatik bir nazopalatin kanal kistinin enükleasyonu ve dekompresyonu sunulmaktadır.

Vaka: 65 yaşında erkek hasta kliniğimize maksiller bölgede ağrı ve şişlik şikayetiyle başvurdu. Klinik muayenede maksiller anterior palatinal bölgede şişlik ve palatinal mukozada kızarıklık gözlemlendi. Panoramik radyografi ve CBCT incelendiğinde maksiller sağ dişsiz premolar bölgeden sol dişsiz molar bölgeye uzanan nazal kavite tabanında, bukkal ve palatinal alveol kemiğinde perforasyona sebep olan yaklaşık 35x23x28 mm ebatlarında radyolüsent lezyon saptandı. Nazopalatin kanal, lezyon sınırları içerisinde yer almakla beraber sınırları izlenememekteydi. Lokal anestezi altında ilgili bölgedeki dişlerin çekimi gerçekleştirildikten sonra kistik lezyonun bir kısmı enükle edilmeyle birlikte vital yapılara yakınlık nedeniyle dekompresyon tercih edildi. Kist kavitesi içine dekompresyon amacıyla dren yerleştirildi. Hastaya günde iki kez ve her seferinde en az 20 ml serum fizyolojik solüsyonuyla kist kaviesinin içeriğini yıkaması gerektiği konusunda bilgi verildi. Enükle edilen kist epiteli patolojiye gönderildi ve histopatolojik incelemede nazopalatin kanal kisti tanısı kondu. Postoperatif 1.yılda yapılan radyografik muayenede ilgili bölgenin kemikleştiği ve hastanın herhangi bir şikayetinin olmadığı görüldü. 3 yıllık takipte nüks gözlenmedi.

Sonuç: Dekompresyon, büyük boyutlara ulaşan ve vital yapılara komşuluğu olan kistlerin tedavilerinde başarılı sonuç veren bir tedavi yöntemidir.

Anahtar Kelimeler: Dekompresyon, Dren, Nazopalatin kanal kisti

Large Nasopalatine Duct Cyst: Case Report

Ömer Faruk Boylu, [Büşra Meşeci](#)

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Bolu Abant İzzet Baysal University, Bolu, Turkey

Introduction: Nasopalatine duct cyst is one of the most common developmental nonodontogenic cysts. This case report presents the enucleation and decompression of a symptomatic nasopalatine duct cyst.

Case Presentation: 65-year-old male patient was admitted to our clinic with complaints of pain and swelling in maxillary region. Clinical examination revealed swelling in maxillary anterior palatal region and redness in palatal mucosa. When panoramic radiography and CBCT were examined, radiolucent lesion measuring approximately 35x23x28 mm was detected, causing perforation in buccal and palatinal alveolar bone, at the base of the nasal cavity extending from maxillary right edentulous premolar region to left edentulous molar region. Nasopalatine duct's borders couldn't be observed. Although some of cystic lesion was enucleated after the extraction of teeth in the relevant region under local anesthesia, decompression was preferred due to proximity to vital structures. A drain was placed in cyst cavity for decompression. The patient was informed that he should wash the inside of cyst cavity with saline solution twice a day. The enucleated cyst epithelium was sent to pathology and a diagnosis of nasopalatine duct cyst was made in the histopathological examination. In radiographic examination performed at the postoperative 1st year, it was observed that the relevant area was ossified, the patient didn't have any complaints. No recurrence was observed in the 3-year follow-up.

Conclusion: Decompression is a treatment method that gives successful results in the treatment of cysts that reach large sizes and are adjacent to vital structures.

Keywords: Decompression, Drain, Nasopalatine duct cyst

[PP-003]

Otojen Ring Blok Grefti ile Eş Zamanlı İmplantasyon: Vaka Sunumu

Ömer Faruk Boylu, Büşra Meşeci, Şeyda Kurt

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Dental implant cerrahisinde, alveolar kemik rekonstrüksiyonu ve dental implantın daha iyi konumlandırılabilmesi için kemik greftleri kullanılır. Ring blok tekniği, halka şeklinde alınan otojen kemik grefti ile kemik defektlerinin 3 boyutlu rekonstrüksiyonunu ve eşzamanlı implant cerrahisini sağlar. Simfiz bölgesinden alınan blok kemik greftleri vertikal ve horizontal boyutlarda 6 mm'ye kadar öngörülebilir kemik ogmentasyonu için kullanılabilir. Bu vaka sunumunda simfiz bölgesinden alınan ring blok grefti ile yapılan ogmentasyon ile eş zamanlı olarak implant yerleşimi sunulmaktadır.

Vaka: 35 yaşında erkek hasta 17 numaralı dişin çekimi sonrası ilgili bölgeye implant yerleştirilmesi isteği ile kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyografik muayenede ilgili bölgede vertikal ve horizontal kemik defekti saptandı. Hastaya ring blok ogmentasyonu ile eş zamanlı olarak implant yerleştirilmesi planlandı. Mandibula anterior bölgeye uygulanan lokal infiltratif anesteziyi takiben submarginal flep kaldırıldı. Simfiz bölgesinden trefan frez ile halka şeklinde ring blok kemik freze edildi. Dental implant için aynı aşamada halka şeklindeki kemik implant frezleri ile drillendi. Elde edilen blok greft 17 numaralı diş bölgesine implant ile stabilize edildi. Otojen kemik ile ogmente edilen bölge 4/0 daylon suture ile primer kapatıldı. Hastanın postoperatif 6. ay kontrolünde implant çevresi alanda kemik ve yumuşak doku sağlıklı idi ve bu seansta hastaya iyileşme başlığı takılıp protetik rehabilitasyona başlandı.

Sonuç: Ring blok tekniği ile 3 boyutlu kemik rekonstrüksiyonu sağlanır ve eş zamanlı implant yerleşimiyle bölgenin daha az morbidite, daha az cerrahi süre ve masraf ile daha kısa sürede rehabilitasyonuna olanak sağlanır.

Anahtar Kelimeler: Dental implant, ogmentasyon, ring blok

Simultaneous Implantation with Autogenous Ring Block Graft: Case Report

Ömer Faruk Boylu, Büşra Meşeci, Şeyda Kurt

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Bolu Abant İzzet Baysal University, Bolu, Turkey

Introduction: In dental implant surgery, bone grafts are used for alveolar bone reconstruction and better positioning of dental implant. The ring block technique provides 3D reconstruction of bone defects and simultaneous implant surgery with autogenous bone graft taken in the form of a ring. In this case report, simultaneous implant placement with augmentation with ring block graft from the symphysis region is presented.

Case Presentation: A 35-year-old male patient applied to our clinic with the request of placing an implant in the relevant area after the extraction of tooth #17. In the clinical and radiographic examination, vertical and horizontal bone defects were detected in relevant region. Simultaneous implant placement was planned for patient with ring block augmentation. Following local infiltrative anesthesia applied to the anterior region of the mandible, the submarginal flap was removed. Ring block bone was milled from symphysis region with a trefan bur. For dental implant, the ring block was drilled with implant burs at the same stage. The obtained block graft was stabilized with an implant in the 17th tooth region. The area augmented with autogenous bone was closed primarily with a 4/0 daylon suture. In the postoperative 6th month control of the patient, the bone and soft tissue in the area around the implant were healthy, and in this session, the patient was put on a healing cap and prosthetic rehabilitation was started.

Conclusion: With the ring block technique, 3D bone reconstruction is achieved and simultaneous implant placement allows the rehabilitation of the area in a shorter time with less morbidity, less surgical time and expense.

Keywords: Augmentation, dental implant, ring block

[PP-004]

Maksiller Sinüs Membranı İle İlişkili Gömülü Kök Bulunan Dişsiz Bölgenin İmplant Yerleşimi İçin Rehabilitasyonu:Vaka Sunumu

Ömer Faruk Boylu, [Büşra Meşeci](#), Okan Duran
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Maksiller sinüs membranı ile ilişkili gömülü bir kök gözlemlendiğinde, implant yerleştirmeden önce bu kökün uzaklaştırılması gerekir. Bu vaka sunumunda sinüs membranı ile ilişkili gömülü kök bulunan bölgenin implant yerleşimi için rehabilitasyonu sunulmaktadır.

Vaka: 22 yaşında kadın hasta maksilla sol posterior bölgede dişsizlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın sistemik rahatsızlığı yoktu. Panoramik ve CBCT muayenesinde, ilgili bölgede krette sinüs membranının krete ekspoz olmasına neden olan kemik defekti, sinüs membranına bukkalden yapışık gömülü kök varlığı ve implant yerleşimi için yetersiz vertikal kemik yüksekliği belirlendi. Lokal infiltratif anestezi sonrası insizyon yapıldı ve mukoperiosteal flep kaldırıldı. Bukkalden maksiller sinüs membranına ve gömülü köke ulaşmak için elmas rond frez ile yeterli genişlikte lateral kemik penceresi açıldı. Önce sinüs membranı, krete ekspoz olan kısma dikkat ederek eleve edildi. Ardından sinüs membranına yapışık kök uzaklaştırıldı ve sinüs membranında bu gömülü kök boyutunda perforasyon oluştu. Bu perforasyonu kapatacak şekilde sinüs membranının altına perikardiyal membran yerleştirildi ve sinüs kavitesi ve kretteki kemik defektine ksenogreft ile greftlendi. En son lateral kemik penceresinin ve greftlenen bölgelerin üzerine perikardiyal membran yerleştirildi. Flep 4,0 daylon suture ile primer kapatıldı. Antibiyotik, ağrı kesici, gargara, dekonjestan reçete edildi. Postoperatif 6. ayda ilgili bölgeye 2 adet implant yerleştirildi. İmplant yerleştirilmesinin ardından 4. ayda alınan panoramik radyografide kemik rezorpsiyonu olmaksızın kemik mineralizasyonu gözlemlendi ve implant çevresi dokular sağlıklı idi.

Sonuç: Maksiller sinüs membranındaki perforasyon başarılı bir şekilde onarırsa, perforasyonun sinüse yerleştirilen implantların başarısına olumsuz bir etkisi bulunmamaktadır.

Anahtar Kelimeler: dental implant, gömülü diş kökü, maksiller sinüs membranı, sinüs membran perforasyonu

Rehabilitation Of An Edentulous Region With An Impacted Root Associated With The Maxillary Sinus Membrane For Implant Placement: A Case Report

Ömer Faruk Boylu, [Büşra Meşeci](#), Okan Duran
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Bolu Abant İzzet Baysal University, Bolu, Turkey

Introduction: When an impacted root associated with maxillary sinus membrane is observed, this root must be removed before implant placement. In this case report, the rehabilitation of the region with impacted root associated with sinus membrane for implant placement is presented.

Case Presentation: A 22-year-old female patient was admitted to clinic with complaint of edentulousness in left posterior region of maxilla. Panoramic and CBCT examination revealed bone defect causing exposure of sinus membrane to crest, the presence of impacted root buccally adhered to sinus membrane and insufficient vertical bone height. After local anesthesia, incision was made and the mucoperiosteal flap was removed. A lateral bone window was opened with diamond round drill to reach sinus membrane and impacted root from buccal. The sinus membrane was elevated, paying attention to the exposed part of crest. The root attached to sinus membrane was removed and a perforation of the size of this impacted root occurred in sinus membrane. Pericardiac membrane was placed under sinus membrane to close this perforation and sinus cavity and bone defect in crest were grafted with xenograft. Lastly, pericardiac membrane was placed over lateral bone window and grafted areas. In 6th month postoperatively, 2 implants were placed in relevant area. Panoramic radiograph taken at 4 months showed bone mineralization without bone resorption and tissues around the implant were healthy.

Conclusion: If the perforation in maxillary sinus membrane is repaired successfully, the perforation doesn't have a negative effect on the success of the implants placed in sinus.

Keywords: dental implant, impacted tooth root, maxillary sinus membrane, sinus membrane perforation

[PP-005]

Mandibula Posteriorında Büyük Dentigeröz Kist:Vaka Sunumu

Ömer Faruk Boylu, Büşra Meşeci, Güzide Büşra Şenel

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu,Türkiye

Giriş: Dentigeröz kistler, radiküler kistlerden sonra çenenin en yaygın görülen odontojenik kistleri olup, genellikle sürmemiş veya kısmen sürmüş bir dişin etrafında yer alır. Dentigeröz kistler çoğunlukla mandibula 3. molar dişle, maksillada ise kanin ve 3. molar dişle birlikte bulunur. Bu vaka sunumunda sendromik olmayan dentigeröz kistin cerrahi tedavi süreci sunulmuştur.

Vaka: 15 yaşında sistemik olarak sağlıklı kadın hasta kliniğimize sol posterior bölgede ağrı ve şişlik şikayetiyle başvurdu.Mandibular posterior bölgede ekspansiyon gözlemlendi. Panoramik radyografi ve CBCT incelendiğinde mandibula sol 1.premolar dişten ramusa kadar genişleyen lezyonun mandibula basise ulaştığı saptandı. Lezyon içinde mandibular 3.molar dişin gömülü olduğu görüldü.Lokal anestezi altında kistin anterior kısmı enükle edildi, vital yapılarla yakınlık nedeniyle kistin posterior kısmında kistle ilişkili gömülü dişin çekimini takiben dren yerleştirilerek dekompresyon tedavisi uygulandı.Hastaya günde iki kez ve her seferinde en az 20 ml serum fizyolojik solüsyonuyla kist kaviyesinin içini yıkaması gerektiği konusunda bilgi verildi. Enükle edilen kist epitelinin histopatolojik incelemesinde dentigeröz kist tanısı kondu. Postoperatif 6. ayda yapılan radyografik muayenede ilgili bölgede kemik trabekülasyonu izlenmekte olup hastanın herhangi bir şikayetinin olmadığı görüldü. 3 yıllık takipte nüks gözlenmedi.

Sonuç: Dentigeröz kist, oldukça yavaş büyüyen genellikle asemptomatik bir kisttir, nadir olarak büyük boyutlara ulaşır. Çok büyük boyutlara ulaştıklarında ilişkili oldukları gömülü dişin yer değiştirmesine yol açabilir. Dentigeröz kistlerin birçoğu kistin enükleasyonu ve ilişkili dişlerin çekimi ile tedavi edilmektedir. Büyük hacimli kistler marsüpyalizasyon/dekompresyon ile tedavi edilebilirler. Tamamen çıkarılmalarını takiben nüks görülmesi olasılığı oldukça düşüktür.

Anahtar Kelimeler: dekompresyon, dentigeröz kist, gömülü diş

Large Dentigerous Cyst In The Posterior Mandible: Case Report

Ömer Faruk Boylu, Büşra Meşeci, Güzide Büşra Şenel

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry,Bolu Abant İzzet Baysal University,Bolu,Turkey

Introduction: Dentigerous cysts are the most common odontogenic cysts of the jaw and are usually located around an unerupted or partially erupted tooth.They are mostly found with the third molar tooth in mandible, and with the canine and third molar teeth in maxilla. In this case report, the surgical treatment process of non-syndromic dentigerous cyst is presented.

Case Presentation: A 15-year-old, systemically healthy female patient admitted to clinic with complaints of pain and swelling in the left posterior region. Expansion was observed. Panoramic radiography and CBCT revealed that the lesion, which expanded from left first premolar tooth to the ramus of the mandible, reached base of the mandible. The anterior part of cyst was enucleated under local anesthesia, decompression treatment was performed by placing a drain in posterior part of cyst due to the proximity to vital structures, following the extraction of the impacted tooth. A diagnosis of dentigerous cyst was made in the histopathological examination of enucleated cyst epithelium. In the radiographic examination performed at the 6th postoperative month, bone trabeculation was observed in the relevant region, and the patient didn't have any complaints. No recurrence was observed in the 3-year follow-up.

Conclusion: Dentigerous cyst is a very slow growing, usually asymptomatic cyst. When they reach large sizes, they can cause displacement of the impacted tooth. Most dentigerous cysts are treated by enucleation of the cyst and extraction of the associated teeth. Large-volume cysts can be treated with marsupialization/decompression.

Keywords: decompression, dentigerous cyst, impacted tooth

[PP-006]

Oral Skuamöz Papillom:Vaka Sunumu

Ömer Faruk Boylu, Büşra Meşeci, Güzide Büşra Şenel
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu,Türkiye

Giriş: Oral skuamöz papillom (OSP), papiller veya verrüköz ekzofitik kitle ile sonuçlanan çok katlı yassı epitelin iyi huylu bir proliferasyonudur. En sık görülen yerler damak-uvula bölgesidir, bunu dil ve dudaklar izler. Lezyonun patogeneğinde HPV'nin varlığı genel olarak kabul görse de viral köken halen tartışmaya açıktır.Bu vaka sunumunda dilin dorsal bölgesinde yer alan ve skuamoz papillom teşhisi konulan oral lezyonun sunulması amaçlanmıştır.

Vaka: 19 yaşında kadın hasta sağ alt gömülü dişinde ağrıyla kliniğimize başvurdu.Rutin klinik muayenesinde dil üzerinde asemptomatik, pembemsi saplı lezyon görüldü.Lokal anestezi sonrası lezyon cerrahi olarak eksize edilip 4-0 Vicryl ile suture edildi.Histopatolojik inceleme sonrası tanı skuamöz papillom olarak konuldu. Postoperatif 2 ayda komplikasyonsuz iyileşme gözlemlendi.

Sonuç: Oral skuamöz papillomlar iyi huylu mukozal neoplazmlardır. Lezyonlar genellikle asemptomatiktir. Klinik olarak farklı davranış gösteren çoklu lezyonlara kıyasla soliter lezyonların tekrarlama oranının düşük olduğu bilinmektedir. Cerrahi eksizyon tercih edilen tedavidir. Lazer ablasyon da etkilidir ancak tanıyı doğrulamak için lezyonun mikroskopik incelemesine olanak sağlamaz. Diğer tedavi seçenekleri ise elektrokoter, kriyocerrahi ve lezyon içerisine interferon enjeksiyonudur.

Anahtar Kelimeler: dil, histopatoloji, skuamöz papillom

Oral Squamous Papilloma:Case Report

Ömer Faruk Boylu, Büşra Meşeci, Güzide Büşra Şenel
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry,Bolu Abant İzzet Baysal University,Bolu,Turkey

Introduction: Oral squamous papilloma (OSP) is a benign proliferation of the stratified squamous epithelium, which results in a papillary or verrucous exophytic mass.The most common sites are the palate- uvula area followed by tongue and lips. Although the presence of HPV in the pathogenesis of the lesion is generally accepted, the viral origin is still open to debate. In this case report, it is aimed to present the oral lesion located in the dorsal region of the tongue and diagnosed as squamous papilloma.

Case Presentation:A 19-year-old female patient applied to our clinic with pain in her lower right impacted tooth. In her routine clinical examination, a painless, pinkish stalked lesion was observed on the tongue. After local anesthesia, the lesion was surgically excised and sutured with 4-0 Vicryl.The diagnosis was established as an oral squamous papilloma after histological examination. The healing was good in the postoperative 2nd month.

Conclusion: Oral squamous papillomas are benign mucosal neoplasm. The lesions are asymptomatic most commonly.It is known that the rate of recurrence of solitary lesions is low, compared to multiple lesions which show a clinically different behavior. Removal by surgical excision is the treatment of choice. Laser ablation is also effective but does not offer the opportunity for microscopic examination of the lesion to confirm the diagnosis. Other treatment options are electrocautery, cryosurgery, and interferon injection into the lesion.

Keywords: histopathology, squamous papilloma, tongue

[PP-007]

Vaka Raporu: Compound Odontoma

Oya Törün¹, Yasemin Özant¹, Narin Özay²

¹Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

²Katip Çelebi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Pedodonti Ana Bilim Dalı, İzmir

Giriş: Oral kavitede en sık görülen odontojenik tümör olan odontoma, mixed kaynaklı iyi huylu bir tümördür. Çoğunlukla genç yaşta görülmekle birlikte her yaşta ve çenede herhangi bir konumda ortaya çıkabilmektedir. Compound (bileşik) tip odontoma, mandibulaya oranla maksillada daha sık görülmektedir. Bu vaka raporu, sekiz yaşında bir kız çocukta tedavi edilmiş bir bileşik odontoma vakasını sunmaktadır.

Vaka: Sekiz yaşında kız çocuk hasta, kliniğimize sağ üst maksilla premolar bölgede şişlik şikayetiyle başvurdu. Hastadan alınan ortopantomograf ve dental volumetrik tomografi görüntülerinde 54,14 ve 13 numaralı dişlerle ilişkili compound tipte bir odontoma olduğu gözlemlendi. Daimi premolar dişlerin sürme yolunda yer alan odontomanın cerrahi eksizyonuna karar verildi. Hastanın sağ maksiller premolar-molar bölgesine lokal anestezi uygulandı. 54 numaralı dişin çekiminin ardından 53 numaralı diş ile 16 numaralı diş arasına sirküler insizyon ve iki adet vertikal rahatlatıcı insizyon atılarak mukoperiosteal flep kaldırıldı. Açığa çıkarılan kemik dokunun odontoma sebebiyle ekspoz olduğu gözlemlendi ve kemik freze edilerek bölgede bir kemik penceresi oluşturularak odontomaya erişim sağlandı. Cerrahi eksizyonla birlikte kitle ve kitleye bağlı diş benzeri yapılar uzaklaştırıldı. Bölge primer olarak kapatıldı. Diş ile birlikte kitle histopatolojik olarak incelenmeye gönderildi. İnceleme sonucunda kitleye klinik ve radyolojik ön tanı ile uyumlu olarak bileşik odontoma tanısı konuldu. Hasta daimi premolar dişlerin erüpsiyonu gözlemlenmek için takip altındadır.

Anahtar Kelimeler: Benign, Kompaund, Odontoma, Odontojenik tümör

Case Report: Compound Odontoma

Oya Törün¹, Yasemin Özant¹, Narin Özay²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Katip Celebi University, İzmir, Turkey

²Department of Pedodonty, Faculty of Dentistry, Katip Celebi University, İzmir, Turkey

Introduction: Odontoma, which is the most common odontogenic tumor in the oral cavity, is a benign tumor of mixed origin. Although it is mostly seen at a young age, it can occur at any age and in any position on the chin. Compound type odontoma is more common in the maxilla than in the mandible. This case report presents a treated case of compound odontoma in an eight-year-old girl.

Case Presentation: An eight-year-old girl was admitted to our clinic with the complaint of swelling in the right upper maxilla premolar region. In the orthopantomograph and dental volumetric tomography images taken from the patient, it was observed that there was a compound type odontoma associated with teeth 54, 14 and 13. Local anesthesia was administered to the right maxillary premolar-molar region of the patient. After the extraction of tooth 54, a circular incision and vertical incisions were made between tooth 53 and tooth 16, and the mucoperiosteal flap was raised. A bone window was created in the area. Multiple, tooth-like small odontoids were observed which confirmed the clinical diagnosis of compound odontoma. About twenty odontoids were excised ranging from 3 to 10 mm. The mass with the tooth was sent for histopathological examination. As a result of the examination, the mass was diagnosed as compound odontoma in accordance with the clinical and radiological preliminary diagnosis. The patient is under follow-up to observe the eruption of permanent premolars.

Keywords: Benign, Compound, Odontoma, Odontogenic tumor

[PP-008]

Mandibula Posteriorda Odontojenik Keratokist:Vaka Sunumu

Ömer Faruk Boylu, [Büşra Meşeci](#), Okan Duran
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Odontojenik keratokist (OKK), dental lamina artıklarından kaynaklanan gelişimsel bir odontojenik kisttir. Genellikle asemptomatiktir, lokal agresif davranış gösterir ve nüks oranı yüksektir. Bu vaka sunumunda mandibula posterior bölgede gelişen odontojenik keratokistin enükleasyonu ve 2 yıllık takibi sunulmaktadır.

Vaka: 60 yaşında erkek hasta, kliniğimize üst ve alt dişsiz bölgesine implant yapılması isteği ile başvurdu. Yapılan rutin panoramik radyografi muayenesinde mandibular sol posterior bölgeden yükselen ramusa doğru uzanan radyolüsent lezyon ve bu lezyon ile ilişkili gömülü diş bulunduğu belirlendi. Klinik muayenede hastanın herhangi bir semptomu yoktu. CBCT muayenesinde sol mandibula posteriorda, yaklaşık 12x12x26 mm ebatlarında, sınırları belirgin, düzenli, internal yapısı homojen radyolüsent, uniloküler geniş lezyon ve kronu lezyonun içerisinde yer alan horizontal pozisyonda gömülü 38 numaralı diş tespit edildi. İlgili bölgeye yapılan lokal anestezinin ardından lezyona ulaşacak büyüklükte mukoperiosteal flep kaldırıldı. Gömülü dişin çekimi ile birlikte kistin enükleasyonu ve bölgenin radikal küretajı gerçekleştirildi. Histopatolojik incelemede lezyonun odontojenik keratokist olduğu saptandı. Hastanın postoperatif 1. yıl takibinde yapılan CBCT muayenesinde kistin sebep olduğu kemik kavitesinin kemikle dolduğunun belirlenmesi ve nüks görülmemesi üzerine mandibula tam dişsiz bölgeye implant uygulaması yapıldı. Hastanın 2 yıllık takibinde herhangi bir nüks izlenmedi ve implant çevresi dokular sağlıklı idi. Hastanın kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Odontojenik keratokist enükleasyon ve radikal küretaj ile nüks izlenmeksizin başarılı bir şekilde tedavi edilebilmektedir. OKK'lar asemptomatik olabildikleri için teşhis edilmelerinde radyolojik muayene büyük önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: gömülü diş, enükleasyon, odontojenik keratokist

Odontogenic Keratocyst in the Posterior Mandible:Case Report

Ömer Faruk Boylu, [Büşra Meşeci](#), Okan Duran
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Bolu Abant İzzet Baysal University, Bolu, Turkey

Introduction: Odontogenic keratocyst (OCC) is a developmental odontogenic cyst arising from dental lamina remnants. It is usually asymptomatic, shows locally aggressive behavior and has a high recurrence rate. In this case report, enucleation and 2-year follow-up of an odontogenic keratocyst developing in the posterior region of the mandible is presented.

Case Presentation: A 60-year-old male patient applied to our clinic with the request of implantation in upper and lower edentulous region. Routine panoramic examination revealed a radiolucent lesion extending from the mandibular left posterior region to ramus and an impacted tooth associated with this lesion. On clinical examination, the patient didn't have any symptoms. In the CBCT examination, in posterior left mandible, approximately 12x12x26mm in size, well-defined, regular, homogeneous radiolucent internal structure, unilocular wide lesion and impacted tooth number 38 in the horizontal position with the crown inside the lesion was detected. After local anesthesia, a mucoperiosteal flap large enough to reach the lesion was lifted. With extraction of the impacted tooth, enucleation of the cyst and radical curettage of the region were performed. Histopathological examination revealed that the lesion was an odontogenic keratocyst. In the CBCT examination performed in the postoperative 1st year follow-up of patient, it was determined that bone cavity caused by cyst was filled with bone and there was no recurrence, so an implant was applied to the edentulous area of mandible. No recurrence was observed in 2-year follow-up of patient and the tissues around the implant were healthy. The patient's controls continue.

Conclusion: OCC can be successfully treated with enucleation and radical curettage without recurrence. Since OCCs can be asymptomatic, radiological examination is of great importance in their diagnosis.

Keywords: enucleation, impacted tooth, odontogenic keratocyst

[PP-009]

Gömülü Maksiller Kanin Dişi ile İlişkili Kompound Odontomanın Cerrahi Olarak Tedavisi: Olgu Sunumu

Yasemin Özant, Denizcan Atalay, Mustafa Can Akar, Nergiz Yılmaz

İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir, Türkiye.

GİRİŞ: Odontomalar çenelerin en sık görülen odontojenik benign tümörleridir ve genellikle asemptomatiktir. Odontomalar, epitelyal ve ektomezenkimal hücrelerden köken almaları nedeniyle mikst tümörler olarak kabul edilir ve kompound veya kompleks olarak sınıflandırılır. Kompound tip, sıklıkla maksiller ön bölgede yer alır ve iyi sınırlanmış radyolüsent bir lezyonun merkezinde dişlere benzeyen kalsifiye yapılar gösterir. Bu vaka raporunda, maksiller gömülü daimi kanin dişi ile ilişkili bir odontomanın konik ışınli bilgisayarlı tomografi ile lokalizasyonunun teşhisi ve cerrahi tedavisine değinmeyi amaçladık.

Olgu: 16 yaşındaki hasta sol maksiller kanin bölgesinde asemptomatik şişlik ile kliniğimize başvurdu. Ağız içi muayenesi sırasında, ilgili bölge mukozası normal renkteydi. Daimi kanin dişi yerinde çürük süt kanin dişi (#63) gözlemlendi. Radyografik incelemede ise, gömülü daimi kanin diş ile vestibüler bölgede kompound odontomanın ön tanısı ile uyumlu çoklu radyoopak yapılar gözlemlendi. Odontoma ve gömülü daimi kanin dişin kesin lokalizasyonuna karar vermek için hastadan konik ışınli bilgisayarlı tomografi alındı. Lokal anestezi altında hastanın gömülü daimi kanin dişi ve odontoma cerrahi olarak uzaklaştırıldı. Hastamızın takipleri devam etmektedir.

Sonuç: Konik ışınli bilgisayarlı tomografi odontomanın tam lokalizasyonunun saptanmasına ve uygun cerrahi yöntemini seçilmesine yardımcı olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Gömülü Kanin, Kompound Odontoma, Odontojenik benign tümör

Surgical Management of Compound Odontoma Associated with Impacted Maxillary Canine: A Case Report

Yasemin Özant, Denizcan Atalay, Mustafa Can Akar, Nergiz Yılmaz

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, İzmir Katip Çelebi University, İzmir, Turkey

Introduction: Odontomas are the most common odontogenic benign tumors of the jaws and generally they are asymptomatic. Odontomas are considered mixed tumors due to their origin from epithelial and ectomesenchymal cells and classified as compound or complex. Compound type is frequently located in the maxillary anterior site and shows calcified structures resembling teeth in the center of a well defined radiolucent lesion. In this case report, we aimed to mention the diagnosis and surgical treatment of an odontoma associated with a maxillary impacted permanent canine tooth by cone beam computed tomography.

Case: A 16 year-old girl patient came to our department with asymptomatic swelling on the left maxillary canine region. During the intra-oral examination, normal coloured mucosa was seen in the related region. Decayed primary canine tooth (#63) was observed in the place of permanent canine tooth. Radiographic examination revealed impacted maxillary canine (#23) and multiple radiopaque structures compatible with a provisional diagnosis of compound odontoma in the vestibular region. Cone-beam computed tomography was taken from the patient in order to decide the precise location of odontoma and impacted canine. Under local anesthesia, the patient's impacted permanent canine tooth and odontoma were surgically removed. The follow-up examinations of the patient are carried out on a regular basis.

Conclusion: Cone-beam computed tomography helps to determine the exact localization of the odontoma and to select the appropriate surgical method.

Keywords: Compound Odontoma, Impacted Canine, Odontogenic benign tumor

[PP-010]

Birden Fazla Bitişik Olmayan Dişi ve Farklı Kadranları Etkileyen Dentigeröz Kist:Olgu Sunumu

Ömer Faruk Boylu, Şeyma Güçlü, Dilara Parlak
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Giriş:

Amaç: Dentigeröz kistler, çenelerdeki tüm odontojenik kistlerin yaklaşık %25'ini oluşturan en yaygın gelişimsel odontojenik kistlerdir. Dentigeröz kist, gömülü bir dişin kuronunu çevreleyen iyi sınırlı radyolüsent lezyon olarak ortaya çıkar.. Birden fazla dişi kapsayan dentigeröz kistlerin oluşumu nadirdir. Bu vakada mandibula anteriorda birden fazla gömülü diş ve komşu iki dentigeröz kist anlatılmıştır.

Vaka: Olgu: 63 Yaşında erkek hasta protezlerini yenilemek amacıyla diş hekimliği fakültesine başvurdu.Hastanın radyolojik muayenesinde mandibula anterior sağ kadranda gömülü kanin ve premolar dişleri çevreleyen 8*12*17 mm boyutlarında, sol kadranda gömülü kanin ve premolar dişleri çevreleyen 8*20*37mm boyutlarında düzgün sınırlı radyolüsent lezyon tespit edildi.Hastaya lokal anestezi altında submarjinal insiyon yapılarak tam kalınlıkta flep kaldırılmıştır. Gömülü dişler çekilmiş ve kist eksize edilmiştir.Diş parçalara bölünerek olabildiğince konservatif yaklaşılarak olası patolojik kırık riskinin önüne geçilmeye çalışıldı.4.0 Vicryl ve 3.0 ipek suture ile katmanlar suture edildi. İki farklı lezyondan alınan örneğin histopatolojik incelenmesinde dentigeröz kist tanısı konmuştur.Postoperatif takipte nüks izlenmemiş.

Sonuç: Bu yeni sunum, bir dentigeröz kistin orta hattı geçme olasılığına ek olarak, bir dentigeröz kistin birden fazla bitişik olmayan dişi kapsayabileceğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: dentigeröz kist, mandibula anterior, çoklu kadranda, gömülü kanin premolar

Multiple Non-adjacent Teeth and Dentigerous Cyst Affecting Different Quadrants:A CaseReport

Ömer Faruk Boylu, Şeyma Güçlü, Dilara Parlak
Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial surgery

Introduction:

Case Presentation: Dentigerous cysts are the most common developmental odontogenic cysts, accounting for approximately 25% of all odontogenic cysts of the jaws.. A dentigerous cyst presents as a well-defined radiolucent entity surrounding the crown of an impacted tooth. The occurrence of dentigerous cysts encompassing multiple teeth is uncommon. In this case, multiple impacted teeth and two adjacent dentigerous cysts in the anterior mandible are described.

Case: A 63-year-old male patient presented to the College of Dentistry for an initial protetic rehabilitation. In the radiological examination of the patient, a well-defined radiolucency area was detected in the anterior right quadrant of the mandible, measuring 8*12*17 mm surrounding the impacted canine and premolar teeth, and measuring 8*20*37 surrounding the impacted canine and premolar teeth in the left quadrant. A full-thickness flap was raised by performing a submarginal incision under local anesthesia. Impacted teeth were extracted and the cyst was excised. The tooth was divided into pieces and the possible pathological fracture risk was tried to be avoided by approaching as conservatively as possible. tissue layers were sutured with 4.0 Vicryl and 3.0 silk sutures. Dentigerous cyst was diagnosed in the histopathological examination of the samples taken from two different lesions. No recurrence was observed in the postoperative follow-up.

Conclusion: This new presentation shows that a dentigerous cyst can encompass multiple non-adjacent teeth in addition to the possibility that a dentigerous cyst might also cross the midline.

Keywords: dentigerous cyst, anterior mandible, multiple quadrant, impacted canine premolar

[PP-011]

TME ankilozu: Vaka Sunumu

Ümit Yolcu¹, Hilal Alan², [Özlem Elverişli](#)²

¹İstanbul Medeniyet Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İstanbul
²İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Malatya

Giriş: Temporomandibüler eklemin (TME) posttravmatik ankilozu; çocukluk ve adolesan çağda geçirilen çene travması sonucu disk gelişiminin etkilenmesine bağlı olarak ortaya çıkan bir patolojidir. Ankiloz tedavisinde amaç, etkin ağız açıklığının elde edilmesi ve elde edilen ağız açıklığının korunmasıdır.

Vaka: 18 yaşındaki kadın hasta İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalına ağız açıklığında kısıtlılık şikâyeti ile başvurdu. Alınan anamnezde; sekiz yaşında maksillofasiyal travmaya maruz kaldığı öğrenildi. Yapılan klinik muayenede ağız açıklığı 5 mm olarak saptandı. CBCT’de sağ TME’de ankilotik kitle varlığı saptandı ve diskin tamamen dejenere olduğu gözlemlendi. Genel anestezi altında, uygun saha temizliği gerçekleştirildikten sonra, temporal bölgeden preauriküler insizyon yapıldı. Cilt, cilt altı ve kas dokuları künt diseksiyon ile geçildikten sonra ankilotik kitle ağıza çıkartıldı. Eklem kapsülünün dejenere olduğu ve kondilin mediale disloke olduğu ve kondil boyununun artiküler fossayla tamamen füzyona uğradığı görüldü. Piezocerrahi cihazı yardımıyla ankilotik kitlenin üst ve alt kesimlerinden bir osteotomi hattı oluşturuldu. Kitle osteotomlar yardımıyla maksiller artere dikkat edilerek eksizye edildi. Cerrahi sonrası iyileşmeyi takiben egzersizler önerildi.

Anahtar Kelimeler: temporomandibular, eklem, ankiloz

TMJ ankylosis: Case Report

Ümit Yolcu¹, Hilal Alan², [Özlem Elverişli](#)²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Istanbul Medeniyet University, Istanbul
²Inönü University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Malatya

Introduction: Posttraumatic ankylosis of the temporomandibular joint (TMJ); It is a pathology that occurs due to the effect of disc development as a result of jaw trauma in childhood and adolescence. The aim in the treatment of ankylosis is to obtain an effective mouth opening and to maintain the obtained mouth opening.

Case Presentation: An 18-year-old female patient was admitted to Inonu University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery with a complaint of limitation in mouth opening. In the anamnesis; It was learned that he was exposed to maxillofacial trauma at the age of eight. In the clinical examination, mouth opening was determined as 5 mm. Ankylotic mass was detected in the right TMJ on CBCT, and the disc was completely degenerated. Under general anesthesia, after proper site cleaning, a preauricular incision was made in the temporal region. After blunt dissection of the skin, subcutaneous and muscle tissues, the ankylotic mass was exposed. It was observed that the joint capsule was degenerated and the condyle was dislocated medially and the condyle neck was completely fused with the articular fossa. An osteotomy line was created from the upper and lower parts of the ankylotic mass with the aid of a piezosurgery device. The mass was excised with the help of osteotomes, paying attention to the maxillary artery. Exercises were recommended following post-surgical recovery.

Keywords: temporomandibular joint, ankylosis, posttravma

[PP-012]

Multiple Odontojenik Keratokist: Olgu Sunumu

İsmail Kuybu¹, Özlem Elverişli², Hilal Alan²

¹Kahramanmaraş

²İnönü Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Malatya

Giriş: Odontojenik keratokistler tüm odontojenik kaynaklı kistlerin % 10 unu oluşturan odontojenik kaynaklı iyi huylu kistler olarak tanımlanır. Klinik pratikte oldukça yaygın görülmelerine rağmen maksilla ve mandibulada aynı anda görülmeleri nadirdir.

Vaka: 13 yaşındaki erkek hastaya yapılan radyografik muayenede sağ mandibula posterior, sol mandibula ve maksilla posterior bölgede radyolüsent alanlar tespit edildi. Biyopsi ile odontojenik keratokist tanısı alan lezyonların tedavisi için marsupyalizasyon tedavisine başlandı. Marsupyalizasyonu takiben genel anestezi altında opere edilerek kistik dokular ve kistik doku içerisindeki gömülü dişler enükle edildi.

Anahtar Kelimeler: odontojenik, keratokist, marsupyalizasyon, enükleasyon

Multiple Odontogenic Keratocyst: Case Report

İsmail Kuybu¹, Özlem Elverişli², Hilal Alan²

¹Kahramanmaraş

²Inonu University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Malatya

Introduction: Odontogenic keratocysts are defined as benign cysts of odontogenic origin, which constitute 10% of all odontogenic origin cysts. Although odontogenic keratocysts are common in clinical practice, simultaneous occurrence in the maxilla and mandible is extremely rare. In this presentation, a case with multiple odontogenic keratocysts in both jaws will be presented.

Case Presentation: In the radiographic examination of a 13-year-old male patient, radiolucent areas were detected in the right mandible posterior, left mandible and maxilla posterior region. Marsupialization treatment was started for the treatment of lesions diagnosed as odontogenic keratocyst by biopsy. Following the marsupialization, the cystic tissues and impacted teeth in the cystic tissue were enucleated by operating under general anesthesia.

Keywords: odontogenic, keratocyst, marsupialization, enucleation

[PP-013]

İmplant Komşuluğunda Kalsifiye Odontojenik Kist:Olgu Sunumu

Ömer Faruk Boylu, Şeyma Güçlü, Dilara Parlak
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi,Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Giriş: Kalsifiye odontojenik kist, nadir görülen gelişimsel odontojenik bir kisttir. Bu lezyonlar, gömülü dişlerle, odontoma, ameloblastoma, adenomatoid odontojenik tümör gibi odontojenik tümörlerle veya bazı vakalarda diğer odontojenik kistlerle birliktelik gösterebilir. En sık 2.dekatta görülmektedir. Genellikle lokal eksizyonla tedavi edilmekle birlikte, büyük lezyonlarda dekompresyon veya marsüpyalizasyon tercih edilebilir. Bu kistlerin uzun dönem takibi önerilmektedir. Bu çalışmamızda 63 yaşında erkek hastada alt çene anterior bölgedeki implantlara komşu boyutları küçük radyografik bulgusu olan vakamızın sunulması amaçlanmıştır.

Vaka: 63 yaşındaki erkek hasta mandibula anteriorda ağrı ve şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Radyolojik muayenesinde bukkalde radyolüsent lezyon olan hastanın klinik muayenesinde ağrılı,düzgün yüzeyle,fluktuan şişlik mevcuttu. İlgili bölgeden biyopsi alınması planlandı.Lokal anestezi altında yapılan insizyon sırasında püy akışı gözlemlendi.Tam kalınlık flep kaldırılarak lezyon bölgesinden örnek alındı.İlgili bölge kürete edilerek kemik kenarları düzenlendi.4.0 ipek suture ile suture edildi.Histopatolojik inceleme sonrasında Kalsifiye odontojenik kist tanısı kondu.Nüks görülmedi.

Sonuç: Asemptomatik olması, klinik ve radyografik olarak belirgin karakteristik bulgularının olmaması, ameloblastoma, ameloblastik odontoma ve dentigeröz kist gibi patolojilerle karıştırılabilmesi, literatürde bildirilen nüks ve malign kalsifiye kist vakaları nedeniyle de teşhisi, tedavisi ve kontrolleri üzerinde önemle durulması gereken bir patolojidir.

Anahtar Kelimeler: Kist, odontojenik, kalsifiye, implant

Calcifying Odontogenic Cyst Adjacent To The Implant:Case Report

Ömer Faruk Boylu, Şeyma Güçlü, Dilara Parlak
Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Calcifying odontogenic cyst is a rare developmental odontogenic cyst. These lesions may be associated with impacted teeth, odontogenic tumors such as odontoma, ameloblastoma, adenomatoid odontogenic tumor, or in some cases other odontogenic cysts. it is most commonly seen in the 2nd decade. Although it is usually treated with local excision, decompression or marsupialization may be preferred for large lesions. Long-term follow-up of these cysts is recommended. In this study, we aimed to present our case of a 63-year-old male patient with small radiographic findings adjacent to the implants in the anterior mandible.

Case Presentation:A 63-year-old male patient was admitted to our clinic with complaints of pain and swelling in the anterior mandible. In the radiological examination of the patient, who had a radiolucent buccal lesion, there was a painful, smooth-surfaced, fluctuant swelling in the clinical examination. During the incision made under local anesthesia, pus flow was observed. A sample was taken from the lesion area by removing the full thickness flap. The bone edges were arranged by curettage of the relevant area. It was sutured with 4.0 silk suture. Calcified odontogenic cyst was diagnosed after histopathological examination. No recurrence was observed.

Conclusion: Since it is asymptomatic, has no clinically and radiographically distinct characteristic findings, can be confused with pathologies such as ameloblastoma, ameloblastic odontoma and dentigerous cyst, and because of the recurrence and malignant calcified cyst cases reported in the literature, it is a pathology that should be given importance in its diagnosis, treatment, and controls.

Keywords: cyst, odontogenic, calcified, implant

[PP-014]

Nazopalatin Kanal Kisti:Olgu Sunumu

Tugay Özkeskin, Büşra Akçay Damar, Mehmet Yaltırık
İstanbul Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş Çene Hastalıkları ve Cerrahisi ABD, İstanbul

Nazopalatin kanal kisti en yaygın görülen non-odontojenik kistlerden olup, maksilla anterior bölgede gözlenir. İnsiziv kanal kisti olarak da bilinir. Her yaşta görülebilmesiyle birlikte 40-50 yaş yetişkinlerde ve erkeklerde görülme oranı daha yüksektir. Etiyolojisi tam olarak bilinmemekle birlikte, nazopalatin kanalda bulunan epitel artıklarından oluştuğu düşünülmektedir. Genellikle asemptomatik olarak görülürler. En sık şikâyet orta hattın palatinal bölgesinde görülen şişliktir. Bunun yanı sıra palatinal bölgede ağrı ve akıntı da gözlenebilmektedir. Rutin radyografilerde farkedilirler. Radyolojik olarak orta hatta sınırlı radyolüsent bir lezyon olarak görülür ve ön tanı koyulur. Histopatolojik inceleme ile kesin teşhis yapılabilir. Enükleasyon en sık uygulanan cerrahi tedavi yöntemidir. Ancak büyük lezyonlu hastalarda marsüpiyalizasyon da uygulanabilmektedir. Nüks nadir görülür. Tedavi sonrası nadir olarak anterior palatinal bölgenin parestezisi görülebilmektedir. Bu olgu sunumunda radyografide tespit edilen asemptomatik nazopalatin kanal kistinin tedavisi ve takibi anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Enükleasyon, insiziv kanal kisti, nazopalatin kanal kisti, non-odontojenik kistler

Nasopalatine Duct Cyst:Case Report

Tugay Özkeskin, Büşra Akçay Damar, Mehmet Yaltırık
Istanbul University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İstanbul

Nasopalatine duct cyst is one of the most common non-odontogenic cysts and is seen in the anterior region of the maxilla. It is also known as incisive duct cyst. Although it can be seen at any age, its incidence is higher in adults aged 40-50 years and men. Although its etiology is not known exactly, it is thought to originate from epithelial residues in the nasopalatine duct. They are usually seen as asymptomatic. The most common complaint is swelling in the palatal region of the midline. In addition, pain and discharge can be observed in the palatal region. They are noticeable on routine radiographs. Radiologically, it appears as a radiolucent lesion limited to the midline and this is sufficient for a preliminary diagnosis. Definitive diagnosis can be made by histopathological examination. Enucleation is the most common surgical treatment. However, marsupialization can also be applied in patients with large lesions. Recurrence is rare. After treatment, paresthesia of the anterior palatal region can be seen rarely.

In this case report, the treatment of asymptomatic nasopalatine duct cyst detected on radiograph is described.

Keywords: Enucleation, incisive duct cyst, nasopalatine duct cyst, nonodontogenic cysts

[PP-015]

Mandibula Anteriorda Görülen BRONJ ve Sekestrotomi Sonrası PRF ile Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Ömer Faruk Boylu, [Dilara Parlak](#), Zeynep Türkmen
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Giriş: Bifosfonatlar, osteoporöz tedavisinde kullanımı gittikçe artan ve kemikteki osteoklastik aktiviteyi azaltarak rezorpsiyonu yavaşlatan ilaçlardır. Ancak osteonekroz gibi önemli bir yan etkisi bulunmaktadır ve bu nekroz BRONJ olarak isimlendirilir. BRONJ tedavisinin amacı, ağrıyı kontrol ederek, enfeksiyonu yöneterek ve yeni nekroz alanlarının gelişimini önleyerek yaşam kalitesini korumaktır. Bu olgu sunumunda klinik ve radyografik incelemede teşhis edilen nekroze kemiğin teşhisi, tedavisi ve takibi amaçlanmıştır.

Vaka: 72 yaşında erkek hastada Kronik Böbrek Yetmezliği, Prostat CA ve 3 sene öncesinde intravenöz Zolendronik Asit kullanımı mevcuttu. Total protez kullanımı ile gelişen travma sonucu mandibula anterior ve posteriorda nekroze olmuş kemik expozu görülmektedir. Posterordaki expoz kemik bölgesi yaklaşık 4 mm çapında olduğu için takibi düşünülmedi. Anteriordaki 22mmx7mmx6mm boyutlarındaki nekrotik kemik antibiyotik profilaksisi altında atravmatik şekilde çıkarıldı ve bölgeye PRF membran yerleştirilerek primer kapatıldı. Hastanın postop takibinde tam iyileşme gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: BRONJ, Sekestrotomi, PRF uygulaması

BRONJ seen in the anterior of the mandible and its treatment with PRF after sequestrotomy: A Case Report

Ömer Faruk Boylu, [Dilara Parlak](#), Zeynep Türkmen
Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: Bisphosphonates are drugs that are increasingly used in the treatment of osteoporosis and slow down resorption by reducing osteoclastic activity in the bone. However, it has an important side effect such as osteonecrosis and this necrosis is called BRONJ. The aim of BRONJ treatment is to maintain quality of life by controlling pain, managing infection, and preventing the development of new areas of necrosis.

Case Presentation: A 72-year-old male patient had Chronic Renal Failure, Prostate CA and intravenous Zolendronic Acid use 3 years ago. As a result of trauma developed with the use of total prosthesis, necrotized bone exposure is seen in the anterior and posterior mandible. Since the exposed bone area on the poster is approximately 4 mm in diameter Follow-up was considered. The necrotic bone, measuring 22mmx7mmx6mm in the anterior, was atraumatically removed under antibiotic prophylaxis and primary closure was done by placing a PRF membrane in the area. Complete recovery was observed in the postoperative follow-up of the patient

Keywords: BRONJ, Sequestrotomy, PRF application

[PP-016]

Ototransplantasyon: 4 Yıllık Takipli Bir Vaka Sunumu

Büşra Akçay Damar, Tugay Özkeskin, Refia Deniz Fırat, Mehmet Yaltırık
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Ototransplantasyon, konjenital eksiklik, ilerlemiş çürük lezyonları, periodontal hastalık, travma veya başarısız endodontik tedavi sebebiyle eksik bir dişinin yerine aynı bireyin başka bir dişinin nakledilmesi olarak tanımlanmaktadır. Ototransplantasyonun başarısını ve sağkalımını etkileyen birçok prognostik faktör vardır. Apeksogenezisin aşaması, donör ve alıcı dişin formu, operatif teknik ve hastanın dişini kullanımı, alıcı bölge hazırlığı, sistemik antibiyotiklerin kullanımı, kanal tedavisi, splintleme tekniği ve süresi prognozu etkilediği bildirilen faktörlerden bazılarıdır. Ototransplantasyonda başarı kriterleri transplante edilen dişin asemptomatik olması, palpasyon veya perküsyonda ağrı olmamasıdır. Ayrıca, fizyolojik mobilite göstermeli ve periodontal cep derinliği 3 mm'den az olmalıdır. Başarılı bir olgu radyografik olarak, sağlıklı periapikal kemiğe sahipken başarısız olgularda dış ve iç kök rezorpsiyonu veya ankiloz görülmektedir.

Dental implantlar yüksek başarı oranlarına sahip olmasına rağmen; yüksek tedavi maliyetleri, osteointegrasyon için nispeten uzun süre bekleme gerekliliği, pembe estetiğin elde edilmesindeki zorluklar, çocuklarda ve ergenlerde dental implant uygulanamaması gibi sınırlamalara sahiptir. Alveolar gelişimi engelleyen osseointegre implantlardan farklı olarak, ototransplante edilmiş dişler vital periodonsiyum sağlar ve komşu dişlerin sürme süreci ile uyumludur. Ototransplantasyon hem çocuk ve adölesanlarda hem de yetişkinlerde çeşitli endikasyonlar için kullanılabilen çok yönlü bir tekniktir. Ototransplantasyon prosedürü ile, en biyouyumlu materyal olan hastanın kendi dişi kullanarak ideal ve uygun maliyetli rehabilitasyon sağlanabilmektedir.

Ototransplantasyon biyolojik prensiplerin tam olarak anlaşılmasıyla ve uygun klinik teknikler kullanılırsa çok başarılı sonuçlar verebilir.

Bu vaka sunumu, 18 yaşındaki erkek hastada maksiller üçüncü moların mandibular birinci molar bölgesine başarılı şekilde anında ototransplantasyonunu sunmaktadır. Kök gelişimi tamamlanmadığı için donör dişe kanal tedavisi uygulanmamıştır ve 4 yıllık takip sonucunda ankiloz, rezorpsiyon, mobilite, ağrı gibi başarısızlık belirtileri görülmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Ototransplantasyon, Üçüncü molar, Kök rezorpsiyonu

Autotransplantation: Case Report with 4-Year Follow-Up

Büşra Akçay Damar, Tugay Özkeskin, Refia Deniz Fırat, Mehmet Yaltırık
Istanbul University Dentistry Faculty Oral and Maxillofacial Surgery Department

Autotransplantation is the surgical repositioning of a tooth within the same individual. There are many prognostic factors that affect the success and survival. The stage of apexogenesis, donor and recipient tooth form, operative technique, recipient site preparation, use of systemic antibiotics, root canal treatment, splinting technique and duration are some of the factors reported to affect prognosis. Success criteria in autotransplantation are that the transplanted tooth is asymptomatic and there is no pain on palpation or percussion. It should also exhibit physiological mobility and have a periodontal pocket depth of ≤ 3 mm. A successful case has radiographically healthy periapical bone, whereas unsuccessful cases show root resorption or ankylosis.

Unlike the immobile osseointegrated dental implant, which prevents alveolar development, autotransplanted teeth provide vital periodontium and are compatible with the eruption process of adjacent teeth. Autotransplantation is a versatile technique that can be used for a variety of indications in both children, adolescents and adults. With this procedure, ideal and cost-effective rehabilitation can be achieved by using the patient's own tooth, which is the most biocompatible material. Autotransplantation can yield very successful results if appropriate clinical techniques are used.

In this presentation, we present the successful immediate autotransplantation of the maxillary third molar to the mandibular first molar region in a 18-year-old male patient. Root canal treatment was not applied to the donor tooth because root development was not completed, and failure symptoms such as ankylosis, resorption, mobility, and pain were not observed at the end of the 4-year follow-up.

Keywords: Autotransplantation, Immature posterior teeth, Root development

[PP-017]

Mandibulada Dentigeröz Kiste Konservatif Yaklaşım: Bir Olgu Sunumu

Ömer Faruk Boylu, Şeyma Güçlü, [Dilara Parlak](#)

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Dentigeröz kistler gömülü dişin krununu mine-sement sınırından itibaren çevreleyen kistlerdir. Genellikle üçüncü molar dişler, maksiller kanin dişleriyle ilişkili olarak görülür. Gömülü dişlerin yaklaşık %10'u dentigeröz kist oluşturur. Genellikle asemptomatiktir. Dentigeröz kist için standart tedavi protokolü ilgili dişin çekimi ve kistin enükleasyonudur. Büyük kistler marsüpyalizasyon ile tedavi edilir. Bu olgu sunumunda radyografik incelemede gömülü mandibular 3. molar diş ile ilişkili dentigeröz kistin teşhis, tedavi ve takibinin sunulması amaçlanmaktadır.

Vaka: 54 yaşında erkek hasta rutin dental muayene için kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan anamnezde hipertansiyon ve Guatr rahatsızlıkları olduğu öğrenildi. Radyolojik muayenede (CBCT incelemesinde) gömülü sol mandibular 3. molar dişin mine-sement sınırı hizasından itibaren krununu çevreleyen, ramusa doğru ilerleyen, mandibular kanalı basale doğru ittiği görülen, 23mmx29mmx10mm boyutlarında, 37 numaralı dişin kökleri ile ilişkili sınırları düzgün radyolüsent lezyon görüldü. Hasta lokal anestezi altında opere edilerek gömülü sol mandibular 3. molar dişin çekimi gerçekleştirildi ve bukkal korteksten iki adet pencere açılarak kist enükle edildi, sağlıklı kemik dokusu korundu. Histopatolojik incelemede dentigeröz kist tanısı konuldu. Hastanın 2 aylık takibinde nüks gözlenmedi ve ilgili bölgede radyolojik olarak iyileşme belirlendi.

Anahtar Kelimeler: 3. molar diş, dentigeröz kist, enükleasyon

Conservative Approach to Dentigerous Cyst in Mandible: A Case Report

Ömer Faruk Boylu, Şeyma Güçlü, [Dilara Parlak](#)

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: Dentigerous cysts are cysts that surround the crown of the impacted tooth from the enamel-cementum border. It is usually seen in relation to the third molars, maxillary canine teeth. About 10% of the impacted teeth form dentigerous cysts. It is usually asymptomatic. The standard treatment protocol for dentigerous cyst is the extraction of the relevant tooth. and enucleation of the cyst. Large cysts are treated with marsupialization. In this case report, it is aimed to present the diagnosis, treatment and follow-up of the dentigerous cyst associated with the impacted mandibular third molar tooth in radiographic examination.

Case Presentation: A 54-year-old male patient applied to our clinic for routine dental examination. In the anamnesis taken from the patient, it was learned that he had hypertension and goiter. In the radiological examination (CBCT examination), a radiolucent lesion with the dimensions of 23mmx29mmx10mm, surrounding the crown of the impacted left mandibular third molar tooth from the enamel-cementum border, advancing towards the ramus, pushing the mandibular canal towards the basal, with smooth borders associated with the roots of tooth number 37 was observed. The patient was operated under local anesthesia and the impacted left mandibular third molar tooth was extracted, and the cyst was enucleated by opening two windows from the buccal cortex, and healthy bone tissue was preserved. A dentigerous cyst was diagnosed in the histopathological examination. No recurrence was observed in the 2-month follow-up of the patient, and radiological improvement was determined in the relevant region.

Keywords: 3rd molar tooth, dentigerous cyst, enucleation

[PP-018]

Saplı Palatinal Bağ Doku Ve Bukkal Flep İle Oroantral Fistülün Kapatılması: Vaka Sunumu

Sabahat Zeynep Yey, Mustafa Ayhan, Mustafa Ramazanoğlu
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Maksiller sinüs, maksiller dişlerle olan yakın komşulukları sebebiyle cerrahi bakımından önemli anatomik oluşumlardan biridir. Oroantral fistül, ağız boşluğu ile maksiller sinüs arasındaki anormal patolojik bağlantıdır. Genellikle implant cerrahisi, posterior maksiller dişlerin çekimi, enfeksiyon, travma ve kist/tümör cerrahileri sonrasında gelişen bir komplikasyondur. Hastalar sıklıkla koku ve tat alma duyusunda azalma, ağrı, ağza alınan sıvının burundan gelmesi ve ağız kokusu gibi hoş olmayan semptomlar gösterirler. Literatürde oroantral fistülün kapatılması için çeşitli tedaviler önerilmiştir.

Vaka: Bu olgu sunumunda 35 yaşında sistemik olarak sağlıklı erkek hastada 2 ay önce çekilen sol maksiller birinci molar diş sonrasında gelişen oroantral fistülün tedavisi anlatılmaktadır. Hastanın tedavisinde palatinalden alınan saplı bağ doku ve bukkal flep yöntemi kullanılmıştır.

Sonuç: Oroantral fistülün tedavi yöntemlerinin çeşitli avantaj ve deavantajları mevcuttur. Açıklığın lokalizasyonu, büyüklüğü ve geçen süreye bağlı olarak uygun tedavi yöntemi seçilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Bukkal flep, Bukkal yağ doku, Oroantral fistül, Palatinal rotasyonel flep

Closure Of Oroantral Fistula With Pedicled Palatinal Connective Tissue And Buccal Flap: A Case Report

Sabahat Zeynep Yey, Mustafa Ayhan, Mustafa Ramazanoğlu
Istanbul University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul

Introduction: The maxillary sinus is one of the surgically important anatomical structures due to its close proximity to the maxillary teeth. An oroantral fistula is an abnormal pathological connection between the oral cavity and the maxillary sinus. This adverse event is usually associated with implant surgery, extraction of posterior maxillary teeth, infection, trauma, and cyst/tumor surgeries. Patients with this condition often experience unpleasant symptoms such as decreased sense of smell and taste, pain, leakage of mouth fluids from the nose and bad breath. Various treatments have been suggested in the literature for closure of oroantral fistula.

Case: In this case report, the treatment of oroantral fistula that developed after the left maxillary first molar tooth extraction 2 months ago in a 35-year-old systemically healthy male patient is described. In the treatment of the patient, palatal connective tissue and buccal flap method were used.

Conclusion: There are various advantages and disadvantages of the treatment methods of oroantral fistula. Depending on the location of the opening, its size and the time passed, the appropriate treatment method should be selected.

Keywords: Buccal flap, Buccal fat pad, Oroantral fistula, Palatal rotational flap

[PP-019]

Atipik yerleşimli pleomorfik adenom: olgu sunumu

Melike Baygın Durak, Mustafa Mert Açıkgöz, Banu Gürkan Köseoğlu

istanbul üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız, diş, çene cerrahisi anabilim dalı, istanbul, türkiye

Giriş: Pleomorfik adenom çevre dokulardan fibröz bir kapsülle ayrılmış, epitel ve miyoepitelyal hücrelerden oluşan mikst bir tümördür. Genellikle yuvarlak ya da oval şekillidir. Tümörün boyutu 1-7 cm arasında değişir. Pleomorfik adenom tükürük bezi neoplazmalarının üçte ikisini oluşturur. En sık parotis bezinde (%85), ardından minör tükürük bezleri (%10) ve submandibular bezde (%5) görülür.

Pleomorfik adenomun etiyolojisi bilinmemektedir. Tütün kullanımı, genetik faktörler ve kimyasallara maruz kalmanın etiyolojide rol oynayabileceği bildirilmiştir.

Vaka: 52 yaşındaki kadın hasta İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş, Çene Cerrahisi Anabilim Dalı Kliniği'ne, ağızındaki şişlik nedeniyle Mayıs 2022 tarihinde başvurmuştur. Alınan anamnezde şişliğin yaklaşık 10-12 yıldır var olduğu, yavaş büyüdüğü, ağrısız olduğu bildirilmiştir. Yapılan ağız içi muayenede maksilla sağ taraf 14 ve 17 nolu dişler hizasında, vestibül sulkusta üst dudağa uzanan, lastik kıvamında ve hareketli şişlik görülmüştür. Tamamı çıkarılan lezyon İstanbul Üniversitesi Onkoloji Enstitüsü Tümör Patolojisi ve Onkolojik Sitoloji Bilim Dalı'na histopatolojik inceleme amacıyla gönderildi. Histopatolojik inceleme sonucu pleomorfik adenom tanısı kondu.

Anahtar Kelimeler: bukkal mukoza, minör tükürük bezi, pleomorfik adenom

Case report: unusual localized pleomorphic adenoma

Melike Baygın Durak, Mustafa Mert Açıkgöz, Banu Gürkan Köseoğlu

istanbul university faculty of dentistry, department of the oral and maxillofacial surgery, istanbul turkey

Introduction: Pleomorphic adenoma is a mixed tumor consisting of epithelial and myoepithelial cells separated from the surrounding tissues by a fibrous capsule. It is usually round or oval shaped. The size of the tumor varies between 1-7 cm. Pleomorphic adenoma accounts for two-thirds of salivary gland neoplasms. It is most common in the parotid gland (85%), followed by the minor salivary glands (10%) and the submandibular gland (5%).

The etiology of pleomorphic adenoma is unknown. It has been reported that tobacco use, genetic factors and exposure to chemicals may play a role in the etiology.

Case Presentation: A 52-year-old female patient applied to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery of Istanbul University Faculty of Dentistry in May 2022 due to swelling in her mouth. In the anamnesis, it was reported that the swelling has been present for about 10-12 years, grows slowly and is painless. In the oral examination performed, a rubbery and mobile swelling extending to the upper lip in the vestibule sulcus at the level of teeth 14 and 17 on the right side of the maxilla was observed. The completely removed lesion was sent to Istanbul University Oncology Institute, Tumor Pathology and Oncology Cytology Department for histopathological examination. A diagnosis of pleomorphic adenoma was made as a result of histopathological examination.

Keywords: buccal mucosa, minor salivary gland, pleomorphic adenoma

[PP-020]

Gebelik Tümörü: Bir Vaka Sunumu

Ömer Faruk Boylu, [Batuhan Kapaklı](#)

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Vasküler tümörler arasında gösterilen piyojenik granüloma gingivada bulunan tüm reaktif lezyonların %30-60'ını oluşturur. Gebe hastalarda görülen piyojenik granülomlar gebelik tümörü olarak adlandırılır. Çoğunlukla birinci trimester sonrası görülür ve doğum sonrası gerileme gösterirler. Çok kanamalı, oldukça büyük veya ağrılı olduğu durumlarda eksizyonu endikedir. Tedavi teknikleri; cerrahi eksizyon, küretaj, lazer uygulamaları, elektrokoterizasyon, krioterapi, skleroterapi ve neden olabilecek lokal faktörlerin uzaklaştırılmasıdır. Bu olgu sunumunda gebe hastada mandibula posterior bölgede gözlenen piyojenik granüloma olgusunun teşhis, tedavi ve takibinin sunulması amaçlanmaktadır.

Vaka: 34 yaşında herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan 39 haftalık gebe hasta kliniğimize piyojenik granüloma ön tanısıyla Oral Diagnoz ve Radyoloji kliniğinden yönlendirildi. Hastanın klinik muayenesinde sol mandibula posterior bölgede lingual gingivadan saplı, dokunmayla kanamalı 2,2x1,8x0,5cm boyutlarında lezyon gözlemlendi. Hasta lokal anestezi altında opere edilerek lezyonun total eksizyonu gerçekleştirildi ve elektrokoterle kanama kontrolü sağlandı. Histopatolojik incelemede lezyona lobüler kapiller hemanjiom tanısı konuldu. Hastanın 2 aylık takibinde klinik olarak nüks gözlenmedi.

Sonuç: Piyojenik granülomlar, büyük boyutlara ulaşma ve kanama riskinden dolayı uygun tedavi teknikleriyle uzaklaştırılabilir. Bu nedenle hastalar birçok yönden değerlendirilmeli ve cerrahi eksizyon endikasyonu detaylı muayene sonrası konmalıdır.

Anahtar Kelimeler: piyojenik granüloma, gebelik tümörü, eksizyon, kanama

Pregnancy Tumor: A Case Report

Ömer Faruk Boylu, [Batuhan Kapaklı](#)

Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: Pyogenic granuloma, which is among the vascular tumors, constitutes 30-60% of all reactive lesions in the gingiva. Pyogenic granulomas seen in pregnant patients are called pregnancy tumors. They are mostly seen after the first trimester and show regression after delivery. Excision is indicated in cases where it is heavily bleeding, very large, or painful. Treatment techniques; surgical excision, curettage, laser applications, electrocauterization, cryotherapy, sclerotherapy and removal of local factors that may cause it. In this case report, it is aimed to present the diagnosis, treatment and follow-up of a case of pyogenic granuloma observed in the posterior region of the mandible in a pregnant patient.

Case Presentation: A 34-year-old female patient in the 39th week of pregnancy and had no systemic disease was referred to our clinic from the Oral Diagnosis and Radiology clinic with a preliminary diagnosis of pyogenic granuloma. In the clinical examination of the patient, a lesion measuring 2.2x1.8x0.5 cm, with a handle from the lingual gingiva and bleeding on touch was observed in the posterior region of the left mandible. The patient was operated under local anesthesia, total excision of the lesion was performed and bleeding control was achieved with electrocautery. Histopathological examination was diagnosed as lobular capillary hemangioma in the lesion. No clinical recurrence was observed in the 2-month follow-up of the patient.

Conclusion: Pyogenic granulomas can be removed with appropriate treatment techniques due to the risk of reaching large sizes and bleeding. Therefore, patients should be evaluated in many ways and the indication for surgical excision should be established after a detailed examination.

Keywords: pyogenic granuloma, pregnancy tumor, excision, bleeding

[PP-021]

Lingual Yaklaşımla Rezidüel Kist Enükleasyonu: Bir Vaka Sunumu

Ömer Faruk Boylu, [Batuhan Kapaklı](#), Batuhan Aydın
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı Bolu, Türkiye

Giriş: Rezidüel kistler dişler çekildikten sonra enükle edilmeyen radiküler kistlerin epitel artıklarından kaynaklanmaktadır. Radiküler kist odontojenik enflamatuar kistlerin en yaygın görülenidir. Çürük bir diştten kaynak alan enflamatuar mediatörler malessez epitel artıklarını tetikleyebilir. Bu durumda genişleyen epitel dokusunun merkezindeki hücrelerin dejenerasyonunu takiben kist şekillenir. Sıvıyla dolan kavite çok katlı skuamöz epitelle kaplıdır. Kistler genellikle yavaş büyürler ve asemptomatikler ancak enfekte olduklarında ağrıya neden olabilirler. Tedavi protokollerinden biri kist enükleasyonudur. Bu olgu sunumunda mandibulada inferior alveolar sinirle ilişkili rezidüel kistin teşhis, tedavi ve takibinin sunulması amaçlanmaktadır.

Vaka: Sistemik olarak herhangi bir rahatsızlığı bulunmayan 45 yaşında kadın hasta kliniğimize rutin dental muayene için başvurdu. Radyografik muayene sonucu sağ mandibular molar bölgede asemptomatik, inferior alveolar sinirle yakın ilişkide, lingual kortekse yakın 17x12x8,5mm boyutlarında radyolüsent lezyon saptandı. Yapılan muayene sonucu parestezi, ağrı ve şişlik saptanmadı. Lokal anestezi altında lingual bölgeden mukoperiostal flep kaldırılarak lingual yaklaşımla kistin epitel bütünlüğü bozulmadan enükleasyonu gerçekleştirildi. Histopatolojik incelemede rezidüel kist tanısı konuldu. Post operatif kontrollerde parestezi izlenmedi. Radyolojik kontrollerde nüks saptanmadı.

Sonuç: Dişsiz bölgelerin rezidüel kist açısından değerlendirilmesinde radyograflar önemli yer tutar. Enükleasyon, rezidüel kistlerin yönetiminde çok düşük nüks oranı ile başarılı bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: rezidüel kist, lingual yaklaşım, enükleasyon

Residual Cyst Enucleation by Lingual Approach: A Case Report

Ömer Faruk Boylu, [Batuhan Kapaklı](#), Batuhan Aydın
Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: Residual cysts arise from epithelial remnants of radicular cysts that are not enucleated after tooth extraction. Radicular cyst is the most common odontogenic inflammatory cyst. Inflammatory mediators originating from a decayed tooth can trigger epithelial remnants. In this case, the cyst is formed following the degeneration of the cells in the center of the expanding epithelial tissue. The fluid-filled cavity is lined with stratified squamous epithelium. Cysts usually grow slowly and are asymptomatic, but when infected they can cause pain. One of the treatment protocols is cyst enucleation. In this case report, it is aimed to present the diagnosis, treatment and follow-up of the residual cyst associated with the inferior alveolar nerve in the mandible.

Case Presentation: A 45-year-old female patient with no systemic disease was admitted to our clinic for routine dental examination. Radiographic examination revealed an asymptomatic, 17x12x8.5mm radiolucent lesion in the right mandibular molar region, in close relation to the inferior alveolar nerve and close to the lingual cortex. No paraesthesia, pain or swelling was detected as a result of the examination. Under local anesthesia, a mucoperiosteal flap was lifted from the lingual region and enucleation of the cyst was performed with a lingual approach without disrupting the epithelial integrity of the cyst. Histopathological examination was diagnosed as residual cyst in the lesion. No paresthesia was observed in the post-operative controls. No recurrence was detected in radiological controls.

Conclusion: Radiographs have an important place in the evaluation of edentulous areas in terms of residual cysts. Enucleation is a successful method in the management of residual cysts with a very low recurrence rate.

Keywords: residual cyst, lingual approach, enucleation

[PP-022]

Intraoral Lipom: Bir Vaka Sunumu

Neşet Akay¹, Batuhan Kapaklı², Zehra Gülerol²

¹Özel Klinik

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Lipomlar, mezenkimal kökenli ve yumuşak dokularda en sık görülen benign tümördür. Baş boyun bölgesinde %15-20 oranında görülmesine rağmen bu vakaların yalnızca %1-4'ü oral bölgede görülür. Genellikle asemptomatik, yavaş büyüyen, ince fibröz bir kapsül ile çevrili, hareketli, submukozal bir kitledir. Etiyolojisi travma, kronik irritasyon, hormonal dengesizlik, enfeksiyon olarak bildirilse de nedeni tam olarak bilinmemektedir. Histolojik olarak; klasik lipom, fibrolipom, intra-muskular lipom, kondrolipoma, kondroid lipoma, sialolipoma, iğsi hücreli lipoma olarak 7 alt tipi vardır. En sık görüleni klasik lipomlardır. Genel olarak 4 ve 6. dekatlardaki erkek hastalarda görülür. Oral lipomlar bukkal mukoza, dil, ağız tabanı, damak, gingiva, retromolar bölge ve tükürük bezlerinde gözlenir. Tedavisi cerrahi eksizyondur ve prognozu iyidir. Bu olgu sunumunda sağ mandibular bukkal sulkusta gözlenen lipom olgusunun teşhis, tedavi ve takibinin sunulması amaçlanmaktadır.

Vaka: 55 yaşında sistemik olarak herhangi bir rahatsızlığı bulunmayan kadın hasta kliniğimize sağ mandibular bölgede geçmeyen şişlik şikâyeti ile başvurdu. Yapılan intraoral muayene sonucunda sağ mandibular bukkal sulkus bölgesinde palpasyonda ağrısız, hareketli, solid bir kitle tespit edildi. Lokal anestezi altında 3x2x1,5cm boyutlarındaki lezyon enükle edildi. Histopatolojik inceleme sonucunda klasik lipom olduğu tespit edildi. Hastanın klinik takibinde nüks gözlenmedi.

Sonuç: İntraoral lipomlar nadiren görülmesine rağmen oral bölgede en fazla klasik lipom görülmektedir. Cerrahi olarak lezyon tamamen enükle edildiğinde rekürrens beklenmemektedir.

Anahtar Kelimeler: intraoral lipom, benign tümör, enükleasyon

Intraoral Lipoma: A Case Report

Neşet Akay¹, Batuhan Kapaklı², Zehra Gülerol²

¹Dental Clinic

²Bolu Abant İzzet Baysal University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: Lipomas are benign tumors of mesenchymal origin that occur most common in soft tissue. Although it occurs in 15-20% of the head and neck region, only 1-4% of these cases occur in the oral region. Lipomas are usually asymptomatic, slowly growing, mobile, submucosal mass surrounded by a thin fibrous capsule. Although its etiology is reported as trauma, chronic irritation, hormonal imbalance and infection. The cause is not known exactly. Histologically, there are 7 subtypes as classical lipoma, fibrolipoma, intra-muscular lipoma, chondrolipoma, chondroid lipoma, sialolipoma, spindle cell lipoma. The most common are classical lipomas. These masses typically occur in men in their 4th and 6th decades. Lipomas are observed in the buccal mucosa, tongue, floor of the mouth, palate, gingiva, retromolar region and salivary glands. The standart treatment protocol for lipomas is surgical enucleation and well prognosed. In this case report, it is aimed to present the diagnosis, treatment and follow-up of the lipoma observed in the right mandibular buccal sulcus.

Case Presentation: A 55 year-old female patient without any systemic disease was admitted our clinic for continuous swelling in the lower jaw. As a result of the intraoral examination, a painless, mobile, solid mass was detected on palpation in the right mandibular buccal sulcus region. The lesion measuring 3x2x1.5cm was enucleated under local anesthesia. Histopathological examination was diagnosed as classical lipoma. No recurrence was observed in the clinical follow-up of the patient.

Conclusion: Although intraoral lipomas are rarely seen, classical lipomas are most common in the oral region. Recurrence is not expected when the lesion is surgically enucleated completely.

Keywords: intraoral lipoma, benign tumor, enucleation

[PP-023]

Büyük Radiküler Kist: Vaka Sunumu

Ömer Faruk Boylu, [Zeynep Türkmen](#), Dilara Parlak

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Bolu/Türkiye

Giriş: Çene kistleri, odontojenik epitel kaynaklı olabilecekleri gibi, tamamen farklı bir embriyolojik kökenden de kaynaklanabilirler. Genellikle asemptomatik olmakla beraber, diş ve/veya dişetine ait sorunlar, ağız içine akıntı, kötü tat ve koku, çene veya diş kenarlarında dudak veya dille fark edilen ağrısız şişlikler sık karşılaşılan yakınmalar olarak bildirilmektedir. İleri olgularda ise trismus, his kaybı ve patolojik kırıklara rastlanabilmektedir. Ağrı daha çok enfekte olgularda belirgin olmaktadır. Radiküler kistler, enfekte ve nekrotik pulpal dişlerin apekslerinde oluşan enflamatuvar çene kistleridir. Bu olgu sunumunda, yapılan radyografik muayene sonucu farkedilen mandibula keser ve premolar dişler ile ilişkili radiküler kistin teşhis, tedavi ve takibinin sunumu planlanmıştır.

Vaka: 40 yaşında erkek hasta, yapılan rutin radyografik muayenede farkedilen lezyon nedeniyle kliniğimize sevk edilmiştir. Alınan anamnezde herhangi bir sistemik hastalığı olmadığı öğrenilmiştir. Yapılan intraoral muayenede yumuşak dokuda herhangi bir patolojiye raslanmamıştır. Radyografik muayenede ise 34-45 arası bölgede dişlerle ilişkili olduğu görülen radyolüsent lezyon saptanmıştır. Yapılan vitalite testi sonucu devital olduğu tespit edilen dişlere kök kanal tedavisi yapılmıştır. Lokal anestezi altında mukoperiosteal flep kaldırılıp kistin enükleasyonu gerçekleştirilmiştir.

Sonuç: Radiküler kistlerin cerrahi tedavisinde, kist ile ilişkili olduğu düşünülen dişlere yapılan kanal tedavisinin ardından, kistin enükleasyonu ile başarılı bir sonuç elde edilebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Devital diş, Enükleasyon, Radiküler kist

Large Radicular Cyst: Case Report

Ömer Faruk Boylu, [Zeynep Türkmen](#), Dilara Parlak

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

Introduction: Jaw cysts may originate from odontogenic epithelium or from a completely different embryological origin. Although it is usually asymptomatic, dental and/or gingival problems, discharge into the mouth, bad taste and odor, painless swellings on the jaw or teeth edges that can be noticed with the lips or tongue are reported as common complaints. In advanced cases, trismus, loss of sensation and pathological fractures may be encountered. Pain is more pronounced in infected cases. Radicular cysts are inflammatory jaw cysts that occur at the apex of infected and necrotic teeth. In this case report, it is planned to present the diagnosis, treatment and follow-up of the radicular cyst associated with the mandible incisors and premolar teeth, which was noticed as a result of the radiographic examination.

Case Presentation: A 40-year-old male patient was referred to our clinic because of the lesion noticed during routine radiographic examination. In the anamnesis, it was learned that he did not have any systemic disease. In the intraoral examination, no pathology was found in the soft tissue. On the radiographic examination, a radiolucent lesion was detected in the 34-45 region, which was associated with the teeth. Root canal treatment was applied to the teeth that were found to be devital as a result of the vitality test. Under local anesthesia, the mucoperiosteal flap was lifted and enucleation of the cyst was performed.

Conclusion: In the surgical treatment of radicular cysts, a successful outcome can be obtained by enucleation of the cyst after root canal treatment of teeth that associated with the cyst.

Keywords: Devital tooth, Enucleation, Radicular cyst

[PP-024]

Ekspansif Ameloblastik Fibro-odontoma: Bir Vaka Sunumu

Ömer Faruk Boylu¹, [Batuhan Kapaklı](#)¹, Büşra Meşeci¹, Dilara Parlak¹, Nurşat Türker²

¹Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

²Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Ameloblastik fibro-odontoma nadir görülen, benign, yavaş büyüyen, miks odontojenik bir tümördür. Ameloblastik fibromanın genel özelliklerine ek mine ve dentin içerir. Lezyonların %83'ünde sürmemiş bir diş bulunur. Genellikle maksilla veya mandibula posteriorda asemptomatik bir şişlikle fark edilir. Radyografisinde düzensiz radyopak alanlar içeren radyolüsent iyi sınırlı bir alan izlenir. Ameloblastik fibro-odontoma agresif bir tümör değildir. Küçük lezyonlar küretaj ve enükleasyonla tedavi edilir, büyük lezyonların tedavisi için fikir birliği bulunmamaktadır. Nüks ender olarak görülür. Bu olgu sunumunda sol mandibulada ekspansiyona neden geniş boyutlu ameloblastik fibro-odontoma olgusunun teşhis, tedavi ve takibinin sunulması amaçlanmaktadır.

Vaka: 15 yaşında herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan erkek hasta sol alt çenede şişlik, yüzde asimetri ve diş eksikliği sebebiyle kliniğimize başvurdu. Radyografisinde sol mandibulada, orta hattan angulus bölgesine kadar uzanan düzensiz radyopak yapılar ve gömülü dişler izlenen düzensiz sınırlı 57x59x67mm ebatlarında bir lezyon izlendi. Hasta lokal anestezi altında opere edilerek ekspansiyona neden olan kemik konturları düzeltildi ve angulus bölgesinde basise yakın konumda olan ve fraktür riski sebebiyle alınamayan gömülü diş hariç diğer tüm gömülü dişlerin çekimi gerçekleştirildi. Lezyondan biyopsi alındı. Histopatolojik incelemede lezyona ameloblastik fibro-odontoma tanısı konuldu. Hastanın rutin kontrollerinde nüks gözlenmedi. 8 ay sonra hasta lokal anestezi altında tekrar opere edilerek nüks ihtimaline karşı kalan gömülü dişin çekimi gerçekleştirildi. Hastanın kontrolleri devam etmektedir.

Sonuç: Ameloblastik fibro-odontoma genellikle asemptomatik bir lezyon olduğu için erken teşhisinde rutin dental muayene önem arz etmektedir. Operasyon sonrası az da olsa nüks gözlenebildiği için takip önerilir.

Anahtar Kelimeler: ameloblastik fibro-odontoma, expansion, tumor

Expansive Ameloblastic Fibro-odontoma: A Case Report

Ömer Faruk Boylu¹, [Batuhan Kapaklı](#)¹, Büşra Meşeci¹, Dilara Parlak¹, Nurşat Türker²

¹Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

²Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Bolu, Turkey

Introduction: Ameloblastic fibro-odontoma is a rare, benign, slow growing, mixed odontogenic tumor. It contains enamel and dentin in addition to the general characteristics of ameloblastic fibroma. An unerupted tooth is present in 83% of the lesions. It is usually noticed by an asymptomatic swelling in the posterior maxilla or mandible. On the radiograph, a well-defined radiolucent area with irregular radiopaque areas is observed. Small lesions are treated with curettage and enucleation, there is no consensus for the treatment of large lesions. Recurrence is rare. In this case report, it is aimed to present the diagnosis, treatment and follow-up of a large-sized ameloblastic fibro-odontoma case that causes expansion in the left mandible.

Case Presentation: A 15-year-old male patient without any systemic disease was admitted to our clinic with swelling in the left lower jaw and missing teeth. On the radiograph, an irregularly circumscribed 57x59x67mm lesion with irregular radiopaque structures and impacted teeth extending from the midline to the angulus region was observed in the left mandible. The patient was operated under local anesthesia and the bone contours were corrected, and all impacted teeth were extracted except the impacted tooth, which was close to the base in the angulus region and could not be removed due to the risk of fracture. In the histopathological examination, the lesion was diagnosed as ameloblastic fibro-odontoma. No recurrence was observed. After 8 months, the patient was operated again under local anesthesia and the remaining impacted tooth was extracted in case of recurrence. The patient's controls continue.

Conclusion: Since ameloblastic fibro-odontoma is usually an asymptomatic lesion, routine dental examination is important in its early diagnosis. Follow-up is recommended, as recurrence can be observed after the operation.

Keywords: ameloblastic fibro-odontoma, expansion, tumor

[PP-025]

Pleomorfik Adenom: Vaka Sunumu

Ömer Faruk Boylu, [Zeynep Türkmen](#), Zehra Gülerol

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Bolu/Türkiye

Giriş: Tükürük bezi tümörleri baş-boyun tümörlerinin %3-4'ünü oluşturmaktadır. Pleomorfik adenom tükürük bezlerinin en sık görülen benign tümörüdür. Majör tükürük bezleri içerisinde en sık parotiste görülürken, minör tükürük bezi tümörleri çoğunlukla sert ve yumuşak damakta izlenmektedir. Yavaş büyüyen ağrısız şişlikle karakterize olup, sıklıkla 4. ve 5.inci dekatlarda görülmektedir. Etiyolojisi tam olarak bilinmese de genetik, çevresel ve mikrobiyal etkenlerin rol aldığı bildirilmiştir. Tümör lokalizasyonu ve çapı dikkate alınarak farklı cerrahi prosedürler uygulanabilmektedir. Bu sunumda pleomorfik adenomun teşhis, tedavi ve takibinin sunumu planlanmıştır.

Vaka: 40 yaşında erkek hasta sert damakta kitle şikayeti ile kliniğimize başvurmuştur. Kitlenin yaklaşık 10 önce oluştuğunu ve zamanla büyüdüğünü belirtmiştir. Alınan anamnezde hastanın hepatit B taşıyıcısı olduğu ve uzun yıllardır sigara kullandığı öğrenilmiştir. Yapılan intraoral muayenede sert damak posteriorunda ağrısız, iyi sınırlı, üzeri normal mukozaya ile örtülü solid bir lezyon olduğu görülmüştür. Rutin radyografik muayene sonrası lezyonun anatomik yapılarla olan ilişkisinin değerlendirilmesi amacıyla KIBT alınmıştır. Klinik bulgular ve anamneze dayanarak tanıyı kesinleştirmek amacıyla insizyonel biyopsi yapılmıştır. Yapılan histopatolojik inceleme sonucunda pleomorfik adenom tanısı raporlanmıştır. Tümörün cerrahi olarak eksizyonu gerçekleştirilmiştir.

Sonuç: Pleomorfik adenom tanısında anamnez, muayene ve histopatolojik incelemenin önemi büyüktür. İleri görüntüleme teknikleri lezyonun şekli, boyutu ve sınırları hakkında bilgi vermekle beraber kesin tanı histopatolojik inceleme ile konur.

Anahtar Kelimeler: Pleomorfik Adenom, Tümör, Eksizyon

Pleomorphic Adenoma: Case Report

Ömer Faruk Boylu, [Zeynep Türkmen](#), Zehra Gülerol

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

Introduction: Salivary gland tumors constitute 3-4% of head and neck tumors. Pleomorphic adenoma is the most common benign tumor of the salivary glands. Among the major salivary glands, it is most common in the parotid gland, while minor salivary gland tumors are mostly observed in the hard and soft palate. It is characterized by a slowly growing painless swelling, often seen in the 4th and 5th decades. Although its etiology is not known exactly, it has been reported that genetic, environmental and microbial factors play a role. Different surgical procedures can be performed. In this presentation, it is planned to present the diagnosis, treatment and follow-up of pleomorphic adenoma.

Case Presentation: A 40-year-old male patient applied to our clinic with the complaint of a mass in the hard palate. In the intraoral examination, it was observed that there was a painless, well-circumscribed, solid lesion in the posterior part of the hard palate, covered with normal mucosa. CBCT was taken to evaluate the relationship of the lesion with anatomical structures. Incisional biopsy was performed to confirm the diagnosis based on clinical findings and anamnesis. As a result of the histopathological examination, the diagnosis of pleomorphic adenoma was reported. Surgical excision of the tumor was performed.

Conclusion: Anamnesis, examination and histopathological examination are of great importance in the diagnosis of pleomorphic adenoma. Although advanced imaging techniques provide information about the shape, size and borders of the lesion, the definitive diagnosis is made by histopathological examination.

Keywords: Pleomorphic adenoma, Tumor, excision

[PP-026]

Mandibulada Miksofibroma: Olgu Raporu

Bahadır Sancar, [Yunus Çetiner](#), İrfan Üstündağ
İnönü Üniversite Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş Ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Odontojenik miksofibrom sık görülmeyen diş germinin mezodermal kısmından gelişen benign bir tümördür. Bu benign neoplazm agresif olabilir ve nüksedebilir. Genellikle ağrı semptomları yoktur, kortikal ekspansiyon ve diş köklerinde yer değiştirme görülebilir. Lezyon radyografik olarak radyolüsent uniloküler-multiloküler görünüme sahip olabilir. Tümörün önerilen tedavisi geniş rezeksiyondur.

Vaka: 21 yaşında kadın hasta alt çene ön bölgede dil tarafında diş etinde şişlik şikayetiyle başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede mandibula anterior lingual bölgede yumuşak dokuda şişlik ve radyolüsent görüntü veren lezyon tespit edildi. İnsizyonel biyopsi sonrası yapılan histopatolojik incelemede fibromiksom olduğu öğrenildi. Lokal anestezi altında intraoral yaklaşımla ilgili bölgedeki dişleri, yumuşak ve sert dokuları içerecek şekilde anterior marjinal rezeksiyon yapıldı. Bölge primer kapanacak şekilde suture edildi. Postoperatif dönemde herhangi komplikasyon görülmedi, hastanın takibi devam etmektedir.

Sonuç: Fibromiksomun tedavisi bölgenin geniş rezeksiyonudur. Rezeksiyon yapıldıktan sonra bölge hem yumuşak hemde sert dokunun vakaya göre rekonstrüksiyonu şeklinde yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Benign tümör, Fibromiksom, Rezeksiyon

Fibromixoma Of The Mandible: A Case Report

Bahadır Sancar, [Yunus Çetiner](#), İrfan Üstündağ
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Inonu University Faculty of Dentistry Malatya

Introduction: Odontogenic myxofibroma is an uncommon benign tumor developed from the mesodermal part of the tooth germ. This benign neoplasm may be aggressive and recurrent. Usually there are no symptoms of pain, cortical expansion and displacement of the tooth roots can be seen. The lesion may have a radiolucent unilocular-multilocular appearance radiographically. The recommended treatment of the tumor is wide resection.

Case Presentation: A 21-year-old female patient presented with the complaint of swelling in the gingiva on the tongue side in the anterior lower jaw region. In the clinical and radiological examination, swelling in the soft tissue and a radiolucent lesion were detected in the anterior lingual region of the mandible. In the histopathological examination performed after incisional biopsy, it was learned that he had fibromyxoma. Anterior marginal resection was performed with the intraoral approach under local anesthesia, including the teeth, soft and hard tissues in the related region. The region was sutured with primary closure. No complications were observed in the postoperative period, the patient is being followed up.

Conclusions: Treatment of fibromyxoma is extensive resection of the site of recurrence. After resection, the area should be performed as a case-by-case reconstruction of both soft and hard tissue.

Keywords: Benign tumor, Fibromyxoma, Resection

[PP-027]

Mandibulada Gömülü Yirmi Yaş Dişi İçeren Odontojenik Keratokist Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Ömer Faruk Boylu, [Dilara Parlak](#), Zeynep Türkmen

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Odontojenik keratokistler yüksek nüks oranına sahip, agresif, dental lamina artıklarından kaynaklanan kistlerdir. Çoğunlukla mandibula ramusta bulunur. Bazal hücreli nevüs sendromu, PTCH1 gen mutasyonu ile ilişkilidir. Karakteristik klinik belirti vermez. Ancak ağrı, şişlik, kemikte ekspansiyon, drenaj, prestezi görülebilir. Odontojenik keratokistler cerrahi olarak eksize edilmelidir ancak dekompresyon ile tedavi edilebilir. En az 5 yıl takip edilmelidir. Bu vakada mandibula posteriorunda bir odontojenik keratokistin teşhis, tedavisi ve takibi amaçlanmıştır.

Vaka: 51 yaşında sistemik rahatsızlığı bulunmayan erkek hasta kliniğimize başvurdu. CBCT incelemesinde 48 numaralı diş ile ilişkili iyi sınırlı 52.7mmx28.5mm çapında 47 numaralı diş köklerini ve 47 numaranın distal kökünü içeren uniloküler radyolüsent lezyon görüntülendi. Lezyonun yirmi yaş dişini mandibula basise ittiği görüldü ve histopatolojik incelemede odontojenik keratokist teşhisi konuldu. İlk etapta oklüzalden kemik kaldırılarak dren ile marsüpyalizasyon uygulanan hasta 6 ay sonra opere edilerek lezyona bukkal korteksten ulaşarak tamamıyla eksize edildi ve 48 numaralı diş çekildi. 46 ve 47 numaralı dişler vital olduğu için takibe alındı. Hastanın 2 yıllık takibinde nüks gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Odontojenik Keratokist, Marsüpyalizasyon, Enükleasyon, Gömülü diş

Treatment of Odontogenic Keratocyst Containing Wisdom Teeth Impacted in the Mandible: A Case Report

Ömer Faruk Boylu, [Dilara Parlak](#), Zeynep Türkmen

Treatment of Odontogenic Keratocyst Containing Wisdom Teeth Impacted in the Mandible: A Case Report

Introduction: Odontogenic keratocysts are aggressive cysts with a high recurrence rate, arising from dental lamina remnants. They are mostly found in the mandible ramus. Basal cell nevus syndrome is associated with PTCH1 gene mutation. It does not give characteristic clinical signs. However, pain, swelling, bone expansion, drainage, and preesthesia can be seen. Odontogenic keratocysts should be surgically excised, but can be treated with decompression. They should be followed for at least 5 years.

Case Presentation: A 51-year-old male patient with no systemic disease was admitted to our clinic. In CBCT examination, a well-circumscribed 52.7mmx28.5mm diameter unilocular radiolucent lesion involving tooth roots number 47 and distal root number 48 associated with tooth number 48 was observed. It was observed that the lesion pushed the wisdom tooth to the base of the mandible. In the histopathological examination, the diagnosis of odontogenic keratocyst was made. In the first stage, the bone was removed from the occlusal and marsupialization with a drain was performed. The patient was operated 6 months later, the lesion was completely excised by reaching the buccal cortex, and tooth 48 was extracted. Since teeth 46 and 47 were vital, the patient was followed up for 2 years. No recurrence was observed in the follow-up.

Keywords: Odontogenic Keratocyst, Marsupialization, Enucleation, Impacted tooth

[PP-028]

Maksilla Anteriorda İki Adet Meziodens İçeren Radiküler Kist Enükleasyonu: Bir Olgu Sunumu

Ömer Faruk Boylu, Şeyma Güçlü, Dilara Parlak

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Radiküler kistler, epitel ile döşeli, sıvı veya yarı sıvı materyal içeren patolojik boşluklardır. Çenelerin en sık görülen kistik lezyonlarıdır ve devital dişlerin uçlarındaki enfeksiyondan sonra uyarılan Malassez epitel kalıntılarından kaynaklanırlar. Radiküler kistlerin teşhisi, klinik ve radyografik muayenenin yanı sıra kistik içeriğin aspirasyonuna dayanır. Bu olgu sunumunda maksilla anterior bölgede bulunan ve iki adet mesiodensi de içeren radiküler kistin teşhisi ve enükleasyonla tedavisi amaçlanmaktadır.

Vaka: 34 yaşında herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan erkek hasta kliniğimize başvurdu. Rutin radyolojik muayene sırasında 12,11 ve 21 (kanal tedavili) numaralı dişlerin kökleri ile ilişkili ve her iki santral dişin kökleri hizasında bulunan mesiodensler tespit edildi. Histopatolojik inceleme sonrasında radiküler kist olduğu belirlenen lezyon lokal anestezi altında tamamen enükle edildi ve ilgili mesiodensler çekildi. 21 numaralı dişe apikal rezeksiyon uygulandı. Hastanın 3 aylık takibinde herhangi bir nüks gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: Radiküler kist, Enükleasyon, Mesiodens

Radicular Cyst Enucleation Containing Two Mesiodens in Maxilla Anterior: A Case Report

Ömer Faruk Boylu, Şeyma Güçlü, Dilara Parlak

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: Radicular cysts are pathological spaces lined with epithelium, containing liquid or semi-liquid material. They are the most common cystic lesions of the jaws and arise from remnants of Malassez epithelium that are stimulated after infection at the tips of devital teeth. Diagnosis of radicular cysts is based on clinical and radiographic examination as well as aspiration of cystic contents. In this case report, it is aimed to diagnose and treat a radicular cyst, which includes two mesiodens in the anterior region of the maxilla, and its treatment with enucleation.

Case Presentation: A 34-year-old male patient without any systemic disease was admitted to our clinic. During routine radiological examination, mesiodens associated with the roots of teeth 12, 11 and 21 (with root canal treatment) and located at the level of the roots of both central teeth were detected. Radicular cyst after histopathological examination The lesion, which was determined to be lesion, was completely enucleated under local anesthesia and the related mesiodens were removed. Apical resection was performed on tooth number 21. No recurrence was observed in the 3-month follow-up of the patient.

Keywords: Radicular cyst, Enucleation, Mesiodens

[PP-029]

Radiküler Kistin Enükleasyon Sonrası Bölgenin İmplant Destekli Diş Restorasyonu İle Rekonstrüksiyonu:Olgu Sunumu

Fulya Elgün¹, İrem Asya Kafadar¹, Egecan Baytekin², Uğur Tekin¹, Tayfun Günbay¹

¹Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı,İzmir

²Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi,Protetik Diş Tedavisi,Ana Bilim Dalı,İzmir

Giriş: Periapikal lezyonlu dişlerde kanal tedavisinin yeterli olmadığı durumlarda malessiz epitel artıklarının enflamatuar aktivitesi sonucu radiküler kist adı verilen odontojenik kistler klinik olarak sıklıkla gözlenebilmektedir. Büyüklükleri 5 cm'den küçük radiküler kistler genellikle enükleasyon (kistektomi) ile tedavi edilir. Enükleasyon ve etkilenen dişlerin çekilmesi tedavi seçeneklerinden biridir. 5 cm'yi aşan radiküler kistler ise dekompresyon veya marsupialize ile tedavi edilir.

Bu olgu sunumunda radiküler kisti bulunan hastanın kist tedavisi sonrası bölgenin iki adet implant ile rehabilite edilme süreci sunulmuştur

Vaka: 27 yaşında,sistemik rahatsızlığı olmayayan erkek hasta sol alt çenesinde kanal tedavisi takiben gelişmiş bir kist varlığı sebebiyle diş merkezden Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız,Diş ve Çene Cerrahisi kliniğine yönlendirildi. Yapılan tetkikler sonucu kistin enükleasyonuna karar verildi. Operasyon sırasında dişlerin prognozunun kötü olduğundan 36,37 ve 38 numaralı dişlerin çekimine, kanallı 35 numaralı dişin takibine karar verildi.Yapılan histopatolojik tetkiklerin sonucunda mevcut lezyonun radiküler kist olduğu tespit edildi. Operasyondan 8 ay sonra alınan panoramik röntgen sonucu bölgenin implant operasyonu için hazır olduğu tespit edildi ve 36,37 numaralı bölgeye 2 adet 4,2 mm çap 10 mm boyda implant yerleştirildi. İmplantların boyun bölgesindeki kemik defekti partikül zenograft ile augmented edildi. Bölge kollagen membran ile örtülüp primer olarak kapatıldı. İmplant operasyonu sonrası 4. ayda hastanın protetik tedavisine başlandı ve bölge implant destekli diş restorasyonu ile rekonstrükte edildi.

Sonuç: Radiküler kistlerin tedavisinde iyileşme sağlandıktan sonra kaybedilen dişlerin yerine implant uygulaması başarı sağlayan bir tedavi seçeneğidir.

Hastaların tekrar eski estetik,fonatik ve fonksiyonun kazandırılması için tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Enükleasyon, İmplant, Radiküler Kist

Reconstruction Of The Radicular Cyst After Enucleation With Implant-Supported Tooth Restoration: Case Report

Fulya Elgün¹, İrem Asya Kafadar¹, Egecan Baytekin², Uğur Tekin¹, Tayfun Günbay¹

¹Department Of Maxillofacial Surgery,School of Dentistry,Ege University,İzmir,Turkey

²Department Of Prosthodontics,School of Dentistry,Ege University,İzmir,Turkey

Introduction: In cases where root canal treatment is not sufficient in teeth with periapical lesions, radicular cysts can often be observed clinically because of the inflammatory activity of maleless epithelial remnants. Radicular cysts less than 5 cm in size are usually treated with enucleation.In this case report, the process of rehabilitating the area with two implants after the cyst treatment of the patient is presented.

Case Presentation:A 27-year-old male patient with no systemic disease was referred to the Department of Oral and Maxillofacial Surgery, School of Dentistry, Ege University due to the presence of a cyst developed after root canal treatment in his left lower jaw. As a result of the examinations we decided to enucleate the cyst. Since the prognosis of the teeth was poor, it was decided to extract the teeth 36, 37 and 38 and to follow the tooth 35. Histopathological examination revealed that the lesion was a radicular cyst.Orthopantomography taken 8 months after the operation. Bone healing was suitable for placement of 2 implants and 2 implants were placed in the region 36,37. At the same time the periimplant bone defect was augmented with particle xenograft. The area was covered with a collagen membrane and closed primarily. 4 month after the operation, the area was reconstructed with implant-supported restoration.

Conclusion: After the treatment of radicular cysts, implant application to replace lost teeth is a successful treatment option. It can be preferred for patients to regain aesthetics, phonetics, and function.

Keywords: Enucleation, Implant, Radicular Cyst

[PP-030]

Maksilla Anterionda Nasal Taban ve Maksiller Sinüs ile İlişkili Radiküler Kist Enükleasyonu: Bir Olgu Sunumu

Ömer Faruk Boylu, Şeyma Güçlü, [Dilara Parlak](#)

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Bolu, Türkiye

Giriş: Radiküler kistler devital dişlerin apeksinde görülen enflamatuvar kistlerdir. Kistin içeriği, yaygın olarak kolesterol kristalleri ile kahverengi serosanguinöz sıvıdan oluşur. Radiküler kistin tedavisinde diş kurtarılabilir durumdaysa, apikektomi ve retrograd dolgu ile veya olmadan kök kanal tedavisi önerilir². Diş çekilirse lezyon iyice enükle edilmelidir. Bu olgu sunumunda radyografik incelemede maksiller anterior bölgede bulunan büyük bir radiküler kistin teşhis, tedavi ve takibinin sunulması amaçlanmaktadır.

Vaka: 38 yaşında sistemik rahatsızlığı olmayan erkek hasta rutin dental muayene için kliniğimize başvurdu. CBCT incelemesinde 11 numaralı diş apeksi hizasından 25 numaralı dişe uzanan, nasal taban ve maksiller sinüs ile ilişkili, 28mmx14mmx21mm ebatlarında iyi sınırlı radyolüsent lezyon görüldü. Lokal anestezi altında kist enükle edildi ve 11 numaralı dişe apikal rezeksiyon tedavisi uygulandı. Anterior bölgedeki kemik penceresi hizasına dren yerleştirildi ancak oral hijyen yeterli olmadığı için dren bir hafta sonra söküldü ve ilgili bölgeden pansumana devam edildi. Bir ay sonra 21 ve 22 numaralı dişler mobilite nedeniyle çekildi. 23, 24 ve 25 numaralı dişler vital olup takibe alındı. Hastanın 3 aylık takibinde nüks gözlenmedi ve radyolojik olarak iyileşme gözlemlendi.

Anahtar Kelimeler: Radiküler kist, Enükleasyon, Apikal rezeksiyon

Radicular Cyst Enucleation Associated with the Nasal Floor and Maxillary Sinus in the Anterior of the Maxilla: A Case Report

Ömer Faruk Boylu, Şeyma Güçlü, [Dilara Parlak](#)

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Bolu, Turkey

Introduction: Radicular cysts are inflammatory cysts seen at the apex of devital teeth. The contents of the cyst are commonly cholesterol crystals and brown serosanguineous fluid. In the treatment of radicular cyst, if the tooth is salvageable, root canal treatment with or without apicectomy and retrograde filling is recommended². If the tooth is extracted, the lesion should be thoroughly enucleated. In this case report, it is aimed to present the diagnosis, treatment and follow-up of a large radicular cyst located in the maxillary anterior region in radiographic examination.

Case Presentation: A 38-year-old male patient without systemic disease was admitted to our clinic for routine dental examination. In CBCT examination, a well-defined radiolucent lesion of 28mmx14mmx21mm, extending from tooth apex level 11 to tooth number 25, associated with the nasal base and maxillary sinus, was observed. Under local anesthesia, the cyst was enucleated. A drain was placed at the level of the bone window in the anterior region, but the drain was removed one week later because oral hygiene was not sufficient and the dressing was continued from the relevant area. One month later, teeth 21 and 22 were extracted due to mobility. 23, 24 Teeth number 25 and number 25 were vital and were followed up. No recurrence was observed in the 3-month follow-up of the patient and radiological improvement was observed.

Keywords: Radicular cyst, Enucleation, Apical resection

[PP-031]

Multiple Süpernümere Diş Çekimi

Ömer Faruk Boylu, [Zeynep Türkmen](#), Zehra Gülerol

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Bolu/Türkiye

Giriş: Süpernümerer dişler gelişimsel bir bozukluktur. Gardner sendromu, ehler-danlos sendromu, kleidokranial displazi, cruzon sendromu gibi sendromlara eşlik etmekle birlikte sendromsuz bireylerde de görülebilmektedir. En çok premaxillar bölgede 'mesiodens' olarak adlandırılan formda görülür. Etyolojisinin çevresel veya genetik faktörlere bağlı olduğu düşünülmektedir. Süpernümerer dişler komşu dişlerde rezorpsiyon, diş sürmesinde gecikme, diastema, ektopik erüpsiyon, dentigeröz kist gibi komplikasyonlara neden olabilir. Tedavisi radyografi ve KIBT ile değerlendirildikten sonra cerrahi olarak çıkarılmasıdır. bu sunumda klinik

Vaka: 14 yaşında erkek hasta kliniğimize rutin muayene için başvurmuştur. Herhangi bir sistemik rahatsızlığı bulunmayan hastada yapılan intraoral ve rayografik muayene sonucunda 4 kadranda süpernümerer dişlere rastlanmıştır. 1 numaralı kadranda 3, 2 numaralı kadranda 3, 3 numaralı kadranda 1, 4 numaralı kadranda da 1 supernumere diş rastlanmıştır. Yapılan KIBT incelemesinde Komşu dişlerde herhangi bir rezorpsiyona neden olmadığı görüldü. lokal anestezi altında mukoperiosteal flap kaldırılarak dişlerin çekimi gerçekleştirilmiştir.

Sonuç: Sendromsuz hastalarda da görülebilen, oluşumunu tamamlamamış supernumerer dişler komşu dişlere yakınlık ve komşu dişlerde rezorpsiyon riski açısından çekimleri gerçekleştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Dental anomali, Mezioidens, Süpernümere diş

Multiple Supernumerary Tooth Extraction

Ömer Faruk Boylu, [Zeynep Türkmen](#), Zehra Gülerol

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of dentistry, Oral And Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

Introduction: Supernumerary teeth are a developmental disorder. Although it accompanies syndromes such as Gardner syndrome, ehler-danlos syndrome, cleidocranial dysplasia, cruzon syndrome, it can also be seen in individuals without syndrome. It is most commonly seen in the premaxillary region in the form called 'mesiodens'. Its etiology is thought to be due to environmental or genetic factors. Supernumerary teeth may cause complications such as resorption in adjacent teeth, delayed tooth eruption, diastema, ectopic eruption, and dentigerous cyst. The treatment is surgical removal after evaluation with radiography and CBCT.

Case Presentation: A 14-year-old male patient applied to our clinic for routine examination. After the intraoral and radiographic examination performed in the patient who did not have any systemic disease, supernumerary teeth were found in 4 quadrants. 3 supernumerary teeth were found in quadrant 1, 3 in quadrant 2, 1 in quadrant 3, and 1 supernumerary tooth in quadrant 4. When the CBCT was examined, it was seen that it did not cause any resorption in the adjacent teeth. The teeth were extracted by removing the mucoperiosteal flap under local anesthesia.

Conclusion: Incomplete supernumerary teeth, which can also be seen in patients without syndrome, should be extracted in terms of proximity to adjacent teeth and risk of resorption in adjacent teeth.

Keywords: Dental anomaly, Mezioidens, Supernumerary tooth

[PP-032]

Maksiller Posterior Bölgede Tek Taraflı Bukkal Ekzostoz: Nadir Olgu Sunumu

Meliz Kneebone

Uluslararası Final Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Lefkoşa / Kıbrıs

Giriş: Ekzostoz, nispeten avasküler olan yoğun kortikal kemiğin asemptomatik, iyi huylu, ekzofitik nodüler büyümeleri olan kemik hamartomlarıdır. Esas olarak iki tiptir: Bukkal ve palatal ekzostoz. Bukkal ekzostozlar, maksiller ve/veya mandibular alveolün fasiyal yönü boyunca iki taraflı, pürüzsüz kemik büyümesi olarak ortaya çıkar. Genellikle premolar-molar bölgede görülür. Bu vaka raporunda maksiller çenede tek taraflı bulunan bukkal ekzostozunu sunuyoruz.

Vaka: 37 yaşında erkek hasta maksillada çok sayıda sert kitle şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastanın ağzında yabancı bir madde hissetmesi, Kist veya abse olduğunu düşündüğünden dolayı rahatsızlık duyduğunu belirtti. Ağız içi muayenesinde maksiller premolar ve molar dişlerin üzerinde, bukkal tarafta sert kıvamlı, ağrısız, üzeri ince ve beyazlaşmış mukoza ile kaplı büyük, çok sayıda tek taraflı lezyonlar saptandı.

Anahtar Kelimeler: Bukkal ekzostoz, maksiller, tek taraflı

Unilateral Buccal Exostosis in Maxillary Posterior Region: Rare Case Report

Meliz Kneebone

International Final University Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Nicosia Cyprus

Introduction: Exostosis is bony hamartomas, which are asymptomatic, benign, exophytic nodular outgrowths of dense cortical bone that are relatively avascular. They are mainly of two types: Buccal and palatal exostosis. Buccal exostoses occur as bilateral, smooth bony growth along the facial aspect of the maxillary and/or mandibular alveolus. Commonly found to appear in the premolar-molar region. In this case report we are presenting unilateral buccal exostosis in maxillary.

Case Presentation: A 37-year-old man was referred to our clinic for multiple hard masses of the maxilla. The patient was feeling foreign matter in his mouth and this was causing discomfort. He thought that there was cyst or abscess and applied to our clinic. The intraoral examination revealed large, multiple unilateral lesions of hard consistency, painless, and covered by mucosa which was thin and blanched, in the buccal aspect of the maxilla above the teeth in premolar and molar region.

Keywords: Buccal exostosis, maxillary, unilateral

[PP-033]

Nazal Taban ile İlişkili Gömülü Maksiller Kanin

Ömer Faruk Boylu, [Zeynep Türkmen](#), Zehra Gülerol

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Bolu/Türkiye

Giriş: Gömülü diş terimi normal sürme zamanında dental arkta yerini alamayan dişler için kullanılmaktadır. Daimi dentisyonda en sık gömülü kalan dişler 3.molarlardır. Bunu maxiller kanin takip etmektedir. Tedavi seçenekleri arasında ortodontik sürdürme, ototransplantsayon, çekim yer almaktadır. Gömülü dişin çekim veya sürdürme kararı verilirken kanin dişin orta hatta uzaklığı, okluzal düzlem ile yaptığı açı, komşu diş köklerine yakınlık gibi parametreler değerlendirilmektedir. Gömülü maksiller kaninler genellikle palatinal bölgede konumlanırsa da çekimden önce hangi bölgede olduğu tespit edilmelidir. Bu olgu sunumunda nazal taban ile ilişkili olan gömülü maksiller kanin dişin teşhis, tedavi ve takibi sunulmaktadır. **Vaka:** 24 yaşında kadın hasta kliniğimize rutin dental muayene için başvurmuştur. Alınan anamnezde herhangi bir Sistemik hastalığının olmadığı öğrenilmiştir. Alınan panoramik radyografda sol maksiller bölgede gömülü kanin dişin horizontal olarak konumlandığı ve nazal fossa tabanı ile yakın ilişkide olduğu izlendi. Ortodontik olarak sürdürülemeyen dişin çekimine karar verilmiştir. KIBT incelenmesi sonucu dişin bukkal konumda olduğu görülmüştür. Dişin çekimi gerçekleştirilmiştir. **Sonuç:** Gömülü maksiller kanin dişler ortodontik olarak her zaman sürdürülemeyebilir. Çekimi karar verildiğinde komşu anatomik yapılara yakınlığı ve hangi konumda olduğu değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Gömülü Kanin, Maksilla, Nazal taban

Impacted Maxillar Canine Related With Nasal Cavity

Ömer Faruk Boylu, [Zeynep Türkmen](#), Zehra Gülerol

Bolu Abant İzzet Baysal University Faculty of dentistry, Oral And Maxillofacial Surgery, Bolu/Turkey

Introduction: The term impacted tooth is used for teeth that cannot replace the dental arch at the time of normal eruption. The third molars are the most frequently impacted teeth in the permanent dentition. This is followed by the maxillary canine. Treatment options include orthodontic maintenance, autotransplantation, and extraction. While deciding to extract or maintain the impacted tooth, parameters such as the distance of the canine to the midline, the angle it makes with the occlusal plane, and the proximity to the adjacent tooth roots are evaluated. Although the embedded maxillary canines are usually located in the palatal region, it should be determined in which region they are located before extraction. In this case report, the diagnosis, treatment and follow-up of the impacted maxillary canine tooth associated with the nasal floor are presented.

Case PresentationA 24-year-old female patient applied to our clinic for routine dental examination. In the anamnesis, it was learned that he did not have any systemic disease. In the panoramic radiograph, it was observed that the impacted canine tooth in the left maxillary region was horizontally positioned and in close relationship with the floor of the nasal fossa. It was decided to extract the orthodontically unsustainable tooth. As a result of the CBCT examination, it was seen that the tooth was in the buccal position. The tooth was extracted.

Conclusion: Impacted maxillary canines may not always be orthodontically maintained. When the extraction is decided, its proximity to neighboring anatomical structures and its location should be evaluated.

Keywords: Impacted canine, Maxilla, Nasal floor

[PP-034]

Mandibular Anterior Bölgede Santral Dev Hücreli Granülom ve Tedavi Yaklaşımı, Vaka Raporu

Zeynep Dilan Orhan, Abdalrahim Hussein, Nazlı Hilal Kahraman, Levent Çiğirim
Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Van, Turkey

Giriş: Santral dev hücreli granülom (SDHG), çocuklarda ve genç erişkinlerde ortaya çıkan benign intraosseöz bir lezyondur. Agresif olmayan ve agresif alt tiplere ayrılan agresif alt tip nispeten nadirdir ve zaman zaman hızla ilerleyerek önemli morbiditeye neden olabilir. Agresif lezyonlar cerrahi olarak tedavi edilebilir.

Vaka: Biz bu sunumda 14 yaşında bir erkekte agresif santral dev hücreli granülom olgusunu sunuyoruz. Tanı, BT ve biyopsi kombinasyonu kullanılarak yapıldı. Fiziksel muayenede klinik olarak mandibular anterior bölgede şişlik ve asimetri mevcuttu. Mukoza pembe ve eritemli görünüyordu. SDHG, mandibulada hızla büyüyen lezyonu olan herhangi bir küçük çocuğun ayırıcı tanısında düşünülmelidir. Çenelerin SDHG'sinin çoğunluğunun tedavisinde basit küretaj etkili olsa da agresif lezyonlar küretaj ile birlikte cerrahi rezeksiyon ile tedavi edilmelidir. Hastalığın etiopatogenezinin aydınlatılması ve bu lezyonlar için optimal yönetimin belirlenmesi ve aynı zamanda profesyonel meslektaşlarımız arasında farkındalık yaratılması için daha ileri çalışmalara ihtiyaç duyulmalıdır.

Anahtar Kelimeler: santral dev hücreli granülom, cerrahi rezeksiyon, intraosseöz lezyon

Central Giant Cell Granuloma in the Mandibular Anterior Region and the Treatment Approach, Case Report

Zeynep Dilan Orhan, Abdalrahim Hussein, Nazlı Hilal Kahraman, Levent Çiğirim
Oral and Maxillofacial Surgery Department, Yüzüncü Yıl University, Van, Turkey

Introduction: Central giant cell granuloma (CGCG) is a benign intraosseous lesion, presenting in children and young adults. Divided into non- and aggressive subtypes, the aggressive subtype is relatively rare and can occasionally progress rapidly, resulting in significant morbidity. Occasionally aggressive lesions have been treated surgically. Case Presentation: We present a case of an aggressive central giant cell granuloma in a 14 year-old male. Diagnosis was made using a combination of CT and biopsy. Clinically there was swelling and asymmetry in the mandibular anterior region on physical examination. The overlying mucosa appeared pink to erythematous.

CGCG should be considered on the differential of any young child with a rapidly growing lesion of the mandible. Although simple curettage is effective in treatment for the majority of CGCG of the jaws, aggressive lesions should be treated by surgical resection along with curettage. Further studies should be required to clarify the etiopathogenesis of the disease and determine the optimal management for these lesions and also to create awareness among our professional colle

Keywords: Central giant cell granuloma, surgical resection, intraosseous lesion

[PP-035]

Redüksiyonsuz disk deplasmanında diskektomi: Olgu sunumu

Ayşe Nur Sakal, Efe Can Sivrikaya, Halenur Var

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Giriş: Temporomandibuler eklem (TME) dejenerasyonuna sahip hastaların bulgularında genellikle ağrı, ağız açıklığında kısıtlılık ve çiğneme zorluğu gibi şikayetler yer almaktadır. Bu semptomlar çoğunlukla non-invaziv tedavi yöntemleri ile geçse de bazı durumlarda yetersiz kalmakta ve cerrahi tedavi seçeneklerine başvurulmaktadır. Cerrahi yöntemlerden diskektomi ile açık TME artroplastisi birincil cerrahi tedavi seçeneği olarak akla gelmektedir. Diskektomi sonrası eklem diskinin yerine kullanılan materyaller literatürde, temporalis miyofasiyal kas flebi, dermis-yağ grefti, deri grefti ve alloplastik materyallerin kullanımının başarılı olduğu bildirilmektedir. Bu olgu sunumunda TME dejenerasyonuna sahip hastada abdominal dermis-yağ grefti ile TME diskektomisi uygulanan hastanın değerlendirilmesi ve 6 aylık takibi sunulmuştur.

Vaka: 20 yaşındaki sistemik hastalığı bulunmayan kadın hasta açık kilitlenme şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede TME disk dislokasyonu olması ve ağrı şikayetleri nedeniyle Artrosentez+Proloterapi ve brüksizm şikayetleri için oklüzal splint tedavisi planlandı. Postoperatif dönemde şikayetleri azalan hasta 8 ay sonra gömülü 20 yaş dişlerinde ağrı ile kliniğimize başvurdu ve dişlerin çekimi yapıldıktan sonra eklem bölgesinde ağrı ve ağız açıklığında kısıtlılık ile gelen hastaya artrosentez tedavisi uygulandı. Tekrarlayan artrosentez tedavisi sonucu şikayetlerinde azalma olmayan hastaya açık eklem cerrahisi ile diskektomi planlandı. Temporomandibular eklem diski bölgeden uzaklaştırıldı ve abdominal bölgeden alınan dermis-yağ grefti eklem boşluğuna yerleştirildi ve 2 hafta sonra fizik tedaviye başlandı. Yapılan 6 aylık takipte hastanın fonksiyonda şikayetlerinin azaldığı görüldü.

Anahtar Kelimeler: Diskektomi, dermis-yağ grefti, temporomandibuler eklem

Discectomy of disc displacement without reduction: A case report

Ayşe Nur Sakal, Efe Can Sivrikaya, Halenur Var

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon

Introduction: Symptoms of patients with temporomandibular joint (TMJ) degeneration usually include complaints such as pain, limitation in mouth opening, and difficulty in chewing. Although these symptoms are mostly resolved with noninvasive treatment methods, they are insufficient in some cases and surgical treatment options are applied. Among the surgical methods, discectomy and TMJ arthroplasty come to mind as primary surgical treatment options. Materials used to replace the joint disc after discectomy have been reported in the literature, and the use of temporalis myofascial muscle flap, dermis-fat graft have been reported to be successful. In this case report, the evaluation and 6-month follow-up of a patient with TMJ degeneration who underwent TMJ discectomy with abdominal dermis-fat graft is presented.

Case Presentation: A 20-year-old female patient with no systemic disease was admitted to our clinic with the complaint of open locking.

Arthrocentesis+Prolotherapy and occlusal splint treatment were planned for bruxism complaints due to TMJ disc dislocation and pain complaints in the clinical and radiological examination.

The patient, whose complaints decreased in the postoperative period, applied to our clinic 8 months later with pain in his impacted wisdom teeth.

Discectomy with TMJ surgery was planned for the patient whose complaints did not decrease as a result of repeated arthrocentesis treatment.

The temporomandibular joint disc was removed from the region and a dermis-fat graft taken from the abdominal region was placed in the joint space and physical therapy was started 2 weeks later.

In the 6-month follow-up, it was observed that the patient's complaints in function decreased.

Keywords: Discectomy, fat-graft, temporomandibular joint

[PP-036]

Mandibula korpus ve subkondiler fraktür tedavisi: Olgu sunumu

Ayşe Nur Sakal, Efe Can Sivrikaya

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Giriş: Maksillofasiyal kırıklar; trafik kazaları, darp, spor yaralanmaları ve iş kazaları gibi nedenlerle yüz bölgesinde oluşan travmalar sonucunda meydana gelir. Mandibula kırığı en sık kondilde (%36) daha sonra sırasıyla korpusta (%21) ve angulusta (%20) görülür. Mandibula kırıkları, mandibulaya tutunan kasların kırık fragmanlara uyguladıkları kuvvetin yönüne göre favorable (ayrılmamış) ve unfavorable (ayrılmış) olmak üzere 2 grupta sınıflandırılır. Korpus, simfiz ve angulus kırıkları travmanın ya da kasların etkisiyle sıklıkla deplase olurken kondil, koronoid ve ramus kırıkları ise kasların etkisiyle sıklıkla stabilize olur. Kırıkların tedavisinde dislokasyon miktarı ve kırık tipi önemlidir.

Vaka: 26 yaşındaki erkek hasta darp sonucu oluşan travma nedeniyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyografik muayenede hastanın 2 yıl önce parasimfiz bölgesinde oluşan fraktürün 2 adet titanyum miniplak ile yapılan fiksasyonu, 4 gün önce olan deplase korpus kırığı ve subkondiler fraktür tespit edilirken korpustaki fraktür hattı için açık redüksiyon ve internal fiksasyon planlanmıştır. Mandibulanın subkondiler kırık sınıflamasına göre Sınıf I (minimal deplase) kırık olması nedeniyle kapalı tedavi planlanmıştır. Arch-bar, teller ve lastiklerle oklüzyon korunarak sabitlendikten sonra vestibüler insizyonla mukoperisteal tam kalınlık flep kaldırılıp kırık fragmanlar titanyum miniplak ve vidalarla fiks edildi.

Sonuç: Mandibula kırıklarının tedavisinde kullanılan ana iki yöntem açık redüksiyon ve kapalı redüksiyondur. Tedavi yöntemine karar verirken bu iki yöntemin avantaj ve dezavantajları göz önünde bulundurularak tedavi planlanmalıdır. Yapılan tedavi sonrası 30 dereceden az kondil dislokasyonuna korpus kırığının eşlik ettiği bu vakada kondile açık redüksiyon gerekmeden tedavi tamamlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Fraktür, maksillofasiyal travma, rekonstrüksiyon

Treatment of mandibular corpus and subcondylar fracture: A case report

Ayşe Nur Sakal, Efe Can Sivrikaya

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon

Introduction: Maxillofacial fractures; It occurs as a result of traumas in the face area due to traffic accidents, beatings, and sports injuries. Fractures of the mandible are most common in the condyle (36%), followed by the corpus (21%) and the angulus (20%), respectively. Mandible fractures are classified into two groups as favorable and unfavorable according to the direction of force applied by the muscles attached to the mandible to the fractured fragments. While corpus, symphysis and angulus fractures are frequently displaced by the effect of trauma or muscles, condyle, coronoid and ramus fractures are often stabilized by the effect of muscles. The amount of dislocation and type of fracture are important in the treatment of fractures.

Case Presentation: A 26-year-old male patient was admitted to our clinic due to trauma. In the clinical and radiographic examination, the fixation of the fracture formed in the parasymphysis region 2 years ago with 2 titanium miniplates, the displaced corpus fracture and subcondylar fracture 4 days ago were detected, while open reduction and internal fixation were planned for the fracture line in the corpus. Closed treatment was planned because it was a Class I (minimally displaced) fracture according to the subcondylar fracture classification of the mandible. After the arch-bar was fixed by maintaining occlusion with wires and tires, the fractured fragments were fixed with titanium miniplates and screws.

Conclusion: In this case, in which corpus fracture was accompanied by a condyle dislocation of less than 30 degrees after the treatment, the treatment was completed without the need for open reduction of the condyle.

Keywords: Fracture, maxillofacial trauma, reconstruction

[PP-037]

Mandibulada Lokalize Geniş Bilateral Mandibular Torusun Eksizyonu: Vaka Sunumu

Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınc
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Ankara

Toruslar benign ve genellikle asemptomatik kemik eksoztozlarıdır. Bu eksoztozlar genellikle bir kontrol muayenesi sırasında farkedilirler ve tam dişsiz hastalarda total protez yapımında alınmaları endikedir. İntraoral bölgede en sık görülen yerler mandibular ve palatal bölgelerdir. Mandibulada en sık 4.dekatta, maksillada ise 3.dekatta görülmektedir. Palatal toruslar genellikle sert damağın tepesinde yer alırlar. Mandibular toruslar, lingual tarafta genellikle mylohyoid hat boyunca veya premolar bölgede yer alırlar. Toruslar, %80 vakada mandibulada bilateral olarak ortaya çıkmaktadır. Bu olgu sunumunda geniş bilateral mandibular torusların cerrahi tedavisi anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eksoztoz, Mandibula, Torus

Excision of Wide Bilateral Mandibular Tori Localized in the Mandibula: A Case Report

Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınc
Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Tori are benign and usually asymptomatic bone exostoses. These exostosis are usually noticed during a follow-up examination and indicated to be removed in total dentures in edentulous patients. The most frequent intraoral locations are the mandibular and palatal region. It occurs most frequently in the mandible in the 4th decade, and in the maxilla in the 3rd decade. Palatal tori are usually located at the top of the hard palate. Mandibular tori are usually located along the mylohyoid line or in the premolar region. Tori are seen bilaterally in the mandible in 80% of cases. In this case report, surgical treatment of wide bilateral mandibular tori is described.

Keywords: Exostosis, Mandible, Torus

[PP-038]

Maksiller Kemik Defektinin Blok Grefler ile Rekonstrüksiyonu: Vaka Raporu

Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınc
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Ankara

Greft; mevcut dokuları artırmak ya da yapısal defektleri düzeltmek amacıyla donör sahadan alınan ve alıcı bölgeye yerleştirilen doku veya organ parçasıdır. Oral ve maksillofasiyal cerrahinin çeşitli alanlarında, yumuşak ve sert doku defektlerinin rekonstrüksiyonu için otojen kemik grefti işlemleri yapılmaktadır. Aynı zamanda, dental implantoloji prosedürlerinin artan popülaritesi ile alveolar kemik defekti olan hastalara geleneksel protez tedavisi yerine dental implant ve kemik defekti rekonstrüksiyonunun kombine tedavisinin yapıldığı vakalar artmaktadır. Bu olgu sunumunda travma sebebiyle maksiller kemik defekti olan bir hastada kemik konturlarının rekonstrüksiyonu ve takiben dental implantların yerleştirilmesi anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kemik defekti, İmplantoloji, Rekonstrüksiyon

Reconstruction of the Maxillary Bone Defect with Block Grafts: A Case Report

Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınc
Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Graft; is a piece of tissue or organ that is taken from the donor site and placed in the recipient area in order to increase existing tissues or correct structural defects. In oral and maxillofacial surgery, autogenous bone graft procedures are performed for the reconstruction of soft and hard tissue defects. At the same time, with the increasing popularity of dental implantology procedures, cases of combined treatment of dental implant and bone defect reconstruction are increasing in patients with alveolar bone defects instead of conventional prosthetic treatment. In this case report, reconstruction of bone contours and placement of dental implants in a patient with maxillary bone defect due to trauma is described.

Keywords: Bone defect, Implantology, Reconstruction

[PP-039]

Ciltte Fistülizasyona Neden Olmuş Radiküler Kist:Vaka Sunumu

Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınc
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Ankara

Dünya Sağlık Örgütü (WHO) mandibula ve maksilladaki lezyonları odontojenik kistler, nonodontojenik kistler ve pseudokistler olarak 3 gruba ayırmıştır. Odontojenik kistler epitel ile döşeli içerisinde hava olan boşluklardır. Pseudokistlerin ise epiteli yoktur. Nonodontojenik kistlerin odontojenik kistlerden farkı ise epitelin kökeninin farklı olmasıdır. Odontojenik kistler arasında en sık radiküler kistler görülür. Radiküler kistler yaygın olarak maksilla anterior bölgede yerleşim gösterirler. Radiküler kistlerin etiyojisi derin çürükler sebebiyle veya travmaya bağlı olarak devitalize hale gelen bir pulpaya sahip sürmüş bir dişin apeksi ile ilişkilidir. Genellikle erkeklerde ve 3. dekada ortaya çıkarlar. Yavaş büyüme eğilimi olan bu kistler, büyük boyutlara ulaşmadıklarında ve enfekte olmadıklarında genellikle asemptomatik seyrederek. Ancak sekonder olarak enfekte olduklarında çok nadir de olsa çenede geniş harabiyetlere ve patolojik kırıklara neden olabilirler. Bu olgu sunumunda nadir olarak ciltte fistülizasyon meydana getiren, ekspansil seyirli radiküler kist vakasının tedavisi anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fistülizasyon, Mandibula, Odontojenik kist

Radicular Cyst Causing Fistulization On The Skin: A Case Report

Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınc
Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

The World Health Organization (WHO) has divided lesions in the mandible and maxilla into 3 groups as odontogenic cysts, nonodontogenic cysts and pseudocysts. Odontogenic cysts are cavities that are lined with epithelium and contain air. Pseudocysts do not have epithelium. The difference of nonodontogenic cysts from odontogenic cysts is the origin of the epithelium. Radicular cysts are the most common odontogenic cysts. Radicular cysts are commonly located in the anterior region of the maxilla. The etiology of radicular cysts is due to deep caries or trauma. It is associated with the apex of an erupted tooth with a devitalized pulp. They usually occur in males and in the third decade. These cysts, which tend to grow slowly, are usually asymptomatic when they do not reach large sizes and are not infected. However, when secondary infected, they may cause extensive damage to the jaw and pathological fractures, very rarely. In this case report, the treatment of an expansile radicular cyst, causing fistulization of the skin, is described.

Keywords: Fistulization, Mandible, Odontogenic cyst

[PP-040]

Odontojenik Kist olarak Yanlış Tanı Alan Fibro-osseöz Lezyonun Tedavisi: Vaka Raporu

Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınc
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Ankara

Fibro-osseöz lezyon (FOL) terimi kemikte görülen bir grup lezyonun genel kullanılan bir adlandırmasıdır. Karakteristik olarak kemiğin, benign kemik benzeri konnektif doku matriksi ile yer değiştirmesiyle karakterize edilir ve bu matriks farklı derecelerde mineralizasyon gösterebilir. 2017 yılında yayınlanan, Dünya Sağlık Örgütü'nün (WHO) Baş Boyun Tümörleri Sınıflandırmasının dördüncü baskısı'nda önceki baskıda hariç tutulan tümörler, kistler ve diğer lezyonlar sınıflandırmaya dahil edilmiştir. Dahası, odontojenik ve maksillofasiyal kemik tümörleri sınıflandırmasında ilk kez bir lezyon grubu olarak "fibro-osseöz lezyon" (FOL) tanıtılmış ve 3 ana başlıkta toplanmıştır. Bunlar fibröz displaziler, semento-ossifying fibroma ve semento-osseöz displazilerdir. Histolojik benzerlikleri nedeniyle klinik ve radyolojik olarak ayırt edilmelidirler. Bu olgu sunumunda yanlış teşhis edilen bir fibro-osseöz lezyon vakası anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Fibro-osseöz lezyon, Mandibula, Odontojenik kist

Treatment of a Fibro-osseous Lesion Misdiagnosed as Odontogenic Cyst: A Case Report

Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınc
Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

The term fibro-osseous lesion (FOL) is a common nomenclature for a group of lesions seen in the bone. It is characterized by the replacement of bone with a matrix of benign bone-like connective tissue, and this matrix may show mineralization to varying degrees. In the fourth edition of the World Health Organization's (WHO) Classification of Head and Neck Tumors, published in 2017, the previous tumors, cysts, and other lesions excluded in the edition were included in the classification. Moreover, odontogenic and maxillofacial bone "Fibro-osseous lesion" (FOL) was introduced as a lesion group for the first time in the classification of tumors and gathered under 3 main headings. These are fibrous dysplasias, cemento-ossifying fibroma, and cemento-osseous dysplasias. Because of their histological similarities, fibrous dysplasias should be characterized clinically and radiologically. In this case report, a case of fibro-osseous lesion, which was misdiagnosed, was described.

Keywords: Fibro-osseous lesion, Mandible, Odontogenic cyst

[PP-041]

Avülse Olmuş Üst Keser Dişin Reimplante Edilmesi: Vaka Sunumu

Elif Betül Yıldırım¹, Turan Kazan¹, Yeliz Kılıncı¹, Ahmet Tekdemir²

¹Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Ankara

²Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Endodonti Ankara

Daimi dişlerin avülsiyonu tüm diş yaralanmalarının % 0.5-3'ünde görülür. Daimi dişlerin avülsiyonu, en ciddi diş yaralanmalarından biridir ve prognoz için hızlı ve doğru acil durum yönetimi çok önemlidir. Grup tartışmaları ve alanla ilgili bilimsel bilgi birikimi gözden geçirdikten sonra Uluslararası Dental Travmatoloji Birliği (IADT) tarafından bir tedavi planlaması oluşturulmuştur. Bu yaralanmanın prognozu, kaza yerinde ve avülsiyonun hemen ardından yapılan tedavi yönetimine bağlıdır. Bu anlamda endodonti uzmanının ve ağız, diş ve çene cerrahinin korelasyon ve bilgi birikimi önem arz eder. Reimplantasyon dişi başarıyla kurtarabilir, ancak replante edilmiş dişlerin bazılarının uzun süreli sağkalım şanslarının daha düşük olduğunu ve hatta daha sonraki bir aşamada kaydedilebileceğini akılda bulundurmak önemlidir. Bu olgu sunumunda diş avülsiyonu nedeniyle kliniğe başvuran hastanın gecikmiş reimplantasyonunun tedavi protokolleri anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Avülsiyon, Reimplantasyon, Prognoz

Reimplantation of the Upper Incisor Tooth: A Case Report

Elif Betül Yıldırım¹, Turan Kazan¹, Yeliz Kılıncı¹, Ahmet Tekdemir²

¹Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

²Gazi University Faculty of Dentistry Department of Endodontics, Ankara

Avulsion of permanent teeth occurs in 0.5-3% of all dental injuries. Avulsion of permanent teeth is one of the most serious dental injuries and fast and accurate emergency management is very important for prognosis. A treatment plan was created by International Dental Association of Traumatology (IADT), after reviewing group discussions, and the scientific knowledge. The prognosis of this injury is dependent on subsequent treatment management immediately after the avulsion at the accident site. In this sense, the correlation of the endodontist and maxillofacial surgeon are important. Reimplantation can successfully save the tooth, but some of the replanted teeth have a lower chance of long-term survival. In this case report the treatment protocols of delayed reimplantation due to dental avulsion are described.

Keywords: Avulsion, Reimplantation, Prognosis

[PP-042]

Bifosfonata Bağlı Olarak Gelişen Çene Osteonekrozunun Trombositten Zengin Fibrin ile Tedavisi

Elif Betül Yıldırım, Altay Sevimay, Turan Kazan, Yeliz Kılınc
Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Ankara

Amaç: Bifosfonatlar kemik yapımı sırasında osteoklast baskılanmasına yol açarak onların sayı ve işlevlerini azaltır, yaşam süresini kısaltır ve kemik rezorpsiyonunu önlerler. Bifosfonat kullanımına bağlı olarak gelişen çene osteonekrozu bifosfonatların yan etkisi olarak tanımlanmakta olup, bu durum maksilla ve mandibulada ekspoz olmuş nekrotik kemik ile karakterizedir. Hastanın kendi kanından elde edilen trombositten zengin fibrin (TZF) yara iyileşmesini ve kemiğin kapatılmasını kolaylaştırmaktadır. Bu olguda kemik ekspozununun TZF ile tedavisi anlatılmaktadır.

Olgu: Yetmiş sekiz yaşında kadın hasta oral ve maksillofasiyal cerrahi bölümüne diş çekimi sonrasında iyileşmeyen ve ekspoz olmuş kemik nedeniyle başvurdu. Klinik muayenede sağ maksillada nekrotik, ekspoz olmuş kemik gözlemlendi. Radyografik değerlendirmede sekestr formasyonu tespit edildi. Hasta, menopoz sonrası gelişen osteoporöz nedeniyle intravenöz bifosfonat tedavisi görmekteydi. Lokal anestezi altında nekrotik kemiğin debridmanı gerçekleştirildi. Yaranın kapatılmasında TZF kullanıldı ve primer kapatma sağlandı. Takip periyodunda tam bir mukozal iyileşme gözlemlendi. **Sonuç:** TZF yara iyileşmesi, kemik rejenerasyonu, greft stabilizasyonu ve hemostazın desteklenmesi amacıyla kullanılabilir. Bu teknik, bifosfonat kullanan hastalarda ekspoz olmuş kemiğin tedavisi ve doku iyileşmesinde etkili olabilecek alternatif bir tedavi yaklaşımıdır.

Anahtar Kelimeler: Bifosfonat, Maksilla, Osteonekroz

Treatment of Bisphosphonate Related Osteonecrosis of the Jaw Using Platelet Rich Fibrin

Elif Betül Yıldırım, Altay Sevimay, Turan Kazan, Yeliz Kılınc
Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Aim: Bisphosphonates cause osteoclast suppression during bone formation, reducing their number and function, shortening lifespan and preventing bone resorption. Osteonecrosis of the jaw due to bisphosphonate use is defined as a side effect of bisphosphonates, and is characterized by exposed necrotic bone in the maxilla and mandible. Platelet-rich fibrin (PRF) obtained from the patient's own blood facilitates wound healing and bone repair. This case report describes the treatment of exposed necrotic bone with PRF.

Case: A 78 year-old female patient was referred to oral and maxillofacial surgery clinic because of non-healing and exposed necrotic bone after her tooth extraction surgery. On clinical examination exposed bone observed in the right maxilla. In the radiographic evaluation, sequestra formation was detected. The patient was receiving intravenous bifosfonat therapy for postmenopausal osteoporosis. Debridement of necrotic bone was performed under local anesthesia. PRF was used to close the wound and primary closure was achieved. Complete mucosal healing was observed during the follow-up period. **Conclusion:** PRF is used to promote wound healing, bone regeneration, graft stabilization and hemostasis. This technique is an alternative treatment approach that can be effective in exposed necrotic bone treatment and tissue healing in patients using bisphosphonates.

Keywords: Bisphosphonate, Maxilla, Osteonecrosis

[PP-043]

Maksiller Sinüsü İçeren Geniş Odontojenik Keratokist: Bir Olgu Sunumu

Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınc

Gazi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi, Ankara

Dünya Sağlık Örgütü (WHO) mandibula ve maksilladaki lezyonları odontojenik kistler, nonodontojenik kistler ve pseudokistler olarak 3 gruba ayırmıştır. Odontojenik kistler epitel ile döşeli içerisinde hava olan boşluklardır. Pseudokistlerin ise epiteli yoktur. Nonodontojenik kistlerin odontojenik kistlerden farkı ise epitelin kökeninin farklı olmasıdır. Odontojenik kistler arasında en sık radiküler kistler görülür.

Odontojenik keratokistlerin oluşum sebebi dental laminadan kaynaklanır. Histopatolojik olarak incelendiğinde epitel lümeni keratinize epitel lümeni ile birlikte keratin içeren kistik bir boşluk ile karakterizedir. Odontojenik keratokistler, 3. dekada ve erkek bireylerde daha sık görülür.

Odontojenik keratokistler çenelerdeki tüm kistlerin yaklaşık %11'ini oluşturur. Odontojenik keratokistler mandibula molar bölge ve ramusta en sık olmakla birlikte, maksillada en sık kanin dişi bölgesinde görülür ve literatürde maksiller sinüste görülme sıklığı <1%'den daha az olarak bildirilmiştir.

Bu olgu sunumunda, 26 yaşındaki bir erkek hastada maksiller sinüste lokalize odontojenik keratokistin cerrahi tedavisi anlatılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Maksilla, Maksiller sinüs, Odontojenik keratokist

A Large Odontogenic Keratocyst Involving Maxillary Sinus: A Case Report

Elif Betül Yıldırım, Turan Kazan, Yeliz Kılınc

Gazi University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

The World Health Organization (WHO) has divided lesions in the mandible and maxilla into 3 groups as odontogenic cysts, nonodontogenic cysts and pseudocysts. Odontogenic cysts are air-filled lesions lined with epithelium. Pseudocysts do not have epithelium. The difference between nonodontogenic cysts and odontogenic cysts is that the origin of the epithelium is different. Radicular cysts are the most frequently seen among odontogenic cysts.

The odontogenic keratocyst arises by proliferation of the residues of the dental lamina. When examined histopathologically, the epithelial lumen is keratinized. It is characterized by a cystic cavity containing keratin along with the epithelial lumen. Odontogenic keratocysts are more common in the third decade and more frequently seen in males.

Odontogenic keratocysts constitute 11% of all cysts in the jaws. Odontogenic keratocysts are most commonly observed in the mandible molar region and ramus. The most common location in maxilla is the canine region. Odontogenic keratocysts rarely involve maxillary sinus and have been reported in <1% of cases in the literature.

In this case report, surgical treatment of a large odontogenic keratocyst localized in the maxillary sinus in a 26-year-old male patient is described.

Keywords: Maxilla, Maxillary sinus, Odontogenic keratocyst

[PP-044]

Anterior Mandibulada Kist Enükleasyonu Sonrası Oluşan Defektin İliak J-bone Grefti ile Augmentasyonu: Olgu Sunumu

Fatih Girgin, Onur Yılmaz

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Giriş

Radiküler kistler, çeneleri etkileyen inflamatuvar kökenli en yaygın odontojenik kistik lezyondur. Nüksü az olan bu kistler, semptom göstermediklerinde büyük defektler oluşturabilmektedir.

Olgu sunumu

35 yaşında kadın hastanın radyolojik muayenesinde anterior dişlerin apikalinde tünel şeklinde seyreden sınırları belirgin radyolüsent lezyon, enükle edilip histopatolojik incelemeye gönderilmiştir. Anterior dişlerin mobil olmaları ve yetersiz kemik desteği nedeniyle çekimleri düşünülmüştür. Biyopsinin histopatolojik değerlendirmesi sonucu radiküler kist tanısı konulmuştur. 4 ay sonrası alınan kontrol röntgeninde defektli alanlar gözlenmiştir. Hastanın implant tedavisini düşünmesi ve rezidüel kemik genişliğinin ve yüksekliğinin yetersizliği nedeniyle altın standart olarak kabul edilen iliak greft ile augmentasyon planlanmıştır. Anterior iliak krestten alınan kemik grefti J- bone tekniği ile defekt bölgesine uygulanmıştır. 6 ay sonra implant cerrahisi gerçekleştirilmiştir.

Sonuç

İliak krestten alınan kemik greftinin J-bone tekniği ile uygulanması dental implant cerrahisi planlanan şiddetli alveolar kret atrofisi olan hastalarda defektin horizontal ve vertikal yönde augmentasyonuna olanak sağlar.

Anahtar Kelimeler: augmentasyon, j-bone iliak greft, radiküler kist

Augmentation Of The Defect Occured After Cyst Enucleation Anterior Mandible With Iliac J-bone Graft: A Case Report

Fatih Girgin, Onur Yılmaz

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon

Introduction

Radicular cysts are the most common odontogenic cystic lesion of inflammatory origin affecting the jaws. These cysts, which have few recurrences, can acquire great dimensions if there are not any symptoms.

Case Report

In the radiological examination of a 35-year-old female patient, a well-defined radiolucent lesion that progressed in the form of a tunnel on the apical anterior teeth was enucleated and determined histopathologically. Extraction of the anterior teeth was considered due to their mobility and insufficient bone support. The diagnosis of radicular cyst was made as a result of the histopathological evaluation of the biopsy. Defected areas were observed in the control x-ray taken 4 months later. Due to the patient's consideration of implant treatment and insufficient residual bone width and height, augmentation with iliac graft, which is considered the gold standard, was planned. The bone graft harvested from the anterior iliac crest was applied to the defect area with the J-bone technique. Implant surgery was performed 6 months later.

Conclusion

The application of the bone graft taken from the iliac crest with the J-bone technique allows horizontal and vertical augmentation of the defect in patients with severe alveolar ridge atrophy who are scheduled for dental implant surgery.

Keywords: augmentation, j-bone iliac graft, radicular cyst

[PP-045]

Mandibulada Santral Ossifiye Fibrom

Selda Akkaya

Okmeydanı Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

Giriş: Ossifiye fibrom, periodontal ligamentten kaynaklanan nadir, iyi huylu, fibroosseöz bir lezyondur. Klinik olarak genellikle asemptomatiktir ancak büyüdükçe yüzde asimetri ve diş migrasyonuna neden olabilir. Radyografide tümörün gelişim evresine göre radyolüsent, radyolüsent alan içinde radyopak odak ve radyolüsent bir çizgi ile çevrili radyopak bir görüntü gibi farklı şekillerde görülebilir. Tedavisi enükleasyon ve küretajdan oluşur. Tekrarlama oranı genellikle düşüktür.

Vaka: 21 yaşında bayan hasta sol mandibulada ağrı şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Radyolojik incelemede 35-36 diş ile ilişkili radyolüsent bir çizgi ile çevrili radyopak bir alan saptandı. İnsizyonel biyopsi, fibro-osseöz bir lezyonu doğruladı. Genel anestezi altında tümörle ilişkili dişler çekildi ve tümör rezeksiyon edildi. Ameliyat sonrası 6. Ayda iyileşme tatmin ediciydi.

Sonuç: Ossifiye fibromlar, diğer benign fibro-osseöz lezyonlarla karıştırılabilecek farklı morfolojik özelliklere sahip olabilir. Doğru tanı, güvenilir klinik, radyolojik ve patolojik yönleri içeren multidisipliner bir yaklaşım gerektirir.

Anahtar Kelimeler: Fibro-osseöz lezyon, mandibula, ossifiye fibrom

Central Ossifying Fibroma of Mandible

Selda Akkaya

Okmeydanı Oral and Dental Health Hospital

Introduction: Ossifying fibroma is a rare, benign, fibro-osseous lesion arising from the periodontal ligament. It is usually asymptomatic clinically, but as it grows, it may cause facial asymmetry and tooth migration. It can be seen in different forms according to the developmental stage of the tumor on the radiography such as radiolucent, radiopaque focus within the radiolucent area, and a radiopaque image surrounded by a radiolucent line. Treatment consists of enucleation and curettage. The recurrence rate is generally low.

Case Presentation: A 21-year-old female patient was referred to our department with a complaint of pain in the left mandible. Radiological examination revealed a radiopaque area surrounded by a radiolucent line associated with 35-36 teeth. Incisional biopsy suggested a fibro-osseous lesion. The teeth associated with the tumor were extracted and the tumor was resected under general anesthesia. Postoperative healing was satisfactory at 6 months.

Conclusion: Ossifying fibromas may have different morphological features that can be confused with other benign fibro-osseous lesions. Accurate diagnosis requires a multidisciplinary approach that includes reliable clinical, radiological, and pathological aspects.

Keywords: Fibro-osseous lesion, mandible, ossifying fibroma

[PP-046]

Pediatric Hastada Mandibula Anterior da Radiküler Kist Konservatif Tedavisi

Selda Akkaya

Okmeydanı Ağız ve Diş Sağlığı Hastanesi

Giriş: Radiküler kistler, periapikal enfeksiyonun bir sekeli olarak gelişen çenenin en yaygın kistik lezyon tipleridir. Tedavi modaliteleri genellikle enükleasyondan oluşsa da kistlerin büyüklüğüne, lokalizasyonuna veya komşu dokularla ilişkisine göre dekompresyon veya kombine tedavi seçilebilir.

Vaka: 10 yaşında çocuk hasta mandibula anterior da radyolüsent lezyon nedeniyle kliniğimize sevk edildi. Radyografik incelemede 31, 32, 41, 42 numaralı dişler ile ilişkili 20x17x14 mm çapında, sklerotik sınırlı radyolüsent alan görüldü. Kistle ilişkili dişlerin kök oluşumu tamamlanmamıştı. Klinik ve radyografik değerlendirme sonrasında radiküler kist tanısı konuldu. 4 aylık marsupializasyon tedavisinin ardından 32 numaralı dişe kanal tedavisi yapıldı, diş kökü etrafındaki küçülmüş kistik lezyon enükle edildi ve kök ucu rezeksiyonu yapıldı. Tanı histopatolojik inceleme ile doğrulandı. Ameliyat sonrası iyileşme 6. Ay da tatmin ediciydi.

Sonuç: Radiküler kistler için çeşitli tedavi seçenekleri önerilmiştir. Bu vaka marsupializasyon sonrası kistin enükleasyonu ile başarılı bir şekilde tedavi edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Enükleasyon, marsupializasyon, radiküler kist

Conservative Treatment of Radicular Cyst in the Anterior Mandible in a Pediatric Patient

Selda Akkaya

Okmeydanı Oral and Dental Health Hospital

Introduction: Radicular cysts are the most common types of cystic lesions of the jaw that develop as a sequela of periapical infection. Although treatment modalities generally consist of enucleation, decompression, or combine treatment can be chosen according to the size, localization, or relations with adjacent tissues of cysts.

Case Presentation: A 10-year-old pediatric patient was referred to our clinic for a radiolucent lesion in the mandible anterior. It was seen a radiolucency related to 31, 32, 41, and 42 teeth in the orthopantomogram. Cone beam computed tomography shown 20x17x14 mm diameter well-defined radiolucent area. The root formation of the cyst-related teeth was incomplete. A diagnosis of the radicular cyst was made by clinical and radiographic evaluation. After 4 months of marsupialization, root canal treatment was performed on tooth 32 and the small cystic lesion around the tooth was enucleated and tooth resection was performed. The diagnosis was confirmed by histopathological examination. Postoperative healing was satisfactory at 6 months.

Conclusion: Various treatment options have been proposed for radicular cysts. This case was successfully treated with enucleation of the cyst after marsupialization.

Keywords: Enucleation, marsupialization, radicular cyst

[PP-047]

Bilateral TME Discectomy: Bir Olgu Sunumu

Ramazan Acar, Ufuk Tatlı

Çukurova Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Adana

Giriş: Bruksizm günümüzde sıkça rastlanan bir rahatsızlık olup, çene yüz bölgesinde sıklıkla ağrı ve tempromandibular eklem mekaniklerinde bozulmalara sebebiyet verebilmektedir. Bu rahatsızlıklar okluzal apareyler ve botulinum toksin enjeksiyonu ile tedavi edilebilirken, eklem içi yapılarda harabiyete sebep olan ileri vakalarda artrosentez ve açık eklem cerrahisine ihtiyaç duyulabilir. Bu hastaların hayat kalitesinin en iyi şekilde artırılması için semptomlarının dikkatli bir şekilde ele alınarak uygun tedavi planlamasını çıkarmak önemlidir.

Vaka: İleri düzeyde bruksizmi bulunan 44 yaşında kadın hasta çene-yüz bölgesinde şiddetli ağrı ve krepitasyon sesi şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonucu şiddetli bruksizm sonucu eklem diskinin perforasyonu teşhis edildi. Hastaya bilateral discectomi ve dermal yağ doku grefti uygulanması planlandı. İşlemden 3 hafta önce bilateral masseter ve temporal kaslara botulinum toksin uygulandı. Genel anestezi altında iki tarafta eklem bölgelerine erişim endaural insizyon ile sağlandı. Eklem diskleri kondil başı ve kapsülden serbestleştirilerek çıkarıldı. Abdominal bölgeden elde edilen dermal yağ dokusu eklem boşluğuna adapte edilerek yerleştirildi. İnsizyon bölgeleri katmanlar halinde primer kapatıldı. 1 ay boyunca yumuşak diyet önerildi. Yapılan postoperatif kontrollerde sol tarafta kısmi fasial paralizi ve ağrı 1 aydan sonra kayboldu. Hastanın 6 aylık takibinde eklem bölgesindeki ağrıların ve eklem sesinin tamamen iyileştiği tespit edildi.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular eklem, discectomi, dermal yağ doku

Bilateral TMJ Discectomy: A Case Report

Ramazan Acar, Ufuk Tatlı

Maxillofacial Surgery, Çukurova University, Adana, Turkey

Introduction: Bruxism is a common disorder and it can cause pain in the maxillofacial region and deterioration in temporomandibular joint mechanics. While these conditions can be treated with occlusal appliances and botulinum toxin injection; in severe cases with TMJ internal structures involvement, arthrocentesis or open joint surgery may be needed. To improve the quality of life of these patients in the best way, it is important to carefully consider their symptoms and plan appropriate treatment.

Case Presentation: A 44-year-old female patient with severe bruxism was admitted to our clinic with the complaint of severe pain and crepitation sound in the maxillofacial region. After the clinical and radiological examination, it was diagnosed that the articular disc was perforated as a result of severe bruxism. Bilateral discectomy and dermal adipose tissue graft were planned. Botulinum toxin was injected to the bilateral masseter and temporal muscles 3 weeks before the surgery. Under general anesthesia, access to the joint areas on both sides was achieved via endaural incisions. The articular discs were released and removed from the condyle head and capsule. The dermal adipose tissue obtained from the abdominal region was adapted to the joint space and placed. The incision lines were closed in layers. A soft diet was recommended for 1 month. In the postoperative controls, partial facial paralysis and pain on the left side completely healed after 1 month. In the 6-month follow-up of the patient, it was determined that the pain in the joint area and the joint sound were completely healed.

Keywords: Temporomandibular joint, discectomy, dermal adipose tissue

[PP-048]

Bilateral TME Eminektomisi: Bir Olgu Sunumu

Ramazan Acar, Ufuk Tatlı

Çukurova Üniversitesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Adana

Giriş: Temporomandibular eklem (TME) dislokasyonları sık görülmemekle beraber hastanın hayat konforunu oldukça düşüren bir durumdur. Kondilin artiküler eminensin önüne geçerek fossa mandibularise geri gelememesi, kas ve ligamentlerin üzerine travmatik bir etki oluşturarak şiddetli ağrı olmasına ve zarar gören ligamentlerin aynı duruma tekrar izin vermesine neden olabilir. Bu hastaların hayat kalitesinin en iyi şekilde iyileştirilebilmesi için uygun tedavinin gecikmeden uygulanması önemlidir. Vaka: 26 yaşında erkek hasta tekrarlayan ve ağrılı çene çıkması şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenesinde, hasta ağzını açtığı anda bilateral olarak mandibular kondil başlarının artiküler eminens'in önüne geçtiği ve şiddetli ağrısı olan hastanın ağzını kapatmakta oldukça zorlandığı tespit edildi. Radyolojik muayenede TME bölgesinde herhangi bir kemik patolojisi izlenmedi. "Bilateral Habitüel TME dislokasyonu" tanısı konuldu ve bilateral TME eminektomisi ameliyatı planlandı. Genel anestezi altında iki tarafta endaural insizyon ile eklem bölgelerine ulaşıldı. Artiküler eminensler osteotom ile kesilerek çıkarıldıktan sonra sivri kenarlar düzleştirildi. Mandibulanın hareketleri kontrol edilerek kondilin eminens üzerinden takılmadan geçtiğinden emin olundu. Kanama kontrolü sağlandıktan sonra eklem kapsülleri ve insizyonlar katmanlar halinde kapatıldı. 6 aylık takiplerde bir komplikasyonla karşılaşmadı.

Anahtar Kelimeler: Temporomandibular eklem, eminektomi, dislokasyon

Bilateral TMJ Eminectomy: A Case Report

Ramazan Acar, Ufuk Tatlı

Maxillofacial Surgery, Çukurova University, Adana, Turkey

Introduction: Temporomandibular joint (TMJ) dislocations are not common, but they are a condition that greatly reduces the patient's quality of life. The inability of the condyle to locate back to the mandibular fossa, prevented by the articular eminence may create a traumatic effect on the muscles and ligaments, causing severe pain and the damaged ligaments to allow the same situation repeatedly. In order to improve the quality of life of these patients in the best way, it is important to apply the appropriate treatment without delay.

Case Presentation: A 26-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of recurrent and painful jaw dislocation. In his clinical examination, it was observed that when the patient opened his mouth, the bilateral mandibular condyle heads were in front of the articular eminence and the patient with severe pain could not close his jaw without help. No bone pathology was observed in the TMJ regions in the radiological examinations. Clinical diagnosis of "Bilateral Habitual TMJ Dislocation" was decided and bilateral TMJ Eminectomy surgery was planned. Joint areas were reached via endaural incisions on both sides under general anesthesia. After the articular eminences were cut and removed with an osteotome, the sharp edges were smoothed. After controlling the movements of the mandible, it was ensured that the condyle passed over the eminence smoothly. After bleeding control was achieved, joint capsules and incision lines were closed in layers. No complications were encountered during the postoperative 6 months follow-up examinations.

Keywords: Temporomandibular joint, eminectomy, dislocation

[PP-049]

Çok Parçalı Le Fort I Osteotomi Sonrası Splint Materyalleri İle İlişkili Gelişen Komplikasyon

Merve Öztürk¹, Osman Küçükçakır¹, Sabahat Zeynep Yey¹, Erol Cansız²

¹İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ağız Yüz ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Ortognatik cerrahi dentofasiyal deformitelerin tedavisinde sıklıkla uygulanan bir operasyondur. Operasyon sonrasında memnun edici fonksiyonel ve estetik sonuçlar elde edilmesinin yanısıra bu sonuçların uzun dönem stabilitesi önem arz etmektedir. Özellikle maksiller transvers yetmezlik vakalarında sıklıkla stabilite kaybı ve relaps gözlenebilmektedir. Bu vaka raporunda multipiece le fort I osteotomisi sonrasında karşılaşılan erken dönem relaps komplikasyonu ve tedavisi anlatılmaktadır.

Vaka: 22 yaşında hasta üst çenede darlığa bağlı estetik kaygılarla kliniğimize başvurdu. Yapılan muayene ve radyolojik incelemeler sonrasında ortodontik tedavi ve bimaxiller ortognatik cerrahi operasyonu planlaması yapıldı. Maksillada multipiece Le Fort I kesisi bilateral palatal osteotomi yapılarak gerçekleştirildi. Postoperatif dönemde erken kemik iyileşmesi gerçekleşene kadar stabiliteyi koruma amacıyla final splinti maksillaya fikse edildi. Kontrol seanslarında splintin ağız içerisinde deforme olduğu gözlemlendi. Splint çıkarılarak intraoral muayene yapıldığında maksillada transvers yönde kollaps meydana geldiği, posterior dişlerde erken temasa bağlı olarak openbite geliştiği tespit edildi. Hastaya özel distraksiyon apareyi tasarlandı. Aparey günde 4 tur açılarak maksillada hızlı genişletme sağlandı. Elde edilen transvers genişliği korumak amacıyla metal esaslı palatinal ark tasarlandı ve uygulandı.

Sonuç: Postoperatif dönemde final interokluzal splint uygulaması operasyon sırasında elde edilen oklüzyonun ilk kemik iyileşmesi gerçekleşene kadar korunması için sıklıkla tercih edilmektedir. Bu tür komplikasyonların önüne geçmek için postoperatif dönemde palatal plak uygulaması tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: çok parçalı osteotomi, ortognatik cerrahi, splint materyalleri

Splint Materials Related Complication After Multipiece Le Fort I Osteotomi

Merve Öztürk¹, Osman Küçükçakır¹, Sabahat Zeynep Yey¹, Erol Cansız²

¹Istanbul University, Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul

²Istanbul University, Faculty of Medicine, Oral and Maxillofacial Surgery Department, İstanbul

Introduction: Orthognathic surgery is a frequently performed operation in the treatment of dentofacial deformities. In addition to achieving satisfactory functional and aesthetic results after the procedure, the long-term stability of these results is important. Loss of stability and relapse are possible, especially in cases of maxillary transverse insufficiency. This case report describes the early relapse complication encountered following multipiece Le Fort I osteotomy and its treatment.

Case Presentation: 22 years old patient referred to our clinic with aesthetic concerns due to maxillary transverse deficiency. Following the physical and radiographic evaluations, orthodontic treatment and bimaxillary orthognathic surgery were planned. Multipiece Le Fort I osteotomy performed by bilateral palatal osteotomy. In the postoperative period, the final splint was fixed to the maxilla in order to maintain stability until early bone healing occurs. The splint was seen to be deformed inside the mouth during the control periods. When the splint was removed, it was found that the maxilla had collapsed transversely and that an open bite had developed as a result of early posterior teeth contact. A patient-specific distraction appliance was designed, and the appliance was opened 4 times a day, resulting in rapid maxillary expansion. A metal-based palatal arch was created and used to preserve the transverse width obtained.

Sonuç: Final splint application in the postoperative period is often preferred to preserve the occlusion achieved during surgery until the initial bone healing occurs. Palatal arch application may be recommended in the postoperative period in order to avoid such complications.

Keywords: multipiece osteotomy, orthognathic surgery, splint materials

[PP-050]

Submandibular Bezde Görülen Sialolith Ve Cerrahi Tedavisi: Bir Olgu Sunumu

Zeynep Gümrükçü, Emre Balaban, İsmail Burak Halat, Mert Karabağ, Andaç Doğan
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Rize

Giriş: Sialolithiasis olarak da adlandırılan tükürük bezi taşları, tükürük bezlerinde oluşan kalsiyum ve fosfat içeren mineral birikintileridir. Sialolith, major tükürük kanallarında veya bez içerisinde taş oluşumuyla karakterize bir durumdur. Sialolitiazis anatomik ve fizyolojik özellikleri nedeniyle en sık submandibular bezde ortaya çıkar. Bazı durumlarda, sialolitler tükürük bezi kanallarını tıkayarak iltihaplanmaya, sialadenit olarak adlandırılan üst üste binen bakteriyel enfeksiyona veya nadir durumlarda apse oluşumuna sebep olurlar. Teşhisinde intraoral inceleme, okluzal radyografiler, ortopantomografi (OPG), ultrasonografi (USG), bilgisayarlı tomografi, manyetik rezonans görüntüleme taraması ve sialografi kullanılır.

Vaka: Sistemik olarak sağlıklı ve akondroplazi mevcut olan 65 yaşındaki erkek hasta sağ submandibular bölgede tekrarlayan şişlik ve ağız kuruluğu şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Alınan anamnezde uzun süreli antibiyotik kullanımı olduğu öğrenildi. Klinik muayenede ekstraoral şişlik, intraoral olarak ağız tabanı sağ yarımında palpasyonda ağrı ve şişlik gözlemlendi. OPG ve USG ile radyolojik inceleme sonucunda sialolithin lokalizasyonu belirlendi. Yapılan tetkiklerin ardından sialolith, submandibular bez ile birlikte genel anestezi altında eksize edildi.

Sonuç: Sialolith teşhisi için dikkatli anamnez ile beraber klinik ve radyolojik değerlendirmenin önemi büyüktür. Akut enfeksiyon mevcudiyetinde taş anında uzaklaştırılabilecek bile olsa ilk basamak tedavisi olarak antibiyoterapi önerilir. Kanalın anterior 2/3 lük kısmında bulunan taşlar ağız tabanında kanala paralel yapılan insizyonla uzaklaştırılır. Kanalın posterior kısmında kanalı çaprazlayan lingual sinir varlığı nedeniyle taşın eksizyonu daha zorlaşır, bu nedenle dikkatli diseksiyon yapılmalıdır. Semptomlara sebep olan submandibular bezdeki taşlar en iyi bezin eksizyonu ile tedavi edilir. Bezin çıkarılması sonrası oluşabilecek komplikasyonlar skar oluşumu, fasiyal sinir parestezi ve lingual paresteziyi içerir.

Anahtar Kelimeler: sialolith, submandibular bez, submandibulektomi

Sialolith in the Submandibular Gland and Its Surgical Treatment: A Case Report

Zeynep Gümrükçü, Emre Balaban, İsmail Burak Halat, Mert Karabağ, Andaç Doğan
Oral And Maxillofacial Surgery Department, Faculty Of Dentistry, Recep Tayyip Erdogan University, Rize/Turkey

Objective: Salivary gland stones, also called sialolithiasis, are calcium and phosphate-containing mineral deposits that form in the salivary glands. Sialolithiasis occurs most frequently in the submandibular gland due to its anatomical and physiological features. Intraoral examination, occlusal radiography and orthopantomography (OPG), ultrasonography (USG), computed tomography, magnetic resonance imaging and sialography are used for its diagnosis. Their treatment depends on the localization and size of the sialolith. Small size sialoliths are treated conservatively, while large sizes require surgical procedures.

Case: A 65-year-old male patient who was systemically healthy and had achondroplasia was admitted to our clinic with complaints of recurrent swelling in the right submandibular region and xerostomia. In the anamnesis, it was learned that he had used antibiotics for a long time. Clinical examination revealed extraoral swelling, intraoral pain and swelling on palpation of the right half of the mouth floor. The localization of sialolith was determined by OPG and USG. After examinations, the sialolith was excised with submandibular gland under general anesthesia. Symptoms observed to be disappeared in the post-operative rutin controls.

Conclusion: Careful anamnesis, clinical and radiological evaluation are important for diagnosis of sialolith. Antibiotherapy is recommended as the first-line treatment in acute infection, even if the sialolith can be removed immediately. Sialoliths in the anterior 2/3 of canal are removed by an incision made parallel to canal at the floor of mouth. Excision of sialolith becomes more difficult due to lingual nerve crossing the canal in the posterior part, therefore dissection should be performed carefully. Big sialoliths in the submandibular gland causing symptoms are best treated with excision of gland. Complications that may occur after gland removal such as scarring, facial nerve, and lingual paresthesia.

Keywords: sialolith, submandibular gland, submandibulectomy

[PP-051]

Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi İçin Yeni Bir Süturun Geliştirilmesi, Karakterizasyonu ve Kullanımı: İn Vitro ve İn Vivo Çalışma

İnci Rana Karaca¹, Yeliz Kılınc¹, Aysel Uğur², Nurdan Saraç³, Tuba Baygar⁴, Sibel Elif Gültekin⁵, İpek Atak Seçen⁵

¹Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

²Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

³Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fen Fakültesi, Biyoloji Bölümü, Muğla, Türkiye

⁴Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Araştırma Laboratuvarları Uygulama ve Araştırma Merkezi, Muğla, Türkiye

⁵Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Sütürler, mikrobiyal kolonizasyon nedeniyle ciddi cerrahi alan enfeksiyonlarına neden olabilmektedir. Antimikrobiyal kaplı sütürler, mikrobiyal birikimi engelleyerek ve yara iyileşmesini optimize ederek bu komplikasyonları önleyebilir. Bu çalışmanın amacı, hem antimikrobiyal aktiviteye sahip hem de yara iyileşmesini kolaylaştıran yeni bir antimikrobiyal kaplamalı ipek sütürün in vitro ve in vivo sonuçlarını bildirmektir.

Yöntemler: Gümüş nanopartiküller ve H.Perforatum ekstresi pek sütür üzerine entegre edilmiş ve biyojenik AgNP içeren H. Perforatum ekstresi (AgNP-H.Perforatum) ile kaplı ipek sütür üretilmiştir. Bu kaplama materyalinin S. Mutans, S.Aureus ve E.Faecalis üzerindeki in vitro antimikrobiyal aktivitesi araştırılmıştır. AgNP-H.Perforatum kaplı ipek sütürün in vivo etkilerini incelemek için rat bukkal mukozasında insizyon yaraları oluşturulmuş ve kaplanmış sütürler mukozanın sütürasyonunda kullanılmıştır. Yara bölgesi histopatolojik ve immünohistokimyasal değerlendirme için üç intervalde eksize edilmiştir. **Bulgular:** AgNP-H.Perforatum kaplı sütür için belirgin in vitro antimikrobiyal aktivite kaydedilmiştir. AgNP-H.Perforatum kaplı sütürde kontrol gruplarına göre daha az sitokin ekspresyonu gözlenmiştir. Kontrol gruplarında mast ve eozinofil hücre infiltrasyonu tespit edilmiştir. AgNP-H.Perforatum kaplı ipek sütürün özellikle erken dönemde önemli bir anti-inflamatuar aktiviteye sahip olduğu görülmüştür.

Sonuçlar: AgNP-H.Perforatum kaplı ipek sütür belirgin antimikrobiyal ve anti-inflamatuar aktivite sergilemektedir. AgNP-H.Perforatum kaplı ipek sütür, yara iyileşmesini optimize etmenin yanı sıra cerrahi alan enfeksiyonlarının önlenmesi için umut verici bir yaklaşım olabilir.

Destek: Bu çalışma Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından desteklenmiştir (Proje no: 03/2019-04).

Anahtar Kelimeler: Gümüş nanopartikül, H.Perforatum, Oral mukoza, Sütür

Development, Characterization and Utilization of A Novel Suture for Oral and Maxillofacial Surgery: An In Vitro and In Vivo Study

İnci Rana Karaca¹, Yeliz Kılınc¹, Aysel Uğur², Nurdan Saraç³, Tuba Baygar⁴, Sibel Elif Gültekin⁵, İpek Atak Seçen⁵

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Medical Microbiology, Ankara, Turkey

³Muğla Sıtkı Koçman University, Faculty of Science, Department of Biology, Muğla, Turkey

⁴Muğla Sıtkı Koçman University, Research Laboratories Center, Muğla, Turkey

⁵Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology, Ankara, Turkey

Objective: Sutures may cause serious surgical site infections due to microbial colonization. Antimicrobial-coated sutures may prevent these complications by means of inhibiting microbial accumulation and optimizing wound healing. The aim of the present study was to report in vitro and in vivo results of a novel antimicrobial-coated silk suture that possesses both antimicrobial activity and facilitate wound healing.

Methods: Silver nanoparticles and H.Perforatum extract were incorporated into silk suture and biogenic AgNP bearing H. perforatum extract (AgNP-H.Perforatum) coated silk suture was produced. The in vitro antimicrobial activity of this coating material was investigated against S. Mutans, S.Aureus and E. Faecalis. To study the in vivo effects of the AgNP-H.Perforatum coated silk suture, incision wounds were created on rat buccal mucosa and the coated sutures were used for suturing the mucosa. The wounded area was excised at three intervals for histopathological and immunohistochemical evaluation. **Results:** Significant in vitro antimicrobial activity was noted for the AgNP-H.Perforatum coated suture. Less cytokine expression was observed in AgNP-H.Perforatum coated suture than control groups. Mast and eosinophil cell infiltration were found in the control groups. AgNP-H.Perforatum coated silk suture had a significant anti-inflammatory activity especially in the early period.

Conclusions: The AgNP-H.Perforatum coated silk suture exhibits significant antimicrobial and anti-inflammatory activity. AgNP-H.Perforatum coated silk suture might be a promising approach for the prevention of surgical site infections as well as optimizing wound healing.

Funding: This study was supported by a grant from Gazi University Scientific Research Projects Unit (Project number: 03/2019-04).

Keywords: H.Perforatum, Oral mucosa, Silver nanoparticle, Suture

[PP-052]

Anterior İliak Greft İle Alveolar Yarık Onarımı: Bir Olgu Sunumu

Emre Balaban, Andaç Doğan, Mert Karabağ, Büşra Özgenç, Emin Valiyev, [İsmail Burak Halat](#)
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Rize

Giriş: Baş, boyun bölgesinin en sık karşılaşılan doğumsal anomalilerden biri dudak&damak yarıklarıdır. Coğrafik konum, etnik köken, cinsiyet gibi bazı faktörlere bağlı olarak görülme sıklığı değişmektedir. Alveoler yarık tedavisinde otojen kemik grefti olarak kullanılan birçok donör alan bulunmaktadır. Fakat bunlar içerisinde en sık kullanılan, altın standart olarak kabul edilen iliak kresttir. Bu olgu raporunun amacı, anterior iliak krestten alınan kortikokansellöz kemik greftiyle alveol yarığının onarımını anlatmaktır.

Vaka: Bu olguda kliniğimize alveoler yarık şikayetiyle başvuran, sistemik hastalığı olmayan 9 yaşındaki hasta tanımlanmıştır. Klinik ve radyografik incelemeler sonucunda hastaya genel anestezi altında anterior iliak greftle alveoler yarık onarımı yapılması kararlaştırılmıştır. Hasta nazal endotrakeal entübasyonla genel anesteziye alınmıştır. İliak bölgenin insizyonundan sonra iliak krestin medial kortikal kısmı kapak şeklinde kaldırılarak spongios kemik açığa çıkartılmış ve gerekli olan greft toplanmıştır. Cilt ve cilt altı katmanlar primer suture edilmiştir. Alıcı sahanın hazırlığına geçilerek sol alveoler kleft açığa çıkarılmıştır. Nazal taban oluşturulup iliak kemikten alınan kortikokansellöz blok greft kleft sahasına yerleştirilmiştir. Kollajen membran uygulanıp flep primer olarak kapatılmıştır.

Sonuç: Alveoler yarık onarımında, anterior iliak krestten alınan kortikokansellöz kemik greftiyle yapılan greftleme sonrasında hastanın postoperatif radyolojik ve klinik takip sonucu, bölgeden elde edilen yeni kemik hacmi başarılı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Alveolar Yarık, Otojen Kemik Grefti, Anterior İliak Krest

Alveolar Cleft Repair With Anterior İliac Graft: A Case Report

Emre Balaban, Andaç Doğan, Mert Karabağ, Büşra Özgenç, Emin Valiyev, [İsmail Burak Halat](#)
Oral And Maxillofacial Surgery Department, Faculty Of Dentistry, Recep Tayyip Erdogan University, Rize/Turkey

Objective: One of the most common congenital anomalies of the head and neck region is cleft lip and palate. Its prevalence varies depending on some factors such as race, geographic location, ethnicity, and gender. There are many donor areas used as autogenous bone grafts in the treatment of alveolar clefts. However, the most commonly used one is the iliac crest, which is considered the gold standard. The purpose of this case report is to describe the repair of the alveolar cleft with a corticocancellous bone graft taken from the anterior iliac crest.

Case: In this case, a 9-year-old patient without any systemic disease who applied to our clinic with the complaint of alveolar cleft was described. As a result of clinical and radiographic examinations, it was decided to repair the alveolar cleft with anterior iliac graft under general anesthesia. The patient was put under general anesthesia with nasal endotracheal intubation. After the incision of the iliac region, the medial cortical part of the iliac crest was lifted in the form of a cap, exposing the cancellous bone, and the necessary graft was collected. The skin and subcutaneous layers were primarily sutured. The left alveolar cleft was exposed by preparing the recipient site. The nasal floor was formed and the corticocancellous block taken from the iliac bone was placed in the graft cleft area. A collagen membrane was applied and the flap was closed primarily.

Conclusion: After the grafting with corticocancellous bone graft taken from the anterior iliac crest in the repair of the alveolar cleft, the postoperative radiological and clinical follow-up of the patient revealed that the new bone volume obtained from the region was successful.

Keywords: Alveolar Cleft, Autogenous Bone Graft, Anterior İliac Crest

[PP-053]

Oral ve Maksillofasiyal Cerrahi için Yeni Bir Sütürün Mekanik ve Kullanım Özelliklerinin Araştırılması

İnci Rana Karaca¹, Yeliz Kılıncı¹, Aysel Uğur², Nurdan Saraç³, Tuba Baygar⁴, Sibel Elif Gültekin⁵

¹Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

²Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Tıbbi Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

³Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Fen Fakültesi, Biyoloji Bölümü, Muğla, Türkiye

⁴Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Araştırma Laboratuvarları Uygulama ve Araştırma Merkezi, Muğla, Türkiye

⁵Gazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Oral Patoloji Anabilim Dalı, Ankara, Türkiye

Amaç: Mekanik özellikler ve kullanım özellikleri, sütür materyallerinin klinik performansı için kritik faktörlerdir. Son zamanlarda sütürler, enfeksiyonları önlemek ve yara iyileşmesini sağlamak için antimikrobiyal ajanlarla kaplanmaktadır. Kaplama işlemi mekanik ve kullanım özelliklerini etkileyebileceğinden, kaplanmış sütürlerin performansı değerlendirilmelidir. Bu çalışmanın amacı, biyojenik AgNP içeren H.Perforatum ekstresi (AgNP-H.Perforatum) ile kaplı ipek sütürün mekanik ve kullanım özelliklerini araştırmaktır.

Yöntemler: Gümüş nanopartiküller ve H.Perforatum ekstresi ipek sütüre entegre edildi ve AgNP-H.Perforatum kaplı ipek sütür üretildi. Tüm mekanik testlerdeki karşılaştırmalar için H.Perforatum kaplı ve AgNP kaplı ipek sütürler de ayrıca üretildi. Ticari ipek ve ham ipek de kontrol grubu olarak kullanıldı. AgNP-H.Perforatum kaplı ipek sütürün mekanik ve kullanım özellikleri, çap, basit düğümde kopma mukavemeti, düğüm emniyeti, kayganlık testi ve iğne kopma mukavemeti dahil olmak üzere kaplanmış sütürler için seçilen testler kullanılarak değerlendirildi.

Bulgular: Kaplama işlemi mekanik test parametreleri üzerinde dikkat çekici bir etki oluşturdu. Kaplama işleminin ardından sütürlerin çapında belirgin bir artış kaydedildi. Basit düğümde kopma mukavemeti testinde, kaplanmış sütürler için uluslararası standart gerekliliklerden daha yüksek değerler bulguları. Düğüm emniyeti, kayganlık ve iğne kopma mukavemeti testlerinde kontrol gruplarına kıyasla kaplamalı sütürler için daha yüksek değerler gözlemlendi.

Sonuçlar: Sütürün AgNP-H.Perforatum ile kaplanması, ipek sütürlerin mekanik ve kullanım özelliklerini önemli ölçüde geliştirmektedir. AgNP ve H.Perforatum kaplaması da mekanik özelliklere önemli katkılar sağlamaktadır.

Destek: Bu çalışma Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından desteklenmiştir (Proje numarası: 03/2019-04).

Anahtar Kelimeler: Antimikrobiyal, İpek sütür, Mekanik

An Investigation of the Mechanical and Handling Properties of A Novel Suture for Oral and Maxillofacial Surgery

İnci Rana Karaca¹, Yeliz Kılıncı¹, Aysel Uğur², Nurdan Saraç³, Tuba Baygar⁴, Sibel Elif Gültekin⁵

¹Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

²Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Medical Microbiology, Ankara, Turkey

³Muğla Sıtkı Koçman University, Faculty of Science, Department of Biology, Muğla, Turkey

⁴Muğla Sıtkı Koçman University, Research Laboratories Center, Muğla, Turkey

⁵Gazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral Pathology, Ankara, Turkey

Objective: Mechanical and handling properties are critical factors for the clinical performance of sutures. Recently the sutures have been coated with antimicrobial agents to prevent infections and improve wound healing. As the coating process may affect mechanical and handling properties, the performance of the coated sutures should be evaluated. The aim of the present study was to investigate the mechanical and handling properties of biogenic AgNP bearing H. Perforatum extract (AgNP-H.Perforatum) coated silk suture.

Methods: Silver nanoparticles and H.Perforatum extract were incorporated into silk suture and AgNP-H.Perforatum coated silk suture was produced. For comparisons in all mechanical tests, H.Perforatum-coated and AgNP-coated silk sutures were also produced. Commercial silk and plain silk were also used as control groups. The mechanical and handling properties of AgNP-H.Perforatum coated silk suture were evaluated using selected tests for coated sutures including diameter, knot-pull tensile strength, knot security, tie-down and needle attachment.

Results: The coating process had a remarkable effect on the mechanical test parameters. A significant increase was noted in the diameter of sutures following the coating process. The knot-pull tensile strength revealed higher values for coated sutures than the international standard requirements. Knot security, tie-down and needle attachment tests exhibited higher values for the coated sutures than control groups.

Conclusions: Coating the suture with AgNP-H.Perforatum significantly improves mechanical and handling properties of silk sutures. AgNP and H.Perforatum coating also make significant contributions to the mechanical properties.

Funding: This study was supported by a grant from Gazi University Scientific Research Projects Unit (Project number: 03/2019-04).

Keywords: Antimicrobial, Mechanics, Silk suture

[PP-054]

Alveolar Yarığın Allogreft ile Onarımı: Bir Olgu Sunumu

Emre Balaban, Elif Haşimoğlu, Mert Karabağ, Emre Can Çıralık, İsmail Burak Halat
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Rize

Giriş: Dudak damak yarıkları genetik ve çevresel faktörlerle ortaya çıkan tek veya çift taraflı oluşan malformasyonlardır. Dudak damak yarıklarının önemli bir aşaması da alveol yarığı onarımıdır. Alveol yarığı onarımı için greftleme yöntemleri arkin stabilizasyonunu ve segmentlerin birleşmesini sağlar, komşu dişlerin kemik desteklerini korur. Aynı zamanda piriform rimdeki maksillanın devamlılığını geri kazandırır, ala nasiyi destekler ve burun için stabilize ve desteklik sağlar.

Vaka: Sistemik hastalığı olmayan 12 yaşındaki erkek hasta alveolar yarığın şikayetiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastaya klinik muayene ve radyolojik inceleme sonucunda sol maksiller kanin bölgesinde alveol yarığı ve sünnümerer diş tespit edilip genel anesteziye alınmıştır. İnsizyon hattı belirlenip, lokal anestezi yapıldıktan sonra yarığın bölgesine sulkuler ve vertikal insizyonlar yapılmıştır. Subperiostal flep kaldırılmasını takiben sünnümerer dişin çekimi yapılmıştır. Flebin koronal kısmı kaydırılarak superior yönde burun tabanı oluşturuldu. Defektin kemik onarımı için hastadan kan alınıp santrifüj edilmiş ve otolog fibrin yapıştırıcısı allogreftle karıştırılıp sticky bone elde edilip CGF ile birlikte defekt bölgesine yerleştirilmiştir. Flebin palatinal kısmı kaydırılarak defekt palatinalinde mukoza bütünlüğü sağlandı.

Sonuç: Alveolar yarığın onarımında, sticky bone kemik greftiyle yapılan greftleme sonrasında hastanın postoperatif radyolojik ve klinik takip sonucu, alveol defekt onarımı başarılı bulunmuştur ve burun tabanı devamlılığı sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Alveolar Yarığın, Sticky Bone, Allograft

Treatment Of Alveol Cleft With Allograft: A Case report

Emre Balaban, Elif Haşimoğlu, Mert Karabağ, Emre Can Çıralık, İsmail Burak Halat
Oral And Maxillofacial Surgery Department, Faculty Of Dentistry, Recep Tayyip Erdogan University, Rize/Turkey

Objective: Cleft lip and cleft palate are malformations that occur as unilateral or bilateral due to genetic and environmental factors. Moreover, an important stage of cleft lip and palate is alveolar cleft repair. Grafting methods for alveolar cleft repair provide stabilization of the arch and fusion of segments, protect the bony supports of adjacent teeth. At the same time, it restores the continuity of the maxilla in the piriform rim, supports the ala nasi, and provides stability and support for the nose.

Case: A 12-year-old male patient with no systemic disease was admitted to our clinic with the complaint of alveolar cleft. As a result of clinical and radiological examination, alveolar cleft and supernumerary tooth were detected in left maxillary canine region, and patient was put under general anesthesia. After the incision line was determined and local anesthesia was applied, sulcular and vertical incisions were made in the cleft area. Following the removal of the subperiosteal flap, the supernumerary tooth was extracted. The nasal base was created in the superior direction by shifting the coronal part of the flap. For bone repair of the defect, blood was taken from the patient and centrifuged, and autologous fibrin glue was mixed with allograft to obtain a sticky bone and placed in the defect area together with CGF. The palatal part of the flap was shifted to ensure mucosal integrity on the palatal defect.

Conclusion: After the grafting with sticky bone graft in alveolar cleft repair, postoperative radiological and clinical follow-up of the patient, alveolar defect repair were proven to be successful, and continuity of the nasal floor was ensured.

Keywords: Alveolar Cleft, Sticky Bone, Allograft

[PP-055]

Mandibula Kırığının Açık Redüksiyon İle Onarımı: Bir Olgu Sunumu

Emre Balaban, Zeynep Gümrükçü, Andaç Doğan, Oğuzhan Akbaş, Dilara Sevinç, [İsmail Burak Halat](#)
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Rize

Giriş: Mandibula kırıkları, orofasiyal bölgede en sık görülen kırık tiplerinden biridir. Bu bölgedeki kırıklar genellikle direkt travma sonucunda olmaktadır.

Vaka: 46 yaşında hasta travma nedeniyle kliniğimize başvurdu. Ağız dışı muayenesinde burun köprüsünde şişlik ve göz altında ekimoz izlendi. Ağız içi muayenesinde mandibula ön segmentinde yer değiştirme, ağız tabanında ekimoz ve şişlik izlendi. Radyolojik inceleme için ortopantomografi (OPG) ve dental volumetrik tomografi (DVT) çekildi. Mandibula tabanına kadar uzanan 42-43, 31-32 ve 34-35 bölgelerinde deplase kırık hatları izlendi. Tedavinin başlangıcında IMF ile mobil segmentler kliniğimizde redükte edildi. Üç gün sonra IMF genel anestezi altında açıldı ve yük paylaşımli sistemler (mini vida ve plakalar) kullanılarak açık redüksiyon ile rijit fiksasyon sağlandı. İlk kontrol seansında radyografik kontrol için OPG alındı. Mandibula hareketleri kontrol edildi. IMF sonrası ağız açmada geçici kısıtlılık olan hastaya egzersizler ve ameliyat sonrası öneriler anlatıldı. **Sonuç:** Kırık tedavilerinde tercih edilen yöntemler açık redüksiyon ve kapalı redüksiyondur. Açık redüksiyon işlem sahasında kırık bölgenin görülmesi açısından daha avantajlı bir yöntemdir. İşlem sonrası düzenli kontrol önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Travma, Mandibula Kırığı, Açık Redüksiyon, İntermaxiller Fiksasyon

Treatment Of A Mandibular Fracture With Open Reduction: A Case Report

Emre Balaban, Zeynep Gümrükçü, Andaç Doğan, Oğuzhan Akbaş, Dilara Sevinç, [İsmail Burak Halat](#)
Oral And Maxillofacial Surgery Department, Faculty Of Dentistry, Recep Tayyip Erdogan University, Rize/Turkey

Objective: Mandible fracture is one of the most common type of fracture in the orofacial region. Fractures in this area are usually caused by direct trauma.

Case: A 46-year-old patient was admitted to our clinic due to trauma. Extraoral examination revealed swelling on the bridge of the nose and ecchymosis under the eyes. Intraoral examination revealed displacement of the anterior segment of the mandible, ecchymosis and swelling of the base of the mouth. Orthopantomography (OPG) and dental volumetric tomography (DVT) were performed for radiological examination. Displaced fracture lines were observed in the 42-43, 31-32 and 34-35 teeth regions extending to the base of the mandible. At the beginning of the treatment, mobile segments were reduced in our clinic with IMF. Three days later, the IMF was opened under general anesthesia and rigid fixation was achieved by open reduction using loadsharing systems (miniscrews and plates). In the first control session, OPG was taken for radiographic control. Mandible movements were controlled. The patient, who had temporary limitations in opening the mouth after the IMF, was told about the exercises and postoperative recommendations.

Conclusion: The preferred methods in fracture treatment are open reduction and closed reduction. Open reduction is a more advantageous method in terms of seeing the fracture area in the procedure area. Regular control after the procedure is important.

Keywords: Trauma, Mandibular Fracture, Open Reduction, İntermaxillar Fixation

[PP-056]

Kret Split Tekniğinde Karşılaşılan Bukkal Kortikal Kemik Fraktürü: Bir Vaka, Üç Farklı Komplikasyon

Zeliha Demirpençe, Mine Şenkal, Berkay Tokuç

Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli

Giriş: Kret split tekniğinde en sık görülen komplikasyon bukkal kemiğin fraktürüdür. Bu olgu sunumunda kret split osteotomisi uygulanan bir vakada bukkal korteks fraktürü ve bu komplikasyonun yönetimi sunulacaktır.

Vaka: 56 yaşındaki kadın hasta maksilla ve mandibulasındaki parsiyel dişsizlik sebebiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik ve radyolojik muayenede her iki tarafta da mandibula posteriora horizontal yöndeki kemik genişliğinin implant yerleşimi için uygun olmadığı saptandı. Sağ ve sol mandibula posteriora bilateral kret split uygulanmasından sonra dört adet implant yerleştirilmesine karar verildi. Sağ tarafta uygulanan kret split işleminde herhangi bir komplikasyonla karşılaşılma ve iki aşamalı olarak 2 adet dental implant yerleştirildi. Sol tarafta ise ayırma sırasında fraktüre olan bukkal duvar, ilgili bölgeye titanyum vidalarla sabitlendi. 5 ay sonra ilgili bölge incelendiğinde sol tarafta yeterli kemik hacminin oluşmadığı ve greftin büyük bir kısmının rezorbe olduğu görüldü. Ardından bölgeye otojen ring blok greftle implant yerleştirilmesine karar verildi. İmplant yerleştirilmesi sırasında ring bloğun da ayrılması sonucu aynı seans hastaya ramustan alınan otojen blok greft uygulandı. 5 aylık iyileşme periyodundan sonra ilgili bölgeye 2 adet implant yerleştirildi.

Sonuç: Kret split tekniği güvenli bir teknik olarak kabul edilmekle birlikte cerrahi sırasında veya sonrasında çeşitli komplikasyonlar ile karşılaşılabilir. Bu komplikasyonların yönetiminin bilinmesi büyük önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: bukkal fraktür, komplikasyon, kret split osteotomisi

Buccal Cortical Bone Plate Fracture in the Ridge Split Technique: A Case with Three Different Complications

Zeliha Demirpençe, Mine Şenkal, Berkay Tokuç

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Kocaeli University, Kocaeli, Turkey

Introduction: The most common complication in the ridge split technique is the buccal bone fracture. Buccal cortex fracture and the management of this complication is presented in a patient who underwent ridge split osteotomy in this case report. **Case Presentation:** A 56-year-old female patient was referred to our clinic due to partial edentulism in her maxilla and mandible. Bilateral horizontal alveolar crest deficiency of the posterior mandible was observed in the clinical and radiological examinations. Insertion of four implants with performing bilateral crest split osteotomy was planned in the right and left posterior regions of the mandible. There was no complication during crest split procedure in the right side and two implants were inserted in this region. Buccal cortical bone fracture occurred in the left side and the fractured segment was fixed to residual alveolar bone with titanium screws. However, insufficient bone volume was observed due to resorption of the buccal cortical bone plate five months after the surgical procedure. Subsequently, autogenous ring block graft was harvested from the same region for simultaneous implant insertion. However, the autogenous ring block graft was also fractured and an autogenous bone block graft, which harvested from mandibular ramus, was performed in the same appointment. Two implants were placed in the same region after five months with an uneventful healing.

Conclusion: Although the ridge split technique is considered as a safe technique, various complications may occur during or after the surgical procedure. Hence, through knowledge about the appropriate management of these complications is essential.

Keywords: buccal fracture, complication, ridge split osteotomy

[PP-057]

Intraoral Lipom: Olgu Sunumu

Berkay Tokuç¹, Hüseyin Buğra Köse¹, [Zeliha Demirpençe](#)¹, Umut Seki², Enver Alper Sinanoğlu²

¹Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli

²Kocaeli Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Radyolojisi Ana bilim Dalı, Kocaeli

Giriş: Lipom yağ dokusundan kaynaklanan ve sık görülen yumuşak doku tümörüdür, ancak oral ve maksillofasiyal bölgede görülmesi nadirdir. Genellikle yavaş büyüyen, ağrısız, asemptomatik submukozal lezyonlardır. Lipomun tedavisinde cerrahi eksizyon tercih edilir ve nadiren rekürrens gözlenir. Bu vaka sunumunda, mandibula bukkal bölgede yer alan lipom olgusunun klinik, radyolojik özellikleri ve cerrahi ekzisyon ile tedavisi sunulacaktır.

Vaka: 68 yaşındaki kadın hasta, mandibula premolar bukkal bölgede şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Intraoral muayene sonucu palpasyonda yumuşak kıvamlı ve hassasiyet göstermeyen kitle tespit edildi. Manyetik rezonans görüntüleme ile yapılan radyolojik muayenesinde ilgili bölgede sınırları belirgin hiperintens alan tespit edildi. Hasta lokal anestezi altında opere edildi. Mandibula posterior bukkal bölgede yapılan vestibüler insizyonu takiben patolojiye ulaşıldı. 20x18x6 mm boyutlarındaki tümör, mental sinir korunarak künt diseksiyon ile eksize edildi. Histopatolojik inceleme sonucu lipom ön tanısı doğrulandı. Postoperatif iyileşme döneminde sorunsuz iyileşme gözlemlendi.

Sonuç: Oral lipom genellikle asemptomatik olarak gelişir ve rutin dental kontroller sırasında farkedilir. Ancak, uzun süre teşhis edilmediği durumlarda çevre anatomik yapılara baskı yaparak semptomatik hale gelebilir veya kozmetik deformitelere sebep olabilir. Bu nedenle, oral lipomların teşhis edilmesinde klinik incelemenin yanında ileri görüntüleme tekniklerinden yararlanılarak diğer lezyonlardan ayırt edilmesi ve vital yapıları etkilemeden tedavi edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: biyopsi, manyetik rezonans, oral lipom, yağ dokusu

Intraoral Lipoma: A Case Report

Berkay Tokuç¹, Hüseyin Buğra Köse¹, [Zeliha Demirpençe](#)¹, Umut Seki², Enver Alper Sinanoğlu²

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Kocaeli University, Kocaeli, Turkey

²Kocaeli University, Faculty of Dentistry, Department of Dentomaxillofacial Radiology, Kocaeli

Introduction: Lipoma, which originates from adipose tissue, is a common soft tissue tumor, but it is rarely observed in the oral and maxillofacial region. Lipomas are usually slow growing, painless, asymptomatic submucosal lesions. Surgical excision is performed in the treatment of lipoma with low recurrence rate. In this case report, the clinical and radiological features and surgical excision of a lipoma which located in the mandible buccal region is presented.

Case Presentation: A 68-year-old female patient was referred to our clinic with a chief complaint of swelling in the mandibular premolar buccal region. As a result of the intraoral examination, a soft, non-tender mass was detected on palpation. In the magnetic resonance imaging examination, hyperintense area were detected in this region. The patient was operated under local anesthesia. The pathology was reached with a vestibular incision in the mandibular posterior buccal region. The tumor, which was 20x18x6 mm in length, is excised with a blunt dissection by preserving the mental nerve. The initial diagnosis of lipoma was confirmed by histopathological examination. Uneventful healing was observed in the follow-up period.

Conclusion: Oral lipoma is usually an asymptomatic lesion which is diagnosed with routine dental examinations. However, it may become symptomatic due to the compression of surrounding anatomical structures or may cause cosmetic deformities when it is misdiagnosed for a long time. Therefore, not only differentiation of lipomas from other oral lesions, but also treating them without affecting vital structures by using advanced three-dimensional imaging techniques in addition to clinical examination is necessary.

Keywords: adipose tissue, biopsy, magnetic resonance, oral lipoma

[PP-058]

Mandibulada Dentinojenik Hayalet Hücreli Tümör: Olgu Sunumu

Zeliha Demirpençe, Hatice Hoşgör, Berkay Tokuç, Sadi Memiş
Kocaeli Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Kocaeli

Giriş: Dentinojenik hayalet hücreli tümör, çenelerin nadir görülen, ameloblastom benzeri epitel adaları, hayalet hücreler ve dentinoid materyal içeren, lokal invaziv bir neoplazmdir. Bu olgu sunumunda dentinojenik hayalet hücreli tümörü olan hastanın teşhis ve tedavisi sunulacaktır.

Vaka: 70 yaşındaki erkek hasta, dişsiz sol mandibula anterior bölgedeki ağrı ve şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede ilgili bölgede kret tepesinden başlayıp bukkal ve lingual kortekslerde ekspansiyon yapmış, 26x41x27 mm boyutlarında solid kitle tespit edildi. CBCT ve MR incelemesinde sınırları belirgin, ancak çevre yumuşak dokulara da invaze olmuş, uniloküler radyolüsent lezyon görüldü. Yapılan aspirasyon sitolojisi ve insizyonel biyopsi sonucunda mevcut lezyonun dentinojenik hayalet hücreli tümör olduğu saptandı. Ardından hastaya genel anestezi altında mandibula anteriordan sol mandibula premolar bölgeye uzanan marjinal rezeksiyon uygulandı. Mandibula alt korteksine 2.4 mm'lik rekonstrüksiyon plağı yerleştirildi. Hasta postoperatif iyileşme döneminde sorunsuz iyileşti ve 6 ay sonra yapılan kontrollerinde nükse rastlanmadı.

Sonuç: Nadir görülen ancak rekürrens oranı yüksek bir patoloji olan dentinojenik hayalet hücreli tümörün klinik, radyolojik ve histopatolojik olarak ayırt edilmesi önemlidir. Bu sebeple tedavi edilen hastaların düzenli takipleri zorunludur.

Anahtar Kelimeler: dentinojenik hayalet hücreli tümör, mandibula, neoplazm

Dentinogenic Ghost Cell Tumor in the Mandible: A Case Report

Zeliha Demirpençe, Hatice Hoşgör, Berkay Tokuç, Sadi Memiş
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Kocaeli University, Kocaeli

Introduction: Dentinogenic ghost cell tumor is a rare, locally invasive neoplasm of the jaws containing ameloblastoma-like epithelial islands, ghost cells, and dentinoid material. In this case report, the diagnosis and treatment of a patient with a dentinogenic ghost cell tumor will be presented.

Case Presentation: A 70-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of pain and swelling in the edentulous left mandible anterior region. In the clinical examination, a solid mass of 26x27x41 mm in size, starting from the crest of the relevant region and expanding in the buccal and lingual cortices was detected. CBCT and MR examination revealed a unilocular radiolucent lesion with well-defined margins but also invading surrounding soft tissues. As a result of aspiration cytology and incisional biopsy, it was determined that the existing lesion was a dentinogenic ghost cell tumor. Then, under general anesthesia, marginal resection extending from the anterior mandible to the left mandible premolar region was applied to the patient. A 2.4 mm reconstruction plate was placed in the lower cortex of the mandible. The patient recovered uneventfully after the surgery and no recurrence was found in the controls performed 6 months later. Conclusion: It is important to distinguish clinically, radiologically and histopathologically from dentinogenic ghost cell tumor, which is a rare pathology with a high recurrence rate. For this reason, regular follow-up of the treated patients is necessary.

Keywords: dentinogenic ghost cell tumor, mandible, neoplasm

[PP-059]

Posterior Mandibulada Oluşan Ameloblastoma'nın dekompresyon yöntemiyle ile tedavisi: olgu sunumu

Helin Merve Özalp, Cem Üngör, Emre Ulubay
Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş hekimliği fakültesi ağız diş çene cerrahisi trabzon

Giriş:

Ameloblastoma, dental epitelden köken alan oral ve maksillofasiyal bölgede yaygın olarak görülen yavaş büyüyen, lokal invaziv, yüksek nüks oranı olan iyi huylu bir tümördür. Bu vakada, marsupyalizasyon ile ameloblastomanın boyutlarını ve postoperatif defekt alanını küçültmek için daha konservatif bir tedavi şekli olarak kullanılması amaçlanmıştır.

Vaka:

63 yaşındaki erkek hasta sol mandibula posterior bölgedeki lezyon nedeniyle kliniğimize konsülte edildi. Klinik muayenesinde sol mandibula bukkal bölgede ekspansiyon mevcuttu. Hastadan ileri görüntüleme tekniği olarak CBCT alındıktan sonra opere edildi. 35, 37 numaralı dişlerin çekimini takiben kist kavitesine ulaşılarak histopatolojik incelemeye gönderilmesi amacıyla biyopsi alınmıştır. Dekompresyon tedavisi için çekim socketinden kist kavitesine ulaşan tüp yerleştirilmiş ve postoperatif bakımı anlatılmıştır. Haftada 2 kez pansuman için takibe çağırılmıştır. Herhangi bir komplikasyon gelişmemiştir.

Sonuç:

Maksillofasiyal kist ve tümörler önemli bir morbidite nedenidir ve titizlikle planlanmış tedavi ve takip gerekmektedir. Hastanın 4 ay sonraki kontrol röntgeninde lezyon boyutunda küçülme görülmüştür. Hastanın takibi devam etmektedir.

Anahtar Kelimeler: ameloblastoma, konservatif tedavi, marsupyalizasyon

Treatment of Ameloblastoma Forming in the Posterior Mandible with decompression method: a case report

Helin Merve Özalp, Cem Üngör, Emre Ulubay
Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry oral and maxillofacial surgery trabzon

Introduction:

Ameloblastoma is a slow-growing, locally invasive, benign tumor with a high recurrence rate, commonly seen in the oral and maxillofacial region, originating from the dental epithelium. In this case, it was aimed to use marsupialization as a more conservative treatment modality to reduce the size and postoperative defect area of ameloblastoma.

Case Presentation:

A 63-year-old male patient was consulted to our clinic due to a lesion in the posterior region of the left mandible. In the clinical examination, there was expansion in the buccal region of the left mandible. The patient was operated after CBCT was taken as an advanced imaging technique. Following the extraction of teeth 35, 37, a biopsy was taken to reach the cyst cavity and send it for histopathological examination. For decompression treatment, the tube reaching the cyst cavity from the extraction socket was placed and postoperative care was explained. He was called to follow-up for dressing 2 times a week. No complications developed.

Conclusion:

Maxillofacial cysts and tumors are an important cause of morbidity and meticulously planned treatment and follow-up are required. In the control x-ray of the patient 4 months later, a decrease in the size of the lesion was observed. The follow-up of the patient continues.

Keywords: ameloblastoma, conservative treatment, marsupialization

[PP-060]

Desmoplastik Ameloblastoma: 3 Yıllık Takip İçeren Bir Olgu Sunumu

Mehmet Erdem Parmaksız, Ufuk Tatlı

Çukurova Üniversitesi Diş hekimliği fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi

Giriş: Ameloblastoma, benign epitel kaynaklı en sık gözlenen odontojenik tümörlerden birisidir. Ameloblastoma; malassez epitel artıkları, dental lamina artıkları, odontojenik kistleri çevreleyen epitel, gingiva veya oral mukozanın bazal hücrelerinden gelişebilir. Yavaş büyüyen lokal invaziv yapıda bir tümördür. Dünya Sağlık Örgütü 2022 Sınıflandırmasına göre klinik ve radyolojik özelliklerine göre ameloblastomanın 4 altı tipi bulunur; solid (multikistik, konvansiyonel), unikistik, periferik ve adenoid. Lezyonlar sıklıkla 4.-5. dekada, mandibula ramusta, ağrısız ekspansiyon şeklinde gözlenir.

Vaka: 39 yaşında kadın hasta, maksiller sol posterior bölgede yavaş büyüyen ağrısız şişlik şikayetiyle kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik muayenede, ilgili bölgede multiloküler, osteolitik ve ekspansif bir alan tespit edildi. İnsizyonel biyopsi sonucu "Desmoplastik Ameloblastoma" olarak geldi. Hastaya genel anestezi altında hemimaksillektomi işlemi yapıldı, tüber maksillanın posterioru ve pterygoid plak bölgesi korundu. Cerrahi sonrası iyileşme sorunsuz gerçekleşti. 1 yıllık takip sonrası herhangi bir nüks belirtisi gözlenmediği tespit edildikten sonra tüber maksilla-pterygoid plak birleşimine 1 adet dental implant yerleştirildi ve hastaya implant-diş destekli hareketli protez hazırlandı. Hastanın 3 yıllık takibinde herhangi bir nüks belirtisi tespit edilmedi.

Sonuç: Desmoplastik ameloblastoma, konvansiyonel ameloblastoma'nın nadir görülen bir alt tipidir ve tüm ameloblastoma olgularının yaklaşık %4-5'ini oluşturur. Maksiller posterior bölgede gelişen ameloblastoma, orbitaya invazyon açısından tehlikelidir. Bu vakada, orbitaya invazyon olmadığı için, orbita korunarak hemimaksillektomi işlemi yapıldı. Tüber maksilla-pterygoid plak bölgesinin korunabilmiş olması sayesinde, bu bölgeye yerleştirilen bir adet dental implantı kullanarak hastanın protezinin tutuculuğu artırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: ameloblastoma, rezeksiyon, dental implant

Desmoplastic Ameloblastoma: A Case Report with 3-year Follow-up

Mehmet Erdem Parmaksız, Ufuk Tatlı

Cukurova University Faculty of Dentistry - Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Ameloblastoma is one of most common benign epithelial tumor of odontogenic origin. It develops from Malassez epithelial rests, dental lamina remnants, epithelium that surrounds odontogenic cysts, and basal cells of gingiva or oral mucosa. It tends to grow slowly and be invasive locally. According to World Health Organization's 2022 classification, there are 4 subgroups of ameloblastoma with respect to its clinical and radiological features: solid (multicystic conventional), unicystic, peripheral, and adenoid. Lesions are usually observed in mandibular ramus as painless expansions in 4th and 5th decades.

Presentation: A 39-year-old female patient referred to our clinic for a slow painless growth in her maxillary left posterior. After clinical and radiological examination; a multilocular, osteolytic and expansive region was observed. Incisional biopsy result was 'Desmoplastic Ameloblastoma'. Under general anesthesia, a hemimaxillectomy was conducted while preserving the posterior of tuber maxilla and pterygoid plate. Recovery after the operation was uneventful. Since 1-year follow-up showed no sign of recurrence, a dental implant was placed at the tuber maxilla-pterygoid plate junction, and an implant-tooth supported removable prosthesis was prepared for the patient. No sign of recurrence was detected in the 3-year follow-up of the patient.

Conclusion: Ameloblastoma developing in the maxillary posterior region is dangerous in terms of invasion into the orbit. In this case, since there was no invasion of the orbit, hemimaxillectomy was performed while preserving the orbit. Since we could preserve the tuber maxilla-pterygoid plaque area, the retention of the patient's prosthesis was increased by using a dental implant placed in this area.

Keywords: ameloblastoma, resection, dental implant

[PP-061]

Kültür Ortamında Zoledronik Asit Etkisi Altındaki Fibroblast Hücrelerine Kalsiyum Pantotenatın Etkisi

Fuad Rzazade¹, Birkan Tatar¹, Onur Şahin¹, Mehmet İbrahim Tuğlu², Tuna Önal³, Mustafa Öztatlıcı⁴

¹İzmir Katip Çelebi Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, İzmir

²Manisa Celâl Bayar Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Temel Tıp Bilimleri Bölümü/Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

³Bandırma Onyediy Eylül Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

⁴Gaziantep İslam Bilim ve Teknoloji Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Histoloji ve Embriyoloji Anabilim Dalı

Amaç: Bifosfonatlar ve antirezorptif ilaçlar; osteoporoz, Paget hastalığı, multipl miyelom, hiperkalsemi ve yumuşak doku tümörlerinin kemik metastazlarını önlemek veya tedavi etmek amaçlı yaygın olarak kullanılmaktadır. Çene kemiklerinde yaptığı etkilerin yanı sıra yumuşak doku mukoza hücrelerinde de toksik etki yaratmakta ve ilaca bağlı çene kemiği osteonekrozlarına (MRONJ) sebep olmaktadır. Hücre kültür ortamlarında bifosfonatların kemik ve mukoza hücrelerine olumsuz etkileri taklit edilebilmekte ve tedavi yöntemleri araştırılabilmektedir.

Yöntemler: Bu çalışmada yara onarımında, hücre yapımında ve canlılığının korunmasında olumlu etkileri olduğu bilinen ancak bifosfonat etkisi altındaki hücreler üzerinde hiç incelenmeyen kalsiyum pantotenatın zoledronik asit etkisi altındaki L929 fibroblast hücrelerine etkileri araştırıldı.

Bulgular: Sonuç olarak kalsiyum pantotenatın, zoledronik asit etkisi altındaki fibroblastlarda hücre canlılığı, proliferasyon, migrasyon ve kollajen üretimini anlamlı olarak artırdığı, apoptozun ise anlamlı olarak azaldığı bulundu.

Sonuçlar: Fibroblast kültüründe zoledronik asit toksisitesini anlamlı olarak baskılayan kalsiyum pantotenat ile ilgili MRONJ'un önlenmesi ve tedavisi için daha ileri çalışmalar yapılmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Pantotenik Asit, İlaça bağlı çene kemiği osteonekrozu, in vitro

The Effect of Calcium Pantothenate on Fibroblast Cells Incubated with Zoledronic Acid in vitro

Fuad Rzazade¹, Birkan Tatar¹, Onur Şahin¹, Mehmet İbrahim Tuğlu², Tuna Önal³, Mustafa Öztatlıcı⁴

¹İzmir Katip Çelebi University Faculty of Dentistry, Department Of Oral And Maxillofacial Surgery, İzmir

²Manisa Celâl Bayar University, Faculty of Medicine, Department of Basic Medical Sciences/Department of Histology and Embryology

³Bandırma Onyediy Eylül University, Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology

⁴Gaziantep Islamic Science and Technology University, Faculty of Medicine, Department of Histology and Embryology

Objective: Bisphosphonates and antiresorptive drugs are widely used to treat osteoporosis, Paget's disease, multiple myeloma, hypercalcemia and prevent bone metastases of soft tissue tumors. In addition to its effects on jaw bones, it also creates toxic effects on soft tissue mucosa cells and causes medication related osteonecrosis of the jaw (MRONJ). The negative effects of bisphosphonates on bone and mucous cells can be imitated in cell culture media, and treatment methods can be investigated.

Methods: In this study, the effects of calcium pantothenate on L929 fibroblast cells incubated with zoledronic acid, which is known to have positive effects on wound repair, cell production and viability, but have never been studied on cells effected by bisphosphonates, were investigated

Results: As a result, it was found that calcium pantothenate significantly increased cell viability, proliferation, migration and collagen production in fibroblasts under the effect of zoledronic acid, while apoptosis was significantly reduced.

Conclusions: Significantly suppressing zoledronic acid toxicity in fibroblast culture, further studies are needed for the prevention and treatment of MRONJ with calcium pantothenate

Keywords: Pantothenic Acid, Bisphosphonate-Associated Osteonecrosis of the Jaw, in vitro

[PP-062]

Glanduler Odontojenik Kist: Nadir Bir Vaka

Muharrem Ergün Dudak, Hüseyin Koca

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD. İzmir

Giriş: Glandüler odontojenik kist çenelerde oldukça nadir görülen bir patolojidir, çene kemiklerini ve çevre yumuşak dokularını etkileyebilir. Genellikle yavaş büyüyen, ağrısız radyolüsent bir lezyon olarak ortaya çıkar. Bu çalışmada maksiller posterior bölgedeki glandüler odontojenik kist olgusunun sunumu ve prognozunun değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Vaka: Maksiller posterior bölgedeki glandüler odontojenik kistin lokal anestezi altında enükleasyonu ile birlikte, ilişkili olan dişler de aynı anda çekildi. Operasyon bölgesi primer olarak kapatıldı. Elde edilen spesimen histopatolojik inceleme için Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalına gönderildi. Cerrahi operasyon bölgesi sorunsuz olarak iyileşti. Histopatolojik incelemelerde ise epitel yüzeyinde çok sayıda mukus üreten goblet hücreleri ve küboidal eozinofilik hücrelerin bulunduğu, yanı sıra kistin intraepitelial glanduler veya damarsı yapılar barındırdığı görüldü. Kesin tanı Glandüler Odontojenik Kist olarak belirlendi. Düzenli takiplerde herhangi bir nükse rastlanmayan olguda, dental implant uygulanarak protetik idame tedavisi de yapıldı.

Sonuç: Spesifik ve kompleks histopatolojik özellikler taşıyan glandüler odontojenik kist, diğer odontojenik kistlerle klinik, radyolojik ve histopatolojik yönden benzerlik taşıması nedeniyle ön tanıda göz önüne alınması gereken bir lezyondur. Radyolojik ve histopatolojik olarak farklı lezyonlarla benzerlik göstermesi lezyonun ayırıcı tanısını zorlaştırmaktadır. Doğru tanı ve tedavinin uygulanmasının ardından nüks ihtimaline karşı belirli aralıklarla hasta takipleri mutlaka yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: glanduler odontojenik kist, oral patoloji, dental implant

Glandular Odontogenic Cyst: A Rare Case

Muharrem Ergün Dudak, Hüseyin Koca

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Introduction: Glandular odontogenic cyst is a very rare pathology in the jaws, it can affect the jaw bones and surrounding soft tissues. It usually presents as a slow-growing, painless radiolucent lesion. In this study, it was aimed to evaluate the presentation and prognosis of a case of glandular odontogenic cyst in the maxillary posterior region.

Case Presentation: With the enucleation of the glandular odontogenic cyst in the maxillary posterior region under local anesthesia, the associated teeth were also extracted at the same time. The operation area was closed primarily. The obtained specimen was sent to the Faculty of Medicine, Department of Pathology for histopathological examination. The surgical operation area healed uneventfully. Histopathological examinations revealed that there were numerous mucus-producing goblet cells and cuboidal eosinophilic cells on the epithelial surface, and that the cyst contained intraepithelial glandular or vascular structures. Definitive diagnosis was determined as Glandular Odontogenic Cyst. In the case, no recurrence was found in regular follow-ups, prosthetic maintenance treatment was also performed by applying a dental implant.

Conclusion: Glandular odontogenic cyst, which has specific and complex histopathological features, is a lesion that should be considered in the preliminary diagnosis because it bears clinical, radiological and histopathological similarities with other odontogenic cysts. The similarity with different lesions radiological and histopathological makes the differential diagnosis of the lesion difficult. After the correct diagnosis and application of the treatment, the patients should be followed up at regular intervals against the possibility of recurrence.

Keywords: glandular odontogenic cyst, oral pathology, dental implant

[PP-063]

Kırık Hattında Dental İmplant: Olgu Sunumu

Muharrem Ergün Dudak, Hüseyin Koca
Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD. İzmir

Giriş: Mandibula, yüz kemikleri içerisinde en fazla travmaya uğrayan kemiklerden biridir. Mandibula fraktürlerinde tedavi seçenekleri açık veya kapalı tekniklerle, redüksiyon ve fiksasyondur. Tedavide temel amaç kırık segmentleri anatomik pozisyona getirmek, uygun okluzal ilişkiyi sağlamak, iyileşme olana kadar fragmanların birbirine temasını ve enfeksiyon kontrolünü sağlamaktır.

Günümüzde dental implantlar kısmi ya da tam diş eksikliğinde sıklıkla tercih edilmektedir. Bununla birlikte kırık hattı dental implantlarla ilişkili olabilmektedir.

Bu çalışmanın amacı dental implantlarla ilişkili mandibular kırığın intermaksiller fiksasyon yöntemiyle rehabilitasyonunu ve implant sağ kalımını değerlendirmektir.

Vaka: 58 yaşındaki erkek hasta, düşme sonucu alt çenesinde ağrı şikayetiyle Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesine başvurmuştur. Klinik ve radyolojik muayenesinde 46 ve 47 numaralı diş bölgesinde iki adet dental implant ve bu bölgede tam bir kırık varlığı saptanmıştır. Lokal anestezi altında dental implantlara dokunulmadan arch bar ile intermaksiller fiksasyon uygulanmıştır. 4 hafta sonra alınan radyolojik görüntüde kırık hattında iyileşmenin devam ettiği görülmüş ve arch bar sökülmüştür. Post operatif 2 yıllık kontrolde iyileşmenin tamamlandığı, implantların sağlıklı ve fonksiyonda olduğu görülmüştür.

Sonuç: Dental implantlar diş eksikliğinin giderilmesinde sıklıkla tercih edilmektedir. Çene kırıklarında kırık hattı dental implantlarla ilişkili olabilmektedir. İntermaksiller fiksasyon yöntemiyle kırık segmentlerin hareketi önlenerek tam bir iyileşme ve özellikle de implantların sağ kalımı sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: travma, dental implant, intermaksiller fiksasyon

Dental Implant At The Fracture Line: A Case Report

Muharrem Ergün Dudak, Hüseyin Koca
Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Introduction: The mandible is one of the most traumatized bones of the facial bones. The main purpose of the treatment is to bring the fractured segments to the anatomical position, to provide the appropriate occlusal relationship, to ensure the contact of the fragments with each other until healing and infection control.

Dental implants are often preferred in partial or complete missing teeth. However, the fracture line may be associated with dental implants.

The aim of this study is to evaluate the rehabilitation and implant survival of mandibular fracture associated with dental implants by intermaxillary fixation.

Case Presentation: A 58-year-old male patient applied with the complaint of pain in his lower jaw as a result of falling. In his clinical and radiological examination, two dental implants and a complete fracture were found in the tooth region 46 and 47. Intermaxillary fixation with arch bar was performed under local anesthesia without interfering with dental implants. In the radiological image taken 4 weeks later, it was seen that the healing of the fracture line continued and the arch bar was removed. In the post-operative 2-year control, it was observed that the healing was completed and the implants were healthy and functional.

Conclusion: Dental implants are often preferred for the elimination of missing teeth. In jaw fractures, the fracture line may be associated with dental implants. With the intermaxillary fixation method, the movement of the broken segments can be prevented and a complete healing and especially the survival of the implants can be achieved.

Keywords: trauma, dental implant, intermaxillary fixation

[PP-064]

Diş Etinde İntramukozal Nevus: Bir Vaka Raporu

Muharrem Ergün Dudak, Hüseyin Koca

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi ABD. İzmir

Giriş: Nevus, oral mukozada deriye oranla çok daha az görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, oral bölgede nadir görülen melanotik bir lezyon olan intramukozal nevüsü sunmaktır.

Vaka: Kadın hasta, mandibular gingivada uzun süredir devam eden nevüs şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik muayenede mandibular anterior keratinize gingiva yaklaşık 4*4 mm boyutlarında soliter siyah nevüs görüldü. Lezyona eksizyonel biyopsi yapıldı ve bölge sütürle kapatıldı. Lokal anestezi altında alınan biyopsi örneğinin histopatolojik incelemesi sonucunda hastaya intramukozal nevüs tanısı konuldu. İyileşme sorunsuz bir şekilde gerçekleşti. 1. hafta, 1. ve 6. aydaki klinik takiplerde nüks belirtisi izlenmedi.

Sonuç: Birçok pigmente lezyon, klinik bilgiler ışığında boyut, şekil veya renge göre klinik olarak teşhis edilebilir. Pigmente oral lezyonlar, tanı ve displastik değişikliklerin ekarte edilmesi için konservatif cerrahi ile eksize edildikten sonra histopatolojik inceleme önerilir.

Anahtar Kelimeler: nevus, pigmente lezyon, oral patoloji

Intramucosal Nevus Of Gingiva: A Case Report

Muharrem Ergün Dudak, Hüseyin Koca

Ege University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, İzmir

Introduction: Nevus are much less common on the oral mucosa than skin. The aim of this study is to present intramucosal nevus, which is a rare melanotic lesions in the oral region.

Case Presentation: A female patient presented with the complaint of long-standing nevus in the mandibular gingiva. On clinical and radiological examinations a solitary black nevus approximately of size 4*4 mm wa seen mandibular anterior keratinized gingiva. An excisional biopsy was performed for the lesion and the area was closed with suture. The patient was diagnosed with intramucosal nevus as a result of histopathological examination of the biopsy specimen taken under the local anesthesia.

Conclusion: Many pigmented lesions can be clinically diagnosed based on size, shape, or color, along with the clinical information. Histopathological examination is recommended after excision of pigmented oral lesions by conservative surgery to diagnose and rule out dysplastic changes.

Keywords: nevi, pigmented lesion, oral pathology

[PP-065]

Mural-Unistik Ameloblastomun Konservatif Tedavisi: Olgu Sunumu

Ömür Dereci, Nesrin Saruhan, Yasin Çağlar Koşar, Görkem Tekin, Günay Gojayeva, Gizem Çalışkan
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Ameloblastoma, dental lamina ve odontojenik epitel artıklarından oluşan lokal invaziv bir tümördür ve oral tümörlerin yaklaşık %1'ini oluşturmaktadır. Unistik ameloblastom kisti taklit eden klinik ve radyolojik özelliklere sahip daha az agresif ameloblastoma varyantı olarak kabul edilmektedir. Daha genç yaş gruplarında ortaya çıkmaktadır ve konservatif tedavi yöntemlerine daha iyi yanıt vermektedir.

Vaka: 53 yaşındaki kadın hasta sol mandibular posterior bölgedeki lezyon için kliniğimize başvurmuştur. Muayenede uniloküler, iyi sınırlı, mandibular siniri içine alan, şişlik gözlemlendi. İlgili bölgeden insizyonel biyopsi alındı ve patolojik incelemeye gönderildi. Patolojik inceleme sonucu mural tip unistik ameloblastoma tanısı konulan hastaya dekompresyon tedavisi uygulandı. Lezyonda küçülme sağlandıktan sonra enükle edildi.

Sonuç: Unistik ameloblastomaların yaklaşık %50'sine 2. dekatta tanı konulmaktadır. Unistik ameloblastomalar, klinik olarak dentijeröz kist ile benzer özelliktedir. Konvansiyonel ameloblastomadan farklı olarak enükleasyon ile tedavisi başarılı olabilmektedir. Bu nedenle bu olguda rezeksiyon yerine marsüpyalizasyon sonrası enükleasyon tedavisi tercih edilmiştir. Bununla birlikte klinik olarak kist özellikleri gösterse de nüks odontojen kistlere göre görece daha yaygındır. Bu nedenle vakaların uzun dönem takibi gereklidir.

Anahtar Kelimeler: enükleasyon, marsüpyalizasyon, unistik ameloblastoma

Conservative Treatment of Mural-Unicystic Ameloblastoma: Case Report

Ömür Dereci, Nesrin Saruhan, Yasin Çağlar Koşar, Görkem Tekin, Günay Gojayeva, Gizem Çalışkan
Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Ameloblastoma is a locally invasive tumor consisting of dental lamina and odontogenic epithelial remnants and constitutes approximately 1% of oral tumors. Unicystic ameloblastoma is considered a less aggressive variant of ameloblastoma with clinical and radiological features mimicking a cyst. It occurs in younger age groups and responds better to conservative treatment methods.

Case Presentation: A 53-year-old female patient applied to our clinic for a lesion in the left mandibular posterior region. On examination, unilocular, well-circumscribed swelling involving the mandibular nerve was observed. An incisional biopsy was taken from the relevant area and sent for pathological examination. Decompression therapy was applied to the patient who was diagnosed with mural type unicystic ameloblastoma as a result of pathological examination. After shrinking of the lesion was achieved, it was enucleated.

Conclusion: Approximately 50% of unicystic ameloblastoma cases are diagnosed in the second decade. Unlike conventional ameloblastoma, treatment with enucleation can be successful. Therefore, in this case, enucleation treatment was preferred after marsupialization instead of resection. However, although it shows clinically cyst features, recurrence is relatively more common than odontogenic cysts. Therefore, long-term follow-up of patients is required

Keywords: enucleation, marsupialization, unicystic ameloblastoma

[PP-066]

Maksillada Görülen Periferik Dev hücreli Granülom: Olgu Sunumu

Ömür Dereci, Nesrin Saruhan, Yasin Çağlar Koşar, Günay Gojayeve, Gizem Çalışkan
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Periferik dev hücreli granülom(PDHG) dişetlerinin travmaya ve irritasyona karşı göreceli nadir rastlanan benign reaktif doku büyümeleridir. Mandibular arkta maksillar arkta daha sık görülür ve sıklıkla daimi birinci molarlara kadar anterior bölgede görülür. ilişkili olduğu dişlerde yer değişimleri ve mobiliteye, dişsiz bölgelerde ise alveolar krette rezorpsiyonlara neden olabilir. Bu vaka raporunda periferik dev hücreli granülomların tanı ve tedavisi sunulmuştur.

Vaka: 42 yaşında kadın hasta üst çene posterior bölgede şişlikle kliniğimize başvurdu. Yapılan ağız içi muayenesinde maksilla sol posterior bölgede mavi-mor renkli kitle tespit edildi. Radyografik muayenede ise az miktarda kemik rezorpsiyonu izlendi. Lokal anestezi altında biyopsi yapıldı. Ardından lezyon total eksize edildi. Yapılan histopatolojik değerlendirmede PHDG tanısı kondu. Rutin takipte herhangi bir rekürrense rastlanmadı.

Sonuç: PDHG vakalarının klinik, radyografik ve histolojik bulgular ışığında erken tanısının ve konservatif tedavilerinin yapılması lezyonla ilgili diş ve alveol kemiğin prognozu için daha az bir risk oluşturacaktır.

Anahtar Kelimeler: Dev Hücreli Epulis, Periferik Dev Hücreli Granüloma, Reaktif Hiperplazi

Peripheral Giant Cell Granuloma in the Maxilla: A Case Report

Ömür Dereci, Nesrin Saruhan, Yasin Çağlar Koşar, Günay Gojayeve, Gizem Çalışkan
Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Peripheral giant cell granuloma(PGCG) is a relatively rare benign reactive tissue growths of the gums against trauma and irritation. It is more common in the mandibular arch than in the maxillary arch and is often seen in the anterior region up to the permanent first molar. It can cause displacement and mobility in the teeth to which it is associated. In edentulous areas, it can cause resorption in the alveolar crest. In this case report, diagnosis and treatment of PGCG are presented.

Case Presentation:42 years old male patient referred our clinic with a mass in posterior upper jaw. Intraoral examination revealed blue-purple mass in left and posterior maxilla. Biopsy was done under local anesthesia. Then lesion was totally excised. After histopathologic examination the diagnosis of PGCG was made. Routine examination showed no recurrence. Conclusion: The early diagnosis of PGCG, based on the clinical, radiological and histological findings, performs conservative management with a lesser risk for the prognosis of teeth and adjacent bone.

Keywords: Giant Cell Epulis, Peripheral Giant Cell Granuloma, Reactive Hyperplasia

[PP-067]

Santral Dev Hücreli Granülomun Tedavisi: Olgu Sunumu

Ömür Dereci, Nesrin Saruhan, Yasin Çağlar Koşar, Görkem Tekin, Günay Gojayeva, Gizem Çalışkan
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Santral dev hücreli granülomlar sıklıkla maksilla ve mandibulada görülen neoplastik özelliği olmayan fibröz lezyonlardır. Agresif ve agresif olmayan olacak şekilde 2 çeşidi bulunur. Hastalığın tedavisinde, cerrahi tedavilerin yanı sıra konservatif olarak çeşitli seçenekler uygulanmaktadır. İntralezyonel steroid, kalsitonin, interferon uygulanması tedavi seçenekleri arasında gösterilmektedir. Çok sayıda çalışma intralezyonel steroid uygulanmasının başarısını vurgulamıştır. Vaka: Kliniğimize başvuran kadın hastanın radyolojik ve klinik muayenesi sonucunda sağ alt çenesinde radyolüsent lezyon tespit edildi. Yapılan biyopsi sonucunda santral dev hücreli granülom tanısı doğrulanmış ve hastanın bilgisi dahilinde ilgili alana intralezyonel steroid enjeksiyonu ile konservatif tedavi uygulandı. Steroid enjeksiyonu sonrası gerileyen lezyon enükle edildi. Sonuç: Santral dev hücreli granülomlar, sıklıkla mandibula anterior bölgede görülen neoplastik özelliği olmayan lezyonlardır. Tedavisinde cerrahi girişimlerin yanı sıra konservatif medikal tedaviler de uygulanabilmektedir. İntralezyonel kortikosteroid enjeksiyonu bu vakada iyileşmeye dair olumlu sonuçlar elde edilmesini sağlamıştır. Morbidite riskinin en aza indirilmesi ayrıca konservatif yaklaşım sergilenerek sert ve yumuşak dokuların korunması yöntemin avantajları arasındadır.

Anahtar Kelimeler: İntralezyonel steroid enjeksiyonu, Konservatif tedavi, Santral dev hücreli granülom

Treatment of Central Giant Cell Granuloma: Case Report

Ömür Dereci, Nesrin Saruhan, Yasin Çağlar Koşar, Görkem Tekin, Günay Gojayeva, Gizem Çalışkan
Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Central giant cell granulomas are non-neoplastic fibrous lesions that are observed in the maxilla and mandible. There are 2 types as aggressive and non-aggressive. Various conservative treatment options are used in addition to surgical treatments. Intralesional steroid, calcitonin, interferon applications are among the treatment options. Previous studies have emphasized the success of injection of intralesional steroids.

Case Presentation: Radiolucent lesion was determined in the right mandible of a female patient who admitted to our clinic, as a result of radiological and clinical examination. As a result of the biopsy, the diagnosis of central giant cell granuloma was confirmed. It is aimed to perform conservative treatment with intralesional steroid injections to the relevant area within the knowledge of the patient. The lesion, which regressed after steroid injection, was enucleated.

Conclusion: Central giant cell granulomas are non-neoplastic lesions that are frequently seen in the anterior region of the mandible. In its treatment, conservative medical treatments can be applied as well as surgical interventions. Intralesional corticosteroid injection provided positive results for recovery in this case. Minimizing the risk of morbidity and protecting hard and soft tissues by adopting a conservative approach are among the advantages of the method.

Keywords: Central giant cell granuloma, Conservative treatment, Intralesional steroid injection

[PP-068]

Mandibulada Görülen Ossifiye Fibrom: Vaka Raporu

Ömür Dereci, Nesrin Saruhan, Yasin Çağlar Koşar, Görkem Tekin, Günay Gojayeva, Melih Mecit
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Ossifiye fibroma, çenelerde görülen benign fibro-osseöz bir tümördür. Kadınlarda ve 3. dekatta daha sık görülmektedir. Klinik olarak ağrısız ve yavaş büyüyen bir lezyon olarak kendini gösterir. Çenelerde yerleşim yeri genellikle mandibula premolar-molar bölgesidir. Radyografik incelemede lezyonun gelişimine bağlı olarak genellikle uniloküler, iyi sınırlı radyolüsent, radyolüsent - radyopak karışık veya radyolüsent hat ile sınırlanmış tamamen radyopak görüntü verebilmektedir.

Vaka: Sağ mandibular molar bölgede şişlik şikâyeti ile gelen 43 yaşındaki kadın hastanın panoramik incelemede ekspansif solid lezyon görülmüştür. Vasküler lezyon olabileceği şüphesiyle kontrastlı MR istenerek Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim dalına gönderilmiştir. Vasküler lezyona rastlamayan kitle eksize edilmiş ve histopatolojik incelemeye gönderilmiştir. Histopatolojik incelemede ossifiye fibrom tanısı konmuştur.

Sonuç: Literatürde rekürrens gösteren örnekler göz önüne alındığında, lezyon tam olarak eksize edilmeli ve uzun dönemli takip önerilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Fibroosseoz lezyon, Neoplazm, Ossifiye fibrom

Ossifying Fibroma In Mandible: Case Report

Ömür Dereci, Nesrin Saruhan, Yasin Çağlar Koşar, Görkem Tekin, Günay Gojayeva, Melih Mecit
Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Ossifying fibroma is a benign fibrous tumor of jaws. It is more common in females and in third decade. It presents clinically as a painless and slowly growing lesion. Location of ossifying fibroma in jaws is usually premolar-molar region of mandible. In radiographic examination, depending on development of lesion, usually shows unilocular, wellcircumscribed radiolucent, radiolucent-radiopaque mixed or completely radiopaque appearance with radiolucent lines.

Case Presentation: An expansive solid lesion was observed in the panoramic examination of a 43-year-old female patient who presented with the complaint of swelling in the right mandibular molar region. Contrast-enhanced MRI was requested with the suspicion of a vascular lesion, and it was sent to the Department of Radiology, Faculty of Medicine. The mass, which did not find any vascular lesion, was excised and sent for histopathological examination. A diagnosis of ossifying fibroma was made in the histopathological examination.

Considering recurrent specimens in literature, lesion should be fully excised and long-term follow-up recommended.

Keywords: Fibro-osseous lesion, Neoplasm, Ossifying fibroma

[PP-069]

Pleomorfik Adenom: Olgu Sunumu

Ömür Dereci, Nesrin Saruhan, Yasin Çağlar Koşar, Görkem Tekin, Günay Gojayeva, Melih Mecit
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Pleomorfik adenoma, majör ve minör tükürük bezlerinin en sık görülen benign tümörüdür. Minör tükürük bezi tümörlerinin %70'ini pleomorfik adenomalar oluşturmaktadır ve en sık görülen intraoral bölge ise palatinaldir. Çoğunlukla unilateral ve yavaş büyüme gösteren, ağrısız kitleler şeklindedir.

Vaka: Kadın hasta, intraoral sağ maksillar sinüste bulunan ve yavaş büyüyen ağrısız kitle şikayetiyle kliniğimize başvurdu. İlgili lezyonun lokal anestezi altında eksize edilmesine karar verildi. Bukkal mukozaya yapılan 2-3 cm'lik horizontal insizyon sonrasında, yine horizontal planda submukozaal künt diseksiyon ile kitleye ulaşıldı ve kitle tek parça halinde çıkarıldı. Lezyon patolojik incelemeye gönderildi. Patolojik incelemeler sonucunda doku örneği pleomorfik adenom olarak bildirildi. Sonuç: Tükürük bezi tümörleri içinde çoğunlukla karşılaşılan pleomorfik adenomalar; klinik ve radyolojik muayeneler sonrasında iyi bir cerrahi planlama ile etkin bir şekilde tedavi edilebilmektedir. Ayrıca lokal rekürrens ve malign transformasyon riski açısından hastaların uzun süre takiplerinin yapılması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pleomorfik adenom, Tükürük bezi, Tümör

Pleomorphic Adenoma: Case Report

Ömür Dereci, Nesrin Saruhan, Yasin Çağlar Koşar, Görkem Tekin, Günay Gojayeva, Melih Mecit
Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Pleomorphic adenoma is the most common benign tumor of the major and minor salivary glands. Seventy percent of the minor salivary gland tumors are pleomorphic adenomas and the most common intraoral region is palatinal. They are mostly in the form of painless masses with unilateral and slow growth.

Case Presentation: A female patient was admitted to our clinic with the complaint of a slowly growing painless mass located in the intraoral right maxillary sinus. It was decided to excise the relevant lesion under local anesthesia. After a 2-3 cm horizontal incision made into the buccal mucosa, the mass was reached by submucosal blunt dissection in the horizontal plane, and the mass was removed in one piece. The lesion was sent for pathological examination. As a result of pathological examinations, the tissue sample was reported as pleomorphic adenoma.

Conclusion: Pleomorphic adenomas, which are mostly encountered among salivary gland tumors; It can be treated effectively with a good surgical planning after clinical and radiological examinations. In addition, long-term follow-up of patients is required in terms of local recurrence and malignant transformation risk.

Keywords: Neoplazm, Pleomorphic adenoma, Salivary gland

[PP-070]

Obstrüktif Uyku Apnesi Sendromunun Bimaksiller Ortognatik Cerrahi ile Tedavisi: Olgu Sunumu

Helin Merve Özalp, Yavuz Tolga Korkmaz, Gökçe Elif Erdayandı, Tuğba Çakracı, Nurver Karslı
Karadeniz Teknik Üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız diş çene cerrahisi trabzon

Giriş:

Vaka:

Giriş:

Obstrüktif uyku apnesi sendromu (OUAS); uyku boyunca tekrarlayan üst hava yolu obstrüksiyonu epizotları ve sıklıkla kan oksijen saturasyonunun düşmesi ile tanımlanır. Ortognatik cerrahi operasyonları sonucunda hyoid kemik pozisyonu, farinks havayolu ve dil pozisyonu gibi bölgeler de etkilenmektedir. Bu nedenle ortognatik cerrahi operasyonu sonrasında hava yollarında meydana gelen genişlemeye bağlı obstrüktif uyku apnesi semptomlarında azalma olması beklenmektedir.

Olgu:

Ouas tanısı olan 37 yaşındaki kadın hasta ciddi oranda uyku apnesi şikayetlerinin yanında estetik kaygı ve fonksiyon eksikliği nedeniyle kliniğimize başvurmuştur. Hastanın radyolojik ve klinik değerlendirilmesi neticesinde ortodonti bölümüyle birlikte ortognatik cerrahi tedavi uygulanmasına karar verilmiştir. Hastaya genel anestezi altında, 3D dijital planlama rehberliğinde bimaksiller ilerletme cerrahisi yapılmıştır.

Sonuç:

OUAS tedavisinde birçok tedavi seçeneğinin yanında ortognatik cerrahi uygulaması rutin olmayan ancak etkili bir tedavi prosedürüdür. Hastamızda da ouas için yapılan bimaksiller ilerletme sonrası 3 aylık takibinde ouas semptomlarında ciddi derecede azalma, tatmin edici estetik ve fonksiyonel sonuçlar elde edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: uyku apnesi, lefort 1, bssso

Treatment of Obstructive Sleep Apnea Syndrome with Bimaxillary Orthognathic Surgery: A Case Report

Helin Merve Özalp, Yavuz Tolga Korkmaz, Gökçe Elif Erdayandı, Tuğba Çakracı, Nurver Karslı
Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry oral and maxillofacial surgery trabzon

Introduction:

Case Presentation:

Introduction

Obstructive sleep apnea syndrome (OSAS); it is characterized by recurrent episodes of upper airway obstruction during sleep and often by decreased blood oxygen saturation. As a result of orthognathic surgery operations, regions such as hyoid bone position, pharyngeal airway and tongue position are also affected. For this reason, it is expected that there will be a decrease in obstructive sleep apnea symptoms due to the enlargement of the airways after orthognathic surgery procedure.

Case:

A 37-year-old female patient with a diagnosis of Ouas applied to our clinic due to severe sleep apnea complaints as well as aesthetic anxiety and lack of function. As a result of the radiological and clinical evaluation of the patient, it was decided to apply orthognathic surgical procedure together with the orthodontic treatment. Bimaxillary advancement surgery was performed under general anesthesia with the guidance of 3D digital planning.

Conclusion:

In addition to many options in the treatment of OSAS, orthognathic surgery is a non-routine but effective treatment procedure. In our patient, after bimaxillary advancement surgery for ouas, a decrease in ouas symptoms and satisfactory aesthetic and functional results were observed in the 3-months follow-up.

Keywords: sleep apne, lefort 1, sso

[PP-071]

Sınıf III Oklüzyona Sahip Hastanın Lefort Osteotomisi ve İliak Greft İle Rekonstrüksiyonu: Olgu Sunumu

Bayram Süleymanlı, Fatih Girgin, Onur Yılmaz

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Giriş

Maksiller kemiğin yetersizliği sonucu oluşan Sınıf III oklüzyon hastalarının rekonstrüksiyonunda Lefort I osteotomisi sıklıkla kullanılmaktadır. Dişsiz alveol kretlerinin implant tedavisi ile rehabilitasyonu için kemik augmentasyonu gereken durumlarda otojen greft kullanımı altın standart olarak kabul edilmektedir. Gereken kemik miktarının fazla olduğu durumlarda iliak kemik grefti ilk tercih edilen bölgelerdendir.

Olgu Sunumu

İmplant tedavisi için bölümümüze başvuran hastanın radyografik ve klinik muayenesinde lükse ve kemik kaybı olan dişlerine çekim kararı verilmiştir. Hastanın sınıf III oklüzyonda olması ve hastanın hareketli protez kullanmak istememesi nedeniyle maksiller ilerletme planlanmıştır. Lefort I osteotomisini takiben maksilla 6mm ileriye alınmıştır. Ortognatik cerrahi sonrası tomografi görüntülerinde mandibula premolarlar arası bölgede implant tedavisi için yeterli kemik genişliğinin olmadığı saptandığından iliak greft ile kemik augmentasyonu planlanmıştır. İliak greft uygulamasından 4 ay sonra hastanın implant tedavisi tamamlanmıştır.

Sonuç

İskeletsel maloklüzyona ve yetersiz kemik hacmine sahip olan hastalarda rekonstrüksiyonu sağlamak için kombine tedaviler uygulamak gerekebilir. Zor vakalarda doğru tedavi planlaması ile başarı sağlanabilir

Anahtar Kelimeler: dental implant, iliak greft, Lefort I osteotomi, maksillomandibular rekonstrüksiyon

Reconstruction of a Patient with Class III Occlusion with Lefort Osteotomy and Iliac Graft: A Case Report

Bayram Süleymanlı, Fatih Girgin, Onur Yılmaz

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon

Introduction

Lefort I osteotomy is frequently used in the reconstruction of patients with Class III occlusion caused by insufficiency of the maxillary bone. In cases where bone augmentation is required for the rehabilitation of edentulous alveolar ridges with implant treatment, the use of autogenous grafts is considered the gold standard. In cases where the required amount of bone is too much, iliac bone graft is one of the first preferred areas.

Case Report

In the radiographic and clinical examination of the patient who applied to our department for implant treatment, it was decided to extract the teeth with luxation and bone loss. Maxillary advancement was planned because the patient was in class III occlusion and the patient did not want to use a removable prosthesis. Following Lefort I osteotomy, the maxilla was moved 6mm forward. After orthognathic surgery, bone augmentation with iliac graft was planned, since it was determined that there was not enough bone width for implant treatment in the region between the mandible and premolars in the tomography images. Implant treatment of the patient was completed 4 months after the iliac grafting.

Conclusion

In patients with skeletal malocclusion and insufficient bone volume, it may be necessary to apply combined treatments to achieve reconstruction. In difficult cases, success can be achieved with the right treatment planning.

Keywords: dental implant, iliac graft, Lefort I osteotomy, maxillomandibular reconstruction

[PP-072]

Kongenital Lateral Diş Eksikliği Olan Yetersiz Alveolar Krete Sahip Hastanın Dental İmplant Öncesi Simfiz Grefti İle Rehabilitasyonu: Olgu Sunumu

Bayram Süleymanlı, Fatih Girgin, Cem Üngör

Karadeniz Teknik Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Giriş

Kongenital lateral diş eksiklikleri estetik problemlere yol açmaktadır. Bu hastalarda genel tedavi protokolü olarak ortodontik tedavi sonrası implant tedavisi uygulanmasıdır. Ancak bu bölgede çoğunlukla implant yapımı için gereken kemik genişliği bulunmamaktadır.

Olgu Sunumu

Bilateral kongenital lateral diş eksikliği olan ve ortodontik tedavisi devam eden hasta lateral diş bölgelerine implant tedavisi için bölümümüze başvurmuştur. Klinik ve radyografik muayeneler sonucu ilgili bölgelere kemik augmentasyonu planlanmıştır. Simfiz bölgesinden orta hatta protuberensi koruyacak şekilde bilateral olarak alınan otojen kemik grefti her iki bölgeye mini vida ile fikse edilmiştir. 4 ay sonra implant tedavisi yapılmıştır.

Sonuç

Kongenital lateral diş eksikliği olan ve defekti bulunan hastalarda implant tedavisi öncesi otojen kemik augmentasyonu ile estetik olarak tatmin edici sonuçlar alınabilir.

Anahtar Kelimeler: dental implant, kongenital lateral diş eksikliği, simfiz greft

Rehabilitation Of A Patient With Congenital Lateral Tooth Missing And Inadequate Alveolar Crest With Symphysis Graft Before Dental Implant: A Case Report

Bayram Süleymanlı, Fatih Girgin, Cem Üngör

Karadeniz Technical University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon

Introduction

Congenital lateral tooth missing cause aesthetic problems. The general treatment protocol in these patients is implant treatment after orthodontic treatment. However, this region often lacks the bone width required for implant construction.

Case Report

The patient with bilateral congenital lateral tooth missing and continuing orthodontic treatment applied to our department for implant treatment in the lateral tooth regions. As a result of clinical and radiographic examinations, bone augmentation was planned for the relevant regions. Autogenous bone graft taken bilaterally from the symphysis region in a way that preserves the midline protuberance was fixed to both regions with mini screws. Implant treatment was performed 4 months later.

Conclusion

Aesthetically satisfactory results can be obtained with autogenous bone augmentation before implant treatment in patients with congenital lateral tooth missing and defect.

Keywords: congenital lateral tooth missing, dental implant, symphysis graft

[PP-073]

Oral Hemanjiom: olgu sunumu

Bayram Süleymanlı, Onur Yılmaz

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Amaç: İyi huylu vasküler lezyonlar kan damarı anormallikleri veya endotel hücre çoğalması sonucunda oluşmaktadır. Hemanjiomalar baş boyun bölgesinde sıklıkla karşılaşılan iyi huylu vasküler tümörlerdir ve yaşam içerisinde ortaya çıkma dönemlerine göre sınıflandırılmaktadırlar. Hemanjiomalar çevre dokularda baskıya sebep olarak fissürlere, ülserlere veya kanamalara, fonksiyonel ve estetik sorunlara yol açabilmektedirler. Literatürde vasküler lezyonların tedavisinde steroid tedavisi, sklerozan tedavi, kriyo terapi ve lazer cerrahisi gibi birçok alternatif yöntemin savunulmasına karşın henüz oral hemanjiomaların tedavisinde evrensel olarak kabul edilmiş bir tedavi protokolü bulunmamaktadır.

Olgu: 35 yaşında erkek hasta. Maksilla sağ bukkal bölgede mor renkte lezyonla kliniğimize başvurmuştur. Yapılan müayene sonucunda oral hemanjiom teşhisi kondu. Lezyon büyük olduğu için steroid enjeksiyonu planlandı. Haftada 1 kere 20 mg/ml prednisolon lezyon içine ve çevresine enjekte edildi. 2 ay sonunda lezyon boyutlarında küçülme görüldü. Lezyon eksize edildi ve kanama olmadan ameliyat sonlandırıldı.

Sonuç: Oral hemanjiom cerrahisi esnasında oluşan komplikasyonlar arasında agresif kanama en çok görülen komplikasyondur. Steroid enjeksiyonu lezyonda skleroterapi etkisine benzer etki göstererek lezyon içindeki damarların skleroze olmasına sebep olarak lezyonun küçülmesini sağlar. Cerrahi eksizyon öncesi 2 ay boyunca kullanım lezyonun boyutlarında küçülmeye ve komplikasyonsuz ve kanamasız eksizyona olanak sağlamıştır.

Anahtar Kelimeler: oral hemanjiom, skleroterapi, vasküler lezyonlar

Oral Hemangioma: a case report

Bayram Süleymanlı, Onur Yılmaz

Karadeniz Technical University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon

Objective: Benign vascular lesions occur as a result of blood vessel abnormalities or endothelial cell proliferation. Hemangiomas are benign vascular tumors that are frequently encountered in the head and neck region and are classified according to the period of their occurrence in life. Hemangiomas can cause fissures, ulcers or bleeding, functional and aesthetic problems by causing pressure on the surrounding tissues. Although many alternative methods such as steroid therapy, sclerosing therapy, cryotherapy and laser surgery are advocated in the literature in the treatment of vascular lesions, there is no universally accepted treatment protocol for the treatment of oral hemangiomas.

Case: A 35-year-old male patient. He applied to our clinic with a purple lesion in the right buccal region of the maxilla. As a result of the examination, the diagnosis of oral hemangioma was made. Steroid injection was planned because the lesion was large. 20 mg/ml prednisolone was injected into and around the lesion once a week. At the end of 2 months, a reduction in the size of the lesion was observed. The lesion was excised and the operation was terminated without bleeding.

Conclusion: Aggressive bleeding is the most common complication during oral hemangioma surgery. Steroid injection has an effect similar to the effect of sclerotherapy in the lesion, causing the vessels in the lesion to sclerose, thereby reducing the lesion. Use for 2 months before surgical excision allowed reduction in the size of the lesion and excision without complications and bleeding.

Keywords: oral hemangioma, sclerotherapy, vascular lesions

[PP-074]

Maksilla premolar bölgede tek implant uygulamasında immediat yükleme: Olgu sunumu

Bayram Süleymanlı, Cem Üngör

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Amaç: Diş hekimliğinde implant uygulamaları, titanyumun biyolojik özelliklerinin keşfedilmesiyle başarılı sonuçlara ulaşmaya başlamıştır. Orijinal tedavi protokolünde implantlar osteointegrasyondan emin olmak için 3-6 aylık iyileşme periyodundan sonra yüklenmekteydi. Bununla birlikte bekleme süresiyle ilgili konforsuzluk ve sıkıntılar hastaların ve klinisyenlerin bu protokole karşı çıkmasına neden olmuştur. Tedavi süresini kısaltma ve hastanın konforunu artırma eğilimiyle, implantların immediat yüklenmesi protokolü alternatif bir yaklaşım olmuştur.

Olgu: Bu olgu sunumunda 38 yaşındaki erkek hasta kliniğimize başvurmuştur. Yapılan klinik ve radyolojik muayene sonrası, hastanın 14 numaralı dişinde kırık tespit edilmiştir. Kırık hattı kemik seviyesinin altına kadar uzandığı için dişin çekimine karar verilmiştir. Dişin çekimini takiben immediate implant yerleştirilmesi ve yüklenmesine karar verilmiştir. Hastanın hazırlığı tamamlandıktan sonra diş çekimi işlemi yapılmıştır. Drillerle implantın yuvası oluşturularak çekim boşluğuna 4.0 mm çapında 12 mm uzunluğunda implant yerleştirilmiştir. Cerrahi işlem bitirildikten sonra geçici abutment takılıp üzerine geçici restorasyon yapılmıştır. Restorasyonun gerekli uyumlandırılmaları tamamlandıktan sonra iyileşme sürecine geçilmiştir. Hasta 6 ay sonra geldiğinde geçici restorasyon sökülmüştür. Ölçü postu takılarak silikon ölçü maddesi ile implantın daimi restorasyon ölçüsü alınmış ve zirkonyum alt yapıli restorasyon yapılmıştır.

Sonuç: Mezial ve distal papil diş çekiminden önceki halinde kalmıştır ve yumuşak dokular orjinaline en yakın şekilde korunmuştur. Premolar bölgede immediat yükleme protokolü iyi bir şekilde çalışmış, konksiyon ve estetiği en iyi şekilde restore etmiştir.

Anahtar Kelimeler: immediat yükleme, dental implant, gingiva

Immediate loading in a single implant application in the maxilla premolar region: a case report

Bayram Süleymanlı, Cem Üngör

Karadeniz Technical University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon

Aim: Implant applications in dentistry have started to achieve successful results with the discovery of the biological properties of titanium. In the original treatment protocol, implants were loaded after a 3-6 month healing period to ensure osteointegration. However, the inconvenience and problems associated with the waiting time caused patients and clinicians to oppose this protocol. With the trend to shorten treatment time and increase patient comfort, the protocol for immediate loading of implants has been an alternative approach.

Case: In this case report, a 38-year-old male patient applied to our clinic. After the clinical and radiological examination, a fracture was detected in the patient's 14th tooth. Since the fracture line extends below the bone level, it was decided to extract the tooth. Following the extraction of the tooth, immediate implant placement and loading was decided. Tooth extraction was done. An implant with a diameter of 4.0 mm and a length of 12 mm was placed in the extraction cavity by creating the slot of the implant with drills. After the surgical procedure was completed, a temporary abutment was placed and a temporary restoration was made on it. After 6 months, a permanent restoration was taken and a zirconium-based restoration was performed.

Conclusion: The mesial and distal papillae remained as they were before the tooth extraction and the soft tissues were preserved as close to the original. The immediate loading protocol in the premolar region worked well, restoring function and aesthetics in the best possible way.

Keywords: immediate loading, dental implant, gingiva

[PP-075]

Unilateral alveol yarığının iliak greft ile rekonstrüksiyonu: olgu sunumu

Bayram Süleymanlı, Cem Üngör

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Amaç: Dudak damak yarıkları yüz estetiğini ve çene-yüz fonksiyonlarını bozan ve tedavisi ekip çalışması ve hastanın uzun süreli takip ve tedavisini gerektiren doğumsal bir anomalidir. Alveol yarığı fonksiyonu ve estetiği etkiler. Alveoler yarık tedavisinde otojen kemik grefti olarak kullanılan birçok donör alan bulunmaktadır. Fakat bunlar içerisinde en sık kullanılan ve altın standart olarak kabul edilen donör alan iliak kresttir. Morbiditesinin düşük olması, estetik açıdan kabul edilebilir bir skar oluşturması, çocuklarda bile yeterli miktarda bulunabilmesi, fazla miktarda canlı osteoblastik hücre içermesi, iki ekibin aynı anda çalışmasına olanak vermesi avantajlarından. İliak kresttin hem anteriorundan hem de posteriorundan kemik grefti alınabilmektedir.

Olgu: 20 yaşında kadın hasta alveol yarığı teşhisi ile kliniğimize başvurmuştur. Hastanın alveol yarığının anterior iliak greft ile rekonstrüksiyonuna karar verilmiştir. Hastadan alınan iliak greft yarık bölgesine uyumlanarak titanium plak ve vida kullanılmadan sıkıştırma yöntemi ile yerleştirilmiştir. Alınan spongios kemik kalan boşlukların doldurulmasında kullanılmıştır. Kollajen membran kullanılarak greftin üzeri kapatılmıştır. Primer kapama sağlanarak ameliyat sonlandırılmıştır. **Sonuç:** Alveoler yarık onarımında, anterior iliak krestten alınan kortikokansellöz kemik greftiyle yapılan greftlemeler yarık bölgesinin rekonstrüksiyonu başarı ile sağlamaktadır. Oluşan kemik bölgeye implant uygulamalarına olanak sağlamış ve oro-nasal ilişkinin kesilmesine sebep olmuştur.

Anahtar Kelimeler: alveol yarığı, anterior iliak greft, rekonstrüksiyon

Reconstruction of unilateral alveolar cleft with iliac graft: a case report

Bayram Süleymanlı, Cem Üngör

Karadeniz Technical University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon

Objective: Cleft lip and palate is a congenital anomaly that disrupts facial aesthetics and maxillofacial functions, and its treatment requires teamwork and long-term follow-up and treatment of the patient. The alveolar cleft affects function and aesthetics. There are many donor areas used as autogenous bone grafts in the treatment of alveolar clefts. However, the most commonly used donor area, which is considered the gold standard, is the iliac crest. Its advantages are that it has low morbidity, creates an aesthetically acceptable scar, can be found in sufficient amounts even in children, contains a large amount of viable osteoblastic cells, and allows two teams to work at the same time. Bone grafts can be taken from both the anterior and posterior of the iliac crest.

Case: A 20-year-old female patient was admitted to our clinic with the diagnosis of alveolar cleft. It was decided to reconstruct the patient's alveolar cleft with an anterior iliac graft. The iliac graft taken from the patient was adapted to the cleft area and placed with compression method without using titanium plates and screws. The removed cancellous bone was used to fill the remaining cavities. The graft was covered using a collagen membrane. The surgery was terminated with primary closure.

Conclusion: In alveolar cleft repair, grafting with corticocancellous bone graft taken from the anterior iliac crest successfully provides reconstruction of the cleft region. The resulting bone allowed implant applications to the area and caused the interruption of the oro-nasal communication.

Keywords: alveolar cleft, anterior iliac graft, reconstruction

[PP-076]

Anterior iliak kemik grefti ile maksilla rekonstrüksiyonu: olgu sunumu

Bayram Süleymanlı, Onur Yılmaz

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Amaç: Maksillofasiyal cerrahide kemik defektlerinin tedavisinde otojen kemik greftleri sıklıkla kullanılır. Kemik deformitelerinin rekonstrüksiyonunda kullanılan rejenerasyon tekniklerindeki gelişmelere rağmen otojen kemik grefti kullanımı halen altın standarttır. Otojen kemik grefti alınan bölge kolay ulaşılabilen ve morbidite riskinin düşük olduğu bir bölge olmalıdır. Iliak krest maksilla ve mandibula rekonstrüksiyonu için yeterince kemik greftinin alınabildiği ekstraoral donör sahalardan biridir. Bu olgu sunumunda rezorbe maksillanın anterior iliak greft ile rekonstrüksiyonu anlatılmaktadır. **Olgu:** 58 yaşında kadın hasta Cawood and Howell VI maksilla ile kliniğimize başvurmuştur. Hastaya anterior iliak greft ile rekonstrüksiyon planlandı. Iliak greft alındı. Hastaya çift taraflı sinüs lift işlemi uygulandı. Alınan kansellöz kemik grefti sinüs lift için kullanıldı. Blok iliak greftler maksilla bukkal bölgeye vidalarla sabitlendi. Vertikal kemik yüksekliğini arttırmak için inferior bölgeye de bloklar yerleştirildi ve vidalarla sabitlendi. Aralarda kalan boşluklar kansellöz kemik ile dolduruldu. Primer kapama sağlandı. Hastaya 6 ay sonra dental implantlar yerleştirildi.

Sonuç: Alveol kret onarımında, anterior iliak krestten alınan kortikokansellöz kemik greftiyle yapılan greftlemeler alveol rekonstrüksiyonunu başarı ile sağlamaktadır. Arttırılan kemik bölgeye implant yerleştirilmesini mümkün kılmış ve hastanın rehabilitasyonu başarı ile sağlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: anterior iliak greft, alveoler rekonstrüksiyon, sinüs lift

Maxillar reconstruction with anterior iliak bone graft: a case report

Bayram Süleymanlı, Onur Yılmaz

Karadeniz Technical University, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Trabzon

Objective: Autogenous bone grafts are frequently used in the treatment of bone defects in maxillofacial surgery. Despite advances in regeneration techniques used in the reconstruction of bone deformities, the use of autogenous bone grafts is still the gold standard. The area where the autogenous bone graft is taken should be an area that is easily accessible and has a low risk of morbidity. The iliac crest is one of the extraoral donor sites where enough bone grafts can be obtained for maxilla and mandible reconstruction. In this case report, reconstruction of the resorbed maxilla with anterior iliak graft is described. **Case:** A 58-year-old female patient was admitted to our clinic with Cawood and Howell VI maxilla. Reconstruction with anterior iliak graft was planned for the patient. The iliac graft was removed. Bilateral sinus lift procedure was applied to the patient. The cancellous bone graft taken was used for sinus lift. Block iliak grafts were fixed to the maxilla buccal region with screws. In order to increase the vertical bone height, blocks were placed in the inferior region and fixed with screws. The spaces between them were filled with cancellous bone. Primary closure was achieved. Dental implants were placed in the patient 6 months later.

Conclusion: In alveolar crest repair, grafting with corticocancellous bone graft taken from the anterior iliak crest successfully provides alveolar reconstruction. The increased bone made it possible to place an implant in the area and the rehabilitation of the patient was successfully achieved.

Keywords: anterior iliak graft, alveolar reconstruction, sinus lift

[PP-077]

TME Bilateral Ankiloz Cerrahisi Olgu Sunumu

Ümit Ertas, Ertan Yalçın, Sema Dutar

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı Erzurum

Giriş: Hastanın alt çene hareketleri ile ankiloz kısıtlanır, konuşma ve çiğneme güçleşir, ağız hijyeni bozulur. TME travmaları TME operasyonları nedeniyle gelişir. Uygulamalı tedavilerin kullanımı, deneysel, yeniden deneme eğitimi ve geliştirme eğitiminde mandibula greftleme amaçlı. Bu sunumda ankiloz hastasının oral kullanım ile tedavisini sunuyoruz. Vaka: 53 yaşındaki hasta ilk olarak ağzını açamama şikayeti ile başvurdu. Bilateral hasta ağız açıklığına bağlı olduğu için nazal entübasyon için anestezi uygulandı. Girişimsel radyolojide maksiller arter embolizasyonu yapılan hasta bir şekilde ameliyathaneye alındı. Lokal anestezi sonrası fasiyal sinir dalları korunarak bilateral temporal üretim preariküler insizyonlar yapıldı. Ankiloz cerrahi ultrasonik testere ile sağda ve solda osteotomlar açıldı. Her iki TME için ankilotik kemikler ve bronşiyal bantlar çıkarıldı. Eski reankiloz topluluğu için, onun iki bölgesi saplı temporal flebi boşluğa dikildi. Ameliyat öncesi "0" olan ağız açıklığı ameliyattan sonra 3 cm olarak ölçülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Tme, Ankiloz, Travma

TMJ Bilateral Ankylose Surgery Case Report

Ümit Ertas, Ertan Yalçın, Sema Dutar

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Dental and Maxillofacial Surgery Erzurum

Introduction: Ankylosis is limited by the lower jaw movements of the patient, speech and chewing become difficult, oral hygiene worsens. Trauma of the TMJ develops due to TMJ operations. Use of applied treatments, experimental, re-attempt training and in development training mandible grafting purposes. In this presentation, we present the treatment of ankylosis patient with oral use

Case Presentation: The 53-year-old patient was admitted first with the complaint of not being able to open his mouth. Bilateral patient was anesthetized to have nasal intubation as it was related to mouth opening. The patient, who underwent maxillary artery embolization in interventional radiology, was somehow taken back to the operating room. After local anesthesia, the facial nerve branches were preserved and bilateral temporal production preauricular incisions were made. Ankylosis surgical ultrasonic saw and osteotomes on the right and left were opened. For both TMJs, the ankylotic bones and bronchial bands were removed. For the former community of reankylosis, his two-site stalked temporal flap was sutured into the cavity. The mouth opening, which was "0" before the operation, was measured as 3 cm after the operation.

Keywords: Tmj, ankylose, trauma

[PP-078]

panfasiyel fraktüre sekonder gelişen kavernozy sinüs trombozu

Ümit Ertas, Ertan Yalçın

atatürk üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız diş ve çene cerrahisi

Giriş: Maksillofasiyal travmalar genel vücut travmalarının %72'sini oluşturmaktadır. Motorlu araç kazaları etiolojisinde ilk sırada yer almakla birlikte diğer darp, iş, ev, spor kazaları ve düşme nedenleri arasında yer almaktadır. Maksillofasiyal travma sonucu tek bir kemikte kırık olabilir, birden fazla yüz kemiğinin birlikte etkilendiği durumlar olabilir. Bu olgu sunumunda, motosiklet kazası sonucu panfasiyel maksillofasiyal fraktür gelişen bir olgu sunulmaktadır.

Vaka:

40 yaşında erkek hasta motosiklet kazası geçirdi ve atatürk üniversitesi hastanesi acil servisine başvurdu. Klinik radyolojik muayenede lefort 3 kırığı ve bilateral burun kırığı tespit edildi. hasta genel anestezi altında ameliyat edildi. Mini plak ve mini vidalarla kırıklar redükte edildi. Kanama kontrolü yapıldıktan sonra dren konuldu. Le fort 3 kırığı olan hastada sol gözde pitoza bağlı kavernozy sinüs trombozu şüphesiyle Mr anjio istendi. Görüntü nöroloji radyoloji bölümleri tarafından ön tanı lehine değerlendirildi. Hastaya clexan 0.6 mg 2x1 başlandı. Şifa ile taburcu edildi. 1 ay sonra nöroloji poliklinik kontrolü önerildi.

Anahtar Kelimeler: kavernozy sinüs trombozu, le fort 3, panfasiyel, fraktür

cavernous sinus thrombosis secondary to panfacial fractures

Ümit Ertas, Ertan Yalçın

the faculty of dentistry at atatürk university, oral and maxillofacial surgery department

Introduction: Maxillofacial traumas constitute 72% of general body traumas. Motor vehicle accidents take the first place in its etiology, but are among the other causes of assault, work, home, sports accidents and falls. As a result of maxillofacial trauma, there may be a fracture in a single bone, there may be cases where multiple facial bones are affected together. In this case report, a case with multiple maxillofacial fractures as a result of a motorcycle accident is presented.

Case Presentation: A 40-year-old male patient who had a motorcycle accident applied to atatürk university hospital emergency service. In the clinical radiological examination, lefort 3 fracture and bilateral nasal fractures were detected. The patient was operated under general anesthesia. fractures were reduced with mini plates and mini screws. Drain is placed after control of bleeding. Mr anjio was requested due to cavernous sinus thrombosis due to ptosis in the left eye, in the patient with le fort 3 fracture. The image was evaluated by neurology radiology departments in favor of prediagnose. Clexan 0.6 mg 2x1 was started to the patient. He was discharged with healing. Neurology polyclinic control was recommended after 1 months.

Keywords: cavernous sinus thrombosis, le fort 3, panfacial, fracture

[PP-079]

Odontojenik keratokist: olgu sunumu

Ümit Ertas, Nurdan Yıldız Mısıroğlu

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ, DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİMDALI

Giriş: Odontojenik keratokistler genellikle mandibula ramusu tutan, ancak hem mandibula hem de maksillada görülen tümörlerdir. Ağız boşluğunda karşılaşılan en agresif kistlerden biridir. Bu olguda kistin eksizyonu ve defekt bölgesinin primer olarak kapatılması amaçlandı.

Vaka: 25 yaşında erkek hasta yüzünün sol tarafında şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Panoramik radyografi, sol mandibulanın arka bölgesinde iyi tanımlanmış multiloküler radyolüsent bir alan gösterdi. Kitle genel anestezi altında intraoral kesi ile ortaya çıkarıldı. Sol mandibulaya cerrahi segmental rezeksiyon yapıldı ve tüm kistik dokular çevre yumuşak doku ile birlikte çıkarıldı. Doku histopatolojik incelemeye gönderildi. Analjezik ve diğer destekleyici tedaviler uygulandı.

Anahtar Kelimeler: keratokist, cerrahi, mandibula

Odontogenic keratocyst: case report

Ümit Ertas, Nurdan Yıldız Mısıroğlu

ATATÜRK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL, DENTAL AND Maxillofacial SURGERY

Introduction: Odontogenic keratocysts are tumors that usually involve the mandible ramus but are seen in both mandible and maxilla. It is one of the most aggressive cysts encountered in the oral cavity. In this case, excision of the cyst and primary closure of the defect area were aimed.

Case Presentation: A 25-year-old male patient was admitted to our clinic with the complaint of swelling on the left side of his face. Panoramic radiography showed a well-defined multilocular radiolucent area in the posterior region of the left mandible. The mass was exposed through an intraoral incision under general anesthesia. A surgical segmental resection was performed on the left mandible and all cystic tissues were removed together with the surrounding soft tissue. The tissue was sent for histopathological examination. Analgesics and other supportive treatments were administered.

Keywords: keratocyst, surgery, mandible

[PP-080]

Rekürrent Ameloblastom Nedeniyle Mandibulanın En Blok Rezeksiyonu: Olgu Sunumu

Ümit Ertas, Ömer Kocaman, Onur Engin Can

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Giriş: Ameloblastom, çeşitli gelişim evrelerindeki epitel hücreleri ve diş dokularından kaynaklanan, odontojenik kökenli en yaygın benign tümördür. Yavaş büyüyen ve lokal olarak agresif bir neoplazmdir. Genellikle 3-4 dekatta ortaya çıkar ve eşit cinsiyet dağılımına sahiptir. Genellikle sürmemiş bir üçüncü molar diş ile ilişkilidir. Yüzde sekseni mandibulada meydana gelir ve çoğunluğu mandibulanın angulus ve ramus bölgelerinde bulunur. Periferik, multikistik ve unikistik olarak alt sınıflamaları vardır. Tedavisi tümörün çıkarılması ve çıkarılmasıdır. mümkünse boyutuna bağlı olarak yeniden yapılandırılması. Vaka: 25 yaşında erkek hasta mandibulada şişlik ve asimetri şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede sol mandibula angulus bölgesinde ekspansiyon mevcuttu. Radyolojik görüntüde sol mandibular angulus ve ramus bölgesinde radyopak sınırları olan radyolüsent multiloküler lezyon vardı. Genel anestezi sonrası hastanın sol mandibula arka bölgesine lokal anestezi uygulandı. Daha sonra sol mandibulanın çıkan ramusu boyunca ve vestibül sulkusta intraoral yaklaşımla yatay bir kesi yapıldı. Hastanın tümörle temas halinde olan 35 numaralı dişi çekildi. Daha sonra frez ile kemik penceresi büyütüldü. Kanama kontrol altına alınarak mandibulanın arka bölgesindeki tümöre ulaşıldı. Daha önce diş merkezde yerleştirilen plak çıkarıldı. Tümör eksize edildi ve sinir korundu. Kemik yüzeylerine Carnoy solüsyonu uygulandı. Kanama kontrolü yapıldıktan sonra submukozal dokular mukozaya sütüre edildi.

Anahtar Kelimeler: rezeksiyon, rekürrent, ameloblastom

En Bloc Resection of the Mandible due to Recurrent Ameloblastoma: Case Report

Ümit Ertas, Ömer Kocaman, Onur Engin Can

Atatürk University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurumtatürk University Faculty of Dentistry, Department of Dental and Maxillofacial Surgery Erzurum

Introduction: Ameloblastoma is the most common benign tumor of odontogenic origin, arising from epithelial cells and dental tissues of various developmental stages. It is a slow growing and locally aggressive neoplasm. It usually occurs in 3-4 decades of life and has an equal sex distribution. It is usually associated with an unerupted third molar.

Case Presentation: A 25-year-old male patient was admitted to our clinic with swelling and asymmetry in the mandible. In the clinical examination, there was swelling in the left mandibular angulus region due to expansion. On the radiological image, there was a radiolucent multicollared lesion with radiopaque borders in the left mandibular angulus and ramus region. Following nasal endotracheal general anesthesia, local anesthesia was applied to the posterior area of the left mandible of the patient. Later, a horizontal incision was made along the ascending ramus of the left mandible and in the vestibule sulcus with an intraoral approach. The patient's tooth number 35, which was in contact with the tumor, was extracted. Then, the bone window was enlarged. By controlling the bleeding, the tumor in the posterior area of the mandible was reached. The plaque, which was previously placed in the outer center, was removed. The tumor was excised, preserving the nerve. Carnoy solution was applied to the bone surfaces. After bleeding control, the submucosal tissues were then sutured to the mucosa.

Keywords: resection, recurrent, ameloblastoma

[PP-081]

Uzun süredir devam eden bilateral temporomandibular eklem (tme) çıkığı cerrahi tedavisi

Ümit Ertaş, Ertan Yalçın

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ, DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİMDALI

Giriş: Uzamış TME çıkığı nadir görülen bir durumdur ve genellikle 1 aydan fazla tedavi edilmeyen akut veya tekrarlayan çıkıklardan kaynaklanır. Kondil glenoid fossadan çıkarken eklem diski, kondil ve artiküler eminens arasında fibröz yapışıklıklar gelişir. Gecikmiş tedavi, fibrozise ve boş glenoid fossa'yı işgal eden retrodiskal dokuların skarlaşmasına, ayrıca çiğneme kas spazmlarına, eklem ankilozuna ve redüksiyonu daha da inhibe eden TME dejenerasyonuna yol açar.

Vaka:: 71 yaşında erkek hasta, yakınları tarafından ağzını kapatamama şikayeti ile acil servise getirildi. Klinik ve radyolojik muayenede bilateral mandibula çıkığı tespit edildi. Hastanın SVO nedeniyle uzun süreli yoğun bakım öyküsü olduğu öğrenildi. Hastaya genel anestezi altında redüksiyon denendi. Başarısız olunca bilateral eminektomi ve kondilektomi yapıldı. Mandibula redükte edilerek ağız kapaması sağlandı.

Anahtar Kelimeler: DİSLOKASYON, TME, EMİNEKTOMİ

Long-standing bilateral temporomandibular joint (tmj) dislocation surgery treatment

Ümit Ertaş, Ertan Yalçın

ATATÜRK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL, DENTAL AND Maxillofacial SURGERY

Introduction: Prolonged TMJ dislocation is a rare condition and usually results from acute or recurrent dislocations that are left untreated for more than 1 month [11]. As the condyle exits the glenoid fossa, fibrous adhesions develop between the articular disc, condyle, and articular eminence. Delayed treatment leads to fibrosis and scarring of retrodiskal tissues occupying the empty glenoid fossa, as well as masticatory muscle spasms, joint ankylosis, and TMJ degeneration further inhibiting reduction.

Case Presentation:: A 71-year-old male patient was brought to the emergency department by his relatives with the complaint of not closing the mouth. Bilateral mandibular dislocation was detected in the clinical and radiological examination. It was learned that the patient had a long-term intensive care history due to SVO.Reduction was attempted under general anesthesia for the patient. When it failed, bilateral eminectomy and condylectomy were performed. The mandible was reductated and mouth closure was provided.

Keywords: DISLOCATION, TMJ, EMINECTOMY

[PP-082]

Habitual Temporomandibular Eklem (TME) Dislokasyonu Nedeniyle Eminektomi: Olgu Sunumu

Ümit Ertas, Nevzat Çakmak, Eda Özbilge

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Giriş: Temporomandibular eklem (tmj) dislokasyonu, eklemin açık pozisyonda sabitlendiği ve herhangi bir kayma hareketine izin vermeyen bir pozisyonda kaldığı, kondilin artiküler eminensi geçerek aşırı ileri hareketi olarak tanımlanır. Literatürde uzun süreli çıkık öyküsü varlığında cerrahi tedavilerin uygulanması gerektiği bildirilmiştir. Eminektominin kondiler yoldaki engeli ortadan kaldırmak için etkili bir tedavi yöntemi olduğu ve tekrarlama olasılığının çok düşük olduğu belirtilmektedir. Vaka: Bu olgu sunumunda, yaklaşık 2 yıldır TME çıkığı şikayetleri olan 25 yaşında kadın hastanın baş ağrısı ve mandibula dislokasyonu ile tedavisi anlatılmaktadır. Hasta TME bölgesinde ağrı, çiğneme ve konuşmada güçlük, zaman zaman ağzını kapatamama şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Hastanın maksimum ağız açıklığı 38 mm, lateral hareket miktarı ise yaklaşık 12 mm idi. Konservatif tedavilerin başarısız olması nedeniyle hastaya bilateral TME eminektomi tedavisi uygulanmasına karar verildi.

Anahtar Kelimeler: Eminektomi, dislokasyon, tme

Eminectomy due to Habitual Temporomandibular Joint (TMJ) Dislocation A Case Report

Ümit Ertas, Nevzat Çakmak, Eda Özbilge

Atatürk University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum

Introduction: Temporomandibular joint (tmj) dislocation is defined as the excessive forward movement of the condyle past the articular eminence, where the joint is fixed in the open position and remains in a position that does not allow any sliding movement. It has been reported in the literature that surgical treatments should be applied in the presence of long-term dislocation histories. It is stated that eminectomy is an effective treatment method for removing the obstacle in the condylar path and the probability of recurrence is very low.

Case Presentation: In this case report, the treatment of a 25-year-old female patient with TMJ dislocation complaints for about 2 years with headache and mandibula dislocation. The patient applied to our clinic with complaints of pain in the TMJ region, difficulty in chewing and speaking, and inability to close his mouth from time to time. The patient's maximum mouth opening was 38 mm, and the amount of lateral movement was approximately 12 mm. Due to the failure of conservative treatments, it was decided to apply bilateral TMJ eminectomy treatment to the patient.

Keywords: eminectomy, dislocation, tmj

[PP-083]

İnfracorbital Rim ve Blowout kırıklarının cerrahi tedavisi: olgu sunumu

Ümit Ertas, Nurdan Yıldız Mısıroğlu, Ümit Gülsevinç

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Erzurum

Giriş: orbita kırıkları basit veya karmaşık olabilir. Zıt kuvvetin bir sonucu olarak orbita tabanının çökmesiyle kırılan parça gözden orbitaya doğru hareket etmişse buna blow-out denir. Kafatasına doğru hareket ettiyse buna blow-in denir. Bu vaka raporunda, blow-out olan bir hastanın tedavisi anlatılacaktır. Bu tür bir kırık yüksek enerji gerektirdiğinden beyin hasarı muhtemeldir.

Vaka: 34 yaşında kadın hasta travma nedeniyle Atatürk Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastanesi Çene Cerrahisi servisine sevk edildi. Hastanın klinik ve radyolojik muayenesi sonucunda sağ göz çevresinde patlama tipi kırık olduğu görüldü. Hastanın nörolojik ve görme sorunu yoktu. Hasta genel anestezi altında oral entübasyon ile ameliyat edildi. İnfraorbital bölgeye lokal anestezi uygulandı. Travmaya bağlı ekstraoral yara bölgesinden anatomik yapılar korunarak künt diseksiyon ile kırık hattına ulaşıldı. İnfraorbital ve maksiller ön duvar kollaps şeklinde kötü parçalanmış bir kırık olduğu ve infraorbital sinirin kırık fragmanları arasında kopmuş ve ciddi şekilde hasar görmüş olması nedeniyle sinir kesisi tamir edilemedi. Kemik parçaları yeniden yapılandırıldı ve 2 mikroplak ve mikro vida ile sabitlendi. Tüm yara dudakları primer olarak kapatıldı.

Anahtar Kelimeler: kırık, orbita, plak

Surgery treatment of infra orbital rim and blow-out fracture:case report

Ümit Ertas, Nurdan Yıldız Mısıroğlu, Ümit Gülsevinç

Atatürk university faculty of dentistry oral and maxillofacial surgery

Introduction: Orbital fractures can be simple or complex. The collapse of the orbital floor as a result of the opposing blunt force is called blow-out. If the broken piece has moved from the eye to the orbit, it is called blow-in. If it has moved towards the cranium, it is called a blow-up. In this case report, the treatment of a patient with a blow out fracture will be explained. Brain damage is likely because this type of fracture requires high energy

Case Presentation: A 34-year-old female patient was referred to Atatürk University Health Practice and Research Hospital Maxillofacial surgery service due to trauma. As a result of the clinical and radiological examination of the patient, it was observed that there was a blow-out type fracture in the right orbit. The patient did not have any neurological or visual problems. The patient was operated under general anesthesia with oral intubation. Local anesthesia was applied to the infraorbital region. The fracture line was reached by blunt dissection by preserving the anatomical structures from the extraoral wound area caused by trauma. The nerve incision could not be repaired because the infraorbital and maxillary anterior wall was a badly comminuted fracture in the form of collapse, and the infraorbital nerve was severed and severely damaged between the fracture fragments. The bone fragments were reconstructed and fixed with 2 microplates and microscrews. All wound lips were closed primarily.

Keywords: fractur, orbita, plate

[PP-084]

Kondiler hiperplaziye bağlı yüz asimetrisinin kondilektomi ve bimaxiller osteotomi ile tedavisi: bir olgu sunumu

Ümit Ertas, Ümid Babayev, Sema Dutar

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİğİ FAKÜLTESİ AğIZ, DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİMDALI

Giriş: TME Ankilozu varlığında hastaların alt çene hareketleri kısıtlanır, konuşma ve çiğneme fonksiyonları zorlaşır ve ağız hijyeni bozulur. TME ankilozu genellikle travma, enfeksiyon ve geçirilmiş TME ameliyatlarına bağlı olarak gelişir. Uygulanan tedavilerin amacı gelişim dönemindeki bireylerde fonksiyonu iyileştirmek, reankilozu önlemek ve simetrik mandibulanın gelişmesini sağlamaktır. Bu sunumda TME

Ankiloz cerrahisi sonrası reankiloz gelişen bir hastada intraoral yaklaşımla ankiloz tedavisini sunmak.

Vaka: 30 yaşında kadın hasta son bir yıldır artan asimetri ve son 3 aydır ağız açma Şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Hastanın anamnezinde herhangi bir sistemik hastalık, geçirilmiş ameliyat ve enfeksiyon durumu bildirilmedi. Hasta genel anestezi altında opere edildi ve bilateral preariküler bölgeye lokal anestezi uygulandı. Preariküler insizyonu takiben dokular künt diseksiyon ile diseke edilerek fasiyal sinir dalları korunarak flep kaldırıldı. eklem boşluğuna ulaşılır. Daha önce olmayan kondil yüzeyinde ve artiküler fossada ossifikasyon görüldü. eklem yüzeyleri debride edildi. İntraoperatif kontrolde eklem hareketlerinin sorunsuz gerçekleştiği gözlemlendi. kanama kontrol altına alındı.

Anahtar Kelimeler: kondiler hiperplazi, fasiyal asimetri, kondilektomi

treatment of facial asymmetry due to condylar hyperplasia with condylectomy and bimaxillary osteotomy: a case report

Ümit Ertas, Ümid Babayev, Sema Dutar

ATATÜRK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL, DENTAL AND Maxillofacial SURGERY

Introduction:: In the presence of TMJ Ankylosis, patients' lower jaw movements are restricted, speech and chewing functions are difficult, and oral hygiene is impaired. TMJ ankylosis usually develops due to trauma, infection and previous TMJ surgeries. The aim of the treatments applied is to improve the function, prevent reankylosis and ensure the development of the symmetrical mandible in individuals in the developmental period. TME in this presentation

To present ankylosis treatment with an intraoral approach in a patient who developed reankylosis after ankylosis surgery.

Case Presentation:A 30-year-old female patient applied to our department with the complaints of increasing asymmetry in the last year and mouth opening in the last 3 months. In the anamnesis of the patient, no systemic disease, previous surgery and infection status were reported. The patient was operated under general anesthesia, and local anesthesia was applied to the bilateral preauricular region. Following the preauricular incision, the tissues were dissected by blunt dissection and the facial nerve branches were preserved, and the flap was lifted. joint space is reached. Ossification was seen in the condyle surface and articular fossa, which did not exist before. articular surfaces were debrided. In the intraoperative control, joint movements were observed to occur without any problems. bleeding was controlled.

Keywords: condylar hyperplasia, facial asymmetry, condylectomy

[PP-085]

Çocukluk Çağı Travmasına Bağlı Bilateral TME Ankilozu: Olgu Sunumu

Ümit Ertas, Oğuz Yüce, Ömer Kocaman

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Giriş: TME Ankilozu varlığında hastaların alt çene hareketleri kısıtlanır, konuşma ve çiğneme fonksiyonları zorlaşır ve ağız hijyeni bozulur. TME ankilozu genellikle travma, enfeksiyon ve geçirilmiş TME ameliyatlarına bağlı olarak gelişir. Uygulanan tedavilerin amacı gelişim dönemindeki bireylerde fonksiyonu iyileştirmek, reankilozu önlemek ve simetrik mandibula gelişimini sağlamaktır. Bu sunumda ankiloz gelişen bir hastada intraoral yaklaşımla ankiloz tedavisini sunuyoruz. Vaka: 23 yaşında erkek hasta ağzını açamama şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hasta 24 yıl önce bir şantiyeden düşme sonucu kondilde ankiloz gelişmiş ve 4 ameliyat geçirmişti. Yüksekten düşme öyküsü ve sol tarafında ankiloz öyküsü vardı. TME ankilozu olan hasta nazal entübasyon sonrası uyutulmuştur. Fibröz ankilozu olan dokular musonix ile rezeke edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: musonix, ankiloz, tme

Bilateral TMJ Ankylose because of Childhood Trauma:Case Report

Ümit Ertas, Oğuz Yüce, Ömer Kocaman

Atatürk University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurumtatürk University Faculty of Dentistry, Department of Dental and Maxillofacial Surgery Erzurum

Introduction: In the presence of TMJ Ankylosis, patients' lower jaw movements are restricted, speech and chewing functions become difficult, and oral hygiene worsens. TMJ ankylosis usually develops due to trauma, infection and previous TMJ surgeries. The aim of the treatments applied is to improve the function, to prevent reankylosis and to provide the development of symmetrical mandible in individuals in the developmental period. In this presentation, we present ankylosis treatment with intraoral approach in a patient who developed ankylosis.

Case Presentation:A 23-year-old male patient applied to our clinic with the complaint of inability to open his mouth. The patient had ankylosis as a result of falling from a construction site 24 years ago and had undergone 4 operations. He had a history of falling from a height and had ankylosis on the left side. The patient with TMJ ankylosis was put to sleep after nasal intubation. Tissues with fibrous ankylosis were resected with musonix.

Keywords: musonix, ankylose, tmj

[PP-086]

Subkondiler bölgedeki gömülü diş ile ilişkili dentigeröz kist: Olgu sunumu

Ümit Ertaş, Ertan Yalçın, Ulvi Novruzov

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Erzurum

Giriş: Odontojenik kistler maksillofasiyal, genişletilebilir en yaygın kist oluşturan formüldür. Geleneksel olanda, keratokistler, vedentigeröz kistleri içeren kendi kendini geliştiren bir gruba ve radiküler, rezidüel, paradental kistlerle ilgili inflamatuvar bir gruba ayrılır. Enflamatuvar odontojenik kistler yüksek büyüme potansiyeline sahiptir. Gelişimsel kistler asemptomatiktir, kortikal genişlemeye ve yıkıma neden olma potansiyeline sahiptir.

Vaka: 22 yaşında bayan hastaya nazal etga sonrası sol mandibula bölgesine lokal anestezi uygulandı. intraoral yatay insizyondan sonra flep serbest bırakıldı ve diseke edildi. kondildeki kist için yeterli miktarda kemik dokusu çıkarıldı ve mevcut radyopak kitle (diş) çıkarıldı. dişlerin etrafındaki kistik oluşum kürete edildi ve irrigasyon yapıldı. carnoy solusyonu kaviteye uygulandı. kanama kontrolü sağlandı. flep birincil olarak kapatıldı. değerlendirme için gönderilen patoloji örneği. dentigeröz kist olarak tanımlanan patoloji sonucu görüldü.

Anahtar Kelimeler: diş, gelişimsel, kist

Dentigerous cyst associated with an ectopic tooth in the subcondylar area: Case report

Ümit Ertaş, Ertan Yalçın, Ulvi Novruzov

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Dental and Maxillofacial Surgery Erzurum

Introduction: Odontogenic cysts maxillofacial, expandable is the most common cyst-forming formula. In the traditional one, keratocysts are divided into a self-developmental group that includes vedentigerous cysts, and an inflammatory group related to radicular, residual, paradental cysts. Inflammatory odontogenic cysts will be able to wash and grow to be taken away, depending on the replacement of equipment cysts as good aids. It is asymptomatic in developmental growth, has the potential to cause undergrowth and cortical expansion and erosion

Case Presentation: a 22-year-old female patient was applied to local anesthesia in the left mandibular region following the nasal etga. after intraoral horizontal incision, the flap was released and dissected. a sufficient amount of bone tissue was removed for the cyst in the condil and the existing radiopaque mass (tooth) was removed. the cystic formation around the teeth was excluded and irrigation was done. carnoy solution applies to the cavity. bleeding control was established. flep was closed primary. pathology sample sent for assessment. pathology result defined as dentigerous cyst

Keywords: cyst, developmental, tooth

[PP-087]

Gorlin-Goltz sendromu ile ilişkili multiple keratokistler: Bir olgu sunumu

Ümit Ertas, Ümid Babayev, Eda Özbilge

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Giriş: Gorlin-Goltz sendromu, çenelerde ve vücudun diğer bölümlerinde çok sayıda kist ile karakterize bir sendromdur. Çenelerde birden fazla bölgede görülen keratokistler ile karakterizedir. Ayrıca özellikle saçlı deride cilt kanserlerinin görülme sıklığı yüksektir. Genetik olarak kalıtsal olabilirler.

Vaka: 14 yaşında erkek hasta, sağda sol maksillada dişeti bukkal ve vertikal kesiler yapıldıktan sonra flep kaldırılarak tümör dokusu eksize edildi ve carnoy solüsyonu uygulandı. Tümörle ilgili 27, 28 ve 18 numaralı dişler çekildi. Sağ ve sol maksillaya birer adet penröz dren yerleştirildi.

Anahtar Kelimeler: multiple keratokist, gorlin goltz sendromu, carnoy solüsyonu

Multiple keratocysts in association with Gorlin-Goltz syndrome: A case report

Ümit Ertas, Ümid Babayev, Eda Özbilge

Atatürk University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Erzurum

Introduction: Gorlin-Goltz syndrome is a syndrome characterized by multiple cysts in the jaws and other parts of the body. It is characterized by keratocysts seen in multiple regions in the jaws. In addition, the incidence of skin cancers, especially in the scalp, is high. They can be genetically inherited.

Case Presentation:

14-year-old male patient, after gingiva buccal and vertical incisions in the left maxilla on the right side, the flap was lifted, the tumor tissue was excised, and carnoy solution was applied. Tumor-related teeth 27, 28 and 18 were extracted. One pendrous drain was placed in the right and left maxilla.

Keywords: Multiple keratocysts, Gorlin Goltz syndrome, carnoy solution

[PP-088]

Ateşli silah yaralanmasına bağlı mandibuladaki doku kaybının maksillofasiyal rekonstrüksiyonu: Olgu sunumu

Ümit Ertas, Ertan Yalçın, Nurdan Yıldız Mısıroğlu
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı Erzurum

Giriş: Maksillofasiyal bölgede yüksek enerjili tüfeklerle yapılan intihar girişimlerine bağlı yaralanmalar çok zor ve yorucu bir mücadeleyi beraberinde getirir. Geçmişte bu tür yaralanmalar debridman ve hemostaz ile tedavi edilirken, mevcut yumuşak doku mümkün olduğunca kapatılır, geç dönemde ise kemik ve yumuşak doku rekonstrüksiyonu yapılırdı. Kliniğimizde bu yaklaşım tamiri zor hatta imkansız olan deformitelere yol açtığı için tercih edilmedi ve hastaya erken primer tedavi verildi. Vaka: 20 yaşında erkek hastaya nazal entübasyon sonrası ilgili bölgelere lokal anestezi uygulandı. Kurşun deliğinin bulunduğu ağız içi ve açısız bölgeden submandibuler yaklaşımla kırık hattına ulaşıldı. Hastanın 32,33,34 numaralı dişlerinin yaralanma sonucu kaybolduğu ve sol mental, mandibular ve lingual sinirlerinin koptuğu görüldü. mikrocerrahi ile dikildi. Kırık bölgesindeki kayıp kemik miktarı ölçüldü ve bu ölçüme göre iliak kanat bölgesine girildi. Künt diseksiyon ve koter yardımı ile iliak kanada ulaşıldı ve gerekli greft materyali alındı. İliaktan kas ve fasya flepleri çıkarıldı ve intraoral kemik grefti ile doku kaybının yerleştirildiği alan kapatıldı. Greft uygulandıktan sonra 1 rekoplağı ve 3 miniplak iliak greft ile 15 vida kullanılarak rekonstrükte edildi.

Anahtar Kelimeler: iliyak, mandibula, silah

Maxillofacial reconstruction of mandible tissue loss due to gunshot injury: Case report

Ümit Ertas, Ertan Yalçın, Nurdan Yıldız Mısıroğlu
Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Dental and Maxillofacial Surgery Erzurum

Introduction: Injuries related to suicide attempts with high-energy rifles in the maxillofacial region bring along a very difficult and tiring struggle. In the past, such injuries were treated with debridement and hemostasis followed by closure of the existing soft tissue as much as possible, and bone and soft tissue reconstruction in the late period. This approach was abandoned in our clinic, as it led to deformities that are difficult or even impossible to repair, and the patient was given early primary definitive treatment.

Case Presentation: A 20-year-old male patient was administered local anesthesia to the relevant areas following nasal etching. The fracture line was reached with a submandibular approach from the intraoral and angular region where the bullet hole was located. It was observed that the patient's teeth 32,33,34 were lost as a result of injury and the left mental, mandibular and lingual nerves were severed. sutured with microsurgery. The amount of bone lost in the fracture area was measured and the iliac wing region was entered according to this measurement. The iliac wing was reached with the help of blunt dissection and cautery, and the necessary graft material was taken. Muscle and fascia flaps were removed from the iliac, and the area where the tissue loss was placed with intraoral bone graft was closed. After the graft was applied, 1 copy and 3 miniplates were reconstructed with iliac graft using 15 screws.

Keywords: iliac, mandible, gun

[PP-089]

İliak kemik ile mandibular rekonstrüksiyon

Ümit Ertas, Ertan Yalçın, Nurdan Yıldız Mısıroğlu

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı Erzurum

Giriş: Mandibula rekonstrüksiyonu baş boyun cerrahisi uygulamalarında en zorlu konulardan biridir. Mandibula, yüz hatları, konuşma, çiğneme ve yutma açısından oldukça önemli olan baş ve boyun yapılarında fonksiyonel ve kozmetik bir paya sahiptir. Mandibula rekonstrüksiyonunda en önemli faktörler, mandibulanın devamlılığının sağlanması yanında kemikli alveol tabanının oluşturulması, yumuşak doku defektlerinin kapatılması ve iyi kozmetik sonuçlar elde edilmesidir. Vaka: DIŞ MERKEZDE AMELİYAT EDİLEN HASTANIN SAĞ MANDİBULA ANGULUS'TAN SOL KORPUS BÖLGESİNE KEŞİNLİKLE VESTİBÜLER KESİMİ SONRASINDA TAM KALINLIK FLAP ÇIKARTILMIŞTIR.. İHTİYACIMIZ OLAN GREFTİN HACMİ ÖLÇÜLÜR VE İLIAK KANANA GİRİLİR. İLIAK KANAT KÜNT DİSEKSİYON VE DİKKATLE ULAŞILMIŞ, GEREKLİ GREFT MALZEME TOPLANMIŞ VE ORAL BÖLGEYE AKTARILMIŞTIR. İLIAK BÖLGESİNDEN YAĞ GREFT ALINMIŞTIR. KUSURLU BÖLGELERE KEMİK GREFTİ YERLEŞTİRİLMİŞTİR SONRA HEMOSTAZ SAĞLANDI. FRAGMANLAR NORMAL ANATOMİK KONUMUNDA VE MİNİ YARDIMI İLE MİNİ VİDA PARÇALARI MİNİ SİNİRDEN UZAK, SİNİR ÜSTÜNDE BİR ALTINDA, SABİTLENDİLER. BUNDAN SONRA SOL TARAFTA GEÇİLDİ. VE SİNİRİN İNTAK OLMADIĞI GÖRÜLDÜ. KIRIK HATTI AÇILDI. FRAGMANLAR NORMAL ANATOMİK KONUMA GETİRİLDİ. 2 PLAK YARDIMIYLA SABİTLENDİ

Anahtar Kelimeler: greft, iliyak, mandibula

Mandibular reconstruction with iliac bone

Ümit Ertas, Ertan Yalçın, Nurdan Yıldız Mısıroğlu

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Dental and Maxillofacial Surgery Erzurum

Introduction: Mandible reconstruction is one of the most challenging issues in head and neck surgery applications. The mandible has a functional and cosmetic share in the head and neck structures, which is very important in terms of facial contours, speech, chewing and swallowing. The most important factors in mandible reconstruction are to ensure the continuity of the mandible, as well as to establish the osseous alveolar floor, close the soft tissue defects and achieve good cosmetic results.

Case Presentation: FULL THICKNESS FLAP WAS REMOVED AFTER VESTIBULAR INCISION FROM RIGHT MANDIBULA ANGULUS TO LEFT CORPUS REGION OF THE PATIENT WHO WAS OPERATED AT AN OUTER CENTER.. THE VOLUME OF THE GRAFT WE NEED IS MEASURED AND SAVED AND THE ILIAC WING IS ENTERED. ILIAC WING WAS REACHED BY BLEND DISSECTION AND CAUTION, THE NECESSARY GRAFT MATERIAL WAS COLLECTED AND TRANSFERRED TO THE ORAL REGION. FAT GRAFT WAS TAKEN FROM ILIAC REGION. BONE GRAFT WAS PLACED ON DEFECTIVE AREAS. HEMOSTASIS WAS OBSERVED. THE FRAGMANS WERE REDUCTED IN NORMAL ANATOMIC POSITION AND WERE FIXED WITH THE HELP OF MINI, PIECES OF MINI SCREW, AWAY FROM THE MENTAL NERVE, ONE UNDER AND ONE ABOVE THE NERVE. AFTER THAT, IT WAS PASSED TO THE LEFT SIDE. AND IT WAS OBSERVED THAT THE MENTAL NERVE WAS NOT INTAKT. BROKEN LINE RELEASED. FRAGMENTS WERE REDUCTED IN NORMAL ANATOMICAL POSITION. IT WAS FIXED WITH THE HELP OF 2 PLATES

Keywords: greft, iliac, mandible

[PP-090]

Oral Skuamöz Hücreli Karsinomun Hemimaksillektomi İle Tedavisi: Olgu Sunumu

Ümit Ertas, Nurdan Yıldız Mısıroğlu, Ümid Babayev
Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı Erzurum

Giriş: Skuamöz hücreli karsinom, ağız boşluğundaki malign tümörlerin %90'ından fazlasını oluşturur. Sıklıkla 40 yaş üstü erkeklerde görülür. Tütün ürünleri, sigara, alkol kullanımı, kötü ağız hijyeni, kötü beslenme, viral faktörler ve kronik tahriş en önemli nedenler arasındadır. İlk klinik bulgu genellikle ağrısız ülser oluşumudur. En popüler alanlar; dil, ağız tabanı, alveolar kret ve sert damak.

Vaka: 58 yaşında kadın hasta tek taraflı burun tıkanıklığı, yüzde şişlik ve burun akıntısı şikayetleri ile kliniğimize başvurdu. Klinik ve radyolojik muayene sonucunda hastaya SCC tanısı konuldu. Hastaya sağ maksiller bölgeden parsiyel maksillektomi ameliyatı yapıldı.

Anahtar Kelimeler: hemimaksillektomi, skuamöz hücreli karsinom, rezeksiyon

Treatment of Oral Squamous Cell Carcinoma With Hemimaxillectomy:Case Report

Ümit Ertas, Nurdan Yıldız Mısıroğlu, Ümid Babayev
Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Dental and Maxillofacial Surgery Erzurum

Introduction: Squamous cell carcinoma accounts for more than 90% of malignant tumors in the oral cavity. It is frequently observed in men over 40 years old. Tobacco products, smoking, alcohol use, poor oral hygiene, poor nutrition, viral factors and chronic irritation are among the most important causes. The first clinical finding is usually painless ulcer formation. The most popular areas are; tongue, base of mouth, alveolar crest and hard palate.

Case Presentation: A 58-year-old woman presented to our clinic with complaints of unilateral nasal congestion, facial swelling and runny nose. As a result of clinical and radiological examination, the patient was diagnosed with SCC. The patient underwent partial maxillectomy surgery on the right maxillary region.

Keywords: hemimaxillectomy, squamous cell carcinoma, resection

[PP-091]

Faringeal flep kullanılarak uvuloplasti: Olgu sunumu

Ümit Ertas, Ömer Kocaman

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı Erzurum

Giriş: Submukoz damak yarığı olan hastalar rutin değerlendirmelerinde anatomik görüntülerin belirsiz olması nedeniyle gözden kaçabilmektedir. Bu hastalara konuşma bozukluğu, arkadaşlarına uyum sağlamada güçlük ve buna bağlı sosyal sorunlar nedeniyle ileri yaşlarda tanı konulabilir. Submukoz yarık damak nedeniyle velofaringeal yetmezlik görülebilir. Bulgular genellikle hipernasalite ve buna bağlı olarak gelişebilen kompensatuar artikülasyon bozukluklarıdır. Bu olgu sunumunda submukozal yarığa bağlı velofaringeal yetmezliğin tedavisi anlatılmaktadır. **Vaka:** 15 yaşında konuşma güçlüğü şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Hastada yapılan klinik ve radyolojik muayeneye göre submukozal damak yarığına bağlı velofaringeal yetmezlik mevcuttu. Hasta genel anestezi altında oral entübasyon ile ameliyat edildi. Yarık hattının çevresinden kesiler yapıldı ve yarı kalınlıktaki flep çıkarıldı. Flep bukkolingual ve meziodistal yönlerde künt diseksiyon ile gerdirildi. Daha sonra farinks arka duvarında insizyon ve künt diseksiyon ile faringeal flep çıkarıldı. Flep gerdirilerek yumuşak damak bölgesine getirildi ve kas anastomozları sağlandı. Yarık bölgesi primer kapatıldı. Hastaya ameliyat sonrası analjezik ve antibiyotik verildi.

Anahtar Kelimeler: farinks, flep, yarık

Uvuloplasty with pharyngeal flaps:Case report

Ümit Ertas, Ömer Kocaman

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Dental and Maxillofacial Surgery Erzurum

Introduction: Patients with submucous cleft palate can be missed due to vague anatomical images in their routine evaluation. These patients can be diagnosed at advanced ages during advanced evaluation due to speech disorder, difficulty in adapting to their friends and related social problems. Velopharyngeal insufficiency due to submucous cleft palate may be seen. Findings are often hypernasality and compensatory articulation disorders that can develop accordingly. this case report, the treatment of velopharyngeal insufficiency due to submucosal cleft is described.

Case Presentation: At the age of 15, she applied to our clinic with the complaint of speech difficulties. According to the clinical and radiological examination performed in the patient, there was a velopharyngeal insufficiency due to submucosal cleft palate. The patient was operated under general anesthesia with oral intubation. Incisions were made around the cleft line and the half-thickness flap was removed. The flap was stretched by blunt dissection in the buccolingual and mesiodistal directions. Then, the pharyngeal flap was removed by incision and blunt dissection in the posterior wall of the pharynx. The flap was stretched and brought to the soft palate area, and muscle anastomoses were provided. The slit line primary was closed. The patient was prescribed analgesics and antibiotics after surgery

Keywords: cleft, flep, pharynx

[PP-092]

Mandibular Kondil Kırığının Kischner Tel ile Stabilizasyonu Açık Redüksiyon: Olgu Sunumu

Ümit Ertaş, Sema Dutar

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Erzurum

Giriş: Maksillofasiyal kırıklar nadiren görülür ve en sık çocuklarda kondil kırığı olarak görülür. Kondil kırıkları, sıklıkla gözden kaçan ve yanlış teşhis edilen yaygın baş boyun bölgesi kırıklarından biridir. Mandibular kondil kırıkları maloklüzyona, temporomandibular disfonksiyonlara, mandibular büyümede obstrüksiyona ve temporomandibular eklem ankilozuna neden olabilir. Bu kırıkların erken teşhisi ve tedavisi mutlak bir önem taşımaktadır. Kondil kırıklarında iki temel tedavi yaklaşımı vardır: Fonksiyonel ve cerrahi

Vaka: 21 yaşında hasta merdivenden düşme nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastanın sol kondil ve simfiz bölgesinde deplase kırığı vardı. Hastada sınırlı ağız açıklığı ve sol kulak önünde ağrı vardı. Hasta genel anestezi altında ameliyat edildi. Preauriküler kesi ile kırık hattına ulaşıldı. Kırık fragman Kishner teli ile sabitlendi. Simfiz bölgesindeki kırığa ağız içi kesi ile ulaşıldı ve kırık kısımlar plak ile tespit edildi. Postop ağız açıklığı normal, oklüzyon düzgündü. 2 hafta sonra Kishner telleri çıkarıldı.

Anahtar Kelimeler: kondil fraktürü, kischner teli, intermaksiller fiksasyon

Open Reduction Of Mandibular Condyle Fracture With Kischner Wire Stabilization: Case Report

Ümit Ertaş, Sema Dutar

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Dental and Maxillofacial Surgery Erzurum

Introduction: Maxillofacial fractures are rarely observed and most commonly occur as condyle fractures in children. Condyle fractures are one of the common head and neck region fractures, that are often overlooked and misdiagnosed. Fractures of mandibular condyle may cause malocclusion, temporomandibular dysfunctions, obstruction of mandibular growth and temporomandibular joint ankylosis. Early diagnosis and treatment of these fracture carries an imperative importance. There are two basic treatment approaches for condylar fractures: Functional and surgical

Case Presentation: 21-year-old patients were admitted to our clinic due to falling from a ladder. The patient had a displaced fracture in the left condyle and symphysis region. The patient had limited mouth and pain in front of the left ear. The patient was operated under general anesthesia. The fracture line was reached with a preauricular incision. The fractured parts were reduced and fixed with a Kishner wire. The fracture in the symphysis region was reached with an intraoral incision, and the fractured parts were fixed with a plate. post op. In this period, mouth opening was normal and occlusion was smooth. After 2 weeks, the Kishner wires were removed.

Keywords: condyle fracture, kischner wire, intermaxillary fixation

[PP-093]

ortognatik cerrahi ile yüz asimetrisinin düzeltilmesi

Ümit Ertas, Oğuz Yüce, Ömer Kocaman

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DIŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ, DIŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİMDALI

Giriş: ortognatik cerrahi, iskelet açısı sınıf ii ve iii deformiteleri, dentomaksillofasiyal deformiteler ve maksillofasiyal asimetrielerin tedavisinde sıklıkla kullanılan bir işlemdir. Ortognatik cerrahi ile estetik yüz konturu ve orantisi sağlamak, diş maloklüzyonunu düzeltmek ve obstrüktif uyku apnesini tedavi etmek de mümkündür. Ortognatik cerrahinin komplikasyonları çok düşük oranda bildirilmiştir ve genellikle güvenli kabul edilir.

Olgu: fakültemize çene disfonksiyonu ve estetik şikayetleri ile başvuran 22 yaşındaki bayan hastanın klinik ve radyografik muayenelerinde sınıf iii iskelet deformiteleri tespit edildi. Ortodontik tedavileri tamamlandıktan sonra hastaların genel anestezi altında ameliyat edilmesine karar verildi. Ameliyat sırasında maksilla 3.5 mm öne alındı. Maksillada 5 mm sağa rotasyon ve anterior 4mm posterior 5.5 mm impaction yapıldı. Sol taraf anterior maksilla 1.2 mm ve posterior maksilla 3 mm ekstrüzyon yapıldı. Mandibular 2 mm ilerletme yapıldı. Ameliyattan sonra hastalar hastaneye yatırıldı. Servis ve takibe alındı. Hasta kontrol önerisi ile taburcu edildi. Hasta takibi devam ediyor

Sonuç: fonksiyon ve oklüzyonun düzeltilmesi ve temporomandibular eklem mekaniği ortognatik cerrahi uygulamalarında başarı için temel kavramlardır. Cerrah ile ortodontistin uyumlu olması ve hastanın da bu ekip çalışmasına dahil olması ameliyat sonrası beklentileri daha makul kılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: fasial asimetri, ortognatik, estetik

facial asymmetry correction by orthognathic surgery

Ümit Ertas, Oğuz Yüce, Ömer Kocaman

ATATÜRK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL, DENTAL AND Maxillofacial SURGERY

Introduction: Introduction: ortognatik surgery is a procedure frequently used for the treatment of skeletal angle class ii and iii deformities, dentomaxillofacial deformities and maxillofacial assymetry. It is also possible to provide aesthetic face contour and proportion with ortognatik surgery, correct outer malocclusion and treat obstructive sleep apnas. Complications of ortognatik surgery are very lowly reported and are generally considered safe.

Case: class iii skeletal deformities were detected in the clinical and radiographic examinations of a 22-year-old female patient who applied to our faculty with jaw dysfunction and aesthetic complaints. After the completing the orthodontic treatments, the patients are decided to surgery under general anesthesia. Maxille 3.5 mm has been advanced during the surgery. 5 mm rotation to the right and 5.5 mm impaction in the anteriorial 4 mm posterior. Left side anterior maxilla 1.2 mm and posterior maxilla 3 mm extrusion was made. Mandibular 2 mm advancement was made. After the surgery, the patients were welcome to the hospital. Service and follow-up. The patient was discharged with the recommendation of control. Patient follow-up continues

Conclusion: correction of function and occlusion and temporomandibular joint mechanics are basic concepts for success in ortognatik surgery. Compatibility of the surger and the orthodontist and the patient's involvement in this team work makes post-surgery expectations more reasonable.

Keywords: facial asymmetry, orthognathic, aesthetic

[PP-094]

maksillofasiyal bölgede ateşli silah yaralanması sonrası rekonstrüksiyon: bir olgu sunumu

Ümit Ertas, Nevzat Çakmak, Ömer Kocaman

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DIŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ, DIŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİMDALI

GİRİŞ: Maksillofasiyal bölgede yüksek enerjili tüfeklerle intihar girişimine bağlı yaralanmalar, oldukça zor, yorucu bir mücadeleyi de beraberinde getirir. Geçmişte bu tür yaralanmalar, debridman ve hemostazi takiben, önce mevcut yumuşak dokunun olabildiğince kapatılması, geç dönemde kemik ve yumuşak doku rekonstrüksiyonu ile tedaviedilmekteydiler. Bu yaklaşım, hastalarda daha sonra onarımı oldukça zor, hatta olanaksız deformitelere yol açması nedeniyle, kliniğimizde de terkedilerek, hastaya erken primer definitif tedavi uygulanmıştır.

Olgu: 45 yaşındaki erkek hastada intihar sonrası maksilla ve mandibulada kırık oluştu. Alt ve üst çeneye lokal anestezi altında endotrakeal entübasyon uygulandı. Maksilladaki kırık kemik parçaları debride edildi. Nazal taban ve premaksilla ayrı ayrı dikildi. Mevcut damak perforasyonu çevre dokuların redüksiyonu ile sağlandı. Mandibulanın anterior segmentinin redüksiyonu sağlandı. Sol dudakta ve deride laserasyonların olduğu gözlemlendi. Komissural bölge, dudak vermilyonunda mevcut olan diğer tüm laserasyonlar dikildi.

Sonuç: Uygun tedavi için mandibular kondilin bozulmamış fonksiyon ve şeklinin rekonstrüksiyonu sağlanmalıdır. Bunun için; kesin tanı, doğru redüksiyon ve rijit fiksasyon gereklidir. Tüm kondil kırık tiplerinde dişlerin varlığı, kırığın seviyesi, hasta uyumu, hastanın çiğneme sistemi ve varsa oklüzal disfonksiyonlar ve mandibula deviasyonu değerlendirilmeli ve tedavi yöntemi seçilmelidir.

Anahtar Kelimeler: suisid, travma, rekonstrüksiyon

reconstruction after gunshot injury in the maxillofacial region: a case report

Ümit Ertas, Nevzat Çakmak, Ömer Kocaman

ATATÜRK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL, DENTAL AND Maxillofacial SURGERY

Introduction: Injuries related to suicide attempts with highenergy rifles in the maxillofacial region bring along a very difficult and tiring struggle. In the past, such injuries were treated with debridement and hemostasis followed by closure of the existing soft tissue as much as possible, and bone and soft tissue reconstruction in the late period. This approach was abandoned in our clinic, as it led to deformities that are difficult or even impossible to repair, and the patient was given early primary definitive treatment.

Case: A 45-year-old male patient had fractures in the maxilla and mandible after suicide. Endotracheal intubation was applied to the lower and upper jaws under local anesthesia. Broken bone fragments in the maxilla were debrided. The nasal floor and premaxilla were sutured separately. Existing palate perforation was achieved by reduction of surrounding tissues. The anterior segment of the mandible was reduced. Lacerations were observed on the left lip and skin. All other lacerations present in the commissural region, lip vermilion were sutured.

Conclusion: Reconstruction of the intact function and shape of the mandibular condyle should be provided for appropriate treatment. For this; definitive diagnosis, correct reduction and rigid fixation are required. In all types of condyle fractures, the presence of teeth, the level of the fracture, patient compliance, the patient's chewing system and, if any, occlusal dysfunctions and mandible deviation should be evaluated and the treatment method should be selected.

Keywords: suicide, trauma, reconstruction

[PP-095]

Orbital titanium mesh ile blow out kırığının rekonstrüksiyonu

Ümit Ertas, Ertan Yalçın, Oğuz Yüce, Zeynep Sevilmiş

Atatürk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Erzurum, Türkiye

Giriş: Orbital kırıkları basit veya karmaşık olabilir. Zıt künt kuvvetin bir sonucu olarak orbita tabanının çökmesine blow out denir. Kırılan parça orbital tabanından maksiller sinüse doğru hareket etmişse buna blow out denir. Kafatasına doğru hareket ettiyse buna blow in denir. Bu vaka raporunda, blow out kırığı olan bir hastanın tedavisi anlatılacaktır. Bu tür bir kırık yüksek enerji gerektirdiğinden beyin hasarı muhtemeldir.

Vaka: 39 yaşındaki erkek hasta hayvan tekmelemesi nedeniyle Atatürk Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Hastanesi Çene Cerrahisi servisine sevk edildi. Hastanın klinik ve radyolojik muayenesi sonucunda sağ göz çevresinde blow out kırığı olduğu görüldü. Hastanın nörolojik ve görme sorunu yoktu. Subsiliyer insizyondan sonra flep künt diseksiyonla ve kırık bölgesine ulaşıldı. Kırığa bağlı kollaps titanyum mesh yardımıyla yeniden yapılandırıldı. Deri ve deri altı dokular uygun şekilde dikildi.

Anahtar Kelimeler: blow out, hayvan tepmesi, titanyum mesh

Reconstruction of blow out fracture with orbital titanium mesh

Ümit Ertas, Ertan Yalçın, Oğuz Yüce, Zeynep Sevilmiş

Atatürk University Faculty of Dentistry, Department of Dental and Maxillofacial Surgery Erzurum

Introduction: Orbital fractures can be simple or complex. The collapse of the orbital floor as a result of the opposing blunt force is called blow-out. If the broken piece has moved from the eye to the orbit, it is called blow-in. If it has moved towards the cranium, it is called a blow-up. In this case report, the treatment of a patient with a blow out fracture will be explained. Brain damage is likely because this type of fracture requires high energy.

Case Presentation: A 39-year-old male patient was referred to Atatürk University Health Practice and Research Hospital's Maxillofacial surgery service due to animal kick. As a result of the clinical and radiological examination of the patient, it was observed that there was a blow-out type fracture in the right orbit. The patient did not have any neurological or visual problems. The patient was operated under general anesthesia with oral intubation. After the subciliary incision, the flap was removed by blunt dissection and the fracture site was reached. The fracture-related collapse was reconstructed with the help of a titanium mesh screw. The skin and subcutaneous tissues were sutured appropriately. The patient was prescribed postoperative antibiotics and analgesics.

Keywords: blow out, animal kick, titanium mesh

[PP-096]

blow out ve infraorbital fraktürün mini vidalar ve mini plaklar ile rekonstrüksiyonu: bir olgu sunumu

Ümit Ertas, Ertan Yalçın, Sema Dutar

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DIŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ, DIŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİMDALI

Giriş: orbita kırıkları basit veya kompleks olabilir. karşıdan gelen künt kuvvet nedeniyle orbita tabanının düşmesine blow out denir. kırılan parça göze doğru hareket ettiyse buna blow out denir. bu vaka raporunda, blow out kırığı olan hastanın tedavisi anlatılacaktır. bu tip kırıklarda yüksek enerji olduğu için nörolojik hasar muhtemeldir.

Olgu: 12 yaşında erkek hasta düşme nedeniyle atatürk üniversitesi sağlık uygulama ve araştırma hastanesi çene cerrahisi servisine sevk edildi. hastanın klinik ve radyolojik muayenesi sonucunda sol orbitasında blow out tipi kırık olduğu görüldü. Hastaninyapılan klinik ve radyolojik muayenesinde nörolojik ve görmede problem olmadığı tespit edildi. hasta genel anestezi altında oral entübasyon ile ameliyat edildi. orbita tabanındaki kırık hattına künt diseksiyon ile subsilyer insizyon ve anatomik yapılar korunarak ulaşıldı. göz hareketlerinin her yöne serbest olduğu kontrol edildi. kırık hattı mikroplak ve mikrovidalarla redükte edildi. kanama kontrolü sağlandı.

Sonuç: orbita kırıklarında enoftalmi, hipoglobus ve orbita tabanında büyük defektler oluşabilir. bunları çıkarmak için kırık parçalar uygun şekilde sabitlenmelidir. skar çizgisinin estetik problemlere yol açmaması için subkliar kesi tercih edilebilir.

Anahtar Kelimeler: blow out, enoftalmi, künt travma

reconstruction of blow-out and infraorbital fracture with mini screws and mini plates:a case report

Ümit Ertas, Ertan Yalçın, Sema Dutar

ATATÜRK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL, DENTAL AND Maxillofacial SURGERY

Introduction: Orbital fractures can be simple or complex. It is called blow to the orbital floors due to the blunt coming from the opposite side. If the broken piece moves conspicuously, it is called blowing. In this case report, the treatment of a patient with a blow fracture will be described.

Case: A 12-year-old male patient was referred to ataturk university health practice and research hospital surgery service. In the clinical and radiological examination of the patient, blowing was observed in the left orbit. The clinical and radiological aspects of the patient structure were solving problems in use and vision. The patient was operated under general anesthesia with oral intubation. The fracture line at the orbital floor was reached by blunt dissection, preserving the subciliary incision and anatomical structures. It is checked that eye movements go to the direction. The fracture line was reduced with microplates and microscrews. controls provided.

Conclusion: They cause enophthalmos, hypoglobus and large defects in orbital floor in orbital fractures. suitable parts for them must be suitably fixed. In order not to cause aesthetic problems of the scar front, a subcliar incision can be preferred.

Keywords: blow out, enophthalmos, blunt trauma

[PP-097]

methicilline –ressistant staphylococcus aureus infection on a multiple mandibular fracture (due to bear attack)

Ümit Ertas, Ömer Kocaman

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DIŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ, DIŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİMDALI

Giriş: mandibula kırıkları, maksillofasial bölgenin en sik görülen travmatik yaralanmaları arasında yer almakta olup hem estetik hem de fonksiyonel hastaları tehlikeye atmaktadır. mandibula kırığı genellikle 16-30 yaş arası erkeklerde görülür. mandibula kırıklarının kişiler arası şiddet, trafik kazaları, ateşli silah yaralanmaları, spor kazaları, iş kazaları, düşmeler gibi birçok farklı etiyojisi vardır.

Olgu: 31 yaşında erkek hastada ayı saldırısı sonucu dil altı bölgesinde ve dil dorsal yüzeyinde yırtıklar, mandibulada kırıklar, vücudunda çoklu laserasyonlar, sağ radius distalinde kırıklar ve açık kapanış vardı. ertesı gün hasta ameliyat edildi. kırık fragmanların redüksiyonu ve iç fiksasyonu sağlandı. imf uygulandı. postoperatif 5. günde hastada pürülan akıntı görüldü ve crp düzeyi yükseldi. linezolid'de pozitif görülen metisiline dirençli staphylococcus aureus antibiyoterapi tedavisi başlandı. 5 gün sonra hastada toksik hepatit ve pansitopeni gelişti.

Sonuç: uygun tedavi için mandibular kondilin sağlam fonksiyon ve şeklinin rekonstrüksiyonu sağlanmalıdır. tüm kondil kırık tiplerinde dişlerin varlığı, kırığın seviyesi, hasta uyumu, hastanın çiğneme sistemi ve varsa oklüzal disfonksiyonlar ve mandibula deviasyonu değerlendirilmeli ve tedavi yöntemi seçilmelidir. mandibula kondil kırıkları geçmişte genellikle konservatif olarak tedavi edilirken, son yıllarda rijit internal tespit ve açık redüksiyon ile tedavi daha yaygın hale gelmiştir.

Anahtar Kelimeler: ayı saldırısı, mrsa, travma

Çoklu mandibula kırığında metisiline dirençli staphylococcus aureus enfeksiyonu (ayı saldırısına bağlı)

Ümit Ertas, Ömer Kocaman

ATATÜRK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL, DENTAL AND Maxillofacial SURGERY

introductions: mandibular fractures are among the most common traumatic injuries of the maxillofacial region which jeopardize both esthetic and function patients. mandibular fracture usually occurs in men aged 16 to 30 years. mandible fractures have many different etiologies such as interpersonal violence, traffic accidents, gunshot wounds, sport accidents, work accidents, and falls.

Case: a 31-year-old male patient had lacerations sublingual area and dorsal surface of tongue, fractures in the mandible, multiple lacerations in his body, fractures in the distal right radius and open bite as a result of bear attack. the next day, the patient was operated. reduction and internal fixation of the fractured fragments was achieved. imf applied. on the postoperative 5th day, purulent discharge was observed in the patient and crp level was elevated. methicillin-resistant staphylococcus aureus seen positive in linezolid antibioteraphy treatment was started. after 5 days, the patient developed toxic hepatitis and pancytopenia. appropriate treatment, reconstruction of the intact function and shape of the mandibular condyle should be provided. in all types of condyle fractures, the presence of teeth, the level of the fracture, patient adaptation, the patient's chewing system and, if any, occlusal dysfunctions and mandible deviation should be evaluated and the treatment method should be selected. although mandibular condyle fractures were generally treated conservatively in the past, treatment with rigid internal fixation and open reduction has become more common in recent years.

Keywords: bear attack, mrsa, trauma

[PP-098]

temporomandibular eklemin spontan dislokasyonunda eminektomi

Ümit Ertas, Nurdan Yıldız Mısıroğlu

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DIŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ, DIŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİMDALI

Giriş: mandibular kondilin unilateral ve ya bilateral olarak artiküler eminensin anterior ve süperioruna deplase olması tme'nin dislokasyonu olarak adlandırılır. eğer dislokasyon kronik, rekürrent ve uzun süreli olursa cerrahi endike olabilir. kronik rekürrent dislokasyon nadir görülen insidansa sahiptir ve anatomik yatkınlık gösteren faktörler olabilir. bu yatkın bireylerde esneme, kasma, çiğneme hareketleri ve gülme lüksasyona neden olabilir. bu çalışmanın amacı tme'nin kronik rekürrent dislokasyonunda fiksasyonsuz bir eminoplasti olgusu sunmaktır.

Vaka: 37 yaşında kadın hasta tme'de recurrent dislokasyon sebebiyle ağız, diş ve çene cerrahisi kliniğine sevk edildi. yapılan değerlendirmeler sonucunda çift taraflı eminektomi ameliyatı yapılmasına karar verildi. hastaya nazal etga altında ekstraoral lokal anesteziyi takiben önce sağ taraftan preauricular insizyonun ardından disk bölgesine ulaşılmıştır. disk artroplasti yapılarak artiküler eminens osteotom ve frez yardımıyla çıkarılmıştır. dren yerleştirilerek kanama kontrolü yapıldı. sol taraftan preauricular insizyonun ardından dikkatlice cilt altı dokular eksize edilerek ve kanama kontrolü yapılarak eklem ve disk bölgesine ulaşılmıştır. disk artroplasti yapılarak artiküler eminens osteotom ve frez yardımıyla çıkarılmıştır. dren yerleştirilerek kanama kontrolü sonrası kesi yerleri önce cilt altı ve cilt olmak üzere suture edilmiştir. hastanın ağız açıklığı kontrol edildi. Sonuç: eminektomi artiküler eminensi hasarlı olan kronik rekürrent dislokasyon hastalarında kabul edilebilir bir tedavi alternatifidir. diğer yandan eminektomi sonrası tatmin edici bir eminens oluşturmak zordur; bu nedenle, eminoplasti belki en iyi seçenek olabilir. bu vakada kullanılan eminoplasti tekniğinin amacı; maliyeti düşürmek, operasyon süresini kısaltmakla beraber tatmin edici sonuçlar elde etmektir.

Anahtar Kelimeler: kronik dislokasyon, subluksasyon, hipermobilité, eminoplasti

eminectomy in chronic recurrent dislocation of the temporomandibular joint

Ümit Ertas, Nurdan Yıldız Mısıroğlu

ATATÜRK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL, DENTAL AND Maxillofacial SURGERY

Objective: dislocation of the temporomandibular joint (tmj) is unilateral or bilateral displacement of the mandibular condyle anterior and superior to the articular eminence. if dislocation occurs as a chronic, recurrent or protracted condition, surgery may be indicated. chronic recurrent dislocation (crd) of tmj has a rare incidence, and there can be anatomic predisposition to dislocation. in such predisposed individuals, yawning, vomiting, extremes of masticatory effort or laughing may precipitate eluxation. the objective of the study is to present a case of bilateral chronic recurrent dislocation of tmj with an eminoplasty technique without fixation.

case presentation a 37-year-old female patient was referred to the oral, dental and maxillofacial surgery clinic in tme due to recurrent dislocation. as a result of the evaluations, it was decided to perform a bilateral eminectomy operation. after extraoral local anesthesia under nasal etga, the disc area was reached first after preauricular incision from the right side. disc arthroplasty was performed and articular eminence was removed with the help of osteotome and bur. the disc arthroplasty was performed and the articular eminence was removed with the help of osteotome and bur. the patient's mouth opening was checked.

Conclusion: eminectomy is acceptable alternative in the treatment of the patients with chronic recurrent dislocation who have damage on their eminences. on the other hand, after eminectomy, it is difficult to recreate a satisfactory eminentia; therefore, eminoplasty may be the best choice.

Keywords: chronic dislocation, subluxation, hypermobility, eminoplasty

[PP-099]

Dudak-damak yarıklı hastalarda dudak revizyon ameliyatı: Olgu sunumu

Ümit Ertas, Ömer Kocaman, Sema Dutar

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ, DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİMDALI

Giriş: dudak damak yarığı olan birçok hasta, optimal estetik için dudak revizyon ameliyatına ihtiyaç duyar. çocuklarda genellikle 5 ile 8 yaşları arasında veya daha sonra ergenlik döneminde gerçekleştirilen bu tür birden fazla ameliyat olabilir. ameliyat kararı, cerrahin dudağın istirahat ve fonksiyon sırasındaki subjektif değerlendirmesine dayanır ve klinisyenler karar verme sürecinde daha objektif değerlendirme yöntemlerinin oldukça faydalı olacağı konusunda hemfikirdir.

Olgu: 27 yaşında erkek hasta daha önce 1.5 yaşında dudak/damak yarığı nedeniyle ameliyat edilmişti. hasta kliniğimize başvurmuş ve dudağın estetik amaçlı düzeltilmesini talep etmiştir. operasyon sırasında sağlam (sol) taraftan yapılan ölçümler yardımıyla defektli (sağ) tarafta kilavuz anatomik noktalar belirlendi ve işaretlendi. kesi, işaretli kilavuz noktalara göre yapılmıştır. daha önce ameliyat olduğu bölgedeki skar dokusu eksize edildi. filtrum-kolumella ve vermilyon hattının normal görünümü sağlanacak şekilde kas-cilt ve cilt dokuları referans noktaları rehberliğinde tabakalı olarak dikildi.

Sonuç: takip döneminde önemli bir komplikasyon gözlenmedi. anatomik, fonksiyonel ve kozmetik sonuçlar başarılı olarak değerlendirildi.

Anahtar Kelimeler: dudak damak yarığı, revizyon, sosyal yaşam

lip revision surgery in patients with repaired cleft lip/palate: a case report

Ümit Ertas, Ömer Kocaman, Sema Dutar

ATATÜRK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL, DENTAL AND Maxillofacial SURGERY

Introduction: many patients with cleft lip and palate require lip revision surgery for optimal aesthetics. children may have more than one such surgery, usually performed between the ages of 5 and 8 or later, during adolescence. the decision to operate is based on the surgeon's subjective evaluation of the lip at rest and during function, and clinicians agree that more objective evaluation methods will be highly beneficial in the decision-making process.

Case: a 27-year-old male patient had been operated on for cleft lip/palate at the age of 1.5 years. the patient applied to our clinic and requested correction of the lip for aesthetic purposes. with the help of measurements made from the healthy (left) side during the operation, the guide anatomical points were determined and marked on the defected (right) side. the incision was made according to the marked guide points. the scar tissue in the area where he had been operated before was excised. muscle-skin and skin tissues were sutured in layers under the guidance of reference points so that the normal appearance of the philtrum-columella and vermilion line was achieved.

Conclusion: no significant complication was observed during the follow-up period. anatomical, functional and cosmetic results were evaluated as successful.

Keywords: cleft lip and palate, revision, social life

[PP-100]

mandibula ramusta ektopik üçüncü molar ve süpernumerer dişin çıkarılması için sagittal split ramus osteotomisi: bir olgu sunumu

Ümit Ertas, Ömer Kocaman, Sema Dutar

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ, DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİMDALI

Giriş: ektopik mandibular üçüncü molar (emtm), etiyojisi belirsiz, nadir görülen bir klinik antitedir. asemptomatik olması ve tesadüfen teşhis edilmesinin yani sıra ağrı, trismus veya osteomyelitte yol açan kistik bir lezyon veya enfeksiyon ile ilişkili olabilir. nadir olması nedeniyle, optimal yönetim hala belirsizdir. burada subkondiler bölgede emtm'nin cerrahi tedavisini ve sonuçlarını ilgili literatürü gözden geçirerek sunmayı amaçladık.

Olgu: 32 yaşında kadın hasta, sinirli çene fonksiyonu ve sol mandibula ağrısı ile başvurdu. radyografik değerlendirme, kronu çevreleyen folikülde hafif bir genişleme ile sol subkondiler bölgede yer alan bir emtm gösterdi. dişin çıkarılması için sagittal split ramus osteotomisi (ssro) yapıldı. ameliyat sonrası dönem sorunsuz geçti.

Sonuç: ektopik diş tedavisi, dişin pozisyonu, bölgenin anatomisi, hasta ile ilgili durumlar, cerrahi müdahalenin neden olabileceği potansiyel komplikasyonlar ve bunların yönetimi gibi çeşitli faktörler göz önünde bulundurularak bireysel olarak planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: sagittal splint, gömülü 3. molar, dentigeröz kist

sagittal split ramus osteotomy for removal of an ectopic third molar and supernumerary tooth in mandible ramus: a case report

Ümit Ertas, Ömer Kocaman, Sema Dutar

ATATÜRK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL, DENTAL AND Maxillofacial SURGERY

introductions: ectopic mandibular third molar (emtm) is an uncommon clinical entity with uncertain etiology. as well as being asymptomatic and diagnosed incidentally, it may be associated with a cystic lesion or infection leading to pain, trismus or osteomyelitis. owing to the rarity, optimal management is still unclear. here, we aimed to present the surgical treatment and outcome of an emtm in subcondylar region along with reviewing the related literature

Case: a 32-year-old female patient presented with limited jaw function, and left mandibular pain. radiographic assessment demonstrated an emtm located in the left subcondylar region, with a slight enlargement of the follicle surrounding the crown. sagittal split ramus osteotomy (ssro) was performed to remove the tooth.. post-operative period was uneventful

Conclusion: management of ectopic tooth should be planned individually considering various factors such as the position of the tooth, anatomy of the region, patient-related conditions, potential complications which could be caused by surgical intervention and their management, as well.

Keywords: sagittal splint, impacted third molar, dentigerous cyst

[PP-101]

frontal sinüs ön duvarı rekonstrüksiyonu ve otojen yağ grefti uygulaması: olgu sunumu

Ümit Ertaş, Ertan Yalçın, Ümid Babayev

ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DIŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ, DIŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİMDALI

Giriş: frontal kırıklar, maksillofasiyal cerrahide daha az görülen kırıklardır. travmanın şiddetine bağlı olarak hastalarda önemli estetik ve nörolojik problemlere neden olabilirler. hastanın yaşı veya travmanın şiddeti gibi faktörlere bağlı olarak basit nondeplase veya yeşil ağaç kırıklarından karmaşık, parçali, deplase kırıklara kadar bir çeşitlilik oluşturur. frontal kırıkların tedavisi yetişkinlerde ve çocuklarda farklıdır ve farklı kırık tipleri vardır. tedavinin amacı frontal kemiğin uygun rekonstrüksiyonu ile en düşük morbidite ve komplikasyon oranı ile estetiğin sağlanması ve varsa nörolojik problemin düzeltilmesidir.

Olgu: 32 yaşında kadın hasta, araç içi trafik kazası sonucu frontal kemiğin kırığı nedeniyle atatürk üniversitesi sağlık uygulama ve araştırma hastanesi çene cerrahisi servisine başvurdu. klinik ve radyolojik muayenede frontal kemik kırığı izlendi. hastanın yapılan klinik ve radyolojik muayenesinde nörolojik bir sorunu yoktu. tedavi için açık redüksiyon ile frontal rekonstrüksiyon planlandı. mevcut kesi alanından tam kalınlıkta kesi ile kırık bölgesine ulaşıldı. daha sonra karın bölgesinden yağ grefti alınarak ilgili bölgeye yerleştirildi ve kırık olan kısım mevcut yağ grefti ile onarıldı.

Sonuç: bu gibi durumlarda daha net görüş sağlamak için bikoronal flep açılması avantajlıdır. yer değiştirmiş kırıkların plak rekonstrüksiyonu önerilir.

Anahtar Kelimeler: frontal fraktür, abdominal yağ greft, redüksiyon

reconstruction of the anterior wall of the frontal sinus and appliaction otogen fat graft: case report

Ümit Ertaş, Ertan Yalçın, Ümid Babayev

ATATÜRK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL, DENTAL AND Maxillofacial SURGERY

Introduction: frontal fractures are less frames in maxillofacial surgery. depending on the use of the trauma can cause problems to pass through and. depending on the age or as strong as the green trauma, it forms a finished one, from simple nondisplaced fractures to comminuted, displaced fractures.

in the design of the frontal frames and there are striped forms. it is in the problem that the treatment is properly reconstructed and supplied with minimal morbidity and packaging.

Case: a 32-year-old female patient was admitted to the surgery service of atatürk university health practice and research hospital due to a frontal fracture taken from the road of an in-vehicle traffic accident. frontal bone fracture was observed in clinical and radiological examination. there was no clinic in his internal and radiological examination. frontal reconstruction with open reduction was planned for treatment. the number of frames was reached with a full-thickness incision from the existing incision area. then, the fat graft related to the abdominal region was placed and the one was repaired with a fat graft.

Conclusion: this is a bicoronal flap study to provide more clear vision. offer plate reconstruction of displaced fractures.

Keywords: frontal fracture, abdominal fat graft, reduction

[PP-102]

Bilateral tme ankilozu olan hastaya eklem protezi uygulaması:olgu sunumu

Ümit Ertaş, Ertan Yalçın, Nurdan Yıldız Mısıroğlu, Oğuz Yüce
ATATÜRK ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ, DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ ANABİLİMDALI

Giriş: temporomandibular eklem patolojilerinin tedavisinde en son aşama olan temporomandibular eklem protezi uygulamaları etkili ve başarılı cerrahi yöntemlerden biridir. eklem protezleri stock ve kişiye özel olarak uygulanabilmektedir. tme protezleriyle yapılan rekonstrüksiyon ile mandibular fonksiyon, ağrının azaltılması, fasiyal deformitenin düzeltilmesi ve hastanın hayat kalitesinde artış sağlamaktadır. tme proteziyle rekonstrüksiyonu yapılan farklı klinik olgulara yaklaşımı tartışılmaktadır.

Olgu: 41 yaşında erkek hasta ağız açamama şikayetiyle kliniğimize başvurdu.daha önce yüksekten düşme öyküsü olup sol tarafta ankiloz mevcuttu. hastaya nazal etgayı takiben girişimsel radyografide hastanın sol internal maxiller arter bölgesine embolizasyon işlemi uygulandı.sağ ve sol kondil bölgesine ve submandibuler bölgeye lokal anestezi yapıldı. bilateral ekstraoral preauricular ve submandibuler insizyonun ardından künt diseksiyonla tam kalınlık flep kaldırıldı. fibroz ankiloz, fibrotik bağ dokusu ve kemik dokusu musoniks ile çıkarıldı.ankilozu çözüldü.ağız açıklığı normal değerlere geldiği kontrol edildi.önceden hazırlanmış olan eklem protezi gaytları uyumlandırılıp sabitlenerek eklem protezine uygun hale getirildi. Rekonstrüksiyon vidası kullanılarak sabitlendi. Hastanın ağız açıklığı manuel olarak kontrol edildi.

Sonuç: temporomandibular eklemde ankiloz gelişen hastalar intraoral yaklaşımla ameliyat edildi. tedavisi tme'de daralmaya neden olan kemik veya fibröz dokunun rezeksiyonudur.

Anahtar Kelimeler: bilateral eklem protezi, ankiloz, travma

joint prosthesis application to the patient due to bilateral tmjankilosis:case report

Ümit Ertaş, Ertan Yalçın, Nurdan Yıldız Mısıroğlu, Oğuz Yüce
ATATÜRK UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL, DENTAL AND Maxillofacial SURGERY

Introduction: Temporomandibular joint prosthesis applications, which is the last step in the treatment of temporomandibular joint pathologies, is one of the effective and successful surgical methods. joint prostheses can be applied in stock and individually. Reconstruction with push prostheses provides mandibular function, reduction of pain, correction of facial deformity and an increase in the patient's quality of life. The approach to different clinical cases reconstructed with a push prosthesis is discussed.

Case: A 41-year-old male patient applied to our clinic with the complaint of inability to open his mouth. He had a history of falling from a height before and had ankylosis on the left side. embolization was applied to the left internal maxillary artery region of the patient in the interventional radiograph following the nasal etgae. Local anesthesia was applied to the right and left condyle region and submandibular region. After bilateral extraoral preauricular and submandibular incisions, the full thickness flap was raised by blunt dissection. fibrosis ankylosis, fibrotic connective tissue and bone tissue were removed with musonix. Ankylosis was resolved. The mouth opening was checked to return to normal values. The previously prepared joint prosthesis guides were adjusted and fixed and made suitable for the joint prosthesis. It was fixed using a reconstruction screw. The patient's mouth opening was controlled manually.

Conclusion: Patients who developed ankylosis in the temporomandibular joint were operated with the intraoral approach. The treatment is resection of the bone or fibrous tissue that causes the narrowing of the TMJ.

Keywords: bilateral prosthetic joint, ankylosis, trauma

[PP-103]

Midpalatal Sutura İnverte Maksiller Diş: Olgu Sunumu

Aydın Özkan, [Güneş Işık Sanal](#), Sara Samur Ergüven, Metin Şençimen

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Bu vaka sunumunda 42 yaşındaki dişsiz erkek hastada, midpalatal sutur üzerinde konumlanmış gömülü ve inverte daimî kanin dişin teşhis ve tedavisi anlatılmıştır.

Vaka: Hastanın klinik muayenesinde gözlenen midpalatal suture üzerindeki ülsere lezyonun oral kanser şüphesi içermesi sebebiyle, hasta oral cerrahi kliniğine yönlendirilmiştir. Klinik ve radyolojik muayene sonucunda mukozal ülserasyonun daimî gömülü kanin diş kaynaklı olduğu tespit edilmiştir. CBCT değerlendirmesi sonucunda cerrahi çekim planlandı. İlgili diş lokal anestezi altında cerrahi olarak çekildi. Çift Y insizyon ile kaldırılan flep ile dişe ulaşıldı, ardından flep kaydırılarak yara primer kapatıldı. Yara iyileşmesi esnasında herhangi bir komplikasyon gözlenmedi.

Anahtar Kelimeler: gömülü kanin diş, diş çekimi, çift Y insizyon

Inverted Maxillary Tooth on Midpalatal Suture: A Case Report

Aydın Özkan, [Güneş Işık Sanal](#), Sara Samur Ergüven, Metin Şençimen

Health Science University Gulhane Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Introduction: This case report describes the diagnosis and treatment of a 42-year-old edentulous male patient with a impacted and inverted permanent canine tooth on the midpalatal suture.

Case Presentation: The patient referred an oral surgeon because the clinical appearance of the lesion is in the form of an ulcerated lesion located in the middle of the hard palatal mucosa, and oral cancer is suspected. Clinical and radiological examination revealed upper impacted permanent canine tooth with mucosal ulceration. A surgical approach was planned, following a CBCT imaging. The tooth was extract under local anesthesia by a full thickness mucoperiosteal flap following a double-y incision. No complication was observed during any period of the wound healing.

Keywords: impacted maxillary canine, tooth extraction, double-y incision

[PP-104]

Apikale Repozisyone Flap Cerrahisinde Vestibül Sulkus Derinliğinin Katater Tübü Kullanılarak Arttırılması: Teknik Not

Gürkan Raşit Bayar, Selim Sezer, [Güneş Işık Sanal](#), Ahmet Emre Uysal

Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Vestibuloplasti, protezi taşıyan alanın boyutunu ve kalan alveolar sırtın yüksekliğini artırmak için yumuşak doku ataçmanları değiştirilerek ağız vestibülünün derinleştirildiği cerrahi bir prosedürdür.

Vaka: Bu teknik notta, yazarlar, kazanılan vestibül sulkus derinliğini güvenceye almak için kateter tüpü ve apikal olarak yerleştirilmiş flebi stabilize eden tek bir mini titanyum vida kullanarak yeni ve etkili bir yöntem önermektedir. Ameliyattan yaklaşık altı hafta sonra, herhangi bir greft uygulaması olmadan anterior vestibül sulkusta istenen derinlik ve yeterli yapışık keratinize oral mukoza elde edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Vestibüloplasi, clark metodu, suprapariosteal tünel, katater tüpü, mini titanyum vida

Increasing The Depth of Vestibular Sulcus Using a Catheter Tube In Apically Positioned Flap Surgery: A Technical Note

Gürkan Raşit Bayar, Selim Sezer, [Güneş Işık Sanal](#), Ahmet Emre Uysal

health Science University Gulhane Faculty of Dentistry, Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara, Turkey

Introduction: Vestibuloplasty is a surgical procedure whereby the oral vestibule is deepened by changing the soft tissue attachments to increase the size of the denture bearing area and height of the residual alveolar ridge.

Case Presentation: In this technique note, the authors offer a new and effective method using catheter tube and a single mini titanium screw stabilizing of apically positioned flap in order to secure vestibule sulcus depth gained. After around six weeks postoperatively, a desired depth at the anterior vestibule sulcus, and a sufficient attached keratinized oral mucosa mucosa could be obtained without using any graft application.

Keywords: Vestibuloplasty, clark's method, suprapariosteal tunnel, catheter tube, mini titan screw

[PP-105]

Oral Mukozal Lezyonlar ile İnsan Papillomavirüs (HPV) İlişkisi: Vaka Raporu

İpek Dilara Baş, Aydın Onur Gerçek, Çiğdem Karaca

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: İnsan papilloma virüsü (HPV), büyük bir çift sarmallı DNA virüsüdür. Papillomaviridae ailesine aittir. HPV, skuamöz epiteli hedef alarak ciltte, sıklıkla anogenital bölgede ve üst solunum-sindirim sistemi mukozasında enfeksiyona yol açar. Oral HPV enfeksiyonu sıklıkla kişiden kişiye temas, tükürük, kontaminasyon, otoinokülasyon, emzirme yoluyla bulaşır. HPV'nin benign, premalign ve malign epitelyal lezyonlar ile ilişkili olduğu tespit edilmesine rağmen sıklıkla asemptomatik seyrederek. Bu vaka raporu, HPV tip 6-11 ile ilişkili olduğu belirlenen oral mukozal lezyonu sunmaktadır.

Vaka: 39 yaşında kadın hasta, sol yanağında yaklaşık 1.5 yıldır var olan kabarık lezyon nedeniyle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede oral mukozada, sol vermillion hattına yakın yerleşimli, oral mukozayla aynı renkte, düzgün sınırlı, yüzeyden kabarık, plak şeklinde sapsız lezyon tespit edildi. Hastanın inguinal bölgede lokalize foliküler lenfoma nedeniyle opere olduğu ve takip edildiği öğrenildi. Lezyon ve çevresindeki sağlıklı oral mukoza eksizyonel biyopsi ile alınarak travmatik fibrom ön tanısı ile patolojik incelemeye gönderildi. Verrü plana ile uyumlu lezyonun, kromojenik in-situ hibridizasyon yöntemi ile HPV (tip 6-11) ile ilişkisi tespit edildi.

Sonuç: Hastamızın oral lezyonunda düşük riskli HPV izole edilmesine rağmen, HPV'nin premalign veya malign karakterde oral mukozal lezyonlardan izole edilebileceği göz ardı edilmemelidir. Bu nedenle oral kaviteden alınan biyopsilerde histopatolojik inceleme atlanmamalı ve HPV bulaşını önlemek için aşılama konusunda hastalar bilinçlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: HPV, İnsan Papillomavirüs, Oral mukozal lezyon

Relationship Between Oral Mucosal Lesions and Human Papillomavirus (HPV): A Case Report

İpek Dilara Baş, Aydın Onur Gerçek, Çiğdem Karaca

Oral and Maxillofacial Surgery of the Department, Faculty of Dentistry, Hacettepe University, Ankara

Introduction: Human papillomavirus (HPV) is a large double-stranded DNA virus, belonging to the Papillomaviridae family. HPV targets the squamous epithelium and causes infection of the skin, often in the anogenital region and upper respiratory-digestive tract mucosa. Oral HPV infection is transmitted through person-to-person contact, saliva, contamination, autoinoculation, and breastfeeding. Although HPV is associated with benign, premalignant, and malignant epithelial lesions, it is often asymptomatic. This case report presents an oral mucosal lesion associated with HPV 6-11.

Case Presentation: A 39-year-old female patient applied to our clinic with a lesion on her left cheek that had been present for approximately 1.5 years. In the clinical examination, a sessile lesion in the form of a plaque, located close to the left vermillion line, with the same color as the oral mucosa, with well-circumscribed borders, was detected in the oral mucosa. The lesion and its surrounding healthy oral mucosa were taken by excisional biopsy and sent for pathological examination with a tentative diagnosis of traumatic fibroma. The lesion compatible with verru plana was associated with HPV (type 6-11) by chromogenic in-situ hybridization method.

Conclusion: Although low-risk HPV was isolated in the oral lesion of our patient, it should not be ignored that HPV can be isolated from premalignant or malignant oral mucosal lesions. For this reason, a histopathological examination should not be missed in biopsies taken from the oral cavity and patients should be informed about vaccination to prevent HPV transmission.

Keywords: HPV, Human Papillomavirus, Oral mucosal lesion

[PP-106]

Mandibulada gömülü dişle beraber ekstraoral fistül; Olgu sunumu

Efe Can Sivrikaya, Gökçe Elif Erdayandı

Karadeniz Teknik Üniversitesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Trabzon

Giriş: Odontojenik kaynaklı ekstra-oral fistüller nadir görülmesi ve dişlerle ilgili semptom vermemesi nedeniyle zor teşhis edilirler. Ekstraoral fistüller teşhiste deri lezyonları, osteomyelit, tüberküloz gibi diğer patolojilerle karışabilmekte bu sebeple tedavisinde gecikmeler yaşanabilmektedir.

Vaka: 47 yaşındaki kadın hasta çene altında oluşan fistül ve eksuda akışı nedeniyle kliniğimize başvurdu. Hastadan alınan panoramik neticesinde enfeksiyonun gömülü 43 numaralı diş kaynaklı olduğu tespit edildi. Lokal anestezi altında gömülü diş çekilip, enfekte dokular hem intraoral hem ekstraoral kürete edilip, ekstraoral fistül yolu kapatıldı. Hastanın post op 4 aylık kontrolünde operasyon bölgesi skarla iyileşmişti. İlgili bölgede hastanın şikayeti yoktu.

Anahtar Kelimeler: Ekstraoral fistül, Gömülü diş, Odontojenik enfeksiyon

Extra-oral fistula with impacted tooth in mandible; Case report

Efe Can Sivrikaya, Gökçe Elif Erdayandı

Karadeniz Technical University, Oral and Maxillofacial Surgery Department, Trabzon

Introduction: The extra-oral fistulous tract of odontogenic origin is often a diagnostic challenge, due to its rare manifestation and absence of dental signs and symptoms. Extraoral fistulous are confused with many different formations, especially skin lesions, osteomyelitis and tuberculosis, and as a result, ineffective treatment can be applied to patients.

Case Presentation: A 47-year-old female patient was admitted to our department with an extraoral fistula under the chin and exudate flow. The radiological examination of the patient was performed with a panoramic film, and it was observed that a lesion developed in the apical region of, impacted teeth number 43. The impacted tooth was extracted under local anesthesia, the infected tissues were curetted both intraoral and extraoral, and the extraoral fistula region was closed. In the post-op 4-month follow-up of the patient, fistula region healed with scar formation and closed. The patient had no complaints.

Keywords: Extra-oral fistula, Impacted tooth, Odontogenic infection

[PP-107]

Malign Lenfoma Oral Metastazı: Olgu Sunumu

Dilber Çelik¹, Hilal Peker Öztürk², Sara Samur Ergüven¹, Aydın Özkan¹, Metin Şençimen¹

¹Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

²Sağlık Bilimleri Üniversitesi Gülhane Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Radyolojisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Oral metastazlar; çene kemiklerinde, ağız mukozasında veya hem kemik hem de yumuşak dokuda görülebilir ve genellikle kanserin son aşamasında ortaya çıkar. Bu olguda, tanı konulduktan sonra kısa sürede hayatını kaybeden hastanın, malign lenfoma metastazını sunuyoruz.

Vaka: 58 yaşındaki erkek hasta, ağız içi şişlik şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Yapılan muayenede sol alt birinci büyük azı dişin bukkal diyeti sınırından lingual sınır ikinci büyük azı dişine kadar uzanan büyük ve hassas olmayan bir kitle görüldü. Lezyon konturları düzensiz ve solidti. Palpasyonda submandibuler lenfadenopati mevcuttu. Parestezi yoktu. Cilt görünümü normaldi. Panoramik radyografide (OPG) mandibulada bir lezyon görüldü.

Öte yandan hastanın gastrointestinal sistem ile ilgili şikayetleri vardı. Fekal inkontinans, iştahsızlık ve ishal mevcuttu. Hastayı gastroenteroloji ve genel cerrahi kliniklerine konsülte ettik.

Yapılan tetkiklerin ardından hastaya malign lenfoma ve kolon metastazı tanısı konuldu. Hastanın kan değerleri cerrahi işlemi planlanması için uygun olmadığından biyopsi alınamadı. Hasta, tanı konulmasından sonraki üç hafta içinde hayatını kaybetti.

Sonuç: Diş hekimlerinin lezyonların ayırıcı tanısında oral metastazları dikkate alması önemlidir.

Metastatik hastalıklara ait olabilecek oral semptomlar, sadece malign hastalığı olduğu bilinen bireylerde değil, tüm hastalarda detaylı olarak değerlendirilmelidir. Çünkü bunlar, hasta için kötü prognoza sahip tümör belirtisi olabilir.

Anahtar Kelimeler: Kolon, Malign lenfoma, mandibula, metastaz

Oral Metastasis of Malign Lymphoma: A Case Report

Dilber Çelik¹, Hilal Peker Öztürk², Sara Samur Ergüven¹, Aydın Özkan¹, Metin Şençimen¹

¹Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Gülhane Faculty of Dentistry, University of Health Sciences, Ankara

²Department of Oral and Maxillofacial Radiology, Gülhane Faculty of Dentistry, University of Health Sciences, Ankara

Introduction: Oral metastases can present in the jawbones, oral mucosa or in both osseous and soft tissue. Metastases to the oral cavity usually appearance at the end stage of cancer. In this case, we report the case of malign lymphoma metastasis to the jaw, whose patient also remarkably died the shortest time after diagnosis.

Case Presentation: A 58-year-old male patient presented to the oral surgery clinic with gingival swelling. On examination, a large and non-tender mass was seen extending from the buccal gingival border of the lower left first molar to second molar the lingual border. Lesion contours were irregular and predominantly solid.

On palpation, submandibular lymphadenopathy was present. There was no paraesthesia. The overlying skin appeared normally. Panoramic radiograph (OPG) scan didn't show a lesion in the mandibula.

On the other hand, patient had complaints related to the gastrointestinal system. There were fecal incontinence, anorexia and diarrhea. We consulted the patient to the gastroenterology and general surgery clinics.

After the tests, the patient was diagnosed with malign lymphoma and colon metastases. Biopsy of the lesion couldn't taken. The patient's blood values were not suitable for planning the surgical procedure. Patient remarkably died in the three weeks after diagnosis.

Conclusion: It is important for the dentist to take into account oral metastases in the differential diagnosis of lesions. Oral symptoms that may belong to metastatic diseases should be examined in detail in all patients, not only especially in individuals with known malign disease. Because they may be a sign of widespread neoplasm indicating poor life prognosis for the patient.

Keywords: Colon, malign lymphoma, mandible, metastasis

[PP-108]

Oral Fibrolipom: Vaka Raporu

Ezgi Saçan, Taha Özer

hacettepe üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız dış ve çene cerrahisi

Giriş: Fibrolipom, lipomun histolojik bir varyantı olan, benign bir tümördür. Fasiyal lipomların yaklaşık %1.6'sında görülür. Sıklıkla iyi sınırlı, ince kapsüllü, 3 cm'den küçük boyutlarda ve bukkal mukozada görülen, saplı veya sapsız oluşabilen, yumuşak, pürüzsüz yüzeyle nodüler bir kitle olarak ortaya çıkar. Bu vaka raporunda oral bölgede nadir görülen fibrolipom sunulmaktadır. Vaka: 49 yaşında, sistemik olarak sağlıklı erkek hasta, 1 senedir yanakta bulunan ağrısız şişlikle kliniğimize başvurdu. Yapılan klinik muayenede, sol bukkal mukozadan gelişen, oral mukoza ile aynı renkte, pürüzsüz yüzeyle, ağrısız, 2.5x2 boyutunda fibrotik, saplı lezyon tespit edildi. Radyolojik herhangi bir bulgu görülmedi. Lezyon, lokal anestezi altında eksizyonel biyopsi ile alınarak patolojik incelemeye gönderildi. Patoloji sonucu fibrolipom ile uyumlu sonuç gösterdi.

Sonuç: Oral mukozada nadir görülen fibrolipomların tedavisi genellikle cerrahi eksizyondur. Nüks oranı nadir görülmektedir. Doğru histopatolojik inceleme, başarılı bir tedavi planı ve malign transformasyonu önlemek için önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Bukkal Mukoza, Fibrolipoma, Oral kavite

Oral Fibrolipoma: A Case Report

Ezgi Saçan, Taha Özer

Hacettepe University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Fibrolipoma is a benign tumor that is a histological variant of lipoma. It occurs in approximately 1.6% of facial lipomas. It often presents as a soft, smooth-surfaced nodular mass that is well-circumscribed, thinly encapsulated, smaller than 3 cm in size, and may occur sessile or pedunculated in the buccal mucosa. In this case report presents a rare fibrolipoma in the oral region.

Case: A 49-year-old, systemically healthy male patient was admitted to our clinic with a painless swelling on the cheek for 1 year. In the clinical examination, a fibrotic lesion with a size of 2.5x2, with a smooth surface, painless, with the same color as the oral mucosa, developing from the left buccal mucosa was detected. No radiological findings were observed. The lesion was taken by excisional biopsy under local anesthesia and sent to pathology department. The diagnosis of fibrolipoma as a result of histopathological examination.

Conclusion: The treatment of rare fibrolipomas in the oral mucosa is usually surgical excision. The recurrence rate is rare. Accurate histopathological examination is important for a successful treatment plan and to prevent malignant transformation.

Keywords: Fibrolipoma, Buccal Mucosa, Oral cavity

[PP-109]

Submandibular Fossaya Yer Değiştiren Üçüncü Molar Diş Kökünün Çıkarılması İçin Cerrahi Yaklaşımlar: Olgu sunumu

Esra Betül Baran, Ezgi Saçan, Ahmet Emin Kızılkaya, Çiğdem Karaca, Nuray Er
HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ DİŞ HEKİMLİĞİ FAKÜLTESİ AĞIZ DİŞ VE ÇENE CERRAHİSİ

Giriş: Majör kanamalar, iatrojenik yer değiştirme ve mandibula kırığı gibi nadir komplikasyonlar mandibular 20 yaş diş çekiminde görülebilmektedir. Olgu raporumuzda, sürmüş üçüncü molar dişin çekimi sırasında meydana gelen kök kırığı ve kırık kökün submandibular fossaya yer değiştirmesi sonrası cerrahi olarak çıkarılması sunulacaktır. Aynı zamanda, submandibular fossaya yer değiştiren diş köklerinin ya da dişlerin çıkarılması için uygulanan cerrahi yaklaşımlar tartışılacaktır. Vaka: Sistemik olarak sağlıklı 28 yaşında kadın hasta, sağ alt üçüncü molar dişin çekimi için kliniğimize başvurmuştur. Klinik ve radyolojik muayene sonrası, ilgili dişin köklerinin mandibular kanala yakın olması nedeniyle diş çekimi sonrasında olası parestezi riski konusunda hasta bilgilendirilmiştir. Lokal anestezi altında diş çekimi planlanan hastada, işlem sırasında dişin koronal uçludun kırılması nedeniyle diş kökleri ayrılmıştır ancak köklerin çıkarılması sırasında distal kök submandibular fossaya yer değiştirmiştir. Hastadan alınan konik ışınli bilgisayarlı tomografi ile kökün submandibular fossada lokalizasyonu doğrulanmıştır. Lokal anestezi altında intraoral yaklaşımla lingual bölgeden tam kalınlık flep kaldırılmış ve künt disseksiyonla submandibular fossaya ulaşarak distal kök çıkarılmıştır. Hastada postoperatif dönemde lingual ya da alveoler inferior sinir parestezisi saptanmamıştır. Yara yeri iyileşmesi sorunsuz bir şekilde tamamlanmıştır.

Sonuç: Submandibular fossaya yer değiştiren dişin ya da diş parçasının çıkarılması intraoral ya da ekstraoral yaklaşımla lokal ya da genel anestezi altında gerçekleştirilmektedir. Her iki yaklaşımda postoperatif çeşitli komplikasyonlar bulunmaktadır. Majör komplikasyonların oluşumunu azaltmak için preoperatif radyografik değerlendirme iyi yapılmalı, gerekli endikasyonda sürmüş üçüncü molar dişlerin çekimi cerrahi çekim ile gerçekleştirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: diş çekim komplikasyonları, submandibular fossa, yirmi yaş cerrahisi

Surgical Approaches for Removal of the Third Molar Root Displaced into the Submandibular Fossa: A Case Report

Esra Betül Baran, Ezgi Saçan, Ahmet Emin Kızılkaya, Çiğdem Karaca, Nuray Er
HACETTEPE UNIVERSITY FACULTY OF DENTISTRY DEPARTMENT OF ORAL AND MAXILOFACIAL SURGERY

Introduction:

Uncommon complications including major hemorrhages, iatrogenic displacements and mandible fracture can be seen during mandibular third molar extractions. In this case report, the surgical removal of fractured root that displaced into the submandibular fossa will be presented. Also, surgical approaches for removing teeth or tooth roots displaced into submandibular fossa will be discussed.

Case:

A systemically healthy 28-year-old female patient applied to our clinic for extraction of the right mandibular third molar. After clinical and radiological examination, the patient was informed about the possible risk of paresthesia due to close relation of the root to mandibular canal. The tooth extraction was performed under local anesthesia, but tooth roots were separated due to the fracture of tooth at coronal zone. However, the distal root was displaced into the submandibular fossa during procedure. Localization of root in the submandibular fossa was confirmed by cone-beam computed tomography. A mucoperiosteal flap was elevated on lingual region via an intraoral approach. The submandibular fossa was reached by blunt dissection, and distal root was removed. Neither lingual nor alveolar inferior nerve paresthesia was detected in the patient in postoperative period. Wound healing was completed uneventfully.

Conclusion:

Removal of tooth fragments displaced into submandibular fossa is performed with an intraoral or extraoral approaches under local or general anesthesia. There are various postoperative complications in both approaches. In order to reduce the occurrence of major complications, meticulous radiographic evaluation should be made preoperatively, and extraction of erupted third molar teeth should be performed by surgical extraction.

Keywords: tooth extraction complications, submandibular fossa, wisdom tooth extraction surgery

[PP-110]

Çenelerde Görülen Basit Kemik Kisti ve Tedavisi: Vaka Raporu

Alper Aktaş, Selen Adiloğlu, Dilek Şahar, Esra Betül Baran

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Giriş:

Basit kemik kisti, travmaya bağlı medüller kemikte pıhtının organize olamaması nedeniyle meydana gelen içi boş veya az seröz sıvı ile dolu epitelsiz lezyondur. Genellikle 2.dekatta ortaya çıkar. En sık posterior mandibular bölgede gözlenir. Radyografik olarak unilateral, unilokuler ve skallop tarzında sınırları olan radyolüsent lezyon olarak görülür.

Vaka: Kliniğimize başvuran 15 yaşında bayan hastanın sistemik olarak herhangi bir sağlık problemi bulunmamaktadır. Rutin radyografik muayenede teşhis edilen sağ mandibula posteriordaki unilokuler radyolüsent lezyonun cerrahi olarak tedavisi planlanmıştır. İlgili bölgenin cerrahi küretajı sırasında epitele rastlanmamıştır. Yapılan klinik, radyolojik ve histolojik incelemeler sonucunda basit kemik kisti tanısı konulmuştur.

Sonuç: Basit kemik kisti çoğunlukla rutin radyografilerde ortaya çıkan asemptomatik lezyonlardır. Tedavisinde bölgenin cerrahi olarak sınırlı küretajı ile kanlanması altın standart kabul edilmektedir. Rekürrens nadir olmakla birlikte tedavi sonrasında hasta takip edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: basit kemik kisti, mandibula, kist epiteli, uniloküler lezyon

Simple Bone Cyst in Jaws and Treatment: A Case Report

Alper Aktaş, Selen Adiloğlu, Dilek Şahar, Esra Betül Baran

Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction: Simple bone cyst is a non-epithelial lesion that is empty or with a little serous fluid, which occurs due to the inability of clot organization in the medullary bone due to trauma. It usually occurs in the second decade of life which is commonly observed in the posterior mandibular region. It is seen as a unilateral and unilocular radiolucent lesion with scalloped-like borders radiologically.

Case Presentation: A 15-year-old female patient without systemic diseases applied to our clinic. A unilocular radiolucent lesion was observed in the posterior right mandible during routine radiological evaluation. The diagnosis of simple bone cyst was made as a result of clinical, radiological and histological examinations after surgical curettage.

Conclusion: Simple bone cysts are asymptomatic lesions that mostly recognized on radiological examination. Surgical exploring the area and blood supply with limited curettage are accepted as the gold standard in the treatment. Although recurrence is rare, the patient should be followed up after treatment.

Keywords: simple bone cyst, mandible, cyst epithel, unilocular lesion

[PP-111]

Yeni WHO Sınıflamasıyla ‘Gelişmekte Olan Odontoma’: ‘Ameloblastik Fibroodontoma’ Vaka Raporu

Alper Aktaş, Selen Adiloğlu, Iğın Arı, Turgay Kasap, [Berke Karaer](#)

Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

Giriş: Ameloblastik fibro-odontoma, 2017 WHO sınıflamasında gelişmekte olan kompleks tip odontomalar arasında sınıflandırılan ender görülen, yavaş büyüyen, iyi huylu, miks(radyopak ve radyolüsent) bir odontojenik tümördür. Bu durumdan kaynaklı bazı yazarlar bu patolojinin gerçek bir neoplazmdan çok bir hamartom olduğuna inanmaktadır. Lezyon genellikle asemptomatiktir ve rutin radyografik muayenede tesadüfen fark edilir. Sıklıkla mandibular molar bölgede ve yaşamın birinci veya ikinci dekadında gelişirler. Lezyon genellikle enükleasyon ile tedavi edilir. Rekürrens nadirdir.

Vaka: 10 yaşında bayan hasta diş merkezde dental-radyolojik muayene sırasında fark edilen sol mandibular korpus bölgesinde bulunan, 33,34 ve 36 numaralı dişleri migre ederek gömülü kalmalarına sebep olan iyi sınırlı radyolüsent, intraoral ekspansiyona neden olan asemptomatik kitleyle kliniğimize başvurmuştur. Lezyon radyolojik olarak iyi sınırlı, bukkolingual korteksi dekstrüze etmemiş, inferior alveolar sinirle ilişkilidir. Gerekli tetkikler yapıldıktan sonra hasta, genel anestezi altında enükleasyon ile tedavi edilmiştir.

Sonuç: Ameloblastik fibroodontoma, görüldüğü yaş aralığı, radyolojik özellikleri, asemptomatik olması ve mandibular korpus bölgesinde sıklıkla görülmesi sebebiyle ameloblastik fibroma, kalsifiye epitalyal odontojenik tümör, unikistik ameloblastoma ile ayırıcı tanıları yapılmalıdır. Ameloblastik fibroodontomanın enükleasyon ile tedavisinden sonraki prognozu çok iyidir ve rekürrens çok nadir gözlenir. Tedavi sonrasında çok nadir olsa da ameloblastik fibrosarkom gelişme ihtimalinden dolayı ilk 5 yıllık takipleri düzenli yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ameloblastik Fibroodontoma, Enükleasyon, Gelişmekte olan Odontoma

‘Developing Odontoma’ In New WHO Classification: ‘Ameloblastic Fibroodontoma’ A Case Report

Alper Aktaş, Selen Adiloğlu, Iğın Arı, Turgay Kasap, [Berke Karaer](#)

Department of Oral, Dental and Maxillofacial Surgery, Hacettepe University Faculty of Dentistry, Ankara

Introduction: Ameloblastic fibro-odontoma is a rare, slow-growing, benign, mixed odontogenic tumor classified among the developing complex-type odontomas in the WHO classification of 2017. Some authors due to this circumstance believe that this pathology is more of a hamartoma than a real neoplasm. The lesion is usually asymptomatic and is noticed by chance during radiological examination. It often occurs in the mandibular molar region in the first and second decade. Radiographically, ameloblastic fibroodontoma gives well-limited, mixed, (radiopaque and radiolucent) mass image. The lesion is usually treated with enucleation. Recurrence is rare.

Case Presentation: 10 years old female patient admitted to our clinic with asymptomatic mass with intraoral expansion, well-limited radiolucent lesion located in the left mandibular corpus area, which was noticed during dental-radiological examination at the external center, which caused the teeth numbered 33,34 and 36 to remain buried by migrating. Radiologically, the lesion is well circumscribed, has not dextrated the buccolingual cortex and is associated with the inferior alveolar nerve. After the necessary examinations were performed, the patient's was treated with enucleation under general anesthesia.

Conclusion: Ameloblastic fibroodontoma, due to its age range, radiologic characteristics, asymptomatic and frequently seen in the mandibular corpus area, differential diagnosis should be made with ameloblastic fibroma, calcified epithelial odontogenic tumor, unicystic ameloblastoma. The prognoses of ameloblastic fibroodontoma after treatment with enucleation is very good and recurrence is very rare. After treatment, due to the possibility to develop ameloblastic fibrosarcoma, even if it is very rare, the first 5 year follow-up must be made regularly.

Keywords: Ameloblastic Fibro-Odontoma, Developing Odontoma, Enucleation

[PP-112]

Çenelerin Anevrizmal Kemik Kistleri: Bir Olgu Sunumu

Salih Eren Meral, Merve Demirel, Sena Aksoy, Alper Aktas
Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı

Giriş: Anevrizmal kemik kisti (ABC) nadir görülen, benign, ekspansif bir lezyondur ve esas olarak iskeletin uzun kemiklerinin metafiz kısımlarını etkiler. Gerçek neoplazm değildir, ancak lokal olarak en yıkıcı kemik lezyonlarından biridir. ABC'ler çoğunlukla asemptomatiktir ve genellikle mandibulada, sıklıkla çenelerin posterior bölgesinde görülür. Bu lezyonlar özellikle 1. - 2. dekatta görülür. ABC'nin radyolojik görüntüleri genellikle uniloküler radyolüsenli olarak görülmekle birlikte multiloküler radyolüsenli olarak da görülebilir. ABC benign bir lezyon olarak sınıflandırılmasına rağmen, hızla büyüyen ve destruktif bir lezyondur, bu nedenle malignitelerle karıştırılabilir. Ayırıcı tanıda ameloblastoma, odontojenik miksom, odontojenik keratokist ve dev hücreli granülomlar göz önünde bulundurulmalıdır.

Vaka: Hiçbir sistemik hastalığı olmayan 23 yaşında erkek hasta ekstraoral şişlik ve asimetri şikayeti ile kliniğimize başvurdu. Klinik muayenede palpasyonda bukkolingual ekspansiyonlu sert ve ağrısız lezyon izlendi. Radyolojik incelemede mandibular simfizde düzensiz sklerotik kenarlı ve bukkolingual ekspansiyonlu radyolüsen lezyon izlendi. İnsizyonel biyopsisi yapıldı ve patolojik inceleme sonucunda anevrizmal kemik kisti saptandı.

Bu sunumda çenelerin psödokistlerinden biri olan anevrizmal kemik kistin klinik görünümü ve seyri sunulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anevrizmal kemik kisti, oral kavite, mandibula

Aneurysmal Bone Cysts of the Jaws: A Case Report

Salih Eren Meral, Merve Demirel, Sena Aksoy, Alper Aktas
Hacettepe University Faculty of Dentistry Department of Oral and Maxillofacial Surgery

Introduction: Aneurysmal bone cyst (ABC) is a rare, benign, expansive lesion mainly affects the metaphyseal portions of the long bones of the skeleton. It is not true neoplasm, but is one of the most devastating bone lesions locally. ABCs are mostly asymptomatic and usually occur in the mandible, often in the posterior region of the jaws. These lesions especially seen in the 1st - 2nd decade. Although, radiologic images of ABC is usually observed as unilocular radiolucency, but it can also be seen as multilocular radiolucency. Eventhough ABC is classified as a benign lesion, it is a growing rapidly and destructive lesion, so it can be confused with malignancies. Ameloblastoma, odontogenic myxoma, odontogenic keratocyst and giant cell granulomas are should be taken into consideration during differential diagnosis.

Case Presentation: A 23-year-old male patient, with no systemic diseases, applied to our clinic with complain of extraoral swelling and asymmetry. In clinical examination, a hard and painless lesion with buccolingual expansion was observed on palpation. Radiolucent lesion with irregular sclerotic border and buccolingual expansion was observed at the mandibular symphysis during radiologic examination. The incisional biopsy was performed and with the result of the pathological examination revealed aneurysmal bone cyst. In this presentation, we present clinical manifestation and course of aneurysmal bone cyst, which is one of the pseudocysts of the jaws.

Keywords: Aneurysmal bone cyst, oral cavity, mandibulae

[PP-113]

Antirezortif İlaç Kullanımına Bağlı Gelişen Çene Osteonekrozu: Olgu Raporu

Cennet Şule Demirezer, Selin Sezgin, Tuncer Akdoğan, Mehmet Emre Benlidayı
Çukurova Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Adana

Giriş: Antirezortif ilaçlar osteoklastik aktivite üzerinde inhibitör etkileri ve antianjiogenik özellikleri nedeniyle kemik metastazlarıyla seyreden meme, prostat, akciğer kanserleri, multiple myeloma gibi malignitelerin; osteoporoz, paget hastalığı, osteogenesis imperfekta gibi sistemik hastalıkların tedavisinde kullanılmaktadır. Antirezortif ilaç kullanımına bağlı çene kemiği osteonekrozu (ARONJ), baş ve boyun bölgesinden radyoterapi görmemiş, antirezortif ilaç ile tedavi edilmiş veya edilmekte olan hastalarda, 8 haftadır iyileşmeyen, maksillofasial bölgede açıkta kemik lezyonları olarak tanımlanabilir. **Vaka:** Fakülte kliniğine sol alt çenede ağrı ve enfeksiyon şikayeti ile başvuran 70 yaşında erkek hastanın alınan anamnezinde, 10 yıl öncesine dayanan prostat kanseri öyküsü, son 5 yıl boyunca aylık IV zolendronik asit (Zometa) kullandığı öğrenilmiştir. Ekstraoral muayenede sol submandibular bölgede lokalize şişlik, intraoral muayenede sol mandibular posterior bölgede fistül ve püy drenajı tespit edildi. KIBT (Konik Işınlı Bilgisayarlı Tomografi) ile yapılan incelemede korpus mandibula bölgesinde kemik sekestr varlığı tespit edildi. Mevcut bulgular ışığında Evre 2 ARONJ tanısı konuldu. Lokal anestezi altında sekestrektomi yapıldı. Alınan spesimen histopatolojik inceleme için gönderildi. Hastadan alınan venöz kan santrifüj edilerek konsantre büyüme faktörlerinden zengin trombosit jel (PRF) elde edildi ve cerrahi sahaya yerleştirildikten sonra primer olarak kapatıldı. Biyopsi sonucu nekroze kemik olarak rapor edildi. İki hafta sonra yapılan klinik muayenede yumuşak doku iyileşmesinin tamamlandığı olduğu, 1 yıl sonraki klinik ve radyografik muayenede ise herhangi bir rekürrens gözlenmediği belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Çene Osteonekrozu, Antirezortif İlaç, Trombositten Zengin Fibrin

Osteonecrosis Of The Jaw Due To Antiresorptive Drug Use: A Case Report

Cennet Şule Demirezer, Selin Sezgin, Tuncer Akdoğan, Mehmet Emre Benlidayı
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Faculty of Dentistry, Çukurova University, Adana

Introduction: Antiresorptive drugs, due to their inhibitory effects on osteoclastic activity and their antiangiogenic properties, are used to treat malignancies such as breast, prostate, lung cancers and multiple myeloma with bone metastases; It is used in the treatment of systemic diseases such as osteoporosis, Paget's disease, osteogenesis imperfecta. Osteonecrosis of the jaw due to antiresorptive drug use (Aronj) can be defined as open bone lesions in the maxillofacial region that have not healed for 8 weeks in patients who have not received radiotherapy in the head and neck region, have been treated or are being treated with antiresorptive drugs.

Case Presentation: In the anamnesis of a 70-year-old male patient who applied to the faculty clinic with complaints of pain and infection in the left lower jaw, it was learned that he had a history of prostate cancer dating back 10 years, and had used monthly IV zolendronic acid (zometa) for the last 5 years. Extraoral examination revealed localized swelling in the left submandibular region, and intraoral examination revealed fistula and pus drainage in the left mandibular posterior region. In the examination performed with Cbct, the presence of bone sequestration was detected in the corpus mandible region. The present findings supported the diagnosis of stage 2 ARONJ. Sequestrectomy was performed under local anesthesia. The specimen was sent for histopathological examination. The venous blood taken from the patient was centrifuged to obtain a concentrated growth factor-rich platelet gel (prf) and it was closed primarily after it was placed in the surgical field.

Keywords: Osteonecrosis of the Jaw, Antiresorptive Drug, Platelet-Rich Fibrin

[PP-114]

dişsiz maxillada khoury ve kret split kullanarak augmentasyon vaka sunumu

Vafa Moghaddam, Aydın Onur Gerçek, Selen Adiloğlu, Alper Aktaş
hacettepe üniversitesi diş hekimliği fakültesi ağız diş çene cerrahisi

Giriş: Diş çekildikten sonraki ilk yıldakemik kaybı meydana gelebilir. Zamanla bu kayıplar uygun dental implant yerleşimini sınırlandırabilir. Bazı durumlarda implantları doğru pozisyona yerleştirmek için cerrahi augmentasyona ihtiyaç duyulur. Khoury, kret defektlerinin tedavisi için yeni bir kemik augmentasyon yöntemini tanıttı. Bu teknik, ramustan alınan kortikal plakaları kullanmayı ve 'sandviç' tipi bir tarzda aynı bölgeden alınan spongiyöz kemiği araya yerleştirmeyi içeriyordu. Rutin olarak tercih edilen bir diğer kemik augmentasyon tekniği ridge split tekniğidir. Kret ortadan ikiye ayrılıp genişletilir ve daha sonra implantlar yerleştirilip ara boşluk greftlenir.

Vaka: 55 yaşında kadın hasta dişsizlik şikayeti ile kliniğe başvurdu. muayene sonucu sağ maksiller alveol kretinin vertikal ve horizontal olarak yetersiz olduğu görüldü. Ayrıca sol maksiller alveolar sırtın horizontal olarak yetersiz bulundu. Lokal anestezi altında mandibular ramustan alınan kemik blokları piezo ile iki bloğa ayrıldı. Her iki blok da mikrovidalar kullanılarak sağ maksillada bukkal ve palatal tarafta splintlendi. Daha sonra iki blok arasındaki alan xenogreft ile desteklendi ve kolajen membran ile örtüldü. Sol maksiller alveolar kret bölünerek xenogreft ile büyütüldü ve kolajen membran ile örtüldü.

sonuç
İyileşme döneminde yumuşak dokuda herhangi bir açılma olmadı ve her iki büyütme alanında da implant yerleştirilmesi için yeterli sonuçlar alındı.

Koury tekniği alveolar kreti dikey ve yatay olarak aynı anda implant yapılması için yeterli hale getirirken bize otojen grefti vertikal ve horizontal olarak stabilize edip, daha iyi kan akışı ve osteointegrasyon için otojen kemik partikülleri kullanılabilme avantajı sağladı.

Ridge split tekniği, alveolar kreti yatay olarak yeterli hale getirdi ve mikrovidalar kullanmak, greftin stabilize edip otojen greft için boşluğu korumamıza yardımcı oldu.

Anahtar Kelimeler: khoury, kretsplit, augmentasyon

augmentation of edentulous maxilla with ridge split and khoury techniques in a case report

Vafa Moghaddam, Aydın Onur Gerçek, Selen Adiloğlu, Alper Aktaş
hacettepe university dentistry faculty oral and maxillofacial surgery

Introduction: bone loss can occur at the first year after tooth extraction. Over time, these losses may limit implant placement. In some of cases surgical augmentation is needed for placing implants in a correct position. Khoury introduced a new horizontal bone augmentation method for augmentation of ridge defects in 2007. This technique involved using thin cortical plates harvested from the ramus, and interposed these bone plates with cancellous bone harvested from the same site.

Another technique of bone augmentation that is routinely preferred, is ridge split technique. Crest is augmented by splitting and widening the ridge for insertion of implants in between.

Case Presentation: A 55 year old female patient applied to clinic with the complaint of edentulous maxilla. In clinical and radiological examination right maxillary alveolar crest was insufficient.

Bone block harvested from ramus under local anesthesia. Both blocks were splinted in buccal and palatal sides in right maxilla using microscrews. Then area between two blocks were supported with xenograft and covered with collagen membrane. Left maxillary alveolar ridge were splitted and augmented with xenograft and sealed same.

Conclusion

There was no soft tissue dehiscence during healing period and both augmentation areas have sufficient results for implant insertion.

Koury technique made alveolar ridge sufficient. it gave us advantage of using otogen bone particles for better blood flow and osteointegration while stabilizing otogen greft.

Ridge split technique made alveolar ridge sufficient horizontally and using microscrews helped us maintaining space for otogen greft in order to stabilizing the greft..

Keywords: Khoury, ridgesplit, augmentation

[PP-115]

Unikistik Ameloblastomun Marsupyalizasyon ve Enükleasyon ile Tedavisi

Görkem Taşkıran, Hakan Hıfzı Tüz, Emre Tosun, Serkan Kiriş, Merve Demirel
Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, Ankara

Giriş: Ameloblastom, yavaş büyüyen bazen agresif özellik gösteren kemikte lokal invazyon, ekspansiyon ve dekstüksiyon yapmaya eğilimli rekürrens oranı yüksek odontojenik epitel dokusu kaynaklı benign tümördür. Çene kemiklerindeki tümör ve kistlerin %1'ini ve odontojenik tümörlerin %18'ini oluşturmaktadır. Lezyon, genellikle mandibula posterior bölgelerinde görülmektedir. Her iki cinsten eşit oranda rastlanır, çoğunlukla asemptomatiktir ve genellikle rutin klinik muayene incelemeleri ile tespit edilebilir. Bu olgu sunumunda mandibular posterior bölgede unikistik ameloblastom(UA) tespit edilen 18 yaşındaki kadın hastanın tedavisi ve takip süreci sunulmaktadır.

Vaka: Sistemik herhangi bir rahatsızlığı bulunmayan hastanın dudagında ara ara uyuşukluk, çenesine yayılan ağrı ve nadir olarak da ağzına tuzlu su tadı gelmesi sebebiyle kliniğimize başvurmuştur. Hastaya yapılan klinik muayenede sol mandibula posterior bölge de bukkolingual ekspansiyon gözlenmiştir. Hastanın panoramik radyografisinde sol mandibular posterior bölgede gömülü 20 yaş dişini de içine alan yükselen ramus boyunca uzanan sınırları belirgin lezyon tespit edildi ve hastadan konik ışınli bilgisayarlı tomografi (KİBT) istenerek 3 boyutlu değerlendirme yapıldı. Lokal anestezi ile yapılan insizyonel biyopsi sonrası patolojik incelemesinde UA tanısı konulmuştur. KİBT görüntüleri incelendikten sonra cerrahi ekibimiz tarafından ameliyat planlaması yapıldı ve tedavi seçeneği olarak marsupyalizasyon ardından enükeasyon yöntemi seçildi. Sonuç: Ameloblastoma, histolojik olarak benign olmasına rağmen; lokal olarak agresif ve invazivdir ve konservatif tedavi sonrası nüksü yüksektir. Marsupyalizasyonun amacı, tümörün boyutunu küçülterek daha az kapsamlı bir cerrahinin gerekmesidir. Sonuç olarak, genç hastalarda UA'nın konservatif tedavisi daha avantajlıdır. Konservatif tedavi uygulanan genç hastamızda herhangi bir komplikasyon gelişmedi ve nüks belirtisi olmadı.

Anahtar Kelimeler: Enükleasyon, Marsupyalizasyon, Unikistik Ameloblastom

Treatment of Unicystic Ameloblastoma with Marsupialization and Enucleation

Görkem Taşkıran, Hakan Hıfzı Tüz, Emre Tosun, Serkan Kiriş, Merve Demirel
Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

Introduction: Ameloblastoma is a slow-growing, sometimes aggressive, benign tumor originating from odontogenic epithelial tissue with a high recurrence rate, prone to local invasion, expansion, and destruction of bone. It constitutes 1% of tumors and cysts in the jaw bones and 18% of odontogenic tumors. The lesion is usually in the posterior regions of the mandible. It is found equally in both sexes. The lesion is mostly asymptomatic and can usually be detected by routine clinical examinations. In this case report, the treatment and follow-up process of an 18-year-old female patient with unicystic ameloblastoma (UA) is presented.

Case Presentation: The patient, who did not have any systemic disease, applied to our clinic due to occasional numbness in his lip, pain spreading to his mandible, and rarely a salty water taste in his mouth. In clinical examination of the patient, an expansion was observed in the posterior region of the left mandible occurring buccolingualy. In panoramic radiograph of the patient, a well-defined lesion extending along the ascending ramus, including the impacted wisdom tooth, was detected in the left mandibular posterior region. After incisional biopsy performed under local anesthesia, the diagnosis of UA was made in the pathological examination.

Conclusion: Ameloblastoma has a high recurrence rate after conservative treatment. The goal of marsupialization is to reduce the size of the tumor, requiring less extensive surgery. In conclusion, conservative treatment of UA is more advantageous in young patients. Our young patient, who was treated conservatively, didn't develop any complications and didn't show any signs of recurrence.

Keywords: Enucleation, Marsupialization, Unicystic Ameloblastoma

[PP-116]

Dudak-Damak Yarıklı Hastalarda Sekonder Onarımlar

Ayşe Ece Uzun, Sirmahan Çakarer, Sabri Cemil İşler

Istanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız, Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Dudak damak yarıkları, toplumda oldukça sık rastlanılan, birçok genetik ve çevresel faktörün rol oynadığı multifaktöriyel doğumsal anomalilerdendir. Multipl çevresel ve genetik faktörlerin sonucunda oluştuğu düşünülen bu anomaliye sahip bireylerin hayatları boyunca takip ve tedavi gereksinimleri mevcuttur. Bu tedavi süreci, prenatal tanı ile başlayıp neonatal dönemdeki beslenme problemlerinden, dental rehabilitasyondan ve gelecekteki sosyal hayatı şekillendirecek bireyin psikolojik sağlığını desteklemeye yönelik girişimlerden oluşabilmektedir. Tedavileri, doğumun ilk haftalarında beslenme plağı ile başlayıp ilerleyen yaşlarda kemik greftlemeleri, ortodontik tedaviler, periodontal tedaviler, ortognatik cerrahi ve protetik restorasyonlarla şekillenmektedir. Tüm bu tedavilerde ve bireyin diğer problemlerinin çözümünde multidisipliner bir yaklaşım benimsenmelidir. Sekonder alveoler greftleme, birçok dudak damak yarığı hastasının ihtiyaç duyduğu, ideal zaman olarak karışık dişlenme döneminde, kanin dişlerin henüz sürmediği ortalama 8-11 yaşlarında tercih edilen maksiller kemik bütünlüğünü sağlamaya yönelik bir girişimdir. Sekonder alveoler greftleme için günümüzde çok çeşitli yöntemler mevcut olmakla beraber başlıca otojen greft alanları; iliak, simfiz, kosta, kalvaryum, tibia kemikleridir. İliak greft, büyük miktarda osteojenik kapasitesi, yüksek kansellöz kemik elde edebilme olanağı ile günümüzde altın standart olarak kabul görmektedir. Sekonder alveolar greftleme uygulaması sonrası kemikleşmeyi takiben hastada ortodontik tedaviler, ihtiyaç durumunda rinoplasti, yağ grefti gibi tedavi yöntemleri söz konusu olabilmektedir. Bu hastalarda tedavi sonrası takip süreci büyük önem taşımaktadır ve hastaların fonksiyonel, fonetik ve estetik beklentileri karşılanması nihai hedeftir.

Anahtar Kelimeler: Dudak-damak yarığı, alveoler greftleme, iliak greft, otojen greft

Secondary Repairs in Patients with Cleft Lip and Palate

Ayşe Ece Uzun, Sirmahan Çakarer, Sabri Cemil İşler

Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul University Faculty of Dentistry, Istanbul

Cleft lip and palate is one of the congenital anomalies, which are very common in the society and in which many genetic and environmental factors play a role. The treatment process can start with prenatal diagnosis and consist of nutritional problems in the neonatal period, dental rehabilitation and interventions to support the psychological health of the individual that will shape the future social life. Treatments begin with a nutritional plate in the first weeks of birth and are shaped by bone grafting, orthodontic treatments, periodontal treatments, orthognathic surgery and prosthetic restorations in later ages. A multidisciplinary approach should be adopted in all these treatments and in solving other problems of the individual. Secondary alveolar grafting is an attempt to provide maxillary bone integrity, which is needed by many cleft lip and palate patients, ideally in the mixed dentition period, at an average of 8-11 years of age, when the canines have not yet erupted. Although there are various methods available for secondary alveolar grafting, the main autogenous graft areas are; iliac, symphysis, rib, calvarium, tibia bones. The iliac graft, with its large amount of osteogenic capacity and the possibility of obtaining high cancellous bone, is currently accepted as the gold standard. Following the ossification after secondary alveolar grafting, the patient can undergo treatment methods such as orthodontic treatments, rhinoplasty, and fat grafting if needed. Post-treatment follow-up process is of great importance and the ultimate goal is to meet the functional, phonetic and aesthetic expectations of the patients.

Keywords: Cleft lip and palate, alveolar bone graft, iliac bone graft, autogenous graft

[PP-117]

Tüberkülozlu Hamile Bir Hastada Görülen Büyük Boyutlu Periferik Ossifiye Fibroma

Selen Adiloğlu, Alper Aktaş, Hatice Gözde Keleş, Uğur Baran Gz, Hakan Hıfzı Tz
Hacettepe Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve ene Cerrahisi Ana Bilim Dalı, Ankara

GİRİŞ

Periferik ossifiye fibroma (POF) genellikle kadınlarda yaşamın ikinci dekatında ortaya çıkar. Maksillada görülür ve lezyon boyutları genellikle 2 cm'den küçüktür. Yumuşak dokuda kırmızıdan pembeye değişen renkte asemptomatikler. Etyopatogenezinde gebelik sırasında artan hormonların etkili olabileceği bazı yazarlar tarafından belirtilmiştir.

VAKA RAPORU

Bu olgu sunumunda 28 yaşında bir kadın hastada gebeliği sırasında meydana gelen büyük bir POF lezyonu sunulmaktadır. 28 haftalık gebe hastanın klinik muayenesinde sağ mandibula posterior bölgede ekstraoral asimetriye neden olacak büyüklükte fibrotik lezyon tespit edildi. Radyolojik incelemede kemikleşmiş alanlar izlendi. Hastanın 3. trimesterde olması nedeniyle cerrahi eksizyonun doğum sonrasına ertelenmesine karar verildi. Bu süre zarfında lezyon büyümeye devam etti. Böyle bir büyüme paterni gösteren lezyonda gebelik hormonlarının etkili olabileceği düşünüldü. Hastaya Tüberküloz (TB) teşhisi konulduğu öğrenildi. TB tedavisi tamamlandı. Daha sonra tüm lezyon ve etkilenen periosteum, genel anestezi altında sağlam kemik sınırlarına ulaşana kadar eksize edildi.

SONUÇ

Gebelik ve tüberküloz nedeniyle geç müdahale edilen hastanın lezyon boyutunda artış olduğu gözlendi. Hamilelik hormonlarının lezyonlar üzerindeki etkisi hakkında kesin bir bilgi yoktur ve daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: periferik ossifiye fibroma, hamilelik, tüberküloz

Huge Peripheral Odontogenic Fibroma Seen at a Pregnant Patient with Tuberculosis

Selen Adiloğlu, Alper Aktaş, Hatice Gözde Keleş, Uğur Baran Gz, Hakan Hıfzı Tz
Hacettepe University Faculty of Dentistry, Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Ankara

INTRODUCTION

Peripheral ossifying fibroma (POF) usually occurs in female patients at second decade of life. It is seen in maxilla and lesions size generally less than 2 cm. They are asymptomatic color varying from red to pink lesions in soft tissue. Some authors have stated etiopathogenesis as increasing hormones may affect the formation of such lesions during pregnancy.

CASE REPORT

In this case report, a huge POF lesion, occurred during the pregnancy of a 28-year-old woman is presented. In clinical examination of 28th week pregnant patient, a fibrotic lesion in the right mandible posterior region was detected, which was large enough to cause extraoral asymmetry. Ossified areas were observed in the radiological examination. It was decided to postpone surgical excision after delivery, since the patient was in 3 trimesters. The lesion continued to grow during this time. It is thought that pregnancy hormones may be effective in the lesion showing such a growth pattern. It was learned that the patient was diagnosed with Tuberculosis (TB). TB treatment was completed. Then the entire lesion and the affected periosteum were excised under general anesthesia until the intact bone margins were intact.

CONCLUSION

It was observed that there was an increase in the size of the lesion of the patient, who was intervened late due to pregnancy and TB. There is no definitive information about the effect of pregnancy hormones on lesions, and further research is required.

Keywords: peripheral ossifying fibroma, pregnancy, tuberculosis

[PP-118]

Mandibular 3. molar diş ototransplantasyonu

Soner Sağaltıcı, Abdulkadir Burak Çankaya, Rüştü Cem Tanyel
İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, Ağız Diş ve Çene Cerrahisi Anabilim Dalı, İstanbul

Giriş: Ototransplantasyon işlemi, sürmüş ya da gömük bir diş çekiminin ardından başka bir alveol sokete ya da cerrahi olarak hazırlanmış alveol boşluğuna transplante edilmesidir. Diş eksikliklerinde hastada uygun donör diş varsa, kemik içine uygulanan implant tedavisi, protetik tedavi ve ortodontik tedaviye alternatif bir tedavi olarak uygulanabilir. Aynı zamanda eksik dişlerin yerinin doldurulmasında hızlı ve ekonomik bir yöntemdir. Bu vakada 48 numaralı dişin çürük 46 numaralı diş yerine ototransplantasyonu sunulmuştur.

Vaka: 20 yaşında kadın hasta kliniğimize sağ alt bölgesinde diş ağrısı sebebiyle başvurmuştur. Yapılan radyografik inceleme ve intraoral muayene sonrası 46 numaralı dişin çekim endikasyonu konulup, 48 numaralı dişin çekim soketine ototransplante edilmesine karar verilmiştir.

Lokal anestezi altında 46 ve 48 numaralı diş çekimleri yapılmış olup; 46 numaralı dişin çekim soketi 48 numaralı diş referans alınarak hazırlanmıştır. 48 numaralı diş sokete yerleştirilip okluzal redüksiyon yapılmıştır. Transplante edilen diş kilitli horizontal matris dikiş yöntemi ile sabitlenmiştir. İlk kontrol 1 hafta sonra yapılmıştır. 4. haftada dişin kanal tedavisi gerçekleştirilmiştir. Ototransplantasyon sonrası 1. hafta, 1. ay, 3. ay ve 6. ay kontrolleri yapılan hastada herhangi bir sorunla karşılaşmamıştır.

Sonuç: Sonuç olarak ototransplantasyon, doğru vakada uygulandığında başarı oranı yüksek bir tedavi şeklidir. Bunun yanı sıra implant sistemleri, protetik ve ortodontik tedaviye alternatif olabilmekte, zaman ve maliyet açısından avantaj sağlamaktadır. Bu tedavide başarı oranını artırmak için hekimin bilgi ve becerisinin yanında uygun hasta ve uygun donör diş seçimi önemli faktörlerdir.

Anahtar Kelimeler: Ototransplantasyon, 3. molar diş, çekim soketi

Autotransplantation of mandibular third molar: a case report

Soner Sağaltıcı, Abdulkadir Burak Çankaya, Rüştü Cem Tanyel
Department of Oral and Maxillofacial Surgery, Istanbul University Faculty of Dentistry, Istanbul

Autotransplantation is the transplantation of an erupted or impacted tooth or to a surgically prepared alveolar cavity after extraction. In case of missing teeth, if the patient has a suitable donor tooth, implant treatment applied to the bone can be chosen as an alternative treatment to prosthetic and orthodontic treatment. It is also a fast and economical method for restoring missing teeth. In this case, autotransplantation of mandibular third molar for missing mandibular first molar is presented.

A 20-year-old female patient applied to our clinic due to toothache in the lower jaw. After examination, extraction indication was placed on first molar and it was decided to autotransplant third molar into extraction socket. First and third molars were extracted under local anesthesia. The extraction socket was prepared with reference to the third molar. The third molar tooth was placed in the socket and occlusal reduction was performed. The transplanted tooth is fixed with suture. Control was achieved after 1 week. Root canal treatment was performed in the 4th week. There were no complications, whose controls were performed at the 1st week, 1st, 3rd and 6th month.

In conclusion, autotransplantation is a treatment modality with a high success rate when applied in the right proper case. In addition, implant systems can be an alternative to prosthetic and orthodontic protocols and provide advantages in terms of time and cost. In order to increase the success rate, beside the knowledge and skills of the physician, the selection of the appropriate patient and suitable donor tooth are important factors.

Keywords: Autotransplantation, third molar tooth, tooth extraction socket

TAOMS'22

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022

**GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA**

Scientifically supported by

**EUROPEAN ASSOCIATION FOR
CRANIO MAXILLO FACIAL
SURGERY**

INDEX

PRESIDENTS WELCOME	4-5
COMITTEES	7
SCIENTIFIC PROGRAMME	9-14
SPONSORS	16
ORAL SESSION	18-25
INVITED SPEAKERS	27-88
4th YOUNG TAOMS SYMPOSIUM	90-98
ORAL PRESENTATIONS	100-205
POSTER PRESENTATIONS	207-322

ORAL PRESENTATIONS

OP-057	Ali Mammadov	155	OP-081	Ekrem Canbulat	178
OP-086	Alper Yüzbaşıoğlu	183	OP-096	Eldar Rasljanın	193
OP-062	Aras Erdil	160	OP-041	Elif Betül Yıldırım	139
OP-012	Aşkın Dilara Kaynak	110	OP-107	Elif Betül Yıldırım	204
OP-108	Ayça Başduran	205	OP-023	Elifnaz Baysal	121
OP-021	Aydın Keskinrüzgar	119	OP-033	Emine Asena Singer	131
OP-088	Aynur Tüzüntürk	185	OP-039	Fatih Oluş	138
OP-011	Batuhan Kapaklı	109	OP-089	Fatih Taşkesen	186
OP-076	Bayram Süleymanlı	173	OP-054	Fatma Güngör	152
OP-063	Bedriye Gizem Celebioglu Genc	161	OP-004	Ferhat Musulluoğlu	102
OP-029	Begüm Genç1	127	OP-005	Fuad Rzazade	102
OP-101	Berivan Deniz	198	OP-008	Fuad Rzazade	106
OP-095	Berkay Özen	192	OP-080	Furkan Çam	177
OP-006	Betül Gedik	104	OP-077	Furkan Saraçoğlu	174
OP-026	Buğra Düç	124	OP-016	Gökçe Elif Erdayandı	114
OP-104	Burak Borlu	201	OP-087	Gülce Ecem Doğancalı,	184
OP-034	Burcu Güçyetmez Topal	132	OP-028	Hayrunisa Koçyiğit	126
OP-018	Busehan Bilgin	116	OP-068	Hazal Cankurt Aras	166
OP-060	Bülent Kahraman	158	OP-040	Hüseyin Babun	139
OP-014	Büşra Karaca	112	OP-066	İbrahim Yanık	164
OP-051	Büşra Karasu	149	OP-078	İrem Asya Kafadar	175
OP-020	Büşra Meşeci	118	OP-047	İrem Yaman	145
OP-106	Can Manav	203	OP-046	İsmail Burak Halat	144
OP-064	Ceren Dayanan	162	OP-017	Javanshır Asadov	115
OP-030	Cihan Topan	128	OP-039	Kadir Cesur	137
OP-083	Çiğdem Karaca	180	OP-010	Kıvanç Berke Ak	108
OP-035	Deste İpek Erdemgil	133	OP-019	Kübra Öztürk	117
OP-097	Dilan Kıncal	194	OP-092	Mahmut Çağatay Balcı	189
OP-103	Duygu Cendek	200	OP-056	Mahmut Erkal	154
OP-015	Ebru Baydan	113	OP-059	Mahzun Yıldız	157
OP-049	Ecem Usman	147	OP-058	Mehmet Alp Eriş	156

OP-002	Mehmet Demiray	101	OP-055	Zeynep Beyza Kırıştıoğlu	153
OP-007	Mehmet Emin Toprak	105	OP-093	Zeynep Bůřra Důzenli,	190
OP-053	Mehmet Erdem Parmaksız	151	OP-065	Zeynep Dilan Orhan	163
OP-105	Mehmet İğneci	202			
OP-091	Meriç Develi	188			
OP-044	Mert zli	142			
OP-074	Merve Gaye Akgk	171			
OP-025	Merve ztrk	123			
OP-094	Mine şenkal	191			
OP-050	Muhammet Bahattin Bingl	148			
OP-027	Muharrem Ergn Dudak	125			
OP-036	Muharrem Ergn Dudak	134			
OP-022	Mustafa Bilen	120			
OP-079	Mustafa Mert Açıkgöz	176			
OP-042	Mustafa Sami Demirsoy	140			
OP-071	Nihat Efe	169			
OP-001	Oğuzcan Gksu	100			
OP-045	Olgun Topal	143			
OP-073	Onur Koç	170			
OP-084	Onur Odabaşı	181			
OP-067	Oya Trn	165			
OP-090	mer Faruk Kocamaz	187			
OP-013	zge Oya Oğlakkaya	111			
OP-009	Ramazan Acar	107			
OP-070	Rodi Yusuf Mızrak	168			
OP-037	Sara Samur Ergüven	135			
OP-048	Sefa olak	146			
OP-085	Selen Elif Merey	182			
OP-099	Selin Sezgin	196			
OP-075	Senem Aşkın Ekinci	172			
OP-100	Serdar şaban Acar	197			
OP-032	Serkan Yıldız	130			
OP-038	Sezai iftçi	136			
OP-052	Sinem Aksu	150			
OP-043	Sinem Bůřra Kıraç Can	141			
OP-082	şiyar Mutlu Gzen	179			
OP-061	Tuğba Kuşlu Asadov	159			
OP-098	Tuğba Taş	195			
OP-024	Uğur Boz	122			
OP-102	Umut Can şimşek	199			
OP-069	Yasemin zant1	167			
OP-031	Yunus etiner	129			

ORAL PRESENTATIONS

PP-116	Ayşe Ece Uzun	320	PP-115	Görkem Taşkıran	319
PP-035	Ayşe Nur Sakal	241	PP-103	Güneş Işık Sanal	308
PP-036	Ayşe Nur Sakal	242	PP-104	Güneş Işık Sanal	308
PP-020	Batuhan Kapaklı	226	PP-059	Helin Merve Özalp	264
PP-021	Batuhan Kapaklı	227	PP-070	Helin Merve Özalp	275
PP-024	Batuhan Kapaklı	230	PP-105	İpek Dilara Baş	309
PP-022	Batuhan Kapaklı2	228	PP-029	İrem Asya Kafadar1	235
PP-071	Bayram Süleymanlı	276	PP-050	İsmail Burak Halat	255
PP-072	Bayram Süleymanlı	277	PP-052	İsmail Burak Halat	257
PP-073	Bayram Süleymanlı	278	PP-054	İsmail Burak Halat	159
PP-074	Bayram Süleymanlı	279	PP-055	İsmail Burak Halat	260
PP-075	Bayram Süleymanlı	280	PP-001	Mahide Büşra Başkan	207
PP-076	Bayram Süleymanlı	282	PP-060	Mehmet Erdem Parmaksız	265
PP-111	Berke Karaer	315	PP-019	Melike Baygın Durak	225
PP-016	Büşra Akçay Damar	222	PP-032	Meliz Kneebone	238
PP-002	Büşra Meşeci	208	PP-112	Merve Demirel	316
PP-003	Büşra Meşeci	209	PP-049	Merve Öztürk	254
PP-005	Büşra Meşeci	211	PP-062	Muharrem Ergün Dudak	267
PP-008	Büşra Meşeci	214	PP-063	Muharrem Ergün Dudak	268
PP-004	Büşra Meşeci,	210	PP-064	Muharrem Ergün Dudak	269
PP-006	Büşra Meşeci,	212	PP-007	Oya Törün	213
PP-113	Cennet Şule Demirezer	317	PP-065	Ömür Dereci	270
PP-015	Dilara Parlak	221	PP-066	Ömür Dereci	271
PP-017	Dilara Parlak	223	PP-067	Ömür Dereci	272
PP-027	Dilara Parlak	233	PP-068	Ömür Dereci	273
PP-028	Dilara Parlak	234	PP-069	Ömür Dereci	274
PP-030	Dilara Parlak	236	PP-011	Özlem Elverişli	217
PP-107	Dilber Çelik	311	PP-012	Özlem Elverişli	218
PP-110	Dilek Şahar	314	PP-047	Ramazan Acar	252
PP-037	Elif Betül Yıldırım	243	PP-048	Ramazan Acar	253
PP-038	Elif Betül Yıldırım	243	PP-018	Sabahat Zeynep Yey	224
PP-039	Elif Betül Yıldırım	244	PP-045	Selda Akkaya	250
PP-040	Elif Betül Yıldırım	245	PP-046	Selda Akkaya	251
PP-041	Elif Betül Yıldırım	246	PP-118	Soner Sağaltıcı,	322
PP-042	Elif Betül Yıldırım	247	PP-010	Şeyma Güçlü	216
PP-043	Elif Betül Yıldırım	248	PP-013	Şeyma Güçlü	219
PP-109	Esra Betül Baran	313	PP-014	Tugay Özkeskin	220
PP-108	Ezgi Saçan	312	PP-117	Uğur Baran Göz	321
PP-044	Fatih Girgin	249	PP-077	Ümit Ertaş	282
PP-061	Fuad Rzazade	266	PP-078	Ümit Ertaş	283
PP-106	Gökçe Elif Erdayandı	310	PP-079	Ümit Ertaş	284

PP-080	Ümit Ertaş	285
PP-081	Ümit Ertaş	286
PP-082	Ümit Ertaş	287
PP-083	Ümit Ertaş	288
PP-084	Ümit Ertaş	289
PP-085	Ümit Ertaş	290
PP-086	Ümit Ertaş	291
PP-087	Ümit Ertaş	292
PP-088	Ümit Ertaş	293
PP-089	Ümit Ertaş	294
PP-090	Ümit Ertaş	295
PP-091	Ümit Ertaş	296
PP-092	Ümit Ertaş	297
PP-093	Ümit Ertaş	298
PP-094	Ümit Ertaş	299
PP-095	Ümit Ertaş	300
PP-096	Ümit Ertaş	301
PP-097	Ümit Ertaş	302
PP-098	Ümit Ertaş	303
PP-099	Ümit Ertaş	304
PP-100	Ümit Ertaş	305
PP-101	Ümit Ertaş	306
PP-102	Ümit Ertaş	307
PP-114	Vafa Moghaddam	308
PP-009	Yasemin Özant	215
PP-051	Yeliz Kılınç	256
PP-053	Yeliz Kılınç	258
PP-026	Yunus Çetiner	232
PP-056	Zeliha Demirpençe	261
PP-057	Zeliha Demirpençe	262
PP-058	Zeliha Demirpençe	263
PP-034	Zeynep Dilan Orhan	240
PP-023	Zeynep Türkmen	229
PP-025	Zeynep Türkmen	231
PP-031	Zeynep Türkmen	237
PP-033	Zeynep Türkmen	239

TAOMS'22

29th INTERNATIONAL SCIENTIFIC CONGRESS

06th- 10th NOVEMBER 2022

GLORIA GOLF RESORT
ANTALYA

Scientifically supported by

EUROPEAN ASSOCIATION FOR
CRANIO MAXILLO FACIAL
SURGERY

TAOMS

TURKISH ASSOCIATION OF ORAL AND MAXILLOFACIAL SURGERY